

ஓம்

தத்சத்

பரப்பிரஹ்மணே நம:.

துறைமங்கலம்

சிவப்பிரகாச சுவாமிகள்

அருளிச்செய்த

வேதாந்த சூளாமணி

மூலமும்,

திருத்துருத்தி - இந்திரபீடம்

கரபாத்திர சுவாமிகளாதீனம்

பிறைசை. அருணசலசுவாமிகள்

மாணாக்கர்

ஈசூர். ஸ்ரீ சச்சிதாநந்த சுவாமிகள்

இயற்றிய

விருத்தியுரையும்.

இவை

ஷை சச்சிதாநந்த சுவாமிகளது தருமபரிபாலன

சபையாருத்தரவின்படி

காரியதரிசி

பா-சு-வேலுசெட்டியா ரவர்களால்

சென்னை - கோமளேசுவரன்பேட்டை,

சச்சிதாநந்த அச்சுக்கூடத்தில்

பதிப்பிக்கப்பட்டன.

12.00

(மூன்றாவது பதிப்பு.)

 1918.

முகவுரை.

இந்நூலாசிரியர் தமது சுவானுபூதிப் பிரத்தியட்சம் எவர்க்கும் எளிதில் விளங்குமாறு கருதி இந்நூலியற்றினாரேனும், ஒருத்தி தன் சிறுவனது பிணி தணிப்பான்வேண்டி அவனுக்குத் தீம்பண்டங்காட்டி யவுடதந்தந்து அந்நோயைத் தணிக்குமாறுபோன்று, ஞானகாண்டிகளன்றி யேனையோரு மிதனையேற்க இயற்றமிழ்த் திறத்தைக்காட்டி யதனோடு ஏகமேவாத்வைதம் பிரம்மோக மென்பதனையுஞ் சுருங்கச்சொல்லி விளங்கவைத்தனர். இது தன்னை வேண்டுவார்க்குப் பாஷைவலியையும் அவர்தம் யதார்த்த நிலைமை வலியையுந் தரற்பாலதாகலின், அவர் இதனை வரையா தேற்றுத் தெளியக்கடவர். பாஷையாவது:—எழுத்து, சொல், பொருள், யாப்பு, அலங்காரம், தருக்கம் என்னும் இம்முகத்தால் இயைவது. இஃதின்றியக்கால் இந்நூலாசிரியரது முக்கியக் கருத்து எவர்க்கும் சற்றும் விளங்காது. இவரது முக்கியக் கருத்தாவது:—அறிவறியாமைப் பகுப்பைப் பற்றிப் பிரதிவாதிக்கும் பேதாபேத விலக்கணமாம். இவ்விலக்கணம் தானே தானுதற்கியைந்த நெறித்தாகலின், அறிவுடையோர் இதனை வரையாது கொள்வர்; தன்னிலக்கண மாகலினென்க. விரிக்கிற் பெருகுமாகலின், இதனைச் சுருக்கி யுரைத்தாம்.

புத்தக விளம்பரம்.

	ரூ.	அ.
பிரபுலிங்கலீலை-உரை	2	8
கைவல்லிய நவநீதம்-விருத்தியுரை	1	4
வேதாந்த சூளாமணி-விருத்தியுரை (3-வது பதிப்பு) ...	1	4
தத்துவநிஜானுபோகசாரம்	1	4
வாசுதேவ மனனம் (வினு-விடை ரூபமாயுள்ளது) ...	1	0
சர்வமத சித்தாந்த விளக்க வினுவிடை	0	14
திருக்குர்திருசிய விவேகம்-உரை	1	4
உத்தமவாதம்	0	10
பிரத்தியட்சானுபூதிவிளக்கம்	6	8
வேதாந்த இலக்கணம்	0	8
சசிவன்னபோதம்-உரை	0	8
தசகாரிய மகாவாக்கியம்-உரை	0	8
ஜீவகாருண்ய விளக்கம், சுவானுபூதி விளக்கம் ...	0	6
சொரூபசாரம்-விருத்தி உரை	0	6
சத்தப்பிரகரணம்	0	6
உபநிடதம்-விருத்தியுரை	0	5
எதார்த்தவாதம்	0	4
ஞானவாசிட்ட சாரசம்க்ஷேபம் - உரை	0	3
சுகர் கைவல்லியம்	0	2
வேதாந்தக் கட்டளைக் கொத்து (இதில் திருமூலர் வேதாந்தக் கட்டளை, நாநாஜீவவாதக் கட்டளை, தத்துவாமிர்தக் கட்டளை, ஞானக்கட்டளை, குமாரதேவர் கட்டளைக் கொத்து அடங்கி யிருக்கின்றன) ...	0	4
ரிபுகீதை - நான்கு மகாவாக்கியார்த்தம்	0	2
சுவாநுபூதி விநோதவிளக்கம்	0	1
ஆத்மபோதம்-உரை	0	4
மகா குருபூஜைத் தோத்திரம்	0	1
நிஷ்டாநுபூதி (மூலம்)	0	2

இவை கிடைக்குமிடங்கள்.

1. ஈசூர் - ஸ்ரீசச்சிதாநந்த சுவாமிகள்
தருமபரிபாலன சபையின்
காரியதரிசி
பா. க. வேலுசெட்டியார்,
39 - லிங்கசெட்டி வீதி, சென்னை.

2. "லோகோபகாரி ஆபீஸ்"
கோமளேசுவரன் பேட்டை, சென்னை.

3. ரிப்பன் புத்தக சாலை
87 - தம்புசெட்டி வீதி, சென்னை.

அகராதி.

ஓம்
தத்சத்
பரப்பிரஹ்மணேநம:

வேதாந்தசூளாமணி.

மூலமும் உரையும்.

சிவமெனத் துதிசெயப்
பவம்பொடி படுமே.

தற்சிறப்புப் பாயிரம்.

விநாயகர் துதி.

விருத்தம்.

நாதாந்தப் பேரொளியாய் நவையற் றெங்கு
நண்ணுபரி பூரணமாய் நடுவாய் நின்ற,
போதாந்தம் பெற்றவருண் மதத்தை வீசும்
பொற்களிற்றி னடிவழுத்திப் புலன்க டம்மின்,
பேதாந்த மகற்றிநிர திசயா நந்தப்
பெற்றியுல கடைந்துய்யப் பெருமை யோங்கும்,
வேதாந்த மரபினிலே விளக்கு மொண்வே
தாந்தசூ ளாமணியை விரித்தல் செய்வாம்.

இதுவுமது-வேறு

மோன பூரண வாரியின் மூழ்குமெய்ஞ்
ஞான யோகிய ருள்ளமுந் தில்லையு
மான கற்பகத் தானைப தாம்புயத்
தேனை யுண்டுரை செப்புது மொப்பவே.

சபாபதி துதி-கட்டளைக் கலித்துறை.

திருவளர் தில்லைச்சிற் றம்பல மேவிய சிற்சுடரை
மருவள ராநந்த மஞ்சரி சூட்டி வணங்குதுமால்
கருவளர் துன்பங் கடக்கவே தாந்தசூ ளாமணிக்கட்
டெருள்வள ரப்பொருள் பூரித் துலகுய்யச் செப்புதற்கே.

இதுவுமது.

பொன்னம் பலவனங் கம்முகங் கண்முகம் புண்டரிகப்
பொன்னம் பலவன மாயமைமந் தாலெனப் பொங்குதில்லைப்
பொன்னம் பலவன மோடு சடாடவிப் பொற்புமிகும்
பொன்னம் பலவனென் றன்னுள மாயுரை பூரிப்பனே.

அருளிறை வணக்கம்.

விருத்தம்.

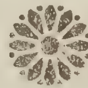
சத்தியவிந் திரபீடத் தலைமையாங் கரபாத்திர சத்தா மாத்திர
வித்தகனு தீனமர பினிளிலகு மடிகடமை விடாத மோன
சித்தகுண சிவோகமாய்த் திருநாகைப் பதியுளெழு சிவக்குன் றுய
நித்யவரு ணாசலதே சிகனையுளத் திருத்தியுரை நிறுத்து வாமால்.

அவையடக்கம்.

வேதமுப நிடதமுத லாகவொரு தொன்னூலின் விளங்கு ஞானர், நீதமர புணரவே தாந்தசூ ளாமணிக்கு நிலைநின் றேங்க, வோதுமுறை நவமணியைக் குறவர்புனை யினுமெள்ளா துலகின் வேந்தர், சோதிமுடிக் கணிவதற்கா சிப்பதுபோற் றெல்லறிஞர் சூழு வாரால்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வேதாந்த சூளாமணி.

(அவதாரிகை.)

கணேச வணக்க முணர்த்துகின்றது.

தருணமா துமைமுகத் தாம ரைக்கெழு
மருணனு மெனவுதித் தடியர் பாற்புரி
கருணைமா மதமெனக் காட்டு மாமுகன்
சரணவா ரிசமலர் தலையிற் கொள்ளுவாம்.

(இதன் பொழிப்புரை.) "தருணமா துமைமுகத் தாமரைக் கெழு மருணனுமென வுதித்து" எ-து. தருணங்கண் டடியருக் கருள் புரிபவளாகிய வுமாதேவியின் முகமென்னுந் தாமரை விகசிதமாதற் குதிக்கும் பூதசூரியன்போல அடியர் சிந்தையிலுதித்து, "அடியர் பாற்புரி கருணைமா மதமெனக் காட்டுமாமுகன்" எ-து. அவ்வடியவரிடத்துப் புரியும் அருளையே மிக்க மதம்போலக் காட்டும் யானைமுகக் கடவுளின், "சரணவாரிசமலர் தலையிற் கொள்ளுவாம்" எ-து. பாத மென்னுந் தாமரை மலரை யெமது சிரசிற் சூடிக்கொள்ளுதும் என்றவாறு.

தருணம் அவசரம்; முகத்தாமரை, சரணவாரிசமலர் உருவகம்; அருணனு மெனவென்பது உவமை; கருணையை மாமதம்போலக் காட்டல் ஆரோபம்; உதித்தவிடத் தாண் மகனெனக் கேட்டுழி அகமகிழ்தலோடு முக மலர்ச்சியு மெழல் பெற்றவட் கியல்பாகலின் 'தருணமா துமைமுகத் தாமரைக்கு'என வும், தாமரை மலர்தற்குச் சூரியோதயம் வேண்டுமாறு போன்று ஈன்றாள் முகமலர்தற் காண்மக னுதித்தல் வேண்டுதலின் 'முகத்தாமரைக்கெழு மருணனுமென வுதித்து' எனவுங் கூறினர். பின்னுளோர் வழிபடுதற்கு மதந் தழுவி 'மாமுகன்'என்றார். தாமரை மலரைத் தாமரையென்றது ஆகுபெயர். மாமுகன் நிர்த்தேசம், சரணம் வாழ்த்து, தலையிற் கொள்ளுதல் வணக்கம். இவற்றை வட நூலார் மங்களாசரணை யெனவும், தமிழ் நூலார் கடவுள் வாழ்த்தெனவுங் கூறுப. பொதுப்பாயிரமாகலின் பொருளுக்கோர் தொடர்பாக விளங்கற்குப் பொழிப்புரை யாக்கினும்; என்னை? "பொழிப்பெனப் படுவது பொருந்திய பொருளைப், பிண்ட மாகக் கொண்டுரைப் பதுவே" என்று ரறிஞராகலின். சக்தியெனக் காண்டற்கு மாதுமை யென்றதனுல் சிவத்தைச் சத்தனுகவும், உதித்து என்றதனுல் கணேசனை மகனுகவுங்

கொள்க. இது சைவமத மரபாதலினானும், அம்மதத்திற் றானுதித்தலினா னும் இங்ஙனங் கோடற் கியைந்தது. என்றாலும் அறிவு சத்தன்; அறி யாமை சத்தி; இவ்விரண்டு மிறந்த விட மானந்த மென்ப திவர் கருத்து. ஆகவே, சச்சிதானந்த வொருமையெனப் பெற்றாம்; இவ்வொருமையே இவரது வணக்கமெனக் கண்டாம். 1

சிறப்புப்பாயிரம்.

(அ - கை.)

முற் கவியிற் கடவுள் வணக்கங் கூறி, இக்கவியில் அதன தருளாற் றானியற்றப்புகும் நூற்பெயரும், அது வந்த வரலாறும் இனையவென வுணர்த்துகின்றது.

வேறு.

சீர்கொண்ட வருமறையின் முடிமணியைத் தெய்வ
சிகாமணியை யடியவர்தங் கண்மணியை மாயைப்
பேர்கொண்ட விருளிரிக்குந் தினமணியை முக்கட்
பெருமணியை யகத்தினுக்கோர் விளக்காக விருத்தி
யேர்கொண்ட விவேகசிந்தா மணியெனு நூ லதனு
ளெடுத்தியம்பும் வேதாந்தப் பரிச்சேதப் பொருளை
நேர்கொண்ட தமிழ்விருத்த யாப்பதனாற் றெரிய
நிகழ்த்துவன்வே தாந்தசூ ளாமணியென் றேன்றே.

(இ - ரை.) "சீர்கொண்ட வருமறையின் முடிமணியைத் தெய்வசிகா மணியை யடியவர்தங் கண்மணியை" எ-து. சான்றோரால் புக ழமையப் பெற்ற அரிய நாலு வேதங்களின் முடியில் விளங்கும் மணிபோல்வதை, தெய்வங்களுக்கெல்லாஞ் சிகாமணி போல்வதை, அடியவர்களுக்குக் கண் மணி போல்வதை, "மாயைப் பேர்கொண்ட விருளிரிக்குந் தின மணியை முக்கட் பெருமணியை யகத்தினுக் கோர் விளக்காக விருத்தி" எ-து. மாயையெனப் பெயர் கொண்ட விருளைக் கெடுக்கும் ஞான சூரியன்போல் வதை, முக்கட்பெருமானாகிய சிறந்த மணிபோல்வதை, எம தகத்தினுக்கெ ன்று மோர் விளக்காக விளங்குமாறிருத்தி, "ஏர்கொண்ட விவேகசிந்தாமணி யெனுநூலதனு ளெடுத்தியம்பும் வேதாந்தப் பரிச்சேதப்பொருளை" எ-து. சத்துக்களால் மகிமைபெற்ற விவேகசிந்தாமணி யென்னும் நூலின்கண் சத்துக்கள் தமது சுவானுபூதியில் விளைந்தவா றெடுத் தியம்பிய வேதா ந்த பரிச்சேதமென்னுஞ் சருக்கத்தி னர்த்தத்தை, "நேர்கொண்ட தமிழ் விருத்த யாப்பதனாற் றெரியநிகழ்த்துவன் வேதாந்தசூளாமணி யென் றேன்று" எ-து. முரணுறாதமைந்த தமிழ்க்கவி சம்பந்தத்தா லெவர்க்கும்

தெளிய விளங்குமாறு வேதாந்த சூளாமணி யென்று பெயர் கொடுத்தோர் நூலியற்றுவன் எ - று.

ஏ அசை. இங்கே மணியெனக் கூறிய வைந்தும் உவமை யாகுபெயர். சைவமதத்திற் றனக்குண்மை விளங்கியதென்பதைக் குறிக்க 'முக்கட்பெரு மணி' என்றார். 'தெய்வ சிகாமணி' என்றது மேல் கீழொப் பின்மையைப் பற்றி யாம். இங்கே கண்மணி யென்றது கண்ணொளியை. 'மாயைப்பேர் கொண்ட விருளிரிக்கும்' என்பதனால் தினமணியை ஞான சூரியனென் றும். அருமறையின் மணி யென்றது முடியென்ற விதப்பால் இலக்கி யார்த்தமெனக் கண்டாம். சொப்பிரகாசமெனக் குறிக்க 'அகத்தினுக்கோர் விளக்காக விருத்தி' எனப்பட்டது. விருத்தங்களாற்றொடுத்த யாப்பாதலால் 'விருத்த யாப்பு'எனப்பட்டது.பெயர் கொடுத்தென்பது சொல்லெச்சம். ஓர் நூலேயாதலால் ஒன்றெனல் அளவை யாகுபெயர். சூடாமணி யெனினுஞ் சூளாமணியெனினு மொக்கும். சூடை சிகை; எனவே, 'சிகாமணியென்று யிற்று. மாயை யிருள் உருவகம். தேகாதிப் பிரபஞ்ச மனுக்குழுச் சையோக மெனற்கியைய அதனை யோராது தமக்கியைந்தவாறெவரும் அதிஷ்டான மெனக் கருதி, உறவு அயல், சத்துரு, மித்துருவெனக் கற்பித் தவல மாத லாரோபமன்றோ? இங்ஙனமாதல் புத்தி விகற்பமன்றோ? இந்தப் புத்தி விகற்பமே மாயையெனற்கு முரா ணென்னை ? இந்த மாயையை யிருளென் றுருவகிக்கலாகாதோ? ஆகாதெனின், தன தெதார்த்த நவ நவமான அனு பூதி நிலைகளை மறைத்தது மாயையாதலின், இதனை யிருளெனல் பொரு ந்துமென்க. 2

(அ - கை.)

முன்னர்க்கூறிய வேதாந்த மினையதெனத் தெரிவிப்பான்வேண்டி வித்தைக ளித்துணைய வெனவும், அவற்று ளொன்று இரு கூறதா மென வும், முதற்கூறு இத்துணைத்தாகி யின்னபெயர்த்தாமெனவும் உணர்த்து கின்றது.

வேதமொரு நான்குமா றங்கமுநன் னியாய
மீமாஞ்சை யொடுமிருதி புராணமுமீ ரேழா
வோதலுறும் வித்தைகளா மிவற்றுண்மீ மாஞ்சை
யுயர்ந்ததா யைந்நான்கத் தியாயமா யருத்த
பேதமுற விருகூறு மவற்றுண்முதற் கூறே
பிறங்குமருட் சைமினிசூத் திரரூப மாகிப்
போதுமீ ராறத்தி யாயமாய்க் கருமப்
பொருளுணர்த்திப் பூருவமீ மாஞ்சையெனப் படுமால்.

(இ - ரை.) "வேதமொரு நான்குமா றங்கமு நன்னியாய மீமாஞ்சை யொடு மிருதி புராணமு மீரேழா வோதலுறும் வித்தைகளாம்" எ - து. நான்கு வேதங்களும், ஆறங்கங்களும், நல்ல ஞாயமும், மீமாஞ்சையும், பதி

னெட்டு ஸ்மிருதிகளும், பதினெண் புராணங்களு மெனப் பதினுன்காநச் சொல்லப்பட்டிருப்பவை வித்தைகளெனப்படும், "இவற்றுள் மீமாஞ்சை யுயர்ந்ததா யைங்நான் கத்தியாயமா யருத்தபேதமுற விருகூறும்" எ - து. இப்பதினுன்கனுள் மீமாஞ்சை யெனப்படுவது எப்பொருளினுஞ் சிறந்த தாயும், இருபதத்தியாயமாயும், கன்மம் ஞானமென அருத்தபேதந் தோன்ற விரண்டு பாகுபாடதாயு நிற்கும், "அவற்றுள் முதற்கூறே பிறங்கு மருட் சைமினி சூத்திரரூபமாகிப் போதுமீரா றத்தியாயமாய்" எ - து. அந்தக் கன்மம் ஞானமென்னு மிரண்டனுள் முதற்கூறே சிறந்த அருளையுடைய சைமினி யென்பவராற் சொல்லப்பட்ட சூத்திரரூபமாயும், அதற்குத் தக்க வாறு செல்லும் பன்னிரண்டத்தியாயமாயுநின்று, "கருமப் பொருளுணர்த் திப் பூருவ மீமாஞ்சையெனப்படும்" எ - து. கன்மத்தைப் பற்றிப் பிரதி வாதிக்கும் பொருளினையதென வுணர்த்திப் பூர்வமீமாஞ்சையென் றறிஞ ராலிப் பெயரேற்கப்படும் எ - று.

ஆல் அசை. நான்கு வேதங்களாவன:—ஸ்வயம்பு வெனவும் ஈசுரனுல் கூறப்பட்டன வெனவுஞ் சொல்லா நின்ற இருக்கு,யசுர், சாமம், அதர்வண மென்பனவாம்.இவை விதி வாதம், அர்த்தவாதம், மந்திரவாதம், நாம தேயமென நான்குவிதமாய்ச் சமஸ்த தன்மங்களையும் போதிக்கும்.

இவற்றுள், இராசாக்கினையைப்போலப் புருஷரை நிஷேத கன்மங்க ளைச் செய்யாமற் சற்கன்மமேசெய்ய விதிப்பதே விதிவாதமெனவும், படர் களைப்போல வேதார்த்தத்தின் மகிமையைத் துதிப்பதே அர்த்தவாத மெனவும், ஆசிரியனைப்போலச் செய்யத் தக்கது இதுவெனக் காண்பிப் பதே மந்திரவாதமெனவும், ஜநகீ ஜநகரைப்போல யாகாதிகளுக்குப் பெய ரிடுவதே நாமதேய மெனவுஞ் சொல்லும் இந்நான்குங் கன்மகாண்டப் பிரதிபாதிகமாம்.

மேல் ஸ்ரீ ருத்திரம், பிரகதாரண்ணியம், சுவேதாசுவதாம், கைவல்லி யம், காலாக்கினி, கடவல்லி, காத்தியாயனம், பிரமம், நாராயணம், அம்சம், பரமாம்சம், பாஸ்கரம், பிரமபிந்து, ஆருணி, அமிர்தபிந்து, பஞ்சப்பிரமம், சாபாலம், தேசோபிந்து, வாஜஸநேயம், போதாயநீயம், ஆஸ்வலாய நீயம், சாங்கியாயநீயம், பாகுராயணீயம், சௌனகீயம், சிவசங்கற்பம், சிரவணம்,பாராகம், கிம்புரோடியம், மாண்டூக்யம்,முண்டகம்,மௌண்டிரம், தைத்திரியமெனச் சொல்லும் இம்முப்பத்திரண் டுபநிஷத்துக்களும், ஞானு ங்கமான பஸ்ம உருத்திராக்ஷாதிகளும் ஞானகாண்டப் பிரதிபாதிகமாம்.

உபவேதங்களாவன:—ஆயுர்வேதம், அர்த்தவேதம், தனுர்வேதம், காந் தர்வ வேதமென நான்காம். இவற்றுள் வியாதி நிதானமும், வியாதிச் சின் னமும்அறிந்து மந்திரௌஷதாதியான சிகிச்சையினு லாயுராரோக்கியாதிக ளைச் சொல்லுவதே ஆயுர்வேதமும், தட்சணை ஆச்சிய சரு உபகாராதி களை நிண்ணயம் பண்ணுவித்துத் தருமாதி சதுர்வித புருஷார்த்தத்திற்குஞ் சாதனமாயிருப்பதே அர்த்தவேதமும், சத்துரு ஜயார்த்தமாகிய மந்திராதிப்

பிரயோகங்களைச் சொல்லுவதே தனுர் வேதமும், சாம வேதாதிகளால் ச, ரி, க, ம, ப, த, நி என்னுஞ் சத்த சுர கீதப் பிரபந்தங்களை விவரிப்பதே காந்தர்வ வேதமுமாம்.

ஆறங்கங்களாவன;—இவ்வேதங்கட்குப் பாத, அஸ்த, முக, ஆக்கிராண, நேத்திர, சுரோத்திரங்கள் போலச் சந்தசு, கற்ப, வியாகரண, சிட்சை, சோதிஷ, நிருத்தங்களாம். இவற்றுள் மந்திராதிகளுக்குச் சிருட்டி முதலான அட்சர கணிதங்கள் சொல்லுவதே சந்தசும்; ஆசுவலாயந, போதாயந, ஆபஸ்தம்பாதி சூத்திர ரூபத்தி லெஞ்ஞப் பிரயோகாதிகளுக்குக்கிரமஞ் சொல்லுவதே கற்பமும்; வைதிக சப்தார்த்த சித்தி சமர்ப்பிப்பதே வியாகரணமும்; உதாத்த, அநுதாத்த, சுவரித பிரசயங்களென்னுஞ் சதுர்வித ஸ்வர கரணபூருவகமான பதபாளிக்கிரம வேதாத்தியாயனுதிகளைச் சொல்லுவதே சிட்சையும்; லக்கினம், திதி, நட்சத்திரம், யோகம், கரணம் இவைகளினால் வைதிக கன்மங்களுக்குக் காலந்தெரிவிப்பதே சோதிஷமும், வைதிக சத்தத்திற்கு நிர்வசனம் நியமிப்பதே நிருத்தமுமாம்.

இனி மீமாஞ்சை, நியாயம், ஸ்மிருதி, புராணங்கள் நான்கு வேதங்களினுபாங்கங்களாம். இவற்றுள், மீமாஞ்சையென்பது:—உபக்கிரம முதலான ஷட்விதலிங்க தாற்பரியத்தால் வேதவாக்கிய விசார பூருவகமாகச் சோதிஷ்டோம யாகாதிகர்மங்களை விதியுத்தமாகச் சொல்லுவதே பூருவ மீமாஞ்சை யெனவும், இனி யிந்நூலிற்சொல்லப்படுவது உத்தரமீமாஞ்சை யெனவுமாம்.

நியாயமென்பது:—பிரமாணம், பிரமேயம், ஐயம், பிரயோஜனம், திருஷ்டாந்தம், சித்தாந்தம், அவயவம், தர்க்கம், நிண்ணயம், வாதம், செற்பம், விதண்டை, எதுப்போலி, சலம், சாதி, தோல்வித்தானங்க ளென்னுஞ் சோடச பதார்த்தங்களையுஞ் சொல்லிப் பிரபஞ்சத்திற் கீசுரனே கர்த்தா வென்று நிச்சயஞ் செய்வதாம்.

ஸ்மிருதிகளாவன:—மனு, தக்ஷம், யமம், பிருகஸ்பதி, சங்கிலிதம், பிரசேதம், பராசரம், யாக்கியவல்கியம், விஷ்ணு, அத்திரி, ஆங்கிரசம், சம்வர்த்தம், சாதாதபம், ஹாரீதம், ஆபஸ்தம்பம், கௌதமம், உசனம், வசிட்டம் என்பனவாம்.

இவற்றுள் கிரேதாயுகத்தில் மனு ஸ்மிருதி தருமமும், திரேதாயுகத்திற் கௌதம ஸ்மிருதி தருமமும், துவாபரயுகத்திற் சங்கிலித ஸ்மிருதி தருமமும், கலியுகத்திற் பராசர ஸ்மிருதி தருமமுமே முக்கியமாயிருக்கும். இனி யிந்த ஸ்மிருதிகள் மூன்று காண்டமாகச் சொல்லும். அவையாவன:- சாதி வருணச்சிரம முதலியவைகளைச் சொல்வது கர்ம காண்டமும், வழக்கு ஒழுக்கம் தண்டம் தாயாதி விபாக முதலிய பதினெண் பேதங்களைச் சொல்வது விவகார காண்டமும், பிரம்ம ஹத்தி பஞ்சமா பாதக முதலிய மகாபாதகங்களுக்குச் சிட்சை சொல்வது பிராயச்சித்த காண்டமுமாம்.

இவற்றுட் சாதியாவன:—கம்மிய, கன்னட, ஆந்திர, திராவிடமென நான்காம்; வருணமாவன:—பிரம, க்ஷத்திரிய, வைசிய, சூத்திரரென நான்

காம். இவற்றுள் கர்ப்பாதானம், பும்சவனம், சீமந்தம், உந்நயாம், சாத கர்ம்மம், நாமகரணம், உபநிஷ்காமனம், அன்னப் பிராசனம், சவுளம், உபநயனம், மகாநாமியம், மகாவிரதம், உபநிஷத்து, சோப்னம், உத்துவா கனம், மிருகதியென்னும் ஷோடச கன்மங்களும்; யசன, யாசன, அத்தியா யன, அத்தியாபக, தான, பிரதிக்கிரக மென்னுஞ் சட்கருமங்களும்; சிவபத் தியாதி சற்குணங்களுங்கூடினவனே பிராமணனும்; பிரசாபாலன, யஜன, அத்தியயன, துர்ச்சன துஷ்ட மிருக பட்சி சத்துரு சங்காரமும்; அன்ன தான, வஸ்திரதான, பூதான, கன்னிகாதான, இரணியதான, கோதான, உபயமுகி கோதான, மகிஷதான, வருடைதான, அசுவதான, சுவேதாசுவ தான, கஜதான, காளாமுகிதான, மஹாமேருதான, கற்பக விருட்சதான, வித்தியாதானமாதி சோடச மகாதானங்களும் ; தேச கால பாத்திர பரீ ட்சை விஷ்ணுபத்தியாதி கன்மமு முடையவனே க்ஷத்திரியனும்; பிரதமஸ் தான, துவிதஸ்தான, திரிதியஸ்தான, சதுர்த்த ஸ்தான, பஞ்சம ஸ்தான மென் றிங்ஙனமுள்ள முப்பத்தாறு ஸ்தான பரியந்தக் கிரமத்தில் ஏக, தச, சத, சஹஸ்ர, தசசகஸ்ஹிர, லட்ச, தசலட்ச, கோடி, தசகோடி, சதகோடி, அற்புத, நிற்புத, கர்வ, மகாகர்வ, பற்ப, மகாபற்ப, குரோணி, மகாகுரோணி, சங்க, மகாசங்க, க்ஷிதி, மகாக்ஷிதி, சோப, மகாசோப, நிதி, மகாநிதி, சாகர, மகா சாகர, அரி, மஹாவரி, சங்க, மகாசங்க, பணி, மகா பணி, கிருது, மகாகிருதென்றிந்த விலக்கங்களோடு ஏக, பூமி சவுளை, சந்திரசவுளை இவை முதலானவை ஒன்றிற்கும் ; துவ, துவே, துவித, துதீய, யுக்ம, யுகள, யுக, உபய, பாகு, பாத, பட்ச, நயன இந்த இலக்கமெல்லா மிரண்டிற்கும்; திரி, திரய, திரிதிய, அர நயன, அக்கினி, புர, வர, ரத்தினாதி முதலான இலக் கம் மூன்றிற்கும்; சது, சௌ, சதுர்த்தி, கஷாய, வேத, வருண, ஆசிரம, சமுத் திர, சவுளை முதலானவை நான்கிற்கும்; பஞ்ச, அரவத்திர, விரத, இந்திரிய, பாண, விஷய, பாண்டவ, பூதாதிகள் ஐந்திற்கும்; சடு, திரவிய, ருது, ரச, ஸ்கந்தமுக, வேதாங்க, கர்ம, வர்ண, தரிசன, அர்த்தாதிகள் ஆறிற்கும்; சத்த, முனி, கிரி, ராச்சியாங்க, துரக, தாது, சபாங்க, சுர, சாகர சவுளை முதலா னவை யேழிற்கும்; அஷ்டவசு, திக், கஜ, மத, கர்ம முதலானவைகள் எட்டி ற்கும்; நவ, ரந்திர, நிதி, ரச, கிரக, ரத்தின, பக்தியாதிகள் ஒன்பதிற்கும்; விந்து, சூனிய, நாஸ்தி, அனுசார, ககன சவுளை முதலானவை பத்திற்கும் பெய ராயிருக்குஞ்சகலசங்கியைசவுளைகளையும்அறிந்துஅதிகமானவற்றைநீக்கிக் கணிதாதிகளெண்ணிக் கிரமுகாதி சமஸ்தவஸ்துக்களையும் பிரமாணித்திலக் கஞ் செய்து; கிரயம், வட்டி, வட்டம், சுவர்ணத்தின் வண்ணம், பவளத்தின் களஞ்சு, மணிகளின் சவ்வு, ரத்தினத்தின் சூத்திரபரீட்சை, வச்சிரத்தின் மஞ்சாடி, பச்சையின் ரதி முதலானவற்றை வேறு வேறிலக்கஞ்செய்து, பின்னும் பத்துப்பணத்துநிறை களஞ்சு, களஞ்சுநாலு கூடின தொரு கரு ஷம், கருஷநாலு கூடினதொருபலம், பலம்நாற்பது கூடினதொரு வீசை, வீசையஞ்சு கூடின தொருதுலாம், துலாமிருபதுகூடின தொருபாரம், பாரம்பத்துச்கூடினது அஸ்தமாமென்றும், கர்ப்பூராதி தூக்கிலக்கம் பிரமா

ணித்துப்பின்னுமொருசிட்டியேநிகுஞ்சம்,இதுநாலுகூடினதொருகுடுவம், இது நாலுகூடினதொரு பிரஸ்தம், இது விரண்டு கூடினதொரு வாகம், இது விரண்டு கூடினதொருஆடகம்,இது நாலுகூடினதொருதுரோணம், இதுஅஞ்சு கூடினதொருகரியாகுமென்று மறிந்து, தானியாதிகளளந்தறிந்து வாணிபஞ் செய்து, கிருஷி, கோபாலிகம், சூரியாதி பத்தி கன்ம யுத்தனானவனே வைசியனும்; பிராமணாதி வருணத்திரய சேவை க்ஷேத்திரட்சா சகல தேவதா பத்தியாதி கன்மயுத்தனானவனே சூத்திரனுமாம்.

ஆசிரமமாவது:—பிரமசாரி, கிரகஸ்தன், வானப்பிரஸ்தன், சந்நியாசியென்பதாம். ஒவ்வொன்றிற்கும் நந்நான்காகக்கூறிய சோடசமுங் கருமகாண்டமாம். ஏனைய காண்டமிரண்டும் விரிவாகலின், அந்நூலிற்காண்க.

புராணமாவன:—வியாசபகவான் சொன்ன வேத நிஷ்ட சாரார்த்தப்பிரதிபாதிகத்தையும், சர்க்க, பிரதிசர்க்க, வம்ச, மன்வந்தர, வம்சானு சரித்திரங்களென்னும் பஞ்சலட்சணங்களையும், சமஸ்த வைதிக தாந்திரிக கர்மங்களையும், தேவதா தாரதம்மியங்களையுஞ் சொல்லாநின்ற நாலுலட்சங் கிரந்தஞ் சங்கியையுள்ள பதினெண் மூலபுராணங்களாம். இவற்றுள் சைவம், ஸ்காந்தம், இலிங்கம், கூர்மம், வாமனம், வராகம், பௌஷிகம், மச்சியம், மார்க்கண்டேயம், பிரமாண்டமென்னு மிவை பத்துஞ் சிவ புராணமும்; நாரதீயம், பாகவதம், காருடம், வைஷ்ணவ மென்னு மிவை நான்கும் விஷ்ணுபுராணமும்; பிரமம் பதுமமென்னு மிவை யிரண்டும் பிரமபுராணமும்; பிரமகைவர்த்த மென்பது சூரியபுராணமும்; ஆக்கினேய மென்பது அக்கினி புராணமுமாம்.

அன்றியு முபபுராண மஷ்டாதசமாம். அவையாவன:—சனற்குமாரம், [illegible]னம், நாரசிங்கம், நந்தி, சிவதன்மம், தூருவாசம், நாரதீயம், கபிலம், [illegible]னவம், ஆங்கீரம், வாருணம், காளி, வாசிட்டலைங்கம், சாம்பவம், சவுரம், பராசரம், மாரீசம், பார்க்கவ மென்பன. இவை யந்தந்த நாமதேய முள்ளவர்களா னிருமிக்கப்பட்டன.

இனி வியாசர் வான்மிகர் ஆகிய இவர்களா னிருமிதமானவை சத்துவாதிகுண பேதங்களும், தேவத்திரய லட்சணங்களும், தேவ தானவராதிகள் ஜநநக் கிரமங்களும், யுதிஷ்டிர ராமச்சந்திராதி ராஜாக்கள் சரித்திரங்களும், வைதிகாதி தன்மங்களும் குரோடீகரித்துச் சொல்லும் பாரத இராமாயணங்களென்னு மிதிகாசங்களாம்.

இனி மற்றுமுள்ள சகல சமயங்களும், அவற்றி னிலக்கணங்களும் அவற்றின் பேதங்களும் அவற்றால் வரும் பத முத்திகளும் இனைய வென விவேகசிந்தாமணி யென்னுங் கிரந்தப்படி மேற் சில தெரிவிக்கப்படும். 3

(அ - கை)

முற்கூறிய சைமினி சூத்திரத்திற்கு மூன்று வியாக்கியானி வியாக்கியானங்களின் நாமங்க ளுணர்த்துகின்றது.

சாற்றியவச் சைமினிசூத் திரத்திற்கு மிக்க
சாபரமென் றொருபாடி யம்புரியப் பட்ட
தூற்றமீ மாஞ்சைக்கு மதம்பாட்ட மென்ன
வொன்றுபட்டா சாரியனு லுரைத்திடவந் தென்றும்
போற்றுமவன் சீடனு கியபிரபா கரனுற்
புகழ்பிரபா கரமெனவோர் மதாந்தரநன் கமைய
வாற்றியவச் சாபரபா டியமதற்கு விளங்க
வாக்கப்பட் டுலகமெலா மறிந்திடநின் றதுவே.

(இ - ரை.) "சாற்றியவச் சைமினி சூத்திரத்திற்கு மிக்க சாபரமென் றொருபாடியம் புரியப்பட்டது" எ - து. முற்கூறிய அந்தச் சைமினி சூத்திர ரூபமான பூர்வமீமாம்சைக்கு மேலாய சாபரமென் றப்பெயருடையோரால் ஒரு பாடியஞ் செய்யப்பட்டது, "ஊற்ற மீமாஞ்சைக்கு மதம் பாட்டமென்னவொன்று பட்டாசாரியனுலுரைத்திட வந்து" எ - து, புகழ் பெற்ற அந்த மீமாம்சைக்குப் பாட்டமெனக் கூறு மோர் மாதாந்தரம் பட்டாசாரியனுற் சொல்லப்போந்து, "என்றும் போற்று மவன்சீடனுகிய பிரபாகரனுற் புகழ் பிரபாகரமெனவோர் மதாந்தர நன்கமையவாற்றிய" எ-து. யாவராலு மெப்போதுந் துதிக்கத்தக்க அந்தப் பட்டாசாரியரது மாணுக்கராகிய பிரபாகரரென்பவரால் நன்கமைந்த பிரபாகரமென் றோர்மதாந்தரமானது பழுதின்றி யமையுமாறு முன்ன ரியற்றிய, "அச்சாபர பாடியமதற்கு விளங்கவாக்கப்பட் டுலகமெலா மறிந்திடநின்றது" எ-து. அந்தச் சாபர வியாக்கியானத்திற்குப் பொருளெளிதில் விளங்கச் செய்யப்பட்டு உயர்ந்தோ ரனைவரும் அறியுமாறு நின்றது எ - று.

ஏ அசை. வியாக்கியானிகள்:—சபாமுனி, பட்டாசாரி, பிரபாகரர் ஆகிய விவர்களாம். வியாக்கியானங்கள்:—சாபர பாடியம், பாட்டமதம், பிரபாகரமதாந்தரம் இவைகளாம். இங்ஙனமாய விவை யனைத்தும் மீமாஞ்சையேனுங் கருமப்பொரு ளுணர்த்தாநின்றன; ஆகலின், பூர்வ மீமாம்சை யெனப்பட்டன. அறிவு அயலை யனுபவிக்க முயலுதல் கன்மம்; அறிவு தன்னைத்தானனுபவிக்க முயலுதல் ஞானம். இங்ஙனம் நிற்றலின், பொதுப்பட மீமாஞ்சை யெனப்பட்டது. பிரத்தியட்சத்திற்குப் பாவம் யாதுக்கு ? ஆகலின், யோகத்தையுங் கிரியா யோகமென்ப ரறிஞர். இதனை வேத மெனற் கிழுக்கென்னை? வகையின்றி யயலைமாத்திர முணர்த்தல் வேதமோ? வகையோடு அயலையுந் தன்னையு மையந்திரி பின்றி யுணர்த்தல் வேதமோ ? இருமையு முணர்த்துவதாகலின், ஆரியர் வேதமே வேதமெனத்தகும்; அதை மறுத்தல் அவலம். மனோநாசம் விவகாரத்திலும் வாய்க்கச்செய்யும் வலியின்மையின்யோகத்தை அமுக்கிய மாகவும் ஞானத்தை முக்கிய மாகவுங் கொண்டதென்க. இருமையும் விளக்குவதுபற்றி மீமாம்சத்தை வித்தைகளனைத்திலுமிக்கதென்றுர். இதனை யேலார் பகிர்முக நாட்டத்தார். 4

(அ - கை.)

மீமாம்சை யிருகூறனுள் முற்கூறு இனையதென முன்னிரண்டு கவிகளாற் கூறி, பிற்கூறு இரண்டு காண்டமா நிற்றலை யுணர்த்துகின்றது.

உரைத்தவிரண் டாங்கூறு பிரமமுரைப் பதனா
லுத்தரமீ மாஞ்சையெனப் பட்டருள்கூர் வியாதன்
றெரித்தசூத் திரவடிவ மாகியிரு நான்கத்
தியாயமா மவற்றுண்முத னான்கத்தி யாயம்
விரித்தலுறு தேவதா காண்டமென்ப் பட்டு
விளங்குறுதெய் வதவிலக் கணம்பலபத் திரனா
னிரைத்துரைசெய் யப்படுமே னான்கத்தி யாய
நிகழ்பிரம காண்டமென வேநிகழ்த்தப் படுமால்.

(இ - ரை.) "உரைத்த விரண்டாங் கூறுபிரம முரைப்பதனா லுத்தர மீமாஞ்சை யெனப்பட் டருள்கூர் வியாதன் றெரித்த சூத்திர வடிவ மாகி யிருநான்கத்தியாயமாம்" எ - து. மேற்கூறிய இரண்டாங்கூறு பிரமத்தைச் சொல்வதா லுத்தர மீமாம்சையெனச் சொல்லப்பட்டு, மிக்க அருளையுடைய வியாசமுனிவர் கூறியருளிய சூத்திர ரூபமாகி யெட்டத்தியாயமாக நிற்கும்; "அவற்றுண் முதனான் கத்தியாயம் விரித்தலுறு தேவதா காண்ட மெனப்பட்டு" எ-து. அந்த எட்டத்தியாயத்துள் முதலிலுள்ள நான்கத்தியாயம் விரிவாகச் சொல்லியுள்ள தேவதா காண்டமென்று சொல்லப்பட்டு; "விளங்குறு தெய்வத விலக்கணம் பலபத்திரனா னிரைத்துரை செய்யப்படும்" எ-து. விளங்காநின்ற மந்திர வாதத்தைப்போ லமைந்திருக்கின்ற தேவவிலக்கணங்கள் பலபத்திராராமனாற் கிரமமாகச் சொல்லப்பட்டன; "மேனான்கத்தியாயம் நிகழ் பிரமகாண்டமெனவே நிகழ்த்தப்படும்" எ-து. பின்னருள்ள நான்கத்தியாயம் விளங்காநின்ற பிரமகாண்டமென்று சொல்லப்படும், எ - று.

ஆல்-அசை. இரண்டாங்கூறு உத்தர மீமாம்சை யெனப்பட்டுச்சூத்திர வடிவமாகி யிருநான்கத்தியாயமாமெனவும், முதனான்கத்தியாயம் தேவதா காண்டமெனப்பட்டு நிரைத் துரைசெய்யப்படுமெனவும், மேனான்கத்தியாயம்நிகழ்த்தப்படுமெனவு முடிக்க. மீமாம்சை சைமினி ரிஷியினாலும்,வியாச முனிவராலுஞ் சூத்திரரூப மாக்கப்பட்டதெனவே, முன்னர் வசனரூபமாக நின்றதெனப் பெற்றாம். பூர்வம் களையத்தக்கது; உத்தரம் ஏற்கத்தக்கது. எனவே, கன்மங் களையத்தக்க தெனவும், ஞானம் ஏற்கத்தக்க தெனவும் அநுபவ மிருக்கக்கண்டாம். இரண்டாங் கூறு பிரமத்தை யுரைப்பதாக விருப்பினும், தேவதாகாண்டம் பிரமகாண்டமென வகுத்தது ஒன்று ஆராதித்தற்கும், ஒன்று விசாரித்துத் தெளிதற்கு மிடம்பெறலினென்க. பிரமமெனினுங் கடவுளெனினுமொக்கும். பிரமத்தையாராய்வார் எங்கணுமிலர்; ஆராதிப்பார் எங்கணுமுளர். இவ்விரண்டு நிலைமையையும் பிரதிபாதிப்பது

ஈசுவரவாக்கியமோ? ஏனையோர்வாக்கியமோ? ஏனையோர்வாக்கியமெனின், ஆராய்ச்சிக் கிடம்பெறாத தென்னை? மீமாம்சை யிடம்பெறுவதால் ஈசுவர வாக்கியமெனக் கண்டாம். ஈசுவர வாக்கிய மிது வானதால் வேதமெனற் கையுறுவதென்னை? ஏனையோர் மதநூல்களோ ஆராய்ச்சியைச் சற்று முணர்த்தாமையா லீசுவர வாக்கியமென் றேற்றற்கு ஞாயமென்னை? இன்றாதலால், ஆரியர் மதநூலே வேதமெனப்படும்; ஏனைய அனைத்தும் போலி. இதற்கு யாது முரண்? இதனை வாசிப்பார் நன்குன்னவேண்டும். அறிவு தனக்கயலை யாராதித்தல் தேவதா காண்டமெனவும், அறிவு தன்னைத்தா னாராதித்தல் பிரமகாண்ட மெனவுங் கோட்டற் கியைந்த நயந்தர நின்றது இரண்டாங் கூறென்க; ஆதலின், ஈசுவர வாக்கியமென்பதே திண்ணம். 5

(அ - கை.)

முன்னர்ப் பிரமகாண்ட மிருவகை யெனப்பட்டவற்றுள் முற்கூற்றைச்சொல்லியதால், இது பிற்கூறினையதென் றுணர்த்துகின்றது.

அப்பிரம காண்டத்துட் சிவமொடுயி ரயிக்க
மறைதலாற் சங்கரா சாரியனுங் குருவா
லொப்பரிய பாடியமென் றொன்றுரைக்கப் பட்ட
துரைத்ததற்கு விவரணா சாரியனென் பவனாற்
செப்பரிய விவரணமாக் கூறப்பட் டதுவே
தெரியின்வே தாந்தநூ லென்றுரைக்கப் படுமா
லிப்பெரிய வேதாந்த நூற்பொருளி னகல
மெங்ஙனமென் றிடினுரைத்து மியம்பிய நூன் முறையே.

(இ - ரை.) "அப்பிரம காண்டத்துட் சிவமொடுயிரயிக்க மறைதலாற் சங்கராசாரியனுங் குருவா லொப்பரிய பாடியமென்றொன் றுரைக்கப்பட்டது" எ-து. மேற்கூறிய அந்தப் பிரமகாண்டத்தில் சீவேசுவர ஐக்கியஞ் சொல்லப்படுவதால், சங்கராசாரிய னென்னுஞ் சிறந்த குருவினா லுவமித்தற்கரிய சங்கரபாஷியமென்றோ ருரை வரையப்பட்டது; "உரைத்ததற்கு விவரணா சாரியனென்பவனாற் செப்பரிய விவரணமாக் கூறப்பட்டதுவே தெரியின் வேதாந்த நூலென்றுரைக்கப்படுமால்" எ-து. அவர்கூறிய சங்கரபாஷியத்திற்கு விவரணாசாரியனென்னும் பெயருடையோனா லெவரானுஞ் சொல்லற்கரிய விவரண வியாக்யான மென்பதாகவோருரை வரையப்பட்டது. அந்த விவரணவியாக்யான மென்னு மோருரையினை யூன்றி யாராய்ந்து பார்க்குங்கால் அந்த வியாக்யானமே வேதாந்தநூலென்று சொல்லப்படும், ஆதலால்; "இப்பெரிய வேதாந்த நூற்பொருளினகலமெங்ஙனமென்றிடி னுரைத்து மியம்பிய நூன்முறையே" எ-து. இந்த மகத்தான வேதாந்த நூற்பொருளின் கடல்போன்ற விரி வெத்தகையதெனக் கேட்கின், சான்றோராற் சொல்லப்பட்ட முதனூலி னெறித்தாகவே யாமுஞ் சொல்லப்புகுதும், எ-று.

சிவமொ டுயிரயிக்க மெனலில் சிவமெனல் அறிவு, உயிரெனல் அறியாமை. யாதினுலெனின், அறிவு பொருளைப் பொருளாகக் கோடலினுனும், அறியாமை பொருளல்லவற்றைப் பொருளாகக் கோடலினுனுமென்க. சீவனறியாமை யெனற்குத் தக்கவுதாரணங் காட்டுதும்; அஃதாவது சூனியமென் றெவரானு மாகாயம் வரையப்பட்டதேனும் ஏனைய நான்கு பூதத்தைப் பற்றிச் சற்று விசாரிக்குதும். மண் முதலிய நான்கு பூதமும் பொருளா? குணமா? பொருளெனின், ஒவ்வொரு பூதமும் அணுமகத்தெனல் விகாரமாகிய குணமன்றே? அன்றெனின், எதனது மகத்து? எதனது அணு? என்ற வினு வாராது காக்கவேண்டும். கூடாதெனின், ஓர் சுயம்பாகவும் ஓர் முதலாகவும் நிற்ப தியாது? கணிக்கப்படாதெனின், விகாரங்களைச் சுயம்பாகக் கண்டு பூத பௌதிகமெனக்கொண்டு உறவுகொண் டலைந்திழப்பது அறிவேனும் அல்லவற்றை யாமெனக் கோடலால் அறியாமை யெனற்கேயியையும். ஆதலின் உயிரை யறியாமையென்ரும். இங்ஙனமாய அரிய நிலையைக் கண்டுபிடித்து எவர்க்கும் விளங்க வைத்தவர் சங்கராரதலின், ஆசாரியனென்னது மிகைபடக் குருவென்றது இம்மகிமை பற்றியென்க. அதுவென்று வருவித்தது பொருளமைதி பற்றியாம். அதுவே யென்பதில் ஏகாரம் பிரிநிலை யெனினும் அமையும். அங்கலிங்க விலக்கணம் வேதாந்தப் பெருங் கடலில் விளங்கத் தோன்றுமென் றிருப்பதால் 'வேதாந்த நூற் பொருளி னகலம்' என்ருர். இயம்பிய நூலென்றது விவேக சிந்தாமணி யென்னும் நூலினெறியை. ஆயின், ஐக்கியமெனல் யாது? பொன்னை யன்றிப் பணியும், மண்ணையன்றிக் கடமும், நூலையன்றிப் படமு மிருக்குமெனின், அறிவையன்றி அறியாமை யிருக்கலாம். இல்லை யெனின், ஐக்கிய மெனற்கு முரணுறுவதென்னை? இதனைச் சொல்லாற்றலாற் சொல்லாது சோதனை ஞாயம் பொருத்தங்களா லமையக் கொள்ளின், எவர்க்கு முரணுறுதென்க. இயம்பிய நூன்முறையே வுரைத்து மென்றது என திஷ்டப்பிரகார முரைப்பனெனலை மறுக்க. 6

(அ - கை.)

இக்கவியி லிந்நூலாசிரியரது அருமையும் அவரது நாமமும் விளங்க வுணர்த்துகின்றது.

வேறு.

அருமறையின் பொருடெரித்த விவேகசிந்தா மணியதனு
ளறைவே தாந்தப்
பொருளினைமுந் நீர்வரைப்பி னுலகறியச் செந்தமிழாற்
புனைதல் செய்தான்
பெருகுசுவை நறவொழுகு செஞ்சொன்மல ராற்புனைபாப்
பெருந்தண் மாலை
கருமிடற்று வானவற்கே சாத்துசிவப் பிரகாசன்
கவிஞர் வேந்தே.

(இ - ரை.) "அருமறையின் பொருடெரித்த விவேகசிந்தா மணி யதனுளறை வேதாந்தப் பொருளினை முந்நீர்வரைப்பி னுலகறியச் செந் தமிழாற் புனைதல் செய்தான்" எ - து. அரிய வேதங்களின் பேதா பேதங் கடந்த பொருளித்தகையதெனத் தெரிவித்த விவேகசிந்தாமணி யென்னு நூலினுட் சொல்லப்பட்டிருக்கும் வேதாந்த பரிச்சேதத்திற் கூறிய பரமாத்ம வைக்கியப் பொருளைக் கடல்சூழ்ந்த வுலகில் அறிவுடை யோ ருணருமாறும் செந்தமிழ்ப் பாஷையில் அதற்குரிய விலக்கணங்கட் கமையுமாறும் அலங்கரித்துப் பாடினன்; "பெருசுவை நறவொழுகு செஞ் சொன் மலராற் புனைபாப் பெருந்தண்மாலை கருமிடற்று வானவற்கே சாத் துசிவப் பிரகாசன் கவிஞர் வேந்து" எ - து. அவனெனின் மிக்க நவரச மென்னுந் தேன்மலிந்தொழுகும் இயற்றமிழ்க்குரிய வினிய சொல்மலர்க ளாற் றொடுக்கப்பட்ட கவிகளென்னுஞ் சிறந்த குளிர்ச்சி பொருந்திய மாலையை நீலகண்டத்தையுடைய பரமசிவனுக்கே தரிக்கத்தக்க சிவப்பிர காசனென்னும் நாமதேயத்தையுடைய கலைவல்லோருக் கரசன், எ - று.

ஏ-அசை. 'செந்தமிழாற் புனைதல் செய்தான்' எனவே, விவேக சிந் தாமணியென்னும் நூல் கன்னடமொழியி லமைந் திருந்ததென் றாயிற்று. இங்கேவுலகென்றது ஆகுபெயர். பெருகு சுவை நறவொழுகுஞ் செஞ் சொலாவது எழுத்துச்சொல் முதலிய ஐந்திலக்கணங்களும் இதுவே யெனத்தோன்றுமாறு விளக்குஞ் சொற்களை. சொல் மலர், பாமாலை யென் பன உருவகம்' இஃதின் நூலாசிரியரை இவரது மாணக்கர் வியந்து புகழ்ந்ததென்க. சுவை நவரசமெனினு மமையும். வானவற்கே யென்பதி லுள்ள வேகாரம் ஏனையோர்க் கன்றெனப் பிரித்தலின், பிரிநிலை யெனினு மமையும். 7

சிறப்புப்பாயிரம் முற்றிற்று.

பொதுப்பாயிரம்.

(அ - கை.)

மங்களாசரணை முதல் அநுபந்தசதுஷ்டய மீறாக் கிடந்த இந்நான்கும் எல்லா நூன்முகத்தும் உரைக்கவேண்டுவ தாகலின், இந்நூன் முகத்தும் பொதுப்பட வுணர்த்துகின்றது.

வேறு.

வாய்த்தநூன் முகத்துரைக்கு மங்களா சரணை
வாழ்த்துவணக் கொடுவத்து நிர்த்தேச மெனமுன்
றூர்த்தபதம் பதப்பொருளே வாக்கியயோ சனையே
யறிவினு விடையிவையைந் துரையினிலக் கணமாங்

கோத்துரைசெய் விசேடவிசே டியங்கருத்தா கருமங்
கொள்கிரியை யிவையைந்தன் னுவயவிலக் கணமாஞ்
சாற்றுமனு பந்தசதுட் டயநூற்கு விடயஞ்
சம்பந்தம் பயனதிகா ரிகளெனநான் கறியே.

(இ - ரை.) "வாய்த்தநூன் முகத்துரைக்கு மங்களாசரணை வாழ்த்து வணக்கொடு வத்துநிர்த்தேச மென மூன்று" எ - து. அறிவுடையோரால் வாய்க்கப்பெற்ற எல்லா நூற்கும் முதலிலுரைக்கப்படும் மங்களாசரணையெனல் வாழ்த்து, வணக்கம், வத்து நிர்த்தேசம் என மூன்றும்; "ஆர்த்தபதம் பதப்பொருளே வாக்கியயோசனையே யறிவினுவிடையிவையைந் துரையி னிலக்கணமாம்" எ - து. எழுத்துக்கியைந்த இலக்கணங்கள் வழுவின்றி யமையப்பெற்ற பதமும், பதப்பொருளும், பதசாரமும் அறிந்துகொள்வான் வேண்டி வினவுதலும், அதற்குத் தக்க விடைகொடுத்தலுமாகிய விவை யைந்தும் வியாக்கியானங்களி னிலக்கணமாம்; "கோத்துரை செய் விசேட விசேடியங் கருத்தா கருமங் கொள்கிரியை யிவையைந்தன்னுவய விலக்கணமாம்" எ - து. இல்லாதவிடத்துக் கோவைபாகச் சொல்லப்படும் விசேடணமும், விசேடியமும், கருத்தாவும், கருமமும், கோடற் கியைந்த கிரியையுமாகிய இவை யைந்தும் அன்னுவய விலக்கணமெனப்படும்; "சாற்றுமனுபந்த சதுட்டய நூற்கு விடயஞ் சம்பந்தம் பயனதிகாரிகளென நான் கறியே" எ-து. அறிஞராற் கூறத்தகும் அனுபந்த சதுஷ்டயமெனல் ஓர் நூலுக்கியைந்த விஷயமும், சம்பந்தமும், பயனும், அதிகாரிகளுமென நான்காக நீ யறிதி, எ - று.

எல்லா நூன்முகத்து முரைக்கப்படுவது மங்களாசரணை, உரையிலக்கணம், அன்னுவய விலக்கணம், அனுபந்த சதுஷ்டயம் என நான்காதலின், பொதுப்பாயிர மென்றும். இஃது மோர் நூலாகலின், இந்நான்கு மமைந்திருக்கு மென்பதைக் குறிக்க இந்நூன் முகத்துக் கூறினர். வாய்த்த, ஆர்த்த என்பவை ஆசெதுகை; என்னை? "யாலழ வென்னு மீரிரண்டாற்றும், வரன்முறை பிறழாது வந்திடை யுயிர்ப்பி, னஃதாடையெதுகை" என்றாராகலின். சாற்றுமெனப் பாடங் கோடல் தக்கார் தகவில ரென்ப தவரவ ரெச்சத்தாற் காணப் படும்" என்பது போல இனவெதுகை யெனக்கொள்க. சாத்து மனுபந்த மெனப் பாடங் கொள்ளின் சாத்தல் பதித்தல், அமைதல், அப்பல் என்றுரை யிருப்பதால் அந்தந்த நூற்கமைந்த அனுபந்த சதுஷ்டயமென் றுரைகொள்க. ஆசரித்தல் ஆசரணை யென்றாயிற்று. மங்களம் சுபம்; ஆசரணை நடத்தை; எனவே துன்பத்துக் கியையாத நடக்கை யென்றாயிற்று. இடைநிலைத் தீபகமாகிய வத்துவெனலை மூன்றிடத்து மொட்டுக. நிர்த்தேசம்—காட்டல். எண்ணும்மைகள் மூன்றும் எஞ்சி நின்றன. கர்த்தா, கர்மம், கிரியையெனல்: எழுவாய், செயப்படுபொருள், பயனிலைகளை. இந்நூலில் விசேஷண விசேஷியமாவது சச்சிதானந்த முதலிய விலக்கணங்கள் அமைதற் கியைந்த விலக்கியம்; எனவே, இலக்கியத்தி னமைதி யிலக்கண மென்றாயிற்று.

இங்கே யிலக்கியமெனல் பரவஸ்துவை. மோதிரத்திற்கு விரலென்றாற் போல, சச்சிதானந்த முதலிய விலக்கணங்கட்குப் பரவஸ்து விலக்கிய மெனக்கோடல் மதத்தர்சம்மதம். விரலுக்கு மோதிரமென்றாற்போல, பரவஸ்துவாகிய விலக்கியங்கண்டதற் கியைந்த விலக்கணங் கோடல் வேதாந்தி சம்மதம். அனுபந்தமென்றதற்கண் அனு உபசர்க்கம், பந்தம் கூடி நிற்றல் ; எனவே, விடய முதலிய நான்குங்கூடி நிற்பதென்றாயிற்று. இக் கவியிற்கூறிய மங்களாசரணை விதி பற்றியும், 'தருணமாது' என்னும் கவி யிற்கூறிய மங்களாசரணை இடையூறெய்தாமைபற்றியு மென்க. இந்நூல் வேதாந்தத்தைப் பிரதி பாதித்தலால், மங்களாசரணை முதலிய நான்கையு மிதற் கியைந்த நெறித்தாகவே பொருளமைத்துக் கொள்க. அன்றேல், பேதவாதமாக முடியும்; முடியின், ஐக்கியமெனல் பயனின்றி யமையும். ஆதலின், இந்நூலாசிரியர் கருத்தறிந் துரைகொள்க. 8

(அ - கை.)

முன்னர்க் கூறிய அனுபந்த சதுஷ்டயத்தி னிலக்கண மினைய தென வும், சாதன சதுட்டயம் இனையவெனவு முணர்த்துகின்றது.

விடயமது சிவசீவர் தமதேகத் துவமாம்
விமலனொடு நூற்கறையப் படலறையுந் தன்மை
யடைதலுறு சம்பந்தம் பயன்றுயரெ லாநீத்
தாநந்த பதம்பெறுதல் சாதனநான் கினையு
முடையவனே யதிகாரி யென்றறைவ ரறிஞ
ருரைத்தசா தனசதுட் டயநித்த வநித்தப்
படுபொருளின் விவேகமிக பரபோக விராகம்
பழிப்பரிய சமைமுமுட் சுத்வமெனப் படுமால்.

(இ-ரை.) "விடயமது சிவசீவர் தமதேகத்துவமாம் விமலனொடு நூற்க றையப் படலறையுந் தன்மை யடைதலுறு சம்பந்தம்" எ - து. விடயமா வது சீவேசுவரரது ஏகத்துவமாம், எய்தற்குரிய சம்பந்தமாவது பரமசிவத் தோடு வேதாந்தநூற்கு முரணுறா தறையப்படுதலைக்கூறுந் தன்மையாம் ; "பயன் றுயரெலாநீத் தாநந்த பதம் பெறுதல்" எ - து. பயனாவது சகல துன்பங்களையு மொருங் கொழிக்குமா றொழித்து நித்தியானந்த பத த்தை யடைதலாம் ; சாதன நான்கினையு முடையவனே யதிகாரியென் றறைவ ரறிஞர்" எ - து. அதிகாரியாவது நான்கு சாதனங்களையு முடை யோன் யாவனோ, அவனேயா மென்று சத்துக்கள் கூறுவர் ; "உரைத்த சாதன சதுட்டய நித்த வநித்தப் படுபொருளின் விவேக மிக பரபோக விராகம் பழிப்பரிய சமை முமுட்சுத்வமெனப்படும்" எ - து. அதிகாரி யெனல்பற்றிக் கூறிய சாதன சதுஷ்டயமாவது நித்தியாநித்திய வஸ்து விவேகமெனவும், இகாமுத்திரார்த்த பலபோக விராகமெனவும், குற்ற மற்ற சமாதி சட்கசம்பத்தி யெனவும், முமுட்சுத்வ மெனவுஞ் சொல்லப் படும், எ - று.

ஆல்-அசை. விடயம் ஏகத்துவமாம், சம்பந்தம் அறையுந் தன்மையாம், பயன் பதம் பெறுதலாம், அதிகாரி உடையவனே யாமென முடிக்க. இந் நான்கனுள் அதிகாரிக் குரிய சாதன நான்கையுமிங்கே பொதுவாகக் கூறியது இனி வருத்தற்கென்க. விமலனொடு நூற் கறையப்படலும் அறையுந் தன்மையுமென்றது இந்நூல் ஏக மேவாத்வைதத்தையும், அதற்கியைந்த சொல்லாற்றலையுமுடையது பற்றியென்க. சமையெனத் தனியேகூறுது பழிப்பரியவெனக் கூறிய மிகையால் சமாதிசட்க சம்பத்தியென்றும். வடநூலார் அறையப்படல் பிரதிபாத்தியமெனவும், அறையுந்தன்மை பிரதிபாதகமெனவும், மோக்ஷம், இச்சா, யஸ்ய, தஸ்ய, பாவா எனல் முமுட்சுத்வமெனவுங் கூறுப வாகலின், இம்மொழிகளை யுய்த்துணர்ந்து கொள்க. 9

(அ - கை.)

மேற் காதன சதுஷ்டய மெனலை வகையாக வுணர்த்துவான் றொடங்கி யிக்கவி மூன்றினிலக்கண மினையவென வுணர்த்துகின்றது.

நித்தியமான் மாவேபொய் விடயமெலா மெனத்தேர்
நிலைதருநித் தியாநித்திய வத்துவிவே கம்பின்
மெத்திவரு மிகமுடனுத் தரத்தில்வரு போக
விராகமிம்மை மறுமையுள விடயநுகர் வனைத்தும்
பொய்த்தழியு மிடும்பையென மனம்விடுத லாகும்
புகழ்சமையே முதலாய சட்குணங்கள் பெறுதல்
வைத்தசமை யியல்பாய முத்திவிருப் பதுவே
வயங்குமுமுட் சுத்துவமென் றறிந்திடுக மதித்தே.

(இ - ள்.) "நித்திய மான்மாவே பொய்விடயமெலா மெனத்தேர் நிலைதரு நித்தியா நித்திய வத்துவிவேகம்" எ - து. நித்தியாநித்திய வத்துவிவேகமெனல் ஆன்மாவே நித்தியமெனவும், அவ்வான்மாவால் அறியப்பட்ட தேகமுதலிய விடயமனைத்தும் அநித்தியமெனவுந் தெளியத்தக்க நிலைமையினைத்தரும்; "பின்மெத்திவருமிகமுட னுத்தரத்தில் வருபோக விராக மிம்மை மறுமையுள விடயநுகர்வனைத்தும் பொய்த்தழியு மிடும்பையென மனம் விடுதலாகும்" எ - து. பின்னர் வியந்து வரத்தகும் இகாமுத்திரார்த்த பலபோக விராகமெனல் இம்மைக்கண்ணும் மறுமைக்கண்ணும் எய்தற்பாலவா நின்றுள்ள விடயபோகமனைத்துங் கணத்தி னில்லா தழியுமென்றும், அவை துன்பங்கட் கியைவன வென்றுங் கண்டு மனம் பற்றற விடுதலெனப் படுவதாகும்; "புகழ்சமையே முதலாய சட்குணங்கள் பெறுதல் வைத்தசமை" எ - து. இவ்விரண்டின் பின் னிறையே வைத்தசமையெனல் யாவராலு மதித்தற்கியைந்த சமை தமை முதலிய சட்குணங்களையு மெய்தற்பாலதாம்; "இயல்பாய முத்திவிருப்பதுவே வயங்கு முமுட்சுத்துவமென் றறிந்திடுக மதித்து" எ - து. பின்னர் கூறாத்தும் முமுட்சுத்துவமெனல் இயல்பாக வெழும் முத்தி விருப்பே யென்று திரமாக மதித்தறிந்திடுதி, எ - று.

ஏ—அசை. ஆன்மாவே யென்பதி லேகாரம் தேற்றம். முத்தி விருப்ப மென்னுது இயல்பாயவென் றடைகொடுத்தது கற்பனை கடந்த முத்தி யெனற்கு; அஃதாவது அறிவு அயலை யறிவதன்று; அறிவு தன்னைத்தானே யறிவது. வயங்கென்னு மிலேசானே முமுட்சுத்துவ மிரண்டெனப் பெற்ரும். ஒன்று பதவி முத்தி பற்றியதும் ஒன்று ஐக்கிய முத்தி பற்றியது மென்க. இங்கே மதித்தென்றது ஆராய்தலை. இனிவருங் கவியில் சமாதி சட்க சம்பத்தியி னிலக்கணங்களை வகையாகச் சொல்லப் புகுவதால், அஃதொழிந்த மூன்று குணங்களை யுணர்த்துகின்ற தென்ரும். 10

(அ - கை.)

சமை முதலிய ஆறு குணங்களின் நாமங்களும் அவற்றி னிலக்கணங்களு மினையவென வுணர்த்துகின்றது.

சமைதமையே திதிக்கையுப ரதிசிரத்தை சமாதி
சமைமுதலா மறுகுணங்க ளுட்கரண மடக்கல்
சமைதமைதான் புறக்கரண மடக்குதல்கா மாதி
தணித்திடுத றிதிக்கைகரு மங்களனைத் தினையுஞ்
சுமையெனவே விடுதலுப ரதிசுருதி குருவைத்
துணிவினு னம்புமதே சிரத்தைகுரு மொழிநெஞ்
சமைவுறவே திட்பமுறல் சமாதி யிச்சா தனஞ்சே
ரதிகாரி செயுங்குருசே வையினையெடுத் தியம்பில்.

(இ - ரை.) "சமை தமையே திதிக்கை யுபரதி சிரத்தை சமாதி சமை முதலா மறு குணங்கள்" எ - து சமை முதலிய ஆறு குணங்களாவன— சமை, தமை, திதிக்கை, உபரதி, சிரத்தை, சமாதி என்பனவாம்; "உட்கரணமடக்கல் சமை தமைதான் புறக்கரணமடக்குதல் காமாதி தணித்திடுத றிதிக்கை" எ-து. அவற்றுள் சமையெனல் மனமாதிய அகக்கரணங்களை யடக்குதலும், தமையெனல் இருவகை யிந்திரியங்களையும் விடயப் பராக்கிற் செல்லாதடக்குதலும், திதிக்கையெனல் காமக்குரோதாதிகளைமேலெழ வொட்டாது தணியச் செய்தலுமாம்; "கருமங்க ளனைத்தினையுஞ் சுமை யெனவே விடுத லுபரதி சுருதி குருவைத்துணிவினுனம்புமதே சிரத்தை." எ-து. உபரதியெனல் சரியை கிரியை யோகங்களுக்கியைந்த சகல சேஷ்டைகளையுஞ் சுமையாகவே கண்டுவிடுதலும், சிரத்தையெனல் சுருதியையும் குருவையும் உண்மைமொழித் துணிவினுல் மெய்யாக நம்புதலுமாம்; "குருமொழி நெஞ்சமைவுறவே திட்பமுறல் சமாதி யிச் சாதனஞ்சே ரதிகாரி செயுங் குரு சேவையினை யெடுத்தியம்பில்" எ-து. சமாதி யெனல் குரு வுபதேசத்தை மனதிற் பொருந்த ஐயந் திரிபறக் கோடலுமாம். இந்த நால்வகைச் சாதனங்களு மமைந்த அதிகாரி செய்யுங் குருசேவையினை முறையே யெடுத்துச் சொல்லுமிடத்தில், எ-று.

உட்கரணம் அடக்கலாவது காமக் குரோதாதிகளுக் கிடமின்றிய செயலே. புறக்கரணம் அடக்குதலாவது அக்காமாதிக ளினி யெழவொட்டா தாராய்ச்சியுரற் றணித்தலே. திட்பம் உறுதி; அஃதாவது பசையின்றிய வுலகமெனத் தெளிகை. 11

(அ - கை.)

குருசேவைக் கியைந்த அதிகாரிகளினிலைமை நான்கெனவும், அவற்றின் இலக்கணங்க ளினையவெனவும், இனிக் கூறப்புகுங் காண்டங்களின் பெயரினையவெனவும், இவற்ருல் அதிகாரிகள் வெவ்வேருவாரெனவு முணர்த்துகின்றது.

ஆத்தமுட னங்கமே தானஞ்சற் பாவ
மாமவற்றுட் குருபரனுக் கனுகூல விருத்தி
யாத்தமுயர் குருபரன்குற் றேவலே யங்க
மருட்குரவற் குரியமனை நிலமுதலா மவற்றைக்
காத்தலது தானமாஞ் சற்குருவே மெய்யாக்
கண்டசிவ மெனநம்பு மதுவேசற் பாவ
மேத்துகரு மம்பத்தி மிகுஞான காண்ட
மெனுமிவற்ருன் மூவதிகா ரிகள்வேறு முளரால்.

(இ - ரை.) "ஆத்தமுட னங்கமே தானஞ்சற் பாவமாம்" எ - து. மாணுக்கன் றனதாசிரியருக் கன்புசெய்யும் நிலைமை ஆத்தம், அங்கம், தானம், சற்பாவம் என நான்காம்; "அவற்றுட் குருபரனுக் கனுகூல விருத்தியாத்த முயர் குருபரன் குற்றேவலே யங்கம்" எ - து. மேற்கூறிய நான்கனுள் ஆத்தமெனல் ஆசிரியனுக் கவரிட்டப்படி செய்யுங் கிர்த்தியங்களாம், அங்கமெனல் மேலாய குருபரனது பாத சிசுருஷை செய்தலாம்; "அருட்குரவற்குரிய மனை நிலமுதலாமவற்றைக் காத்தலது தானமாம்" எ-து. தானமெனல் மிக்க அருளையுடைய குருபரனுக் குரித்தாயுள்ள வீடு நிலம் முதலியவற்றை விக்கினம் வாராது காத்தலாம்; "சற்குருவே மெய்யாக் கண்ட சிவமென நம்புமதுவே சற்பாவம்" எ - து. சற்பாவமெனல் சற்குருவே உண்மையாகக் கண்ட சிவ வடிவமென்றுதிடமாக நம்புவதாம்; "ஏத்துகருமம் பத்திமிகுஞான காண்ட மெனுமிவற்ருன் மூவதிகாரிகள் வேறுமுளர்" எ - து. எவரும் மதிக்கத்தக்க கருமகாண்டம், பத்திகாண்டம், மேலாயஞானகாண்டமெனக் கூறுமிவ் மூவகையால் அதிகாரிகளும் மூவகையாவர்; இவரன்றி வேறதிகாரிகளு முளர், எ - று.

ஆல்-அசை. ஆப்தம் வடமொழி; ஆத்தம் அது திரிந்த தென்மொழி. மனை நில முதலியவற்றைக் காத்தற்குத் தான் பீடமா நிற்றலின் 'தானம்' என்ருர். சிவம் எதிரில் வந்தா லெத்தகைத்தோ, அத்தகைத்தாகக் குருவைக் காண்டலின், 'சற்குருவே மெய்யாக்கண்ட சிவமென நம்புமது' என்ருர். சிவ திற் கையந் திரிபெங்ஙன மின்ருே, அங்ஙனமே குருவினிடத் தையந்

திரிபின்மையின், சிவமே குருவென்னாது குருவேசிவமென்றார். இங்ஙனங் கோடற் கையமின்மையின், 'நம்புமதுவே சற்பாவம்' எனப்பட்டது. துக்க நிவிர்த்திக் கேனைய காண்ட மிடம் பெறாமையின், மிகுவென் றடைகொடுத்து 'மிகுஞான காண்டம்'என்றார்.மூவதிகாரிகளாக வேறுமுளர் என்றுரை கோடல் சிறப்பு; ஆத்தமுதலிய நான்கிடத்துங் கூறிய ஆசிரியர்களின்ன வருணாசிரமத்தரென இதில் கணியாத்தால். ஞாயம்,ஓசாதனை, பொருத்தம் என்னும் இம்மூன்றுமுகத்தா லையந் திரிபகற்ற வலியில்லாதார்: தம்மைத் தாமே யாசிரியரெனக் கொள்ளுதலெவ்வருணாசிரமத்தாருக்கும் நீதி யன்றெனக் காட்டக் குருபரனெனவும், உயர் குருபரனெனவும், அருட்குரவனெனவும், சற்குருவெனவுங் கூறினார். மெய்யாக் காணக்கூடாதசிவத்தை மெய்யாக் கண்ட சிவமென்றது குருவின் அருமை தோன்றற் கென்க. 12

(அ - கை.)

முன்னர்க் காண்டம் மூன்றெனப்பட்டது; அவற்றிற்குரிய அதிகாரிகளின் இலக்கணங்களும் இன்னும் வேறாகவுள்ள ஐவரின் நாமங்களும் இனையவென உணர்த்துகின்றது.

உடம்பினையும் வருகுடும்பந் தனையுமியா னெனதென்
றுளன்கரும காண்டியெலாக் கிரியையுமீ சற்கே
திடம்பெறநின் றாக்குமவ னேபத்தி காண்டி
செயுங்கரும மனைத்தினுக்குங் கரிதானென் றிருப்போ
மடந்தவிரு நன்ஞான காண்டியென லாகு [ன்
மற்றுமுள ரைவரொரு வர்க்கொருவ ருயர்வா
யடைந்தவதி காரிகளாங் கருமிமுமுட் சுவினோ
டறையுமப்பி யாசியனு பவியுடனா ரூடன்.

(இ - ரை.) "உடம்பினையும் வரு குடும்பந்தனையு மியானெனதென் றுளன் கருமகாண்டி" எ - து. உடம்பையும் அதுகாரணமாக வருங் குடும்பத்தையும் யானென தென்னு மயக்கமுள்ளோன் கருமகாண்டியெனப் படுவன்; "எலாக் கிரியையு மீசற்கே திடம்பெற நின்றாக்குமவனே பத்திகாண்டி" எ-து. தனது சற்கருமங்காரணமாக இயற்றப்படுங் கிரியைகளனைத்துந் தனதெனக்கொள்ளாது ஸ்திரமாக நின்று ஈசுரார்ப்பணஞ் செய்பவனே பத்தி காண்டி யெனப்படுவன் ; "செயுங் கரும மனைத்தினுக்குங் கரிதானென் றிருப்போன் மடந்தவிரு நன்ஞான காண்டியெனலாகும்" எ - து. தனது திரிகாணத்தாலும் இயற்றப்படுங் கருமமனைத்தினுக்கும் உடன்படாமல் அவற்றிற்குச் சாட்சி தானென்றிருப்பவனே அறியாமை கடந்த நல்ல ஞான காண்டி யெனப்படுவன்; "மற்று முள ரைவ ரொருவர்க் கொருவருயர்வா யடைந்த வதிகாரிகளாங் கருமிமுமுட்சுவினோ டறையு மப்பியாசியனு பவியுடனா ரூடன்" எ-து. முன்னர் வேறுமுளரென்றோமே; அவர்கள் தத்தமக்குள் ஒருவருக்கொருவர் தாரதம்மியத் திறத்தாய்க் கருமி, முமு

ட்சு, எவருஞ் சொல்லத்தக்க அப்பியாசி, அனுபவி, ஆருடன் என்னு நாம த்தை யடைந்த அதிகாரிகளெனப் படுவராவார், எ - று.

எவ்வகை மாந்தரும் இம்மூவகைத் திறத்தரா யிருப்பது பற்றிக் காண்டி மூன்றென்றார். எவ்வகை மதத்தரு மொப்புமைபற்றி யிம்மூன்றனு ளடங்குவாராதலால், இஃது ஒப்பின் 'முடித்த லென்னுமுத்தி. இஃதெவ் வகை மதத்தரும் உடன்படற் கியைதலின், இஃது உடம்படலென்னுமதம். அன்றேல், இம்முத்திறக் காண்டிக ளெல்லாராக வேண்டும். அங்ஙனமின்றே; இல்லாதலின், அது வழு. எல்லாக் கிரியையும் ஈசுவரார்ப்பணஞ் செய்தல் யாதுபற்றியெனின், எல்லாக் கிரியைகளையுந் தனக்கெனச் சொரூபமொன் றில்லாத தனதுடலுக்கும், பிறவிதோறும் நூதன நூதனமாக வருங் குடு ம்பமாகிய வறிய வுடல்களுக்குந் தத்தஞ் செய்தலின், அவை பயனின்றி யமையும். ஆதலின், பிறவிதோறும் நின்று காத்தவ னீசனாதலி னவனுக்கே தத்தஞ்செய்தல் அறிஞருக்குடன்பாடு பற்றியென்க. அனைத்தினுக்குங் கரிதானெனல், அறிவையன்றிச் சகல சேட்டைகட்கும் வினைமுதல் வேறின்மையினாலும், உண்டேல் ஆய்தலின்கண் அயல்போற் றோற்றி மறைதலினாலும் பொருந்துமென்க. அயலின்றித் தான் மாத்திரமா விளங் கலின், 'மடந் தவிரு நன் ஞானகாண்டி' எனப்பட்டது. இங்கே மற் றெனல் பிறிதெனலைக் காட்டநின்றது. 13

(அ - கை.)

மேற்கூறிய ஐந்ததிகாரிகளில் நால்வர் இலக்கணம் உணர்த்துகின்றது.

மூடமொடு தன்சாதி கருமமே பற்றி
முத்தனா மவனூறு பிறப்பினிலொண் கருமி
நீடுலக முண்மையென நினைந்துபுறக் கரும
நிட்டனாய் முப்பிறப்பின் முத்தனா மவனே
நாடரிய முமுட்சுலகங் கனவெனக்கண் டுள்ள
நற்கருமஞ் சேர்ந்துபிறப் பிரண்டினிலப் பியாசி
வீடுலக விவகார நினையாமல் விவேக
மேவியோர் பிறப்பினா முத்தனனு பவியே.

(இ - ள்.) "மூடமொடு தன்சாதி கருமமே பற்றி முத்தனா மவ னூறு பிறப்பினிலொண் கருமி" எ - து. மூடத்தோடு தன் சாதிக்குரிய கர்மானுஷ்டானத்தையே விடாதுபற்றி யினி வரும் நூறு பிறப்பினுள் சீவன் முத்தனாகத் தக்கவனே ஒள்ளிய கருமி யெனப்படுவான்; "நீடுலக முண்மையென நினைந்து புறக்கரும நிட்டனாய் முப்பிறப்பின் முத்தனா மவனே நாடரிய முமுட்சு" எ - து. இந்தப் பெரிதாகிய வுலகஞ் சத்திய மெனக்கருதி யியற்றும் புறக்கருமங்களுக்கு மாறாய சிந்தை யுடையவனாய் இனி மூன்று ஜனனத்திற் சீவன் முத்தனாகத் தக்கவனே மதித்தற்கரிய முமுட்சு எனப்படுவான்; "உலகங் கனவெனக்கண்டுள்ள நற்கருமஞ் சேர்ந்து பிறப்பிரண்டினி லப்பியாசி" எ - து. உலகங் கனவெனக் கண்டு தனதுள்ளம் ஆத்மானுஷ்டானத்திற் சார்ந்து இனி வரு மிரண்டுஜன்மத்

திற் சீவன் முத்தனாகத் தக்கவனே யப்பியாசி யெனப்படுவான் ; " வீடுலக விவகார நினையாமல் விவேக மேவியோர் பிறப்பினு முத்தனனுபவியே " எ - து. தனது வீட்டைப் பற்றியும், உலகத்தைப் பற்றியும் இயற்றும் விவகாரஞ் சற்றுந் தனது நினைவிற் றூக்காது சுயம்பிரசாச நாட்டம் மேலிடத் தக்க விவேகத்தையே யடைந்து, ஓர் பிறப்பிற்றானே சீவன் முத்தியாகத் தக்கவ னனுபவி யெனப்படுவான், எ - று.

ஏ - அசை. தத்தம் வருண நெறிபற்றி யொழுகல் மூடமுங் காரணமாக வாதலின்,'மூடமொடு தன்சாதி கருமம்'எனப்பட்டது. புறக் கருமங்களுக்கு வியதிருக்த சேட்டையாவது உலகம் யாதெனவும், அதற்கதிஷ்டானம் யாதெனவும், உயிர்க்குப் பேதமோ அபேதமோ வெனவும், பேதமெனின் உடற்சம்பந்தமின்றிய வுயிராக வேண்டுமெனவும், அபேதமெனின் உயிருலகமாக வேண்டுமெனவும் வரும் நிலைமைகளைச்சிந்தித்தலாம். நற்கருமஞ் சேர்தலாவது உலகம் யாதினது பிரதிபலனம்? எங்கே தோன்றி யெங்கே யொடுங்கலென் றகமுகநாட்டங்கொண்டு நிற்றலாம். வீடுலக விவகார நினையாமல் விவேக மேவலாவது வியாபக விளக்க நாட்டத்தில் நனவாகவும்,நினைவாகவும், கனவாகவும், சேட்டை யிழப்பாகவும், அவ்வவற்றிற்குரிய காட்சிகள் பற்பலவாகவும், அவஸ்தைகள் பற்பலவாகவும் அனந்த ஜன்மங்களாக வழங்கி வந்த தெங்கேயென நாடிக்காணும லதுவாக நிற்றலாம். பிறப் பிரு வகைப் படும் ; அவை வினைவயத் தெய்துவதும், நிலைவயத்தெய்துவது மென. வினைவயத்தெய்தற்குக் காமியத் தவங் காரணமாம்; நிலைவயத்தெய்தற்கு நிட்காமியத்தவங் காரணமாம். இங்கே பிறவியின் வரையறைகாட்டியது மானிட ஜன்மத்தைக் குறிக்க. எனவே. இடையி லேனைய பிறவிகளெய்தினும் எய்துமென்பது பெற்றாம். ஒவ்வோ ரான்மாவும் மானிடராகின் றியம நியமாதிகளி லொவ்வொன் றநுஷ்டித் திருக்குங்கால் பிராரத்வத்தா லெய்திய வுடனீங்கும்; இடையில் வேறு ஜன்மங்க ளனந்தம் வாய்க்கினும் குறைவாக விட்ட அநுஷ்டானம் நிலையைப் பற்றவும், அது காரணமாக மேலேறவும் மானிட ஜன்மம் வேண்டுமாதலால், இங்ஙனம் வேண்டுகோளின் முறைமை பற்றிப் பிறப்பெல்லை வகுத்தாரெனினும் அமையும். மறுக்கில் சாதனஞ் சற்றுமில்லாதார்க்கு அந்த நிலை வாய்ப்பானேன் ? வாய்ப்பதால் மறுத்தற்கிடமின்றென்க. இதனை மறுப்பார் வெறும் வாயை மெல்லல் போன்றவராவர். யாவனொருவ னெவற்றிற்கும் முரணுநின்று யாதோர் பிரயோசனத்தைப் பற்றியேனும் விதிவாக்கியத்திற்குக் கட்டுப்படின், விரைவிற் சில ஜன்மத்திற் கணிக்கப்படாத பல பிறவிகளினின் றகல்வன்என்பது துணிபெனக்காட்ட நூறு பிறப்பினிலெனவும், அவ்வவர் பருவத்திற் கியைந்தவாறு மூன்று பிறப்பிலெனவும், பிறப்பிரண்டினி லெனவும், ஓர் பிறப்பிலெனவுங் கூறியவாறுகாண்க.

(அ - கை.)

ஏனைய ஆருடன் இலக்கணமும், இவரொழிந்த மூன்றதிகாரிகளின் இலக்கணமும் இனையவென வுணர்த்துகின்றது.

உலகநிலை தோன்றுமற் றன்றிகழ்ஞா னத்தா
  லுண்மைமுத்த னுமவனே யாரூடன் மற்று
முலகமுத லியாதெனத்தேர் வொடுகுருவை யடைந்து
  முடம்பாதி பொய்யெனக்கண் டருட்குருவை யடைந்து
முலகிலொரு குரவன்றன் மகற்குபதே சஞ்செய்
  துறக்கேட்டு முயர்தருஞா னிகளாகி முத்தி
யுலகுதொழு விவேகமொடு விரத்திதெய்வ கதியா
  லுற்றிடுவ ரிவர்வேறு மூவதிகா ரிகளாம். ௭

(இ-ள்.) "உலகநிலை தோன்றுமற் றன் றிகழ் ஞானத்தா லுண்மை முத்தனுமவனே யாரூடன்" எ-து. உலகிருப்புச் சற்றுந் தோன்றாது தன் பால் விளங்கும் மெய்ஞ்ஞானத்தா லுண்மை முத்தனு விளங்குபவன் யாவ னோ, அவனே யாரூடனெனப்படுவான்; "மற்று முலகமுதல் யாதெனத் தேர்வொடு குருவை யடைந்தும்" எ - து. பின்னும் உலகத்திற்கு முதல் யாது பொருளென விசாரணைத் தெளிவோடு ஆசிரியரைச் சரணாகதி யடைந்தும்; "உடம்பாதி பொய்யெனக்கண் டருட்குருவை யடைந்தும்" எ-து. தேகமுதலிய அனைத்துந் தனக்கெனச் சொரூபமொன்றின்மையின் மித்தையெனக்கண் டுய்வான்வேண்டி யருட்குருவை யடைந்தும்; "உலகி லொரு குரவன்றன் மகற்குபதேசஞ் செய்துறக்கேட்டும்" எ - து. உலகத் தின்கண் ஓராசிரியன் றனது மாணாக்கனுக் குபதேசஞ் செய்ய அதனைக் கேட்டும்;"உயர்தரு ஞானிகளாகி முத்தி யுலகுதொழுவிவேகமொடு விரத்தி தெய்வகதிகா லுற்றிடுவரிவர் வேறு மூவதிகாரிகளாம்" எ - து. அதனாற் சிறந்த ஞானவான்களாகிச் சான்றோராற் கொண்டாடத்தக்க விவேகமோடு விரத்தியாலேனுந்தெய்வகதியாலேனும் முத்தியடைவோர் வேறுசிலருளர், இவர்களும் மூவதிகாரிகளெனப்படுவர், எ - று.

அறிவே வடிவாயின னெனக்காட்ட ஆரூட நிலை யினையதென்று கூறப்பட்டதென்க. முத்தி யெனலை முன்றிடத்து மொட்டுக. இம்மூவகை யும் ஐக்கிய முத்தியெய்தற் கியைதற் பாலவாதலின், இவைகாரணமான மூவதிகாரிகள் வேறுமுளரென்றார். இம்மூவகையோர்க்கும் ஞானானுபூதி வாய்த்தல் இன்னகாரணத்தாலெனக் கணித்தற் கரிதாதலின்,'விவேகமொடு விரத்தி தெய்வகதியால்' என்றார். உடன் கொடுத்தமையின், விவேகத்தை விரத்தி தெய்வதியோடுசேர்த்து மூன்றாக்குக. அன்றேல், உடனிகழ்ச்சிப் பொருள் தருவானேன்? தருவதால் மறுக்கற்க. யாதோர் முன்னிலைக் குரு வின்றி யறிவுக் கறிவா விளங்கலைத் தெய்வகதியெனவும், விரத்திமேலுற் றுழி யாசிரிய னுபதேசித்த அக்கணத்திற் றன தெதார்த்தம் விளங்கலை விரத்தியெனவும், சோதனை ஞாயம் பொருத்தமென்னுமிம்மூன்று முகத்தா லையந் திரிபறச் சுருதியுத்தி தெளிந்தவிடத்தாசிரிய னருட்கண்படத் தன தெதார்த்தம் விளங்கலை விவேகத்துட னெனவுங் கொள்ளக்கிடந்தமை

காண்க. அடைந்தும், கண்டும், கேட்டும் முத்தி யுற்றிடுவரெனக் கூட்டி முடிக்க. இங்கே யுலகத்திற்கு முதலென்றது இனி யுபாதேயத்துக் கிடம் பெறுதவுபாதானத்தை. அறிபடு பொருள்களனைத்துமெனக் குறிக்க உடம்பாதி யென்றார். இவற்றைப் பொய்யெனல் விகாரத்தை யன்றித் தனக்கெனச் சுயம்பாக வோர்முதலின்றிக் காண்டலைப்பற்றியென்க. இந்தமூன்றும்மைகளும் எண்ணும்மை. விவேகம், விரத்தி, தெய்வகதி என்பவற்றை முன்னே மூன்றோடுங்கூட்டி நிரனிறையாக்க வேண்டுவதால் இது நிரனிறையணி. இக்கவியில் உலகென்னும் நான்கனுள் மூன்று பஞ்சபூத மயமெனவும் ஒன்றறிவுடையோரெனவுங் கொள்க. தெய்வகதியாலென்றதனால், ஏனைய விரண்டையுமேதுப் பொருளாக்குக. இங்கே மூவரெனலை மூன்று வினையெச்சங்களாற் றெரிந்திடுக. 15

(அ - கை.)

மாணுக்கர் அதிகார பேதத்தால் வரும் ஆசிரிய பேத மெண்வகையாமெனக் கூறுவான் றொடங்கி, இக்கவியில் போதகர் முதலிய நால்வர் இலக்கணம் இனையவென வுணர்த்துகின்றது.

சாதகர்க ளாஞ்சீடர் பேதத்தாற் குரவர்
தாமும்போ தககுருவே முதலாக விருநாற்
பேதமடை குவரவரிற் போதகன்முன் னூலிற்
பெரும்பொருள்கூ றிடுபவன்றத் துவந்திகழ்த்து பவனே
வேதகனல் வசியாதி யாலிம்மை யின்பம்
வெந்துயரங் குதவுமவ னிகிதகுரு வறத்தைப்
போதகஞ்செய் திருமையினு மின்பமருள் பவனே
புகழ்தருகா மியகுருவென் றறைகுவர்மூ தறிஞர்.

(இ - ரை.) "சாதகர்களாஞ் சீடர் பேதத்தாற் குரவர்தாமும் போதககுருவே முதலாக விருநாற் பேத மடைகுவர்" எ-து. அப்பியாசிகளாயுள்ள சீடபேதங்களா லவரவர்க் கனுக்கிரகிக்கும் ஆசிரியர்களும் போதகாசிரியர் முதலாக எண்வகையினராவர்; "அவரிற் போதகன் முன்னூலிற் பெரும்பொருள் கூறிடுபவன் றத்துவந் திகழ்த்துபவனே வேதகன்" எ-து. அவர்களுக்குள் போதகனென்பான் முத னூலான மகா வாக்கியத்திலுள்ள சிறந்த அர்த்தங்களை யையந் திரிபுறாது கூறுபவனும், வேதக னென்பான் உண்மைஞானத்தை விளக்குவிப்பவனும்; "நல்வசியாதியா லிம்மை யின்பம் வெந்துயரங் குதவுமவ னிகிதகுரு" எ-து. நிகிதகுருவென்பான் நல்ல வசிய முதலிய அஷ்டகருமங்களாலிம்மைக்கியைந்த இன்பமும் மறுமைக்கியைந்த துன்பமுங் கொடுப்பவனும்; "அறத்தைப் போதகஞ் செய் திருமையினு மின்பமருள்பவனே புகழ்தரு காமியகுருவென் றறைகுவர் மூதறிஞர்"எ-து. புகழத்தக்க காமியகுருவென்பான் காமியார்த்தத்துக் கியைந்த அறநெறியை யதினின்றுஞ் சற்றும் வழுவுறாது நிற்கப்போதித்து, இம்மை மறுமை

யிரண்டிடத்துஞ் சுகபோகங் குறையா தருள்பவனுமென் றறிவின் மிக்கோர்கூறுவர்,எ-று.

இங்ஙனம் மாணுக்கரா லாசிரிய பேதங் கோட லெவர்க்கு மூராணுறு தென்க. பெரும் பொருள் கூறுதலாவது முன் பின் மூராணுறுது விளக்கலும், தத்துவம் திகழ்த்தலாவது தத்துவங்க ளனைத்தையுங் களைந் துண்மையை விளக்கலும், இம்மையிலின்பமு மறுமையிற் றுன்பமும் வரச்செய்தலாவது இம்சை மைதுனுதிகளுக் கிடம்பெற நிற்றலும், இருமையினு மின்பந் தருதலாவது இல்லறம் வழுவுறாது நிற்கப் போதித்தலுமாம். நிஹிதமெனல் நிகிதமென்றுயிற்று. வசியாதி: வசியம், மோகனம், தம்பனம்,ஆகருஷ்ணம், உச்சாடனம், வித்துவேஷணம், பேதனம், மாரணம் என எட்டாம். அவற்றுள் ராஜவசியம், ஜனவசியம், ஸ்திரீவசியம் முதலியவற்றை வசியமெனவும் ; சுழுத்தி, விடம், மூர்ச்சை முதலிய மாயங்களைச் செய்தல் மோகனமெனவும் ; அக்கினிஸ்தம்பம், ஜலஸ்தம்பம், சிம்மஸ்தம்பம், இந்திரியஸ்தம்பம், கட்கஸ்தம்பம், கதிஸ்தம்பம், ரூபஸ்தம்பம் முதலியவைகளைச் செய்வது ஸ்தம்பமெனவும் ; வஸ்திராபரண வாகன வனிதாதி வஸ்துக்களை நிசஸ்தானத்திவிருந்து வரச்செய்வது ஆகருஷ்ணமெனவும்; பூர்வ சுகாசரித நிரசனுத்மகஞ் செய்தல் உச்சாடன மெனவும் ; பிராண சிநேக நீங்க அன்னியோன்னிய விரோத கரணஞ்செய்தல் வித்துவேஷண மெனவும்; பாதுகாசித்தி, அஞ்சனுசித்தி, குளிகாசித்தி, மூலிகாசித்தி, ரஸவாத முதலிய சித்திகளைச் செய்தல் பேதனமெனவும் ; அபிசார கன்ம ஜனித வியாதியாதிகளிலிருந் தகால மிருத்து வரச் செய்வது மாரண மெனவுங் கொள்க. 16

(அ - கை.)

மேல் நிறுத்த முறையானே சூசகன் முதலிய நால்வர் இலக்கணமும், அதி தீவிரனது இலக்கணமும் இனையவென வுணர்த்துகின்றது.

சூசகனும் விவேகத்தாற் சமைமுதலாங் குணங்க [வோன்
டொகுப்பவன்பொய் விடயமென வான்மவிருப் பருள்
வாசகனுஞ் சிவசீவ ரயிக்கியஞா னத்தை
வழங்குமவன் காரகனை யந்தவிர்த்து நிலைத்த
வாசகனு முத்தியருள் பவன்விகித குருவா
மதிகாரி யிவராகு மெனமுன்னர்க் கூறு
நேசமுறு சீடர்தம்மு ளொருவன்முத் தாப
நெருப்பினுல் வெந்துசிந்தா குலமுடைய னுகி.

(இ-ரை.) "சூசகனும் விவேகத்தாற் சமைமுதலாங் குணங்கடொகுப்பவன்" எ - து. தனது விவேகத்தினுற் சமை தமை முதலிய சட்குணங்களையும் ஒருங்கே வரச் செய்பவன் சூசகாசாரியனும்; "பொய் விடயமென வான்மவிருப்பருள்வோன் வாசகனும்" எ - து. கருத்துப் பொருள் காட்

சிப் பொருளா நின்றுள்ள விடய மனைத்தும் அதிஷ்டான மன்றுதலால் மித்தையே யெனக்காட்டி, ஆரோபமெனற் கெவ்விதத்துஞ் சற்றுமுடன் படாத ஆன்ம சைதன்யத்தில் நேரே பிரியம் விளையச்செய்வோன் வாசகா சிரியனும் ; " சிவசீவரைக்கிய ஞானத்தை வழங்குமவன் காரகன் " எ-து. இசையுமாறு சீவேசுவர ஐக்கிய ஞான மினையதென விளக்குவிப்போன் காரகாசிரியனும் ; " ஐயந்தவிர்த்து நிலைத்த வாசகவு முத்தியருள்பவன் விகிதகுருவாம் " எ - து. குற்றமற்றதாயும் என்றும் நிலைபேறுடையதாயு மிருக்கின்ற முத்தியருளத் தக்கவன் விகிதாசிரியனும்; " அதிகாரி யிவராகு மெனமுன்னர்க்கூறு நேசமுறு சீடர்தம்முளொருவன் முத்தாப நெருப்பி னால் வெந்து சிந்தாகுல முடையனாகி " எ - து. இவர்களே யதிகாரிகளாவ ரென முன்னர்க் கூறிய அன்புள்ள சீடர்களுக்குள் அதிதீவிரனாகிய வொருவன் தாபத்திரயாக்கினியினா னீறுபட்டதனால் மனோதுக்கமேலிட்டு.

சமை முதலாங் குணங்களென்றதனால் சட்குணங்களையும் வருவிக்க. ஆன்ம விருப்பருள்வோ னென்றதனால் விடய வெறுப்பு எஞ்சி நின்றது. சிவ சீவரயிக்கியமென்றது ஞானமென மிகைபடக் கூறியது ஞானத்தை யன்றிச்சிவசீவரில்லையெனற்கு. ஐயந்தவிர்த்தென்றதனால் திரிபையும் வரு விக்க. சீடர்தம்மு ளொருவ னென்றதனால் அதி தீவரனெனப் பெற்றும். மிக்க இதத்தைச் செய்தலின் விகிதனெனப் பட்டது. காரகன் கொடுப்ப வன் ; எனவே, ஐக்கிய ஞானத்தைக் கொடுப்பவனென்றாயிற்று. தாபத்திர யாக்கினியாவன:—ஆதியாத்மிகம், ஆதிதெய்விகம், ஆதிபௌதிகமென மூன்றும். முத்தாப நெருப்பெனல் உருவகம். சிந்தை ஆகுலமெனல் சிந்தா குலமென்றாயது; இது தீர்க்கசந்தியாம். இங்கே கூறிய ஆசிரியர்கள் அவ் வவ்வவசர நிலைகளாலன்றி ஏகமாகாரென்க. குருவென்றதும் அந்தந்த நிலை களை விளக்கற்கென்க. இதனால் உத்தமம் மத்திமம் அதமமெனல் அமைந் திருப்பதை யந்தந்த நூல்களாற் காண்க. இக்கவி குளகம். 17

(அ - கை.)

முன்னர்க் கூறிய தாபத்திரயாக்கினியால் வெந்த அதி தீவிரன் றனது குறை தவிர்க்கத்தக்க ஆசிரியனைக் கண்டடைந்து, வணங்கவேண்டிய வாறு வணங்கி, தனது குறையிரத்தலை யுணர்த்துகின்றது.

நானாரிப் பவமெனக்கு வந்தவா றென்கொ
　　னசிப்பதெவ ராலெனவாய்ந் தலர்கரங்கொண் டோடி
யானாநற் கல்வியறி வடக்கம்வை ராக
　　மாதியாங் குணமுண்டச்சற் குருவையடைந் தெதிர்
னூனாரப் பணிந்தெழுந்தன் பாற்கரங்கள் குவித்து [மூண்
　　வுறவமுத்தி யருட்குருவே யென்பாசத் தழிவு
தானுமெத் திறத்தினா லெனவினவல் சீடன்
　　றனதுவிதி வத்துபசன் னத்துவமா மன்றே.

(இ-ரை.) "நானுரிப் பவமெனக்கு வந்தவா றென்கொனசிப்ப தெவ ராலெனவாய்ந்தலர் கரங்கொண்டேகி"எ-து. எல்லாரிடத்தும் வழங்கப்படும் நானென்பவன் யாவன்? இன்னுனுக் கிப்பவம் வந்தவாறெங்ஙனம்? யாது காரணத்தால் நசிப்பது? என்றுராய்ச்சியுடையோனுய்த் தனது கையிற் றூயமலர்கொண்டு சென்று, "ஆனுநற்கல்வியறிவடக்கம் வைராகமாதியாங் குணமுடைச்சற்குருவை யடைந்து"எ-து. என்றும் நசிவுறாத பூரணக்கல்வி யும் உயர்ந்த விவேகமும் யாவரிடத்தும் அடக்கமுடைமையும் அசுத்தத்திற் சித்தம் வையாத வைராகமும் முதலாக நின்றுள்ள வுயர்ந்த குணங்களைத் தனக்கியல்பாகவுடைய சற்குருவினையனெனக்கண்டவனையடைந்து;"எதிர் முண்ணூனுரப்பணிந் தெழுந் தன்பாற்கரங்கள் குவித்தே யுற வழுத்தி யருட் குருவே யென்பாசத் தழிவுதானு மெத்திறனுலென வினவல்" எ-து அவரது சன்னிதியிற் றனது தேகமுழுதும் நிலத்திற்படுமாறு பணிந்து, எழுந்து நின்று, தனது மிக்க அன்பாலுபயகரங்களையுங் குவித்து, நாவாரத் துதித்து அருளே வடிவாநின்றுள்ள குருவே! எனது பாசநாச மெங்ஙன மெய்துமென இரந்துகேட்டல்; "சீடன்றனது விதிவத் துபசன்னத்துவ மாம்" எ-து. மாணுக்கனது நெறியாநின்றுள்ள வுபசன்னத்துவ மெனப் படுவதாம், எ-று.

அன்று ஏ- அசைகள். அல்லதை நானெனலால் நானுரெனவும், எப்பவ மும் எவ்வுயிர்க்குஞ் சுதந்தரமன்றாதலால், இப்பவமெனக்கு வந்தவாறென் கொலெனவும், பத்திகாண்டத்திற் பவநாசம் சதாசிவனு லெனவும், ஞான காண்டத்தில் ஆன்மாவா லெனவுங் கூறிய தொருதலைத்துணிபாக வேண்டி நசிப்பதெவராலெனவுங் கூறியவாறு காண்க. ஆதியாங் குணமென்றதனுல் இரக்கம், அருளுடைமை, கிருபாநோக்க முதலியவற்றையுங் கொள்க. குண முடையவென்பது குணமுடை-யென்றுயது கடைக்குறை. ஊனுரப்பணிந் தென்றதனுல் அஷ்டாங்க நமஸ்காரமெனக் கொள்க. அவை: பாதமிரண்டு, கரமிண்டு, புயமிரண்டு, லலாடமொன்று, அட்சமொன்று என்க. வழுத்தல் அஷ்ட மந்திரங்களை. இவற்றைக் குரு கீதையில் "சைதன்னியஞ் சாஸ் விதம்"என்னுஞ் சுலோகத்திற் காண்க. உபசன்னத்தவமென்பதில் உப சமீ பம், சன்னத்வம் இருத்தலென்றுயிற்று;எனவே, குரு சமீபத்திலிருந்து பர வஸ்துவைக் கேட்கவேண்டியவாறு கேட்டுத் தெளிதலெனப் பெற்றும். நாவுறவழுத்தி யென்பது உறவழுத்தி யென்றுயது முதற்குறை. விதிவத்து என்பது நெறிப்படி பரவஸ்துவையெனக் கொள்க. ஊனென்பது காரண வாகுபெயர். ஆய்ந்து, கொண்டு, ஏகி, அடைந்து, பணிந்து,எழுந்து,உய்து, வழுத்தி, வினவலென முடிக்க. கொல்லென்பது ஐயம். 18

(அ - கை.)

அதனைக்கேட்ட குரவன் முன்னருணர்த்தவேண்டியது இனையதென வும், அஃதித்தனை வகைத்தாமெனவும் இக்கவியுணர்த்துகின்றது.

அனையவன ததிகாரந் தெரிந்தருளா னேக்கி
யஞ்சலோம் பென்றபய கரஞ்சிரத்தி லிருத்திப்

புனையவருஞ் சுருதியுத்தி யாலவன ஞன்ம
புத்தியினை யொழித்துத்தா தான்மியவாக் கியத்தா
னினைவரிய வொருபிரம நீயேயென் றுள்ள
நிலையையுணர்த் துதல்குரவ னுபதேச மாகு
மினையவுப தேசமுறை யுத்தேச முடனே [மால்.
யிலக்கணஞ்சோ தனையெனுமூன் றினையுமுடைத் தா

(இ-ரை.) "அனையவன ததிகாரந் தெரிந்தருளா னோக்கி யஞ்சலோம் பென்றபயகரஞ் சிரத்திலிருத்தி" எ-து. அங்ஙனம் வினவிய மாணாக்கனது பக்குவநிலைமையை யுணர்ந்து மிக்க அருளா னோக்கி நீ யாதொன்றிற்கு மஞ்சாதே,யாம் விளக்குவதைக் கடைப்பிடிதி யென்று தன தபயாஸ்தத்தை யவனது சிரசில்வைத்து; "புனையவருஞ் சுருதி யுத்தியாலவனஞன்ம புத்தியினையொழித்து" எ-து. யாவராலும் இனையதென அலங்கரித்துச் சொல்லற்கரிய சுருதியினாலும், யுத்தியினானும், அவனுக்கனந்த ஜன்மமா நின்றுள்ள அநாத்ம புத்தியை யொருங்கே யொழித்து; "தாதான்மிய வாக்கியத்தானினைவரிய வொருபிரம நீயேயென் றுள்ள நிலையை யுணர்த்துதல் குரவ னுபதேச மாகும்" எ-து. தாதான்மிய மெனப்படும் வாக்கியத்தினா லினையதென் றெட்டியறிதற்கரிய தத்துவக் குழாங்களுள் யாதொன்றும் நீ அல்லை, பிரம சொரூபமே நீ யென்று யதார்த்த நிலையை விளங்க வுணர்த்தலாசிரியனது உபதேசமெனப் படுவதாம்; "இனைய வுபதேச முறை யுத்தேசமுடனே யிலக்கணஞ் சோதனையெனுமூன் றினையுமுடைத்தாம்" எ-து. இத்தகையா நின்றுள்ள வுபதேசத்தின் முறைமை உத்தேசம், இலக்கணம், சோதனை என்கின்ற மூன்றினையு முடையதாம், எ - று.

ஆல் - அசை. நோக்கி, இருத்தி என்றமையா லினநோக்கிக் கருதலையும் வருவிக்க. அஞன்மபுத்தியாவது தானலாததைத் தானெனக்கொள்ளும் மயக்க புத்தி. தாதான்மிய வாக்கியமாவது அறிவையன்றிச் சீவனு மீசனு மில்லையென விளக்குவது. நீயே யென்பதி லேகாரம் தத்துவங்களல்லையெனப் பிரித்துக்காட்டலால் பிரிநிலை யெனப்படும். உள்ளநிலையாவது கற்பனையற்றநிலை. நோக்கல் முதலிய மூன்றும் தீட்சா சம்ஸ்காரத் திற்கியைந்தனவாம். அத்தீட்சை அகம் புறமென இரண்டாம்; அவைகளுமிவற்றுள் அடங்கும். நோக்கி, இருத்தி, ஒழித்து என்னும் வினையெச்சங்களை உணர்த்துதலென்பதில் முதனிலை (பகுதி) யோடு முடிக்க. அஞ்சல் ஓம்பு இவ்விரண்டும் முன்னிலை யேவல். இங்கே யுடனென்பது எண்ணும்மையைக் காட்ட நின்றது. 19

(அ - கை.)

முன்னர்க் கூறிய உத்தேச முதலியவற்றின் வகையும், அஷ்டவிதப் பிரமாணத்தின் றொகையு மினையவென வுணர்த்துகின்றது.

அறியவுணர்த் துறுபொருளை நாமமாத் திரையா
வறைந்திடுத லுத்தேச மாங்களகம் பளமாங்

குறியுடைய தானெனல்போ லப்பொருளிற் சிறந்த
குறியுரைத்த விலக்கணமவ் விலக்கியமாம் பொருளிற்
செறிவுறுமவ் விலக்கணமுண் டோவிலையோ வென்னத்
தெரிந்திடுதல் பரிட்சையோர் பொருளறிந்து பெறற்குப்
பொறியுறல்செய் காட்சியா மளவைமுத லாகப்
பொருந்துபிர மாணங்க ளெட்டுளவா மன்றே.

(இ - ரை.) "அறியவுணர்த் துறுபொருளை நாமமாத் திரையா வறைந்திடுத லுத்தேசமாம்" எ-து. தக்கோ ரறியுமா றுணர்த்தத் தக்க பொருளை அரி யரன் முதலிய பெயர்மாத்திரமாகச் சொல்லுத லுத்தேசமெனப்படுவதாம்; "களகம்பளமாங் குறியுடைய தானெனல்போலப்பொருளிற் சிறந்த குறியுரைத்த விலக்கணம்" எ-து. அலைதாடியென்னுங் குறியை யுடையது பசுவென்றாற்போல அந்தப் பரவஸ்துவிற் கியைந்த சிறந்த குறி யினையதென் றுரைத்தலிலக்கண மெனப்படுவதாம்; "அவ்விலக்கியமாம் பொருளிற் செறிவுறு மவ்விலக்கண முண்டோ விலையோ வென்னத் தெரிந்திடுதல் பரிட்சை" எ - து. அந்த இலக்கியார்த்த மெனப்படும் பரவஸ்துவில் அதற் கியைந்த முக்கிய இலக்கணங்க ளுளவோ இலவோவென் றோர்த்துத் தெளிந்திடுதல் பரிட்சையெனப் படுவதாம்;"ஓர் பொருளறிந்து பெறற்குப் பொறி யுறல்செய் காட்சியா மளவை முதலாகப் பொருந்து பிரமாணங்களெட்டுளவாம்" எ - து. அங்ஙன மாய வொப்பற்ற பரம்பொருளை யுணர்ந்தடைதற்குப் பொறிகளாலறிதற்கியைந்த காட்சிப் பிரமாண முதலாகப் பொருந்திய பிரமாணங்க ளெட்டுளவாம், எ - து.

அன்று ஏ அசைகள். களம்-கண்டம். கம்பளம்-கம்பளிபோற் றொங்குமலை தாடி. ஆசிரியர் நீ பிரம மென வுத்தேச மெனவும், அதற்குரிய நிலைகளைச் சொல்லல் இலக்கண மெனவும், அப்பிரமம் நீ யென விளக்கி யவ் விலக்கணங்களையு மொக்கக்காட்டல் பரிட்சை யெனவுங் கொள்க. பிரமாணங்க ளெட்டாவன:—பிரத்தியட்சம், அனுமானம், ஆகமம், உவமானம், அருத்தாபத்தி, அனுபலத்தி, சம்பவம், ஐதீகம் என்பவை. சுதரிசனத்திற்கேதுவைப்பிரத்யட்ச மெனவும்,அனுமித்தற்கேதுவை அனுமானமெனவும், வேதத்தை ஆகமமெனவும், உவமித்தற்கேதுவை உவமான மெனவும், அருத்தத்தைச்சம்பாதித்துக்கொடுப்பதற்கேதுவை அருத்தாபத்தியெனவும், இன்மை ஞானத்திற்கேதுவை அனுபலத்தியெனவும், உண்மையைச் சம்பவமெனவும், தொன்றுதொட்டு வழங்கிவருதலை ஐதீகமெனவுங்கொள்க. இங்கே இகம் இயதி எனல் ஐதீகமென்றாயது வடமொழிச்சந்தி. பரிட்சை சத்தாவத்தையிலு மென்க. சிறந்த குறியாவது சச்சிதானந்த வொருமையாம்; அன்றேல் முரணும். ஒருமையாக்குத லெங்கணுமரிது. 20

(அ - கை.)

முன்னர்க் கூறிய அளவை யெட்டனுள் காட்சி முதலிய மூன் றிலக்கண மினையவென வுணர்த்துகின்றது.

கடமுதலா மவற்றினது காண்கையது தானே
காட்சிபுகை யாலங்கி ஞானமனு மானந்
திடமருவு மவ்வனுமா னம்பதிஞை யேது
திட்டாந்த மெனுமங்க முடைத்தவற்றுட் பதிஞை
யிடமலைவெவ் வழலுடைத்தென் பதுபுகையுண் மையினு
லெனலேது மடைப்பளிபோ லென்பதுதிட் டாந்த
முடைமையுண ராத்தனுரை யானதிதீ ராதி
யுறுகனியா திகளுண்மை ஞானமா கமமாம்.

(இ-ரை.) "கடமுதலா மவற்றினது காண்கை யது தானே காட்சி, புகையா லங்கிஞான மனுமானம்" எ - து. கட முதலிய வஸ்துக்களின் றரிசனத்திற்கேதுவே பிரத்தியட்சப் பிரமாணமெனப் படுவதாம்; புகை காரணமாக அக்கினி யுண்டென வுணருமிடத்து வியாத்திஞானம் அனுமானப் பிரமாண மெனப்படுவதாம்; "திடமருவு மவ்வனுமானம் பதிஞை யேது திட்டாந்தமெனுமங்கமுடைத்து" எ-து. இங்ஙனந் திடமாகக் கொள்ளப்பெற்ற அவ்வனுமான மெனப்படுவது பிரதிஞ்ஞை, ஏது, திருட்டாந்தம் என்னு மூன்றுறுப்பையு முடையது; "அவற்றுட் பதிஞை யிடமலை வெவ்வழ லுடைத்தென்பது" எ-து. அம்மூன் றுறுப்பினுள் பிரதிஞ்ஞையெனல் உயர்ந்த பர்வதங் கொடிய அக்கினியை யுடைத்தென்பது; "புகை யுண்மையினுலென லேது" எ - து. புகை யுண்டா யிருப்பதினு லென்பது ஏது வெனப்படுவது; "மடைப்பளிபோ லென்பது திட்டாந்தம்" எ - து. பாகசாலையைப்போ லெனக்கூறுவது திருட்டாந்தமெனப்படுவதாம்; "உடைமையுணராத்த னுரையா னதிதீராதி யுறுகனியாதிகளுண்மை ஞான மாகமாம்" எ - து. உண்மைப் பொருளினை யுணர்ந்த ஆப்தனது வசனத்தினுல் நதிக்கரை முதலியவற்றிலுள்ள கனி முதலியவற்றை யுணர்ந்த வுண்மை யறிவே யாகமப்பிரமாண மெனப்படுவதாம், எ- று.

கடமுதலாமவற்றி னென்றது காட்சிப்பொருள், கருத்துப் பொருளை யென்க. காண்கையாவது விடயகதப் பிரத்தியட்சம், ஞானகதப் பிரத்தியட்சங்களையாம். விடயகதப் பிரத்தியட்சம் அவ்விருவகைப் பொருள்களையும் விஸ்மரணையாகக்காண்டலும், ஞானகதப் பிரத்தியட்சம் தஸ்மரணையாகக்காண்டலுமாம். புகையின்றேல் அக்கினி யுண்டெனக்கோடல்கூடாமையின், புகையா லங்கி ஞானம் அனுமான மெனப்பட்டது. அவ்வனுமானமும் பிரதிஞ்ஞை, ஏது, திருஷ்டாந்தம் என மூன்றும். அவற்றுள் உவமானம் இம்மலை யக்கினி யுடைத்தென்றற்போல உபமேயம் இவ்வுலகம் அறிவாகிய சத்துடைத் தென்பது பிரதிஞ்ஞை யெனவும், உவமானம் புகையிருப்பதினு லென்றற்போல உவமேயம் ஞப்திப்பிரியமிருப்பதினு லென்றறிதல் ஏது எனவும்,உவமானம் ஐய முறுமேல் அதனைத் தணித்தற்குப் பாகசாலை யென்றற்போல உபமேயம் உயிர்களைக் காட்டல் திருஷ்டா

ந்த மெனவுங்கொள்க. உடைமை யுணராத்த னென்றதனுல் உடைமை யுண ராத ஆத்தனு முளனெனப் பெற்ரும். உடைமை யுண ராத்தனு லேற்கப் பெற்றது பிரபல சுருதியெனவும், உடைமை யுணராத ஆத்தனு லேற்கப் பெற்றது அற்ப சுருதி யெனவுங் கொள்க. நதிதீராதி யென்றதனுல் ஏரி குளம் முதலியவற்றையும், கனியாதி யென்றதனுல் நிழலாரோக்கிய முத லியவற்றையுங் கொள்க. நதிதீராதி யுறுகனியாதிக ளுண்மை ஞான மென் றதனுல் போலி ஞானமு முளதெனப் பெற்ரும். கங்கை முதலிய தீரங்க ளும் அக்கரையிலுள்ள கனியாதிகளு முண்மையானுற்போலப் பிரபல சுரு தியினெல்லையும் அதிற் கூறுந் துக்காபாவம் சர்வகாமாப்திக முதலிய பயன் களும் உண்மையாமெனவும், கானல் முதலிய நதி தீரங்களும் அக்கரையி லுள்ள கனியாதிக ணிறைந்த தோப்புகளும் பொய்யானுற் போல அற்ப சுருதியினெல்லையும் அதிற்கூறுஞ் சுகப்போலி ஆரூத்துயர் முதலியபயன் களும் பொய்யா மெனவும் அறிய ஆகமமெனப் பொதுப்படக் கூறினு ரென்க. ஆமென்ற ஆக்கவினையை யேனை யிரண்டிடத்து மொட்டுக. ஆப் தன்-இஷ்டன். 2

(அ - கை.)

அருத்தாபத்தியும் உவமானமுமாகிய பிரமாணங்கள் இனைய வென வுணர்த்துகின்றது

பகற்பொழுதுண் ணுெனொருவ னிளையாமை கண்டு
பரிந்திரவூண் கற்பித்தல் காணருத்தா பத்தி
யகத்தினிலை யுறுதேவ தத்தனெனி லிருப்ப
னவன்வேருே ரிடத்திலெனத் தெரிந்தறித றன்னைத்
தகப்பெரியர் கேள்வியருத் தாபத்தி யென்பர்
தகுபசுவோ டொக்குமரை யெனுமொழிகேட் டிருந்
புகப்பட்டுரும் வனத்திற்றன் விடயஞா னத்தாற் [தோன்
பொருந்துதலே யுவமானப் பிரமாண மாகும்.

(இ-ள.) "பகற் பொழுதுண் ணுெனொருவ னிளையாமை கண்டு பரிந் திரவூண் கற்பித்தல் காணருத்தா பத்தி"எ-து. பகற்காலத்திற் சற்று முண வுண்ணுத நித்திய வுபவாசி யெனப்படுவா னொருவனது தேகங் சுருங்கா மற் பாரித்திருப்பதைக்கண்டு இவ னிராக்காலத்தில் மிக்க விருப்பத்தோடு கரவி லுணவுண்கிருனெனக் கற்பித்தல் திருஷ்டாருத்தாபத்தி யெனவும்; அகத்தினிலை யுறுதேவ தத்தனெனி லிருப்ப னவன்வேருே ரிடத்திலெ னத் தெரிந்தறித றன்னைத் தகப்பெரியர் கேள்வி யருத்தாபத்தி யென்பர் எ-து. இங்கேயிருந்த தேவதத்தனென்போ னிப்போது வீட்டிலில்லை யென் ெருருவன் சொன்னுல், அவன் வேருேரிடத்தி லிருப்பனெனக் குறிப் பிற் றெரிந்து கொள்ளுதலைத் தக்கபெரியோர்கள் சிரவணருத்தாபத்தி யெனவுங் கூறுவர்; "தகு பசுவோ டொக்குமரை யெனுமொழிகேட் டிருந்

தோன் புகப்படரும் வனத்திற்றன் விடயஞானத்தாற் பொருந்துதலே யுவமானப் பிரமாணமாகும்" எ-து. மரை யென்னுமோர் மிருகந் தக்க பசுவோடொக்குமென் றுலகர் கூறும் வசனத்தைக் கேட்டிருந்தோனொரு வன் போகப் போகப் படர்ந்து செல்லும் ஆரண்யத்திற் றனது விஷய ஞானங் காரணமாக அதன்பாலடைதலே யுவமானப் பிரமாண மெனப்படு வதாம், எ - று.

நித்திய வுபவாசியெனப் பெயர்கொண்டா னொருவனுட லிளையாமை கண்டு இரவிற் கரந்துண்பானெனக் கோடல் திருஷ்டாருத்தாபத்தி யென வும், ஒருவன் றனது வீட்டிலில்லையெனக் கேட்டுழிப் புறம்பிற் சென் றிருப்பானெனக் கோடல் சிரவணருத்தாபத்தி யெனவும் நிற்றற் கிடம் பெறலின், இதனையருத்தாபத்திப்பிரமாணமெனக்கொள்க. பசுவோடொக்கு மரையென்னாது தகுவென மிகைபடக் கூறலால் அலை தாடி யின்றிய பசு வெனக் குறிப்பித்ததாகக் கண்டாம்; காணவே, ஏனைய வுறுப்பிற் சற்று மிளையாமை பெற்றாம். எனுமொழி யென்றதனால் உலகரை வருவித்தாம். இங்கே விடயஞானமாவது கண்ணாற் காண்டலையாம். தக்க பெரிய ரெனல் தகப் பெரிய ரென்றாயது எதுகைபற்றி யாதலா லிஃதிடைக் குறை. கற் பித்தல் - குறிப்பாற் கோடல். உறுவென்ற விலேசானே முன்னிருந்த தேவதத்தனென்றாம்; எனவே, கணப்பொழுதிற்கு முன் வீட்டிலிருந்த தேவதத்த னிப்போ தில்லையெனக் குறிக்கப் பெற்றாம். பகற்பொழு துண்ணானொருவ னென்றதனால், நித்திய வுபவாசியென் றுரை கொண் டாம். இல்லையெனல் இலையென்றாயது; இஃது இடைக்குறை. 22

(அ - கை.)

ஏனைய மூன்று பிரமாணங்க ளினைய வெனவும், இவ்வெண்வகையிற் சமயவான்களுக் குடன்பாடு தனித்தனி யினையவெனப் பின்னர்க் கூறு வான் வேண்டிப் பொதுப்பட இனையவெனவு முணர்த்துகின்றது.

இந்நிலனிற் கடமில்லை யென்பதனாற் றோன்று
மின்மையுணர் வபாவமா மாயிரமா கியவெண்
டன்னிலொரு நூறெனுமெண் ணுண்டெனுஞா னந்தான்
சம்பவமா மிம்மரத்தி னியக்கனுள னென்னுஞ்
சொன்னிகழ்வில் வருமியக்க விடயவுணர் வதனைச்
சொற்றிடுவ ரறிஞரை திகமாக வளவை
யென்னவிவண் டொகுத்துரைத்த காட்சிமுத லாய [ம்.
வெண்வகையிற் சமயர்கொள லின்னவென வுரைப்பா

(இ-ரை.) "இந்நிலனிற் கடமில்லை யென்பதனாற் றோன்று மின்மை யுணர் வபாவமாம்" எ-து. இச்சக்கரத்தி லப்பிய மண்ணிற் கடோபாதி நான்கு காலத்து மில்லையெனப் பிரதிவாதித்தற் கியையுமென்று கூறப்படு வதால் அதுகாரணமாகத் தோன்றுங் கடாபாவ ஞானமே யனுபலத்திப்பிர

மாணமெனப்படுவதாம்; "ஆயிரமாகியவெண்டன்னிலொருநூறெனுமெண்ணுண்டெனுஞானந்தான் சம்பவமாம்" எ-து. ஆயிரமென்னுந்தொகையிலொருநூறென்னுந்தொகையிருக்கின்றதெனக் கொள்ளும் ஞானமே சம்பவப்பிரமாணமெனப்படுவதாம்; "இம்மரத்தி னியக்கனுளனென்னுஞ்சொன்னிகழ்வில்வருமியக்க விடயவுணர்வதனைச் சொற்றிடுவரறிஞரைதிகமாக" எ - து. இம்மரத்தின்கண் யக்ஷ னிருக்கிறு னென்னுஞ் சொல்வழக்கத்தில் வருகின்ற யக்ஷவிடய ஞானம் ஐதிகப்பிரமாணமெனப் படுவதாமென்றறிவுடையோர் சொல்லுவர்; "அளவையென்ன விவண்டொகுத்துரைத்த காட்சி முதலாய வெண்வகையிற் சமயர்கொள வின்னவெனு வுரைப்பாம்" எ - து பிரமாணமென் றிங்கே தொகுத்துச்சொல்லிய பிரத்தியட்ச முதலிய வெண்வகையிற் சமயவான்கள் தனித்தனி கோடற் கியைந்தவை யின்னின்னவாமென் றினி யுரைக்குதும், எ - று.

இல்லை யெனல் குறிப்பு வினைமுற் றுதலால் நான்கு காலத்தையுங் கொள்க. அவை:—பிராகபாவம், பிரத்தும்சாபாவம், அன்னியோன்னியாபாவம், அத்தியந்தாபாவ மென்பன. இவை தமிழில், முன்னின்மை பின்னின்மை, இடையிலின்மை ஒருகாலத்து மின்மையெனப்படும். பற்பல பாத்திரபேதங்களைக் குறிக்கப் பொதுப்படக் கடமென்றூர். இங்ஙனெனச் சுட்டியதால் சக்கரத்தை வருவித்தாம். வேறிடத்து மண்ணைக்குறிக்கின் இவ்வளவுநயங்கருதிப்பிரதிவாதித்தல்கூடாதென்க. தோன்றுமின்மைஅபாவமாமென்றது உணர்வையிடையில் வருவித்தது அபாவமுணர்வுக்கே யன்றிக் கடோபாதிக்கன்றெனற்கு எங்ஙனமெனில் இந்நூலாசிரியரிக்கவியில்அபாவத்தையும் சம்பவத்தையும், ஐதிகத்தையும்உணர்வினதாகக்கூறியதாலென்க. கடம், நூறு, இயக்கன் என்பவை திருஷ்டாந்தம். இம்மூன்றிடத்து மறிவெனல் தாஷ்டாந்தமெனக்கொள்க. மண்ணையன்றிக் கடமெனல் நான்கு காலத்து மின்றுதல்போல அறிவையன்றிச் சகத்தெனல் நான்கு காலத்து மின்றுதலின், தோன்றுமின்மை யுணர்வு அபாவமாமெனவும், ஆயிர மென்னுந்தொகையில் ஒருநூறென லெங்ஙனமுண்மையோ, அங்ஙனங் சராசர பற்பலபேதம் பல்லாயிரங்கோடி யுயிர்த்தொகையினு ளோருயிராகிய வுணர்விருத்தலின், ஆயிரமாகிய வெண்டன்னி லொருநூறெனு ஞானந்தான் சம்பவமா மெனவும், நூறென்னு மெண்ணிக்கைத் தொகையன்றி யாயிரமென்னும் பிண்டத்தொகை யின்றுதல்போல, ஒவ்வோருயிரெனல் சொல்லும், அறிவெனல் பொருளுமாக நிற்றலினும், இங்ஙன மோருயிரைச் சோதிக்குங்கால் முடிவில் சிற்பிரகாசமா விளங்குதலினும், இவ்வாறொருவன் றன்னைத் தான் காணில் சமஸ்தமு மிவனுக்குச் சிற்பிரகாசமா விளங்குதலினும், நூறெனலைப் பிண்டித்த பொருளெனவும், ஆயிரமெனலைப் பிண்டப்பொருளெனவு முவமானித்தாமென்க. இம்மரத்தின்கண் பேயாகிய யட்ச னுளனெனச் சொன்மாத்திரமா வழங்குமாறு போன்றுநானென்னும்அகந்தை யெவ்வுயிர்பாலுஞ் சொன்மாத்திரமா வழங்கலின் 'இம்மரத்தினியக்கனுள னென்னுஞ்சொன்னிகழ்வில் வருமியக்க விடயவுணர்வதனைச்

சொற்றிடுவோறிஞ் ஞைதிகமாக' என்றார். அருத்தாபத்திக்கும் உவமானப் பிரமாணத்துக்குந் தாஷ்டாந்தம் யாதெனின், உடல் பாரித்திருப்பதனுல்நித் திய வுபவாசி யெனல் பொய்ப் படுமாறு போன்று உலகம் பிரியமயமா யிருத்தலின், நாஸ்தி நபாதி யெனல் பொய்ப்படுதெற்குப் 'பகற் பொழு துண்ணுனொருவனிளையாமைகண்டு ப்ரிந் திரவூண்கற்பித்தல் காணருத்தா பத்தி' எனவும், தன்னுல் தேடப்புகுந்த வோர்புருடன் அகத்தின்க ணில்லை யெனினும் புறத்தி லிருப்பனென் றெண்ணுமாறு போன்று, தன்னுல் தேடப் புகுந்த வோர் பரவஸ்து, விருத்தி பேதத்தினுற் றன்பாற் காணப் படுத லின்றேனும் விருத்தி நிக்கிரகத்தாற் காணப்படுத லுண்மையாதலின் 'அகத்தினிலை யுறுதேவ தத்தனெனி லிருப்ப னவன்வேறோ ரிடத்தி லெனத் தெரிந்தறிந்த றன்னைத் தகப்பெரியர் கேள்வியருத்தாபத்தி' என வும், அலைதாடி யொன றின்றி யேனைய அவயவங்களோடு விளங்கும் பசு வொன்றுளதேல், அதனை யொக்கு மரையென்னு மிருகமென்றற்போல அநிர்தாதிக் குறியின்றிய ஆகாயமொன்றுளதேல் அதனை யொக்குஞ் சிதா காசமென வுவமானப் பிரமாண மெனவுங் கொள்க. பசுவைப்போல மரை யை விளக்கல் திட்ட வுவமான மெனவும், புருடனைப்போலச் சாயாபுரு டனை விளக்கல் அதிட்ட வுவமான மெனவுங் கூறுப.

மேற் பிரத்தியட்சப் பிரமாணமாவது ஞானகதப் பிரத்தியட்ச மென வும், விஷயகதப் பிரத்தியட்ச மெனவு மிரண்டாம். அவற்றுள் ஞானகதப் பிரத்தியட்சத்தை நிருவிகற்பப் பிரத்தியட்ச மெனவும், விஷயகதப் பிரத்தி யட்சத்தைச் சவிகற்பப் பிரத்தியட்ச மெனவுங் கூறுவர்சு முளர். இவற் றுள் ஞானகதப் பிரத்தியட்சமாவது அபரோட்ச ஞானமாம். விஷயகதப் பிரத்தியட்சமாவது விஷயப் பிரத்தியட்ச மெனவும், இந்திரியப் பிரத்தி யட்ச மெனவும், மானதப் பிரத்தியட்ச மெனவும், வேதனுப் பிரத்தியட்ச மெனவும், யோகப்பிரத்தியட்சமெனவு மைந்தாம். இவற்றுள், வேதாந்தமுடி யினுள்ள மகாவாக்கியப்படி பரமாத்ம ஐக்கியமான அத்துவித வேதாந்தி கட்கு ஞானகதப் பிரத்தியட்ச மொன்றுமேயாம்; ஏனைய வுலகாய தன் முதலிய சமயவாதிகட்கைந்துவிதமான விஷயகதப் பிரத்தியட் சங்களி லவரவர்க்குத் தகுந்தவைகளேயாம். இன்னும்பிரத்தியட்சப் பிரமாணமாவது மூன்றுவிதமா யிருக்கும். அவையாவன:—விப ரீதப் பிரத்தியட்ச மெனவும், சந்தேகப் பிரத்தியட்ச மெனவும், யதார்த் தப் பிரத்தியட்சமெனவுமாம். இவற்றுள் உஷத்காலாந்தகார விமோசன பூருவம் கண்ணிருந்துங் கட்டையைக் கள்வனுகக்கண்டு பயகம்பனுதிகளை யடைவதுபோல அஞ்ஞானுந்தகார விமோசன பூருவம் சித்திருந்துஞ் சச்சி தானந்த ஸ்வரூபமான பிரமத்தை யநிர்த சட துக்க ரூபமான சகத்தாகக் காண்பதே விபரீதப் பிரத்தியட்சமும், அருணேதயபூருவம் நாம் கண்டது கள்வனுக விருந்தாற் சரிக்கவேண்டுமே; அங்ஙனஞ் சரிக்காமையினுற் கட் டையோ, கள்ளனேவென் றையுறுதல்போல அஞ்ஞானவிமோசன விவேக பூருவம் யாங்கண்டது சகத்தாகவிருந்தாற் பிரியமன்றியிற் றேற்ற வேண்

டுமே; அங்ஙனந் தோன்றாமையாற் சச்சிதாநந்தமோ, சகத்தோ வென்றையுறுதல் சந்தேகப் பிரத்தியட்சமும், சூரியோதயகாலத்திற் கண்ணொளியுஞ் சூரியனொளியு மேகோபித்து நிற்க யாங் கண்டது நிச்சலமா யசைவற்றிருத்தலிற் கள்வனன்று, கட்டையேயென் றறிந்தாநந்திப்பதுபோல ஞானோதய காலத்திற் சிற்றறிவும் பேரறிவும் ஏகோபித்து நிற்க யாங் கண்டது தற்பிரியமாகத் தோற்றியிருத்தலின் அநர்த்த சட துக்க ரூபமான சகத்தல்ல, இருப்பது சச்சிதாநந்த ஸ்வரூபமாகிய சித்தேயெனக் காண்பது யதார்த்தப் பிரத்தியட்சமுமாம்.

வினா:—இங்ஙனம் ஸ்வரூபப் பிரத்தியட்சமான அனுபவமுண்டானால், மேல் அனுமானப் பிரமாண மியாதுக்கு?

விடை:—பூர்வஞ் செய்த நிட்காம புண்ணிய பரிபாகத்தினா லிவ் வனுபவங் கிடைப்பது அதிதீவர பக்குவர்க்கேயன்றி யேனையோர்க் கின்மையின், அவர்களை முன்னிட்டு அக்காரணமான சித்தைக் காரியமான திரிஸ்யத்தினால் வெளிப்படுத்திப் பிரத்தியட்சமாகக் காண்பிக்கும் நிமித்தம் இப் பிரமாணமும் வந்ததென்க.

வினா:—அஃதெங்ஙனம்?

விடை:—அவ்வனுமானப் பிரமாணம் ஐந்துறுப்புடையதா யிருக்கும். அவையாவன:—பிரதிஞ்ஞை,ஏது,திருட்டாந்தம்,உபநயம்,நிகமனம்என்பனவாம். இவற்றுள் பிரதிஞ்ஞை: பிரதிஞ்ஞை, ஸப்ரதிஞ்ஞை, விப்ரதிஞ்ஞை என மூவகையாம். ஏது: இயல்பேது, காரியவேது, அனுபலத்தியேது என மூவகையாம்.திருட்டாந்தம்: அன்னுவயம்,வியதிரேகமென இருவகையாம். உபநயம், நிகமனம் இவற்றிலடங்கி யிருக்கின்றன. இவ்வைந்தங்கங்களையுமுடைய அனுமானம் பூருவப் பிரத்தியட்சானுமானமெனவும்,அனுமானானுமானமெனவும், ஆகமானுமானமெனவும் மூன்றாம். முற்கூறியவற்றுள், இப்பருப்பதத்தில் வேயாதிவிருட்சங்களும், காந்தமாதிய கற்களுமிருப்பதனால் அத்தருக்களொன்றோடொன்றிழைய அவற்றுள் வியாபித்திருந்த அக்கினியும், கதிரினுட்டணமுங் காந்தக்கல் முதலியவற்றிற்றாக்க, அவற்றுள் வியாபித்திருந்த அக்கினி வெளிப்படுதலின் இம்மலையின்கண் அக்கினியுண்டெனநிச்சயிப்பதுபோல இச்சகத்தின்கணுள்ள சராசர வுயிர்க ளொவ்வொருபோகத்தையு மனுபவிக்குமிடத்து அவற்றுள் வியாபித்திருந்த தற்பிரீதி வெளிப்படுதலின் இவ்வுயிர்களிடத்திற் பிரமசித்துண்டென நிச்சயிப்பதே பிரதிஞ்ஞை யெனவும், அத்தருவின்கணுள்ள அக்கினி வெளிப்படுத்தற்கு அதன் காரியமானபுகை முன்வெளிப்படுதல்போல இவ்வுயிர்களிடத்துள்ள ஆன்மப்பிரியம் வெளிப்படுத்தற்கு அதன்காரியமானவிடயானந்தம் முன் வெளிப்படுதலினிஃதே யேதுவெனவும்,சலமாதியவற்றிலுள்ள தூமம்போலன்றிப் பாகசாலையின்கணுள்ள தூமத்தால் அக்கினியைப் பிரத்தியட்சமாகக் காண்பதுபோலக் காலவரம்பைக் காட்டுங் கடியாரமாதியவற்றின் சித்துப்போலன்றி,அஃதின்ன விதமாகச்செய்யி னின்ன விதமாகக் காலவரம்

னைக் காண்பிக்கு மென்றறிந்து அது செய்யுஞ் சத்தியைக்கொண்டு அச்சத்தனை யறிவதுபோல இச்சகத்து உற்பத்தி லய மிவ்விதமாய்ச் செய்யி னிவ்விதமாய் நடந்து வருமென்றறிந்து செய்யுஞ் சிற்சத்தியைக் கொண்டு அதனுதாரமான சுயஞ்சித்தைப் பிரத்தியட்சமாகக் காண்பதே திருட்டாந்தமெனவுமாம்.

வினு:—இங்ஙனம் இவ்விரண்டு பிரமாணங்களினுல் ஞானகதப் பிரத்தியட்சமானுல், மேல் ஆகமப் பிரமாண மியாதுக்கு?

விடை:—இவ்வனுபவத்தைத யடைவோர்கள் அதையடைந்த ஆப்தர்கள் வசனத்தை முக்கியமாகக் கொள்ள வேண்டுவதாகலின், இப்பிரமாணமும் வேண்டிற்றென்க.

வினு:—அஃதெங்ஙனம்?

விடை:—இவ்வாகமமுஞ் சாத்திரம் அசாத்திரமென விரண்டாம்; இன்னும் இவையே மூன்று கலைகளுமாம். அவையாவன: தந்திரகலை, மந்திரகலை, உபதேசகலை யென்பனவாம். இன்னுமிவை யிரண்டு சுருதிகளுமாம்; அவை அற்ப சுருதி, பிரபல சுருதி யென்பனவாம். அவற்றுள் கானலாற்றின் கரையிற் கனி யிருகின்றதென்னும் அநாப்தன் வசனத்தைக் கேட்டுச் செல்வதுபோலத் தேவர் முதற் றூவர மீறுவுள்ள வுலகங்களில் ரம்பாதி விடயாநந்தங்க ளிருக்கின்றனவென்னும் பாமரர் வசனத்தை நம்பச்சொல்வது அசாத்திரமெனவும், கங்கையாதி நதி தீரங்களில் முக்கனி முதலியவைக ளிருக்கின்றனவென்னும் ஆப்தன் வசனத்தைக் கேட்டுச் சென்றவன் அவற்றை யடைவதுபோல, மனுடாநந்த முத லிரணிய கருப்பாநந்த மீறுன ஆநந்தங்க ளனைத்தும் விளங்குதற்கு ஸ்தானமான நிரதிசயாநந்தமிருக்கின்றதென்ற ஆப்தன் வசனத்தைக் கேட்டு அவ்வழிச்சென்றவன் அச்சுயஞ் சித்தைப் பிரத்தியட்சமாகக் காணச் சொல்வதே சாத்திர மெனவுமாம்.

வினு:—இங்ஙனம் மூன்று பிரமாணத்தால் அச்சுயஞ் சைதன்னியம் விளங்குமானுல், மேல் உவமானப் பிரமாண மியாதுக்கு?

விடை:—இவ்வனுபவம் அறிவினிடத்திற் கண்டு அதீதமாக வேண்டுதலால், இப்பிரமாணமும் வேண்டிற்றென்க.

வினு:—அஃதெங்ஙனம்?

விடை:—உவமானப்பிரமாணம் அதிட்டம் திட்டமென விரண்டாம். அவற்றுள் புருடனைப்போலச் சாயாபுருட னிருப்பானெனக் காணுதலின், சுத்தாவத்தையிற் றோன்றும் அனுபவம் ஆநந்தாதீதமா யிருக்குமென்பது அதிட்டமும், பசுவைப்போல மரை (அலைதாடியின்றி) யிருக்குமென்று கேட்டவன் அதனைத் தேடிக்கண்டவிடத்து அஃதாய் அதில் அதீதப்பட்டு நிற்றல்போலச் சமாதியின்கண் தத்தரிசனமான ஆத்மாநந்தத்தைப்போலச் சிவாநந்தம் பேதமின்றி யிருக்குமென்று கேட்டவன் அதனைச் சிந்தித்தவிடத்து உதயமானபோது அவ்விரண்டுமின்றி அதீதானுபவத்தைப்பிரத்தியட்சமாய்க் காண்பது திட்டமுமாம்.

வினா:—இங்ஙனம் இந்நான்கு பிரமாணத்தாற் சுவானுபவம் பிரத்தியட்சமா யிருக்க, மேல் அருத்தாபத்திப் பிரமாண மியாதுக்கு?

விடை:—அவ்வனுபவி யெவ்விதமா யிருப்பினும் அவ்வானந்தாதீத மாகவே யிருப்பனென் றறிதற்காக இப்பிரமாணமும் வேண்டிற்றென்க.

வினா:—அஃதெங்ஙனம்?

விடை:—அருத்தாபத்தி சிரவணம் திட்டமென விரண்டாம்; அவற்றுள் சீவிதமான புருடன் வீட்டின்கணில்லை யென்றால் அவன் மற்றோரிடத்தி லிருப்பானென்றறிவதுபோல, அவ்வறிவினிடத்து அதீதானுபவமில்லை யென்றால், அஃது ஆநந்தத்தி லிருக்குமென்பது சிரவணருத்தாபத்தி யெனவும், பகலி லுண்ணாத புருடன் தேகம் பருத்திருப்பதைப் பார்த்து இவன் இரவிற் காவிலொளித் துண்பானெனக் காண்பது போல, புறம்பினுள்ள விடயங்களைக் கூடி ஆநந்திக்காதவன் முகத்திற் பிரம தேஜஸ் ஜொலிக்கின்றதைப் பார்த்து அவன் அகத்திற் பிரமாநந்தத்தைப் பிரத்தியட்சமா யடைந்திருக்கின்றா னெனக் காண்பது திட்டாருத்தாபத்தி யெனவுமாம்.

வினா:—இங்ஙனம் இவ்வைந்து பிரமாணத்தாற் சமாதி யனுபவம் விளங்குமானால், மேல் அனுபலத்திப் பிரமாண மியாதுக்கு?

விடை:—இவ்வனுபவஞ் சகசத்தில் விளங்கும் நிமித்தம் இப்பிரமாணமும் வேண்டிற்றென்க.

வினா:—அஃதெங்ஙனம்?

விடை:—அனுபலத்திப் பிரமாணத்திற்கு விஷயம் அபாவமாம். அது பிராகபாவம், பிரத்தும்ஸாபாவம், அன்னியோன்னியாபாவம், அத்தியந்தாபாவமென நான்காம். இவை முன்னின்மை, பின்னின்மை, இடையிலின்மை, ஒரு காலத்துமில்லையென நிற்பனவாம். அவற்றுள் உற்பத்திற்குமுன் மிருத்திகையைத்தவிரக் கடமில்லாமைபோலச் சிருட்டிக்குமுன் சத்தைத் தவிரச் சகத்தில்லாமையால் பிராகபாவ மெனவும், லயத்திற்குப்பின் மிருத்திகையைத்தவிரக் கட மில்லாமைபோல லயத்திற்குப் பின் சத்தைத் தவிரச் சகத்தில்லாமையால் பிரத்துவம்சாபாவமெனவும், இடையில் கடத்திற் படமும் படத்திற் கடமு மில்லை யென்பதனால் மிருத்திகையுந் தந்துவுமே யிருக்கின்றமைபோல இடையில் அறிதலில் அறிபொருளும் அறிபொருளில்அறிதலுமின்றி யறிவாகிய சத்தே யதுவதுவாய் விளங்குதலின் திரிபுடிரூபமாகிய சகத்தில்லாமையால் அன்னியோன்னியாபாவ மெனவும், இந்த மூன்றிடத்தும் மிருத்திகையைத் தவிரக் கடமில்லாததுபோல எப்போதுஞ் சத்தே பிரத்தியட்சமா யிருத்தலின் எப்போதுஞ் சகத்தில்லாமையால் அத்தியந்தாபாவமெனவுமாம்.

வினா:—இந்த ஆறு பிரமாணத்தாற் சதோதயமான சத்தே பிரத்தியட்சமானால், மேற் சம்பவப்பிரமாண மியாதுக்கு?

விடை:—இவ்வனுபவம் எக்காலத்திலும் இயல்பாக விளங்குகின்றதென்பதை யறிவிக்கும் நிமித்தம் இப்பிரமாணமும் வேண்டிற் றென்க.

வினு:—அஃதெங்ஙனம் ?

விடை:—சகஸ்திரத்திற் சதமிருக்கு மென்னுமிடத்துச் சகஸ்திரத்திற் குஞ் சதத்திற்கும் அபேதந் தோன்றல் போல, பிரமத்திற் கூடத்தனிருக்கு மென்னு மிடத்து அக்கூடத்தனே பிரஹ்மம், பிரஹ்மமே கூடத்தனென அபேதம் பிரத்தியட்சமாகத்தோன்றுவதே சம்பவப் பிரமாண மெனவுமாம்.

வினு:—இவ்வேழு பிரமாணங்களால் அத்துவித ஸ்வரூபம் விளங்கு மானல், மேல் ஐதிகப் பிரமாண மியாதுக்கு ?

விடை:—இவ்வனுபவந் தொன்று தொட்டு விளங்குகின்றதென்பதை யறிவிக்கும் நிமித்தம் இப்பிரமாணமும் வேண்டிற்றென்க.

வினு:—அஃதெங்ஙனம் ?

விடை:—இம்மரத்தில் இயக்கனுளனென்பது அநாதி சித்தமாயிருப்ப தென்னு மிடத்து இம்மரமே பேயாய் விளங்குவதுபோல,இச்சகத்திற் சித் துளதென்பது அநாதி சித்தமாயிருப்ப தென்னுமிடத்து இச்சகமே சித் தாய் விளங்குதல் பிரத்தியட்சமாதலின், ஐதிகப் பிரமாண மென்பதாம்.

வினு:—இவைகட்குச் சுத்தானுபவ மியாது ?

விடை:சுவானுபவாதீத சுயம்பிரகாச ஸ்வரூபமே பிரத்தியட்சமும், அதனது ஸ்வப் பிரபையான ஸ்புரணமே அனுமானமும், அந்த ஸ்புரண ரூபமான சங்கற்பம் அதீதமான தத்தரிசனர்த்தமாய் வந்ததே யன்றி வேறின்றென நிச்சயிப்பது சத்தமும், இப்பூரணமான சங்கற்பத்தைப்போ லவ்வறி விருப்பினும் அறிதல் மாத்திரங் கரைந்து நிற்றல் உவமானமும், இச்சங்கற்பம் பகிர்முகத்தில் அதிசயமான விடயானந்தங்களால் மொத் துண்டு, அதுவே யகத்தி னிரதிசயாநந்தத்தைக் காட்டுதலில் அருத்தாபத்தி யும், அச்சங்கற்பம் முன் பின் னிடை யொருகாலத்துமின்றி யெப்போதுந் தானகப் பிரகாசித்தலின் அனுபலத்தியும்,இச்சங்கற்பஞ் சத்தின் சுபாவமா யுண்டென்பதனுற் சம்பவமும், இச்சங்கற்பத்தை யதீதம் வியாபித்து நிற்ற லின் ஐதிகமுமாம். இதனைச் சுருதி குரு சுவானுபவ ரீதியாற் குரு வாக் கியப்படி யனுபவத்திற் காண்க. இன்னும் பிரமாணங்களின் விரிவைத் தர்க்க சாத்திரத்திற் கண்டுகொள்க. 23

(அ - கை.)

மேற்கூறிய அஷ்டவித அளவைகளுள் உலகாயுதன்முதற் புராணிகூ னீருயுள்ள சமயவான்கள் தனித்தனி யேற்றுக்கொண்ட அளவைகளிவை யென வுணர்த்துகின்றது.

புகலுலகா யுதனுக்குக் காட்சியொன்றே சயின
புத்தவைபா டிகர்கடமக் கிரண்டனுமா னத்தோ
டுகளுறுசாங் கியற்குமூன் றுரையொடுநான் குவமை
யோடுநியா யற்கருத்தா பத்தியொடைந் தாகு

மிகுபிரபா கரற்காறு மபாவமொடு பாட்ட
வேதாந்தி கட்காகு மெனவறிக தெரிவுற்
றிகலறுமொண் புராணிகர்க டமக்களவை யெட்டா
மென்றுரைப்பர் சம்பவமை திகங்களு — டன்றே.

(இ-ரை.) "புகலுலகா யிதனுக்குக் காட்சியொன்றே சயின புத்தவை பாடிகர்கடமக் கிரண்டனுமானத்தோடு" எ-து. சொல்லப்பட்ட உலகாயுத னென்னுஞ் சமயவாதிக்குப் பிரத்தியட்சப் பிரமாண மொன்றேயாம்; சைனன், பௌத்தன், வைபாடிகன் என்னும் இம்மூன்று சமய வாதிகளுக் கும் பிரத்தியட்சப் பிரமாணமும் அனுமானப் பிரமாணமுமென விரண் டாம்; "உகளுறு சாங்கியற்கு மூன்றுரையொடு நான்குவமை யோடு நியா யற்கு" எ-து. நிலையாது பாயத்தக்க சாங்கியனென்னுஞ் சமயவானுக்குப் பிரத்தியட்சம், அனுமானம், ஆகமம் எனப் பிரமாணம் மூன்றாம்; தர்க்கசமய வானுக்குப் பிரத்தியட்சம், அனுமானம், ஆகமம், உவமை என்னும் நான்கு பிரமாணங்களாம்; "அருத்தாபத்தியொ டைந்தாகு மிகு பிரபாகரற் காறு மபாவமொடு பாட்ட வேதாந்தி கட்காகு மெனவறிக தெரிவுற்று" எ-து. மேற்கூறிய நான்கு பிரமாணத்தோடு அருத்தாபத்தியுங் கூட்டி மிக்க பிர பாகர சமயத்தானுக் கைந்து பிரமாண மெனப் படுவதாகும், மேற்கூறிய ஐந்துடன் அனுபலத்திப் பிரமாணமுங் கூட்டிப் பாட்டனும் வேதாந்தியுமா கிய சமயிகளுக்குப் பிரமாணம் ஆறெனப்படுவ தாகுமென ஆராய்ச்சியாற் றேர்ந்தறிந்திடுக; "இகலரு மொண் புராணிகர்க டமக்களவை யெட்டாமெ ன்றுரைப்பர் சம்பவமை திகங்களுடன்" எ-து. மேற்கூறியஆறினோடுசம்ப வத்தையும் ஐதிகத்தையுங் கூட்டி முரணுத லின்றிய வொள்ளிய புராணிக ரென்னுஞ் சமயவான்களுக்குப் பிரமாண மெட்டாமென் றறிஞர் கூறுவர்.

அன்று ஏ அசைகள். காட்சிப்பிரமாண முலகாயுதனுக்கும், காட்சியும் அனுமானமும் சைனன், புத்தன், வைபாடிகன் ஆகிய மூவர்க்கும், காட்சி, அனுமானம், ஆகமம் என்னும் இம் மூன்றும் சாங்கிய சமயத்தானுக்கும், பிரத்தியட்சம், அனுமானம், ஆகமம் உவமை என்னும் நான்கும் தர்க்க சமய வானுக்கும், மேற்கூறிய நான்கோடு அருத்தாபத்தியுங் கூட்டிப் பிரபாகரனுக் குப் பிரமாண மைந்தாகும்; மேற்கூறிய ஐந்தோடு அனுபலத்தியுங் கூட்டிப் பாட்டனுக்கும் வேதாந்திக்கும் பிரமாணம் ஆறாகும்; மேற் கூறிய ஆறோடு சம்பவத்தையும் ஐதிகத்தையுங் கூட்டிப் புராணிகராகிய சமயவான்களுக்குப் பிரமாண மெட்டாமென வறிக. இந் நூலாசிரியர் 'இப் பெரிய வேதாந்த நூற்பொருளின் அகல மெங்ஙனமென் றிடின் உரைத்து மியம்பிய நூன் முறையே' என்றமையானும், இந்நூற்கு வேதாந்த சூளாமணியெனப் பெயர் தந்தமையானும், இடையில் வரும் வெவ்வேறு விஷயங்களாகிய பதினன்கு வித்தைகளையும் விரிக்காமல் மீமாம்சத்தை மாத்திர மேற்கொ ண்டு அதிலடங்கிய இரண்டு காண்டத்தில் ஐக்கிய காண்டத்தை மாத்திரம் பிரதிவாதிக்கப் புகுந்தமையானும், எங்ஙனஞ் சமயவாதிகளுடைய நிலை

களைத் தனித்தனி விரித்துரைக்கப் புகுவர்? இவருக் குடன்பா டன்றாக லின் அவற்றை ஓர்கவியிற் சுருக்கி யுரைத்தனர். ஆகலின், யாமெங்ஙனம் விரித்துரை செய்யப்புகுதும்? இதன் அகலம் வேண்டுவோர் அந்தந்தச் சமய நூல்களிற்காண்க. எடுத்துக்கொண்ட விடயமாகிய வேதாந்தப் பெருங்கட லெல்லையைவிளக்கஇடம்போதாமையால், நூலாசிரியர் கருத்தின் வண்ணம் இக்கவிக்குச் சுருக்கி யுரை செய்தனம். ஆகமம், சித்தம், உரை என்பன வொருபொருட் கிளவி. மத நிச்சயங்கள் வேண்டுவோர் தம் மதம் நாட்டற் காதலின், இதுவும் அங்ஙனமாமெனக் கருதினுமமையும்; அமையினும், ஏனையமதத்தாணிவுபோ னட்டிய அதிஷ்டானம் ஆரோபமாதற்கியையாது; இங்ஙனமாய வேதாந்தத்தைச் சமயவாதத்தி லொன்றாகக் கூறுதலடாது; அறிவையே பிரதிவாதிப்பதாலென்க.

பிரகஸ்பதியினாற் சொல்லப்பட்ட உலகாயுதமென்னும் அவைதிக சாஸ்திரப் பிரபஞ்சத்தில் சாருவாகனாதியர் மூன்று பேதமாய் நின்று கந்த முதலிய நான்கு குணங்களையுடைய பிருதிவியாதி சதுர்ப் பூதமே சகத் தென்றும், அதன் ஏகதேசவிகாரமாய்ப் பரிணமித்த தேகத்தில் அப்பூதங் களின் கூட்டரவினாற் சைதன்னியமென்றொரு தருமம் பிறக்குமென்றும் சொல்லுவர். அதைச் சாருவாகன் தேகமெனவும், சாருவாக ஏகதேசிக ளிந் திரியமெனவும், இரணியகருப்ப சாருவாக ஏகதேசிகள் பிராணனெனவும், இவற்றையே யாத்மா வெனவும், இவற்றாலுண்டாய சுக துக்கங்களே சுவர்க்கநரகமெனவும், இவற்றி னொருமையாய மகளிர் முதலிய விஷ யானுபவமுந் தேகநசிப்புமே முத்தியெனவுங் கூறுப. இவர்கட்குக் கண் டதே காட்சி கொண்டதே கோலமென்ப துறுதியாகலின், ‘புகலுலகாயுத னுக்குக் காட்சியொன்றே’ எனவும்,

ஆருகதமுனிவனாற் சொல்லப்பட்ட சயினமென்னும் அவைதிக சாத் திரப் பிரபஞ்சத்தில் நிகண்டவாதி ஆசீவகனென்னுமிரண்டுமதம்பேதமாய்க் காரண காரிய ரூபத்தால் ஆத்மாக்களின் கன்மானு ரூபமான சரீரங்களி னுடைய பரிமாணத்தைத் தனக்குப் பரிமாணமாகக் கொண்டிருக்கின்ற சகத்து: பின்னுபின்னமும், நித்தியா நித்தியமும், சத்தியா சத்தியமுமா யிருத்தலின் சமுசாரம் அநாதி யெனவும்,

இன்னும் ஊனகேச திகம்பர பாணி பாத்திர மயூர பிஞ்ச பஞ்ச பல தாரணாதிகளையும், பொய், களவு, பரத்துவராவதி, காங்கிசை, இமிசை யில் லாதிருக்கிற பஞ்சானு விரதங்களையும், மது பலாண்டுமுதலிய நிடேத திரவி யங்களையும் விட்டு, தப்த சிலாசய னாதிகளி னுக்கிர தவ மாசரிக்கின்றமுனி வித்தைகளையும் ஏமச்சந்திராதிய இருபத்துநான்கு தீர்த்தகர் சரித்திரங்களை யும், ஸியாதஸ்தி, ஸியாநாஸ்தி யென்னும் இவைமுதலான சப்தபங்கிகளை யும், சீவ, சற்ஜீவ, நிர்ஜீவ, நிர்ச்சர, ஆசிரவ, பந்த மோட்சமென்னுஞ் சப்த பதார்த்தங்களையும், ஞான முதலிய வெண் குணங்களையு மடைந்து, ஞான வரணியமாதிய எண் குற்றங்களையும் பசித்தல் முதலிய பதினெண் குற்

றங்களையும் கடிந்து கொண்டனவாகிய காலம், சீவன், தன்மாத்திகாயம், அதன்மாத்திகாயம், புண்ணியம், பாவம், விசும்பு, புட்கலம்,பந்தம்,வீடு என்கின்ற பதார்த்தங்கள் பத்தும் அநாதியெனவும், தேகாதி விலட்சணனாய்த் தேகபரிமிதனாகி மத்திம பரிணாமத்தின் சங்கோச விகாச கன்ம யுத்தனுமே ஆத்மனெனவும்,

பல தாரணாதிகளாலும் ஆத்ம ஞானத்தாலும் பிரகிருதி நிர்ம்முத்தனா யூர்த்தகதியி லுத்தரோத்தர கமனமே மோட்சமென்னுஞ் சயினனுக்கும், சுகதராற் சொல்லப்பட்ட பௌத்தமென்னும் அவைதிக சாத்திரப் பிரபஞ்சத்திற் சவுத்திராந்திகன்,யோகாசாரன், மாத்தியமிகன்,வைபாடிக னென்போர் நான்கு பேதமாய்ப் பூமியாதி புத்திகடையாகவுள்ள இருபத்துமூன்று தத்வாத்மகமே பிரபஞ்சம், அது தீபச்சுவாலையைப் போல க்ஷணிகமாத்திரமாய் ஞாதுரு, ஞான, ஞேயமென்னும் பதார்த்தங்கட்கு உரு, அரு, வீடு, வழக்கென நான்கெனவும், அவற்றிற் பூத முபாதானமென வுருவத்திற்கிரண்டும், சித்தங் கன்மமென அருவத்திற் கிரண்டும், குற்றங் கந்த மென வீட்டிற்கிரண்டும், உளது இலதென வழக்கிற் கிரண்டுமாக வெட்டென வும், இதன் உருவம், வேதனை, குறிப்பு, பாவனை, விஞ்ஞானமென்றஐந்து கந்தத்தா லுண்டானது சகத்தெனவும்,

இம்முறைப்படி கெடல் பந்தம், முற்றுங்கெடல் வீடெனவும் ; உயிர், ஆகாயம்,காலம்,திசை,ஈசன், இவ்வைந்து மில்லையென்னும் சவுத்திராந்திகனுக்கும்; ஞாதுரு ஞேயங்களின் மயக்க ஞானமே கனவைப்போல்வதுசகத்து, அதுவும் க்ஷணிகமென் றறிவதே முத்தி யென்னும் யோகாசாரனுக்கும் ; தேகமே சகத்து, பிரமாணப் பிரமேய பிரமாதா வுண்டென்பதுமயக்கம்,சூனியத்தாலே இத்தேகஞ்சூனியமென்றறிகை முத்தியென்னும்மாத்மிகனுக்கும்; மஞ்சளுஞ் சுண்ணமுங் கூடினவிடத் துண்டான சிவப்பைப் போலப் பரமாணு சங்காதமாயது விடயமும், தத் விஷயாஞ்ஞானமுங் கூடின விடத்துப் பிரசித்த சித்தமாயிருப்பது சகத்து, அதை யறியும் புத்தியே யான்மா, அதிற் றிரபுத்தியே பந்தம், இதிற் சுகதுக்காதி மயக்க மடாத சுத்த புத்தி சந்ததியே மோட்சமென்னும் வைபாடிகனுக்கும்; இன்னும் காயாநிகன், சவுசுருத னென்பவருக்கும், புகையைக் கண்டு நெருப் புண்டென்று நிச்சயிப்பதுபோலத் தத்விஷயமாகிய அனுமானத்தைக் கொண்டு புத்தியே யாத்மா வெனவும், இன்னுஞ் சூனியமே யாத்மா வெனவும், இவற்றைப் பிரத்தியட்சமாக அறிதற்கவ்வனுமானமும் வேண்டுதலின் இஃதும் வேண்டுமென்பார் 'சயின புத்த வைபாடிகர்கடமக் கிரண் டனுமானத்தோடு' எனவும்,

கபிலராற் சொல்லப்பட்ட சாங்கிய மென்னும் அத்தியாத்மீக சாத்திரத்தில் அசங்க சின்மாத்திரமான ஆத்ம சந்நிதானத்திற் குணத் திரயம் ஆத்மகப் பிரகிருதியைச் சுதந்தரமாகக்கொண்டு பஞ்சவிம்சதி தத்துவாத்மக ஜகதாகாரமாகி, அந்தப் பிரகிருதியோடு ஆத்துமாவுக் குண்டான அநாதி

சம்பந்தமே சம்சாரம், பிரகிருதி புருட விவேகத்தினால் அவித்தியாநாசமா னதே மோட்சம், அதனாற் புருடனைப் பிரத்தியட்சமாக அறிதற்கு விவேக புத்தியாகிய அனுமானமும், பிரகிருதி யாரோபிதமா யொன்றுண்டென் னும் ஆகமப் பிரமாணமும் வேண்டுமென்பார் 'சாங்கியற்கு மூன்றுரை யொடு' எனவும்,

அக்ஷபாதராற் சொல்லப்பட்ட வைதிக சாத்திரப் பிரபஞ்சம் பிர மாணம்,பிரமேயம், ஐயம், பிரயோசனம், திருட்டாந்தம், சித்தாந்தம், அவ யவம், தர்க்கம், நிண்ணயம், வாதம், செற்பம், விதண்டை, ஏதுப்போலி, சலம்,சாதி, தோல்வித்தானம் என்னும் சோடச பதார்த்தங்களையுஞ் சொல்லி பரமாணு சமூகமே சகத்துக் குபாதானகாரண மெனவும், அனுமா னிகேசுரனே நிமித்தகாரணமெனவும், விபுவாயும் அநேகமாயுஞ் சைதன் னிய யுத்தனுயுமிருப்பவனே ஆத்மாவெனவும், பிருதிவி, அப்பு, தேயு, வாயு, ஆகாயம், காலம், திக்கு, ஆத்மா, மனம் இவ்வொன்பதும் நித்திய மெனவும், சம்சாரம் அநாதி யெனவும், ஈசுரோபாஸ்தியாற் றேகமுதலாய இருபத்தொருவிதமான சுக துக்க ஞானம் நசிக்கையே மோட்சமெனவுங் கூறி, இவ்வாத்மா வியாபகப் பிரத்தியட்சத்தை யடைதற்குப் புத்தியாகிய அனுமானமும், சம்சாரம் அநாதியென்பதற் காகமமும், ஈசுரோபாஸ்திக்கு அவனின்னவிதமா யிருப்பனென் றுபாசித்தற்கு நிமித்தமும்,உவமானமும் வேண்டுமென்றலின் 'நான்குவமையோடு நியாயற்கு'எனவும்,

சைமினியினாற் சூத்திரரூபமாகச் சொல்லப்பட்ட பூருவ மீமாஞ்சை பேதமான பிரபாகரமென்னும் வைதிக சாத்திரத்தில் அநாதி கன்மத்தினாற் றானே யுண்டாகி யழிவதே சகம், மந்திரரூபமே தேவர்கள்,வேதம் அநாதி, நித்தியமாய்ச் சுவதப் பிரமாணமான ஞான ஸ்வரூபனே ஆத்மா, கன்ம மானது நித்தியம், நைமித்தியம், காமியம், நிஷித்தம், பிராயச்சித்த மென ஐந்து வகையெனக்கூறி, சீவ கோடிகளுக்குள்ள பிராரத்த ஆகாமிய சஞ் சிதங்களால் அபூர்வத்துவாரா சுவர்க்க இன்பத்தைக் கொடுத்தல் முத்தி யென்னும் பிரபாகரத்திற்குத் தேவாநந்தப் பிரத்தியட்சத்தை யடைய அதை யறியும் அறிவென்னும் அனுமானமும், அச்சுகத்தைப் போதகஞ் செய்யும் வேதமும், அச்சுகம் இங்ஙன மிருக்குமென்னும் உவமானமும், யாகாதிக ளிலதாகிய வருத்தமானது அகத்தி லின்புற்றுச் சகத்தை விளக்குதலின் அருத்தாபத்தியும் வேண்டுமென்பார் 'அருத்தாபத்தியொ டைந்தாகு மிகுபிரபாகரற்கு' எனவும்,

வியாசராலுபநிடதார்த்தப் பிரதிபாதிகமான வேதாந்தமென்னும் அத் யாத்மீகசாத்திரம்: பாஸ்கரியம், மாயாவாதம், யாதவப்பிரகாசம், யோகா யனம், சத்தப் பிரமவாதம், கிரீடப் பிரமவாதமென ஆறு பேதமாயிருக்கும். அவற்றுள், பிரமந் தானே சத்தியோபாதி மிசிரமாய்க்கொண்டு பிரமிக் கையே சம்சாரமும் வருணாச்சிரம தர்மோசிதமாய் வாக்கியஜன்னியஞான பூர்வகமாயுள்ள வுபாசனாத்மக ஞானத்தினா லுபாதி நசிக்கையே மோட்ச

மென்னும் பாஸ்கரியமும் ; நிர்விசேஷ சின்மாத்திரமே மாயா சபளமாகக் கொண்டு பிரமிக்கையே சம்சாரமும், மகாவாக்கிய ஜன்னிய ஞானத்தினல் அந்தப் பிரமிப்புப்போகையேமோட்சமென்னும் மாயாவாதமும்;அந்தப் பிரமந் தானே சத்தியமான சித்தசித் தீசுராத்மகமான பிரபஞ்சமாகக்கொண்டு பிரமிக்கிறது, அதற்குண்டான பேதஞானமே சம்சாரமும், ஞான கன்மச் சமுச்சயத்தினலே பேத ஞானம்போகையே மோட்சமென்னும் யாதவப் பிரகாசமும் ; பிரமஞ் சகத்காரணம், அப்பிரமம் அதிபய சத்தி விசிட்டமென்னும் வைதிக சித்தாந்தத்தையுடைய யோகாயனமும்; அப்பிரமம் நாதாதீத மென்னுஞ் சத்தப் பிரமவாதமும்; தற்சொரூபமே யாவுமா யானந்தித்துக் கொண்டிருக்கும்; அதுவே அதற்கு லீலையென்னும் கிரீடாப் பிரமவாதமுமாம்.

இன்னும் மித்தியாத்துவமே சகத்து, பரமாத்ம ஐக்கத்துவம் வர்ணிக்கப்பட்ட ஞப்திமாத்திரமே, அஃதாத்மா, பரமாத்ம ஐக்கியத்தில் விவகாராதி சமுசாரபந்த நிவிர்த்தியே மோட்சமென்னும் வேதாந்தத்திற்குப் பரமாத்ம ஐக்கிய ஞானகதப் பிரத்தியட்சத்தை யடைதற் கேதுவான விசாரஞானமாகிய அனுமானமும், அதுவே வஸ்துவென நிச்சயிப்பதற்கு வேதமும், அஃது அதீதமாதலால் அதின் பரியாய நாமங்களை அறிதற்கு உவமானமும், ஒருசெயலு மின்றி நித்திய திருத்தி யடைந்திருத்தற்கு அருத்தாபத்தியும், அதுவேசதோதயமாயும் நித்தியமாயும் விளங்குதற்கு அனுபலத்திப் பிரமாணமும் வேண்டுமென்பார் ஆரும் அபாவமொடுவேதாந்திகட்கு எனவும்,

முற்கூறிய முனிவர் சிவப்பிரசாதத்தாற் சொல்லப்பட்ட வெத்த, நட்ட, சாகர, அர்த்தப் பிரதிபாதிகமான நாலு லட்சங் கிரந்தமுள்ள புராணங்களிற் சர்க்க, பிரதிசர்க்க, வம்ச, மன்வந்திர, வம்சானு சரித்திரங்களென்னும் பஞ்சலட்சணங்களும், சமஸ்த வைதிக தாந்திரிக கன்மங்களுஞ் சொல்லப்பட்ட புராணங்கட்கு முற்கூறிய ஞானகதப் பிரத்தியட்சத்தை யடைதற்குப் புராதனத்துள்ளசத்துக்க ளறிந்துரைத்த அனுமானமும், அதுவே நிச்சயமென் றறிவிக்கும் ஆகமமும், அதற்கு ஆப்தர்கள் அடைந்திருந்த அனுபவ வுல்லாசத்தைக் காண்பதற்கு உவமானமும், அவர்கள் நிராசையாற் றிருத்தியடைதற் கருத்தாபத்தியும், அத்திருத்தி மாறாதிருக்குந் துக்க நிவிர்த்தியாதற்கு அனுபலத்தியும்,இக்குணங்களிற்றன் பிரிவுபடாமலொன்றாயிருத்தற்குச் சம்பவமும், இவ்வனுபவந் தொன்று தொட்டுப் பண்டித பாமர சாதாரணமா யுளதென்பதற்கு ஐதிகமும்வேண்டுமென்பார் 'புராணிகர்கள் தமக்கு அளவை யெட்டாம்' எனவுங் கூறினர்.

இவற்றுள் கணாதராற் சொல்லப்பட்ட வைதிக சாத்திரப் பிரபஞ்சத்தில் திரவியம், குணம், கன்மம், சாமானியம், விசேடம், சமவாயமென்னுஞ் சட்பதார்த்தங்களுள் திரவியத்திற்குப் பூதமுதலிய வொன்பதும், குணத்திற்கு உருவமுதலிய விருபத்துநான்கும்,கன்மத்திற்குக்குவிதல் முதலிய ஐந்தும், சாமானியத்திற்குச் சாதிமுதலிய விரண்டும், விசேடத்திற் கொன்றும், சமவாயத்திற் கொன்றும் இவ்வாறு பதார்த்தங்களுடைய

விசேட விவேக ஞானத்தாலே யறியத்தக்கவைகளான ககனுதி பூத பஞ்சக சீவாத்மா பரமாத்மாக்களாகிய ஏழும் நித்தியம், பாஞ்ச பூதிகமான பிரபஞ்சம், சகாத்திரிகம், சீவாத்மாக்கள் அநேகராயும், விபுக்களாயும் போக்தர்களாயுங் கர்த்துரு பராதீனராயுஞ் சாபேக்ஷர்களாயு மிருப்பர்; ஈசுவரன் அனுமானீசுரனே என்று கூறித் தர்க்கத்தி லேகதேசமா யிருந்து இச்சட்பதார்த்த விவேக ஞானத்துவாரா சுகதுக்க நிவிர்த்தியே மோட்சமென்று பிரதிபாதிக்கின்ற வைசேடிகனைத் தார்க்கீகனேடும், உபக்கிரம முதலான சட்விதலிங்க தாற்பரியத்தில் வேதவாக்கிய விசார பூருவகமாய் ஜோதிஷ்டோம யாகங்களை விதியுத்தமாகச் சொல்லி, ஆத்ம சுவதப் பிரமாணமே ஞானஸ்வரூபனெனச் சொல்லும் பூர்வமீமாஞ்சை பேதமான பாட்டனைப் பிரபாகரனேடுங் கூட்டுக.

இன்னுஞ் சில மதங்களுள. அவையாவன:—சாக்தேயம், பாஞ்சராத்திரம், லௌகிகம், பாதஞ்சலம், பாசுபதம், காபாலிகம், மகாவிரதம், சித்தாந்தமென வெண்வகையாம். இவற்றுள் சத்தி தத்துவ வாதியினுற் சொல்லப்பட்ட வாமசாத்திரங்களிற் சத்தியின் பரிணமமே சடாசடப் பிரபஞ்சம், ஆநந்தமே யாத்மா, ஆநந்தப் பிராப்தியே முத்தியென வாதி மதவிஸ்தாரஞ் செய்வதே சாக்தேயமெனவும், வாசுதேவனுற் சொல்லப்பட்ட பாஞ்சராத்திர மென்னுஞ் சாத்திரங்களிற் பிருதிவியாதி மனசாந்தமான சதுர்விம்ஸதி தத்துவத்திற்குமேல் குண தத்வாத்மக வாசுதேவனி லிருந்து சங்கிருஷண, அநிருத்த, பிரத்யும்ந, கிருஷ்ண ரென்னும் நால்வர்களாலுஞ் சகத்து யதார்த்தமா யுற்பத்தியாதி கிருத்தியமும், நாடி மத்தியகதனு யாத்மா அணுப்பிரமாண மெனவும், வாசுதேவாத்மகப் பிரகிருதியிற் சொரூப ஆனியில்லாதடங்குவதே மோட்சமெனவுங்கூறுவதுபாஞ்சராத்திர மெனவும், தன்வந்திரியினுற் சொல்லப்பட்ட லௌகிக சாத்திரத்தில் ஆயுள் வேதம், தண்டம், நீதி முதலான திஷ்ட பலன்களைக்கூறித் தேக புத்திராதி ரூபமே ஆத்மாவெனவும், இகபரங்களிற் புத்திரபாரியாதிகளுடனே கூடி வியாதியாதி துக்கமில்லாமற் சுகத்திலிருக்கிறது மோட்சமெனவும் கூறுவது லௌகிகமெனவும்,

பதஞ்சலியினுற் சொல்லப்பட்ட அத்தியாத்மீக சாத்திரத்தில் இயமாதி அஷ்டாங்கயோகத்தினுன் மனே நிச்சல சித்தியாமெனவும், அசங்க சின்மாத்திரமே யாத்மாவெனவும், மனேலயத்துவாரா அஞ்ஞான அழிவே மோட்சமெனவும் கூறுவது பாதஞ்சலமெனவும்; மாயாதத்துவ வாசியான ருத்திரனுற் சொல்லப்பட்ட அத்தியாத்மீக சாத்திரத்தில் மாயை கன்ம மென்னும் பாசத்துவைத நிச்சயத்தினுல் நித்திய வியாபக சைதன்னியனே யாத்மாவெனவும், பிரவாகேசுரத்தினுல் ஈசுரத்துவம் அன்னியருக்குக் கொடுத்து ஆத்மா ஞெப்தி மாத்திரமாயிருப்பது மோட்சமெனவும் கூறுவது பாசுபத மெனவும்; முற்கூறிய தத்துவ வாசியான ருத்திரனுற் சொல்லப்பட்ட ஆதியாத்மீக சாத்திரத்தில் நரகபால பிட்சாடனுதிகளைக்கூறி, நித்திய வியாபக சைதன்யமே யாத்மா, கத்துருத்துவமே சமுசாரம், அதைவிட்டு ஞெப்திமாத்திரமா யிருப்பதே மோட்சமென்பது காபாலிக

மெனவும்; வித்தியாதத்துவ வாசியான ருத்திரனாற் சொல்லப்பட்ட அத்தியாத்மீக சாஸ்திரத்தில் அஸ்தி தாரணாதிகளைச் சொல்லி நித்திய வியாபக் சைதன்னியமே யாத்மா வெனவும், கத்துருத்துவமே சமுசார மெனவும் அதை விட்டு ஞெப்திமாத்திரமா யிருப்பதே மோட்சமெனவும் கூறுவது மஹாவிரதமெனவும்;

பரமசிவனாற் சொல்லப்பட்ட மந்திர சமிஞ்ஞக சாத்திரத்தில் மோட்சாங்கமான சரியை கிரியை யோக ஞானங்களைக்கூறி நித்திய வியாபகக்கிரியா ரூபனே யாத்மா, சடத்துவாதீத சிவசமானத்துவம் மோட்சமென்பதே மந்திர சமிஞ்ஞக சித்தாந்த மெனவுமாம். இவர்களில் உலகாயுதீ, சயின, பௌத்த, பூருவமீமாஞ்ச, சாங்கியரென்னும் இவர்களை நிரீசுரவாதிகளெனவும், மற்றவர்களெல்லாஞ் சேசுர வாதிகளெனவும், இம் மஹாவாதிகளுக்குள் சாருவாகனாதிய யாவரும் பேதவாதிகளெனவும், வேதாந்தி யொருவனே அபேதவாதியெனவுங் கொள்க. இவைகளோடு முற்கூறிய சமயங்கள் பதினெட்டாம்; அவற்றின் கருத்தாக்கள் பதினெட்டுப்பேராவர்; அவர்களாற் கூறப்பட்ட சாத்திரபேத மேழாம். இன்னும் மதங்கள் அனேகமுள; அவைகளைக் காணவேண்டின், அவைகட்குரிய நூல்களினாற் காண்க. (24).

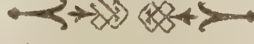
பொதுப்பாயிர முற்றிற்று.

உ

ஸ்ரீசற்குருவேநமஃ.

திருக்குவிவேகம்.

(அ - கை.)

முன்னர் வேதாந்த நூற்பொருளின் அகலம் விரித்துரைத்து மென்ற முறையாற் கூறப்புகின், அஃது அறிவு, அறிபடுபொருள் எனக் கோடற் கியைய நிற்கும். அங்ஙனங் கோடற்கியைய நிற்கும் அறிவு திருக்கெனவும், அறிபடுபொருள் திருசியமெனவும் ஆரியத்தில் வழங்கப்பட்டுவருதலின், இவ்வதிகார முகத்துத் திருக்குவைக் கூறப்புகுவார் அதற்கு முரணுயுள்ள சுசாதி முதலிய மூன்றின்இலக்கணம் இனையவெனஇக்கவியி லுணர்த்து கின்றார்.

திருந்தியவே தாந்தநூ லியம்புறுவ திருக்குத் [கின்
    திருசியமென் றிருபொருளங் கவற்றின்முதற் றிருக்
வரைந்திடுவ சுவகதந்தன் சாதிவிசா திகளா [யின்
    மற்றவைமூன் றினுக்குமுதா ரணமுறையே மொழி
விரிந்தநிழ றருநெடும்பூம் பணைமரமொன் றிற்கு
    மிஞிறினங்கள் புக்குமுகத் துழுதுபெரு குறுதே
னருந்துநறு மலர்முதலா யினவும்வே றுள்ள
    வணிமரமுங் கன்முதலா யினவும்போ லாமால்.

(இ-ரை.) "திருந்தியவே தாந்தநூ லியம்புறுவ திருக்குத் திருசியமென் றிருபொருள்" எ-து. ஐயந் திரிபினின்று திருந்திய வேதாந்த சாத்திரங்களாற் சொல்லப்படும் பொருள்கள் திருக்குத் திருசியமென இரண்டாம்; "அங்கவற்றின்முதற்றிருக்கின்வரைந்திடுவசுவகதந்தன் சாதிவிசாதிகளாம்" எ-து. அங்கேகூறிய அவ்விரண்டனுள் முதலிற் கூறப்பட்டுள்ள திருக்குவினின்று தள்ளப்படுபவை சுவகதபேதம், சுசாதிகம், விசாதிகமென மூன்றாம்; "மற்றவைமூன் றினுக்கு முதாரணமுறையே மொழியின்" எ-து. இந்தச் சுவகதபேதமுதலியமூன்றிற்கு முதாரண முறைப்படி சொல்லுமிடத்து; "விரிந்தநிழ றருநெடும்பூம் பணைமரமொன் றிற்கு மிஞிறினங்கள் புக்குமுகத் துழுதுபெரு குறுதே னருந்துநறு மலர்முதலா யினவும்"எ-து. சுவகதபேதமெனல் விரிந்த நிழலைத்தரும் அழகாக நீண்டுள்ள சாகைகளையுடைய வோர் விருட்சத்திற்கு வண்டுக் கூட்டங்கள் சென்று முகத்தாற் கிண்டி, அதனாற் பெருகி யோடுந் தேனை யருந்தற் கிடமாயுள்ள மலர்முதலானவைகள் போலவும்; "வேறுள்ள வணிமரமுங் கன்முதலாயினவும் போலாம்" எ-து. சுசாதிகமெனல் மரம்போல வெவ்வேறா நின்றுள்ள

அழகிய மரங்கள் போல்வனவும், விசாதிகமெனல் மரங்களுக்கு வியதிரு த்தமான கல் முதலானவைகள் போல்வனவுமாம், எ-று

ஆல் அசை. நியாயம், சோதனை, பொருத்தமுகத்தாற் றிருந்தியது வேதாந்தநூ லொன்றே யாதலின், திருந்திய வேதாந்த நூலென்றார். திருக்கி னென்பது ஐந்தாம் வேற்றுமை நீங்கற்பொருள் தர நின்றது. சுவகத பேதமுதலிய மூன்றும் அதற்குரிய வுதாரண முதலிய மூன்றும் நேர் நிரனிறையணி. மலர்முதலாயின வென்றதனால் இலை, தளிர், காய், கனி முதலியவற்றையும், கல் முதலாயினவென்றதனால் மண், நீர், அனல், காற்று முதலியவற்றையுங் கொள்க. சுவகதம்: சுவ-தன்னிடத்தில், கதம்-நீங்காது பற்றல்; எனவே, ஒன்றிற் றோன்றி, அதினின்று நீங்காது பல தன்மையா நிற்பதென்றாயிற்று. தன் சாதி - சுசாதியாம்; அது தன்னைப்போல மற்றொன்றிருத்தலாம். வீ நீக்கம், சாதி அம்சம் எனற்பாலது விசாதியென்றாயது; அது தனக்கு மாறாக நிற்றல்பற்றியாம். திருக்குவினின்று சுசாதிக முதலிய மூன்றையு நீக்கியது மதஸ்தர்கள் கூறும் பரவஸ்துவினிலை யதார்த்த மன்றெனற்கு. (எ-று.) (25).

(அ - கை.)

சுசாதிக முதலிய மூன்றும் பரவஸ்துவிற் குடன்பாடன்றெனற் கேது உணர்த்துகின்றது.

நிரவயமா தலினானுஞ் சத்து வேறு
நிகழாமை யானுமிறை தனக்குமுத னடுவின்
றொருவுறுந விவ்வுலக காரணமா மாயை
யுண்மையினா லிறுதியதி லென்பதென்கொ லென்னில்
வரைவுதரு சித்திரிகன் சித்திரசத் தியைப்போன்
மாயையுஞ்சின் மாத்திரமாம் பிரமத்தின் வேறாத்
தெரிவதிலா மையினென்றுஞ் சச்சிதா நந்த
சிவத்தினுக்கு விசாதியிலை யென்றுணர்க தெரிந்தே.

(இ - ரை.) "நிரவய மாதலினானுஞ் சத்து வேறு நிகழாமையானு மிறைதனக்கு முதனடுவின் றொருவுறுக" எ - து. திருக்குவாகிய பரவஸ்து தன்பாற் சக சீவ பரமென்னும் அவயவஞ் சற்று மில்லாமல் விளங்குவதினானும், இங்ஙனம் விளங்கும் பரவஸ்துவைப்போல வேறோர் பரவஸ்து உண்டாய் விளங்காமையானும், அப்பரவஸ்துவிற்கு முதலாவதாய சுவகதபேதமும், நடுவாயதாய சுசாதிகமு மெங்ஙன முளவாம்? சொடற்கிடம்பெறாமையின் அவற்றை நீக்கிடுக; "இவ்வுலக காரணமாமாயை யுண்மையினா லிறுதியதி லென்பதென்கொ லென்னில் எ-து. இவ்வுலகத்திற்கு உபாதானமா நின்றுள்ள மாயையெனலின்றோ? நேரே யிருப்பதினா லிறுதியாகிய விசாதிகம் பரவஸ்துவிற் கில்லையெனச் சாதித்த லெங்ஙன

மேற்கப்படுமெனக் கேட்கில்; " வரைவுதரு சித்திரிகன் சித்திரசத்தியைப் போன் மாயையுஞ்சின் மாத்திரமாம் பிரமத்தின் வேருத் தெரிவதிலா மையின் " எ - து. சித்திரத்தைப் படத்தில் வரையுஞ் சித்திரிகனினின்று வேறுபடாத சித்திரசத்தி யெங்ஙனமோ, அங்ஙனமே, மாயையெனலுஞ் சின்மாத்திரமா விளங்கும் பிரமத்தினின்று வேருகத் தெரிந்துகோடற் குடன்படுதற் கிடம்பெருமையின்; " என்றுஞ் சச்சிதாநந்த சிவத்தினுக்கு விசாதியிலே யென்றுணர்க தெரிந்து' எ - து. நான்கு காலத்துஞ் சச்சிதா நந்த வொருமையாக விளங்குஞ் சிவத்திற்கு விசாதியெனல் சற்றுமில்லே யென் றநுபூதிப் பிரத்தியட்சத்திஞற் றெரிந் தறிந்திடுகெ, எ - று.

ஏ - அசை. அவயவமெனலால் சகசீவ பரத்தை வருவித்தாம். சுயம் பிரகாசமா விளங்குவதால் 'நிரவயவம்' எனவும், சுயம்பிரகாசத்திற் கெல்லே வேறின்மையின் 'சத்து வேறு நிகழாமை' எனவும், அறிவே யறியாமை யெனப்படுவதன்றி வேருகக் கோடற் கிடம்பெருமையின் 'மாயையும் பிர மத்தின் வேருத் தெரிவதிலாமையி னென்றுஞ் சச்சிதாநந்த சிவத்தினுக்கு விசாதியிலே' எனவுங் கூறியவாறு காண்க. அறிவைப் பிரமமெனவும் அறியாமையை மாயை யெனவுங் கோடற்கு முரணென்னே ? உளதேல் அறிவையன்றி யறியாமை யிருக்க வேண்டும். அங்ஙனமேற்கில் அனைத் துந் தன்மயமாக விளங்காதிருக்க வேண்டும். அங்ஙனம் அனுபவித்த லின்றே ; ஆதலிற் பொருந்தாதென்க. முற்கவியிற் சுசாதிக முதலிய வற்றைக் குறித்துத் திருஷ்டாந்த மெனற்கும் இக்கவியில் அவற்றை யிலக் கியார்த்தத்தில் விளக்கியது தாஷ்டாந்த மெனற்கும் இயைய நிற்றலைக் காண்க.புடைபெயர்ச்சியைச் சத்தியெனவும்,வினைமுதலைச் சத்தனெனவுங் கொள்க. அதுபோலச் சைதன்யமுந் தாஞகிய சிதாகாயத்தி லில்லாத சக சீவ பரங்களை வரைந்து மெய்யாகக் கண்டு மகிழ்தலே மாயையெனவும், விஸ்மரணை யெனவும், அம்மயக்கந் தெளிந்து தற்பிரகாசத்தைக்கண்டு இவ் விபரீதமின்றித் தாஞவிளங்கலேப் பிரமமெனவும், தஸ்மரணை யெனவுங் கொள்ளினு மமையும். வேருத் தெரிவதிலாமை அநுபூதியி லன்றிக் கூடாதென்க. இறை, பிரமம், சிவமெனல் ஒருபொருட் கிளவி. மாயைக் கும், பிரமத்திற்கும் இருக்கும் பேதா பேதத்தைத் தெரிவிக்கச் சித்திரிகனே யுஞ் சித்திர சத்தியையுங் கூறவந்தது உவமை சுவகதபேத முதலிய மூன் றையுங் குறிக்க முதல், நடு, இறுதி என்றது தற்குறிப்பணி. இவ்வுலக காரணம் மாமாயை யெனல் பொருந்தும்; எங்ஙனமெனின்,இவ்வுலகமாகிய கால தேச வஸ்துக்களேத் தனித்தனி விசாரிப்புழி அதிஷ்டானமாகவும், உபாதானமாகவும், நிர்விகாரமாகவும் முடியாது ஆரோபமாகவும், உபா தேயமாகவும், விகாரமாகவு முடிவதாலென்க. இங்ஙனமாய தீர்ப்பை நியா யஞ் சோதனை பொருத்த முகத்தால் மறுக்கி னேற்குதும்; அன்றேல் தடுக் குதும். இவ்வலிக்குப் பின்னிடுதே மன்று. இங்ஙனமாய நிலேயை நாட்டற்கு யாமே யுத்தரவாதி. மாயையும் என்பதிலுள்ள உம்மையை எதிர்மறை யெனினும், இழிவுசிறப்பெனினும் அமையும். (26)

(அ - கை.)

இன்னும் யசுர்வேத மகாவாக்கியார்த்தத்தினுன் மேற்கூறிய பாவஸ் துவிற்குச் சுவகதாதிபேத மின்றெனலை யுணர்த்துகின்றது.

சுருதியினு ளேகமே வாத்துவித மென்னுஞ்
சொற்கிடையு ளேகமெனுஞ் சொல்லதனுக் கயிக்க
மரிதிலுண ரேவவெனு மிடைச்சொற்குத் தேற்ற
மத்துவித மெனுமொழிக்குத் துவிதவிலக் காகக்
கருதுபொருள் வருதலி னிம்முறையே மாயா
கற்பனைகள் கடந்துநிர வயமாகி யென்றுந்
திரிதலில்சின் மயமாகு மொருபிரமந் தன்க்குத்
தெரித்தசுவ கதமுதலா யினமூன்று மிலையே.

(இ - ரை.) "சுருதியினு ளேகமே வாத்துவித மென்னுஞ் சொற் கிடையுள்" எ - து. யசுர்வேதத்திற் கூறிய ஏகமேவாத் வைதமென்னும் வாக்கியத்தில், "ஏகமெனுஞ் சொல்லதனுக் கயிக்க மரிதிலுண ரேவவெனு மிடைச்சொற்குத் தேற்றம்" எ - து. ஏகமென்னும் பதத்திற் கயிக்கிய மும், அரிதி லுணரப்பட்ட ஏவ வென்னும் இடைச்சொல்லுக்குத் தேற்ற மும்; "அத்துவிதமெனு மொழிக்குத் துவித விலக்காகக் கருதுபொருள் வருதலினல்" எ - து. அத்துவிதமென்னு மொழிக்குத் துவிதத்திற்கு மாருகக் கருதற் கியைந்தபொருளு முறையே வருவதினுல்; இம்முறையே மாயாகற்பனைகள் கடந்து நிரவயமாகி" எ - து. இம்முறை நெறித்தாக மாயா கற்பிதங்களை யியல்பாகவே கடந்து அவயவமெனல் சற்றுமின்றி; "என்றுந் திரிதலில் சின்மயமாகு மொரு பிரமந் தனக்குத் தெரித்த சுவ கத முதலாயின மூன்றுமிலை" எ - து. தன்னிலையினின்று மாருதென்று மொருதகைத்தா விளங்குஞ் சின்மாத்திரமா நின்றுள்ள வொப்பற்ற பிர மத்திற்கு முன்னர்த் தெரிவித்த சுவகத முதலிய மூன்று பேதமு மில்லை யென்றுணர்க, எ - று.

ஏ அசை. ஏகத்துவமுரு விடத்து அத்வைதமெனல் விவர்த்தமாமுடியு மாறுபற்றி, ஏவவென்னு மிடைச்சொ லிடையிற் றந்ததென்க. ஏவவெனல் ஏகாரத்தை; எனவே, ஏகமாதற் கியைதலே யத்துவிதமென்ருயிற்று; ஆகவே, ஏகாரம் நிலைமொழி வருமொழிக் கிடையினின்று தேற்றப் பொருள் தரக்கண்டாம். இவர் கருத்தும் அதுவாகலின், ஏகமெனுஞ்சொல் லதனுக் கயிக்கியமும், ஏவவெனும் இடைச்சொற்குத் தேற்றமும் அத்து விதமெனு மொழிக்குத் துவிதவிலக்காகக் கருதுபொருளும் வருதலினு லென்ருர். இம்மூன்றிடத்தும் எண்ணும்மைகள் எஞ்சிநின்றன. இவ்வாக் கிய நெறித்தாகவே யென்பார் இம்முறையே யென்ருர் மாயா கற்பனைகள் கடந்து என்றதனுல் விசாதிகத்தையும், நிரவயமாகி என்றதனுல் சுவகத பேதத்தையும், என்றுந் திரிதலில் சின்மயமாகும் என்றதனுல் சுசாதிகத்தை யுங்கொள்க; கொள்ளவே, இம்மூன்றுமின்றியதுபிரமமென் ருயிற்று. மாத்

திற் றோன்றிய பத்திர புட்ப பலாதிகட்கு வெவ்வேறு தன்மை யிருத்தல் போலச் சத்திற்றோன்றிய சக சீவ பரங்கட்கு வெவ்வேறு தன்மை யின்மை யிற் சுவகதமும், மரத்திற்கினமாக மர மிருத்தல்போலச் சத்திற் கினமாகச் சக சீவ பரம் வேறின்மையிற் சுசாதியும், மரத்திற்குக் கல் மாறாயிருத்தல் போலச் சத்திற்கு மாறாகச் சக சீவ பரம் வேறின்மையின் விசாதியுமாகிய இம்மூன்று பேதங்களும் பிரமத்திற் கில்லையென்க.

வினா:—சத்தில் விளங்குஞ் சக சீவ பரங்கட்குச் சடத்துவ கிஞ்சிக்ஞத் துவ சர்வக்ஞத்துவாதி பேதத்தன்மைக ளிருத்தலின், சுவகத மின்றென்ப தென்னை?

விடை:—சகமாதிகட்குச் சடத்துவாதித் தன்மை நுண்ணிய வறிவு ளோர் கூறார். அஃதியாதினு லென்னிற் சடமாயிருப்பது சகம், கிஞ்சிக் ஞனு யிருப்பது சீவன், சர்வக்ஞனுயிருப்பது பரனென்னுமிடத்திலிம்மூன் றினு மிருப்பது சத்தேயாகலின், இவற்றிற் சத்துத்தன்மையைக் காண்ப தேயன்றி வேறு தன்மையைக் காண்கிலராதலிற் சுவகதபேத மின்றென்க.

வினா:—முற்கூறிய சத்தைப்போல இச்சக சீவ பரங்களினுஞ் சத் திருத்தலின், சுசாதி பேதமின்றென்ப தென்னை?

விடை:—அச் சத்தைப்போல வேறோர் சத்தென்பதின்றி அச் சத்தே யிருத்தலிற் சுசாதிபேத மின்றென்க.

வினா:—மாயா விகாரமான சக சீவ பரங்கள் தொன்று தொட்டிருத்த லின், விசாதி பேதமின்றென்பதென்னை ?

விடை:—அவையாவுஞ் சத்தா யிருந்து விளங்குதலின், விசாதி பேத மின்றென்க.

வினா:—அற்றேல் பிரமத்திற் சச்சிதாநந்த மென்னும் பேதம் விளங் குதலின், சுவகத பேதமின்றென்பதென்னை ?

விடை:—சூரியனது அழகே பிரகாசம், அப்பிரகாசமே சூரியனுதல் போலச் சத்தினது தேஜசே சித்தும் அத்தேஜஸான சித்தே சத்தும் அவ் விருமையி னொருமையே யாநந்தமுமாய் வேறுபா டிறந்திருத்தலின், சுவ கதபேதமின்றென்க.

வினா:—சத்தைப்போல பாரமார்த்திகம், வியாவகாரிகம், பிராதிபாசிக மென மூன்று சத்திருத்தலின், சுசாதிபேதமின்றென்ப தென்னை ?

விடை:—அங்ஙனமிருத்தல் சத்தொளியின் பிரதிபலனமே யன்றிச் சத்தன்றாதலிற் சுசாதிபேத மின்றென்க.

வினா:—அதீதப் பிரமத்தின் ஆநந்தானுபவம் நவநவமா யனுபவித்த லின்,விசாதிபேத மின்றென்பதென்னை ?

விடை:—சச்சிதாநந்த வொருமையே சுவானுபவமெனத் தோன்றாத பேதவாதிகட் கங்ஙனந் தோன்றுவதன்றி, அவ்வனுபவமுள்ள அபேதவாதி கட் கங்ஙனந் தோன்றாதாகலின், விசாதிபேத மின்றென்க.

வினா:—இவைகட்குப் பிரமாணமுண்டோ ?

விடை:—'அறிஞர்க் குலகா நந்தமயம்' என்பதனனும், "விளக்கு மிரவியும் மல்குமுண்டா முண்டாம் வீசொளியும் பகற்பொழுதும் விரையும் போலத், துளக்கமில் சித்துண்டாகி லுண்டாம் ஞாலந் தோற்றரவு மாத்திரமே சொரூபமாகுங், கிளர்த்த பரமார்த்தத்தா லில்லை" என்பதனனும், "பொருகடலிற் றிரைமுதலாப் பிறந்தவெல்லாம் புனலாகி விளங்காமற் புழுதியாமோ, வொருபொருளாம் பிரமமாத் திரமேயல்லா லுபயமெனுங் கற்பனைப்பே ரொன்றுமில்லை", எனவு மருளிய வசிட்ட சம்மிதையினனும், "சத்தே சித்தாகு மயலெனி லசத்தா மசத்தாற் சாட்சியெங்கே, சித்தே சத்தாகு மயலெனி லசத்தா மசித்தாற் சடங்களுக்குத் திதியுமில்லை, யொத்தே தோன்றிய சத்துஞ் சித்து நல்ல சுகமாகும்" என்ற கைவல்ய நவநீதத்தினனும், ஏகமென்னும் பதத்தினற் சுவகதமும், ஏவ வென்னும் பதத்தினற் சுசாதியும், அத்துவித மென்கிற பதத்தினல் விசாதியுமில்லையென்னுஞ் சுருதியினனும், சர்வம் பிரமமயமென்கிற பிரமோபதேசத்தினனும், "கசனுயர்சமாதி நீங்கி" என்ற கவியினனும், "மேனியிற் புறத்தி னுள்ளின் மேலொடு கீழிற்றிக்கில்,வானில்வை யகத்திலெங்குமியானன்றி மற்றென்றில்லை, யானிலா விடமுமில்லை யெனதிடத்தியாதுமில்லை, தானிகழ் பொருள்வேறில்லை சச்சிதாநந்தமென்றான்" என்கிற சுகமுனி சுவானுபவத்தினனும், யாவுந் தன்மயமாய் விளங்குதலாலெப்போதுஞ் சுவகதாதிபேதம் பிரமத்திற் கில்லையென்க.

வினா:—பர வியாபகத்துள் சக சீவ பரம் தத்தங் குணங்களோடு விளங்கினவாக, விஸ்வரூப தரிசனத்திற் கிருஷ்ணசுவாமி காண்பித்த தென்னை?

விடை:—முன்பு பாகியத்திற் பேதமாகக் கண்ட விசயனுக் கவை நீங்கு நிமித்தம் அகத்திற் பேதாபேதமா யிருப்பதைக் காண்பித்து, அதற்கு மேல் அபேதமான பிரமஸ்வரூபத்தைக் காண்பிப்பதற்கே யன்றி வேறில்லையென்க.

வினா:—அங்ஙனம் ஐக்கிய வஸ்துவை மேற் றரிசிப்பித்தற்குப் பிரமாண முண்டோ ?

விடை:—அந்நூலிற்றனே "பிரம மானோர் பிரம நெருப்பிடைப், பிரம மாகிய மந்திரந் தன்னினற், பிரம மாய சருவுடன் பெய்துபின், பிரம மேயடை வாரவர் பின்னுங்கேள்" என்ற கவியினனுங் காண்க.

வினா:—இச்சுவகதாதிபேத மொருவரு மொப்பவிலையோ ?

விடை:—பரவியாபகத்திற் சீவர்கள் பின்னபின்னமா யிருக்கின்றாரென்கிற விசிட்டாத்துவிதிகள் சுவகதமும், பரசிவ சமானம் ஆத்மா வென்கிற விசிட்டாத்துவிதபட்சங் கிஞ்சித்தொப்புக் கொண்டவர்கள் சுசாதியும், பரம்வேறு, சீவர்கள் வேறு, அப்பரத்தினது அருளா லிச்சீவர்கள் தத்தங் குணங்களோடுஞ் சுகித்திருக்கின்றார்க ளென்கிற துவிதிகள் விசாதியுமுண்டென (இப்பேதவாதிகள்) ஒப்புவ ரென்க.

வினு.—அவர்கள் அனுபவந்தா னியாது ?

விடை:—நிஷ்களஸ்வரூபமான பர வாசுதேவ சமூகத்திற் சீவர்கள் அவ்வடிவமாயிருந்து அவனது அருளாற் பரமாநந்தம் அனுபவிப்பாரென்கிற விசிட்டாத்துவிதிக ளனுபவமும், நிஷ்கள ஸ்வரூபமான பரமசிவத்தினது பேராநந்தத்தை நிஷ்கள ஸ்வரூபமான ஆத்மாக்கள் அனுபவிப்பாரென்கிற சிவசமானத்துவ மென்னும் விசிட்டாத்துவித ஏகதேசிக ளனுபவமும், நிஷ்கள ஸ்வரூபமான பர வாசுதேவ சமூகத்தில் ஆத்மாக்களெவரெவ ரெத்தன்மையரோ அவரவ ரத்தன்மையி லேற்றக் குறைவின்றியுபாசிப்பதனுல் அவர் கொடுத்த ஆநந்தத்தை யனுபவிப்பா ரென்கிற துவிதிகள் அனுபவமுமா மென்க.

வினு:—இவர்களுக்கு இவ்வனுபவத்தால் முத்தியின்ருே ?

விடை:—பரமாத்ம பேதமான பதமுத்தியேயன்றி, அவைஏகமென்னும் அபேதமான ஐக்கியமுத்தி யன்றென்க. 27

(அ - கை.)

மேற்கூறிய பிரஹ்மத்தில் அவாந்தரமாகத் தோற்றலை அத்தியாரோபமெனவும், அதன் நிவிர்த்தியை அபவாதமெனவும் அவ்வவற்றிற்குரிய விலக்கணங்களால் விளக்கி, அதத்துவா விருத்தி முதலிய மூன்றின் இலக்கணம் இனையவென இனித் தெரிவிப்பான் வேண்டி அவற்றின் நாமங்கள் இனையவென இக்கவியுணர்த்துகின்றது.

அத்தியா ரோபமப வாதமென விரண்டா
யறைகுவர்கற் பிதமத்தி யாரோப முள்ள
சுத்தியூ டிலாதவிர சிதம்விளைத்தல் போலச்
சொற்பிரம சத்தினிலா வுலகதுகற் பித்த
லெத்திதுதான் வெள்ளியதின் றிப்பியெனல் போலோர்ந்
திறைமெய்பொய் யுலகமெனத் தெளிதலப வாத
மெய்த்தபொரு ளறியுமிலக் கணமூன்று மவைதாம்
விளங்கத்து வாவிருத்தி தடத்தமொடு சொரூபம்.

(இ - ள்.) "அத்தியாரோபம் அபவாதமென விரண்டா யறைகுவர்" எ - து. அத்தியா ரோபமெனவும், அபவாத மெனவுஞ் சத்துக்கள் யுத்தியிரண்டெனக் கூறுவர்; "கற்பித மத்தியாரோபமுள்ள சுத்தியூ டிலாதவிர சிதம் விளைத்தல்போலச் சொற்பிரமசத்தி னிலாவுலகது கற்பித்தல்" எ-து. கற்பிதமான அத்தியாரோப மெனப்படுவது உள்ள கிளிஞ்சலில் இல்லாத வெள்ளி யுள்ளதாகக் கற்பித்தல்போல அதிஷ்டானமாகக் கூறும் பிரம சைதன்யத்தில் இல்லாத வுலகத்தை யுள்ளதாகக் கற்பித்துக் கூறுதலாம்; "எத்திதுதான் வெள்ளியதின் றிப்பியெனல்போலோர்ந்திறைமெய்பொய் யுலகமெனத் தெளிதலபவாதம்" எ-து. இஃதெத் தன்மைத்தாமென விசா

ரிப்புழி வெள்ளியெனல் சற்றுமின்றிக் கிளிஞ்சலே யுள்ளதெனத் தெளிந்தாற்போலச் சுருதி யுத்தி யநுபவங் காரணமாக வோர்ந்து சைதன்யம் மெய், உலகம் பொய் என்றையந் திரிபறத் தெளிதலே அபவாதமெனப்படுவதாம்; "மெய்த்தபொருளறியு மிலக்கணமூன்று மவைதாம் விளங்க தத்து வாவிருத்தி தடத்தமொடு சொரூபம்" எ - து. இங்ஙனம் மெய்யாக விளங்கப்பெற்ற சைதன்யப்பொருளை யறியத்தக்க இலக்கண மூன்றும், அவையாவன:—விளங்கத்தக்க அதத்துவாவிருத்தியும், தடத்தமும், சொரூபமுமாம், எ - று.

தான், தாம் அசைகள். அதிகதம் ஆரோபமெனற்பாலது அத்தியாரோபமெனவும், அபகதம் வாதம் எனற்பாலது அபவாத மெனவுமாயின; இவை வடமொழிச் சந்தியாம். கற்பிதம் அத்தியாரோபமெனல் இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை. இங்கே விளைத்தலென்றது கற்பித்தலை. கற்பித்தலாவது ஒன்றை யொன்றாகக் கோடலையென்க. இலாதவென்பது கடைக்குறை. இருப்பதெனல் இசையெச்சம். அறிவு, தன்னைச் சக சீவ பரமாகக் கோடல் அறியாமைபற்றி யாதலால் அத்தியாரோப மெனவும், இங்ஙனங் கொண்ட சக சீவ பரத்தை யதோமுக முதல் ஊர்த்தமுக மிறுவாக விசாரிப்புழித் தான்மாத்திரம் விளங்கல் விசாரத் தெளிவுபற்றி யாதலால் அபவாதமெனவுங் கொள்க. நான்கு காலத்துமுள்ளது கிளிஞ்சல் போலப் பிரமமும் நான்குகாலத்து முள்ளதென்புழி யிடையில் மூடமும், தெளிவும் எய்தினமையால் வந்த பயன் விவர்த்தமெனக் காட்டத்தாஷ்டாந்தாத்தைத் திஷ்டாந்தரத்தால் விளக்கியதென்க. 28

(அ - கை.)

அதத்துவாவிருத்தி முதலிய இலக்கணமூன்றையும் விளங்கக்கூறி, சத்து, சித்து, ஆநந்த முதலிய பஞ்ச விலக்கணங்களின் நாமங்களை யினைய வென இக்கவியுணர்த்துகின்றது.

ஆகமுத லனநேதி யதுசெய்து நின்ற
வாருயிரை யறிவித்த லதத்துவா விருத்தி
சாகைநுனி மதியுளதென் றுணர்த்தலிற்பூ தாதி
சகமாய காரணங்கொண் டறிவுணர்த்த றடத்த
மாகனலி விளங்குகதிர் சொருபனெனல் போலான்
மாவினிச சொருபமிது வெனவுணர்த்தல் சொருப
நீகடவுள் சொருபநிசஞ் சச்சிதா நந்த
நித்தியம்பூ ரணமாக நீநினைந்து கொள்ளே.

(இ-ரை.) "ஆகமுத லனநேதி யதுசெய்துநின்றவாருயிரை யறிவித்த லதத்துவா விருத்தி" எ-து. தூல தேகமுதற் பிரகிருதி யிறுவாகத் தத்துவங்களை யொவ்வொன்றாக நியதி செய்துகொண்டுபோய் அங்ஙனம் நியதி

செய்தற் குடன்படாது நின்ற ஆத்மா இனையதென விளக்குவித்தல் அதத்துவா விருத்தியெனப்படுவதாம்; "சாகைநுனி மதியுளதென் றுணர்த்தலிற் பூதாதி சகமாய காரணங்கொண் டறிவுணர்த்த றடத்தம்" எ-து. இம்மரத்தினது உயர்வான கிளையி னுச்சியில் மூன்றும் பிறை யிருக்கின்றதெனக் காட்டுமாறுபோன்று பூதமுதற் சகம் இறுவாக் கிடந்துள்ள நிலைகளைக் காரணமாகக்கொண் டறிவு விளங்கக் காட்டல் தடத்தமெனப் படுவதாம்; "மாகனலி விளங்கு கதிர் சொரூபனெனல்போ லான்மாவி னிச சொரூப மிதுவென வுணர்த்தல் சொரூபம்" எ-து. சிறந்த சூரியன் பிரகாச கிரண வடிவனென்றாற்போல ஆன்மாவின் நிச வடிவஞ் சொப்பிரகாசமாகிய இந்நிலையதென விளக்கிக்காட்டல் சொரூபமெனப் படுவதாம்; "நீகடவுள் சொரூப நிசஞ் சச்சிதாநந்த நித்தியம் பூரணமாக நீ நினைந்துகொள்"எ-து. ஆதலின் நீ பிரமசொரூபமேயாம், உனது நிச வடிவம்: சத்து, சித்து, ஆநந்தம், நித்தியம், பூரணமாக விளங்குவதால் அதனை நீ சமாதியிடமாகச் சிந்தித் தறிந்துகொள்ளுதி, எ-று.

ஏ அசை. தூலதேகமுதலிய தத்துவங்களை யாதலால் ஆகமுதலனவெனல் வினையாலணையும்பெயர். முதலனவென்றமையால் பிரகிருதி யிறுவாயென்றும். நேதிசெய்தல் அல்ல அல்லவெனக் களைதலே. உயிரையென்னாது ஆருயிரை யென்றதனுல் ஆன்மாவை யென் றுரைகொண்டாம். பிருதிவி தத்துவமுதல் நாத தத்துவம் இறுவாக் கிடந்தது சகமாதலானும், இஃதெவர்க்கும் பிரத்தியட்சமாகக் காணப்படுதலினானும், புகையைக் காரணமாகக்கொண் டக்கினியை யுணர்த்துமாறுபோன்று பூதாதி சகத்தைக் காரணமாகக்கொண் டல்லது அறிவை விளக்கல் கூடாமையின், 'பூதாதி சகமாய காரணங்கொண் டறிவுணர்த்தல்தடத்தம்' என்றா ரெனினும்அமையும். ஏனைய அண்டங்களைச் சூரியனென்னாது இயற்கைப் பிரகாசவடிவமன்றாதல்பற்றி யாதலால் 'மாகனலி விளங்கு கதிர்ச்சொரூபன்' எனப்பட்டது அதுபோலச் சொப்பிரகாசமாக விளங்குதல் ஆன்மாவையன்றி யெங்கணும் வேறின்றாதலால் 'ஆன்மாவின் நிசசொரூப மிதுவென வுணர்த்தல் சொருபம்' எனப்பட்டது. ஆகமெனக்காட்டி யாருயிரென்றதனுல்கூடஸ்தனெனவும், பூதாதி சகமெனக்காட்டி அறிவென்றதனுல் பிரமமெனவும், பிரகாச வடிவமே சூரியனெனக் காட்டி ஆன்மாவின் நிசவடிவை யுணர்த்தலால், ஐக்கியமெனவுங் கொள்க. ஆருயிரையும் பிரமத்தையும் விளக்கியது நிச்சயத்தாலும், ஆன்மாவை விளக்கியது பிரத்தியட்சத்தாலு மென்க. கடவுள் நீ யென்னாது நீ கடவுளெனல் பிரகட வுபதேசமாமென்க. அதத்துவியாவெனற்பாலது அதத்துவாவென்றாயது விகாரத்தாலென்க. தது-பிரமம், அத்து-சகத்து, வியாவிருத்தி-நீக்கமெனக் கொள்க. 29

(அ - கை.)

ஆன்மா: சத்து முதலிய ஐந்திலக்கணங்களையு முடையதெனலை இக்கவியுணர்த்துகின்றது.

மதித்தன்மதி யாமைநன வாதிகளிற் றனக்கோர்
வாதையிலா துண்டெனல்சத் தவத்தையனைத் தினுமே
யுதித்தவிட யங்களைநின் றறிந்திடுதல் சித்தா
முவப்பினுக்கு விடயமாந் தன்மையா நந்தந்
திதித்தசதோ திதநித்த மனத்தினஞ்சா தகமாஞ்
திறத்தின லனைத்தினுஞ்சம் பந்தநிறை வெனவே
விதித்திடுக வுயிர்சச்சி தாநந்த மயமேல்
விளங்கியதி லவற்றுளா நந்தமெங்கு மெனினே.

(இ - ரை.) "மதித்தன் மதியாமை நனவாதிகளிற் றனக்கோர் வாதையிலா துண்டெனல் சத்து" எ - து. அறிவறியாமை பேதங்களிலும், நனவு முதலிய அவத்தைகளிலுஞ் சைதன்னியமாகிய தனக்கோர் வாதையும் இல்லாமலிருந்தபடி யிருக்கின்றதெனல் சத்தெனப்படுவதாம்; "அவத்தை யனைத்தினுமே யுதித்த விடயங்களை நின்றறிந்திடுதல் சித்தாம்" எ - து. எல்லா அவத்தைகளிலும் அவ்வவற்றிற் கியைந்தவாறு தோன்றி யொடுங்கும் விடயங்களை நின்றறிந்திடும் அவசாம் பற்றிச் சித்தெனப்படுவதாம்; "உவப்பினுக்கு விடயமாந் தன்மை யாநந்தந் திதித்த சதோதித நித்தம்" எ - து. பிரியத்திற்குப் பயனாக நிற்கும் அவசாம் பற்றியநிலை யாநந்தமெனப் படுவதாம், நிலையாயுள்ள வென்றுஞ் சதோதயமாக விளங்கும் அவசரம் பற்றி நித்தியமெனப்படுவதாம்; "மனத்தி னஞ்சாதகமாந் திறத்தின லனைத்தினுஞ் சம்பந்த நிறைவெனவே விதித்திடுக" எ-து. நமது மனதில் விஸ்மரணை காரணமாகப் பிரதிபலித்துக்கொண்டு வருஞ் சாதகத் திறத்தினற் சமஸ்தத்தையுஞ் சம்பந்தித்துக்கொண்டு வரும் அவசாம் பற்றிப் பரிபூரணமெனப் படுவதாமென்று நிச்சயிப்பாயாக; "உயிர் சச்சிதாநந்த மயமேல் விளங்கியதில் அவற்றுள் ஆநந்த மெங்குமெனின்" எ - து. ஆன்மா சச்சிதாநந்த முதலிய இலக்கண மயமெனக் கூறுதியேல், அவ்விலக்கணங்களுள் ஆநந்தமெனல் எவ்வுயிர்க் கண்ணும் விளங்காததற் கேதென்னை யெனின், எ - று.

ஏ - அசை. அறிவறியாமைப் பகுதி யநேக அடுக்காக மேலுங் கீழும் நிற்பதினானும், நனவு-நினைவு-கனவு - சுழுத்தி - மூர்ச்சை - மாண முதலியவை யிருப்பதுபற்றி நனவாதிக ளென்றமையானும், இவை தத்தமக்குள் மாறினும் இவற்றிற்கெல்லாம் அதிஷ்டானமா நின்றுள்ள சைதன்னிய மிருந்தபடி யிருப்பதாற் சத்தெனவும், ஆங்காங்கு விளையுங் கற்பனைபேதங்களை யதுவதுவானதுபோ லாகாது நின்றறியுந் தகைமைத்தாற் சித்தெனவும், சமஸ்த கற்பிதங்களுந் தனது பிரதிபலனமா நிற்க அவ்வவற்றி லெழு பிரியம் அன்னியமெனக் கருதி லெங்ஙன மேற்கப்படும்? கூடாமையாற் றற்பிரியமே யெனப்படும், படுதல்பற்றி யாநந்தமெனவும், இங்ஙனம் நிகழ் தற்குக் காலவரையறை சற்று மின்மையின் நித்தமெனவும், ஆகாயம்போ

லவையுந் தன்னோடு சம்பந்திக்கினுந் தனது நிரந்தரத்தன்மைக் கிடையூறின்றித் தாக்கற்று நிறைவாயிருத்தலிற் பரிபூரணமெனவுங் கோடற்குமாறென்னை? இல்லையாதலால், இங்ஙனங் கூறினாரென்க. அனைத்தினுமெனப் பாடங்கொண்டுரை கூறினும் அமையும். ஆமென்னும் ஆக்கவினைமுற்றையேனைய நான்கிடத்து மொட்டுக. எங்குமெனலை எவ்வுயிர்பாலுமெனக் கொள்க. உயிர் சச்சிதானந்தமெனல் ஞாயம்பற்றியாதலா லிவர்க்கு முடன்பாடாயிற்று. இதுபற்றிப் பின்னர்ச் கூறப்படு மேதுக்களாற் காண்க. 30

(அ - கை.)

உயிர் சத்து சித்தேனும் ஆநந்தம் நிகழாத தென்னையென்ற வினாவிற்கு விடை இக்கவி யுணர்த்துகின்றது.

வெம்மையொளி யுருவாய வழல்விளக்கி லொளியே
விளங்கியிடும் புனலிடத்தில் வெம்மையே விரியும்
வெம்மையொளி யிரண்டுமெழும் விறகினிலவ் வகைபோல்
விமலசத்தொன் றேநிகழுங் கன்முதலா மவற்றின்
மென்மைதவிர் புத்தியது தமோகுணத்தின் மூட
விருத்தியினு மிராசதத்தின் கோரவிருத் தியினு
மெய்ம்மையொடு சித்தாகுஞ் சத்துவத்திற் சாந்த
விருத்தியினிற் சச்சிதா நந்தங்க டோன்றும்.

(இ - ரை.) "வெம்மையொளி யுருவாய வழல்விளக்கி லொளியே விளங்கியிடும் புனலிடத்தில் வெம்மையே விரியும்" எ - து. வெப்பமும் பிரகாசமுமே வடிவாயுள்ள அக்கினியானது விளக்கின்கண் பிரகாசமொன்றே மேலிட்டிருக்க விளங்கா நிற்கும், அவ்வக்கினியே வெந்நீரின் கண் உட்டணமொன்றே மேலிட்டிருக்க வியாபித்திருக்கும்; "வெம்மையொளி யிரண்டுமெழும் விறகினி லவ்வகைபோல்" எ - து. விறகின்கண் வெப்பமும் பிரகாசமுமாகிய இரண்டும் மேலிட்டு நிற்கும், இங்ஙனமாய நிலைமைபோல்; "விமல சத்தொன்றே நிகழுங் கன்முதலா மவற்றில்" எ - து பரிசுத்தமான சத்தெனலொன்றுமே கல் முதலானவ்வகளில் விளங்கா நிற்கும்; "மென்மைதவிர் புத்தியது தமோகுணத்தின் மூடவிருத்தியினும்" எ - து. கடினமாயுள்ள புத்தியாகிய தாமதகுணத்தின் மூடவிருத்தியின் கண்ணும்; "இராசதத்தின் கோரவிருத்தியினு மெய்ம்மையொடு சித்தாகும்" எ-து. ராசதகுணத்தின் கோரவிருத்தியின் கண்ணுஞ் சத்துஞ் சித்துமாகிய விரண்டுமே விளங்கும்; "சத்துவத்திற் சாந்த விருத்தியினிற் சச்சிதாநந்தங்க டோன்றும்" எ - து. சாத்துவித குணத்தின் சாந்தவிருத்தியின்கண் சத்து, சித்து, ஆநந்தமாகிய மூன்றுமே விளங்கும்.

அக்கினியானது தற்கிழமையாக வெப்பத்தையும் ஒளியையுந் தன்பாலுடையதேனும் விளக்கின் கண்ணும் புனலன் கண்ணும் ஒளியையேனும் வெப்பத்தையேனுந் தனித்தனி யுடைத்தாயிருந்து, விறகின்கண் வெம்மை

யொளியிரண்டையுங் காட்டுமாறுபோன்று ஆன்மாவானது தற்கிழமை யாகச் சத்து சித்தாநந்தத்தைத் தன்பாலியல்பாக வுடையதேனும் மூட விருத்தியிற் சத்தொன்றையும், கோரவிருத்தியிற் சத்து சித்திரண்டையும், சாந்த விருத்தியிற் சத்துசித்தாநந்த மென்னு மூன்றையுங் காட்டுமென வறிக. அக்கினியானது தனது வெப்பத்தையும், ஒளியையும் விறகைப் போல் விளக்கின்கண்ணும் புனலின்கண்ணு மொருங்கு விளக்குமாயின் ஆன்மாவுந் தனது சச்சிதாநந்தமென்னு மூன்று குணங்களையுஞ் சாந்த விருத்தியைப்போல் மூடவிருத்தியின் கண்ணுங் கோரவிருத்தியின் கண்ணும் ஒருங்குவிளக்கும். விளக்கின்கண்ணும் புனலின்கண்ணும் வெம்மை யொளி ஒருங்குவிளங்காமையால் அக்கினியின் குற்றமாகுமா? அதுபோலக் கோரவிருத்தியின் கண்ணும், மூடவிருத்தியின் கண்ணுஞ் சச்சிதாநந்தம் ஒருங்குவிளங்காமையால் ஆன்மாவின் குற்றமாகுமா! ஆகாதே. அதுவிருத்தி பேதத்தால் மூன்றாகத் தோன்றுவதேயன்றி ஆன்மாவால் அன்றென வுணர்க. இங்கே கல்லென்றது மலையை. வளருந் தன்மையிருத்தலினாலும், ஓரறிவுயிராகிய புல் பூண்டு மரங்களைப்போற் சரித்தலின்மையானும், விமல சத்தொன்றே நிகழுங்கன் முதலாமவற்றின்' என்றார். முதலாமென் றதனால் புல் பூண்டு விருட்சமுதலியவற்றைக் கொள்க. அசரவுயிரென எவர்க்குந் தோன்றாமைபற்றிச் 'சத்தொன்றே நிகழும்' என்றார். ஈரறிவு முதல்,ஐயறி விறுவாயுள்ளவைசரிக்குந் தன்மையனவென்றால்,சரிக்குந்தன் மை யில்லாத மலை புல் முதலியவற்றை யோரறிவுயி ரென்னலாகாதோ? அவற்றை மூடமென்றது இப்பி, சங்கு, எறும்பு, கறையான், தும்பி, வண்டு முதலியவைகளைப் பற்றியும், இவற்றைக் கோரவிருத்தி யென்றது, தஸ்மரணை சற்றுமின்றிய வானவர், மக்கள், நரகர், விலங்கு, புள் முதலியவற்றைப் பற்றியும், இவற்றைச் சாந்த விருத்தியென்றது சீவன் முத்தர் விதேக முத்தர்களைப் பற்றியு மென்க. 31

அ - கை.)

முற்கூறிய சத்துமுதலிய ஐந்திலக்கணம்போலக் காணப்படும் ஐந் திலக்கண மிருத்தலின், உயிர்கள் மயங்கா திருக்குமாறு போலிச்சத்துமூன் றென இக்கவி உணர்த்து கின்றது.

ஆதலினா லாநந்த மயமாமான் மாவே
யவைந்தினுக்கு முபாதியுள வவைமுறையேமொழியிற்
பேதமுறு சத்துமூன் றாம்விகா ரிகம்பின்
பிராதிபா திகம்பார மார்த்திகசத் தெனவே
மூதுணர்விற் சுழுத்தியிற்றோன் றாதுநன வுற்று
முத்தியுறு மளவுமுறுங் கடாதிமுத லதுவாம்
போதுகன வினிற்றோன்றி யழிவதிடை யதுவாம்
பொன்றாத பிரமசத்தே யிறுதியதா மன்றே.

(இ - ரை.) "ஆதலினு லானந்த மயமா மான்மா" எ-து. ஆகையால் ஆன்மா ஆநந்தமய மெனப்படும்; "அவைந்தினுக்கு முபாதியுள வவை முறையே மொழியின்" எ-து.மேற்கூறிய சத்து சித்து முதலிய அவ்வைந் திலக்கணத்திற்கு முரணுகத் தோன்றுவன சிலவுள, அவற்றை முறையே மொழியுங்கால்; "பேதமுறு சத்து மூன்ரும் விவகாரிகம், பின்பிராதிபாதிகம் பாரமார்த்திக சத்தென" எ - து. மேற்கூறிய சத்துக்கு முரணுயுள்ள சத்து வியாவகாரிகம், பிராதிபாதிகம், பாரமார்த்திகம் என மூன்ரும்; "மூதுணர்வில் சுழுத்தியிற் ரேன்ருது நனவுற்று முத்தியுறுமளவுமுறுங் கடாதி முதலதுவாம்" எ - து. பகுத்துணர் வெனல்சற்றுமின்றிய சுழுத்தி யவத்தையைப்போல, நித்தியா நித்திய வஸ்து முதலிய நிலைகள் சற்றுந் தோன்ருது மூடநனவுகொண்டு ஐக்கியமுத்தி யெய்து பரியந்தம் நேரிடுங் கடாதி முதலியவைகளை யுண்மையெனக் கோடல் வியாவகாரிக சத்தெனப் படுவதாம்; "போதுகனவினிற் ரேன்றி யழிவதிடையதுவாம் பொன்ருத பிரமசத்தே யிறுதியதாம்" எ-து. வந்து போதலை யியல்பாக வுடைய சொப்பனத்தைப் போலப் பிரதிபலித்தழிவதை யுண்மையாகக் கோடல் பிராதிபாதிக சத்தெனப் படுவதாம், காரியப்பட்ட விடத்துந்தனக் கெனக் கேடொன்றில்லாத மண்ணுலைப்போல, மாறின்றி விளங்கும் உணர்வுமயமா நிற்றலே பாரமார்த்திக சத்தெனப் படுவதாம், எ-று.

அன்று, ஏ அசைகள். அவ்வைந்தினுக்கு மென்பதில் வகரம் இடைக்குறை. விவகரிக்கப் படுதலை வியாவ காரிகமெனவும், பிரதிபலித்ததாகக் காண்டலைப் பிராதிபாசிகமெனவும், விருத்திசம்பந்த நீங்கி நிற்றலைப் பாரமார்த்திகமெனவுங் கொள்க. கடாதியென்னல் சத்த முதலியவைகளை. முதலது, இடையது, இறுதியதென்பவை விவகாரிக முதலிய மூன்றையுங் குறிக்கவந்த நேர்நிறை குறிப்பணி. சுழுத்தியில் கனவிலென்பவற்றை ஐந்தாம் வேற்றுமை யுவமை யுருபுகளாக்குக; அன்றேல் முரணும். எவ்வுயிரும் முத்தியுறுபரியந்தஞ் சுழுத்திபோற் ரேன்ருது நனவுற்றுக் கடாதி விடயங்கட் குழலல் தனது யதார்த்த ஸ்வரூபம் இனையதெனத் தோன்ருமையினுனும், உணர்த்தினுங் கேட்குந் தகைமை யின்மையினுனு மென்க. பிறவிதோறுங் காணப்படுந் தேகாதிப்பிரபஞ்ச மனைத்துங் கன்வுபோற் ரேன்றி யழிவதெனல் கனவுதோறுங் காணப்பட்டு மறைபவைக ளெங்ஙனமோ, அங்ஙனமே நனவுதோறுங் காணப்பட்டு மறைபவைகள் சொல் மாத்திரமுந் தோற்றல் மாத்திரமுமா யிருப்பனவன்றி அதிஷ்டானமெனற்கும் உபாதானமெனற்குஞ் சற்றும் உடன்படாமையானும்,அவற்றிலெழுஞ் சுகம்அப்போது மெய்போற் காணப்பட்டுப்பயனின்றியமைதலானுமென்க.

(அ - கை.)

போலிச் சித்து நான்கின் இலக்கணம் இனையவெனக் கூறி மேல் ஆநந்த இலக்கணங் கூறுவான் வேண்டி, அவற்றின் நாமங்களினையவென இக்கவியுணர்த்துகின்றது.

சீவனொடீ சன்கூடத் தன்பிரம மென்னச்
சித்துநான் காங்கடநீர் கதுவுறும்வெண் மீன்வான்
றாவுப்னி நீர்விம்ப வனுமிதா காசஞ்
சொல்கடா விச்சின்ன காசமொடு மாவான்
மேவுமிவை யுவற்றினுக்குந் திட்டாந்த முறையாம்
விடயமொடு பிரமம்வா சனைமுக்கி யம்பின்
னேவுநிச மான்மாவோ டத்துவிதம் வித்தை
யெனுமிவற்றின் பெயராலெண் வகைப்படுமா நந்தம்.

(இ - ரை.) "சீவனொடீசன் கூடத்தன் பிரம மென்னச் சித்து நான்காம்" எ - து. சீவன், ஈசன், கூடஸ்தன், பிரமம் என்று சித்து நால்வகையாம் ; "கடநீர்கதவுறும் வெண்மீன் வான்றாவு பனிநீர் விம்பவனுமிதாகாசம்" எ-து. கடநீரிற் றோன்றும் வெண்மையான நட்சத்திரங்களையுடைய ஆகாயமும்,மோதாநின்ற குளிர்ந்த மேக ஜலத்தில் பிரதிவிம்ப மிருக்கின்றதென்று அனுமானத்தால் அறியும் மேகாகாயமும்; "சொல்கடா விச்சின்ன காசமொடு மாவான் மேவுமிவை யவற்றினுக்குத் திட்டாந்த முறையாம்" எ - து. தார்க்கீகர்களாற் சொல்லப்பட்ட கடாகாயமும், மகாகாயமுமாகப் பொருந்திய இவை நான்கும் மேற்கூறிய சீவாதி நான்கினுக்குந் திட்டாந்தக் கிரமமாம் ; "விடயமொடு பிரமம் வாசனை முக்கியம் பின்னேவு நிச மான்மாவோ டத்துவிதம் வித்தையெனு மிவற்றின் பெயரா லெண்வகைப் படு மாநந்தம்" எ - து. மேற்கூறிய ஆநந்தப் போலிகள் விடயம், பிரமம், வாசனை, முக்கியம், நிசம், ஆன்மா, அத்துவிதம், வித்தை எனக் கூறப் படும் இவற்றின் பெயர்களால் எண்வகைப்படும், எ - று.

கடநீரென்றதனுல் இனம்பற்றிப் பனிநீரை மேகநீரென்றும். கதுவுறல் - நீங்காது பற்றல். எனவே, ஆகாயம் நீங்காது பற்றலென்றாயிற்று. அனுமிதாகாச மென்றதனுற் பிம்பத்தைப் பிரதிபிம்ப மென்றும்.கடம்கடத்துள்,எனவும் அவிச்சின்னம்-பின்னமின்றி நிற்றலெனவும் பொருடரலால் கடாவிச்சின்னமென்றார். நான்காகாயமுந் திருட்டாந்த மெனவே நான்கு சைதன்யமுந் தாட்டாந்தமென் றாயின. சீவன் முதலிய நான்கும் கடசலப் பிரதிபிம்பாகாய முதலிய நான்கும் நிரனிறையா நிற்றலின், இச்செய்யுள் நேர் நிர னிறையணி எண் விதத்தோடு மொட்டவேண்டியது ஆநந்த மாதலால் இதனைக்கடைநிலைத்தீபகமென்க. அவித்தையைக் கடமெனவும்,அவித்தியா சம்பந்த கரணத்தைக் கடசலமெனவும், மாயையை மேகமெனவும், மாயா சம்பந்த கரணத்தை மேகசலமெனவும், சலசம்பந்த ஆகாய, மிரண்டு போல அந்தக்கரண பிரதிபலன சம்பந்த சிதாகாயம் இரண்டையுஞ் சீவேசரெனவும், சல சம்பந்தமின்றி நிறைந்த ஆகாய மிரண்டுபோல அந்தக்கரண சம்பந்தமின்றி நிறைந்த சிதாகாயம் இரண்டையுங் கூடஸ்த பிரம மெனவும், இவற்றிற்கெல்லாம் அதிஷ்டானமா நின்றது எகாகாயம்போல

நான்கு சைதன்னியத்திற்கும் அதிஷ்டானமா நின்றது ஏக சிதாகாசமெனவுங் கொள்க. தன்னையேனும் அயலையேனும் அறியுந்தன்மை சற்றுமில்லாமையானும், ஐயந்திரி பெய்தற்கு இது வினைமுத லாகாமையானுந் தூல வுடலையோர் பொருளாக உபாதியெனக் கோடற்க; கொள்ளின், அனர்த்தமாக முடியும். கடத்தைப் போல்வது தூல தேகமெனின், கடம் உடைந்த விடத்துக் கடாகாயமும், கடசலமும், கடசலப் பிரதிவிம்பாகாயமும் எங்ஙனமில்லையோ, அங்ஙனமே தூலதேகம் மாய்ந்தவிடத்துக் கூடஸ்தனும் அந்தக்கரணமும் சிதாபாசனும் மாயவேண்டும்; மாயுமெனின், தூலதேகம் மாயவே முத்தியாகவேண்டும். இஃதுடன்பாடெனின், சாதன சதுட்டய முதலிய நான்கும், இயம முதலிய வெட்டும், சரியை முதலிய நான்கும், சிரவண முதலிய ஐந்தும் மீக்கொண்டு முயல்வதால் யாதுபயன்? இதற்கு மானிட சன்மத்திற்றான் முத்தியெனக் கூறுவதென்னை? மானிட சன்மத்திலும் மூடவிருத்தியும், கோரவிருத்தியிலு மல்லாது சாந்த விருத்தியிற்றானைக்கிய முத்தி யெய்துவதெனக் கூறுவது மென்னை? இது பொருந்தாமையால் கடத்தைப்போலத் தூல வுடலென வியையுமெனக் கொள்ளின், பண்பு, தொழில் பயனெனப்படுஞ் சாதாரண தருமங்கட்கியையாது முரணுவதென்னை? ஆதலின், பொருந்தாதென்க. 33

(அ - கை.)

இனி ஆநந்தத்தைப்போற் காணப்படும் அஷ்டவித ஆநந்த இலக்கணங் கூறுவான் வேண்டி, இக்கவி சட்விதாநந்த இலக்கணம் இனையவெனவுணர்த்துகின்றது.

மாதுமுதல் விடயவூ தியங்கடமிற் றோன்றி
வரல்விடய வாநந்தங் கண்படையிற் றோன்ற
லோதுபிர மாநந்தந் துயிறெளிவிற் றோற்ற
முடையதுதான் வாசனா நந்தங்கே டோடே
யாதலுமி னைதுமென் மதி தோன்றுதன்முக் கியமா
மாநந்த மனேலையயோ கத்தினில்வந் துதித்த
லேதமறு நிசாநந்தம் பிரியவிட யத்து
ளியான்பிரிய னென்னத்தோன் றுதலான்மா நந்தம்.

(இ-ள்.) "மாதுமுதல் வீடய வூதியங்க டமிற்றோன்றிவரல் விடய வாநந்தம்" எ-து. ஸ்திரீ முதலிய விடயப் பிரயோசனங்களில் இயல்பாகத் தோன்றிவரும் பிரியமே விடயாநந்தமெனப்படுவதாம்; "கண்படையிற் றோன்ற லோது பிரமாநந்தம்" எ-து. மிக்க நித்திரையி லெழும் பிரியமே சொல்லாநின்ற பிரமாநந்த மெனப்படுவதாம்; "துயிறெளிவிற் றோற்ற முடையதுதான் வாசனாநந்தம்" எ - து. நித்திரைத்தெளிவி லெழும் பிரியமே வாசனாநந்தமெனப் படுவதாம்; "கேடோடேயாதலுமி னைதுமென் மதி தோன்றுதல் முக்கியமா மாநந்தம்" எ-து. விருப்பொழிதலும் விருப்

பெழுதலுமில்லாத வுபேட்சை யென்னும் நிலைமைக் கியைந்த மதியிலெழும் பிரியமே முக்கியாநந்த மெனப்படுவதாம்; "மனோலய யோகத்தினில் வந்துதித்த லேதமறு நிசாநந்தம் பிரியவிடயத்து ளியான்பிரிய னென்னத் தோன்றுத லான்மா நந்தம்" எ - து. மனோ நாசத்திற் கியைந்த யோகாப்பியாசத்தில் வந்துதிக்கும் பிரியமே குற்றமற்ற நிசாநந்தமெனப்படுவதாம், பிரியமயமா நின்றுள்ள எவ்வெவ் விடயங்களினும் யானே பிரிய வடிவனெனத் தோன்றும் மயலிறந்த இன்பமே யாத்மாநந்த மெனப்படுவதாம்.

ஆமென்னும் ஆக்கவினைமுற்றை யேனைய ஐந்திடத்து மொட்டுக. நொ துன்புறலும்; து இன்புறலுமாதலால் உபேட்சை யெனப்பட்டது; என்னை யன்றி யன்னியமில்லை யெனக்கண்டுழிப் பிரியமும் அங்ஙனமா மன்றோ? இதி லையமுறுவ தென்னை? 34

(அ - கை.)

ஏனைய இரண்டாநந்தங்களும் நித்தியம்போற் காணப்படும் அபாவம் நான்கும் இனையவென இக்கவியுணர்த்துகின்றது.

விரியுமுல கனைத்தும்பொய் மெய்ம்மைதா னென்னும்
விவேகத்திற் றோன்றுவதே யத்துவிதா நந்த
மரியமறை முடிவாகும் வாக்கியஞா னத்தா
லாதலது வித்தையா நந்தமென வறிக
வுரியனமுன் னின்மையொடு பின்னின்மை யன்றி [நான்காந்
யொன்றினிலொன் றின்மையென்று மின்மையென
திரியுமபா வங்களிவை நித்தியத்துட் புகாத
திறத்தனவாம் பூரணத்து முறுதனமூன் றாகும்.

(இ - ரை.) "விரியுமுல கனைத்தும்பொய் மெய்ம்மைதா னென்னும் விவேகத்திற் றோன்றுவதே யத்துவிதாநந்தம்" எ - று. வேறிடமின்றி யெங்கணும் விரிந்துள்ள வுலகமாகக் காணப்பட்ட, அனைத்தும் பொய்யெனவும், சைதன்னியமாக விளங்குந் தானே மெய்யெனவும் அனுபவத்திற் றிரமாகக்கொண்ட விவேகத்திற் றோன்றுமின்பமே யத்துவிதாநந்தமெனப்படுவதாம்; "அரியமறை முடிவாகும் வாக்கியஞா னத்தா லாதலது வித்தையா நந்தமெனவறிக" எ - து. யாவராலுங் கணித்தற்கரிய வேதமுடிவாயுள்ள மகாவாக்கியங் காரணமாகச் செனித்த ஞானத்தாலுண்டாகும் ஆநந்தமே வித்தையாநந்த மெனப்படுவதா மென வறிதி; "உரியனமுன் னின்மையொடு பின்னின்மையன்றி யொன்றினிலொன் றின்மையென்றுமின்மையென நான்காம்" எ - து. மகான்களேற்றற் குரியனவாகிய பிராகபாவம், பிரத்தும்சாபாவம், அன்னியோன்னியாபாவம், அத்யந்தாபாவம் என நித்தியப்போலி நான்கு வகைப்படும்; "திரியுமபாவங்களிவை நித்தியத்துட் புகாத திறத்தனவாம் பூரணத்து முறுதன மூன்றாகும்" எ - து. இங்ஙனம் மாறுந் தகையினவாகிய இந்தஅபாவங்கள் நித்தியமெனப்படுவதோடு

சேர்தற் கியையாத தன்மை யுடையனவாம், பூரண நிலைமைக் கியையாத பூரணப்போலிகள் மூன்றும், எ - று.

அனைத்து மென்றமிகையால் அயலாநின்றுள்ள பதவிகளனைத்தை யுங்கொள்க. அவைகள் பொய்யெனல் காரண காரிய மிறவாகையா லென்க. மெய்ம்மைதானெனல் எவையுந் தானாக முடிவதானும், அவை தன்னி லெழுவதானு மென்க.

என்றும் பிரியவடிவா யிருத்தலின், ஆநந்தமும் ஒருகாற் பிரியமும் ஒருகாற் பிரிய மின்மையுமா யிருத்தலின் இவ்வெண்வகையும், ஆநந்தப் போலியெனவும், சதோதயமாய் விளங்குவதே நித்தியமெனவும், முன்னின் மையாதி நான்கிடத்துந் தோற்றுதல் நித்தியப் போலியெனவுங் கொள்க.

நனவிலுள்ள வோர் விடயக் கூட்டரவிற் கூடுவோனாகிய வியாவகா ரிக சீவனையும், அவனாற் கூடப்படும் பொருளாகிய விடய வஸ்துக்களையும் அழித்துக்கொண் டெழாநின்ற பயனெதுவோ, அது விடயத்தை முன் னிட்டு வருதலால் விடயாநந்த மெனவும்,

சுழுத்தி நித்திரையிலுள்ள சூனியமான விடயக் கூட்டரவிற் கூடுவோ னாகிய பாரமார்த்திகசீவனும்,கூடப்படும் பொருளாகிய சூனியமுங் கரைந்த விடத் தெழாநின்ற பயனெதுவோ, அது நித்திரையை முன்னிட்டு வருத லாற் பிரமாநந்த மெனவும்,

நித்திரை தெளிந்துந் தெளியாவிடத்துச் சூனியமும் விடயமுங் கூடுங் கூட்டரவில் அவற்றைக் கரைத்துக்கொண் டெழாநின்ற பய னெது வோ, அது வாசனையை முன்னிட்டு வருதலால் வாசனாநந்த மெனவும்,

சகல வஸ்துக்களிலுங் கூடும்போது பிரியாப்பிரிய மின்றிய உபேக்ஷா புத்தியிற் றோன்றும் பயனெதுவோ, அது சமத்துவத்தை முன்னிட்டுவரு தலான் முக்கியாநந்த மெனவும்,

யோகத்திற் காட்சியாகிய குறியைக் காண்பானாகிய மனஞ்சேர்ந் தொ டுங்கியவிடத்து அவ்விரண்டு மின்றிவரும் பயனெதுவோ, அது நிசத்தை முன்னிட்டு வருதலான் நிசாநந்தமெனவும்,

சீவனாவன் றன் பிரியத்தைத் தனாதி விடயங்களின்மேல் வைத்து அவைகளை யின்பமா யனுபவிக்கு மிடத்து அனுபவிப்பானும், அனுபவமு மாகிய இரண்டுமின்றி யுதிக்கும் பயனெதுவோ, அது ஆத்மாவை முன் னிட்டுவருதலால் ஆத்மாநந்த மெனவும்,

ஒன்றெனவும் இரண்டெனவும் அறிந்தனுபவிக்குமிடத்து அவ்விரண் டும் நீங்கிய அறிவினிடத் துதிக்கும் பயனெதுவோ, அது துவித நீக்கத் தை முன்னிட்டு வருதலால் அத்துவிதாநந்த மெனவும்,

மகாவாக்கியார்த்த நிச்சய மறிந்தவிடத்து அச்சொற் பொருளின்றி யுதிக்கும் பயனெதுவோ, அது விசாரஞானத்தை முன்னிட்டு வருதலால் வித்தையாநந்த மெனவுமாம்.

நிசாநந்த மென்பது சுவகியாநந்தம் ; அஃதாவது தன்னுடையதான ஆநந்தம். எனவே, இங்கு மனதைப்பற்றி வரலால் மானதாநந்த மென்பதே நிசாநந்த மென்பதாயிற்று. இங்ஙனங் கூறிய ஆநந்தங்க ளொன்றற்கொன்று தாரதம்மியமாகியும் ஒன்றை முன்னிட் டுதிப்பனவாகியும் அங்ஙனம் உதித்தவிடத்து அவ்வஸ்துக்க ளில்லையாயினும் பின்னுந் தானுதித்த விடத்து அவ்வஸ்துக்களாகவே காண்கையால் அவை ஸ்வகியாநந்த மாகா வென்க

வினு:—இங்ஙனமாயின், உலகாயதன் விடயாநந்தமே யாநந்தமெனக் கூறியதென்னை ?

விடை:—ஆகாயத்திலுள்ள ஆதித்தனை ஊர்த்தமுகமாய்ப் பார்க்கச் சக்தியில்லாதவனுக்குச் சலாகாயத்திற் றோற்றிய கற்பனு சூரியனை அதோமுகத்திற்காட்டி, அது காரணமாக ஊர்த்தமுகத்திலுள்ள யதார்த்தம் வெளிப்படுத்துவதுபோல, விடயக்காட்சி யிறந்த பேரின்பம் உதியாத அபக்குவனுக்கு இவ்விடயாநந்தமே பொருளெனக்கூறி அது காரணமாக யதார்த்தமான ஸ்வரூபாநந்தம் வெளிப்படுமென்பது நோக்கியென்க.

வினு:—இனிச் சாமளாதிமதம் பிரமாநந்தமே யாநந்தமெனக் கூறியதென்னை ?

விடை:—யாவுஞ் சூனியமாயவிடத் துள்ளபோதையே சுகமா நிற்றலின் அதனை யடையும் நிமித்தம் யாவுஞ் சூனியமாய விடத்துள்ள சுழுத்தி யாநந்தமே பொருளெனக் கௌணமாகக் கூறியதென்க.

வினு:—இவ்வாநந்தம் ஆபாசமாயதென்னை ?

விடை:—சகலாவத்தையிற் றோன்றும் ஆநந்தஞ் சகலமே யாதல்போலக் கேவலாவத்தையிற் றோன்றும் ஆநந்தமுங் கேவலமே யாதலினுலென்க.

வினு:—அதனைப் பிரமாநந்தமென்ற தென்னை ?

விடை:—பொய்யான தேகத்தில் மெய்யிருப்பதுகொண்டு அவற்கு மெய்யெனத் தானியாகுபெயராய் வந்ததுபோல, சர்வசூனிய மயானத்திலுள்ள பிரமாநந்தம்போல இத்தத்துவங்களடங்கின சூனியத்தினும் நித்திரை மயக்கத்தினும் இருத்தலின் அச் சுழுத்தி யாநந்தத்திற்கும் அந்நாமம் வந்ததென்க.

வினு:—அச்சர்வ சூனியத்தைப்போல இச் சூனியம் இருக்க இதிலுள்ள ஆநந்தத்திற்குத் தோஷம் வந்ததென்னை ?

விடை:—அச்சூனியம் " அண்டமெண் டிக்கெங்கண்ணு மடங்கச் சூனியமதாகக், கண்டுகொண் டிருக்கக் கண்ட கருத்தையு மறவேவிட்டா, லண்டமெண் டிக்கெங்கண்ணு மாய்நின்ற வாநந்தத்தைக், கண்டுகொண் டிருக்கும் வண்ணங் கணத்தில்வந் துதிக்குமன்றே" என்ற கவிப்படி ஆனந்த மேலிட்டிருக்கும் இச்சூனியம் அவித்தையால் மறைப்புண்டிருக்குமாதலால், இங்ஙனமாயிற்றென்க.

வினு:—இனிச் சுத்தவாசனையாற் சத்துவாசனையும் இதனுற் சித்து வாசனையும் இதனுல் ஆநந்தவாசனையும் இதனுல் ஆநந்தாதீதமுமா யிருத்தலின், வாசனுநந்தமே யாநந்தமெனச் சில நூல்கள் கூறியதென்னை ?

விடை:—அசுத்த வாசனை நீங்க இதனுற் சுத்தவாசனையும், இதனுலுண்டான ஆத்ம விசாரணையாற் சித்துவாசனையும், இதனுலுண்டான சமாதியின் அனுபவ சமஸ்காரமும், இதனுல் யாவும் ஆநந்தமயமுமா மெனக் கருதிச் சாதனமாகக் கூறியதேயன்றி யதார்த்தமாக வன்றென்க.

வினு:—இனி யிராகத்துவேஷமின்றிய உபேக்ஷாபுத்தியிற் ருேற்றுகின்ற முக்கியாநந்தமே யாநந்தமெனச் சில நூல்கள் கூறியதென்னை ?

விடை:—காமக்குரோதாதிகள் நசித்தவிடத்து உண்டாய இன்பமே பேராநந்தமெனக் காட்டற்கென்க.

வினு:—அங்ஙனமாயின், இஃதாபாசமென்றதென்னை ?

விடை:—இராகத் துவேஷம் நீங்கியவிடம் தானுகத் தோன்ருது இவைகளை முன்னிட்டுத் தோற்றலின், இங்ஙனமாயிற்றென்க.

வினு:—இனி மனமொடுங்கிய யோகத்திலுண்டான நிசாநந்தமே ஆனந்தமென யோகநூல்கள் கூறியதென்னை ?

விடை:—சங்கற்ப விகற்பங் கரைந்த சுத்தத்திலெழும் பேராநந்தம் இஃதெனத் தெரிவிப்பான்கருதிக் கூறியதென்க.

வினு:—ஆயின், அது மனுேலயமான விடமன்ருே ?

விடை:—மனந் தனக்குப் பிரியவஸ்து எதுவோ அதிலடங்கும்; அது பொருளாகாதென்க.

வினு:—அஃதெங்ஙனம் ?

விடை:—அம்மனம் விடயத்தி லடங்கினும் அடங்கும்; பிரமத்தில் அடங்கினும் அடங்கும்; ஆதலின், தானுதித்தவிடத் தொடுங்கவேண்டுதலின் அஃதன் றென்க.

வினு:—அற்றேல், யோகத்தில் மனம் ஒடுங்கிய தென்றமையாற் குற்றமென்னை ?

விடை:—ஞானபாதத்திற்குக் கீழ்ப்படி யோகமாதலினுனும், அஃதோர் குறியில் அடங்கி நிற்குமாதலினுனும், அக்குறி யேகதேச வஸ்துவாதலினுனும், இஃதும் அஃதேயாமென்க.

வினு:—இனி ஆத்மஞான சாத்திரங்கள் ஆத்மாநந்தமே யாநந்தமெனக் கூறிய தென்னை ?

விடை:—ஆத்மா தனது பிரியத்தை விடயத்தினதென் றனுபவியாது தனதாகக்கண்டு அனுபவித்தலினு லென்க.

வினு:—அங்ஙனமாயின், இஃதாபாசமென்ற தென்னை ?

விடை:—பிரிய விடயத்துள் யான் பிரியனெனக் கண்டும் பின்னும் அவ்விடயங்களை முன்னிட்டு வருதலின், அங்ஙனமாயிற் றென்க.

வினு:—அற்றேல், தனுதி விடங்கள் பிரியமாய் நிற்கின்ற தென்னை?

விடை:—தனது, பிரியத்தை யவை மேல் வைத்தபோது அவை பிரியமாகவும், வெறுத்தபோது அவை வெறுப்பாகவும், ஒன்றும் வையாத போது உதாசீன மாகவு மிருத்தலிற் றனது பிரியம் அவைகட் கிருத்தல் போலத் தோற்றிற் றென்க

வினு:—இனிச் சுருதிகள் துவித நீக்கத்தில் உதயமானது அத்துவிதாநந்த மென்ற தென்னை ?

விடை:—கூடஸ்த பிரம மென்ற நாமமும் அவைகளின் வியாப்பியம் வியாபகமென்ற ரூபமு மாகிய இத்துவித நீங்கிய விடத் துண்டாதலின் அஃதாமென் றறிவித்தற்கென்க.

வினு:—அங்ஙனமாயின், இஃதும் ஆபாச மென்ற தென்னை? ,

விடை:—பொய் மெய் யெனக்கண்ட விவேகத்திற் றோன்றல் ஆரோபித சம்பந்தமாதலால், அங்ஙனமாயிற் றென்க.

வினு:—அற்றேல், இச் சட சித்து நீக்கந் துவித நீக்க மன்றோ ?

விடை:—இச்சடதிருஷ்டியின்றிச் சித்தான கூடஸ்தபிரமாயிக்கியமே துவித நீக்கமாயிருத்தலின், அவை யாகாவென்க.

வினு:—இனி வேதாந்த சாத்திரங்கள் அனைத்தும் மகாவாக்கியத் திற்றோன்றிய வித்தியாநந்தமே யாநந்தமெனக் கூறியதென்னை ?

விடை:—அது நீயானுயென்னும் பதத்தின் அருத்தமாகிய சுயஞ்சித்தில் உதயமான நிரதிசயாநந்தமே அஃதென அனுபவித்தற்கென்க.

வினு.—அங்ஙனமாயின், இஃதும் ஆபாசமென்ற தென்னை ?

விடை:—வாக்கியார்த்த விசாரணை செய்யும்போது உதயமும் அஃதின்றியபோது இன்மையுமா யிருத்தலின், அங்ஙனமாயிற்றென்க.

வினு:—அற்றேல், இவ்வாநந்தங்களாற் பிரயோசன மின்றோ ?

விடை:—ஆடியிற் றோன்றிய ஆபாச முகத்தால் யதார்த்த முகம் வெளிப் படுவதுபோல இவ்வாநந்தங்களாற் சுயாநந்த வேத்தியம் வருதலிற் பிரயோசனமே யாமென்க,

வினு:—யாவர்க்கும் இங்ஙனந்தானே ?

விடை.—ஆடியிற் சாயாமுகத்தைக் கண்ட பாலர்கள் அதுவே பொருளெனக் கரத்தாற் பற்றித் துன்புறும்; குமாரர்கள் அச்சாயையைக் கண்டவுடனே தனது யதார்த்தமுகத்தி லிருக்கின்ற மீசைமேற் கரம்பற்றி யின்புறுவர். அதுபோல, இவ்வாநந்தம் உதித்தபோது இதுவே பொருளெனக் கண்ட அபக்குவன் றுன்புறுவன்; பக்குவன் இது முன்னிலையாகத்தனது சுயாநந்தத்தைக்கண் டின்புறுவனென்க. மேல் நித்தியம்போலத் தோற்

றுஞ் சகமறிதற்கு முன்னும் பின்னும் இடையினும் எப்போதும் இன்மை யென்கின்ற இந்நான்கு யுத்தியினல் அந்நித்தியத்துட் புகாத அநித்தியமா மென்க.

வினு:—இச்சகம் இந்நான்கிடத்தும் அபாவமாயின், மேலிருக்கின்ற தியாதோ?

விடை:—இந்நான்கிடத்தும் பாவமாயிருப்பது நித்தியமான பிரமமே யாதலின், அதுவே யிருக்கின்றதென்க.

வினு:—அற்றேல், இச்சகம் நித்தியமாகத் தோற்றுவ தென்னே?

விடை:—தனது சாயை சலத்தில் அதோமுகத்தில் அபாவமாயிருந் துஞ் சுபாவமாய்த் தோற்றல்போல, நித்திய சாயையான சகமுங் கற்பித மாகத் தோற்றும்போதே நித்தியம்போ லிருக்கின்றதென்க.

வினு:—பிம்பரூபமாகப் பிரதி பிம்பந் தோற்றல்போலச், சித்துரூபமா யச் சகந் தோற்ருது வேறுகத் தோற்றுவ தென்னே?

விடை:—ஆடியின் பேதத்தினல் ஆநநமும் வேறுகத் தோற்றுதல் போல, மாயாபேதத்தினல் அகிலமும் வேறுகத் தோற்றும். 35

(அ - கை.)

பூரணமெனற்கு முரணுயுள்ள கால பரிச்சேத முதலிய மூன்றின் இலக்கணம் இனையவென இக்கவி யுணர்த்துகின்றது.

உரைத்தவைதா மியாவையெனி னொருகாலத் துண்டின்
னொருகாலத் தெனுங்கால பரிச்சேத முடனே
தெரித்தவொரு தேயத்துண் டொருதேயத் திலையென்
றேயபரிச் சேதமுமொன் ருமாகா தென்னுங்
கருத்தில்வரு வத்துபரிச் சேதமுமா மென்னக்
கருதிடுக வினிச்சித்தின் விரிவாகு மெனமுன்
விரித்திடுமச் சீவாதி கட்குநா மாதி
விவகார கற்பனையீண் டெடுத்துமொழி குதுமால்.

(இ - ரை.) "உரைத்தவைதா மியாவையெனி னொருகாலத்துண்டின் னொருகாலத் தெனுங்கால பரிச்சேதமுடன்" எ-து. முற்கூறிய பூரணத்தி ற்கு முரணுயுள்ளவை யாவையெனின் ஒருகாலத்துண்டு, ஒரு காலத்தில்லை யென்கிற காலபரிச்சேதமும்; "தெரித்தவொரு தேயத்துண் டொருதேயத் திலையென் றேயபரிச் சேதமும்" எ - து. இப்போது நாம் தெரிவித்த பொருள்கள் ஓரிடத்துண்டு, ஓரிடத்தில்லை யென்கிற தேச பரிச்சேதமும்; "ஒன்று மாகாதென்னுங் கருத்தில்வரு வத்துபரிச்சேதமுமா மென்னக் கருதிடுக" எ-து. ஒன்றாகுமெனவும், ஒன்றாகாதெனவும், தன் மனதுக் கியையவரும் வஸ்து பரிச்சேதமுமாமென்று நினைத்திடுதி; "இனிச்சித்தின்

விரிவாகுமென முன்விரித்திடு மச்சீவாதிகட்கு நாமாதி விவகார கற்பனை யீண்டெடுத்து மொழிகுதும்" எ - து. இனிமேல் சித்தினது விரிவாகு மென்று முன்னர் விரித்துக்கூறிய அந்தச் சீவேசுவரர் முதலியவைகளுக் குப் பெயர் முதலிய வியவகார கற்பனைகளை யிவ்விடத்தெடுத்துச் சொல்லு தும், எ-று.

ஆல் அசை. சொரூபமுதல் ஸ்தம்பபரியந்தம் இடைவிடாமல் நிறைந் திருப்பதே பூரணமெனவும், அதுபோலத் தோன்றுங் காலாதி பரிச்சேத மூன்றும் பூரணப்போலி யெனவுங் கொள்க. ஒன்றென்பதை யாகாதென்ப தோடுங் கூட்டினும். நாமாதி யென்றமையின், ரூபமுங்கொள்க. எனவே, நாம ரூபக் கிரியை யாயிற்று. விபுவைப்போலத் தோற்றுகின்ற காலமுந் தேசமும் வஸ்துவு மாகிய இம்மூன்றும் பரிச்சேதமே யன்றிப் பரிபூரண மாகா வென்க.

வினா:—அற்றேல், காலம் விபுவாய் அசஞ்சலமா யிருப்பதுமன்றி யத னிடத்து யாவுந் தோன்றி விளங்கி யழிவதனால், அதுவே பிரமமெனக் காலப் பிரமவாதிகள் கூறிய தென்னை?

விடை:—அமைச்சை யாசனெனக் கண்டு அவனால் அவ்வரசனைக் காண்பதுபோலக் காலத்தை விபுவெனக்கண்டு அதனால் அதற்கு அதீத மான பூரணத்தைக் காண்பதற் கென்க.

வினா:—அற்றேல், காலத்திற்கு விபுவாதி குணங்களில்லையோ?

விடை:—தன் மாத்திரையினின் றேகதேசத்தில் ஆகாயம் உதித்தது போல, அதீதத்தினின் றேகதேசத்தி லுதித்த ஞெப்திக்கு முன்பின் னிப்போ தென்கின்ற கால மூன்றாதலினானும், ஒன்றினொன் றில்லை யென்கின்ற பருவங்களாறாதலினானும், ஒருபருவத்திற் றோன்றியபொருள் மற்றோர் பருவத்திற் றோன்றாமையானும் அதற்குப் பரிச்சின்னமே யன்றி விபுத்துவம் எங்ஙனமா மென்க.

வினா:—அற்றேல், இனித் தேயத்திற்கும் விபுத்துவம் இன்றோ?

விடை:—யானைகண்ட குருடரைப்போலத் தான் கண்ட பூமி யெங்கு மிருக்கின்ற தென்பதே யன்றி மேல் ஆகாயமிருக்க எங்ஙனம் விபுத்துவம் வரும்? அன்றியும், ஒருதேயத் தன்மைபோல மற்றொரு தேயத்தினும் ஒரு தேயத்திலுண்டாதல் மற்றொரு தேயத்தினு மின்மையின், இதற்கும் அங் ஙனமேயாமென்க.

வினா:—அற்றேல், வஸ்துவுக்கும் விபுத்துவ மின்றோ?

விடை:—அதற்குஞ் சமுதாயத்தில் விபுத்துவங் கூறியதே யன்றிப் பலவா யிருத்தற் கெங்ஙனம் விபுத்துவம் வரும்? அன்றியும் நாமத்தினும் ரூபத்தினும் மதுரத்தினும் பரிச்சின்னமே யிருத்தலின், இதற்கும் அங்ங னமே யாமென்க.

வினா:—அற்றேல், இவைகட்கு விபுத்துவங் கற்பிப்பானேன்?

விடை:—தனி வஸ்துவிற்குப் பல வஸ்துக்களும் இவ்வஸ்துக்களுண் டாதற் காதாரமான தேயங்களும் இத்தேயங்க ளுண்டாதற் காதாரமான

காலங்களுமாகிய இவைகட் கொன்றற்கொன்று விசேடமானதையே விபு வாமெனக் கூறி, இவைகட் காதாரமான பூரணமே விபுவாமெனக் காண் பித்து அதன்மேல் இம்மூன்றும் பரிச்சின்னமெ்ன அறிவித்தற்கென்க.

வினு:—அற்றேல், அசத்து, சடம், துக்கம், அநித்தம், கண்டமெனக் கூறிய அவ்வைந்திற்கும் ஆதாரமாய் சத்து,சித்து, ஆநந்தம், நித்தியம், பூரண மென்ற இவ்வைந்து தன்மையுடைய ஆத்மாவுக்கும் அத்துவிதம் எங்ஙனம் கூடும்?

விடை:—அசத்தாதி யைந்து தன்மையுடையது இச்சகமெனத் தள்ளற் பொருட்டு இச்சத்தாதி குணங்களைக் கற்பித்ததே யன்றி, இதற்குச் சுபாவம் அன்றென்க. அஃதன்றியும், சத்தில் நித்தியமும் சித்தில் பூரணமும் அடங் கச் சச்சிதாநந்தமாம்; இவற்றில் சத்து சித்தில் அடங்கச் சிதானந்தமும், சித்து ஆநந்தத்திலடங்க ஆநந்த மொன்றுமே சேடிக்கும். இவ்வாநந்தமுஞ் சுயம்பிரகாசமாய்த் தானே யதீத ஞானமா நிற்கும். அங்ஙனமான விடஞ் சுத்தப் பிரமமாதலால், அத்துவிதமே யாமென்க.

வினு:—அற்றேல், இப்பிரமத்திற்கு அவ்வைந்துதன்மையுமில்லையோ?

விடை:—இல்லையென்பதும் உண்டென்பதுங் கற்பித்துக் கூறுதலே யன்றி யிவை அவாங்மனோ கோசரமாதலிற் குருவாக்கியப்படி தன்னனு பவத்திற் காண்க.

பரிபூரணத்தைப்போல விளங்குங் காலாதி மூன்றன் இலக்கணங்க ளும் அவை பூரணத்தின் ஆபாசமென்பதுந் தெரிவித்துச் சுயஞ் சத்தாதி யைந்தினது ஒருமையாகிய ஆத்ம ஸ்வரூப மிஃதெனக் குறிப்பாற் றெரி வித்ததென்பதாம். 36

(அ - கை.)

மேற்கூறிய சீவன் முதலிய நான்கு சைதன்னியத்தின் அபிமான பரி யாய நாமங் கூறுவான் வேண்டி, சீவனுக்குக் கற்பிதமாக எய்திய விசுவ பரியாய நாமங்கள் பதினொன்றையும் இக்கவி உணர்த்துகின்றது.

சாற்றரிய சீவபே தங்கண்முறை விசுவன்
 றைசதன்பின் பிராஞ்ஞனெனப் பகர்ந்திடுவ ரவருள்
வேற்றுமைசெய் தூலவுடல் வியட்டியபி மானி
 விவகாரி கன்புத்தி கதுவுறுசை தன்யன்
மாற்றரிய சிதாபாசன் விட்சேப ரூபன்
 வருபிரமாத் திருநுவல்கத் திருவொடுபோத் திருவே
தோற்றியிடும் விஞ்ஞான மயன்குடும்பி சரீரி
 தொம்பதமுக் கியன்முதலா யினவிசுவ னுமம்.

(இ - ள்.) "சாற்றரிய சீவ பேதங்கண்முறை விசுவன் றைசதன் பின் பிராஞ்ஞனெனப் பகர்ந்திடுவர்" எ - து. சொல்லற்கரிய சீவபேதங் களை யவ்வவற்றிற் குரிய காரண நெறிப்படி, விசுவன், தைசதன், பிராக்

ஞன் எனப் பெயர்தந்து அறிஞர் கூறுநிற்பர்; "அவருள் வேற்றுமைசெய் தூலவுடல் வியட்டியபிமானி விவகாரி கன்புத்தி கதுவுறுசை தன்யன் மாற்றரிய சிதாபாசன் விட்சேபரூபன்" எ-து. அம்மூவருள் வெவ்வேறு தன்மைகளைச் செய்கின்ற வியஷ்டி தூலவுட லபிமானியாகிய சீவனது வியவகாரிகன், புத்திகதுவுறு சைதன்யன், மாற்றற்கரிய சிதாபாசன், விட்சேபரூபன்; "வருபிரமாத் திருநவல்கத் திருவொடுபோத் திருவே தோற்றியிடும் விஞ்ஞான மயன்குடும்பி சரீரி தொம்பத முக்கியன் முதலாயின விசுவனுமம்" எ - து. வழங்கி வருகின்ற பிரமாத்திரு, சொல்லப்பட்ட கத்திரு, போத்திரு, தோற்றுநின்ற விஞ்ஞானமயன், குடும்பி, சரீரி, துவம்பத முக்கியன் முதலாக வருவன விசுவபரியாய நாமங்களாம், எ - று.

ஏ அசை. வியவகாரிகன் முதலிய பதினொரு நாமங்களும், இவை போல்வன பிறவும் விசுவனெனற்குப் பரியாய நாமங்க ளெனப்படும். எல்லாத் தத்துவங்களோடும் வியவகரித்தலின் வியவகாரிக னெனவும், அந்தக்கரண பிரதி பலனாதலின் புத்திகதுவுறு சைதன்ய னெனவும், கூடஸ்த சாயையாதலின் சிதாபாசனெனவும், விடயமாகப் பரிணமித்தலின் விட்சேப னெனவும், காரணங்களோடு கூடியறிதலின் பிரமாத்திருவெனவும், இவைக்கெல்லாங் கர்த்தாவா யிருத்தலின் கத்திருவெனவும், எவற்றையுந் தானனுபவித்தலின் போத்திருவெனவும், எவற்றையுந் தானறிதலின் விஞ்ஞானமயனெனவும், தேகமுதலியவற்றிற் சம்பந்தித் திருத்தலின் குடும்பியெனவும், சரீரமே தானென்றிருத்தலின் சரீரியெனவும், நீ யென்னும் பதத்திற்கு வாச்சியப் பொருளாதலின் தொம்பத முக்கியனெனவுங் கூறிய வாறுகாண்க. வில்லியென்றாற் போலத் தூலவுடல் வியட்டியபிமானி யெனல் சீவனுக்காயிற்று. விசுவன், தைசதன், பிராக்ஞனெனல் மூன்ற வஸ்தையிலும் சீவனுக்குரிய அபிமான நாமங்களாதலாலும், இக்கவியில் விசுவனெனற்குப் பரியாய நாமங்கள் கூறுதலாலும், அபிமானியெனலை யிவற்று ளொன்றாக்கற்க. முதலாயின வென்றதனால் க்ஷேத்திரி, விஷயி முதலிய பிறவுங்கொள்க. வியாபித்திருக்குந் தன்மை விசுவனெனவும், தேஜஸ் சம்பந்த முடைமை தைஜசமெனவும், பிரக்ஞா சம்பந்தமுடைமை பிராக்ஞமெனவும் காரண விடுகுறியாகப் பெயர்வந்தமை காண்க. இங்கே தேஜசென்றது அந்தக்கரணத்தை. 37

(அ - கை.)

ஏனைய வபிமானி நாமங்களுக்குப் பரியாய நாமங்களும், ஆன்மாவின் மூன்றுவிதப் பெயர்களும் இனையவென இக்கவி யுணர்த்துகின்றது.

பெற்றவொரு சூக்குமமெய் வியட்டியபி மானி
பிராதிபா திகசீவன் சொப்பனகற் பிதனே
மற்றிவைதா முதலாய தைசதன்றன் பெயராய்
வழங்குறுவ காரணமெய் வியட்டியபி மானி

யுற்றவிரு மவித்தையோ பாதிகன்கா ரியமா
முபா திகனென் பனமுதலாம் பிராஞ்ஞு மங்கள்
பற்றிவரு சீவான்மா வந்தரான் மாமேற்
பரமான்மா வெனப்படுமான் மாவிதமூன் றுகும்.

(இ-ரை.) "பெற்றவொரு சூக்குமமெய் வியட்டியபி மானி பிராதிபா திகசீவன்சொப்பனகற் பிதனே மற்றிவைதா முதலாய தைசதன்றன்பெய ராய் வழங்குறுவ" எ-து. தனக்குவாய்த்த வோர் சூக்குமவுடல் வியட்டி யபிமானியாகிய சீவனது பிராதிபாதிகன், சொப்பனகற்பிதன் இவை போல்வன பிறவும் தைசத பரியாய நாமங்களென வழங்கப்படுவனவாம்; "காரணமெய் வியட்டியபிமானி ,யுற்றவிருமவித்தையோ பாதிகன் காரி யமா முபாதிகனென்பன முதலாம் பிராஞ்ஞுமங்கள்" எ - து. காரண வுடல் வியட்டியபி மானியாகிய சீவனதுவாய்த்த மேலாய அவித்தையோ பாதிகன் காரியோபாதிகன் எனக் கூறப்படுவன முதலியவை பிராக்ஞ பரியாய நாமங்களாம்; "பற்றிவரு சீவான்மா வந்தரான்மா மேற் பரமான்மா வெனப்படுமான் மாவித மூன்றுகும்" எ-து. இவை காரணமாக வருகின்ற சீவான்மா, அந்தரான்மா, மேலாகிய பரமான்மா எனப்படுவனவாகிய ஆன்மா இவ்வாறு மூன்றுவிதப்படும், எ - று.

அவித்தையா உபாதிகன் எனல் அவித்தையோபாதிக னென்றுயது; இது வடமொழி குண சந்தியாம். இக்கவியில் தைசதனெனற்குப் பரியாய நாம மிரண்டும் பிராக்ஞனெனற்குப் பரியாயநாம மிரண்டும் வந்தவாறு கண்டு கொள்க. சாக்கிரவாசனை பிரதி பலித்தலின் பிராதிபாதிக சீவனென வும், நனவைக் கற்பித்தல்போலச் சொப்பனத்தைக் கற்பித்தலின் சொப் பன கற்பிதனெனவும், சுழுத்தியி லொன்றுந் தோற்றவில்லை யெனத் தெரிந்து பின்னுணர்த்தற்கு அங்கே தெரிவாயிருத்தலின் பிராஞ்ஞனென வுங் கூறியவாறும். சுழுத்தியில் பிரக்ஞை தனித்து நின்றுந் தன்னைத்தா னுணர்தற்பாலதன் றுகையானும், ,அங்ஙன முணராமை தூலசூக்குமப் பிரவாகத்திற்கு வித்தாயிருப்பதினுனும் காரணமெய் வியட்டி யபிமானி யெனவும், அப்போது வித்யாசம்பந்த மின்றுதலால் அவித்தையோபாதிக னெனவும், அவித்தையி னின்று தானே காரியப்படுதற்கு விடாதியைந்து நிற்றலின் காரியோபாதிகனெனவுங் காரணவிடுகுறியாய்ப் பெயர் வந்தமை காண்க. சொப்பனுவத்தையில் சோமசூரியாக்கினியின்றித் தானே பிரகாசு ரூபமாயிருத்தலின் தைசதனென்றும், அங்கே தூலதேகத்தைப்போற் காண்பதை யானென் றபிமானித்தலின் சூக்கும மெய்வியட்டியபிமானி யென்றும் பெயர் வந்தமைகாண்க. 38

(அ- கை.)

மேற்கூறிய ஆத்மத்திரய விலக்கணம் இனையவென இக்கவியுணர்த்து கின்றது.

வேறு.

காய்ந்துள விரும்பு போலுடம் பாதி
கலந்துறு குடும்பமென் வழக்கிற்
சார்ந்துளன் சீவான் மாவெனப் படுவான்
றாமரை யிலையினீர் போலத்
தோய்ந்துள குடும்பப் பெருவிவ காரந்
தோய்வில னந்தரான் மாவாம்
போந்துல கிற்குப் பரிதிபோற் சான்றாய்ப்
பொருந்தினோன் றான்பர மான்மா.

(இ-ரை.) "காய்ந்துள விரும்பு போலுடம்பாதி கலந்துறு குடும்பமென் வழக்கிற் சார்ந்துளன் சீவான் மாவெனப்படுவான்" எ - து உலைக்களத்திற்காய்ந்து கொண்டிருக்கின்ற விரும்பைப் போலத் தூலதேக முதலியவற்றோடு கலந்துள்ள குடும்பமென்னு முலகவழக்கில் சேர்ந்திருப்பவன் யாவனோ, அவனே சீவான்மாவெனப் படுபவனாவன்; "தாமரையிலையினீர் போலத் தோய்ந்துள குடும்பப் பெருவிவகாரந் தோய்வில னந்தரான்மாவாம்" எ - து. தாமரையிலையின்கணுள்ள நீரைப்போலத் தான் சம்பந்தித்துள்ள குடும்பமாகிய பெரிய வியவகாரத்திலிருந்தும் அதனோடு சம்பந்தமுறாதவன் யாவனோ அவனே யந்தரான்மா வெனப்படுபவனாவன்; "போந்துலகிற்குப் பரிதிபோற்சான்றாய்ப் பொருந்தினோன்றான் பரமான்மா" எ - து. உலகத்திற்குச் சூரியனெங்ஙனமோ, அங்ஙனமே யுலகத்தில்வந்து எவற்றிற்குஞ் சாட்சியாய் விளங்குபவன் யாவனோ அவனே பரமான்மா வெனப்படுபவனாவன், எ – று.

இரும்பைக் காய்ச்சி யடிக்குமிடத்து அவ்வடி அக்கினுக்குமாமாறு போலத்தேகமுதலியகுடும்பத்தோடுகூடி வியவகரிக்குமிடத்துவிளையுஞ் சுகதுக்கம் அவற்றோடு சார்ந்த ஆன்மாவுக்கு மாதலால், அந்தஅவசரஞ் சீவான்மாவெனவும், தாமரையிலையோடு சம்பந்தமுற்றுந் தனக்குக் கிஞ்சித்து மில்லாத நீர்போலத் தேகமுதலிய பெரிய குடும்பத்தோடு சம்பந்தமுற்றும் அதுகாரணமாக வெய்தும் வியவகாரத்தாக்கு அவ்வாறுநிற்கும் ஆன்மாவுக்குச் சற்றுமின்றாதலால் அந்தவவசரம் அந்தரான்மாவெனவும், அந்தரத்தினின்று தன் கதிருலகமெங்கும் பரவச்செய்யினும் அவ்வுலகத்தாலெய்தும் நயநட்டந் தனக்குச் சற்றுமின்றி யதிதாரமாகவுஞ் சாட்சியாகவும் விளங்குஞ் சூரியன்போலச் சிதாகாயத்தினின்று தனதந்தக்கரணம் உலகெங்கும்வியவகரிக்கச் செய்யினும் அவ்வுலகத்தாலெய்தும் நயநட்டந் தனக்குச் சற்றுமின்றி யுபாதித் திரயங்கட்கு அதிதாரமாகவுஞ் சாட்சியாகவும் விளங்குவது ஆன்மாவாதலால் அந்த அவசரம் பரமான்மாவெனவுங் கோடற்கியைதலின், இங்ஙனங் கூறினாரென்க. ஆன்மாவொன்றேனும் இங்ஙனம் மூவிதமாகநிற்றல் போற் காணப்படுதலின், இதனை விளக்க மூவித வுவமை கூறினாரென்க. சீவான்மாவெனல் யோகிகாறும், அந்தரான்மா வெனல் முமுட்சுகாறும்,

பரமான்மாவெனல் விதேக முத்திகாறுமெனக் கொள்க. இதனை யேலாதார், ஆன்மதரிசனமில்லாதார். எனவே, இஃதனுபூதிகாரணமாகவிளக்கியதெனப் பெற்றும். ய-ர-இவ்விரண்டும் ஆசெதுகை. ஆதியென்றதனுல் பெண்டுபிள்ளை முதலியவைகளையுங்கொள்க. உபாதியை நானெனல் சீவான்மா, எய்தியுஞ் சைதன்னியம் நானுகாமை அந்தரான்மா, ஆனவிடத்து அயலின்மை பரமான்மாவெனினுமமையும். இங்கே ஆன்மாவென்றது வியாபகவிளக்கமாநின்ற ஞெப்தியை. போல்சார்ந்துளனெனவும், போல்தோய்வில னெனவும், போல் பொருந்திஞேனெனவு முடிக்க. அக்கினிமயமாம் இரும்பென்பார் காய்ந்துளவிரும்பென்முர். உளவெனல் செயவென்னும் வாய்பாட்டுவினை யெச்சம்பற்றியாம். குடும்பப் பெருவிவகாரந் தோய்வில னென்றதனுல் துறவற மென்னற்க; கொள்ளின் தாமரையிலையினீரென்னு முவமை சாதாரண தர்மத்தால் முரணும். முரணுதலால் இல்லற மெனலே பெரும்பான்மையும் அமையும். இம்மூன்று கவியினது கருத்து, தவம்பத விலக்கியாாத்தந்தோன்று நிமித்தம் அதன் முக்கியார்த்தத்தை விரித்துக் கூறியதென்பதாம். 39

(அ - கை.)

ஆன்மா நல்வினை தீவினையாற் பிறவிதோறு மொத்துண்ணுகிருனென்றும், விடாது பிறவிதோறும் விரைந்து விரைந்து நுழைந்து நுழைந்து செல்லுகிருனென்றும் வழங்கும் வழக்கத்தை மறுக்க வுவமான பூர்வகமாகக் கூறுதலை இக்கவி யுணர்த்துகின்றது.

நீர்விழுந் தொருவெங் கதிர்தடு மாறி
நின்றதென் றுரைப்பது போலுங்
கார்விரைந் தோட வோடுகின் றதுதண்
கலைமதி யென்பது போலு
மோர்வருந் திரிவில் போதவான் மாவிற்
குடன்முத லாகிய வுபாதிப்
பேர்பெறுஞ் சீவ பாவனை யுலகப்
பெருவிவ காரமென் றறியே.

(இ - ரை.) "நீர்விழுந் தொரு வெங்கதிர்தடுமாறி நின்றதென்றுரைப்பது போலும்" எ - து. வெப்பமுள்ள வோர் சூரியன் ஆகாயத்தினின்று நீரில் விழுந்து தத்தளித்துக்கொண் டிருக்கின்றுனென்றுலகத்தார் சொல்வதுபோலவும்; "கார்விரைந்தோட வோடுகின்றது தண்கலைமதி யென்பது போலும்" எ - து. மேகம்விரைவி லோடக் குளிர்ந்த கலைகளையுடைய சந்திரன் விரைவிலோடுகின்றுனெனக் கூறுதல்போலவும் இருக்கும்; "ஓர்வருந்திரிவில் போதவான்மாவிற் குடன் முதலாகிய வுபாதிப் பேர்பெருஞ் சீவபாவனை" எ – து. ஒதியு முணர்தற்கரிய வென்று மொருதகைத்தாநின்றுள்ள ஞானத்மாவிற்குத் தூலதேக முதலிய வுபாதித்திரயங் காரணமாக அபிமானிப் பரியாயநாமங்களை யேற்ற சீவபாவனையெய்தியது; "உல

கப் பெருவிவகாரமென்றறி" எ-து. ஆதலால், பிரியவடிவ மென்று கருதியவுலகப் பெருவியவகாரப் பேற்றினு லிம்மயக்க மெய்திய தென்றறிதி, எ-று.

ஏ அசை. என்று மொருதகைத்தாநின்று விளங்கும் ஆன்மாவுக்கு உபாதித்திரயங் காரணமாகச் சீவபாவ மெய்தியதை விளக்க இவ் விரண்டுவமை கூறினு ரென்க. பிரதிபிம்பத்தை பிம்பமெனக் கோடல்போல அநாத்மாவை யாத்மாவெனக் கோடலும், ஒன்றன்புடை பெயர்ச்சியை வேறொன்றதாகக் கோடல்போல் அநாத்மாவின் புடைபெயர்ச்சியை ஆத்மாவின தாகக்கோடலும் மயக்கமோ? தெளிவோ? தெளிவெனின், பிம்ப சூரியன் நீர் விழுந்தலைதலும், சந்திரன் மேகத்தி னுழைந் தோடலும் மெய்யாகவேண்டும்; கூடாதெனின், மயக்கமெனல் வேண்டும். இவ்வையந் தெளிதற்குப் பிரதி பிம்பத்தையும் மேகவிரைவையும் நாடா திருக்கவேண்டும். அதுபோல அநாத்மாவாகிய உபாதித்திரயத்தை நாடாதிருக்க வேண்டும்; நாடின்,இவ்விரண்டுவமானமும் பொருந்தும். எனவே, அதோமுகத்தை விட்டு ஊர்த்தமுகத்தைக் கைப்பிடியென்றாயிற்று. இதனுல் ஆன்மா என்றுமிருந்தபடி யிருக்கின்ற தெனலைக் காணுதும். போலுமென விரண்டையும் வினைமுற் றாக்கினுமமையும். இங்கே ஓடவெனல் செயவென்னும் வாய்பாட்டு வினையெச்சம். திரிவிலென் றதனுல் என்று மொருதகைத்தா நிற்றலென வுரைகொண்டாம். ஆன்மாவினியற்கை வடிவம் வேறன்றாதலின் போத ஆன்மாவென்றார். இங்கே போதமென்றது தன்னையும் அயலையும் உணருந்தகையதை. சீவபாவனையெனல் அயலைமாத்திரமுணருந் தகையதையென்க. உலகப்பெருவிவகார மென்றது, அயலைப் பிரியவடிவமாகக் கோடல்பற்றி யாதலா லொக்கும். விழுந்தென்ற மிகையால் வேறிடத்து நின்றெனக் கோடற்கியைதலின், ஆகாயத்தை வருவித்தாம். இதனது கருத்து, துவம்பதத்தின் வாச்சியார்த்த இலக்கணம் இலக்கியார்த்தமான கூடத்தனுக்கு வந்ததாகத் தோற்றுங் கற்பனையை யுணர்த்திய தென்பதாம். 40

(அ - கை.)

ஈசனுக்கு அபிமானத்திரயத்தால் எய்திய பரியாயநாமம் இத்துணையவெனக் கூறுவான்வேண்டி, அபிமானத்திரய நாமங்களையும் அவற்றுள் விராட்டிற்கு ஒன்றையும், இரணிய கருப்பற் கிரண்டி லொன்றையும் விளங்க இக்கவி யுணர்த்துகின்றது.

அருவிராட் புருட னிரணிய கருப்ப
னந்தரி யாமியென் றீசன்
றிரிவித மவருட் டேலவா கத்துச்
சமட்டியா கியவபி மானி
விரிவுறும் வைசுவா னரனெனன் முதலாம்
விராட்புரு டன்பெய ராகு
மருவுறு மிலிங்க மெனுமுடற் சமட்டி
மானிமாப் பிராணனே யன்றி.

(இ-ரை.) "அருவிராட் புருட னிரணிய கருப்ப னந்தரி யாமியென் றீசன்றிரிவிதம்" எ-து. ஈசனதபிமான நாமம் அரிய விராட்புருடன், இரணிய கருப்பன், அந்தரியாமியென மூவகையா நிற்கும்; "அவருட்லேவாகத்துச் சமட்டியாகிய வபிமானி விரிவுறும் வைசுவா னரனெனன் முதலாம் விராட்புருடன் பெயராகும்" எ-து. 'அபிமானத்தால் மூவராகக் காணப்பட்டவருள் சமஷ்டி தூலதேக அபிமானியாகிய ஈசனது விராட்புருட பரியாய நாமம் வியாபித்த வைசுவானரனெனல் முதவியவையாம்; "மருவுறு மிலிங்க மெனுமுடற் சமட்டி மானிமாப் பிராணனே யன்றி" எ-து. பொருந்திய சூட்சுமதேகஞ் சமஷ்டி யபிமானியாகிய ஈசனது மாப்பிராணனும், இஃதன்றி, எ-று.

பிருதிவி முதலிய அனைத்தையுந் தனதுருவாக்கோடலை விராட்புருடனெனவும், துலக்கமாகப் பிரகாசிக்கின்ற அனைத்தையுந் தனது உதரத்துள் அடக்கிக் கோடலை இரணிய கருப்பனெனவும், ஆகாயம்போல் அகம்புறமற்ற நிலைகோடலை அந்தரியாமி யெனவுங் காரண விடுகுறியாகக் கூறினமைகாண்க. பிருதிவி முதலியவென்றது அஷ்ட மூர்த்தங்களை. அபிமானியெனல் அபிமானித்தலா லென்க. திரிவிதமா மென்பதில்ஆக்கவினை முற்றெஞ்சியது. அவருளெனல் பலர்பாற் சுட்டாதலின் திரிவிதமெனலை மூவிதமாவரென முடிக்கினுமமையும். விரிவுறுமென்ற மிகையால் சீவனது வியாபகத்திற்கு வியாபகமா நிற்றலைப்பெற்றாம். பெறவே, விசுவத்திற்கு விசுவமென்றாயிற்று. சமஷ்டிபற்றி வந்ததாதலின், சமஷ்டியாகிய அபிமானியென்றார். இலிங்கவுடல் சுக்குமவுடல் என்ன ஒருபொருட்கிளவி. அன்றியெனலால், இக்கவி குளகமாம். 41

(அ — கை.)

முன்னிறுத்திய வேனைய தொன்றும், அந்தரியாமிக்குரிய பெயராறும் இனையவென இக்கவி விளங்க வுணர்த்துகின்றது.

> சூத்திரான் மகனென் பெயர்முத லாகச்
> சொற்றனி ரிரணிய கருப்பற்
> கேத்துகா ரணமா முடம்புறு சமட்டி
> யெனுமபி மானியவ் வியத்தன்
> வாய்த்தகா ரணமா முபாதிக னநந்த
> மயன்பர தேவதை பரம
> னூர்த்ததற் பதமுக் கியார்த்தனென் பெயர்மு
> னந்தரி யாமிபெற் றடுமே.

(இ-ரை.) "சூத்திரான் மகனென் பெயர்முதலாகச்சொற்றனரிரணிய கருப்பற்கு" எ-து. சூத்திரான் மகனு மெனக் கூறப்படும் பெயர் முதலானவை யிரணியகருப்பனுக்குப் பரியாயநாமங்களெனக் கூறுவரறிஞர்; "ஏத்துகாரணமா முடம்புறு சமட்டி யெனு மபிமானியவ்வியத்தன் வாய்த்தகாரணமா முபாதிகன்" எ-து. துதிக்கத்தக்க காரண சரீர சமஷ்டி யபிமானி

யாகிய ஈசனது அவ்வியத்தன் பொருந்திய காரணமா முபாதிகன்; "அநந்த மயன் பரதேவதை பரமனூர்த்த தற்பதமுக்கியார்த்தனென்பெயர்மு னந் தரியாமி பெற்றிடும்" எ - து. அநந்த மயன், பரதேவதை, பரன், பொருந் திய தற்பத முக்கியார்த்தன் என்கிற பெயர் முலியவற்றை யந்தரியாமி யென்னும் அபிமானிநாமம் பரியாயநாமங்களாகப் பெறும், எ - து.

ஏ அசை. யகரமும், ரகரமும் ஆசெதுகைகள். எனவே, இவ்வாறும் ஈசன தந்தரியாமி யென்னும் அபிமானியின் பரியாய நாமங்களாம். அவ்வி யத்தனெனல் இந்திரியங்களுக்கு விஷயமாகா தடங்கி நிற்றல்பற்றியும்,கார ணமா முபாதிகனெனல் சகத்சன்மாதி காரணத்வமே யுபாதியாக வுடைமை பற்றியும், அநந்தமய னெனல் முடிவின்றி வியாபித்திருத்தல் பற்றியும், பர தேவதையெனல் தேவுக்கெல்லா மகாதேவா யிருத்தல் பற்றியும்,பரம னெ னல் மேலுக்கெல்லாம் மேலாயிருத்தல் பற்றியும், தற்பத முக்கியார்த்த னெனல் அது வென்னும் பதத்திற்கு வாச்சியார்த்தமா யிருத்தல் பற்றியும் காரண விடுகுறியாய் வந்தன வென்க இலிங்கமென்னு முடற்சமட்டி யபி மானி யெனல் சமட்டி சூக்கும சரீரத்தை யபிமானித்திருத்தலையும், மகப் பிராணனெனல் மகாமாருதமே மூச்சாயிருத்தலையும்,சூத்திரான்மகனெனல் எவற்றிற்குஞ்சூத்திரதாரியாநின்று அவற்றையசைப்பித்தலையும், காரணமா முடம்புறு சமட்டியபிமானி யெனல் சமட்டி காரணதேகத்தை யபிமானித் திருத்தலையும் விளக்குவதால் வந்தமை காண்க. ஆர்ந்தவெனல் ஆர்த்த வென்றுயது எதுகைபற்றி வந்த விகாரம். 42

(அ - கை.)

மேற்கூறிய ஈசனது அபிமான நிலைக ளித்தகையவென விளக்க இக் கவி திருஷ்டாந்த முணர்த்துகின்றது.

சித்திரப் படமோர் பொருளொடுங் கூடாத்
திகழ்வினிற் றவுதமே யெனவு
நெய்த்தகூழ் வருடக் கடிதமே யெனவு
நீனிறத் திலாஞ்சனை யெனவும்
பத்தியோ வியஞ்சேர்ந் திரஞ்சித மெனவும்
படுதல்போற் பிரமமு மாயை
வைத்தகா ரியங்கள் கடந்துறு நிலையில்
வயங்குசித் தெனும்பெயர் புனைந்தே.

(இ-ரை.) "சித்திரப் படமோர் பொருளொடுங் கூடாத் திகழ்வினிற் றவுதமேயெனவும்" எ-று. சித்திரப்படமானது சித்திரமாக வோர் விகாரப் பொருளோடும் அமையாது தனித்து விளங்குமிடத்துத் தவுதபடமென் றும்; "நெய்த்த கூழ் வருடக் கடிதமே யெனவு நீனிறத்திலாஞ்சனை யென வும்" எ - து. பசைக்கூழ் தடவ அதனுற் கடிதபட மெனவும், நீலநிறத்

தைத் தடவ அதனு லிலாஞ்சன படமெனவும்; "பத்தியோ வியஞ்சேர்ந் திரஞ்சித மெனவும் படுதல்போல்" எ - து. வரிசை வரிசையாகச் சித்திரம் வரையப்பட்டு, அதனு லிரஞ்சிதபட மெனவும் பெயர்பெறு மாறுபோன்று; "பிரமமு மாயை வைத்த காரியங்கள் கடந்துறு நிலையில் வயங்குசித் தெனும்பெயர் புனைந்து" எ - து. பிரமு சைதன்யமும் மாயையாகிய காரணத்தால் அமைந்துள்ள காரியமாகிய பாஞ்சபூத பௌதிகங்களைச் சற்றுந் தன்பாலில்லாது கடந்து நிற்கும் அவசர நிலையில் சித்தென்னும் நாமந் தரிக்கப்பெற்றுச் சதோதயமாக விளங்கும், எ - று.

ஏ அசை. இலாஞ்சனையெனல் உருவமைத்தற் கியைந்த அடையாளச் சின்ன மெனவும்,இரஞ்சிதமெனல் சித்திரங்களை நிறைய வரைந்து மகிழ்த லெனவுங் கொள்க. தொள்ளவே சித்திற்குப் படமும், ஈசனுக்கு வெளுத்த படமும், அந்தர்யாமிக்குக் கடித படமும், இரணிய கருப்பனுக்கு இலாஞ்சன படமும், விராட்டுக்கு இரஞ்சித படமுமென வுவமித்தவாறுபெற்றும். படமானது வெளுத்தவிடத்துத் தவுதமெனவும், துவரிட்டுக் கொட்டிய விடத்துக் கடிதமெனவும்,ஓர் வர்ணத்தி லுருக்கள் தோன்ற அச்சுக்கட்டின விடத்து இலாஞ்சனை யெனவும், மன ரம்மியமாகப் பலவித வர்ணங்கள் இடமறிந் தமைத்தவிடத்து இரஞ்சித மெனவும் பெயர் பெறுமாறு காண்க. இந்நால்விதக் கற்பிதங்கட்கும்ஆதாரஞ்சுபாவபட மெங்ஙனமோ,அங்ஙனமே விராட்டாதிய நால்விதக் கற்பிதங்கட்கும் ஆதாரஞ் சுயம் பிரமமெனக் காண்க. படுதல்போல் புனைந்தென முடிக்க. செய்த்த உரிச் சொல் லடியாகப் பிறந்த பெயரெச்சம்; அதில் யகர வொற்று ஆசெதுகை. மாயை காரியங்க ளென்றதனுல் பாஞ்ச பூத பௌதிகங்க ளென்றும். பிரமமு மென்பதி லும்மை உயர்வு சிறப்பு. எங்கெந்தப் பிறவிகள் எங்ஙன மெங்ஙனமாக வந்து மாறினும் எங்கெந்தச் சுக துக்கங்கள் எங்ஙன மெங்ஙனம் வந்து மாறினும் தானங்ஙனம் அங்ஙன மாவதுபோற் காணப்படினுந் தன்பாற் போக்குவரத்தாகிய சலனந் தினைத்துணையுமின்மையால், பிரமமும் மாயை வைத்த காரியங்கள் கடந்துறு நிலையில் சித்தெனும்பெயர் புனைந்து வயங்கும் என்றார். 43

(அ - கை.)

அங்ஙனம் வயங்கும் பிரமம் இன்னின்ன ஏதுக்களால் இன்னின்ன பெயர்புனைந்து நிற்கு மெனலை இக்கவிதாஷ்டாந்தமாக வுணர்த்துகின்றது.

அகிலகா ரணமா மாயைவிய மருவி
யந்தரி யாமியாய் மாயை
சகலகா ரியமாஞ் சூக்கும வுடம்பு
சார்ந்துபொன் கருப்பனென் றாகி
விகலமி றால வுடம்பினை மேவி
விராட்டென நிற்குமென் றறிவாய்

திகழுறு பிரமஞ் சித்திரப் படமேற்
சித்திர மியாதென வினவில்.

(இ - ள்.) "அகிலகா ரணமா மாயையை மருவி யந்தரி யாமியாய்" எ - து. சமஸ்தத்திற்குங் காரணமா நின்றுள்ள மாயையோடு சம்பந்தித்து அந்தரியாமி யென்னும் பெயரை யுடையதாயும்; "மாயை சகல காரியமாஞ் சூக்கும வுடம்பு சார்ந்து பொன் கருப்பனென்றாகி" எ - து. மாயையினது காரியமாகப் பலவாறாக நின்றுள்ள சூக்கும வுடலோடு சார்ந்து இரணிய கருப்ப னென்னும் பெயரை யுடையதாயும்; "விகலமி றூல வுடம்பினை மேவி விராட்டென நிற்குமென் றறிவாய்" எ-து. குறைவிலாத தூல சரீரத்தைச் சார்ந்து விராட்டென்னும் பெயரை யுடையதாயும் நிற்குமென்று நீ யறிதி; "திகழுறு பிரமஞ் சித்திரப் படமேற் சித்திரம் யாதென வினவில்" எ - து. சதோதயமாக விளங்கா நின்ற பிரம சைதன்யஞ் சித்திரப் படம்போ லிருக்குமாயின் அப்போது சித்திரமெனப்படுவது யாதென்று மாணாக்கனே! நீ கேட்பையாயின், எ - று.

அந்தரியாமி முதலிய மூன்றபிமானி நாமங்களைக் கூறியதால், மாயை சூக்கும வுடம்பு தூல வுடம்பாகிய இவற்றைச் சமட்டியெனக் கண்டாம். ஏனைய இரண்டு உடம்பு இனையவெனச் சிறப்பித்த அதனால் மாயையைக் காரண வுடம்பெனக் கொள்க. விகலமென்ற விதப்பானும் சமட்டியெனற் கியையும். இங்கே சமட்டி சூக்கும வுடலென்றது அபஞ்சீகிருத பஞ்ச மகா பூதத்தை. காரியமெனலைத் தூல வுடலுக்கு மொட்டுக. பிரமமுஞ் சித்தெனும் பெயர் புனைந்து அந்தரியாமியாய்ப் பொன்கருப்பனென் றாகி விராட்டாய் நிற்குமென முடிக்கினும் அமையும். 44

(அ - கை.)

மேற் சித்திரம் யாதென்ற வினாவிற்கு உத்தரம் இனையதென இக்கவி யுணர்த்துகின்றது.

விரிஞ்சனே முதலாஞ் சேதன மோடு
வெற்பெழு வாயசே தனமாய்ப்
பரந்துள வுலகஞ் சித்திர மென்பர்
பரம்பொரு ளாமொரு பிரமத்
திருஞ்சடா சடமா முலகது தோற்ற
மெவ்வண மெனிற்படந் தன்னில்
வரைந்தபன் னிறமாக் குளிர்முதன் மாற்ற
வல்லன வலதுகிற் போலி.

(இ-ள்.) "விரிஞ்சனே முதலாஞ் சேதன மோடு வெற்பெழு வாய சேதனமாய்ப் பரந்துள வுலகஞ் சித்திர மென்பர்" எ - து. பிரமன் முதலிய சித்துப் பொருள்களும், பர்வத முதல் பெரிய வுலக மிறுவாக் கிடந்த சடப்

பொருள்களுஞ் சித்திரமெனப்படுமென் றறிஞர் கூறுநிற்பர்; "பரம் பொருளாமொரு பிரமத் திருஞ்சடா சடமா முலகது தோற்ற மெவ்வண மெனில்" எ - து. பரம்பொருளா நின்றுள்ள வொரு பிரமத்தில் சட சித்து சம்பந்தமாயுள்ள பெரிய வுலகங் காணப்படுங் காட்சி யெவ்வா றிருக்கின்ற தெனக் கேட்கில்; " படந்தன்னில் வரைந்த பன்னிறமாக் குளிர்முதன் மாற்ற வல்லனவல துகிற்போலி" எ - து. சித்திரப் படத்திற் பல வேறு வகை நிறத்தனவா வரையப்பெற்ற வஸ்திரப் போலிகள் குளிர் முதலிய வற்றை நீக்கற்கு வலியுள்ளன வல்ல, எ - று.

விரிஞ்சன்முத லென்றமையின் சராசர வுயிர்களையும், வெற்பெழுவா யென்றமையின் பாஞ்ச பூத பௌதிகங்களையுங் கொள்க. சித்திரம் போல் வதிற் சித்திரமென்றார். குளிர் முதலெனல் வினையாலணையும் பெயர். துகில்போன் றிருத்தலின் துகிற்போலி யென்றார். இதனைப் பஞ்சதசப் பிர கரணத்திற் சித்திர தீபிகையிற் காண்க. சடமுஞ் சித்தும் மிசிரிம்பித் திருத் தலின் சடாசடமா முலகெனப்பட்டது. உலகைத் தோற்றமென்றது தனக் கெனச் சொரூபமொன் றின்மைபற்றியாம். துகிற்போலி பயன்படுமேல் சராசரத் தோற்றம் பயன்படும். படத்தையன்றித் துகிற்போலி யுளதேல் சைதன்னிய வியாபகத்தையன்றி யுலகத்தோற்ற மென லுளதாம்; என்று மின்மையின் இவ்வுவமை பொருந்துமெனற் கையமென்னை? இன்றுதலா லேற்றற்பாலதென்க. படநாட்டத்திற் சித்திர மின்றுதல்போல ஞப்தி நாட்டத்தில் உலக மெங்ஙனந் தோன்றும்? சித்திரத்திற்குப் படம் ஆதாரமா யிருப்பதுபோலச் சகத்துக்கு ஞப்தி யாதாரமா யிருத்தலின், வேறு பொருளெனக் கோடற்க; கொள்ளின், துக்காபாவத்துக் கிடமின்று. உல கத்தோற்றந் துகிற்போலியென முடிக்கினும் அமையும். 45

(அ - கை.)

மேற்கூறிய சைதன்யத்தில் சடாசடமாயுள்ள சகம் இங்ஙனமா யிருக் கின்றதென இக்கவி யுணர்த்துகின்றது.

ஓர்வடி வாகிக் குளிர்முதன் மாற்று
முண்மையாஞ் சித்திரப் படம்போன்
றூர்வம தொருங்கே யகற்றிடற் கியைந்திங்
கணிபெற நிற்பதோர் பிரம
மேர்பெற வரைந்த சித்திர மென்ன
விருக்குமப் பாத்திலிவ் வுலகந்
தேர்வுறிற் றன்னைத் திரிபற வெங்குந்
திகழுமிந் நிலையது பின்னும்.

(இ - ரை.) "ஓர்வடி வாகிக் குளிர்முதன் மாற்று முண்மையாஞ் சித் திரப்படம் போன்று" எ-து. ஓர் வடிவாகக் காணப்பட்டு நின்று குளிர் முத லானவற்றை நீக்கத்தக்க மெய்யான அழகிய வஸ்திரத்தைப்போல; ' ஆர்

வமதொருங்கே யகற்றிடற் கியைந்திங் கணிபெற நிற்பதோர்பிரமம்"எ-து. அவ்வாக்கள் அனைத்தையும் ஒருங்கே யகற்றற் கியைந்து இங்கே சத்து முதலிய பஞ்ச இலக்கணமும் அழகு பெறுமாறு நிற்கும் இயல்பினதாகியவோர் பிரமமான திருக்கும்; "ஏர்பெற வரைந்த சித்திரமென்ன விருக்குமப் பாத்தி லிவ் வுலகம்" எ - து. அதற் கியைந்த இலக்கணம் அமையுமாறு வரைந்த சித்திரம் எங்ஙனமோ, அங்ஙனமே அந்தப் பிரமத்தில் இவ்வுலக மிருக்கும்; "தேர்வுறிற் றன்னைத் திரிபற வெங்குந் திகழுமிந் நிலையது பின்னும்" எ-து. எவ்விடத்திலுந் தன்னைத்தா னெயந் திரிபற விசாரித்துத் தெளியி னிங்ஙனமாய நிலை யெவர்க்கும் விளங்கா நிற்கும். இஃதன்றியும், எ - று.

பிரமத்திற்குஞ் சகத்திற்குமுள்ள நிலை யினையதெனக் காட்ட இவ்வுவமை கூறியது வேறிடத் தன்று, தன்னிடத்திலு மென்பார் 'தேர்வுறிற் றன்னைத் திரிபறவெங்குந் திகழு மிந்நிலையது'என்றார். வரைந்தது தன்னில் தானே யன்றி, பிறரா லன்றெனற் கபவாத நாட்டத்தாற் றெளிக. அஃதின்றேல் எவர்க்கு மரிது. அதனால் மதத்தரை யானைகண்ட குருட ரென்பார். மாறின்றி நிற்பதால் ஒர்வடிவாகி என்றார். 46

(அ - கை.)

மேற் கூறிய ஈசனது சட்வித குணங்களும், சாமர்த்தியத் திறங்களும், பஞ்சகிர்த்திய நாமங்களும் இனையவென இக்கவி யுணர்த்துகின்றது.

இத்திறத் தீசன் முக்கிய குணங்க
ளெலாமறி தன்முத லனவாங்
கத்திருத் துவமோ டகத்திருத் துவம்பி
னந்நிதா கத்திருத் துவமே
யத்தன்மெய்ப் பிரபுத் துவவலி யாக்க
லளித்தல்போக் குதல்சம னந்தா
னெய்த்திட லகற்று மனுப்பிர வேச
மென்பன வீசனைந் தொழிலே.

(இ - ள்.)"இத்திறத் தீசன் முக்கிய குணங்க ளெலாமறிதன் முதலனவாங் கத்திருத்துவமோ டகத்திருத் துவம்பி னந்நிதா கத்திருத்துவம்" எ-து. இத்தகைத்தாய நிலையினையுடைய ஈசனது முக்கிய குணங்களாவன சர்வஞ்ஞத்துவ முதலியனவாம். அவை கர்த்திருத்துவமும், அகர்த்திருத்துவமும், பின்னர் அந்நிதா கர்த்திருத்துவமும்; "அத்தன் மெய்ப் பிரபுத் துவவலி" எ - து. ஈசனது மெய்ம்மையான பிரபுத்துவ வலிகளாம்; "ஆக்கலளித்தல் போக்குதல் சமனந்தா னெய்த்திட லகற்று மனுப்பிரவேசமென்பன வீச னைந்தொழில்" எ-து. சிருஷ்டி, திதி, சங்காரம், திரோபாவம், அனுக்கிரகம் எனப்படுவன ஈசனது பஞ்ச கிர்த்தியங்களாம், எ - று.

ஏ அசை. எலாமறிதல் முதலியன வென்றதனால் சர்வஞ்ஞத்துவம், சர்வேசுவரத்துவம், சர்வநியந்தாத்துவம், சர்வாந்திரியாமித்துவம், சர்வாத்மகத்

துவம், சர்வசக்திமத்துவமுதலியவைகளையுங் கொள்க. சர்வஞ்ஞத்துவமெனல் சர்வாத்மாக்களினது அறிவை யறிதல் பற்றியும், சர்வேசுவரத்துவமெனல் எவற்றிற்கும் மேலாயிருத்தல் பற்றியும், சர்வநியந்தரத்துவமெனல் எவற்றினுள்ளுஞ் சமத்துவமா யிருத்தல் பற்றியும், சர்வாந்திரியாமித்துவ மெனல் எவற்றிற்கும் உள்ளீடாயிருத்தல் பற்றியும், சர்வாத்மகத்துவமெனல் சர்வ சீவர்களா யிருத்தல் பற்றியும், சர்வசத்திமத்துவமெனல் எல்லாச் சத்தியையுந் தன்பாலுடைமை பற்றியும் வந்தனவென்க. கர்த்திருத்துவமென்பது ஒன்றனது உபாதான விச்சா ஞானக் கிரியை யுடையவன் தன்மை; அகர்த்திருத்துவமென்பது அத்தன்மை நீங்கி நிற்றல்; அந்நிதாகர்த்திருத்துவ மென்பது ஒன்றை மற்றொன்றாக்குபவன் றன்மை. பிரபுத்துவமென்பது பிரபுவின் றன்மையெனக் கொள்க. இதில் யகரம் ஆசெதுகை. சமனம் - திரோபாவம். எய்த்திடலகற்றும் அனுப்பிரவேசம்: பிறவிதோறும் எய்திடும் இளைப்பை யாற்றும் அனுக்கிரகம் எனப் பதப்பொருள் கொள்க. ஐந்து என்பதில் ஈறு கெட்டது.

அவித்தியா சம்பந்தமான ஆத்மாக்களை அதினின்றும் நீக்கி முத்தியை யடைவிப்பிக்கு நிமித்தந் தனுகரண புவன போகங்களைக் கற்பிதமாக வுண்டாக்கி, அச்சீவர்களின் இருவினைகளை ருசிப்பித்துப் புசிப்பித்து நசிப்பிக்கு நிமித்தஞ் சிருட்டி முதல் முத்திபரியந்தம் உயிர்க்குயிராயிருந் தசைப்பித்துக் கொண்டிருக்குந் தனது சாமர்த்தியமே கர்த்திருத்துவமும், இவைகளிற் கூடிக் கன்மானுசாரப் பிரகாரம் ஆத்மாக்கள் பிரேரிக்கும்படி பிரேரகஞ் செய்தும் அவற்றிற் பற்றின்றித் தனியே தானிருத்தலே அகர்த்திருத்துவமும், சிற்சத்தியின் நியமப்படி வழுவாமல் செய்யும் முறைமை யின்றிக் கடத்தைப் படமாகச் செய்வதுபோல, ஒன்றை மற்றொன்றாகச் செய்யுஞ் சாமர்த்தியமே அந்நியதாகர்த்திருத்துவமுமென்க.

ஆத்மாக்களுக்குத் தனுவாதி கொடுப்பது சிருட்டியும், அவற்றினுள்ள சுக துக்க போகங்களைப் புசிப்பிப்பது திதியும், அப்போகானுபவங்களை நசிப்பிப்பது சங்காரமும், அங்ஙனம் நசிப்பித்த போகவாசனைகளை ருசிப்பிப்பது திரோபாவமும், அவ்வாசனையை நீக்கித் தெளிவிப்பது அனுக்கிரமுமாமென்க.

அறிவை யுண்டாக்குதல் சிருட்டியும், அது மறைபடாது வளர்த்தல் திதியும், அதை மறைக்கு மாயையைக் கெடுத்தல் சங்காரமும், அம்மாயா வாசனை தோன்றாது மறைத்தல் திரோபாவமும், அவ்வறிவே பூரணமாக விளக்குதல் அனுக்கிரகமுமா மெனினும் அமையும்.

வினா:—இங்ஙனங் கூறிய குணங்களா லுண்டாகும் இருவினைகள் அவ்வீசனைச் சாராவோ?

விடை:—சூரிய சந்நிதானத்தில் நடக்கும் இருவினைகள் அவனைச் சாராவாறுபோல, அனைத்தையுஞ் செய்துஞ் செய்யாதவனாதலின் இவனையுஞ் சாராவென்க.

(அ - கை.)

நிரவயவழான பிரமம் பஞ்சகிர்த்தியம் இயற்றலைத் திருஷ்டாந்தபூர்வகமாக இக்கவி யுணர்த்துகின்றது.

நீங்கிய விகாரப் பிரமமா மீச
 னிகழ்த்துமோ தொழில்பல வென்னிற்
பூங்கதி ரிச்சை யின்றியே வாரிப்
 பொழிமழைக் கதிரினாற் பொழிந்தே
யாங்கதி னிழலாய்ப் பொருந்தியந் நிழலை
 யலர்முகி லான்மறைத் தளித்துத்
தூங்கிம கரத்தால் வெங்கதி ரானீர்
 தொலைத்ததைத் தன்னொடாக் குதல்போல்.

(இ - ள்.) "நீங்கிய விகாரப்பிரமமா மீசனிழத்துமோ தொழில் பல வென்னில்" எ - து. அவயவமெனல் சற்றுமின்றிய பிரமமெனப்பட்டஈசுரன் பஞ்சகிர்த்தியங்களை எங்ஙனம் இயற்றுவ னெனக் கேட்கில்; "பூங்கதிரிச்சை யின்றியே வாரிப்பொழிமழைக் கதிரினாற் பொழிந்து" எ-து. அழகிய சூரியன் தானியற்றவேண்டுமென்னும் இச்சை சற்றுமின்றியே பொழியத்தக்க தனது வருஷக் கிரணத்தினால் ஆங்காங்கே சலத்தை வாரி மழை பெய்து; " ஆங்கதி னிழலாய்ப்பொருந்தி யந்நிழலை யலர்முகிலான்மறைத்து" எ - து. அங்ஙனம் பெய்தசலத்தில் தன்னைப்போலத் தானே சாயையாகப் பிரதிபலித்து, அங்ஙனம் பிரதிபலித்த தனது சாயையை விரிவுற்ற தனதுமேகக்கிரணத்தால் மறைத்து;"அளித்துத் தூங்கிமகரத்தால்வெங்கதிரானீர் தொலைத்ததைத் தன்னொடாக்குதல்போல்" எ - து. பொழிகின்ற தனது பனிக்கிரணத்தாற் பாதுகாத்து, அங்ஙனம் பாதுகாத்த நிழலைத் தனது உட்டணகிரணத்தால் அங்குள்ள நீரை யணுவணுவாகக் கிரகித்து வடியச்செய்து, தன்னோடிரண்டறக் கலத்தல் செய்யுமாறுபோன்று, எ-று

பூங்கதிர்: வாரி, பொழிந்து, பொருந்தி, மறைத்து, அளித்து, தொலைத்து, ஆக்குதல் போலெனமுடிக்க. இங்கே யீசனென்றது மாயாரகிதனை. ஐந்தெனலைப்பலவென்றது, "ஒன்றல் லனபல தமிழ்நடை வடநூ, லிரண்டல் லனபல வென்றிசி னோரே" என்னுமிலக்கண மிருத்தலாலென்க. கடட முளவேனும் மண்ணாலையன்றி யில்லாவாறுபோலச், சகசீவபரமுளவேனும் ஞப்தியையன்றி யில்லாமையால் 'நீங்கிய விகாரப்பிரமமாமீசன்' என்றார். இங்ஙனமாய சோதனையில்லாதார் மதத்தராதலி னிதனையேற்பதெங்ஙனம்? ஏலாமையா லிது தள்ளற்பாற்றோ? அதிஷ்டான ஆரோபங்கட்கு முரணுதலின், ஏற்றற்பாற்றே. 48

(அ - கை.)

அதனைத் தாஷ்டாந்த பூர்வகமாக இக்கவி யுணர்த்துகின்றது.

போற்றிறை மாயா சத்தியோ டொன்றிப்
　　பொலிந்தசிற் பிரதானமா மதனாற்
சாற்றரு நிமித்த காரண னாகித்
　　தகுசடப் பிரதானமா மதனா
லாற்றுபா தான காரண னெனநின்
　　றுக்கிய புத்தியா திகளிற்
றோற்றுபு சீவ ரூபமாய் வினையாற்
　　சொற்றபோத் திருவென நின்றே.

(இ - ள்.) "போற்றிறை மாயா சத்தியோ டொன்றிப் பொலிந்தசிற் பிரதானமா மதனாற் சாற்றரு நிமித்த காரணனாகி" எ - து. யாவராலுந் துதிக்கத்தக்க அப்பிரமந் தனது கற்பித சத்தியாகிய மாயையோடு சம்பந்தித்து, விளங்காநின்ற தான் ஞானவடிவாதலானும், அந்த ஞானமே யெவற்றிற்கும் மேலாயிருப்பதானும் இதுபற்றிச் சொல்லற்கரிய நிமித்த காரண னென்னும் பெயர்பெற்று; "தகுசடப் பிரதானமா மதனா லாற்றுபா தான காரண னெனநின் றுக்கிய புத்தியாதிகளிற் றோற்றுபு சீவரூப மாய்" எ - து. பின்னர் மூடமே தக்க முக்கிய காரணமா யிருக்கும் அவசரமாதலால் அதனோடு சம்பந்தித்துச் செய்த்தற் கியைந்த உபாதான காரண னெனப் பெயர்பெற்று நின்று, அங்ஙனம் நின்ற தன்னால் ஆக்கப்பெற்ற புத்தி முதலியவற்றில் தானே சீவரூபமாகப் பிரதிபலித்து; "வினை யாற் சொற்ற போத்திருவென நின்று" எ - து. அங்ஙனம் பிரதிபலித்த காரணமாகநின் றியற்றும் வினை யிரண்டாற் சொல்லப்பட்ட போத்திரு வென நாமம் பெற்று நின்று, எ - று.

இறை: ஒன்றி, நிமித்தகாரணனாகி, நின்று, தோற்றுபு, நின்றென முடிக்க. சிற்பிரதானமா மென்றதனால், மாயாசத்தியெனலைச் சிற்சத்தி யெனக் கொள்க. கொள்ளவே, சடப்பிரதானமா மென்றதனால் அதுபற்றி யதனை மூட சத்தியெனப் பெற்றாம்; பெறவே, ஞான சத்தியால் நிமித்த காரண னெனவும், மூட சத்தியால் உபாதான காரண னெனவும், பிரதி பலிப்பால் போத்திருவெனவுங் காரண விடுகுறியாகப் பெயர் வந்தமை கண்டாம். உபாதான காரண மென்றது முதற் கருவியை. புத்தியென் றது பேத புத்தியை. ஆதியென்றதனால் அவித்தை, மாயை யென்பவற்றை யுங்கொள்க. தோன்றி முதலிய இறந்தகால வினையெச்சம் ஐந்திற்கும் வினைமுதல் இறையெனக் கொள்க. பிரமமே யிவ்வைந்து நிலையினதா மென்பது கருத்து. 49

(அ - கை.)

இங்ஙனமாக நின்ற பிரமம் பஞ்சகிருத்தியம் இயற்றுமுறை யிங்ஙன மென இக்கவி யுணர்த்துகின்றது.

நியமசத் தியினாற் போகபோத் திருவை
　　நியமஞ்செய் துருத்திர வுருவான்

மயமுறு மாயா காரியஞ் சிதைத்து
வந்தரு ளாரிய வுருவா
யயர்வுறு சீவன் றன்னையே தன்னோ
டயிக்கமாக் குவனென வறிக
வுயர்வுறு சமட்டி வியட்டியென் பவற்றா
லுயிரிறை கட்குறும் பேதம்.

(இ-ரை.) "நியமசத் தியினாற் போகபோதீ திருவை நியமஞ்செய்து" எ-து. நியாமக சத்தியினாற் போகத்திற்குரிய சீவர்களை நியமப்படி படைத்தளித்து; "உருத்திர வுறுவான் மயமுறு மாயா காரியஞ் சிதைத்து"எ-து. உருத்திர சொரூபத்தினால் மாயாமயமா நின்றுள்ள அதனது காரியங்களை யழித்து; "வந்தரு ளாரிய வுருவா யயர்வுறு சீவன் றன்னையே தன்னோ டயிக்க மாக்குவ னெனவறிக" எ -து. பின்னர்க் குரு மூர்த்தமாக எழுந்தருளி வந்து அனந்த பிறவிகளால் எய்ப்புற்ற மாணாக்கனது உயிரைத் தனது யதார்த்த வடிவத்தோடு ஏகமாக்கும்படி செய்வனென் றறிதி; "உயர்வுறு சமட்டி வியட்டி யென்பவற்றா லுயிரிறைகட் குறும்பேதம்" எ - து. இங்ஙனங் கூறிய வுயிர்கட்கும் பரனுக்கும் வந்த பேதம் மேலாகிய சமட்டி வியட்டி யென்பவைகளாலென வறிதி, எ - று.

செய்து, சிதைத்து, வந்து, ஐக்கிய மாக்குவனென முடிக்க. சோதனை ஞாயங்களா லாராயுமிடத்து எவற்றிற்குந் தனக்கெனச் சொரூப மின்றாய் முடிதலானும், மெய்போலக் காணப்படுவன அனைத்தும் ஒன்றன் கூட்டம் பலவி னீட்டம், திரிபினுக்க மாதலில் ஒன்றா நிற்றலானும் 'மயமுறு மாயா காரியம்' என்றாரென்க. ஏனைய உயிர்களை யன்றென மறுக்க அயர்வுறு என்றடைகொடுத் தொருமையிற் கூறினார். நியமசத்தி யின் றியவிடத்து அரசிலா நகர்போல்வதினானும், அவரவர் வினைக்களவாத் தனு வாதிகளைக் கொடுப்பித்துப் புசிப்பித்துத் தொலைப்பித்தல் செய்தலினானும் இக்கருத்து நோக்கி நியமசத்தி என்றார்.

பிரமத்திற்குச் சூரியனையும், மாயைக்கு வருஷ கிரண சலத்தையும், சீவேசுரர்களுக்குப் பிரதிபிம்பத்தையும், இரட்சித்தலுக்கு இம கிரணத்தையும், சங்கரித்தலுக்கு உஷ்ண கிரணத்தையும், திரோபவித்தற்கு மேக கிரணத்தையும், அனுக்கிரகித்தலுக்குப் பிரதிபிம்பத்தைத் தன்னிடத்திற் சேர்த்துக்கொள்ளுதலையு முவமித்த வாறும்.

வினா:— இவ்வுவமைப்படி பஞ்சகிருத்தியத்திற் குவமேய மியாது?

விடை:—போற்றிறை என்பது பிரமமெனவும், மாயா சத்தியோ டொன்றி என்பது மாயாப் பிரதிபலனான வீசனெனவும், சிற்பிரதான மதனாலென்பது தனது காரண மறைவுபடாம லறிவு மேலிட்டிருத்தலென வும், நிமித்த காரணனென்பது தனது காரணத்தை மறந்த சீவர்கட் கது

வெளிப்படு நிமித்தந் தனுகரணங்களைக் கொடுப்பதற் பொருட்டு நோக்கிச் சிருஷ்டிக்கும் பிரமனெனவும், சடப் பிரதானமென்பது தானுண்டாதற் கேதுவா யிருந்த மாயை மேலிட்டிருத்த லெனவும், ஆற்றுபாதான காரண மென்பது அம்மாயா சம்பந்தத்திற்றானே உபாதான காரண மெனவும், புத்தியாதிகளிற் றோற்றுபு சீவரூப மென்பது அவித்தியா புத்தியிற் றோற்றிய சீவர்களெனவும், நியமசத்தியினாற் போக போத்திருவை நியமஞ் செய்தென்பது நியமப்படி சீவர்களை விஷ்ணுரூபமா நின் றிரட்சித்த லெனவும், உருத்திரவுருவான் மாயா காரியஞ் சிதைத்தென்பது வித்தை யவித்தை முதலிய தோற்றங்களை யுருத்திர ரூபமாய்க் கெடுத்தல் சங்கரித்த லெனவும், இவை யொன்றுந் தோன்றா தடங்கி நிற்றல் மயேசுர ரூபமாய் மறைப்பித்தலெனவும், வந்தரு ளாரிய வுருவென்பது கற்பனை யிறந்தவிடத் துண்டாகிய சுகபோதமெனவும், சீவன் றன்னையே தன்னோ டயிக்கமாக்குவ னென்பது பிரமத்தோடு தன்னுடன்கூடச் சதாசிவ வுருவா யயிக்கியமாக்குவ னெனவுங் கொள்க. சீவேசுரர்களுக்குத் தநுவாதிய தோற்றம் சிருட்டி, அவற்றை யிரட்சித்தல் திதி, அவற்றைக் கெடுத்தல் சங்காரம், அவ்விஷய நீக்கம் திரோபாவம், அவர்களுக்குத் தத்சொரூபம் வெளிப்படுத்தல் அனுக்கிரகம். இவற்றில் மூன்று தேகத்திற்கும், இரண்டு தேகிக்குமாக ஐந்தும் பஞ்சகிருத்தியமெனக்கொள்க.

வினா:—அற்றேல், இச்சிவ சீவர்க ளுபாதியோடுங் கூடினவ ரென முற்கூறி, இங்ஙனந் தன்னோ டயிக்கியமாக்கிக் கொள்வனென்றதென்னை?

விடை:—அவ்வீசனுக் கதிஷ்டானமான பிரமமும், சீவனுக் கதிஷ்டானமான கூடஸ்தனும் ஏகமாய்க் கலத்தலினாலென்க.

வினா:—அற்றேல், அவையே சுயஞ் சித்தாகாவோ?

விடை:—அங்ஙனங் கலப்பதோ ருபாதியாதலி னாகாவென்க.

பிரமசந்நிதியில் மாயாப்பிரதி பிம்பரான வீசுரன், அவித்தியாப் பிரதிபலனரான சீவர்களை முன்னிட்டு அவர்கள் தமது யதார்த்த ஸ்வரூபத்தை யடையும் பொருட்டும் பஞ்ச கிருத்தியஞ் செய்யுங் கிரம முணர்த்தியவாறும். 50

(அ - கை.)

முன்னர்ச் சீவேச பேதஞ் சமட்டி வியட்டியாலென்று கூறியதை யுவமான பூர்வகமாக விளங்க இக்கவி யுணர்த்துகின்றது.

மிகுமரப் பன்மை தண்டலை யெனல்போன்
மிகுமுயி ரெலாமுநா னெனுமோர்
தகுமபி மான மிறைசமட் டியதாந்
தனித்தனி மரப்பெயர் கொளல்போற்

பகுமுட ருேறும் வேறுவே ருகப்
படுமபி மானமோர்ந் துரைப்பிற்
ருெகுமுயிர் வியட்டி யுருவமென் ருமேற்
ருெம்பத விலக்கிய முரைப்பாம்.

(இ - ரை.) "மிகுமரப் பன்மை தண்டலை யெனல்போன் மிகுமுயிரெலாமுநா னெனுமோர் தருமபிமான மிறைசமட்டியதாம்" எ - து. மிக்க தொகையுள்ள மரக் கூட்டங்களைத் தோப்பெனக் கூறுமாறு போன்று, மிக்க தொகையுள்ள பலவேறு விகற்ப வுயிர்வகை யனைத்தும் நானே யென்னுந் தக்க அபிமானமே ஈசனது சமட்டி வடிவமாம்; "தனித்தனி மரப்பெயர் கொளல்போல்" எ - து. தனித்தனியே யொவ்வோர் மரமும் வெவ்வேறு பெயர் கொள்ளுமாறு போன்று; "பகுமுட ருேறும் வேறுவேருகப் படுமபி மானமோர்ந் துரைப்பிற் ருெகு முயிர் வியட்டி யுருவமென் ரும்" எ-து. வெவ்வேரு நின்றுள்ள உடல்தோறும் வெவ்வேறு சேதனமாகக் காணப்படும் அபிமானமே யாதென வுணர்ந்துரைக்குமிடத்து, மிக்க வுயிர்களின் வியட்டி வடிவமெனப் படுவதாம்; "மேற்ருெம்பத விலக்கிய முரைப்பாம்" எ - து. இனித் துவம்பத இலக்கியார்த்தம் இனையதென எடுத்துச் சொல்லுதும், எ - று.

சமட்டி-இடுகுறிப் பொதுப்பெயர்; வியட்டி-இடுகுறிச்சிறப்புப் பெயர். தண்டலை-தனித்தனி மரப்பெயர். உவமானம் சமட்டி வியட்டி. உவமேயம் தண்டலை யெனல்போல் சமட்டியதா மெனவும், மரப்பெயர் கொளல் போல் வியட்டி யுருவமென் ருமெனவு முடிக்க. சர்வாத்மாவும் ஆரோபம், அதற் கதிஷ்டான மீசன் சீவர்க ளனைத்தினுள்ளும் இருப்பவன் ஈசுரனெனவும், தனித்தனியே யிருப்பவன் சீவனெனவும், இவையே சமஷ்டி வியஷ்டி பேதமெனவுங் கொள்க.

வினு:—இங்ஙனமாயின், மிகவும் பேதமாமே ?

விடை:—"யானுந் தானுந் தனிப் பொய்"என்ற கவிப்படி சாலத்தைத் தவிரச் சோலையும், சோலையைத் தவிரச் சாலமும் எங்ஙனமில்லையோ, அங்ஙனமே ஜீவனைத் தவிர ஈசனும் ஈசனைத் தவிரச் சீவனும் இன்மையின் பேதம்போலத் தோற்றுவதன்றிச் சுபாவமா யஃதின்றென்க. 51

(அ - கை.)

இதுகாறும் இருவரது வாச்சியார்த்தங் கூறி, துவம்பத இலக்கியார்த்தமாய கூடஸ்தனது பதினெருவித பரியாய நாமங்கள் இனையவென இக் கவியுணர்த்துகின்றது.

சீவனென் றிடுமூ வகையதிட் டானன்
சேதன னந்தரி யாமி

யாவலி னனுசந் தாத்திரு சுயஞ்சத்
தார்த்தனே டவிச்சின்ன சீவன்
ருவரும் பார மார்த்திகன் றுரியன்
சான்றினன் பிரத்திகான் மாவோ
டேவமி றொம்ப தத்திலக் கியார்த்த
னென்பகூ டத்தனு மங்கள்.

(இ - ரை.) "சீவனென்றிடு மூவகை யதிட்டானன் சேதன னந்தரி யாமி" எ-து. சீவன் மூன்றவஸ்தையிலுந் தனக்கு வாய்த்த மூவகை யதிஷ்டானன், சேதனன், அந்தரியாமி; "ஆவலி லனுசந்தாத்திரு சுயஞ்சத்தார்த்தனே டவிச்சின்ன சீவன் ருவரும் பாரமார்த்திகன் றுரியன்" எ - து. விருப்பின்றிய அனுசாந்தத்திரு, சுயஞ் சத்தார்த்தன், அவிச்சின்ன சீவன், எட்டற்கரிய பாரமார்த்திகன், துரியன்; "சான்றினன் பிரத்திகான்மாவோ டேவமி றொம்பதத் திலக்கியார்த்த னென்பகூ டத்த னுமங்கள்" எ - து. சான்றினன், பிரத்தியகான்மா, குற்றமற்ற துவம்பத லட்சியார்த்தன் முதலியவை கூடத்தனது பரியாய நாமங்களெனச் சத்துக்கள் கூறுவர், எ - று.

விசுவாதி மூன்றினுக்கும் அதிட்டானமா யிருத்தலின், மூவகை யதிட்டானன் எனவும், அறிவே வடிவா யிருத்தலின் சேதனன் எனவும், அகத்தினிறைந் திருத்தலின் அந்தரியாமி எனவும், அவா வின்றி யெவற்றினும் அனுசந்தித் திருத்தலின் ஆவலி னனுசந்தாத்திரு எனவும், தானே யுண்மைப் பொருளா யிருத்தலின் சுயஞ் சத்தார்த்தன் எனவும், கடாகாயம் போல் தேகத்தால் வளைபட்டிருத்தலின் அவிச்சின்ன சீவன் எனவும், யதார்த்தமா விளங்கலின் பாரமார்த்திகன் எனவும், தானே சுயஞ் சித்தா விளங்கலின் துரியன் எனவும், எவற்றிற்குஞ் சாட்சியா விளங்கலின் சான்றினன் எனவும், உபாதித் திரயங்கட்கு விலட்சணமா நிற்றலின் பிரத்தி கான்மா எனவும், நீ யென்னும் பதத்தின் நிச்சயப் பொருளாதலின் தொம்பத இலக்கியார்த்த னெனவுங் கூறியவாறு காண்க. சத்துக்கள் தோன்று வெழுவாய். உபாதித் திரயங்கள் மாறினுந் தான் மாறாதிருத்தலின், மூவகை யெனலை யுபாதித் திரயமென்றும். 52

(அ - கை.)

தற்பத விலக்கியார்த்தமான பிரமத்தின் ஆறுவித பரியாய நாமங்கள் இவையெவெண இக்கவியுணர்த்துகின்றது.

ஈசனென் றிடுமூ வகையதிட் டான
னியம்பரு மொருபரப் பிரமம்
பாசமில் பரதத் துவம்பர மான்மா
படியிலா விசுத்தசித் தன்றிப்

பேசுதற் பதலக் கியார்த்தனென் பனமுற்
பெறும்பரி யாயநா மங்க
டேசுறு பிரமந் தனக்கென வுரைப்பர்
திருந்துநூ றெரிதரும் புலவர்.

(இ - ரை.) "ஈசனென்றிடு மூவகையதிட்டான னியம்பருமொரு பரப்பிரமம்" எ - து. ஈசன் மூன்றவத்தையிலுந் தனக்குவாய்த்த மூவகை யதிஷ்டானன் சொல்லற் கரிய ஒப்பற்ற பரப்பிரமம்; "பாசமில் பர தத்துவம் பரமான்மா படியிலா விசுத்தசித் தன்றி" எ - து. பாசமிறந்த பரதத்துவம், பரமான்மா, குணதீதமான விசுத்த சித்து, இவை யன்றியும்; "பேசுதற்பதலக்கியார்த்த னென்பன முற்பெறும் பரியாயநாமங்க டேசுறு பிரமந் தனக்கென வுரைப்பர் திருந்துநூ றெரிதரும் புலவர்" எ - து. வேத முடிவிற் கூறுந் தற்பத லட்சியார்த்தன் எனக் கூறப்பட்ட இவைபோல்வன பிறவுஞ் சதோதயமாக விளங்கும் பிரமத்திற்குத் தொன்று தொட்டு வழங்கும் பரியாய நாமங்களென்று திருத்தமான கலைகளனைத்தையுந் தேர்ந்த அறிவுடையோர் கூறுவர், எ - று.

விராட்டாதி மூன்றினுக்கும் அதிஷ்டானமா யிருத்தலின் ஈசனென்றிடு மூவகையதிட்டானன்எனவும்,ஒப்பற்ற பிரமமாதலின் ஒரு பரப்பிரமம் எனவும், மாயா தீதமாதலின் பாசமில் பரதத்துவம் எனவும், மாட்சிமை யான ஆன்மா வாதலின் பரமான்மா எனவும், தாரதம்மியம் இறந்த பரிசுத்த சித்தாதலின் படியிலா விசுத்த சித்து எனவும், அது வென்னும் பதத்தின் நிச்சயப் பொருளாய் விளங்கலின் தற்பத லக்கியார்த்தன் எனவுங் கூறியவாறு காண்க. உபாதித் திரயங்கள் மாறினுந் தான் மாறா திருத்தலின், மூவகை யெனலை யுபாதித் திரயமென்றும். என்பன இடைச் சொல்லடியாகப் பிறந்த வினையாலணையும் பெயர். 53

(அ - கை.)

முற்கூறிய கூடஸ்த பிரம மென்னும் துவிதநாசம் இனையதென இக்கவி யுணர்த்துகின்றது.

வடிவுறு பெயராற் குடமுத லாக
மண்பல வகைப்படு மதுபோற்
சுடுபசும் பொன்னே செய்கையாற் பலவாஞ்
சுடரிழை யுருவுகொள் வதுபோற்
படியறுஞ் சித்தே முன்சொல்சீ வாதி
பலவுமா மெனமுத லாக
விடலரு மறிஞர் நூல்பல திருக்கு
விவேகமென் றியம்புறு மன்றே.

(இ-ரை.) "வடிவுறு பெயராற் குடமுதலாக மண்பல வகைப்படுமது போல்" எ - து. பல வேறு வகைப்பட்ட வடிவங்களுக் கியைந்த பெயர் கொண்டு பானை சட்டி முதலியவாக மண்ணனது பலவகைப்பட்டு நிற்ப தெங்ஙனமோ, அங்ஙனமே; "சுடு பசும் பொன்னே செய்கையாற் பல வாஞ் சுடரிழை யுருவுகொள் வதுபோல்" எ - து. புடம் போட்ட பசிய பொன் ஒன்றே வேலைத் திறத்தாற் பல வேறுவகைப் பட்ட பிரகாசம் பொருந்திய ஆபரண வடிவங்க ளாமாறு போன்றும்; "படியறுஞ் சித்தே முன்சொல் சீவாதி பலவுமா மெனமுத லாக விடலரு மறிஞர் நூல் பல திருக்கு விவேக மென் றியம்புறும்" எ - து. இத்தகைய தெனக் கணித் தற் கியைந்த சுகுண மனைத்திற்கு முடன்படா திறந்து நின்ற சயஞ் சைதன்ய மொன்றேமுன்னர்க்கூறிய சீவன் முதலிய பலவேறு விகற்பங்க ளாகப் பரிணமித்த தெனத் தொன்று தொட்டு நீங்கற் கரிய ஆன்ம ஞானி கள் கணித்தியற்றிய ஞானநூ லனைத்துந் திருக்கு விவேக மெனக் கூறு நிற்கும், எ - று.

அன்று ஏ அசைகள். கட முதலிய விகாரங்கள் மண்ணை யன்றியும், கடக மகுடாதிய விகாரங்கள் பொன்னை யன்றியும் எங்ஙன மில்லையோ அங் ஙனமே, சக சீவ பர விகற்ப வடிவங்கள் ஞப்தியை யன்றித் தினைத் துணையும் இல்லை யெனக் கூறியது புடை பெயர்ச்சிக்காரணம் நோக்கி யெ னின் கர்த்தா, கர்மம், கிரியை யகலா; அகலா விடத்துத் திரிபுடி யக லா; அகலா விடத்துப் பிறவிப் பெருக் ககலா; அகலா விடத்து மனோ நாசம் எங்ஙனம் வாய்க்கும்? வாய்த்தற் கிடஞ் சற்று மின்மையின் அதனை மறுத்து ஏகமேவாத்துவைதம் வாய்த்தற்கு உபாதான வுபாதேய காரணம் நோக்கி யென்க. சகத்துக் கஞ்சி யியற்றுவ தாதலின் யோக நெறித்து மன்று; அறிவே காரணகாரியமாமுடிதலின் ஞானநெறித்தாமென்க. 54

திருக்குவிவேகம்

முற்றிற்று.

ஸ்ரீசற்குருவேநமஃ.

திருசியவிவேகம்.

(அ - கை.)

அறிவொன்றே யுபாதான வுபாதேய மெனற் கியைதற் பாலதானும், சத்துக்களையன்றி யதனைப் பாகுபடுத்தித் திருக்குத் திருசியுமெனப் பெயர் தந்து அவ்வவற்றிற்குரிய விலக்கிய விலக்கணங்களை விளங்கக் கூறியேகமே வாத்துவைத மென்னுமொழிக் கியையச் சுருதி யுத்தி யனுபவ முகத்தா லையந் திரிபறக் காட்டுபவ ரின்மையானும், இந்நூலாசிரிய ரிங்ஙன மேலாக நின்றுள்ள நெறியை யெவர்க்குந் தெரிவிப்பான் வேண்டி யிரண்டியலாக வகுத்து, முன்னர்த் திருக்கு விவேக மெனவும், பின்னர்த் திருசியவிவேக மெனவும் பெயர்தந்து இக்கவியில் திருக்குவி னின்றுந் திருசியந் தோன் றற்கேதுவாய மாயாசத்தியி னிலக்கண மினையதென வுவமான பூர்வகமாக வுணர்த்துகின்றார்.

வேறு.

இந்துவினை யநாதியடைந் ததைமுழுது மறையாம லிந்து
தன்னு, லந்திறனை யொளிர்வித்துக் கொள்களங்க மெனவெனையா
னறியே னென்னு, முந்துலக வியகாரந் தனிலுயிரை யடைந்த
தனை மூடா தென்று, மந்தவுயி ராலறியப் பட்டுமன றம்பிக்கு
மந்தி ரம்போல்.

(இ - ரை.) "இந்துவினை யநாதியடைந் ததைமுழுது மறையாம லிந்து தன்னு லந்திறனை யொளிர்வித்துக் கொள்களங்கமென" எ - து. பூரண சந்திரனை யநாதிதொட்டு விடாதடைந்து அந்தச் சந்திரனை முழுது மறைக்க வலியின்றி யந்தச் சந்திரனுற் றன தழகிய நிலைமையினை விளக்கு வித்துக் கொள்ளுங் களங்க மெங்ஙனமோ, அங்ஙனமே; "எனையா னறி யே னென்னு முந்துலக விவகாரந் தனிலுயிரை யடைந்ததனை மூடாது" எ-து. என்னை யானறிந்திலனெனக் கூறற் கியைந்த பிரத்தியட்சமா நின் றுள்ள உலக வியவகாரத்தினுல் அநாதிதொட் டுயிரை யடைந்து, அதனை மறைத்தற்குச் சற்றும் வலியின்றி; "என்றுமந்த வுயிரா லறியப்பட்டு மன றம்பிக்கு மந்திரம்போல்" எ-து. எப்போதும் அந்த வுயிராகிய வுணர்வால் அறியப்பட்டு, அக்கினியினது உஷ்ணத்தைத் தம்பிக்கச் செய்யும் மந்திர சத்தி யெங்ஙனமோ அங்ஙனமே நின்று, எ - று.

அடைந்து, மூடாது, அறியப்பட்டு, மந்திர சத்திபோல் நின்று என முடிக்க. இக்கவி யினிவருங் கவிகொண்டு முடிவுபெறு மாதலால் மந்திரம் போலென வினையெச்சமாக முடித்தார். மறையாமலெனல் தன்வினை

யாதலால், அதனைப் பிறவினை யாக்கற்கு மறைக்காம லெனினும் அமையும். இங்கே இந்துபோல்வது ஆன்மா வாதலால் உயிரெனலே ஆன்மா வென்க. அவ்வான்மா சச்சிதாநந்த மெனற்கியையு மாதலின், அதனைப் பிரமமென லொக்கும் இந்து, அனல் இவ்விரண்டும் பிரமத்திற்கும்; களங்கம், மந்திரம் இவ்விரண்டும் மாயாசத்திக்கும் உவமை கூறியவாறு காண்க. 55

(அ - கை.)

இதுவுமது.

விளங்குறுமான் மாவுருவு மல்லாம லான்மாவின் வேறாத் தோன்றா, துளங்கொள்வியோ மாதிகா ரியங்கடமைத் தோன்றா வா றொடுக்கி நின்று, துளங்கலக டிதகடனு சாமர்த்தி யாகியுமே தோன்றா நின்ற, வளங்கடரு காரணமா மதுவாகுந் திருசியமா மாயா சத்தி.

(இ - ரை.) "விளங்குறு மான்மா வுருவுமல்லாம லான்மாவின் வேறாத் தோன்றா துளங்கொள் வியோமாதி காரியங்கடமைத் தோன்றாவா றொடுக்கி நின்று" எ - து. சதோதயமாக விளங்கும் ஆத்ம சொரூப மல்லாமலும், அவ்வான்மாவிற்கு வேறு பொருளாக நின்று தோற்றாமலும், உள்ளத்திற் கோடற் கியைந்த ஆகாய முதலிய தனது காரியங்களை வேறாகத் தோன்ற வொட்டாது தன்பா லடக்கி நின்று; "துளங்கலக டிதகடனு சாமர்த்தி யாகியுமே தோன்றாநின்ற வளங்கடரு காரணமா மதுவாகுந் திருசியமா மாயா சத்தி" எ-து. எவர்க்கும் விளக்கமா நின்றுள்ள கடனுகடன சாமர்த்திய முடையளாயுங் காணப்பட்டு, நாற்கதிகளா நின்றுள்ள வளங்களைத் தருதற்குக் காரணமா நிற்பது யாதோ, அதுவே திருசியமெனத் தக்க மாயா சத்தியெனப் படுவதாம், எ - று.

அல்லாமல், தோன்றாது, ஒடுக்கி, நின்று, தோன்றா, காரணமா மது மாயா சத்தியென முடிக்க. சத்த னெனற்கு வியதிருக்தம் சாமர்த்தி சத்தி என்றிருத்தலால் மாயையைப் பெண்பா லாக்கினும். ஆதியென்றதனுல் ஏனைய நான்கு பூதத்தையும் அண்ட பிண்டங்களையுங் கொள்க.

மந்திரசத்தி யக்கினியி னுஷ்ணத்தை முழுதும் ஸ்தம்பனஞ் செயின் அக்கினி யோராதாரத்தைப் பற்றிப் பிரகாசிப்பது கூடாது; அங்ஙனமின்றிப் பிரகாசித்தலின் அச் சத்தியை யுடைய மாந்திரிகனுக்கு மாத்திரங் கற்பனையாகக் கிஞ்சித்துத் தோன்றினதே யன்றி வேறன்று. அது சுபாவமாய்ப் பிரகாசித்துக்கொண் டிருப்பதுபோல, மாயா சத்தி பிரம சுபாவமான சிற் சத்தியை முழுது மறைக்கின் பிரமஞானம் பிரகாசிப்பது கூடாமையின், அங்ஙனமின்றிச் சொரூப முதல் ஸ்தம்ப மீறாய யாவினிடத்தும் பூரணமாய்ப் பிரகாசித்தலின், அம்மாயா சத்தியை யுடையவனுக்கே கிஞ்சித்துக் கற்பிதமாய் மறைந்ததுபோலத் தோற்றினதேயன்றி, பிரமம் சுபாவமாய்ப் பிரகாசித்துக்கொண் டிருக்குமெனக் கொள்க.

பூச்சாயையானது சொப்பிரகாசமாய் விளங்குஞ் சந்திரனிடத்திற் ரோற்றி, அதனை மறையாமற் ரூன் விளங்குவதுபோலப் பிரமப் பிரகாசத் திற் சங்கற்ப ரூபமான மாயையானது அதனை மறைக்காமல் அதனிடமாய் விளங்கிக் கொண்டிருக்கு மென்பார் 'இந்துவினை யநாதி யடைந்து அதை முழுதும் மறையாமல் இந்து தன்னுல் அந்திறனை யொளிர்வித்துச் கொள் களங்கம்' எனவும், கண்ணைப்போல அனைத்தையும் அறிகின்ற சித்தாகிய அறிவு தன்னைத்தானென அறியாததே யறியாமை யென்பார் 'எனை யானறியே னென்னும் மூந்துலக விவகாரம்'எனவும்,அவ்வறியாமை யறிவி னிடத்திருந்து அதனை மறையாமல் அதனுற்ருன் விளங்குகின்ற தென் பார்'உயிரை யடைந்து அதனை மூடாது'எனவும், 'அந்த வுயிரா லறியப்பட்டு' எனவும், அக்கினியினது உஷ்ணத்தை மந்திர சத்தி அதனு ளடக்குவது போலப் பிரம சுபாவமான சிற் சத்தியை யதனுள் அடக்கிற் றென் பார் ' அனல் தம்பிக்கும் மந்திரம்போல்' எனவும், அம்மாயை அப்பிரமமாக வும் அதற்கு வேருகவு மிராதென்பார் ' விளங்குறும் ஆன்ம வுருவுமல்லா மல் ஆன்மாவின் வேருத் தோன்ருது' எனவும், பிரமத்திற் கெதிரிட்ட சங் கற்பமாகிய கண்ணுடியில் இயல்பாய்த் தோற்றுகின்ற அப்பிரமச் சாயை கண்ணுடியா லுண்டாக்கித் தோற்றுகின்ற தென்றதுபோல மாயையாற் சகலமுந் தோற்றுகின்ற தென்பார் ' உளங்கொள் வியோமாதி காரியங் கடமைத் தோன்ரு ' எனவும், இங்ஙனங் கூடாத காரியங்களைக் கூட்டு விப்பதாகக் காட்டும் வல்லபமுடைய தென்பார் ' அகடித கடனு சாமர்த்தி' எனவும், சர்வானர்த்தங்களுக்குங் காரணமென்பார் ' வளங்கடரு கார ணமாம்' எனவும், இவ்வல்லப முள்ளதே மாயாசத்தி யென்பார் ' அதுவே திருசியமா மாயாசத்தி' எனவுங் கூறினர்.

வினு:-அதிருஸ்யமான மாயா சத்தியைத் திருஸ்யமென்ற தென்னை?

விடை:—வித்துவானது சத்தி அவன் வித்தைசெய்யுங் காரியத்திற் றெரிவதுபோல் பிரமத்தினது மாயாசத்தி பிரபஞ்சரூபத்திற் காட்டு நிமித் தம் 'திருசியமா மாயாசத்தி' என்ருரென்க. இன்னும் பூச்சாயா களங்கமா னது கலாநிதியினிடத்தி லிருத்தல்போலத் தோற்றி யதனை மறையாமல் அதனுற்ருன் விளங்குவதுபோல் அதீதப் பிரம ஸ்புரணம் அவ்வதீதமாக வே விளங்க, அதை யறியேனென்ற அறிவி னறியாமை அவ்வறிவும் ஆகா மல் அதற்கு வேறுமாகாமல் அவ்வறிவினிடத் திருப்பதுபோலத் தோற்றி அவ்வறிவை மறையாமல் அதனுற்ருன் விளங்குவதன்றியுந் தான் வெளிப்ப டாது தனக்காதாரமான திருக்குவின் சத்தியைக் கொண்டு ஆக முதலிய திருசியங்க ளென்னும் பொய்ப் பொருள்களை மெய்போலத் தோற்று விக்கும் மாயாசத்தி யொன்றுண்டென்று அவாந்தரமாகச் சுருதி யங்கீ கரித்ததென்க.

வினு:—அற்றேல், முன் சுத்தப் பிரமத்திற்குச் சுவகதாதிபேதம் இல்லையென்று கூறிய சுருதி இவண் இங்ஙனம் அங்கீகரித்த தென்னை?

விடை:—இம்மாயா காரியங்களில் நிற்பவர்கள் அவற்றினின்று நீங்கும் நிமித்தம் அதை விசாரித்து என்றும் இன்றென்பது தோன்றற்கென்க.

வினா:—அங்ஙனமாயின், வேதாந்தியொருவன் நிற்க ஏனையோர் யாவரும் இம்மாயையை நித்தியமெனக் கூறுவதென்னை ?

விடை:—இம்மாயையின் யதார்த்தம் வெளிப்படாமையினா லென்க.

வினா:—அற்றேல், இம்மாயையின் உண்மைதான் யாதோ ?

விடை:—தனக்கென ஒருருவம் இல்லாமையே யாமென்க.

வினா:—அற்றேல், மாயையின் உண்மை தெரியாத மதங்கள் அதற்கு அதீதமான முத்தியின் இலக்கணங் கூறுவதென்னை ?

விடை:—மதங்கள் மாயைக்குட்பட்ட பத முத்தியைக் கூறுவதேயன்றி, அதற் கதீதமான பர முத்தியைக் கூறுவது அன்றென்க.

வினா:—அற்றேல், மதங்கள் அற்பப் பிரயோசனமான பத முத்திகளை முக்கியமாகக் கூறுதற்கு வேதஞ் சம்மதித்ததென்னை ?

விடை:—யாதும் இன்றிய ஆதுலர்க்கு யாதேனும் உள்ளவன் ஆக்கவானென்பது லௌகிக சம்மத மாதல்போல, சுகமென்ப தொன்று மின்றிய பேதைகட்குக் கிஞ்சித்துச் சுகத்தைக் கொடுக்கும் பதமுத்திகளைக் கூறுதலும், சக்ரவர்த்திச் செல்வமுள்ள பெருமன்னனுக் கோர் தேசாதிபதியான குறுநில மன்னன் தாரித்திர னென்பதுபோல, பரமுத்தியான மோக்ஷ சாம்பிராச்சியம் பெற்ற மகதைசுவரியவானுக்கு இப்பத முத்தியான சொற்ப ஐசுவரியவான் தாரித்திரனெனக் கூறுதலும் வேதசம்மதமே யாமென்க

அக்கினி பிரகாசத்தோடு கூடி யிருக்க அதன் குணமான உஷ்ணத்தைத் தன்வயமாக்கிக் கொள்ளும் மந்திர சத்தியைப்போல, பிரமம் தனதருளோடும் பிரகாசித்திருக்க அதனுல்லாசமான சித்து விலாசத்தைத் தன் வசமாக்கிக்கொண் டிருத்தலும், பிரமத்தைத் தவிரத் தானொரு பொருளுந் தனக்கோர் சுதந்தரமுமின்றி, அதன் பிரதிபலனச் சாயையாகிய சீவேசுர சகத்திற்குக் காரணமாயு மிருக்கின்ற மாயா சத்தியின் இயல்பை விளங்கக் கூறினாரென்க. 56

(அ - கை.)

முன்னர்ச் சத்துமுதலிய பஞ்ச இலக்கணங்களால் திருக்கை விளக்கியவாறுபோன்று அசத்து முதலிய பஞ்ச இலக்கணங்களால் மாயாசத்தியினையதென இக்கவி யுணர்த்துகின்றது.

அனையதொரு மாயையிலக் கணமசத்து சடந்துக்க மநித்தங்
கண்ட, மெனுமிவற்றுண் முயற்கோடு முதலசத்து சடவுருக்கல்
லெழுவாய் புத்தி, தனையடையுங் கோரமொடு மூடவிருத் திகடுக்
கந் தபுமெய் யாதி, முனமுரைசெய் யநித்தங்கண் டங்கால பரிச்
சேத முதல வாகும்.

(இ - ரை.) "அனையதொரு மாயையிலக்கண மசத்து சடந் துக்க மநித்தங் கண்டமெனு மிவற்றுண் முயற்கோடு முத லசத்து" எ-து. அத் தகையதாகிய வோர் மாயா சத்தியி னிலக்கணமாவன:—அசத்து, சடம், துக்கம், அநித்தம், கண்டம் என்னும் இவை யைந்தாம். இவற்றுள் அசத் தெனல் முயற்கோடு முதலியவை போல்வதாம்; "சடவுருக்கல் லெழுவாய் புத்தினை யடையுங் கோரமொடு மூடவிருத்திக டுக்கம்" எ-து. சடமெனல் உருவா நின்றுள்ள கல் முதலியவை போல்வதாம், துக்கமெனல் புத்தியை வந்தடையுங் கோர விருத்தி மூட விருத்திகளின் றன்மையாம்; "தபுமெய் யாதி முனமுரைசெய் யநித்தங் கண்டங் கால பரிச்சேத முதலவாகும்" எ - து. அநித்தமெனல் முன்னர்க் கூறிய மெய்யல்லாத பிராகபாவ முத லியவை போல்வதாம், கண்டமெனல் கால பரிச்சேத முதலியவற்றை யேற்பது போல்வதாம், எ- று.

ஆகுமென்னும் ஆக்க வினைமுற்றை ஏனைய நான்கிடத்து மொட்டுக; ஆதலின்,இது கடைநிலைத் தீபகம். அசத்து முதலிய ஐந்தையுங் கூறி, அவ ற்றி னிலக்கணங்களை நிரையே கூறினமையால் இது நேர்நிர னிறையணி. இத்திருசியத்தை யுற்று விசாரணைசெய்து பார்க்குமிடத்து இல்லாமையால் அசத்தும், தனக்கென வோரறிவின்மையிற் சடமும், இன்பம்போலத் தோற்றி யழிதலிற் றுக்கமும், இருப்பதுபோலத் தோற்றி யழிதலின் அநித்தமும், பின்னமயமா யிருத்தலிற் கண்டமுமா மென்க.

வினா:—இவ்வைந்து தன்மையும் மாயைக்கேயென்றால் அதன் காரிய மாய சகத்திற் கில்லையோ?

விடை:—காரணுதநந்நியத் காரியம் என்ற நியாயத்தாற் காரணத்தி லுள்ளது காரியத்திற்கு முண்டெனக் கொள்க.

இம்மாயை யநாதியே மித்தையென்பது தோன்ற அசத்தாதி யைந் தின் இலக்கண முணர்த்திய தென்பது கருத்து. 57

(அ - கை.)

இவையன்றியும் மாயைக்குரிய ஒன்பதுவித தன்மைகளையும், மூன்று வித ஞானங்களையும் இக்கவி யுணர்த்துகின்றது.

பின்னமோ டசத்துசா வயமுமெதிர் மறையுமவை பிரிந்து
தம்மின், மன்னியவு மொழிந்தநிர்வாச் சியமாகு நவவிதமம்
மாயை யெய்து, முன்னலருஞ் சுருதிசம் பந்தமுத்தி சம்பந்த
முலோக பந்த,மென்னவரு ஞானங்கண் முறையேயம் மாயைபடு
மியல்பு கூறின்.

(இ-ரை.) "பின்னமோ டசத்து சாவயமு மெதிர்மறையு மவைபிரி ந்து தம்மின் மன்னியவு மொழிந்தநிர்வாச் சியமாகு நவவிதமம் மாயை யெய்தும்" எ-து. பின்னமும், அசத்தும், சாவயவமும், இவற்றிற் செதிர்

முறையாய அபின்னமும், சத்தும், நிரவயவமும், அவைகள் வெவ்வேருகப் பிரிந்து தம்முள் கலப்பனவாய பின்னுபின்னமும், சதசத்தும், சாவயவ நிர வயவமுமாகக் கூறிய வொன்பதுவிதத் தன்மையையும் அநிர்வாச்சியமா நின்றுள்ள மாயையானது தனக்கியல்பாகப் பெறும்; "உன்னலருஞ் சுருதி சம்பந்த முத்திசம்பந்த முலோகபந்த மென்னவரு ஞானங்கண் முறையே யம் மாயைபடு மியல்பு கூறின்" எ-து. கணித்தற்கரிய சுருதிசம்பந்தம், யுத்தி சம்பந்தம், உலோக சம்பந்தமென வழங்கிவரு ஞானங்கள் முறையே யம்மாயைக் குண்டாகு மியல்பைக் கூறுமிடத்து, எ - று.

இம் மூன்றும்மையும் எண்ணும்மை. ஞானமெனலைத் தனித்தனிச் சுருதி முதலிய மூன்ருேடு மொட்டுக. சாவயவமென்பது சாவயமெனக் கடைக்குறையும், சம்பந்தமென்பது பந்தமெனத் தலைக்குறையுமாய் வந் தன. ஞானங்க ளென்ற பன்மையைச் சுருதியாதி மூன்றிற்குங் கூட்டுக.

பிரமவிசாரத்தின்கண் ஆத்மதரிசன நிமித்தம் அநாத்மாவைநியதிகளையும் போது திருசிய மனைத்தும் வேறுபட் டிருத்தலிற் பின்னமும்,அது சமாதி யில் நில்லாமையின் அசத்தும், அது முன் அவயவமாகத் தோற்றலிற் சாவ யவமும், சமாதியின்கண் ணின்றெழுந்த தனதறிவிற்கு அத்திருஸ்யங்களி னது உருவாக விளங்கலின் அபின்னமும், அவ்விடத்து அத்திருஸ்யங்கள் அறிவாய் நிற்றலின் சத்தும், அங்ஙனம் அதற்கோ ருருவமின்மையின் நிர வயவமும், சாதனத்தில் வேருகவுஞ் சாத்தியத்தி லொன்ருகவு மிருத்தலிற் பின்னுபின்னமும், அங்ஙனமே கற்பனையிற் சத்தும் யதார்த்தத்தில் அசத் துமாக இருத்தலிற் சதசத்தும், சகசத்திற் கண்டே கல்லானதுபோலப் பிர மமேயாவுமாக விளங்கலிற் சாவயவ நிரவயவமுமாகிய இவைகளாமெனவும் அல்லவெனவும், குறிப்பிட்டு வசனிக்கப்படாதாதலின் இம்மாயை அநிர்வச னீய நவப்பிரகாரமெனவுங் கூறினர்.இம்மாயை அசத்தியமாயினுஞ் சத்திய மான பிரம சந்நிதானத்திலுண்டாதல் இத்தன்மையதெனத் தெரிவித்தா ரென்க. 58

(அ - கை.)

மேல் சம்பந்தஞான மூன்றெனப்பட்டன; அவற்றின் றன்மைகளும், தமமாதிய பஞ்சநாமங்களும் இனையவென இக்கவி யுணர்த்துகின்றது.

விண்ணின்மல ரெனத்துச்ச மேயெனவு மிப்பிவரு வெள்ளி போல, வெண்ணுமநிர் வாச்சியமா மெனவுமுயிர் போனித்த மெ னவு நிற்கு,முண்ணிலவு தமமாயை மோகமுட னவித்தைபொய்ம் மை யுருவி யென்றே, நண்ணுமிவை மாயாபஞ் சகமாகு மென வறிஞர் நவில்வ ரன்றே.

(இ-ள்.) "விண்ணின்மல ரெனத்துச்ச மேயெனவு மிப்பிவரு வெள்ளிபோல வெண்ணுமநிர் வாச்சியமா மெனவு முயிர்போ னித்த மென் வுநிற்கும்" எ-து. மாயாசத்தியானது ஆகாயத் தாமரைபோல்வதின் துச்ச மெனவும், சுத்திகா ரசிதம் போல்வதின் சத்துக்களால் மதிக்கத்தக்க அநிர்

வாச்சிய மெனவும், ஆன்மாவைப்போல் நிரந்தரமாகக் காணப்படுதலின் நித்தமெனவும் பெயர்பெற்று நிற்கும்; "உண்ணிலவு தமமாயை மோகமுடனவித்தை பொய்ம்மை யுருவியென்றே நண்ணுமிவை மாயாபஞ் சகமாகுமென வறிஞர் நவில்வர்" எ - து. இங்ஙனமாக வன்றியும் யாவாது உள்ளத்தினுந் தங்கி யிருப்பதால் தமம், மாயை, மோகம், அவித்தை, பொய்யுருவியெனப் பெயர்பெற்று நிற்கும், இவ்வேதுக்களால் இவ்வைந்தும் மாயா பஞ்சகமாமென அறிஞர் கூறு நிற்பர், எ - று.

அன்று ஏ அசைகள். என்றே யென்பதில் ஏகாரம் தேற்றம். பொய்ம்மையுருவி யென்பதை வடநூலார் அநிர்தாத்மிகையெனக் கூறுவர். மாயை சுருதி சம்பந்தமாய் விசாரிக்கிற் ககனகுசுமம்போல இன்மையாதலிற் றுச்சமெனவும், உத்தி சம்பந்தமாய் விசாரிக்கிற் சுத்திகாரசிதம்போல உண்டின்றென்னுதாகலின் அநிர்வாச்சியமெனவும், உலக சம்பந்தமாய் விசாரிக்கின் ஆத்மாவைப்போல் உள்ளதாகத் தோற்றலின் நித்தியமெனவுங் கூறினர்.59

(அ - கை.)

முன்னர்த் தொகுத்துக் கூறிய மாயாபஞ்சக இலக்கணங்களிவையவென இக்கவி வகுத்துணர்த்துகின்றது.

சீவசே தனமறைத்துத் தமமயலா கியவுலகத் திறத்திற்
கெல்லா, மேவுகா ரணமாகி மாயைவிப ரிதஞானம் விளைத்து
மோக, மோவவுணர் வழித்தவித்தை சத்தின்வே றுகிப்பொய்
யுருவி யாகும், வீவிலா மாயையிதற் கிருதருமஞ் சங்கோச
விகாச மென்றும்.

(இ - ரை.) "சீவசே தனமறைத்துத் தமமயலாகிய வுலகத் திறத்திற்கெல்லா மேவுகாரணமாகி மாயை விபரிதஞானம் விளைத்துமோகம்"எ-து மாயாசத்தியானது ஆன்மஞானத்தை மறைத்துத் தமமெனவும், ஆன்மாவுக் கயலா நின்றுள்ள சகமாதி மூன்றின் நிலைகளுக்கெல்லாந் தான் இயைந்த காரணமா நின்று மாயை யெனவும், ஒன்றையொன்றாக வுணரும் விபரீத ஞானத்தை விளைத்து மோகமெனவும்; 'ஓவவுணர் வழித்தவித்தை சத்தின்வேறாகிப் பொய்யுருவியாகும்" எ -து. ஒழியுமாறு உணர்வை யழித்து அவித்தை யெனவும், உண்மைக்கு மாறாக நின்று பொய்யுருவி யெனவும் பெயர்பெற்று நிற்கும்; "வீவிலமாயை யிதற்கிருதருமஞ் சங்கோசவிகாச மென்றும்" எ - து. அழியாது நித்தியம்போற் றோன்றும் இந்த மாயா சத்திக்குச் சங்கோசமெனவும், விகாசமெனவும் இரண்டு தருமம் உளவாகத் தோன்றும், எ — று.

மறைத்து, காரணமாகி, விளைத்து, அழித்து, பொய்யுருவியாகி, தமம், மாயை, மோகம், அவித்தை, பொய்யுருவி எனப் பெயர்பெற்று நிற்குமென முடிக்க. இது நேர் நிர னிறையணி. சங்கோசம்-குவிதல்; விகாசம்-விரிதல். அசத்து, பொய்யுருவி, துச்சம் என்பன வொருபொருட் கிளவியாயினுங்

கிஞ்சித்துத் தாரதம்மியம் இருத்தலின் அவைதோன்ற ஆங்காங்குக் கூறினார். இம்மாயை யிரவியை யெழிலி மறைத்ததுபோல ஆத்மஞானத்தை யேகதேசத்தின் மறைத்ததுபோலத் தோற்றுவிக்கும் அந்தகார மாகலின் தமம் எனவும், தன்னை மறந்தவிடத்துப்பிரபஞ்சமாகத்தோற்றுவித்தற் கேதுவாகலின் மாயை எனவும், குற்றியை மகனென்றதுபோலச் சிவத்தைச் சகமாகத் தோற்றுவித்தலின் மோகம் எனவும், தன்னை யறியேனென்ற தன்மை யறிவாயிருந்தும் அதனைத் தோற்றாமற் கெடுத்தலின் அவித்தை எனவும், இங்ஙனஞ் செய்வதற் கேதுவான வுருவந் தனக்கென வொன்றின்மையின் பொய்யுருவி எனவுங் கூறினார்.

வினா:—இந்துவினை யென்ற கவியில் மறையாதென்ற மாயை யிங்ஙனம் மறைத்ததென்றதென்னை ?

விடை:—சந்திர னுருவங் களங்கத்தின் அளவெவ்வளவோ, அவ்வளவு மறை பட்டதாகத் தோற்றல்போல, ஆத்மஞான வியாபகத்தில் ஏகதேசமான மாயை யெவ்வளவோ, அவ்வளவு மறைபட்டதுபோலத் தோன்றினதேயன்றி வேறின்றென்க. 60

(அ - கை.)

மேற்கூறிய சங்கோச விகாச தர்மங்களின் இலக்கணம் இனையவெனவும், மாயைக்கு வேறிரண்டு குணங்களின் நாமம் இனையவெனவும் இக்கவி யுணர்த்துகின்றது.

விரிந்துபட மோவியங்கள் பலதிகழ்த்திக் குவிந்தொடுக்கும்
விதமே போல, வரந்தைதரு மாயையுந்தன் விகாசதரு மத்தினு
லகிலங் காட்டிப், பரந்தவைகள் சங்கோச தருமத்தா லடக்கு
மெனப் பகர்வர் மாயைக், கிருந்தகுண மிரண்டுளவில் சுதந்திர
முஞ் சுதந்திரமு மென்ன வன்றே.

(இ-ரை.) "விரிந்துபட மோவியங்கள் பலதிகழ்த்திக் குவிந்தொடுக்கும் விதமேபோல" எ-து. படமானது தான் விரிந்து தன்பாலடங்கிய பல வேறு விகற்ப சித்திரங்களை விளங்கக் காட்டி மீண்டுங் குவிந் தொடுக்கிக் காட்டும் விதமெங்ஙனமோ அங்ஙனமே; "அரந்தைதரு மாயையுந்தன் விகாசதரு மத்தினு லகிலங்காட்டிப் பரந்தவைகள் சங்கோச தருமத்தா லடக்குமெனப் பகர்வர்" எ - து. இன்பம்போலக் காட்டித் துன்பத்தைத் தரற்பாலதாகிய மேற்கூறிய மாயாசத்தியும் தனது விகாச தருமத்தினால் விரிந்து சமஸ்த வுலகங்களையுங் காட்டி, அங்ஙனங் காட்டியதாற் காணப் படும் விரிவாய வுலகங்களைத் தனது சங்கோச தருமத்தினு லொடுக்கிக் காட்டுமெனச் சத்துக்கள் கூறாநிற்பர் ; "மாயைக் கிருந்தகுண மிரண்டுள வில்சுதந்திரமுஞ் சுதந்திரமுமென்ன" எ – து. இவையன்றியும் மாயைக்கு இயல்பா நின்றுள்ள குணங்கள் சுதந்திரத்துவ ஈனமெனவும், சுதந்திரத்துவ மெனவு மிரண்டுள்ளனவாம், எ - று.

அன்று ஏ அசைகள். மாயையும் என்பதி லும்மை இறந்ததுதழீஇய வெச்ச வும்மை. படமானது திகழ்த்தி யொடுக்கிக் காட்டுமாறு போன்று மாயையும் விரித்துக்காட்டி அடக்கிக் காட்டுமென முடிக்க. யதார்த்தமான படத்தில் வன்னங்களாற் கற்பிதமா யமைத்த சித்திரங்களே விகசிதமாய் விளங்கல்போல, சுயஞ்சித்திற் கற்பிக்கப்பட்ட சராசரங்களே விகசித்தலின், ஈண்டு மாயைக்குச் சித்திரப்படத்தை யுவமித்தாரென்க. இச்சகமாகிய காரியந் தோற்றற்கு இம்மாயை யொரு சார்பு காரணமாதலின், அதன் விரிவு ஒடுக்கமே சகத்தின் உதிப்பும் ஒடுக்கமு மாமென்க. 61

(அ - கை.)

முன்னர் மாயைக்கு இரண்டுகுணம் வேறுளவென்பது விளங்க இக்கவி யுணர்த்துகின்றது.

பொய்யாகிச் சத்துருவப் பொருளின்வே றாகியொரு பொருளாய்த் தோற்றல், செய்யாமை யாலுளதில் சுதந்திரஞ்சான் றுய வொரு சேத னன்பா, லுய்யாத சீவாதி யாக்குதலாற் சுதந்திரமு முளது மாயை, மெய்யான தலதென்றல் விசும்பலர்போ லில்லை யென விளம்ப லன்றே.

(இ - ரை.) "பொய்யாகிச் சத்துருவப் பொருளின் வேறாகி யொரு பொருளாய்த்தோற்றல் செய்யாமை யாலுளதில் சுதந்திரம்" எ - து. தனக்கென சொரூப மொன்றின்றாய் மெய்ப்பொருளாகிய பிரமத்தினின்றும் வேறாகி, தானொரு முதலாகித் தோற்றல் செய்யாமையால் சுதந்திர ஈனத்துவமும்; "சான்றுய வொரு சேதனன்பா லுய்யாத சீவாதி யாக்குதலாற் சுதந்திரமு முளதுமாயை" எ - து. சாட்சியாக நின்றுள்ள ஒப்பற்ற பரமாத்மாவினிடத்தில் அறியாமையினின் றுய்தற் கிடம்பெறாத சீவன் முதலியவற்றை விளைவித்தலாற் சுதந்திரத்துவமு மாகிய இவ்விரண்டையு முடையது மாயையாம்; "மெய்யான தலதென்றல் விசும்பலர்போ லில்லை யென விளம்பலன்று" எ-து. அம்மாயையென்பது மித்தையெனச் சொல்லப்படுதல் ககனாரவிந்தம்போல் முற்றும் இன்றெனச் சொல்லப்படுவதன்று.

ஏ அசை. சகமாதியை நோக்குங்கா லுளதாயும், யாது சொரூப மென நோக்குங்கால் இலதாயுங்காணப்படுதலின் இவ்விரு தர்மத்தையுமாயாசத்தியேற்றற்கு முரணின்றென்க. இல் சுதந்திரமென்பதில் எண்ணும்மையெஞ்சியது. பிரமத்தைத்தவிரத் தனக்கென வோர்செய லில்லாமையாற் சுதந்திரமின்மையும், அப்பிரம சத்தையைக் கொண் டியாவையுங் கற்பித்தலிற் சுவந்திரமு முளதென்க. 62

(அ - கை.)

முன் பொய்யென்ற மாயையின் விருத்தித்திரயம் இனையவென இக்கவி யுணர்த்துகின்றது.

புலனில்கனுக் கரியாதி போற்றேன்றி விசாரிக்கிற் பொன்றும் மெய்யா, நிலவுதல்செய் சுத்தசத்து வடிவமா மாயையொடு நிகழ்த்து கின்ற, மலினசத்து வடிவமா மவித்தைதமப் பிரதான வடிவமாகு, நலமில்பிர கிருதியென விருத்திமூன் றுடையது முன்னவின்ற மாயை.

(இ - ரை.) "புலனில் கனுக் கரியாதி போற் றேன்றி விசாரிக்கிற் பொன்றும்" எ -து. ஐம்புல வுணர்வின்றிய கனவின்கட் டோன்றிய யானை முதலியவைகளெங்ஙனமோ, அங்ஙனமே சக சீவ பர முதலியவைகள் மாயையின்கட் டோன்றி யங்ஙனந் தோன்றியவற்றை யையந் திரிபற விசாரிக்கிற் சற்றுமிலதாக அழிதம்; "மெய்யா நிலவுதல்செய் சுத்தசத்து வடிவமாமாயை யொடு நிகழ்த்துகின்ற மலின சத்து வடிவமா மவித்தை" எ - து. மெய்போல எவர்க்கும் விளக்குவிக்குஞ் சுத்த சத்துவ வடிவமான மாயையும் அதனோடொன்றாகச் சொல்லப்பட்ட அசுத்த சத்துவ வடிவமான அவித்தையும்; "தமப்பிரதான வடிவமாகு நலமில் பிரகிருதியென விருத்தி மூன்றுடையது முன்னவின்ற மாயை" எ- து. தமப் பிரதான வடிவமாய நலமிழந்த மூலப் பிரகிருதியுமெனக் கூறப்படும் இம் மூன்று விருத்திகளையும் முன்னர்க் கூறிய மாயாசத்தியானது தன் பாலுடையதாகத் தோன்றும், எ - று.

கரியாதி யென்றமையால் புலி முதலியவற்றையுங் கொள்க. மாயை, அவித்தை, பிரகிருதி, இம்மூன்றையும் விருத்தித் திரயமெனக் கொள்க. தஸ்மரணைக் கிடம்பெறுமையின் நலமில் என் றடை கொடுத்தார். விசாரிக்கிற் பொய்யா முடிதலின் மெய்யா நிலவுதல் செய் என்றார். விருத்தி யென்பதைச் சுத்த சத்துவாதி மூன்றிடத்துங் கூட்டுக. எனவே, சுத்த சத்துவவடிவ மாயாவிருத்தியெனவும், மலின சத்துவ வடிவ அவித்தியா விருத்தியெனவும், தமப் பிரதானவடிவ விருத்தி யெனவுங்கொள்க. மாயையின் சத்துவத்தில் மூன்றும், ரஜசில் மூன்றும், தமசில் மூன்றுமாக ஒன்பதாய் விரிந்தது விருத்தியென்க. 63

(அ - கை)

மாயையின் சத்துவாதி குணங்களிற் சக சீவ பரங்களின் தோற்றம் கூறுவான் வேண்டி, சுத்த சத்துவ மாயையில் ஈசன் தோன்றும் இயல்பு இனையதென இக்கவி யுணர்த்துகின்றது.

மாயைவரு சுழுத்திலயங் களினத்தி யாசயிக்க மாயிற் றுண்மை
யாயபிர மத்தினன வொடுபட்டப்பி னிதுபேத வவத்தையெய்து
மேயவதிற் பிரமசை தனியம்விம் பித்திட்டதுவே விளங்குஞானங்
தூயசை தன்னியமே பதியிறையென் றிடநிற்குந் துணிவிதாமே.

(இ - ரை.) "மாயை வரு சுழுத்தி லயங்களி னத்தியாசயிக்க மாயிற்று" எ-து. மாயையானது இடைவிடாது மாறிமாறி வருகின்ற சுழுத்திய

வத்தையிலும், சாவ சங்கார காலங்களிலும் அயிக்கமானதுபோல் அத்தியா சமாக் காண்பதெங்ஙனமோ, அங்ஙனமே; "உண்மையாய பிரமத்தி னன வொடு படைப்பி னிது பேத வவத்தை யெய்தும்" எ-து. உண்மையாகின் றுள்ளசைதன்னியத்திற் சாக்ராவத்தையிலும் படைப்புக்காலத்திலும் இந்த மாயையானது இங்ஙனமாய பேத அவத்தைகளை யடைந்ததாகத்தோன்றும்; "மேயவதிற் பிரம சைதனியம் விம்பித்திட்டதுவே விளங்கு ஞானந் தாய சைதன்னியமே பதியிறையென் றிடநிற்குந் துணிவிதாமே" எ-து. இந் நிலையதாக வாய்த்த அந்தமாயையிற் பிரம சைதன்யமானது பிரதிபிம்பிக்க அங்ஙனம் பிரதிபிம்பித்த சாயையே ஞானவடிவாக விளங்கும் பரிசுத்த சைதன்யமே பதியெனவும், இறையெனவும் எவருங் கூறும்படியாக நிற் கும், இதுவே துணிவெனப் படுவதாம், எ-று.

ஆகாய வியாபகத்தில் அணுத்துவ ஏகதேச விடத்திற் காற்றெழுந் தெங்கணும் வியாபித்து மோதி யடங்குவது போல, பிரமத்தில் மாயை பேத அவத்தை யெய்தி யயிக்கமாயிற்றென்றார். சுழுத்தி, லயம், நனவு, படைப்பு இவை நேர் நிரனிறை. சுழுத்தி நனவு சீவ சைதன்னி யத்திலும், லயம் படைப்பு ஈச சைதன்னியத்திலு மெனச் சேர்க்க. பேத மென்பது பிரம வியாபகத்தில் மாயை கிஞ்சித்து வேறுபடுதல். இனி யுண்டாகும் யாவைக்கும் மேலாயிருத்தலின் ஈசனெனவும், இங்ஙன முண் டாகின்ற யாவைக்குங் கர்த்தாவா யிருத்தலின் பதியெனவும், அவை யனைத்தையும் பிரேரகப் படுத்தலின் இறையெனவுங் கொள்க.

மாயையானது உண்மையான பிரமத்துடனே யத்தியாச ஐக்கியமா யடங்கிக் கிஞ்சித்து வெளிப்படும்போது அதற்கே சுத்தசத்துவ மாயா விருத்தியெனவும், இந்நிருமலத் துநித்த பிரமப் பிரதிசலனச் சாயை நிரு மலமாய் விளங்கலின் அதுவே சர்வஞ்ஞத்துவாதி குணவிசிஷ்டனை ஈச னெனவுமாம். 64

(அ - கை.)

மேற்கூறிய மலின சத்துவாவித்தையிற் சீவர்கடோன்று மியல் பினையதென இக்கவி யுணர்த்துகின்றது.

வேறு.

அப்பரற் குபாதி யாகி யமோககா ரணியா மாயை
பொய்ப்புறு மவித்தை யெண்ணிற் போத்தொரு பசுவென் றோது
மெய்ப்பருஞ் சீவர்க் கெல்லா முபாதிபாய் மோகஞ் செய்யு
மெய்ப்புறு பகுதி பாச மெனச்சம குணமா நின்று.

(இ - ரை.) "அப்பரற் குபாதியாகி யமோக காரணியா மாயை" எ-து. மாயையென்பது முற்கூறிய பரனுக்கு உபாதி வடிவாக நின்று மோகரகித காரணியா நிற்கும்; "பொய்ப்புறு மவித்தை யெண்ணிற் போத்

திரு பசுவென்றேது மொப்பருஞ் சீவர்க்கெல்லா முபாதியாய் மோகஞ் செய்யும்" எ-து. பொய்யெனற் கியைந்த அவித்தையென்பது எண்ணி றந்த போத்திரு வெனவும், பசுவெனவும், சொல்லத்தக்க வொப்பில்லாத சீவர்களுக்கெல்லா முபாதியாக நின்று மோகத்தைச் செய்யாநிற்கும்; "எய்ப்புறு பகுதிபாச மெனச்சம குணமா நின்று" எ-து. இளைக்கத்தக்க மூலப் பிரகிருதியானது போக்கியவடிவத் தன்மையினுற் பாசமெனக் கூறப்பட்டுக் குணத்திரயசமானவத்தையாக நின்று, எ-று.

காரணமெனற்பாலது காரணியென்றாயது சுத்த மாயாசத்தியை நோக்கியென்க. போத்திருவென்றது அநுபவிப்பவனை. அவித்தையை யுபாதியெனல் மயக்குந் தகைமை பற்றியும், உபாதி யமோககாரணி யெனல் மயக்கம் விளைவியாமை பற்றியுமென்க. இவ்விரண் டேதுக்களால் சர்வஞ்ஞத்துவ முதலிய குணங்களும் கிஞ்சிஞ்ஞத்துவ முதலிய குணங்க ளும் வந்தமை காண்க. அதோமுகத்திற்கும் ஊர்த்தமுகத்திற்கு மியைந்து நிற்பது வேறின்மையின், சீவர்களுக் கொப்பருமென் றடைகொடுத்தார். குணத்திரயத்திற்குப் பகுதி சமமாநிற்றலின், சமகுணமா நின்றென்றார். பகுதிக்கு எய்ப்புறுவென் றடைகொடுத்தது அளவிறந்த பிறவிகளைத் தந்து இளைப்பை யுண்டாக்குந் தகைமை பற்றியென்க. ஏனைய பாசங்கள் பகுதி போல்வ தன்றாகலின், பகுதி பாசமெனப்பட்டது. வித்தையினுற்கெடுத லின் அவித்தையைப் பொய்ப்புறு மவித்தையென்றார். 65

(அ - கை.)

முற்கூறிய தமப்பிரதான ரூபமான பிரகிருதியிற் காலதத்துவந் தோன்றும் இயல்பு இனையதென இக்கவி யுணர்த்துகின்றது.

அவித்தையின் விம்பித் துள்ள வாருயிர் நுகர்ச்சிக் காகத்
துவக்குறு காரி யங்க டோற்றிட வெதிர்கு றித்த
வுவப்புறு மீச னோக்க மாத்திரத் துற்ற லர்ந்து
பவப்படு கால மாகி யதுகொடு பரிணா மித்து.

(இ - ரை.) "அவித்தையின் விம்பித்துள்ள வாருயிர் நுகர்ச்சிக்காகத் துவக்குறுகாரியங்க டோற்றிட" எ-து. முன்னர்க் கூறிய அவித்தையி னிடத்திற் பிரதிபிம்பித்த நிறைந்த வுயிர்களின் போகானுபவ நிமித்தம் உட லுக் கியைந்த காரியங்க ளெவையோ, அவை யனைத்தும் உண்டாகுமாறு; "எதிர்குறித்த வுவப்புறு மீசனோக்க மாத்திரத்துற்றலர்ந்து" எ-து. தனக் கெதிராகச் சங்கற்பித்த ஆனந்த வடிவான ஈசன் நோக்கின மாத்திரத்தி லுடனே யெங்கணும் பரவி; "பவப்படு காலமாகி யதுகொடு பரிணமித்து" எ-து. பவத்திற்கியைந்த காலதத்துவமாகி யதுகாரணமாக மாறுபட்டு, எ-று.

துவக்கு-காரண ஆகுபெயர். நுகர்ச்சிக்கியைந்த காரியமென்றது சத்த பரிசாதிகளை. இவை யனைத்துஞ் சடமாதலி னெதிரென்றார். உவப்புறு

மீசனென்றது அன்பருக் கினிமைபற்றி யென்க. பரிணமித்தல் பால் தயிராதல்போல்வதாம். காலமாயதும் பரிணமித்ததும் பகுதியென்க. பிரதி பிம்பித்தலை விம்பித்தலெனல் மரூஉ. வித்தையாப் பிரதிபிம்பரான ஈசுரன் தனது கடாட்சத்தினுல் அவித்தையாப் பிரதி பிம்பரான சீவர்கள் மயக்கம் நீங்கத் தனுவாதிகளைக் கொடுக்கும் நிமித்தங் காலதத்துவ முண்டாயிற் றென்பது கருத்து. 66

(அ - கை.)

மகத்தத்துவத்தின் உற்பத்தியுங் குணமும் இனையவென இக்கவி யுணர்த்துகின்றது.

இருமக தத்து வந்தா னெனநிற்கு மதுதா னீர்பெய்
தரும்விதை முளையா மன்முன் போலிரா தாதல் போலக்
கருவெனும் பகுதி யோடாங் காரமு மாகா மற்பொய்
யுரமுறு நிருவி கற்ப வுருநடு வவத்தை யாகும்.

(இ - ரை.) "இருமக தத்துவந்தா னெனநிற்கு மதுதா னீர்பெய் தரும்விதை முளையாமன் முன்போ லிராதாதல்போல" எ - து. பெரிதாகிய மகத்தத்துவ மெனக் கூறப்பட்டு நிற்கும் அந்நிலையது நீர்விட்ட விதை யானது முளையாமலும், முன்போ லிராமலும் எங்ஙனமா நிற்குமோ அங் ஙனமே; "கருவெனும் பகுதியோடாங் காரமு மாகாமற்பொய் யுரமுறு நிருவிகற்ப வுருநடு வவத்தையாகும்" எ - து. கருப்பம்போல்வதாகிய மூலப்பிரகிருதியு மாகாமல் அகங்காரதத்துவமு மாகாமல் கற்பிதஞான சம்பந்தமுள்ள நிர்விகற்ப வடிவமான மத்தியகத அவத்தை யெனப்படுவதாம், எ - று.

தனததிஷ்டான நிலையை மறந்தமையாற் பொய்யுர மெனப்பட்டது. உதாரணம் என்னை நானறியே னெனல். கருப்பம்போல்வதின் பகுதியைக் கருவென்றார். திரிகுணமாக விரியாமையின் நிருவிகற்ப மெனப்பட்டது. பிரகிருதிக்கு விதையையும், மகத்தத்துவத்துக்கு ஊறின விதையையும், அகங்காரத்திற்கு அங்குர விதையையும் உவமித்தாரென்க. நடுவென்றமை யின்முதலிற் பிரகிருதியும் ஈற்றில் அகங்காரமுங் கொள்க. விதை நீரின் உப்பின் அங்குராதி விருக்ஷமுண்டாதற் கேதுவாதல்போலப் பிரகிருதி நோக்க மாத்திரத்தான் மகத்தத்துவமாதல் அகங்காராதி சகமுண்டாதற் கேதுவென்க. 67

(அ - கை.)

மேற்கூறிய அகங்கார தத்துவத்தில் உதித்த குணத்திரய நாமம் இனையவென இக்கவி யுணர்த்துகின்றது.

கொன்மக தத்து வத்திற் குணபேத முறுப்பொய்ஞ் ஞான
மின்சவி கற்ப மாக வருமுத லத்தி யாச
மென்முத லாங்கா ரந்தே தான்றிடு குணஞ் சத்து வந்தான்
பின்வரு மிராச தஞ்சொற் பெருந்தமோ குணமென் றாகும்.

(இ-ள்.) "கொன்மக தத்துவத்திற் குணபேத முறுப்பொய்ஞ் ஞான மன்சவி கற்பமாக" எ-து. பெரும்பான்மையும் மகத்தத்துவத்திற் குண பேதமுற்று மிகவும் மித்தையா ஞானத்தினால் விகற்பவடிவமாக; "வருமுத லத்தியாச மென்முத லாங்காரந் தோன்றிடுகுணம்" எ - து. வருகின்ற முதலத்தியாசமெனக் கூறப்படும் முதலகங்காரத்தில் தோன்றுகின்ற குண ங்கள்; "சத்துவந்தான் பின்வரு மிராச தஞ்சொற் பெருந்தமோ குண மென்றாகும்' எ - து. சாத்துவிதம், பின் தொடர்ந்துவரு மிராசதம், பெரி தாகச்சொல்லப்பட்ட தாமதமெனப் பெயர் பெறுவனவாம், எ - று.

கொன்மன் மென்பன இடைச்சொற்கள். உறுவென்பது செய்யா வென்னும் வாய்பாட்டு வினையெச்சம். சவ்விகற்பமாதலின் பொய்ஞ்ஞான மென்றார். ஒன்றில் மற்றொன்று தோற்றுவ தத்தியாசம்.

விருட்சத்துக்கு அங்குர முதலாவதுபோலச் சகத்தோற்றத்திற் சகங் கார முதலாதலின், இவ்வகங்காரத்தை முதலென்றார். 68

(அ - கை.)

முன்னர்க் கூறிய திரிவித குணங்களி னுருவங்களும், இவை காரண மாக வந்த அவற்றின் நிரைப் பெயர்களும் இனையவெனவிக்கவியுணர்த்து கின்றது.

உரைப்பருஞ் சத்து வாதி யுருவங்கள் பிரகா சம்பின்
புரைப்பிர விருத்தி மோக மென்குவர் புகல்கு ணங்க
ணிரைப்பெயர் தான்வை காரி நிகழுந்தை சதம்பூ தாதி
விரிப்பருங் குணங்கண் மூன்றுந் தருவமேல் விளம்ப லுற்றும்.

(இ - ள்.) "உரைப்பருஞ் சத்துவாதி யுருவங்கள் பிரகாசம் பின் புரைப்பிர விருத்திமோக மென்குவர்" எ - து. சொல்லற்கரிய சாத்துவித முதலிய குணங்களின் வடிவங்கள் பிரகாசமும், பின்னர்க் கூறப்படும் பிர விர்த்தியும், மோகமுமெனச் சத்துக்கள் கூறுநிற்பர்; "புகல்குணங்க ணிரைப்பெயர்தான் வைகாரி நிகழுந்தைசதம் பூதாதி" எ - து. இங்ஙனங் கூறிய குணத்திரயங்களின் முறைப்பெயர்கள்:வைகாரி, விளங்காநின்ற தைசதம், பூதாதி யெனப்படுவனவாம்; "விரிப்பருங் குணங்கள் மூன்றுந் தருவமேல் விளம்பலுற்றும்" எ - து. விரிவாகச் சொல்லற்கரிய இம் மூன்று குணங்களுந் தருவனவற்றை யினிச் சொல்லுதும், எ - று.

தருவ - வினையாலணையும் பெயர். குணங்கள் நிரைப்பெயரென்றது சத்துவப் பிரகாசத்தில் வைகாரியும், ரஜசின்பிரவிருத்தியிற் றைசதமும், தமசின் மோகத்திற் பூதாதியு மெனக்கொள்க. விதையின்கண் உதித்த அங் குரமே மூன்றிதழானதுபோல மகத்தத்துவத்தி லுதித்த அகங்காரமே முக் குணமாயிற் றென்க. 69

(அ - கை.)

முன்னர்க் கூறிய குணங்களினின் றுதிக்குந் தத்துவங்கள் இனைய வென இக்கவியுணர்த்துகின்றது.

சத்துவ குணத்திற் றேன்றுந் தயங்குமுட் கரண நான்கும்
புத்தியிந் தியங்க ளைந்தும் போந்துதித் திடுமி ராச
தத்தில்வாக் காதி யைந்துந் தகும்பிரா ணாதி யைந்து
மத்தமோ குணத்திற் றேன்று மகல்விசும் பாதி பூதம்.

(இ - ரை.) "சத்துவ குணத்திற் றேன்றுந் தயங்குமுட் கரண நான்கும் புத்தியிந்தியங்களைந்தும்" எ-து. சாத்துவித குணத்தில் விடாதுழலுகின்ற அந்தக்கரணங்களுன்கும், ஞானேந்திரியங்களைந்து முதிக்கும்; "போந்துதித்திடு மிராசதத்தில் வாக்காதி யைந்துந் தகுபிராணாதியைந்தும்" எ-து. இராசதகுணத்தில் வாக்கு முதலிய கன்மேந்திரியங்களைந்தும், உடலுக்கியைந்த பிராணாதிவாயுக்களைந்தும் வந்துதிக்கும்; "அத்தமோ குணத்திற் றேன்று மகல்விசும்பாதிபூதம்" எ-து. அந்தத் தாமதகுணத்தில் எங்கணும் வியாபித்த ஆகாயமுதலிய பஞ்ச பூதங்களுதிக்கும், எ-று.

புறம்பு இன்மையின் அகல்விசும்பென்றார். பஞ்சீகரித்தென்றதனல் விசும்பாதி பூதமென்லை யபஞ்சீகிருதமாக்குக ; அன்றேல் மூரணும். கரண நான்கென்பன: மனம், புத்தி, சித்தம், அகங்காரமும்; புந்தியிந்தியங்களைந்தென்பன : செவி, மெய், கண், நா, மூக்கும் ; வாக்காதி யைந்தென்பன: வாக்கு, பாதம், பாணி, பாயுரு, உபஸ்தமும் ; பிராணாதி யைந்தென்பன : பிராணன், அபானன், உதானன், வியானன், சமானனுமாம். இப்பத்தொன்பதுஞ் சூக்குமதேகமும்; விசும்பாதி பூதமென்பன: விண், காற்று, அக்கினி, அப்பு, மண் இவ்வைந்துந் தூலபூதமுமா மெனக்கொள்க. 70

(அ - கை.)

அங்ஙனம் பஞ்சீகரித்த பூதத்தினின்று உலகமாதலும் அந்தக்கரணங்கள் சேட்டித்தலும், அவற்றிற்கு அதிதேவதைகளா நிற்றலும் இனையவென இக்கவியுணர்த்துகின்றது.

அப்பெரும் பூதம் பஞ்சீ கரித்துல காகி நிற்குஞ்
செப்பிய கரண நான்கின் செயல்கடா நினைத்த லந்தப்
பொய்ப்பொரு டுணிதன் மானம் புரிதல்சிந் தித்த றிங்க
டிப்பிய நான்மு கன்கேத் திரிபுராந் தகன்றே வன்றே.

(இ - ரை.) "அப்பெரும் பூதம் பஞ்சீகரித் துலகாகி நிற்கும்" எ-து. முன்னர்க்கூறிய அபஞ்சீகிருத பஞ்சபூதந் தூலமாகப் பஞ்சீகரித் துலகாகி நிற்கும் ; "செப்பியகரண நான்கின் செயல்கடா நினைத்தலந்தப் பொய்ப்பொரு டுணிதன் மானம் புரிதல் சிந்தித்தல்" எ - து. முன்சொல்லிய மனமுதலிய நான்கு கரணங்களின் செயல்களாவன: அந்தப்பூதாதி மித்தையாப்பொருளை நினைத்தலும், நிச்சயித்தலும், அபிமானித்தலும், சிந்தித்தலுமாம்; "திங்கடிப்பிய நான்முகன் கேத்திரி புராந்தகன் தேவு" எ-து. இவற்றின் தேவதைகளாவன: சந்திரனும், சிறந்த பிரமனும், விட்டுணுவும், உருத்திரனுமாம், எ - று.

அன்று ஏ அசைகள். தனக்கெனச் சொரூபமொன்றின்மையின் பூதா திகளைப் பொய்ப்பொருளென்றார். கரணநான்கின்செயல்கள் தேவு எனவே, மனதிற்குச் சங்கற்பித்தலும் சந்திரனும், புத்திக்குத் துணிதலும் பிரமனும், சித்தத்திற்குச் சிந்தித்தலும் விஷ்ணுவும், அகங்காரத்திற்கு அபிமானமும் உருத்திரனுமாம். பஞ்சீகரித்தலென்றது: தன்மாத்திரையின் றமோகுண பூதங்களை யொன்றிரண்டாகப் பகுத்து அதன் முற்பாதி யைந்தை நிறுத் திப் பிற்பாதி யைந்தில் ஒவ்வொன்றை நந்நான்காக்கி யிவற்றை முற்பாதி யில் தன் அமிசம்விட்டு மற்றவைக்கு இவ்விருபதையுங் கொடுக்க ஸ்வயா மிசம் பாதியும் ஏனைய அமிசம் பாதியுஞ் சேர்ந் தொன்றுதலே. 71

(அ - கை.)

இந்தக் கரணங்கட்குத் தானமும் ஞானேந்திரியங்கட்குப் புடைபெயர்ச்சியும் அதிதேவதைகளும் தானமும் இனையவென இக்கவி யுணர்த்து கின்றது.

இக்கர ணங்க டான மிதயஞா னேந்தி யங்கட்
குய்க்குறு தொழிலாங் கேட்ட லுறல்காண்ட லுண்டன் மோத்த
றிக்குமா ருதமே நன்மித் திர னுயர் வருண னோடு
தக்கசு வினியாந் தெய்வந் தானங்கா தாதி யாமே.

(இ - ள்.) "இக்கர ணங்கடான மிதயஞா னேந்தியங்கட் குய்க்குறு தொழிலாங் கேட்டலுறல் காண்ட லுண்டன் மோத்தல்" எ-து. இந்த மனமுதலிய அகக்கரணங்கட்குத் தானம் இருதயமாம், ஞானேந்திரியங்கட் கியைந்த தொழிலாவன; கேட்டல், பரிசித்தல், பார்த்தல், புசித்தல், முகர் தலாம்; "திக்குமாருதமே நன்மித் திரனுயர் வருணனோடு தக்கசுவினியாந் தெய்வந் தானங்காதாதியாம்" எ-து. அதிதேவதைகளாவன: திக்கும், காற் றும், நல்ல சூரியனும், சிறந்தவருணனும், தகுந்த வசுவினியுமாம், தானமா வன: காது முதலியனவாம், எ - று.

ஏ அசை. உய்க்குறுமென்பதில் யகரவொற்றுசெதுகை. தக்க அசு வினி யெனற்பாலது தக்கசுவினி யென்றாயது விகாரம். ஆதியென்றத னால் மெய், வாய், கண், மூக்கையுங் கொள்க.

கரணங்களென்னும் பன்மை கூறித் தானம் இதயமென நடுநிலையைக் கூறினமையின், புத்திக் கஃதும், மனதிற்குக் கண்டமும், சித்தத்திற்கு நாபி யும், அகங்காரத்திற்குச் சர்வாங்கமுமாமெனவும்; காதாதியென்றது: மெய், கண், நா, மூக்கெனவும்; ஞானேந்திரியங்கட்குத் தொழில், தெய்வம், தான மெனவே, நிரலே சுரோத்திரத்திற்குக் கேட்டலும், திக்கும், காதும்; தொக் குவிற்கு உறலும், மாருதமும், மெய்யும்; சட்சுவுக்குக் காண்டலும், மித்திர னும், நேத்திரமும்; சிங்குவைக்கு உண்டலும், வருணனும், நாவும் ; ஆக்கி ராணத்திற்கு மோத்தலும், அசுவினியும், மூக்குமாமெனக் கொள்க. 72

(அ - கை)

மேற்கூறிய ஞானேந்திரியங்களின் உட்டொழிலும், கன்மேந்திரியங்களின் புறத்தொழிலும் இனையவென இக்கவி யுணர்த்துகின்றது

வேறு.

புத்தியிந்தி ரியங்கடா முணருவதாம் விடயம்
புறமெனவே யுள்ளுமுணர்ந் திடுஞ்செவிகள் புதைப்பி
னுய்த்தபிரா ணதியொலி கேட்கையன்ன திகளை
யுண்ணும்போ தழல்குளிர்ச்சி யறிதல்விழி மூடின்
மெத்துமக விருளறித லுற்காரா திகளின்
விளங்குசுவை கந்தமறிந் திடன்முறையே யாகும்
வைத்தகரு மேந்திரியத் தொழிலுரைத்த னடத்தல்
வழங்கல்விட லானந்தித் திடுதலென வறியே.

(இ - ரை.) "புத்தியிந்தி ரியங்கடா முணருவதாம் விடயம்புறமெனவேயுள்ளு முணர்ந்திடும்" எ - து. அறியுந்தகையினவாகிய ஞானேந்திரியங்களைந்தும் எங்ஙனம் புறம்பிலுள்ள விடயங்களை யறியுமோ, அங்ஙனமே அகத்திலு மறியும்; எங்ஙனமெனின்; "செவிகள் புதைப்பி னுய்த்தபிராணதியொலி கேட்கை யன்னதிகளை யுண்ணும்போ தழல் குளிர்ச்சி யறிதல் விழிமூடின் மெத்துமக விருளறித லுற்காராதிகளின் விளங்குசுவை கந்தமறிந் திடன்முறையே யாகும்" எ - து. காதுகளை மூடியவிடத்து இயல்பாகவே உசுவாச நிசுவாசங்களைச் செலுத்தும் பிராணன் முதலிய பஞ்சவாயுக்களின் சத்தங்களைக் கேட்டலும், அன்னபானதிகளை யுண்ணுமிடத்து உட்டண சீதங்களை யறிதலும், கண்களை மூடியவிடத்து நுட்பமா நின்றுள்ள அகவிருளை யறிதலும், கார்ப்பு முதலியவற்றிற் சனிக்குஞ் சுவையறிதலும், வாசனை யறிதலு மேற்கூறிய முறையின் வண்ணமாம்; "வைத்தகரு மேந்திரியத் தொழிலுரைத்த னடத்தல் வழங்கல்விட லானந்தித் திடுதலெனவறி" எ - து. முன்னர் நிறையே நிறுத்திவைத்த கன்மேந்திரியங்களைந்தின் சேட்டைகளாவன: வாக்கால் வசனித்தலும், காலால் நடத்தலும், கையால் இடுதலேற்றலும், பாயுருவால் மலசல விசர்ச்சனஞ் செய்தலும், உபஸ்தத்தால் ஆனந்தித்தலுமாமென வறிதி, எ - று.

ஏ அசை. உரையிற் கோடலென்னு முத்தியால் சீதோஷ்ணதியென்றமையின்,வெம்மை, தண்மை, மென்மை, வன்மை, திண்மை, நொய்ம்மை, சீர்மை, சர்ச்சரை என்னும் எட்டு ஊறுகளையும், இருளென்றமையின்,ஒளி, வெண்மை முதலிய பஞ்ச வர்ணங்களையுங் கொள்க. ஒலிகேட்கை காதும், அழல் குளிர்ச்சியறிதல் தொக்கும், இருளறிதல் விழியும், சுவையறிதல் நாவும், கந்தமறிதல் மூக்குமெனவே முறையே யென்றமையாற் கொள்க. இராசதத்தில் வாக்காதியைந்துமென முன்னர்க் கூறியிருப்பதால் வைத்த கருமேந்திரியத் தொழிலென்றார். சுவை கந்தமென்றதனால் நாவையும் மூக்

கையும் வருவிக்க. அவ்வவற்றின் புடை பெயர்ச்சியை யுணர்த்தியதால், வாக்காதிகளைந்தையும் வருவித்தாம். உயர்த்தவென்பதில் யகரம் ஆசெதுகை. கருமேந்திரியமென்றது தொகுதியொருமை. பிராணாதி யென்றமையின், வியான, அபான, சமான, உதானனையுங் கொள்க. முறையே யென்றமை யின், அகத்தில் வியானவாயுவினாற் சத்தத்தையும், பிராணவாயுவினாற் பரி சத்தையும், அபானவாயுவினால் ரூபத்தையும், சமான வாயுவினால் ரசத்தை யும், உதான வாயுவினாற் கந்தத்தையும் அறியுமென்பதாயிற்று. அன்னாதி யென்றமையின் பானமுதலிய் வுணவுகளையும், உற்காராதி யென்றமையின் வாந்தி யேப்புங்களினால் இதய கண்டங்களிற் கரித்தல் கார்த்தலையுங் கொள்க. 73

(அ - கை.)

முன்னர்க் கூறிய கன்மேந்திரியங்களின் அதிதேவதைகளும்,அவற்றின் ஸ்தானங்களும், அவற்றால் விளையுந் தாபத்திரயங்களும், இவ்வதிதேவதை களே யீசனுக்கு மூன்றவத்தைகளுமாமெனலை நிரையேஇக்கவி யுணர்த்து கின்றது.

அங்கிமக பதியிரவி மிருத்தியு பிரசேச
 னதிதெய்வம் வாய்முதலாங் கோளகங்க டான
மிங்கிவைக ளுட்கரண மிருவகையிந் திரிய
 மென்னவரு பதினான்கு மத்தியான் மிகமாந்
தங்குமிவற் றுறுவிடய மாதிபவு திகமாந்
 தகுமதிதே வதையாதி தெய்வீக மாமிப்
புங்கவரே யிந்திரியம் விராட்புருடற் கதுமெய்
 பொன்கருப்பற் கதுமறைப்பா மந்தரியா மிக்கே.

(இ - ரை.) "அங்கிமக பதியிரவி மிருத்தியுபிரசேசனதி தெய்வம்" எ - து. அக்கினியும், தேவேந்திரனும், சூரியனும், யமனும், பிரசாபதி யுங் கன்மேந்திரியங்கட்கு அதிதேவதைகளாம்; "வாய்முதலாங் கோளக ங்கடானம்" எ - து. வாக்கு முதலிய கோள்கங்களே அவ்விந்திரியங்கட் கிடமாம்; "இங்கிவைக ளுட்கரணமிருவகையிந் திரியமென்னவரு பதி னான்கு மத்தியான் மிகமாம்" எ-து. இங்கே கூறிய விவைகளுக்குள் அந்தக் கரண நான்கும், ஞானேந்திரிய கன்மேந்திரியங்கள் பத்துமென வழங்கி வரும் பதினான்கு மாதியாத்மீகமாம்; "தங்குமிவற்றுறுவிடய மாதிபவுதிக மாம்" எ-து. இங்ஙனந் தங்கிய இவ்வகளுக்குரிய விடயங்க ளாதிபௌதிக மாம்; "தகுமதிதேவதை யாதிதெய்வீகமாம்" எ-து. தக்க சந்திரன் முதலிய பதினான்கு தேவதைகளே யாதிதெய்வீகமாம்; "இப்புங்கவரே யிந்திரியம் விராட் புருடற்கு" எ-து. இத்தேவர்களே விராட்புருடனுக் கிந்திரியங்க ளாம்; "அதுமெய் பொன்கருப்பற்கு" எ - து. இரணியகருப்பனுக்கு அவ் விந்திரியங்களே சூக்குமதேகமாம்; "அதுமறைப்பா மந்தரியாமிக்கு" எ-து. அந்தத் தேகமே யந்தரியாமிக்குத் தமோரூபமான ஆவரணமாம், எ - று.

ஏ அசை. கோளகம்-இடம். உறு விடயம் என்றது சம்சயாதி பதினன்கை. முற்கூறிய கன்மேந்திரியங்கட்குத் தெய்வமும் தானமு மென்றது: நிரலே வாக்கிற்கு அங்கியும் வாயும், பாதத்திற்கு மகபதியுங் காலும், பாணிக்கு இரவியுங் கையும், பாயுருவிற்கு மிருத்தியுவுங் குதமும், உபஸ்தத்திற்குப் பிரசாபதியுங் குய்யமுமாம். உரையிற் கோடலென்னு முத்தியால் விடயம் பதினன்காவன: சம்சய, நிச்சய, சாஞ்சல்ய, அபிமான; சத்த, பரிச, ரூப, ரச, கந்த; வசன, கமன, தான, விசர்க்க, ஆநந்தங்களாம். சம்சயாதி நான்கும் ஒரு பொருளிடத்தில் வைத்து விடயம் பதினென்றெனக் கூறுவாருமுளர். அகக்கரணம் பதினன்கிற்குந் தனித்தனியே விடயங்களிருத்தலின் அங்ஙனங் கூறுதல் மரபன்றென்க. விடயங்களை நுகர்தற்கு இந்திரியங்களை யியக்குஞ் சந்திராதியர்க்குத் தேவாம்ச மிருத்தலின் அதி தேவதையெனவும், இவை சகமாகிய தூலவிடயங்களை யறிதற் கிடமாயிருத்தலின் விராட்புருடனுக்கு இந்திரியங்களெனவும், அவ்விந்திரியங்கள் அவ்விடயங்கட்குக் காரணமான சூக்குமமா யிருத்தலின் பொன்கர்ப்பற்கு அது மெய்யெனவும், இவை யொன்றுந் தோன்றாமற் காரணமான தமசில் அடங்கியிருத்தலின் மறைப்பாம் அந்தரியாமிக்கெனவுங் கூறினர். எனவே, ஈசனுக்குத் தூலாதி மூன்றும் தேகமு மாயின. 74

(அ - கை.)

தச வாயுக்களின் இலக்கணங் கூறுவான் வேண்டிப் பிராணுதி சத்த வாயுக்களின் இலக்கணம் இனையவென இக்கவியுணர்த்துகின்றது.

நின்றிதயந் தனையடைந்து பிராணனுசு வாச
 நிசுவாச மியற்றுமபா னன்குதத்தி னுற்றுச்
சென்றொழிய மலசலங்க ளொழித்தலுறுஞ் சமானன்
 சேர்ந்துந்தி யன்னரச முறுப்பனைத்தும் பகுக்கு
மென்றுமுதா னன்களமுற் றுற்காரம் புரியு
 மிருந்தங்க மெங்குவியா னன்பரிக்கு முடம்பைக்
குன்றுதலி னுகன்சோம் பாவித்தல் விளைக்குங்
 கூர்மனுல் விக்கலொடு தேக்குவரு மன்றே.

(இ - ள்.) "நின்றிதயந்தனை யடைந்து பிராண னுசுவாச நிசுவாச மியற்று மபானன் குதத்தி னுற்றுச் சென்றொழிய மலசலங்களொழித்தலுறும்" எ-து. பிராணவாயுவானது இதயஸ்தானத்திற் றங்கிநின்று உசுவாச நிசுவாசங்களைச் செய்யா நிற்கும், அபானவாயுவானது குதஸ்தானத்திலடைந்து தேகத்தினின்று நீங்க மல சலங்களை நீக்கிக்கொண்டிருக்கும்; "சமானன்சேர்ந் துந்தி யன்னரச முறுப்பனைத்தும் பகுக்கு மென்று முதானன் களமுற்றுற்காரம் புரியும்" எ - து. சமான வாயுவானது நாபிஸ்தானத்தினின்றுண்ட அன்னரசத்தை யவயவமுழுவதும் வியாபிக்கச் செய்யும்,

உதானவாயுவானது கண்ட ஸ்தானத்திற் றங்கி யெப்போதும் வாந்தி பண்ணும்படி செய்யும்; "இருந் தங்க மெங்கும் வியானன் பரிக்கு முடம்பைக் குன்றுதலி னுகன் சோம்பாவித்தல் விளைக்குங் கூர்மனுல்விக்கலொடு தேக்குவரும்" எ-து. வியானவாயுவானது சர்வாங்கமும் வியாபித்துநின்று தேகத்தைத் தாங்கிக்கொண்டிருக்கும், சற்றுஞ்சுருங்காத நாகவாயுவானது சோம்பலையுங் கொட்டாவியையும் விளைத்துக்கொண்டிருக்கும், கூர்மமென்னும் வாயுவினுல் விக்கலு மேப்பமு முண்டாகும், எ-று.

அன்று ஏ அசைகள். பிராணன் இயற்றும், அபானன் ஒழித்தலுறும், சமானன் பகுக்கும், உதானன் உற்காரம்புரியும், வியானன் பரிக்கும், நாகன் விளைக்கும், கூர்மனுல் வருமெனமுடிக்க உசுவாச நிசுவாசமெனல் காற்றை வாங்கலும் விடுத்தலுமெனக் கொள்க. 75

(அ - கை.)

முன் னிறுத்த முறையால் ஏனைய மூன்று வாயுக்களின் இலக்கணம் இனையவென விக்கவியுணர்த்துகின்றது.

தும்மலுட னிருமல்வருங் கிரிகரனு னகுதல்
சொல்லுதலாந் தேவதத்த னுற்சோக ராக
மென்மைதருந் தனஞ்செயனத் தனஞ்செயனும் வாயு
வியனுயிர்போ யைந்நாளின் வீங்கிவெடித் தகலு
மிம்மையினு காதிபுற வாயுக்க ளைந்தா
யிசைத்திடுங்கன் மேந்திரியங் கட்கவைசேட் டிக்குந்
தன்மையாம் பிராணுதி பஞ்சவா யுக்க
டாமியக்கும் விடாமன்ஞா னேந்திரியங் களையே.

(இ-ரை.) "தும்மலுட னிருமல் வருங் கிரிகரனு னகுதல் சொல்லுதலாந் தேவதத்தனுற் சோகராக மென்மை தருந் தனஞ்செயன்" எ-து. கிரிகரனென்னும் வாயுவினுல் தும்மலு மிருமலு முண்டாகும், தேவதத்தனென்னும் வாயுவினுல் நகைத்தலும் பேசுதலு முண்டாகும், தனஞ்செயனென்னும் வாயுவினுல் துன்ப இன்பங்கள் மெல்ல விளையும்; "அத்தனஞ்செயனும் வாயு வியனுயிர்போ யைந்நாளின் வீங்கி வெடித்தகலு மிம்மையினுகாதி புறவாயுக்க ளைந்தா யிசைத்திடுங்கன்மேந்திரியங்கட் கவைசேட்டிக்கும்" எ-து. அந்தத் தனஞ்செயனென்னும் வாயுவானது நிறைந்த வுயிர்நீங்கிய வைந்தா நாளிற் சரீர நீங்கிக் கபாலம் வெடித்து இச்சரீரத்தி னின்று நீங்கும், நாகன்முதலிய புறவாயுக்களானவை ஐந்தெனக் கூறப்படுங் கன்மேந்திரியங்களுக்கு ஆதாரமா நிற்பதால் அவை யசையும்; "தன்மையாம் பிராணுதி பஞ்சவாயுக்க டாமியக்கும் விடாமன் ஞானேந்திரியங்களை" எ-து. தத்தம் இயல்பின் நிற்பனவாகிய பிராணன் முதலிய பஞ்ச வாயுக்களும் ஞானேந்திரியங்க ளைந்தையும் விடாம லசைத்துக்கொண்டிருக்கும், எ-று.

ஏ அசை. இரண்டா மடியிலும் நான்காமடியிலும் ணகரவெதுகை வந்தது மெல்லின வெதுகை பற்றியென்க; என்னை? "வருக்க நெடிலி னம் வந்தாலெதுகையு மோனையுமென்,றொருக்கப்பெயரா னுரைக்கப்படும்" என்றிலக்கண மிருப்பதனு லென்க. நாகாதிபுற வாயுக்களெனவே பிரா ணாதி யந்தர வாயுக்களெனவும், மேற்கூறும் வயிரம்பனுதிய அகவாயுக்க ளெனவுமாம். ஆகவே, புறம்பிலுள்ள கன்மேந்திரியங்களைச் சேட்டிப்பித் தலின் நாகாதியைப் புறவாயுக்களெனவும், இடையிலுள்ள ஞானேந்திரியங் களை யசைப்பித்தலின் பிராணுதியை யந்தர வாயுக்களெனவும், அகத்தி னுள்ள அந்தக்கரணங்களை யசைப்பித்தலின் வயிரம்பனுதியை யகவாயுக்க ளெனவுங் கொள்க. 76

(அ - கை.)

வைரம்பன் முதலிய பஞ்சவாயுக்களின் றொழில்களும், பஞ்சபூதங்க ளின் றொழில்களும், தர்மங்களும், அதிதேவதைகளும் இனையவென இக்கவியுணர்த்துகின்றது.

சாற்றின்வயி ரம்பன்முக் கியன்பிரபஞ் சனனந்
தரியாமி யொடுமகாப் பிராணனெனும் பெயர்கொள்
காற்றிவைகள் சீவசம் பந்தமா யேயுட்
கரணங்க ளியக்கியிடு மண்முதலைந் திற்கும்
பாற்றிகழும் வியாபாரம் பொறைபிண்டி கரணம்
பாகமொடு விரகமிடங் கொடையாகுந் தரும
மாற்றலுறுந் திண்மைநெகிழ் வழற்சிபரி வெளியா
மயனெடரி யரனீசன் சதாசிவன்றே வதைகள்.

(இ - ரை.) "சாற்றின் வயிரம்பன் முக்கியன் பிரபஞ்சன னந்தரி யாமி யொடு மகாப் பிராணனெனும் பெயர்கொள் காற்றிவைகள்" எ - து, சொல்லுமிடத்து வயிரம்பன், முக்கியன், பிரபஞ்சனன், அந்தரியாமி, மகாப்பிராணனென்னும் பெயர்களைக்கொண்ட இந்த வாயுக்கள்; "சீவசம் பந்தமாயே யுட்கரணங்க ளியக்கியிடும்" எ - து. சீவனுடன் சம்பந்தப்பட்டு அந்தக்கரணங்களைந்தையும் இயக்கிவிக்கும்; "மண்முத லைந்திற்கும் பாற் றிகழும் வியாபாரம் பொறை பிண்டி கரணம் பாகமொடு விரகமிடங் கொடையாகும்" எ - து. மண்முதலிய பஞ்சபூதத்திற்கும் அவ்வவற்றி னிடமாக நிகழுந் தொழில்கள்: பொறுத்தலும், பிண்டிகரித்தலும், அன்ன பாணுதிகளைப் பாகமாக்கலும், ஈரத்தை யுலர்த்தலும், சமஸ்தத்திற்கும் இடங்கொடுத்தலுமாம்; "தரும மாற்றலுறு திண்மை நெகிழ்வழற்சி பரி வெளியா மயனெடரி யரனீசன் சதாசிவன் றேவதைகள்" எ - து. அவற் றின் றர்மங்கள்: மிகவும் வலியுள்ள கடினமும், நெகிழ்ச்சியும், வெப்பமும், பரிசமும், வெளியுமாம், இவற்றிற் கதிதேவதைகள்: பிரமனும், விஷ்ணு வும், உருத்திரனும், மகேசனும், சதாசிவனுமாம், எ - று.

மண்முதலைந்திற்கும் நிரையே வியாபாரமும்,தருமமும்,தேவதைகளுந் தனித்தனி வந்தமை காண்க. பரிசம் பரியெனக் கடைக்குறை யாயிற்று. வயிரம்பனுதிய பஞ்சவாயுக்கள் ஜீவசம்பந்தமா யுட்கரணங்களை யியக்கியிடு மென்றது; உள்ளத்தை வயிரம்பனும், மனதை முக்கியனும், புத்தியைப் பிரபஞ்சனனும், சித்தத்தை யந்தரியாமியும், அகங்காரத்தை மகாப் பிராண னும் அசைப்பித்தலாம். மண்முதலைந்திற்கும் வியாபாரம், தருமம், தேவதை யென்றது : நிரலே மண்ணிற்குப் பொறுத்தலும், வன்மையும், அயனும் ; நீரிற்குப் பிண்டிகரித்தலும், நெகிழ்ச்சியும், அரியும் ; தீக்குப் பாகித்தலும், அழற்சியும், அரனும் ; காற்றிற்கு உலர்த்தலும், பரிசித்தலும், மகேசனும் ; விண்ணிற்கு இடங்கொடுத்தலும்,வெளியும்,சதாசிவனுமாம். இவற்றி லுற்பத் திக்கிரமப்படி யுள்ளமுஞ் சேர்த்து அந்தக்கரண மைந்தெனக் கூறினும். 77

(அ — கை.)

அப்பஞ்ச பூதங்களின் குணங்களுந் திடிபுடியின் இலக்கணங்களுந் இனையவென இக்கவியுணர்த்துகின்றது.

கந்தமுத லாயினவே குணங்களவை தம்முட்
    ககனத்திற் கொலியொன்றே வளிக்கிரண்டு றுடனே
யந்தழலுக் கொளியொடுமூன் றறற்கிரத மொடுநான்
    கைந்துமண மொடுபுவிக்கென் றறிகதிரி புடிகண்
முந்துஞா திருஞான ஞேயமா மிவற்றின்
    மூலவகங் காரஞ்சேர் சீவசை தன்னிய
நந்துஞா திருமனத்திற் கதுவறிவு ஞான
    நவின்றபவு திகவிடய ஞேயமென வறியே.

(இ - ரை.) " கந்தமுதலாயினவே குணங்களவை தம்முள் " எ - து. கந்த முதலாகச் சொல்லப்பட்ட ஐந்துமே அப்பஞ்சபூதத்தின் குணங்களாம், அக்குணங்களுள்; " ககனத்திற் கொலியொன்றே வளிக்கிரண் றேுடனே யந்தழலுக் கொளியொடுமூன் றறற்கிரதமொடுநான் கைந்து மணமொடு புவிக் கென்றறிக " எ - து. ஆகாயத்திற் கொலியென்றும், காற்றிற்குச் சத்த பரிச மிரண்டும், அழகிய அக்கினிக்குச் சத்த பரிச வொளி மூன்றும், தண்ணீர்க்குச் சத்த பரிச வொளி ரசம் நான்கும், மண்ணிற்குச் சத்த பரிச வொளி ரச கந்தம் ஐந்துமென விசாரித்தறிதி; " திரிபுடிகண் முந்து ஞா திருஞான ஞேயமா மிவற்றின் " எ- து. திரிபுடிகளாவன: முதலிலுள்ள ஞாதிருவும் ஞானமும் ஞேயமுமாம். அவைகளில்; " மூல வகங்காரஞ்சேர் சீவ சைதன்னிய நந்து ஞாதிரு மனத்திற் கதுவறிவு ஞானநவின்ற பவுதிக விடய ஞேயமென வறி " எ - து. மூல அகங்காரத்தோடு சம்பந்தித்த சீவ போதமே சூன்றுத ஞாதாவும், அந்தக்கரண பிரதிபலன சைதன்னியமே ஞானமும், முன்னர்க் கூறிய பூத பௌதிக விடயமே ஞேயமுமாமென அறிதி, எ - று.

ஏ அசை. சத்த பரிசாதிகளில் ஆகாயத்திற்கு ஒன்றும், காற்றிற்கு இரண்டும், அக்கினிக்கு மூன்றும், சலத்திற்கு நான்கும், மண்ணிற்கு ஐந்துமென்றாயின. அறிவானும், அறிவும், அறிபடு பொருளுந் திரிபுடி யெனக்கொள்க. பூதமும், அறிபடுபொருளாகலின் பௌதிகத்தோடு பூதத் தையும் வருவித்தாம். அறிபடுபொருளை விடயமென்றார். 78

(அ - கை.)

பூதமுதற் பிரஹ்ம மிறுவாயுள்ள இருபத்தொன்பது தத்துவங்களையும் இனையவென விக்கவி யுணர்த்துகின்றது.

ஈங்குமன மிருபத்து நான்காவ தாகு
மிருபத்தைந் தாவதுதான் மூலவகந் கார
மாங்கதனை யடைதலுறு சிதாபாச சீவ
னறையினிரு பத்தாறு மவன்மாயை மருவு
மோங்கொளியா மீசனிரு பத்தேழா மவனவ்
வுயிர்முதலாந் துரியனிரு பத்தெட்டா மவனு
நீங்கலரு மீசனதிட் டாத்திருவாம் பிரம
நிகழ்த்தினிரு பத்தொன்ப தாவதுவா மன்றே.

(இ - ரை.) " ஈங்குமன மிருபத்து நான்காவதாகு மிருபத்தைந்தாவது தான் மூலவகங்காரம் " எ - து. இவ்விடத்தில் மனமானது இருபத்துநான் காந் தத்துவமாம், மூலவகங்காரமானது இருபத்தைந்தாவது தத்துவமாம்; " ஆங்கதனை யடைதலுறு சிதாபாச சீவ னறையி னிருபத்தாறுமவன் " எ - து. அந்த மூல அகங்கார சம்பந்தமுள்ள சிதாபாச சீவனனவன் சொல் லுமிடத் திருபத்தாறாவது தத்துவமாவன்; " மாயை மருவுமோங்கொளியா மீசனிருபத்தேழாமவ னவ்வுயிர் முதலாந் துரிய னிருபத்தெட்டா மவனும்" எ - து. மாயா சம்பந்தமுள்ள மிக்க பிரகாச ரூபமான ஈசன் இருபத்தேழா வது தத்துவமாவன், அந்த வுயிருக்கு அதிஷ்டானமா நின்றுள்ள கூடஸ் தன் இருபத்தெட்டாவது தத்துவமாவன் ; " நீங்கலரு மீசனதிட் டாத்திரு வாம் பிரம நிகழ்த்தினிருபத்தொன்பதாவதுவாம் " எ - து. நீங்கற்கரிய ஈச னுக்கு அதிட்டானமா நின்றுள்ள பிரமத்தைப் பற்றிச் சொல்லுமிடத்து அஃது இருபத்தொன்பதாவது தத்துவமாம், எ - று.

அன்று ஏ அசைகள். மூலாங்காரத்தின் சத்துவத்திற் கரணம் நான் கும், ஞானேந்திரியம் ஐந்தும் ஆக வொன்பதும், இராஜசின் வாயுவைந்துங் கன்மேந்திரியமைந்தும் ஆகப் பத்தும், தமசின் பூதம் ஐந்தும் இவ்விருபத்தி னன்கின் முதன்மையான மனமும் இவற்றைத் தானென் றபிமானித் திருக்கும் அகங்காரமும், அதற்காதாரமான சீவனும், அதற்கு வியாபகமான ஈசனும், இவ்விரண்டிற்கும் அதிஷ்டானமான கூடஸ்தனும், பிரமமுமாக இருபத்தொன்பதுந் தத்துவமாமென்க.

வினு:—இங்ஙனமாயின், ஏனைய நூல்களிற் சத்துவத்திற் பத்தும், இராஜசிற் பத்தும், தமசிற் பதினொன்றும், இவைகட்குக் காரணமான அவித்தை, வித்தை, சீவன், ஈசன், பிரமம் ஐந்துமாகத் தத்துவம் முப்பத்தாறெனக் கூறிய தென்னை ?

விடை:—இந்நூலாசிரியர் சத்துவத்தி னுதித்த பத்தில் முன்னுதித்த ஞானமொன்றை யகங்காரத்தி லடக்கி யொன்பதெனவும், இராஜசி னுதித்த பத்தும் பத்தேயெனவும், தமசினுதித்த பதினொன்றில் அஸ்தி, மாமிசம், சருமம், நரம்பு, உரோமம், மச்சை யென்கின்ற ஆறையும் இவற்றின் காரணமாய பஞ்சபூதத்தில் அடக்கியும், முன்னீக்கிய ஞானத்தை யகங்காரான்மாவெனச் சேர்த்தும், அவித்தை வித்தை யிரண்டையுஞ் சீவேசுவரரி லடக்கியும், பிரமத்தைக் கூடஸ்தரென விரித்தும் தத்துவம் இருபத்தொன்பதெனக் கூறினுரென்க.

வினு:—இந்நூலின் முற்கூறிய வாயுக்கள் பதினைந்தைப் பின்னைந்தாகக் கூட்டியதென்னை ?

விடை:—நாகாதியென்ற புறவாயுக்களைந்தையும் பிராணுதி யைந்திலும், வயிரம்பனுதிய வாயு ஐந்தையுஞ் சீவனிலும் அடக்கியதாலென்க.

வினு:—அற்றேல், வயிரம்பனுதிய வாயுக்களைச் சீவனில் அடக்கியதென்னை ?

விடை:— இவ்வைந்தும் விராட்புருடனது பஞ்சவாயுக்களாதலிற் சீவசம்பந்தமா யிருந்தனவென்க.

வினு:—அற்றேல், இத்தத்துவங்க ளடங்கியவிடத்துள்ள சீவனிடத் திருக்கின்றதெங்ஙனம் ?

விடை:—இருபத்துநான்கு தத்துவங்க ளொடுங்கிய சுழுத்தி யவத்தையிற் பிராணன் அசைதல் அனுபவமா யிருத்தலினுலும், "பிராணனுமல்ல" என்ற சசிவன்னபோதக் கவியினுனும் இருக்கின்றதெனக் காண்க.

வினு:—அங்ஙனமாயின், இச்சீவனிடத்து இவ்வாயு எங்ஙன மிருக்கின்றது ?

விடை:—அது சீவனுக்குச் சங்கற்பரூபமான அந்தக்கரணங்களை யசைப்பித்தலின், அவனது ஜீவசத்தியா யிருக்கின்றதென்க. இதனுல் இப்பிராணன் அன்றென்பது தோன்ற மகாப்பிராணனென அதற்கு நாமம் வந்தது.

முற்கூறிய சீவர்கட்கு அவித்தையினீக்கமும் வித்தையினுக்கமு முண்டாகும் நிமித்தம் அதற்குச் சாதனமாகக் காலமுதற் பௌதிக மீருய தத்துவங்க ளீசுரனது கிருபாதிருஷ்டியினுல் அவாந்தரமாக வுண்டாயினவென்க.

(அ-கை.)

முன்னர்க்கூறிய சிருஷ்டிகள் இருவிதமாமென இக்கவியுணர்த்துகின்றது.

தெரித்தகா ரியத்தோற்ற மிருவகையாங் கிரம
சிருட்டியுக பற்சிருட்டி யெனமூலப் பகுதி
விரித்தமக தத்வமக முந்தன்மாத் திரையும்
விளங்குசத்தப் பிரகிருதி யொடுபஞ்ச பூத
முரைத்தவற்றிற் பிரமாண்ட பிண்டமுத லாய
வுலகுதயந் தான்கிரம சிருட்டிநிறை கடலின்
மருத்துவசத் தலையாதி போற்சிவத்தின் மாயா
மயநாம வுருவநிகழ் வேயுகபற் சிருட்டி.

(இ - ரை.) "தெரித்தகாரியத்தோற்ற மிருவகையாங் கிரம சிருட்டியுகபற்சிருட்டியென" எ-து. முன்னர்த்தெரிவித்த மாயாகாரியத்தோற்றம் கிரம சிருட்டி யுகபற் சிருட்டியென விருவகையாக நிற்கும்; "மூலப்பகுதி விரித்த மகதத்வ மகமுந் தன் மாத்திரையும் விளங்கு சத்தப் பிரகிருதி யொடு பஞ்ச பூதம்" எ-து. மூலப்பகுதியும், அதினின்றும் விரியப்பெற்ற மகத்தத்துவமும்,அகங்காரதத்துவமும்,பஞ்சதன்மாத்திரையுமாகிய விளங்குகின்ற சத்தப்பிரகிருதியும், தூலபஞ்சபூதமும்; "உரைத்தவற்றிற் பிரமாண்ட பிண்டமுதலாய வுலகுதயந்தான்கிரமசிருட்டி" எ-து. இங்ஙனங் கூறியவற்றி னின்றெழுந்த பிரமாண்டமும், பிண்டமும் இவைபோல்வன பிறவுமாநின்றுள்ள வுலகத்தோற்றமே கிரமசிருட்டியெனவும்; "நிறைகடலின் மருத்துவசத் தலையாதி போற் சிவத்தின் மாயாமயநாம வுருவநிகழ்வே யுகபற்சிருட்டி" எ-து. பெரிய கடலின்கண் காற்று வசத்தா லெழும் அலை முதலியன எங்ஙனமோ, அங்ஙனமே சிவத்தின்கண் மாயைகாரணமாக வெழு மதன்மயமாநின்றுள்ள நாமரூபப் பிரபஞ்ச வொருங்கெழுச்சியே யுகபற்சிருட்டியெனவும் பெயர் பெறும், எ. று.

தெரித்த விரித்த வென்பன பிறவினைகள். காரியத்தோற்ற மென்பதனாற் சகத்தை வருவித்தாம். பிரமாண்ட மென்பது பஞ்ச பூதாகாரமாய உலகமுதலிய யாவுஞ் சேர்ந்தொன்றாயிருக்கும் அண்டமனைத்துங்கூடியது. பிண்டமென்பது அவற்றிற் சஞ்சரிக்கப்பட்ட பஞ்சபூதகாரியமான பௌதிகவடிவமான தேகங்களாம். பிரமாண்டத்தைப் புவன போகமெனவும், பிண்டத்தைத் தனுகரணமெனவுங் கொள்க. அண்டத்தினுள்ள வுலக பேதங்களைப் பிண்டித்த பொருளென்பாரு முளர். அங்ஙனங் கூறுதல் சீவர்கட்குத் தேகாதி தத்துவந் தோன்றினமையானும் அவர்க்கே பிரதானமாய்ச் சிருட்டிவந்தமையானுங் குற்றமாமென்க. பிரகிருதிமுதற் பிருதிவிபரியந்தம் ஒன்றன்பின் னொன்றடைவாக வுதித்தல் கிரமசிருஷ்டியும் ஒருங்கே யுதித்த லுகபற் சிருஷ்டியுமாமென்க. 80

(அ - கை.)

நிர்விகாரமான பிரமத்தில் விகாரமாநின்றுள்ள சகமாதிமூன்றும் எங்ஙனந் தோற்றினவெனற்கு இக்கவி யுத்தரங் கூறுகின்றது.

சுருதிசித்த மாதலினு லிவையுடன்பா டாகுந்
தூயபரப் பிரமமாம் விகாரமிலா விறையாற்
றருதலெங்ஙன் காரியங்கள் சடப்பகுதி யென்னிற்
றானிலாக் கதிர்ச்சிலையி லிச்சையிலா தெழுந்த
பரிதியினு லழல்வரல்போற் பரசிவனுன் மூலப்
பகுதியிடை மகதாதி காரியங்கள் வரற்குக்
கருதின்முர ணிலையாகு மெனப்புகல்வ ரறிஞர்
காரியங்க டோற்றுதனுல் வகையவையீண் டுரைப்பாம்.

(இ - ள்.) "சுருதி சித்த மாதலினு லிவை யுடன்பா டாகும்" எ-து. வேதசம்மதமாதலால் இவ்விருவகை சிருட்டியும் எமக்கு முடன்பாடாகும்; "தூயபரப்பிரமமாம் விகாரமிலா விறையாற் றருத லெங்ஙன் காரியங்கள் சடப்பகுதி யென்னில்" எ - து. பரிசுத்த பிரமமெனப்படும் நிர்விகார சிவத்தினுல் மாயாகாரியங்களாயுஞ் சடரூபமாயும் நின்றுள்ள சகமாதி மூன்று பிரிவுக ளெங்ஙனந் தரப்பட்டனவென்னில்; "தானிலாக் கதிர்ச்சிலையி லிச்சையிலா தெழுந்த பரிதியினு லழல்வரல்போற் பரசிவனுன் மூலப்பகுதியிடை" எ - து. புடைபெயர்ச்சி யின்றிய சூரியகாந்தக் கல்லில் இச்சா யத்தனமின்றி யுதித்த பூத சூரியனுல் அக்கினி சனிக்குமாறுபோன்று, பரமசிவனுல் மூலப்பகுதியினிடத்தில்; "மகதாதி காரியங்கள் வரற்குக் கருதின் முரணிலை யாகுமெனப் புகல்வரறிஞர்" எ - து. மகத்தத்துவமுத லுலகீருய காரியங்கள் சனித்தற்கு யோசிக்குமிடத்து யாதொரு தடையு மில்லையாமென்று சத்துக்கள் கூறுநிற்பர்; "காரியங்கடோற்றுதனுல் வகையவையீண் டுரைப்பாம்" எ - து. மாயாகாரியங்கள் தோற்றுதல் நான்கு வகைப்படும், அவற்றை யிங்கே யெடுத்துரைக்குதும், எ - று.

சுத்த மாயையிற்றேன்றும் ஈசனுக்குச் சூரியனையும், மூலப்பகுதிக்குச் சூரியகாந்தக் கண்ணுடியையும், சகத்திற் கழலையும் உவமித்தாரென்க. 81

(அ - கை.)

இங்ஙனமாய சிருட்டி நன்கு விளங்குமாறு நான்குவகை திருஷ்டாந்தங்கள் இனையவென இக்கவியுணர்த்துகின்றது

விருத்திபரி ணுமமா ரம்பும்விவர்த் தகமாம்
விரிந்தபடங் குடிபாவம் பாறயிரா கார
முரைத்தலுறு தந்துபட நியாயம்வன் பழுதை
யுரகவுரு முறையவற்றின் றிட்டாந்த மாகும்
வருத்துகயி றரவங்கந் திருவநகர் குற்றி
மகன்கனவின் றிரசாலஞ் சுத்திகா ரசிதந்
தெரிவித்தவிவை முகலனவாந் திரிதலின்மெய்ப் பொருளிற்
றிரிந்திடுபொய்ப் பொருளதுகற் பிதமாதற் குவமை.

(இ - ரை.) "விருத்தி பரிணம மாரம்பம் விவர்த்தகமாம்" எ-து. விருத்தி, பரிணமம், ஆரம்பம், விவர்த்தகமென நான்காம்; "விரிந்தபடங் குடிபாவம் பாறயிராகார முரைத்தலுறு தந்துபட நியாயம் வன்பழுதை யுரக வுரு முறையவற்றின் றிட்டாந்தமாகும்", எ-து. விரிந்தவஸ்திரமே வீடுரு வமாநிற்றலும், பாலே தயிர்வடிவாநிற்றலும், சொல்லுகின்ற நூலே வஸ் திரரூபமாநிற்கு ஞாயமும், வலிய பழுதையே பாம்புருவா நிற்றலுமாகிய இவையே யவற்றின் திருட்டாந்தமுறைகளாம்; "வருத்துகயிறரவங் கந்திரு வநகர் குற்றி மகன் கனவிந்திரசாலஞ் சுத்திகா ரசிதந் தெரித்தவிவை முத லனவாம்" எ-து. நடுங்கவிக்கும் ரச்சுசர்ப்பமும், கந்தர்வநகரமும், கட்டை யிற்கள்ளனும், சொப்பனமும், இந்திரசாலமும், கிளிஞ்சலில் வெள்ளியு மாகத் தெரிவித்த விவைமுதலியவைகளாம்; "திரிதலில் மெய்ப்பொருளிற் றிரிந்திடு பொய்ப்பொருளது கற்பிதமாதற் குவமை" எ-து. மாரு தென்று மொருதகைத்தா நின்றுள்ள மெய்ப்பொருளாகிய பிரமத்தி லதுவே மாரு கத்திரிந்துள்ள பொய்யாகிய சகத்துக் கற்பிதமெனத்தெரிவித்தற்குக் கூறிய வுவமைகள், எ - று.

இவ்விருத்தியாதி நான்குபேதமும் பிரமத்திற் சகமுண்டாகும் பேதங் களுக்குத் திருட்டாந்தமெனக் காண்க. முறையென்றதனல் விருத்தி-படம் வீடாதலும், பரிணமம்-பால் தயிராதலும், ஆரம்பம் - தந்து படமாதலும், விவர்த்தகம்-ரச்சு சர்ப்பமாதலுமாம். வருத்துமென்பது பிராந்தியினுற் பய கம்பஞதியுண்டாதல். திட்டாந்தம், உவமை ஒருபொருட் கிளவி. 82

(அ - கை.)

உண்மையான பிரஹ்மத்தில் இன்மையான சக சீவ பரந் தோற்றுமா யின், அந்தப்பிராந்தி யாருக்கு வருமென்ற விணவிற்கு விடை யினையதென இக்கவியுணர்த்துகின்றது.

பொய்ப்பொருள்கற் பிதமாயிற் றவிகாரி யாகப்
பொருந்துமுயி ரிடத்தெனின்முன் பிரர்ந்தியார்க் கென்னி [ன்னி
சொல்பில்சத்தி பதிரதிமா லுருவச்சொப் பனந்தா
னெருமுனிவன் பாலுதிப்பி னதனலங் கவனுக்
கெப்பழுது மிலாததுபோற் சான்றுமான் மாவி
லிலங்குகுண வுருவமாம் பகுதியினுன் மருளு
மெய்ப்பரிய ஞாதிருவும் பிராந்திஞா னமும்பொய்
விடயனே யமும்வரினு மவற்கிடையூ றிலையே.

(இ - ரை.) "பொய்ப்பொருள் கற்பிதமாயிற் றவிகாரி யாகப் பொரு ந்துமுயிரிடத் தெனின்முன் பிராந்தியார்க் கென்னில்" எ-து. பிருதிவி முதல் நாததத்துவ மிறுவாக்கிடந்த பொய்ப்பொருளாகிய தத்துவங்க ளென்றும் நிர்விகாரியாக விளங்கிக்கொண்டிருக்கும் ஆன்மாவினிடத் தெங்

னனங் கற்பிதமாகவுதித்தன வெனின், முற்கூறிய பிராந்தியானது யாருக் கெனவினுவரும். அங்ஙனம்வரின்; "ஒப்பில் சதி பதி ரதிமா வுருவச்சொப் பனந்தா னொருமுனிவன் பாலுதிப்பி னதனலங் கவனுக் கெப்பழுது மிலா ததுபோற் சான்றுமான்மாவி லிலங்குகுண வுருவமாம் பகுதியினுன் மரு ளும்"எ-து. நிகரில்லாத கற்புடைத் தலைவியுந் தலைவனுங்கூடி யநுபவிக்கும் ரதிகாங்கிசை யென்னு முருவமாக வோர்சொப்பனமானது ஓர்யோகீசுவர னிடத்தி லுதிக்குமாயின், அச்சொப்பனத்தால் அங்ஙனமாக நின்றுள்ள வந்தயோகீசுவரனுக்கு யாதோர்கலக்கமு மில்லாதமையுமாறு போன்று, என்றுஞ் சாட்சியாநின்றுள்ள ஆன்மாவினிடத்தில் விளங்காநின்ற குண ரூபமாநின்றுள்ள மூலப்பிரகிருதியினுல் மருளத்தக்க; "மெய்ப்பரியஞாதிரு வும் பிராந்திஞானமும் பொய்விடய ஞேயமும் வரினு மவற்கிடையூறிலை" எ-து. மெய்ம்மையிழந்த ஞாதாவும், பிராந்திஞானமும், மித்தியாவிஷய மான ஞேயமுந் தாமேவரும். வரினும், அந்த ஆன்மாவாகிய புருஷனுக் குக் கலக்கஞ் சற்றுமில்லை, எ-று.

ஏ-அசை. யோகீசுவரனுக்குத் தன்பா லெழுந்த மோகசொப்பனத் தாற் சற்றுங் கலக்க மில்லாவாறுபோன்று ஐயந்திரிபின்றி விளங்கும் ஆன் மாவுக்குத் தன்பாலெழுந்த பிராந்தி திரிபுடியாற் சற்றுங் கலக்க மில்லை யென்பது கருத்து. யகர வெதுகை யிரண்டும் ஆசெதுகை. இலாதது போல் இலையென முடிக்க. சகசநிஷ்டையையுடைய யோகிக்கு இச்சாக்கி ரத்திற் பிராரத்தவசமா யெவ்வித அனுபவம் வந்தாலும் அதனைத் தனது பிரமாநந்தமாய் அனுபவித்தலின், இவ்வுவமானங் கூறினுரென்க. ஆயின வென்னும் பன்மை ஆயிற்றெனல் பன்மை மயக்கம். உயிர் அவிகாரியென் றதனுற் கூடஸ்தனும்; ஆகவே, அஃதே பிரமமென்பதாயிற்று. முனிவன் போல ஆத்மா, கனவைப்போலச் சங்கற்பம், சதிகேளி மயக்கம்போலத் திரிபுடிகள். 83

(அ - கை.)

சீவர்கள் மறைப்பை நீக்குவான்வேண்டி யுண்டாய சகசிருட்டியிற் சீவகற்பிதம் இனையதென இக்கவியுணர்த்துகின்றது.

இறைவனுற் றோன்றியமா யாமயமா மூலக
மிருந்தபடி யிருக்குந்தன் வடிவினு லதனுண்
மறைவிலாச் சீவபுத்தி விருத்திகற் பிதமா
மற்றொருபோக் கியவடிவ மேவிருப்பு விடயம்
வெறுவிதாம் வெறுப்புவிட யத்தினொடு நொதுமல்
விடயமெனத் திரிவிதமா மவையாவை யென்னின்,
முறையின்வனி தாதிபுலி யெழுவாய்வீழ் துரும்பு
முதலனவா மெனமொழிவர் முற்றுமுணர்ந் துடையோர்.

(இ - ரை.) "இறைவனாற் றோன்றியமா யாமயமா முலக மிருந்தபடி யிருக்குந்தன் வடிவினு லதனுள்" எ-து. பரமசிவனாற் கற்பிதமாகச் சனித்த மாயாமயமா நின்றுள்ள வுலகந் தனது கற்பிதவடிவினால் முன்னிருந்தவா றெங்ஙனமோ, அங்ஙன மிருந்தபடியிருக்கும், அங்ஙனமாய உலகத்தினுள்; "மறைவிலாச் சீவபுத்தி விருத்திகற்பிதமா மற்றொருபோக்கியவடிவமேவிருப்பு விடயம் வெறுவிதாம் வெறுப்புவிட யத்திறெடு நொதுமல் விடயமெனத் திரிவிதமாம்" எ-து. மறைவுக் குடன்படாத சீவனது புத்தி விருத்தியிற் கற்பிதமாகவெழுந்த வேறொருபோக்கிய வடிவமே பிரியவிஷயமும், அதற்கு மாறாய வெறுப்புவிடயமும், உபேட்சாவிடயமுமெனத் திரிவிதமாநிற்கும்; "அவை யாவையென்னின் முறையின் வனிதாதி புலியெழுவாய் வீழ்தரும்புமுதலனவாமென மொழிவர் முற்றுமுணர்ந் துடையோர்" எ-து. அந்தத் திரிவிதமானவை யாவையெனின், முன்னிறுத்த முறையே பொன்முதலியனவும், புலிமுதலியனவும், வீழ்கின்ற துரும்பு முதலியனவுமாமென முற்றுமுணர்ந்த சத்துக்கள் சொல்லுவர், எ - று.

(அ - கை.)

ஈசுவர சிருஷ்டியி னொருமையுஞ் சீவசிருஷ்டியின் பன்மையும்இனைய வென வுவமானபூர்வகமாக இக்கவியுணர்த்துகின்றது.

ஈசனிரு மிதமான வேகாகா ரமும்பி
னெய்துமுயிர் கற்பிதமாம் பலவாகா ரமுமோர்
தேசவிட யத்துறுதற் கெவ்வாறிங் கென்னிற்
றிட்டாந்த மீசனிரு மிதமணியா திகடாம்
பேசிலொரு தகையாய்ப்போத் திருபுத்தி தன்கற்
பிதநானு விதத்தினு லவைதமைப்பெற் றோனுக்
காசைவிட யமதாகிப் பெறாற்குவெறுப் பாகி
யரியதுற விக்குபேட் சாவிடய மாமே.

(இ - ரை.) "ஈசனிருமிதமான வேகாகா ரமும்பி னெய்துமுயிர் கற்பிதமாம் பலவாகாரமு மோர்தேசவிடயத்துறுதற் கெவ்வாறிங் கென்னில்" எ-து. ஈசுவரசிருஷ்டியான ஏகாகாரமும், அதன்பின்ன ருயிர் கற்பிதமாக எய்திய நானாவித போகாகாரமும் ஓர்தேசவிடயத்தில் அடைதற் கேதிங் கெவ்வாறென்னின்; "திட்டாந்த மீசனிரு மிதமணியாதிகடாம் பேசி லொருதகையாய்" எ-து. இதுபற்றிக்கூறுந் திட்டாந்தமாவது ஈசுவர கற்பிதமாயுள்ள இரத்தின முதலியவைப் பேசுங்கா லொரே பிரகாரமாயும்; "போத்திருபுத்திதன் கற்பித நானுவிதத்தினு லவைதமைப் பெற்றோனுக் காசைவிடயமதாகி" எ-து. சீவனது புத்தி விகற்பங்கள் பலவாறாகச் சிதைந்து நிற்குங்காரணத்தால் அந்த இரத்தினநிகள் தம்மை யடைந்தவனுக்குப் பிரிய வஸ்துக்களாயும்; "பெறாற்கு வெறுப்பாகி யரியதுறவிக் குபேட்சா

விடயமாம்'' எ-து. ஞானங் காரணத்தா லடையப் பெருதோனுக்கு அப் பிரிய வஸ்துவாயும், மிக்க நிஷ்காமியம் வாய்த்தோனுக்கு உபேட்சாவிடய மாயு நிற்கும், எ-று.

தாம் ஏ அசைகள். மணியாதிகள், ஒருதகையாய், ஆசை விடயமதாகி, வெறுப்பாகி உபேட்சாவிடயமாகி நிற்குமென முடிக்க. விடயமெனலை வெறுப்பாகியென்றதுங் கூட்டுக. மணியாதியவை ஈசுவர சிருட்டியென வும், இவற்றில் எய்திய விருப்பு வெறுப்பு உபேட்சையாகிய மூன்றுஞ் சீவசிருட்டியெனவுங் கொள்க. 85

(அ - கை.)

இன்னும் இவ்விருவகை சிருட்டிகள் இங்ஙனமாகவும் நிற்குமெனலை இக்கவியுணர்த்துகின்றது.

அப்பொருடா னேவிளங்கித் தோன்றுறுதற் கின்னு
மறைதுமோர் திட்டாந்தந் தோன்றியவோர் மாது
மெய்ப்பரிசோர் திறமாகப் போத்திருக்கள் புத்தி
விருத்திகற் பிதத்தினுற் ருதைக்கு மகளாய்த்
தப்பில்கொழு நற்குக்கா தலியாகி மகற்குத்
தாயாகி மாதுலற்கு மருகியா யிருப்ப
ளிப்பரிசு விடயமெலா மிறைவனிரு மிதமு
மிலங்குயிர்கற் பிதமுமென விருதிறத்துற் றிடுமே.

(இ - ரை.) "அப்பொருடா னேவிளங்கித் தோன்றுறுதற் கின்னு மறைதுமோர் திட்டாந்தம்'' எ-து. அந்த ஈசுவரசிருட்டிகளி லொன்றே யெவர்க்கும் விளக்கமாகத் தோன்றும்வண்ணம் இன்னும் ஓர் திருஷ்டாந் தங்கூறுதும்; "தோன்றியவோர்மாது மெய்ப் பரிசோர் திறமாகப் போத்தி ருக்கள் புத்திவிருத்தி கற்பிதத்தினுல்'' எ-து. ஈசுவரசிருஷ்டி காரணமாக வுதித்தவொருஸ்திரீ,தனது தேகத்தன்மை யொரேபிரகாரமாகவிருக்க,சீவ ர்களின் பேதபுத்தி விகற்பத்தால்; "தாதைக்கு மகளாய்த் தப்பில் கொழுநற் குக் காதலியாகி மகற்குத் தாயாகி மாதுலற்கு மருகியா யிருப்பள்'' எ - து. தனது தந்தைக்கு மகளாயும், குற்றமற்ற தனது நாயகனுக்கு மனைவியா யும், தன்மகனுக்குத் தாயாயும், தன்மாமனுக்கு மருமகளாயும் இருப்பள்; "இப்பரிசு விடயமெலா மிறைவனிரு மிதமு மிலங்குயிர்கற் பிதமுமென விருதிறத்துற்றிடும்'' எ-து. இவ்வாறே சகல விடயங்களு மீசுவரசிருஷ்டி யென்றும், இலங்காநின்ற சீவசிருஷ்டியென்று மிருதிறத்தனவாகநிற்கும், எ-று.

ஏ அசை. மாது, மகளாய், காதலியாகி, தாயாகி, மருகியாய் இருப்ப ளெனமுடிக்க. இதனைமறுக்க எவர்மதமேனு மென்செய்யும்? பெண்வடி வம், ஈசுவரசிருட்டி யெனவும், புத்திரியாதிய பேதவிகற்பங்க ளவ்வடி

வுக்கு வந்தமை சீவசிருட்டியெனவுங் கோடற்கு மாறென்னை? இன்றாக லின், மறுக்கற்க. மறுப்பார் தம்மை யாயாதார். அவர்கள் மதஸ்தரெனற்கு ஐய மென்னை? இன்றாகலின், தம்முள் முரணுவர். மெய்ப்பரிசென்ப தில் யகரம் ஆசெதுகை. 86

(அ - கை.)

இதுகாறும் இருவகைச் சிருட்டிகளையுங் கூறி யினிச் சாஸ்திரம் இனையவென இக்கவியுணர்த்துகின்றது.

அண்ணனிரு மிதபிரபஞ் சந்தான்வா திப்ப
தல்லாமை யானுநூ லாசிரிய நெறியா
னண்ணலறு முத்திசா தனமாகுந் தன்னு
னழுவவொண்ணு மையினுனு மினையதுதா னிற்க
வெண்ணரிய சீவகற் பிதமாய வவைதா
மிருபிரபஞ் சங்கள்சாத் திரத்தொடசாத் திரமாங்
கண்ணுமசாத் திரப்பிரபஞ் சத்திறனு மிரண்டாங்
கழறிற்றீ விரமந்த மெனவவையீண் டுரைப்பாம்.

(இ - ள்.) "அண்ணனிருமித பிரபஞ்சந்தான் வாதிப்ப தல்லாமை யானு நூலாசிரிய நெறியா னண்ணலறு முத்திசா தனமாகுந் தன்னு னழு வவொண்ணு மையினுனு மினையதுதா னிற்க" எ-து. ஈசுவரசிருஷ்டியாகிய பிரபஞ்சமெனப்படுவது உயிர்களை வருத்தற்பாலதன்றாகையானும், சுவானு பவ நெறித்தாலன்றிச் சுருதி குரு நெறித்தால் அடைதற்கரிய முத்திக்குச் சாதனமாக நிற்குந் திறத்தானும், உலகந் திருசியமாதலின் எவரும் இதனைக் கடக்க வொண்ணுமையினுலும் அந்தக் காரியம் இருக்கட்டும்; "எண்ணரிய சீவகற் பிதமாய வவைதா மிருபிரபஞ்சங்கள் சாத்திரத்தொ டசாத் திர மாம்" எ-து. எண்ணி யளவிடுதற்கரிய சீவகற்பித மெனப்படுபவை: சாத் திரப் பிரபஞ்சம், அசாஸ்திரப் பிரபஞ்சமென விருகூறுடையனவா நிற்கும்; "கண்ணுமசாத்திரப் பிரபஞ்சத்திறனு மிரண்டாங் கழறிற்றீவிரமந்தமென வவையீண் டுரைப்பாம்" எ-து. வருத்தற்கிடமாய அசாஸ்திரப் பிரபஞ்ச மென்பது சொல்லுமிடத்துத் தீவிரமெனவும் மந்தமெனவும் இருகூறதா நிற்கும், இனி யவற்றை ஈண்டுரைக்குதும், எ-று.

உயிர்கள் அவாவாவிடத்துச் சுகதுக்கங்களில் வதைத்தல் செய்யாமை யும், தான் அசத்து, சடம் துக்கமெனவும், தனக்கு வியதிருக்தமான சச்சிதா னந்தப் பொருளிருக்கின்றதெனவும் காட்டி, தன்னைவிட்டு அதனை நாடற் குத் தான் சாதனக் கருவியா நிற்றலும் இயற்கையாகத் தன்பாலுடைமை யின், உலகை யிங்ஙனங் கூறினரென்க. 87

(அ - கை.)

இவ்விருவகையின் இலக்கணம் இனையவென இக்கவியுணர்த்துகின்றது.

சீவபர விசாரணையே யுரைத்தலரி தாஞ்சாத்
திரப்பிரபஞ் சங்காமா திகளேதீ விரமுங்
காவலுறு சாதிகரு மாதிகமொ டேதான்
கருதுமனக் கற்பிதமே மந்தமசாத் திரத்தின்
மேவுறுமிவ் விருதிறமு மாருயிர்மெய்க் காட்சி
விரோதிகளா தலின்ஞானம் பயிறற்கு முன்ன
ரோவுவசாத் திரப்பிரபஞ் சந்தான்மெய்ஞ் ஞான
வுதவியா யான்மகாட் சியின்பின்விடு வதுவாம்.

(இ - ரை.) "சீவபர விசாரணையே யுரைத்த லரிதாஞ் சாத்திரப் பிர பஞ்சம்' எ-து. சீவேசரதிலக்கணங்களை விசாரித்துக்கொண்டிருத்தலே தனக்கு வசனமாக நிற்றல் சாஸ்திரப் பிரபஞ்சமெனப்படும்; "காமாதிகளே தீவிரமுங் காவலுறுசாதி கருமாதிகமொடேதான் கருதுமனக் கற்பிதமே மந்த மசாத்திரத்தின் மேவுறுமிவ் விருதிறமும்" எ-து. காமக்குரோதாதி கள் வயத்தில் நிற்பதே தீவிரப் பிரபஞ்சமும், விதிக் கடங்கிய வருணாசிரம தன்மமுதலியவற்றோடு தாமுடன்பட்டுச் சங்கற்பிக்கும் மனக்கற்பிதமே மந்தப் பிரபஞ்சமுமாதலின், இவ்விருதிறத்தையே கூறுவது அசாத்திரப் பிரபஞ்சமெனப்படும்; "ஆருயிர்மெய்க் காட்சி விரோதிக ளாதலின் ஞானம் பயிறற்கு முன்னரோவுவ" எ-து. தீவிரம் மந்தம் என்னும் இவ்விரண்டும் ஆத்ம தரிசனத்திற்கு விரோதமா யிருத்தலின், ஞானப்பிரயாசஞ் செய்தற்கு முன்னரே நீக்கற்பாலனவாம்; "சாத்திரப் பிரபஞ்சந்தான் மெய்ஞ்ஞான வுதவியா யான்மகாட்சியின்பின் விடுவதுவாம்" எ-து. சாஸ்திரப் பிர பஞ்ச மெனப்படுவது உண்மைஞானம் வாய்க்குமளவும் உதவியாக நின்று ஆத்ம தரிசனம் வாய்த்தபின்னர் நீங்கற்பாலதாம், எ - று.

எனவே, சாஸ்திரப் பிரபஞ்சமே முக்கியமெனப் பெற்றாம். மந்த மென்பதிலும்மையெஞ்சியது. சாத்திரம்: தானாய் விளக்கும் யதார்த்தமாகிய ஆத்ம லாபமான பேரின்பத்தையடையும் உத்தியாதிய கூறல்; அசாத்திரம்: புறம்பாயுள்ள கற்பிதமாகிய அநாத்ம லாபமான சிற்றின்பத்தை யடையும் உத்தியாதியகூறல்; தீவிரமென்பது வனிதாதிபோக சம்பத்தின்மேற் காமி ப்பது; மந்தமென்பது வருணாச்சிரம தர்மப்படி சுவர்க்காபேக்ஷையாற் செய்யுங் கருமம். தானாகிய பிரமத்தில் அத்தியாசமாகத் தோற்றிய மூலாஞ் ஞானத்தினாற்றோன்றாத தன்னை யதார்த்தமாகத் தரிசிக்கும் நிமித்தம் சீவர் களுடைய அவித்தியாநாசத்தின் பொருட்டு ஈசுரானுக்கிரகத்தினாலுண் டான சரீரத்தினின்றும் இச் சநந மரணப் பிரவாக ரூபத்திற்கேதுவான காமாதிகளாகிய தீவிரத்தை நீக்கி, மேற்செய்யுங் கர்மங்களின் மனுக்ஷாநந்த மாதிய சுகங்களை யனுபவிக்கும் பதப்பிராப்திகட் கேதுவாகுங் கர்மரூப மான மந்தத்தை நீக்கி, மேல் நிஷ்காமமான சற்கிருத்தியங்களினாற் சித்த சுத்தியும், அதனாற் சாதன சதுஷ்டயமும் உண்டாதலின், தீவிர மந்தங்களை

யுடைய அசாத்திரப்பிரபஞ்சம் 'ஞானம் பயிரற்கு முன்னம் ஒவ்வ' எனவும், இச்சாதனத்தினுற் பரமாத்ம விசாரம் பிறந்து அதனுல் மனனமும் அதனுல் நிதித்தியாசனமும் அதனுற் சமாதியுங் கூடினவிடத்தில் அங்ஙனம் விசாரித்த விசாரம் நீங்கலிற் 'சாத்திரப் பிரபஞ்சம் மெய்ஞ்ஞான வுதவியாய் ஆன்மகாட்சியின்பின் விடுவது' எனவுங் கூறினர். இவ்விரண்டும் விடுவதானும், அசாத்திரம் ஆன்ம லாபத்தைக் கொடாமலும் சாத்திரம் அதைக் கொடுத்தும் நீங்கு மாதலின், இச்சாத்திரப் பிரபஞ்சம் முமுட்சுக்கள் முக்கியமாக விரும்பத்தக்கதாயிற்று.

வினு:—ஆத்மதரிசனத்துக்கு விரோதமான தீவிரம் மந்தம் இரண்டையுமுடைய அசாத்திரப் பிரபஞ்சம் விடத்தக்கதுதான்; ஏனைய ஒன்று எற்றிற்கு விடத்தக்கது ?

விடை:—பரமாத்ம விசாரணையால் ஆத்ம தரிசனமாயினும் அதற்கதிஷ்டானமான கூடஸ்த பிரம ஐக்கியத்தில் இவ்விரு தன்மையும் நீங்குமிடத்து அதை விசாரிக்குஞ் சாத்திரப் பிரபஞ்சமும் நீங்குதலாலென்க. 88

(அ - கை.)

சீவனுக்கு மூன்றுபாதியும், எட்டத்தியாசமும், ஐந்தவத்தையுங் கூறுவான் வேண்டி, இக்கவி மூன்று உபாதிகளின் நாமங்களும்,அவற்றிலொன்றன் இலக்கணமும் உணர்த்துகின்றது.

தீவிரமந் தங்களுயிர் காட்சியுற்ற பின்னுந்
திகழ்முத்தி பெறற்பொருட்டு விடுவனவென் றறிக
பாவமுறு மவிச்சின்னே டாதிபதி விம்போ
பாதியுட னத்தியா சோபாதி யெனவே
மேவுமுபா திகளொருமூன் றுளவவற்றை முறையே
விளம்பியிடிற் சுழுத்தியுரு வாமவித்தை தானே
யாவரண வவிச்சின்னே பாதியாம் பிரத்ய
கான்மாவிற் கதனதுகா ரியமாப்புத் தியினில்.

(இ-ரை.) "தீவிரமந் தங்களுயிர் காட்சியுற்ற பின்னுந் திகழ்முத்தி பெறற்பொருட்டு விடுவனவென் றறிக" எ-து. தீவிரமும் மந்தமுமாகிய இவ்விரண்டும் ஆத்ம தரிசனம் வாய்த்த பின்னும் விளங்காநின்ற ஐக்கிய முத்தியடைதற்பொருட்டு விடத்தகுவனவாமென்றறிக; "பாவமுறு மவிச்சின்னே பாதிபதி விம்போ பாதியுடனத்தியா சோபாதி யெனவே மேவுமுபாதிகளொரு மூன்றுள" எ-து. பாவித்தற்கியைந்த அவிச்சின்னேயாதி, பிரதிபிம்போபாதி, அத்தியாசோபாதி என்றேற்றற்கியைந்த உபாதிகள் மூன்றுள்ளனவாம்; "அவற்றை முறையே விளம்பியிடிற் சுழுத்தியுருவா மவித்தைதானே யாவரண வவிச்சின்னேபாதியாம் பிரத்தியகான்மாவிற் கதனது காரியமாம் புத்தியினில்" எ-து. அவற்றைக் கிரமமாகச் சொல்லுமிடத்துச் சுழுத்திவடிவமா நின்றுள்ள வவித்தையே யாவரணமெனப்படு

முவிச்சின்னோபாதியாம்; பிரத்தியகாத்மாவிற் கதனது காரியமா நின்றுள்ள புத்தியின்கண், எ-று.

தான் ஏ அசைகள். அவிச்சின்ன உபாதி அவிச்சின்னோபாதியெனவும், பதிவிம்ப உபாதி பதிவிம்போபாதியெனவும், அத்தியாச உபாதி அத்தியாசோபாதி யெனவும், நிலைமொழியீற்று அகரமும், வடமொழி முதலின் உகரமுங் கெட்டுக் கமலபத்திரோதகம்போல ஓகாரமாதல் வடநூல் விதிப்படி குணசந்தியாமென்க.

வினா:—ஞானப்பியாசத்துக்குமுன் அசாத்திரப் பிரபஞ்சமும், ஆத்ம தரிசனத்திற்குப் பின் சாத்திரப் பிரபஞ்சமும், முத்தியின்கண் இவ்வுபயப் பிரபஞ்சமும் விடுமென்றதில் ஞானப்பியாசத்திற்கு முன்னே அசாத்திரப் பிரபஞ்சத்தை விடவேண்டுமென்றது அதுபகையாதலின் விடத்தக்கதுதான்; ஆத்ம தரிசனத்திற்குப் பின் சாத்திரப் பிரபஞ்சத்தின் லட்சியார்த்தம் வெளிப்படுதலின், அதன் வாச்சியார்த்தந் தானே விடத்தக்கதுதான்; இவ்வுபயமும் முத்திபெறற்பொருட்டு விடவேண்டுமாயின்,ஆத்ம தரிசனம் வேறு, முத்தி வேறோ?

விடை:—ஆத்ம தரிசனஞ் சீவன் முத்தியெனவும், திகழ்முத்தியென்பது விதேக முத்தியெனவும் இச்சீவன் முத்தியே விதேகமுத்தியா மெனவுங் கொள்க. 89

(அ - கை.)

ஏனைய இரண்டு உபாதிகளின் இலக்கணமும், நான்கத்தியாசங்களின் நாமங்களும் இனையவென இக்கவியுணர்த்துகின்றது.

பற்றியவான் மாபதிவிம் பித்திடுத ழூனே
பதிவிம்போ பாதியாம் புத்திகத மாய
முற்றுசுக துக்கங்க ளுயிர்நுகர்தல் போல
முயலுதலே யத்தியா சோபாதி யாகு
முற்றவத்தி யாசவிலக் கணமதுவே றுன்றி
லொன்றாகக் கருதலிப்பி வெள்ளியது போல
மற்றதுநால் வகைப்படுமா மித்தையுட னிதர
மற்றிதரே தரஞ்சத்தி யங்களினு லன்றே.

(இ-ரை.) "பற்றியவான் மாபதிவிம் பித்திடுத ழூனே பதிவிம்போபாதியாம்" எ-து. தங்கிய ஆத்மாவானது பிரதிபிம்பித்தலே பிரதிபிம்போபாதியாகும்; "புத்தி கதமாய முற்றுசுக துக்கங்க ளுயிர்நுகர்தல் போல முயலுதலே யத்தியாசோபாதியாகும்" எ - து. அந்தக்காரண சம்பந்தமாக வாய்த்த மிக்க சுக துக்கங்களை யநுபவிக்குமாறுபோன்று ஆத்மா விடாது முயற்சிப்பதே யத்தியாசோபாதியென்பதாம்; "உற்றவத்தி யாசவிலக் கணமதுவே றுன்றி லொன்றாகக் கருதலிப்பி வெள்ளியதுபோல" எ - து.

இங்ஙனம் எய்திய அத்தியாசவிலக்கணமெனல் கிளிஞ்சலில் வெள்ளி தோன்றுமாறுபோன்று ஒன்றில் மற்றொன்று தோன்றுதலாம்; "மற்றது நால்வகைப்படுமோ மித்தையுட னிதர மற்றிதரே தராஞ்சத்தி யங்களினால்" எ-து. அந்த அத்தியாசமானது மித்தியாத்தியாசம், இதராத்தியாசம், இதரேதராத்தியாசம், சத்தியாத்தியாசம் என நான்கு வகைப்படும், எ - று.

அன்று ஏ அசைகள். இப்பி வெள்ளியதுபோலென்பலை மித்தியாத்தியாச முதலிய நான்கிற்குங் கொள்க. சுழுத்தி யவத்தையிற் பிராக்ஞனாகக் கட்டுண் டிருத்தலின் ஆவரணவிச்சின்னோபாதி எனவும், அந்தக்கரணப் பிரதிபலனனாகிக் கனவில் தைஜதனாக அதனைப் பார்த்திருத்தலின் பிரதிபிம்போபாதி எனவும், மனோகற்பிதத்தாலுண்டான துக்கரூபமான விடயங்களைச் சுகம்போலக் கருதி நனவின்கண் அடைதற்கு விசுவனாக முயலுதலின் அத்தியாசோபாதி எனவும் ஆத்மாவிற்கு அவாந்தரமாக வந்தன போலத் தோன்றினவென்க. 90

(அ - கை.)

முற்கூறிய அத்தியாச இலக்கணம் இனையதென இக்கவியுணர்த்துகின்றது.

> நெருப்பினொடு புணர்ச்சியாற் புனற்கழற்சி வரல்போ
> னித்தமுறு மான்மசந் நிதியதனின் முறையே
> சரிப்பினொடு காண்டனினை வுறலறிதல் வரலாற்
> றகுந்தூல மெய்மித்தி யாத்தியா சந்தா
> னிரிப்பருமிந் தியங்களே யிதராத்தி யாச
> மிதரேத ராத்தியா சங்கரண மாகுந்
> தரிப்பரிய மூலவகங் காரமது தானே
> சத்தியாத் தியாசமெனச் சாற்றுவர்தக் கவரே.

(இ-ரை.) "நெருப்பினொடு புணர்ச்சியாற் புனற்கழற்சிவரல்போ னித்தமுறு மான்மசந் நிதியதனின் முறையே சரிப்பினொடு காண்ட னினைவுறலறிதல் வரலால்" எ - து. அக்கினி சம்பந்தத்தாற் சலத்துக் குட்டணத் தன்மை வருமாறெங்ஙனமோ, அங்ஙனமே சதோதயமாக விளங்கும் ஆன்ம சந்நிதியில் முறையே போக்குவரத்தும், காணுதலும், நினைத்தலும், அறிதலும் வருதலினால்; "தகுந் தூயமெய்மித்தியாத்தியாசந்தா னிரிப்பருமிந் தியங்களே யிதராத்தியாச மிதரேதராத்தியா சங்கரணமாகும்" எ-து. தக்க தூலசரீரமே மித்தியாத்தியாசமாமெனவும், நீக்கற் கரிய இருவகை யிந்திரியங்களே இதராத்தியாசமாமெனவும், அந்தக்கரணங்களே இதரேதராத்தியாசமாமெனவும்; "தரிப்பரிய மூலவகங்காரமது தானே சத்தியாத்தியாசமெனச்சாற்றுவர்தக்கவர்" எ-து. நிலைத்தற்கரிய மூல அகங்காரமே சத்தியாத்தியாசமாமெனவுஞ் சத்துக்கள் கூறுநிற்பர், எ - று.

ஏ அசை. இக்கவி நேர் நிர னிறையணி. தூலமுதலிய நான்கின்சேட்டைகளை ஒவ்வொன்றாகத் தெரிவித்தாரேனும், அவ்வவற்றிற்குரிய பலவற்

றையுங் கொள்க. பஞ்ச அங்கம் பஞ்சாங்கமென வந்தமைபோல, மித்தியா அத்தியாசம் மித்தியாத்தியாசமெனவும், இதர அத்தியாசம் இதராத்தியாச மெனவும், சத்திய அத்தியாசம் சத்தியாத்தியாசமெனவும் வந்தமை தீர்க்க சந்தியும், தேவ இந்திரன் தேவேந்திரனென்றாற்போல, இதர இதரமென்பது நிலைமொழியீற்று அகரமும் வருமொழி முதலின் இகரமுங் கெட்டு ஏகாரந்தோன்றி இதரேதரமென வந்தது குணசந்தியுமாமென்க. முறையே என்றமையின் சரிப்பு தூலதேகத்திற்கும், காண்டல் இந்திரியங்களுக்கும், நினைத்தல் அந்தக்கரணங்களுக்கும், அறிதல் மூல அகங்கராத்திற்கும் எனக் கொள்க. கூடஸ்தனது சந்நிதியை யடுத் திருத்தலால் அகங்கார முதலிய நான்கிற்கும் இத்தொழில்க ளுண்டாயினவென்க; எனவே, இவைகட்கோரறிவு தனியே யின்றென்பதுபெற்றாம். நித்தியமான ஆத்மா அநித்தியமான தேக சம்பந்தமாய் அதன் சரித்தலாதியின் றொழிலைத் தனதாகப் பாவித்தலின் மித்தியாத்தியாசமெனவும், தனக்கு வேறாய இந்திரியங்களின் றொழிலைத் தனதாகக் காண்டலின் இதராத்தியாச மெனவும், மனமாதியவற்றையானெனதெனச் சங்கற்பிக்குஞ் சங்கற்பத்தைத் தனதாகப் பாவித்தலின் இதரேதராத்தியாசமெனவும், தானல்லாததைத் தானாகக்கருதும் அகங்காரத்தைத் தானாக அறிதலின் சத்தியாத்தியாசமெனவுங் கூறினார். அத்தியாசோபாதியி லுண்டான நான்கத்தியாசத்தின் இலக்கணத்தை உணர்த்தினா ரென்க. 91

(அ - கை.)

அகங்காராத்மாவிற் குள்ள ஏனைய நான்கில் மூன்றத்தியாசங்களின் இலக்கணம் இனையதென இக்கவியுணர்த்துகின்றது.

ஆங்காரான் மாவிற்கு நானெனலாற் கயிற்றி
　　னரவமென நிருபாதி காத்தியா சந்தா
னங்கார வியலான்மா விற்குநான் கருத்தா
　　வாமெனலாற் சிவப்புவலம் போற்சோபா திகமா
மீங்காகுங் கரண தரு மான்மாவிற் கிச்சா
　　மியநானென் றிருத்தலினு லைபுனலிற் புக்க
வீங்கதிரின் விம்பமெனத் தத்தருமாத் தியாச
　　மெனவுரைப்பர் நான்குடும்ப வானெனநிற் கையினல்.

(இ-ரை.) "ஆங்காரான் மாவிற்கு நானெனலாற் கயிற்றி னரவமென நிருபாதி காத்தியா சந்தான்" எ-து. அகங்காரான்மாவிற்கு நானென்னுந் தன்மை வருவதால் ரச்சு சர்ப்பம்போல நிருபாதிகாத்தியாச மெனப்படுவதாம்; "ஆங்கார வியலான்மா விற்குநான் கருத்தா வாமெனலாற் சிவப்புவலம் போற்சோபா திகமாம்" எ-து. படிகத்திற் பற்றிய சிவப்புப்போல அகங்காரத்தை யியல்பாகவுடைய ஆத்மாவிற்கு நான் கர்த்தா வென்னுந் தன்மை வருவதாற் சோபாதிகாத்தியாச மெனப்படுவதாம்; "ஈங்கா

குங் கரணதரு மான்மாவிற் கிச்சா மியநானெனன் றிருத்தலினு லலைபுனலிற் புக்க வீர்ங்கதிரின் விம்பமெனத் தத்தருமாத் தியாச மெனவுரைப்பர் நான் குடும்ப வானெனநிற் கையினுல்" எ-து. அலைகளையுடைய சலத்திற் பிரதி பலித்த குளிர்ச்சிபொருந்திய சந்திரபிம்பத்தைப்போல இவ்விடத்தி லெழுந்த அந்தங்கரண பரமாத்மாவிற்கு இச்சாமியம் அகமென்றிருப்பதால் தத்தருமாத்தியாச மெனப்படுவதாமெனச் சத்துக்கள் கூறுநிற்பர், நான் குடும்பவானென் றகங்கொண்டு நிற்றலால், எ - று.

நிருபாதிகாத்தியாசம் கயிற்றரவுபோலவும், சோபாதிகாத்தியாசம் படிகத்திற் றேன்றுஞ் சிவப்புப்போலவும், தத்தருமாத்தியாசம் சலப்பிரதிபிம்பம் போலவும் நிற்குமென வுணர்க. 92

(அ - கை.)

ஏனைய ஓர் அத்தியாசத்தின் இலக்கணமும் ஐந்தவத்தைகளி னுமமும் இனையவென இக்கவியுணர்த்துகின்றது.

மைந்தர்முத லாயினு ருடனுன் மாவிற்கு
மண்ணுலகிற் பஃறியத்தர் விவகார மெனவே
யந்தமுறுஞ் சம்பந்த மாத்திராத் தியாச
மாமென்ப ரிவ்வத்தி யாசங்க டம்மா
னந்து நிர் விகாரியான் மாவென்னப் பெற்று
நவிற்ருமைந் தவத்தையுள வவையாவை யென்னிற்
றெருந்தமுறு நனவொடுசொப் பனஞ்சுழுத்தி துரியந்
துரியாதீ தந்தானு மவற்றியல்பு மொழிவாம்.

(இ - ரை.) "மைந்தர் முதலாயினு ருடனுன் மாவிற்கு மண்ணுலகிற் பஃறியத்தர் விவகார மெனவே யந்தமுறுஞ் சம்பந்த மாத்திராத் தியாச மாமென்பர்" எ-து. கப்பலி லிருப்போர் வியவகாரத்தைப்போலப் பூமியிற் புத்திரர் முதலானவருடன் சம்பந்தித்திருப்பதினுல் ஆத்மாவிற்கு அழகிய சம்பந்த மாத்திராத்தியாசமெனப் படுவதா மெனச் சத்துக்கள் கூறு நிற்பர்; "இவ் வத்தியாசங்க டம்மா னந்து நிர்விகாரி யான்மாவென்னப் பெற்றும்" எ - து. இங்ஙனங் கூறிய இவ் வெட்டத்தியாசங்களினுற் குறை வின்றி நிறைந்த ஆன்மாவை நிர்விகாரியா மெனக் காணப் பெற்றும்; "நவி றருமைந் தவத்தையுள வவையாவை யென்னிற் றெருந்தமுறு நனவொடுசொப் பனஞ் சுழுத்தி துரியந் துரியாதீ தந்தானு மவற்றியல்பு மொழிவாம்"எ-து. சத்துக்களாற் சொல்லப்பட்ட ஐந்தவத்தைகள் வேறுக வுள்ளன. அவை யாவையெனக் கேட்கில், விடாதுதொடர்ந்துவரும் சாக்கிரமும், சொப்பனமும், சுழுத்தியும், துரியமும், துரியாதீதமுமாம். அவற்றின் றன்மைகளை யினிக்கூறுதும், எ - று.

வினு:—இங்ஙனங் கூறிய அகங்காரான்மா யாது?

விடை:—ஆன்ம சந்நிதியில் அகங்காரான்மா, அகங்காரவிய லான்மா, காரணதரு மான்மா, அகங் குடும்பான்மா ஆகிய நான்கு மாம். காரண தரும் ஆன்மா வென்பதன் ஈற்றி லுள்ள ஆன்மாவை யிந்திரிய தரும ஆன்மா வெனக் கொள்க. எனவே, கன்மேந் திரியங்களை யங்ஙனந் தூல தேக மென்றலின் இவற்றின் முனேயை இரண்டுந் தருமி யெனவும், பின்னைய இரண்டுந் தரும மெனவுமாம். இவ்வத்தியாசங்கள் தனது சந்நிதி சத்தை யினாற் றோற்றினுந் தான் அவற்றின்கண் சம்பந்த மின்றி யிருத்தலின், ஆத்மாநிருவிகாரி யெனலாம். அவற்றின் சம்பந்தங்களைத் தானறிந்து கொண்டிருத்தலின் சம்சாரம் ஆத்மாவிற் கெனினு மமையும். கூடஸ் தனது இச்சாயத்தனமின்றி யவனது சந்நிதியின் இயல்பாக நான்கத்தியாசமும், அகங்கார சம்பந்தமாக நான்கத்தியாசமும் ஆகிய இவ்வெண்வகை அத்தியாசங்களும் அவாந்தரமா யுண்டானமை போலத் தோற்றிய வென்க.

(அ — கை.)

மேற்கூறிய ஐந்தவத்தைகளுள் சாக்கிராவஸ்தையின் இலக்கணம் இனையதென இக்கவியுணர்த்துகின்றது.

பெருந்தூல வைம்பூத மீரைந்திந் திரியம்
பிராணபஞ் சகமொடுநாற் கரணமிவை யுருவா
மருந்தூல சரீரத்திற் சாத்துவித குணமோ
டகாரவெழுத் தரிதெய்வம் விழியிடமே யாக
விருந்தாகு மிதயமல ரட்டதள கதியில்
விசுவசீ வனும்விராட் டிறையுமொருங் கடைந்து
வருந்தாவில் விடயங்கள் கரணமனைத் தானு
மருவிநுகர்ந் திடுதல்சாக் கிரமதா மன்றே.

(இ-ரை.) "பெருந்தூல வைம்பூத மீரைந்திந் திரியம் பிராணபஞ் சகமொடுநாற் கரண மிவை யுருவா மருந்தூல சரீரத்தில்" எ-து. பெரிதாகிய ஸ்தூல பூதம் ஐந்தும், ஞானேந்திரிய கன்மேந்திரியங்கள் பத்தும், பிராணன் முதலிய வைந்து வாயுக்களும், மன் முதலிய நான்கு கரணங்களும் ஆகிய இவைகளே யோர்வடிவமாநின்றுள்ள அரிய தூல சரீரத்தில்; "சாத்துவித குணமோ டகாரவெழுத் தரிதெய்வம் விழியிடமே யாக விருந்தாகு மிதயமல ரட்டதள கதியில்" எ-து. சாத்துவிதகுணமும், அகாரவெழுத்தும், தெய்வம் விஷ்ணுவும் ஆகிய இவற்றிற் கிடங் கண்ணாக நிற்கப் பொதுமையா நின்றுள்ள இருதயமாகிய எட்டிதழ்க் கமலத்தில்; "விசுவ சீவனும் விராட்டிறையு மொருங்கடைந்து வருந்தாவில் விடயங்கள் காணமனைத் தானு மருவி நுகர்ந் திடுதல்சாக் கிரமதாம்" எ-து. விசுவனென்னு நாமமுள்ள சீவனும், விராட்டென்னும் நாமமுள்ள ஈசனும் ஒருங்கே கூடி நின்று, பல முயற்சிகளால் வருந்தி, வனிதாதி விஷயங்களை யெல்லாக் கரணங்களாலுங் கூடி யனுபவித்தலே சாக்கிராவஸ்தை யெனப்படுவதாம், எ-று.

அன்று ஏ அசைகள். கதி-இடம். கரணம் அனைத்தானு மென்றமையின், அந்தக்கரணம் பிராண பஞ்சகத்தோடுங் கூடி ஞானேந்திரியங்களினின்றுங் கன்மேந்திரியங்களால் விடயங்களை யனுபவித்தலாம். விழி யிடமென்றது அதனுள்ளிருக்கும் பாவை வடிவான ரூபமெனக் கொள்க. முற்கூறிய சான்றாகிய ஜீவாத்மா தூலசரீரத்தினுள்ள இருதயகமலத்தில் விசுவ நாமத்தோடும், விராட்டெனுங் கூடி யிருந்து, நேத்திர ஸ்தான முன்னிலையிற் சகல விடயானுபவங்களையுமிந்திரியங்களாற் புசிப்பது சாக்கிராவஸ்தையென்க. 94

(அ - கை.)

சொப்பனவஸ்தையின் இலக்கணம் இனையதென இக்கவியுணர்த்துகின்றது.

பஞ்சபூ தமுஞ்சித்த புத்தியினின் றொழிந்த
பதினேழின் மயமாஞ்சூக் குமதனுவி னின்று
விஞ்சுராசோ குணமுகர வெழுத்ததிதெய் வந்தான்
விரிஞ்சனிடங் களமாக நல்லிதய மென்னுங்
கஞ்சமலர்க் கன்னிகா கதியிறை சதனுங்
கனககர்ப் பனுமருவி நனவின்வா தனையை
நெஞ்சமெனுங் கரணத்தா லனுபவிக்கை தானே
நிகழ்ந்திடுஞ்சொப்பனமென்று நிகழ்த்துவர்மூதறிஞர்.

(இ-ரை.) "பஞ்சபூதமுஞ் சித்தபுத்தியினின் றொழிந்த பதினேழின் மயமாஞ்சூக் குமதனுவி னின்று" எ - து. பஞ்சமகாபூதமும், சித்தமும், புத்தியுமாகிய இவ்வேழினின்றும் நீங்கிய பதினேழின் மயமா நின்றுள்ள சூக்கும சரீரத்தி லிருந்து; "விஞ்சுராசோ குணமுகர வெழுத்ததிதெய் வந்தான் விரிஞ்சனிடங் களமாக நல்லிதய மென்னுங் கஞ்சமலர்க் கன்னிகா கதியில்" எ-து. ஏனைய ராசத குணமும், உகரவெழுத்தும், அதிதெய்வம் பிரமனுமாகிய இவர்க்கிடங்கண்டமாநிற்க, நல்ல இதய மென்னுந் தாமரைப்பூப் பொகுட்டில்; "தைசதனுங் கனக கர்ப்பனு மருவி" எ - து. தைசத னென்பவனும் இரணிய கருப்ப னென்பவனு மொருங்கே கூடி நின்று; "நனவின் வாதனையை நெஞ்சமெனுங் கரணத்தா லனுபவிக்கை தானே நிகழ்ந்திடுஞ் சொப்பனமென்று நிகழ்த்துவர் மூதறிஞர்" எ-து. மனமென்னும் அந்தக்கரணத்தினால் அநுபவிப்பதே நிகழாநின்ற சொப்பனவஸ்தை யெனச் சத்துக்கள் கூறாநிற்பர், எ - று.

நின்றொழிந்த பதினேழென்பன மனமும், அகங்காரமும், பிராணபஞ்சகமும், தசேந்திரியமு மெனவும், இடங் களமென்பது அதனுள்ளிருக்கும் மனமெனவுங் கொள்க.

முற்கூறிய சான்றாகிய அந்தராத்மா சூட்சுமதேகத்தினுள்ள இருதய கமலப் பொகுட்டிற் றைசதனு யிரணிய கருப்பனோடுங் கூடிக் கண்ட

ஸ்தான முன்னிலையில் வாசனாவிடயங்களை மனதினாற்புசிப்பது சொப்பனா வஸ்தை யென்க. 95

(அ - கை.)

சுழுத்தியவத்தையின் இலக்கணம் இனையதென இக்கவியுணர்த்துகின்றது.

மேய்ந்துதிரி பார்ப்படக்கி யுறங்களகு போல
விரிந்தகா ரியங்களையுட் கொண்டுவா தனையோ
டாய்ந்தவான் மாசிரயத் தவத்தையற விருக்கு
மரும்பகுதி மயமாங்கா ரணவுடம்பிற் றமமே
யேய்ந்தகுண மகரவெழுத் தரன்றெய்வ மிதய
மிடமாத்தத் கமலமலர்ப் பொகுட்டுநடுக் கதியி
லோர்ந்தபிராஞ் ஞனும்பரனு மாய்ப்பிரமா நந்த
முறுமாயா விருத்தியெனு நுண்கரணந் தன்னால்.

(இ - ள்.) "மேய்ந்து திரி பார்ப்படக்கி யுறங் களகு போல" எ-து. பலவாறாகச் சென்று மேய்ந்து திரியுங் குஞ்சுகளைச் சிறகிலடக்கி நித்திரை செய்யும் பெண்பட்சியைப்போல; "விரிந்தகாரியங்களை யுட்கொண்டு வாதனையோ டாய்ந்த வான்மா சிரயத் தவத்தையற விருக்கு மரும்பகுதி மயமாங் காரண வுடம்பில்" எ-து. பலவாறாக விரிந்த விருத்தி பேத காரியங்களை யுள் ளடக்கிக்கொண்டு, அந்தச் சாக்கிராதி வாசனையுடன் அந்நிலையதாக ஆய்வுற்ற ஆன்மாவின் அனுசாரத்தில் ஏனைய இரண்டவத்தைகளும் மாறும்படி யிருக்கின்ற அரிதாகிய பிரகிருதிமயமா நின்றுள்ள காரண சரீரத்தில்; "தமமே யேய்ந்தகுண மகரவெழுத் தரன்றெய்வ மிதயமிடமாத் தத்கமல மலர்ப்பொகுட்டு நடுக்கதியில்" எ-து. இயைந்த தாமதகுணமும், அகரவெழுத்தும், தெய்வ முருத்திரனும் ஆகிய இவற்றிற் கிடமிதயமாநிற்க, அந்தத் தாமரைப்பூவினது நடுப்பொகுட்டின்கண்; " ஓர்ந்த பிராஞ்ஞனும் பரனுமாய்ப் பிரமாநந்தமுறு மாயா விருத்தியெனு நுண்கரணந் தன்னால்" எ-து. அந்நிலையை யங்கே யுணர்ந்து நின்றுள்ள பிராஞ்ஞ னென்பவனும், அந்தரியாமி யென்பவனும் ஒருங்கே கூடி மாயாசம்பந்த விருத்தியென்னும் நுண்ணிய காரணவிருத்தியினாற் பிரமாநந்தத்தை யநுபவிக்கும், எ-று.

ஓர்ந்தவென்பதில் ரகரவொற்று இனவெதுகை. மேய்ந்துதிரி பார்ப்படக்கி யுறங்களகு என்றமையின், அளகு பெண் கோழியாயிற்று. அவத்தையெனப் பொதுவாகக் கூறினமையின், ஈரவத்தையெனவும் காரண தேகத்தைச் சுட்டிவருதலிற் பகுதியை யவித்தையெனவும் கூறினும். இதயமிடமென்றது அதனுள்ளிருக்கும் நுண்கரணமெனக் கொள்க. மாயா விருத்தியெனும் நுண்கரணமென்றது அவித்தையான் மறைபட்டு மெலிந்துநின்ற வித்தையை எனவே, சுழுத்தியின் அவித்தையினாலும், கனவின் மனத்தினாலும், நனவிற் கரணங்களினாலும் புசித்தலாம். பிரமாநந்தமென்றது அவித்தைகளனைத்தும் இறந்து அவற்றால் வாாநின்ற துன்பங்கள் நீங்கிய விடத்துள்ள சுகத்தை.

முற்கூறிய சான்றாகிய பரமாத்மா காரண தேகத்தி லுள்ள பிராஞ்ஞனாய் அந்தர்யாமியென்னும் பரனோடுங்கூடி யிதயகமலப்பொருட்டு மத்தியில் இதய்முன்னிலையிற் அவித்தியா விருத்தியினால் ஆனந்தமனுபவிப்பதே சுழுத்தியவஸ்தையென்க. 96

(அ - கை.)

ஏனைய துரியந் துரியாதீதமென்பவற்றினிலக்கணங்களும், தாவரங்களேற்றற்பாலனவாய அவத்தைகளும் இனையுவென இக்கவியுணர்த்துகின்றது.

அனுபவித்தல் சுழுத்தியா மிங்ஙனவா திகண்மூ
வவத்தையொடு முத்தரும முப்புரமுத் தானம்
பினுமுத்தெய் வங்களெனும் பரியாய நாமம்
பெறவுரைத்த சாக்கிரத்தே தத்கமல மழிந்து
மனவழக்கந் தவிர்ந்துபரந் தனைச்சிந்தித் திடலே
வருதுரிய மப்பரமான் மாவின்மன மடங்கன்
முனமுரைத்தல் செய்துரியா தீதமெனப் புகல்வர்
மொழிந்தவற்றுட் டாவரங்கள் பெறுதலிருட் சுழுத்தி.

(இ-ரை.) "அனுபவித்தல்சுழுத்தியாம்" எ-து. இங்ஙனம் பிரமானந்தத்தை யநுபவித்தற்கியைந்தது சுழுத்தியவஸ்தையெனப்படுவதாம்; "இங்ஙனவாதிகண் மூவவத்தையொடு முத்தரும முப்புர முத்தானம் பினுமுத்தெய் வங்களெனும் பரியாயநாமம் பெறவுரைத்த சாக்கிரத்து" எ-து. இங்ஙனங் கூறிய சாக்கிரமுதலிய மூன்றவத்தைகளும், மூன்று தருமங்களும், தூல்முதலிய மூன்றுதனுக்களும், அவற்றிற்குரிய தானங்களும், இவையல்லாத பிரமன்முதலிய முத்தெய்வங்களுமெனக் கூறற்கியைந்த பரியாய நாமங்க ளேற்கவுரைத்த சாக்கிராவஸ்தையில்; "தத்கமல மழிந்து மனவழக்கந் தவிர்ந்து பரந்தனைச் சிந்தித்திடலே வருதுரிய மப்பர மான்மாவின் மனமடங்கன் முனமுரைத்தல் செய்துரியா தீதமெனப் புகல்வர்" எ-து. முற்கூறிய அக்கமலம் நீங்கி மனோவழக்குமுந் தவிர்ந்து பிரமத்தைத் தியானிப்பதே தொன்றுதொட்டுவருந் துரியமெனப்படுவது, அப்பரமான்மாவினிடத்தில் மனது லயிப்பதே முன்னர்க் கூறிய துரியாதீதமெனப்படுமெனச்சத்துக்கள் சொல்லுவார்கள் ; "மொழிந்தவற்றுட் டாவரங்கள் பெறுத லிருட்சுழுத்தி" எ-து. இங்ஙனங் கூறிய ஐந்தவத்தைகளுள் விருட்சமுதலியவைக ளேற்றற்பாலது இருள்மயமாநின்றுள்ள சுழுத்தியவத்தையாம், எ-று.

ஏ அசை. துரியனில் சீவேசுரரையும், அதீதத்திற் கூடஸ்த பிரமத்தையுங்கொள்க. ஏற்றிற்கென்றால் நனவில் விசுவ விராட்டையும், கனவில் தைசத இரணிய கருப்பனையும், சுழுத்தியிற் பிராஞ்ஞனையும் பரனையுங் கூட்டினமையாலென்க. சாக்கிராதிமூன்றைமூன் றவஸ்தையெனவும், அவை

மூன்று தன்மையாயிருத்தலின் முத்தருமமெனவும், மூன்றுதேகமாயிருத்தலின் முப்புரமெனவும், இருதயங் கண்டம் நேத்திரமென மூன்றிடமாயிருத்தலின் முத்தானமெனவும், மும்மூர்த்திகளா யிருத்தலின் முத்தெய்வங்களெனவும், இங்ஙனங்கூறிய கேவலசுழுத்தியாதிய மூன்றுமுதலிய யாவும் நீங்கிய விடத்தைத் தத்கமலமழிந்து மனவழக்கந் தவிர்ந்து எனவும் கூறினர். தத்கமலம் அழிந்தென்றது கேவல சுழுத்தி நிகழும் இதயத்தினின்றும் நீங்கி அச்சுழுத்தியில் நனவாதி யாவினிடத்தும் நிகழ்தலே.

முற்கூறிய சான்ருகிய ஞானத்மா அவத்தாத்திரய வியவகாரம் யாவுமின்றி விலட்சணமானவிடத் துள்ள சீவசைதன்னியமாய்ப் பிரத்தியகாத்மாவைக்கூடிச் சாக்கிர சுழுத்தியென்னுஞ் சமாதியிற் சின்மாத்திரமா யனுபவிப்பதே துரியாவஸ்தை யெனவும், சான்ருகிய ஆநந்தாத்மா இவ்வறியுந்தன்மை யனைத்தும் நீங்கினவிடத்துள்ள கூடஸ்தனுய்ப் பரமாநந்தத்தைக் கூடி யாவுந் தன்மயமாகச் சகத்தில் அனுபவிப்பதே துரியாதீத அவஸ்தையெனவும் விளக்கினுரென்க. 97

(அ - கை.)

தேவர்முதலியஅறுவரடையும் அவத்தைகள் இவையென இக்கவியுணர்த்துகின்றது.

> விலங்குமுத லனபெறுவ சுழுத்தியொடு கனவாம்
> விண்ணவர்க்கு நனவுநரர்க் கம்மூன்று மாகுங்
> கலங்கலறு மருளர்க்குத் துரியம்வர யோகி
> கட்குவரு வதுதுரியா தீதமுதன் மூன்று
> மலங்கலுறு மனிதர்க்குத் தமிற்றுமே தோன்றி
> வருபந்த மாமேனை யிரண்டுமியோ கத்தா
> லிலங்குமுத்தி சாதனமா மவைகளிலொன் றினிலொன்
> றிலாமையினுற் காலதே சங்கணிய மம்பொய்.

(இ - ரை.) "விலங்குமுதலனபெறுவ சுழுத்தியொடு கனவாம் விண்ணவர்க்கு நனவு நரர்க் கம்மூன்றுமாகும்" எ - து. மிருக முதலியன அடையற் பாலன சுழுத்தியுங் கனவுமாம், தேவர்களுக்குச் சாக்கிரமும், மனிதர்களுக்குச் சாக்கிர முதலிய மூன்றுமாம்; "கலங்கலறு மருளர்க்குத் துரியம் வரயோகி கட்கு வருவது துரியாதீதம்" எ-து. சஞ்சல மற்ற வுன்மத்தர்க்குத் துரியமும், மேன்மையாளர யோகிகளுக்கு வரற்பாலது துரியாதீதமுமாம்; "முதன்மூன்று மலங்கலுறு மனிதர்க்குத் தமிற்றுமேதோன்றி வருபந்த மாமேனை யிரண்டுமியோ கத்தா லிலங்கு முத்திசாதனமாம் எ-து. சுக துக்கத்தால் மொத்துண்டு நிற்கும் மனிதர்களுக்குச் சாக்கிரமுதலிய மூன்றுந் தம்மிற்றுமே தோன்றிவருகின்ற பந்தசாதனமாயிருக்கும், துரியம் துரியாதீதமாகிய ஏனைய விரண்டும் யோகங் காரணமாகச் சதோதயமாக விளங்கும் முத்திசாதனமாநிற்கும்; "அவைகளி லொன்றினிலொன் றிலா

மையினாற் காலதேசங்க ணியமம் பொய் " எ - து. இவ்வைந்தவத்தைகளுந் தத்தமக்குள் ஒன்றிலொன் றில்லாமையினாற் காலதேச வஸ்துக்களின் நியமம் பொய்யாக முடியும், (எ - று).

இனம்பற்றி வஸ்துவென்றும். விலங்குமுத லென்றமையின் பறவையும் ஊர்வனமும் சகல ஜந்துக்களுங் கொள்க. மருளர் - ஒரு தெய்வ வயப்பட்டவர்; எனவே, அறிவின் வயப்பட்டு அதுவாய் நின்றதுரிய ரென்பதாயிற்று. முற்கூறிய பஞ்சாவத்தைகளுள் பரிசவறிவு ஒன்றை யுடைய தாவர வுயிர்கட்கு மற்றொன்றுந் தோன்றாதிருத்தலின் அவைகட்குச் சுழுத்தியொன்றே யெனவும், பரிச மிரத விரண்டறிவும் நீரில்வாழும் நத்து முதலிய வுயிர்கட்கும்,பரிச மிரசங் கந்தமாகிய மூன்றறிவுஞ் செல் முதலிய வூர்வன வுயிர்கட்கும், பரிச மிரசங் கந்த முருவமாகிய இந்நான்கறிவும் வண்டுமுதலிய வுயிர்கட்கும், சத்தமாதி ஐயறிவும் நடப்பன பறப்பனவாகிய பசு பக்ஷி முதலிய வுயிர்கட்கும், கனவைப்போலத் தோற்றிய நினைவு சுழுத்தியைப்போல மறைதலின் இந்நான்கு வகுப்பிற்குஞ் சொப்பனஞ், சுழுத்தி யிரண்டே யெனவும், ஐந்தறிவையுடைய தேவர்கட்குத் தோற்றிய நினைவு மறையா திருத்தலின் அவர்கட்கு நனவொன்றே யெனவும், இவ்வைந்தறிவையுமுடைய மானிட வுயிர்கட்குத் தோற்றிய நினைவு ஒருகாற் றெரிவாயிருத்தலின் நனவும், ஒருகாற் றோன்றியுந் தோன்றாதிருத்தலிற் கனவும், தோன்றாதிருத்தலிற் சுழுத்தியுமாகும்; ஆதல் பற்றி மூன்றே யெனவும், மருளர்க்கு ஆசான் அனுக்கிரகம் பெற்று ஆத்ம விசாரணையின் உதயமான அறிவு சொப்பிரகாசமாய் விளங்கலிற் றுரியமொன்றே யெனவும், வர யோகிகட்கு அங்ஙனந் தோன்றியது அறிவாநந்தமாயதீதப்பட்டிருத்தலிற் றுரியாதீதமொன்றே யெனவும், முன்மூன் றவத்தையும் ஆன்மாவை மறைக்குமெனவும், மேலிரண்டவத்தையும் ஆத்மாவை வெளிப்படுத்து மெனவுங் கொள்க.

வினா:—இங்ஙனமாயின், தேவர் முதலிய அறுவகையாரும் நிற்க, மனிதர்க்கே யிம்மூன்றவத்தை வந்த காரண மென்னை ?

விடை:—தேவர்களுக்குச் சாக்கிராவத்தையில் நினைவன்றி மறைப்பின்மையினானும், ஏனைய ஐந்திற்கும் மறைப்பன்றி நினைவின்மையினானும், மானிடர்க்கு அவ்விரண்டு மிருத்தலினானும், இவ்விரண்டும் நீங்கிய விடம் முத்தியடைதற்கு ஆதாரமாதலினானும் அவை வந்தனவென்க.

வினா:—அற்றேல், முப்பத்தாறு தத்துவங்களோடுங் கூடி விவகரிப்பது சாக்கிரமெனவும், இவற்றில் அஸ்தி முதற் பதினொன்று நிற்க, ஏனைய இருபத்தைந்து தத்துவங்களோடும் விவகரிப்பது சொப்பனமெனவும், இவற்றில் மனமுதலிய விருபது நிற்க, ஏனைய ஐந்து தத்துவங்களோடும் விவகரிப்பது சுழுத்தி யெனவும்,இவற்றில் வித்தை அவித்தையிரண்டு நிற்க ஏனைய மூன்று தத்துவங்களோடும் விவகரிப்பது துரியமெனவும், இவற்றில் ஜீவன் ஈசன் இரண்டுமெல்லாத ஏனைய பிரமமொன்றும் விவகரிப்பது

துரியாதீதமெனவுங் கொள்க. இவ்வைந்தவத்தையும் மானிட வுயிர்கட்குச் சமுதாயத்தின் நித்தியப் பிரளயம்போலத் துயிலினும் விழிப்பினும் நியதிப்படி யனுபவமிருக்க, சுரோத்திரியனுக் கிரண்டும், விராத்திரியனுக்கு மூன்றுமெனக் கூறியதென்னை ?

விடை:—மானிட வுயிர்கட்கு இவ்வைந்தவத்தையு முளவாயினும் விராத்திரியன் அறியாமையின் மூன்றவத்தையிற் சஞ்சரிக்குமிடத்து அவ் விரண்டும் இவற்றின் அடங்கி நிற்றலின் இவனுக்கு அம்மூன்றே யெனவும், சுரோத்திரியன் அறிவினால் இவ்விரண்டினுஞ் சஞ்சரிக்குமிடத்து அம்மூன்றும் இவற்றில் அடங்கிப் போதலின் இவனுக்கு இரண்டேயெனவுங் கூறினா ரென்க.

இவ்வைந்தவத்தையையும் நீக்கும் நிமித்தம் இவைகளின் இலக்கணமும் இவற்றை யடைந்தவர்கள் இலக்கணமும் உணர்த்தினாரென்க. 98

(அ - கை.)

இவ்வைந்தவத்தைகள் இடைவிடாது தத்தமக்குள் மாறி நிற்பினும் அங்ஙனமாகாது பிரமம் ஒரு தகைத்தா நிற்றலையும், நனவு கனவுகளைப் போலச் சுழுத்தியின்கண் அறிவு விளங்கவில்லையே யென்ற வினாவிற்குத் தகும் விடையையும் இக்கவி யுணர்த்துகின்றது.

சொற்றவவத் தைகளிலனு சூதனா யறியுந்
துரியனே யுளனனவு கனவிலறி வுண்மை
பெற்றனமச் சுழுத்தியினிற் பெறலுரைப்பி னெழுந்து
பிறிதொன் று மறியாது சுகத்துறங்கி னேனென்
றுற்றதிரு நினைவுமனு பவஞ்சுழுத்தி யதனி
லுறுதுவரா தெனுமருத்தா பத்தியினாற் பொருள்கண்
முற்றுமடக் கிருள்விழிகாண் குதலெனக்கா ரியங்கண்
முழுதையுமுட் கொண்டபே ரவித்தையிரு ளினையும்

(இ-ரை.) "சொற்ற வவத்தைகளி லனுசூதனா யறியுந் துரியனே யுளனனவு கனவிலறி வுண்மைபெற்றனம்" எ - து. மேற்கூறிய பஞ்சாவத்தைகளினும் நீங்காமல் நிற்போன் கூடஸ்தன் ஒருவனே யாம்; சாக்கிரத்திலுஞ் சொப்பனத்திலும் அறிவுண்மையெனலை யையந்திரிபின்றி யேற்கப் பெற்றனம்; "அச்சுழுத்தியினிற் பெறலுரைப்பி னெழுந்து பிறிதொன்று மறியாது சுகத் துறங்கி னேனென் றுற்றது" எ - து. மேற்கூறிய சுழுத்தி யவத்தையிலும் அந்தச் சைதன்ய மிருப்பதாக ஏற்கப்பெறுவதைப் பற்றிச் சொல்லுமிடத்து, ஒருவன் நித்திரைவிட்டெழுந்து வேறொன்றுங் காணாமற் சுகமாக நன்குறங்கினேனென்று சொல்லப் போந்தது; "இருநினைவு மனுபவஞ் சுழுத்தியதனி லுறுது வராதெனு மருத்தாபத்தியினால்"

எ - து. இருவிதமான நினைப்பும் அனுபவமுஞ் சுழுத்தியின்கண் இல்லாதது வாராதென்னும் அருத்தாபத்திப்பிரமாணத்தால்; "பொருள்கண் முற்று மடக்கிருள் விழிகாண் குதலெனக் காரியங்கண் முழுதையு முட்கொண்ட பேர்வித்தை யிருளினையும்" எ - து. சமஸ்த பொருள்களையுந் தன்பாலடக்கிய இருளை விழிகள் காணுமாறுபோன்று, மாயா காரியங்கள் அனைத்தையுந் தன்பாலடக்கிக்கொண்ட பெரிதாகிய அவித்தையென்னு மிருளையும், எ - று.

துரியனே என்பதிலுள்ள ஏகாரம் தேற்றம். அநுசூதம் - நீங்காமை; எனவே, பரிபூரணமெனப் பெற்றும். அவத்தை தோறும் ஆங்காங்கு நிகழ்வதைச் சாட்சியாக நின்று கண்டலின், துரியனே யுளன், நனவு கனவில் அறிவுண்மை பெற்றனமென்றார். 99

(அ - கை.)

சுழுத்தியில் மனோவிர்த்தியின் சகாயமின்றிச் சுவாநுபவந் தோற்றலின், அங்கே யறிவுளதென்பதற்கு ஐயமின்றென இக்கவியுணர்த்துகின்றது.

அந்தவவித் தையினதுசூக் குமவிருத்தி தன்னி
லலையுமரத் திலையிடையின் வெண்ணிலாத் துளிபோல்
வந்திலங்கி யடங்குநிசா நந்தக்கூற் றினையும்
வருகரணந் தராபேட்சை யின்றியே யான்மா
முந்துரைசெய் சுழுத்தியினி லனுபவிக்கை யாலே
மொழிந்ததனி லறிவுளதா மேதுமறி யாமை
நந்துசுகத் துறங்கினே னெனற்கேது விடய
ஞானமிலா மையுங்குடும்ப நிவிர்த்தியுமா முறையே.

(இ-ரை.) "அந்தவவித் தையினதுசூக் குமவிருத்தி தன்னி லலையு மரத் திலையிடையின் வெண்ணிலாத் துளிபோல் வந்திலங்கி யடங்கு நிசானந்தக் கூற்றினையும்" எ-து. மேற்கூறிய அவித்தையினது சூக்கும விருத்தியிற் காற்றினால் அலைந்துகொண்டிருக்கும் மரத்தினது இலைகளி னிடையினூடேயே வந்து தோற்றும் வெண்ணிலாவின் றுளிகளைப்போல வுதித்து விளங்கி யடங்குநிசாநந்தக் கூறுபாட்டினையும்; "வருகரணந்தராபேட்சை யின்றியே யான்மா முந்துரைசெய் சுழுத்தியினி லனுபவிக்கை யாலே மொழிந்ததனி லறிவுளதாம்" எ - து. வாராநின்ற மனங் காரணமாக ஓரபேட்சையின் முந்தி யாத்மாவானது முற்கூறிய சுழுத்தி யவத்தையின்கண் அநுபவித்துக்கொண்டு வருதலால் முன்மொழிந்த சுழுத்தியவத்தையின்கண் ஸ்திரமாக அறிவிருக்கின்றதாம்; "ஏதுமறியாமை நந்துசுகத் துறங்கினே னெனற்கேது விடய ஞானமிலாமையுங் குடும்ப நிவிர்த்தியுமா முறையே" எ - து. அவ்விடத்து யாதொன்றும் அறியாது மிக்க சுகத்துட னுறங்கினேனெனக் கூறுதற்குக் காரணம் முறையே விஷயஞான மின்மையுங் குடும்பபார நிவிர்த்தியுமாம், எ - று.

அநுபவித்தலுக்குச் செயப்படு பொருள்கள் அவித்தை யிருளினையும், ஆனந்தக் கூற்றினையுமெனக் கொள்க. இங்கே யேது மறியாமை யெனவென எதிர்மறை வினையெச்சமாக்குக. நந்தல்-வளர்தல். சுக்கும விருத்தியென்பது சுழுத்தி யவத்தையிலுள்ள பிராஞ்ஞனதுவியாபாரம் குடும்ப நிவிர்த்தி-துக்க ரூபமாகிய பந்த நீக்கம். நிசாநந்தக் கூற்றென்பது பிரமானந்தாமிச லேசம். இதனைச் சமாதியின்கண் நவநவமாய் விளங்கும் ஆநந்தமெனினும் அமையும். முறையே யென்றமையின் விடயஞானமின்மை யறியாமைக்கும், குடும்பநிவிர்த்தி சுகத்துறங்கினே னென்பதற்குங் கொள்க. 100

(அ - கை)

உயிர் சச்சிதாநந்தமெனவென யுவமான பூர்வகமாக இக்கவியுணர்த்துகின்றது.

மன்றசுழுத் தியிலதற்குக் கரியவா நந்த
மயவுயிருண் டெனவொருவ ராகிலுமாண் டறிந்தே
னென்றலில தேதுகா ரணமெனிலோர் பொருளை
யெடுப்பநீர் மூழ்கினே னுண்டுளதென் பதுமேற்
சென்றலது புகலவொண் ணாதுபோலக் கருமச்
செயலினெ லெழுந்துதுணை யாங்கரணங் கூடி
னன்றியதி லறிந்தபொருள் கூறொணா தாகு
மாதலினா லுயிர்சச்சி தாநந்த வொளியாம்.

(இ - ரை.) "மன்ற சுழுத்தியி லதற்குக் கரியாவா நந்த மயவுயி ருண் டென வொருவ ராகிலுமாண் டறிந்தே னென்றலில தேதுகாரணமெனில்" எ - து. மிக்க சுழுத்தியவத்தையின்கண் அதற்குச் சாட்சியாக ஆநந்தமயமாய் நின்றுள்ள ஆன்மா வுண்டென்று ஒருவராகிலும் அவ்விடத்தறிந்தே னென்று சொல்லாமைக்குக் காரணம் யாதெனின்; "ஓர் பொருளை யெடுப் பநீர் மூழ்கினே னுண்டுளதென்பது மேற்சென்றலது புகலவொணாதது போல" எ - து. தவறிவிழுந்த வொருபொருளை யெடுக்க வேண்டி நீரில் மூழ்கினேன், அஃதவ்விடத்திருக்கின்ற தென்பதைக் கரையிற் சென் றல்லாமற் சொல்லக்கூடாமை யெங்ஙனமோ, அங்ஙனமே; "கருமச்செய லினெ லெழுந்து துணையாங் கரணங் கூடினன்றி யதிலறிந்த பொருள் கூறொணா தாகு மாதலினா லுயிர்சச்சி தாநந்த வெளியாம்" எ - து. ஓர் கரு மங்கருதி யதனைச்செய்யவேண்டுமென்னுஞ் சங்கற்பத்தினால் எழுந்திருந்து அதற்குத் துணைக்கருவியாக நின்றுள்ள அந்தக்கரண சம்பந்தத்தினாலன்றி, அவ்விடத்தில் அறிந்தபொருளைச் சொல்லக்கூடாததாகும்; ஆகையால் ஆத்மா சச்சிதாநந்த சொப்பிரகாச வடிவினதாம், எ - று.

கரணங்கூடினன்றியதில் அறிந்த பொருள் கூறொணாதென்றமையின், கூடத்தன் அறிவுமயமாமென்பது பெற்றாம். முற்கூறிய ஐந்தவத்தையின் இடையிலுள்ள சுழுத்தியினும் அறிவுண்டென விளக்கி, இவற்றையறிகின்ற

விசுவ தைசத பிராஞ்ஞ சீவன் சாக்ஷி யென்கிறதற்கு இம்முறையே யிவை கட்கு அதிஷ்டானமான சத்து, சித்து, ஆநந்தம், நித்தியம், பூரணமென் னும் ஐந்து தன்மையுமுடையதே யாத்மாவெனவும், இவற்றிற் கெதிர்மறை யாய் ஐந்து தன்மையுமுடையதே யனாத்மா வெனவுந் தோன்ற விளக்கினு ரென்க.

வினு:—அற்றேல், துரியத்திலுள்ள சீவனையும் அதீதத்திலுள்ள சாக்ஷியையும் இங்ஙனங் கூறலாமோ?

விடை:—சொற்ற அவத்தைகளில் அநுபூதனு யறியுந் துரியனே யுள னென்னுமிடத்து உளனென்பது நித்தியமும், அனுபூதனென்பது பூரண முமாக விளங்கலினுலும், இச்சீவனுக்கு நித்தியத்துவமும், இச்சாட்சிக்குப் பூரணத்துவமும் இருத்தவினுனுங் கூறலாம்.

வினு:—அற்றேல், ஆன்மாவுக்கு இவ்வைந்து தன்மையுங் கூறலாமோ?

விடை:—உயிர் சச்சிதாநந்த வொளியாமெனவும் அசத்தாதி யைந்தும் நீங்க வந்த சத்தாதி நாமமே யன்றிச் சுபாவம் அன்றெனவும் முற்கூறி யிருத்தலே யுத்தரமா மென்க.

இவ்வைந்தவத்தையும் அநாத்மாவெனவும், இவற்றை யறிவது கற்பிதா த்மா வெனவும், இவை யாவுமா யவை யல்லாத சொப்பிரகாசமே யாத்மா வெனவும் விளக்கினு ரென்க. 101

(அ—கை.)

பஞ்ச கோசங்களின் நாமமும் அவற்றின் மூன்றிலக்கணங்களும் இனையவென இக்கவியுணர்த்துகின்றது.

அன்னமொடு பிராணன்மனம் விஞ்ஞான மிக்க
வாநந்த மயமாமைங் கோசமுள வவைதாஞ்
சொன்னமுறை சுக்கிலசோ ணிதத்ததாய் நின்ற
தூலவுடம் பன்னமய கோசஞ்சூக் குமமெய்
மன்னலுறு பிராணனும்வாக் காதியுமே பிராண
மயகோச மனமுஞா னேந்தியமும் புணரிற்
பன்னுமனோ மயகோசந் துரியன்சிற் சாயை
பதிதலொடு லோகாந்த சூந்தமே போன்று.

(இ-ரை.) "அன்னமொடு பிராணன்மனம் விஞ்ஞான மிக்க வாநந்த மயமாமைங் கோசமுள" எ-து. அன்னமயம், பிராணமயம், மனோமயம், விஞ்ஞானமயம், மிக்க ஆநந்தமயம் எனக் கோசங்கள் ஐந்துளவாம்; "அவைதாஞ் சொன்னமுறை சுக்கிலசோ ணிதத்ததாய் நின்ற தூல வுடம் பன்னமய கோசம்" எ-து. அவ்வைந்தாவன:—மேற்கூறிய முறைப்படி சுக்கில சோணிதத்தை யுடையதாகித் தடிப்புற்று நின்ற தூல சரீரமே அன்னமய கோசமெனப் படுவதாம்; "சூக்குமமெய் மன்னலுறுபிராணனும் வாக்காதியுமே பிராணமய கோசம்" எ-து. சூக்கும சரீரத்தில் நிலைபெற்

றுள்ள பிராணவாயுவும், வாக்கு பாணி முதலிய கன்மேந்திரியங்களுமே பிராணமயகோச மெனப்படுவதாம்; "மனமு ஞானேந்தியமும் புணரிற் பன்னுமனோ மயகோசம்" எ-து. மனமும் ஞானேந்திரியங்களும் ஒன்றாக் கூடுமிடத்துச் சொல்லப்பட்ட மனோமய கோசமெனப் படுவதாம்; "துரியன் சிற்சாயை பதிதலொடு லோகாந்த குந்தமே போன்று" எ-து. பிரத்திய காத்ம சைதன்யச் சாயையினது புணர்ச்சியோடு இரும்பை நுனியிலுடைய ஈட்டியைப்போல, எ-று.

எஞ்சிய ஆமென்னும் ஆக்க வினைமுற்றை நான்கிடத்தும் ஒட்டுக. குந்தமென்பது வருஞ்செய்யுளின் முதலிலுள்ள அகங்காரத்திற் குவமானமாம். அஃதொருவன்வாயிலாக வருவதுபோலக் கூடஸ்தன்வாயிலாக அறிவு தோன்றுமென்க. கோசமென்பது உறை. அது கட்க முதலியவற்றை மறைப்பதுபோல இவ்வைந்துங் கூடத்தனை மறைத்து நிற்றலால் அங்ஙனங் கூறப்பட்டது. 102

(அ - ஙக.)

ஏனைய இரண்டு கோசங்களின் இலக்கணமும் அறிவீனரது கொள்கையும் இனையவென இக்கவி யுணர்த்துகின்றது.

இருந்தவகங் காரமுஞா னேந்தியமுங் கூடி
　　னிசைத்தலுறும் விஞ்ஞான மயகோச மாகும்
பொருந்துகா ரணதேக ரூபாவித் தையுந்தாம்
　　புகல்விடய தரிசனசா மீப்பியசை யோகந்
தரும்பிரிய மோதமொடு பிரமோத மென்னத்
　　தக்கவையு மாநந்த மயகோச நானென்
றரந்தைதரும் விஞ்ஞான மயகோச வடிவா
　　மாங்காரந் தனையான்மா வென்பரறி விழந்தோர்.

(இ-ரை.) "இருந்த வகங்காரமு ஞானேந்தியமுங்கூடி யிசைத்தலுறும் விஞ்ஞானமய கோசமாகும்" எ-து. தங்கி நின்ற அகங்காரமும், ஞானேந்திரியங்களும் புணருங்காற் சொல்லப்பட்ட விஞ்ஞானமய கோசமெனப்படுவதாம்; "பொருந்துகா ரணதேக ரூபாவித் தையுந்தாம் புகல்விடய தரிசனசா மீப்பியசை யோகந்தரும்" எ-து. பொருந்திய காரண சரீரவடிவாயுள்ள அவித்தையும், சொல்லுகின்ற வனிதாதி விடயக்காட்சியும், அவற்றோடுசமீபித்தலும், அவற்றைப் புணர்தலுமெனப் பொருடருகின்ற; "பிரிய மோதமொடு பிரமோத மென்னத் தக்கவையு மாநந்தமய கோசம்" எ-து. பிரியமும், மோதமும், பிரமோதமும் எனக் கூறத்தக்கவைகளும் ஆநந்தமய கோச மெனப்படுவதாம்; "நானென் றரந்தைதரும் விஞ்ஞான மயகோச வடிவா மாங்காரந்தனையான்மா வென்பரறி விழந்தோர்"எ-து. துன்பத்தை விளைவிக்கத்தக்க விஞ்ஞானமய கோசவடிவாயுள்ள அகங்காரத்தை நானென்னும் ஆன்மாவென்று புத்தியீனர் கூறுநிற்பர், எ-று.

அவித்தையும் என்னத்தக்கவையும் ஆநந்தமய கோசமென முடிக்க. விடயதரிசனம் சமீபம், சையோகம் பிரியம், மோதம் பிரமோதம், என நிரனிறையாகப் பொருடருதலின், இது நிரனிறையணியாம். தாம் அசை. அவித்தையானது விடய தரிசனத்தில் உதிக்கும் பிரியமும், சாமீப்பியத்தில் உதிக்கும் மோதமும், சையோகத்தில் உதிக்கும் பிரமோதமுமாகிய இம்மூன்றுடன் கூடின், ஆநந்தமயகோசமாம். அவற்றுள், அந்தக்கரண விருத்தி யடங்கி நிற்றலின் அவித்தையெனவும், அங்ஙனமுள்ள சுகத்தை யறிதலின் பிரியமெனவும், அச்சுகஞ் சமீபமா யிருத்தலின் மோதமெனவும்; அச்சுகத்தோடுங் கூடிநிற்றலின் பிரமோதமெனவும், வந்தனவெனக் கொள்க. அறிவிழந்தோரென்றது பாரமார்த்திக கூடத்த ரிலக்கணந் தெரியாது கற்பிதமான அகங்காரத்தையே யாத்மாவெனக் கொள்ளுஞ் சில மதஸ்தரை. அவரில் இங்ஙனங் கொள்ளுவோர் சைவசித்தாந்தி யென்பாருமுளர்; அங்ஙனங் கூறினும் அமையும். ஆநந்தமயகோசத்துக்கு அதீதமாகிய ஆத்மா விஞ்ஞானமய கோசத்துக் குரித்தாகிய அகங்காரம் ஆகாமையின், அங்ஙனங் கூறுவார் ஆத்மஞான மில்லாதவரெனக் கொள்க.

பிரமத்தைத் தரிசிப்பிக்கு நிமித்தம் அதனை மறைக்கும் பஞ்சகோசத்தை நீக்குவான்வேண்டி, அவற்றின் இலக்கணத்தை உணர்த்தினரென்க.

(அ - கை.)

அகங்காரமானது கற்பிதாத்மாவென் றறிவிப்பான் வேண்டி, தூல முதல் மனமீறுய தத்துவங்களையறியுஞ் சத்தி சுயமாய் அதற்கின்றென இக்கவி யுணர்த்துகின்றது.

நீலகுண விசேடமொடுற் பலவிசே டியந்தா
　　னிகழ்தரவேத் தியமாதல் போலிளைத்தே னெனினுன்
றூலதனு வொடுங்கேட்ப னெனிலிந் தியத்துஞ்
　　சூழ்வனெ னெனிற்கரண முடனும்வேத் தியமாய்ச்
சாலவுயர் துரியனிற்கை யாலேயாங் காரந்
　　தானான்மா வன்றாகி லசேதனவாங் காரஞ்
சீலமொடு புறவிடய மறிவதென் னெனிலூ
　　சிக்கலின்முன் னூசிசேட் டித்திடுதல் போலும்.

(இ - ரை.) "நீலகுண விசேடமொடுற் பலவிசே டியந்தா னிகழ்தரவேத்தியமாதல்போல்" எ-து. நீலகுணமாகிய விசேடத்தோடு புஷ்பமென்னும் விசேடியமானது விளக்கமாக வறியப்படுவதுபோன்று; 'இளைத்தே னெனினுன் றூலதனுவொடுங் கேட்ப'னெனி லிந்தியத்துஞ் சூழ்வ னெனிற் கரணமுடனும் வேத்தியமாய்ச் சாலவுயர் துரிய னிற்கையாலே யாங்காரந்தா னான்மாவன்றாகில்" எ-து. யானிளைத்துவிட்டே னென்றால் தூலசரீரத்தோடும், யான் கேட்பே னென்றால் ஞானேந்திரியத்தோடும், யான் யோசிப்பேனென்றால் அந்தக் கரணத்தோடும், கூடி மிகவும் மேலாக

விளங்கிய ஆத்மாவிற்கு விஷயமா யிருத்தலால் அகங்காரம் ஆன்மாவெனப் படுவதன்று, அங்ஙனமாயின்; "அசேதன வாங்காரஞ் சிலமொடு புறவிடய மறிவ தென்னெனி லூசிக்கலின்முன்னூசி சேட்டித் திடுதல்போலும்" எ-து. அறிதலிழந்த அகங்காரமானது நேராகத் தனக் கன்னியமாயுள்ள விஷயங்களை யறிவா னேனெனக் கேட்பையாயின், காந்தக் கல்லின்முன் இருப்பூசியானது எங்ஙனஞ் சேட்டிக்குமோ அங்ஙனமாமெனவறிக, எ-று.

"சினைவினை சினையொடு முதலொடுஞ் செறியும்" என்பதனால்யானி னைத்தேனென்பது முதலிய மூன்றும் வந்தவாறு காண்க. அகங்காரத் திற்கு உற்பலமும் தூலாதிகட்கு நீலநிறமும் உவமித்தவாறறிக. வேத்தியம் - அறியப்படுதல். அகங்காரம் ஆன்மா அன்றென்றமையின், துரி யனே ஆத்மா வென்பதாயிற்று. துரியனே தனுவாதிதத்துவங்களைச் சாட்சியா யறிந்து நிற்றலின் அவனே யாத்மாவெனவும், அகங்காரம் அங் ஙனம் அறியாமையின் அநாத்மாவெனவுங் கொள்க.

வினா:—அங்ஙனமாயின், அகங்காரம் புறவிடயங்களை யறிவதெங்ஙனம்?

விடை:—அவனது சந்நிதான விசேடத்தாலென்க.

வினா:—அற்றேல், ஆத்மாவிற்கும் அநாத்மாவிற்கும் விடயங்களை யறி யுந்தன்மை யொன்றென்றால், இவை தம்முள் பேத மென்னை?

விடை:—ஆகாயமானது பிருதிவியாதி நான்கு பூதத்தினுங்கூடியிருந் துங் கூடாமல் அதற்குச் சாக்ஷியாயிருப்பதுபோலச் சின்மாத்திரமான ஆத் மாவானது தனுவாதி விஷயங்களோடுகூடி அவற்றின் றொழில்களை அறிந் தும் அவற்றிற் சம்பந்தப்படாமற் சாக்ஷியாயறிவதும்,மாணிக்க சாயையைப் பற்றினபடிகம் அச்சாயையைத் தனதாகக்காட்டல்போல,ஆத்மாவினது பூர ணமான சிற்சாயையின்கிஞ்சித்தமிசம்பெற்ற அகங்காரம் விடயங்களிற் சம் பந்தமா யவற்றின் சுகதுக்கங்களைத் தானறிவதுபோலக் காட்டுதலுமாம். கேட்பனு னென்றமையின் பரிசிப்பன்,காண்பன், உண்பன்,மோப்பனென் று ஞானேந்திரியங்களுடனும், இந்தியமெனப் பொதுவாகக் கூறினமை யின் வசனிப்பன், கமனிப்பன், கொடுப்பன், ஆநந்திப்பன், விசர்ச்சிப்ப னென்று கன்மேந்திரியங்களுடனும், சூழ்வனுனென்றமையின் நிச்சயிப் பன், சிந்திப்பன், அபிமானிப்பனென்று அந்தக்கரணங்களுடனுங் கூடி, அவற்றின் குணகுணங்களுக்கு விலட்சணமா யிருந்து அறிவது துரிய னென்பது பெற்றும். 104

(அ - கை)

அகங்காரமானது பிரமப்பிரகாசங் காரணமாக விடய ஞானத்திற் சுழ ன்று சுழுத்தியில் அடங்குநிலைமையினையதென இக்கவியுணர்த்துகின்றது.

வெயிலினிடைக் காட்டுபடி மக்கலமுண் மணியை
விளக்குதல்போ லேதுரியன் றன்றிருச்சந் நிதியி

னியலுறுதற் சைதன்யப் பதிவிம்பந் தன்பா
　　லெய்தலும்பெற் றிடுதலினு லச்சடவாங் காரம்
பயில்விடய வுணர்வினொடு நனவுகன வுழன்று
　　பகர்சுழுத்தி தனிலடங்கு மவ்வழக்க முறைப்பிற்
செயிர்தருமாங் காரமடங் குறுசுழுத்தி தன்னிற்
　　செறியவித்தை யுட்சுவருந் துயிற்கதவு மின்றி.

(இ - ரை.) "வெயிலினிடைக் காட்டு படிமக்கல முண்மனையை விளக்குதல்போல்" எ - து. சூரிய சந்நிதானத்திற் காட்டப்பெற்ற கண்ணுடியானது அறை வீட்டை விளக்குமா றெங்ஙனமோ, அங்ஙனமே; "துரியன்றன் றிருச்சந்நிதியி னியலுறுதற் சைதன்யப் பதிவிம்பந் தன்பாலெய்தலும்" எ - து. ஆன்மாவினது சிரேஷ்டமாகிய சந்நிதானத்தில் நிகழுந் தனது சைதன்யப் பிரதிவிம்பமானது தன்பாலடையப்பெறவும்; "பெற்றிடுதலினு லச்சடவாங்காரம் பயில்விடய வுணர்வினொடு நனவுகன வுழன்று பகர்சுழுத்தி தனிலடங்கு மவ்வழக்க முறைப்பில்" எ - து. அங்ஙனம் பெற்ற அதனுற் சடமாநின்றுள்ள அந்த அகங்காரமானது நிகழும் விடய வுணர்ச்சி காரணமாக நனவு கனவுகளிற் பலவா றுழன்று சொல்லப்பட்ட சுழுத்தியின்க ணொடுங்கி நிற்கும், அவ்வாருன நெறியைச் சொல்லுமிடத்து ; "செயிர்தரு மாங்கார மடங்குறு சுழுத்திதன்னிற் செறியவித்தை யுட்சுவருந் துயிற்கதவு மின்றி" எ - து. காமாதிகளை விளைவிக்கத்தக்க அகங்காரமானது ஒடுங்கத்தக்க சுழுத்தி யவத்தையில் திடமாகிய அவித்தையென்னும் உட்சுவரும் நித்திரையென்னுங் கதவுமில்லாமல், எ-று.

அவித்தையுட்சுவரும், துயிற்கதவும் உருவகம். 105

(அ - கை.)

இன்னும் அகங்காரத்தின் நிலைமையினை இக்கவி யுணர்த்துகின்றது.

நடுக்கமறு தீபமாத் தனைத்தானே விளக்க
　　னவில்பிரத்திய கான்மாவின் சோதியாம் பின்னர்த்
தொடக்கிவரு காலகரு மாதிசமீ ரணனுற்
　　றுயிற்கதவந் திறந்திடவவ் வவித்தையது தன்னி
லடிக்குமுத லவத்தைமகத் தத்துவமாந் தெற்றி
　　யடுத்திருந்தாங் காரமெனும் வெண்பளிக்கு மணிதான்
படைத்தலருந் துரியசுடர்ப் பதிவிம்பம் பதியப்
　　பட்டுமுனம் போற்சீவ னென்னவே நின்று.

(இ - ரை.) "நடுக்கமறு தீபமாத் தனைத்தானே விளக்க னவில்பிரத்திய கான்மாவின் சோதியாம்" எ-து. அசைவற்ற தீபத்தைப்போலத் தன்னைத்தானே விளக்கிக்கொள்ளுதல் முற்கூறிய பிரத்தியகாத்மாவினது சொப்பிரகாசமாகும்; "பின்னர்த் தொடக்கிவரு காலகரு மாதி சமீரணனுற்

றுயிற்கதவந் திறந்திட" எ-து. பின்பு விடாமற் றொடர்ந்து வருகின்ற கால கரும முதலியவை மகாப்பிராணனென்னும் வாயுவினால் நித்திரை யென்னுங் கதவைத் திறக்க; "அவ்வவித்தை யதுதன்னி லடுக்குமுத லவத்தைமகத் தத்துவமாந் தெற்றி யடுத்திருந்தாங் காரமெனும் வெண் பளிக்கு மணிதான்" எ-து. முற்கூறிய அவித்தையில் அடுத்திருந்த முதல வித்தை யென்னும் மகத்தத்துவமாகிய வாசற்படியிற் சேர்ந்திருந்த அகங் காரமென்னும் வெண்பளிங்குக் கல்லானது; "படைத்தலருந் துரியசுடர்ப் பதிவிம்பம் பதியப் பட்டுமுனம் போற்சீவ னென்னவேநின்று" எ-து. செய்தற்கரிய ஆத்மப் பிரகாசமானது பிரதிபிம்பிக்க அதனை யமையப் பெற்று முன்போலச் சீவனென்று சொல்லும்படியாகவே யிருந்து, எ-று.

தீபமெனல் உவமை. மகத்தத்துவமாந் தெற்றி, அகங்கார மென்னும் வெண்பளிக்கு மணி இவை யுருவகம். கருமாதியென்றதனால் இச்சையும் ஞானமுங் கூட்டுக. எனவே, உயிர்களினது இச்சா ஞானக் கிரியைக ளென்பனவாம். சமீரணனென்பது சீவசம்பந்தமான மகாப் பிராணன். முதலவத்தை மகத்தத்துவமென்றமையின், இதற்குக்காரணமான அவித்தை மூலப்பிரகிருதி யென்பது பெற்றாம்.

வினா:—அதை யிச்சுழுத்தியிற் கூறலாமோ?

விடை:—இங்ஙனம் பிரமத்தையே கூடத்தனாகக் கூறுதலின், அதில் ஆரோபிதக் கிரமப்படி பிரகிருதிமுதலிய மூன்றையுங் கூறினாரென்க.

வினா:—சுழுத்தியில் மகாப்பிராண னிருக்கின்ற தெங்ஙனமோ?

விடை:—அவித்தையில் அடங்கியிருந்த அறிவின் புறப்பெயர்ச்சியே காற்றாதலினானும், அதுவே ஜீவசம்பந்தமா யிருத்தலினானும், அதுவே உள்ளிருந்து துயிற் கதவைத் திறப்பதற்கும் அடைப்பதற்கும் ஏதுவா யிருத்தலினானும், பண்டித பாமர சாதாரணமாய்ச் சுழுத்தியவத்தையிற் பிராணனிருக்கின்றதென்னும் அனுபவத்தினானும் அச்சுழுத்தியிற் பிரா ணன் உண்டென்பதற்கு ஐயமின்றென்க. 106

(அ - கை.)

இதுவுமது.

சொற்பனமா நடுமனையை விளக்கியே பொறியாஞ்
சுருங்கையினிற் போந்தநன வெனுமுன்றில் விளக்கு
முற்பகருங் காலகரு மாதிசமீ ரணனான்
மூடுமத் துயிற்கதவங் காரியவாங் கார
நற்படிக மணியவித்தை தனிலடங்கச் சென்று
நனவுகன வெனுமுன்றி னடுமனைக ளிருளாத்
தற்படிக மணிக்கதவு மறிவொளிதன் முதலாந்
தனித்துரிய விளக்கையடைந் தேகமா மன்றே.

(இ-ரை.) "சொற்பனமா நடுமனையை விளக்கியே பொறியாஞ் சுருங்கையினிற் போந்து" எ-து. சொப்பனமென்னும் நடுவீட்டை விளங்கச்செய்து, ஐம்பொறி யென்னும் பலகணி வாயிலாக வெளிப்பட்டு; "நனவெனு முன்றில் விளக்கு முற்பகருங் காலகருமாதி சமீரணனுன் மூடலுமத் துயிற்கதவம்" எ-து. சாக்கிரமென்னும் முற்றத்தில் விளக்குகின்ற முற்கூறிய கால கருமாதிகள் மகாப் பிராணனால் அந்த நித்திரைக் கதவை மூடவும்; "காரிய வாங்கார நற்படிக மணியவித்தை தனிலடங்கச் சென்று" எ-து. மகத்தத்துவ காரியமாகிய அகங்காரமென்னும் நல்ல படிகக்கல்லானது அவித்தையிடத்தடங்குமாறு சென்று; "நனவு கனவெனு முன்றி னடுமனைக ளிருளாத் தற்படிக மணிக்கதவு மறிவொளிதன் முதலாந் தனித்துரிய விளக்கை யடைந்தேகமாம்" எ-து. சாக்கிர சொப்பன மென்னும் முற்றம் நடுவீடு முதலியவை இருளாகும் வண்ணந் தானாகிய படிகக் கல்லிற் பிரதிபலித்த தனக்கு முதலாயுள்ள ஞானப்பிரகாசத்தை யுடைய ஒப்பற்ற ஆத்மப் பிரகாசத்தையடைந்து ஏகமாக விளங்கும், எ-று.

அன்று ஏ அசைகள். சொப்பனமா நடுமனை, பொறியாஞ் சுருங்கை, நனவெனு முன்றில், துயிற் கதவம், அகங்கார நற்படிக மணி இவை உருவக அலங்காரம். விளக்கி, போந்து, சென்று, அடைந்து, ஏகமாமென முடிக்க. ஆத்மாவின் சிற்சாயை தங்கியவிடத்து அதுபோலத் தோற்றிய அகங்காரமானது அவத்தாந்திரயங்களிற் சஞ்சரித்து அவற்றில் அடக்கும் போது அவத்தைகளிலும் தான் பெற்றிருந்த சிற்சாயை அதன் காரணமான ஆத்மாவினிடத்தில் அடங்குமென்க. 107

(அ-கை.)

ஆத்மாத்ம இலக்கணம் இனையவென இக்கவியுணர்த்துகின்றது.

இத்திறமிங் ககமினது பாவாபா வங்க
ளிலங்குநன வாதிகளி னவிகார மாகி
யுய்த்துணரு முயிர்வேறொன் றிருத்தலினு லென்று
முரைத்தவக மான்மாவன் றெனவறிக புறம்பு
வைத்தவிட பங்கடமக் கான்மாவாய்ப் பரமான்
மாவிற்கு வேத்தியமா தலிற்சடா சடமா
யத்தமதின் முன்பின்போ லொளியிலதா மகந்தைக்
காகஞ்சிற் சாயையான் மாவுடனும் புணர்ச்சி.

(இ-ரை.) "இத்திறமிங் ககமினது பாவாபாவங்க ளிலங்கு நனவாதிகளி னவிகாரமாகி" எ-து. இங்ஙனம் இங்குள்ள அகங்காரத்தின் அறிவறியாமை விளங்குகின்ற சாக்கிரமுதலிய அவத்தையின்கண் விகாரமுடையதாகி; "உய்த்துணரு முயிர்வேறொன் றிருத்தலினு லென்று முரைத்த வக மான்மா வன்றெனவறிக" எ-து. சென்றறியும் பிரத்தியகாத்மா வென ஒன்றிருப்பதனால் முற்கூறிய அகங்கார மெப்போதும் ஆத்மா

அல்லவென்று நீ யறிந்திடுதி; "புறம்பு வைத்த விடங்கடமக் கான்மா வாய்ப் பரமான்மாவிற்கு வேத்திய மாதலில்" எ - து. புறம்பாக வைக்கப் பட்டுள்ள விடயங்களுக்கு ஆன்மாவாகவும், பிரத்தியகான்மாவிற்கு அறிபடு பொருளாகவும் இருக்கப் பெறுதலின்; "சடாசடமா யத்தமதின் முன்பின் போ லொளியிலதா மகந்தைக் காகஞ்சிற் சாயை யான்மாவுட னும்புணர்ச்சி எ - து. சடசித்தாயுங் கண்ணுடிக்கு முன்பின்போல 'விஸ்மரணையுளதாயும் தஸ்மரணை யிலதாயும் நிற்கின்ற அகங்காரத்திற்குத் தூலதேகத்தோடுஞ் சிற்சாயையோடும் ஆத்மாவோடுந் தாதாத்மியமுளதாம், எ - று.

உய்த்துணரு மென்பதில் யகரவொற்று ஆசெதுகை. ஆம் புணர்ச்சி யெனவே, தாதாத்மியத் திரயமெனப் பெற்றாம். ஆடிக்கு முன்பு ஒளியும், பின்பு இருட்டுமாதல்போல அகங்காரத்திற்கு முன்பு சித்தும், பின்பு சடமு மாம். ஆகவே, இவ்வகங்காரஞ் சித்திற்குச் சடமுஞ் சடத்திற்குச் சித்துமா தலிற் சிற்சட வடிவமென்க.

வினு:—அற்றேல், ஒருபொருள் இருதன்மை யடையுமோ?

விடை:—அத்தம்போ லிருத்தலின், அடையுமென்க.

வினு:—அற்றேல், கண்ணுடியின்பின் இரதப் பூச்சினுல் இருட்டு வந்ததன்றிச் சுபாவமன்றே?

விடை:—இவ்வகங்காரத்திற்கு முன்பு சிற்சாயாவொளியும் பின்பு சட சாயா மலினமும் இருத்தலின், அஃதங்ஙனமாயிற்றென்க.

வினு:—அற்றேல், முன் சடமெனக் கூறிப் பின் சிற்சடமெனக் கூறலாமோ?

விடை:—சடமாயிருந்த ஆடிக்குச் சூரிய னொளியை வாங்கி யிருளை விளக்குந் தெளிவொன் றிருப்பதுபோல, இவ்வகங்காரஞ் சடமாயினுங் கூடஸ்த னொளியைவாங்கி விடயங்களை விளக்குதலின் இங்ஙனங் கூறலா யிற்றென்க. ஒளி அறிவும், இலது அறியாமையுமெனக் கொள்க.

முன், பின், ஒளி, இலதெனும் இநநான்கும் உம்மைத்தொகை.

சாக்கிராதி யவத்தைகளில் விகாரத்தோடுஞ் சஞ்சரிக்கும் அகங்காராதி கட்கு விலட்சணனுயிருந்து அறியுந் துரியனே ஆத்மாவெனவும், அங்ஙனஞ் சட சித்து ரூபமாய்ச் சஞ்சரிக்கும் அகங்காரம் கற்பிதாத்மா வெனவும், அவன் சஞ்சரிக்குஞ் சாக்கிராதி யவத்தைகள் அநாத்மாவெனவுந் தெரி வித்தவாறாம். 108

(அ - கை.)

முன்னர்ச் சடசித்தென்ற அகங்காரத்திற்கு வருஞ் சம்பந்தங்களினுல் தாதாத்மியத் திரயமிவையென இக்கவியுணர்த்துகின்றது.

வெப்பினே னெனலாற் சிற்பதிவிம் பந்தான்
மேவுமாங் காரசம் பந்தத்தாற் றால

மெய்ப்படுவ வெம்மைமுத லனவறிதல் கரும
விளைவாகிக் கருமசமா நானறிந்தே னெனலாற்
றப்பரிய சிற்சாயை யுடனவ்வாங் கார
சம்பந்தஞ் சிருட்டிமுதன் முத்தியள வாகப்
பொய்ப்பரிசி னியல்பாகு நான்கருத்த னெனலாற்
புணர்ச்சியிலான் மாவினுட னனையதின்சம் பந்தம்.

(இ - ரை.) "வெப்பினே ஞனெனலாற் சிற்பதி விம்பந்தான் மேவும்" எ-து. யானிச்சையுடையனென் றிருத்தலால் ஞானப்பிரதி பிம்பயுத்தனும்; "ஆங்கார சம்பந்தத்தாற் றூல மெய்ப்படுவ வெம்மை முதலன வறிதல் கரும விளைவாகிக் கருமசமா நானறிந்தே னெனலாற் றப்பரிய சிற்சாயையுடன்" எ - து. அகங்கார சம்பந்தமாக நிற்றலாற் றூலதேக சம்பந்தமா யிருத்தலாம், உட்டண முதலியவைகளை யறிதற் கியைந்த கருமத்திற்கு விளைவாகி நிற்றலாற் கன்மஜ தாதாத்மிய மெனப்படுவதாம், யானறிந்தே னென் றநுபவ மிருத்தலாற் கெடாத சிற்சாயை சம்பந்தத்ததாம்; "அவ்வாங்கார சம்பந்தஞ் சிருட்டிமுதன் முத்தியளவாகப் பொய்ப்பரிசி னியல்பாகும்" எ - து. அந்த அகங்கார சம்பந்தஞ் சிருட்டிமுதல் முத்திகாறும் மெய்யாக நிற்றலிற் சகஜ தாதாத்மிய மெனப்படுவதாம்; "நான் கருத்த னெனலாற் புணர்ச்சியி லான்மாவினுட னனையதின் சம்பந்தம்" எ - து. நான் கர்த்தாவென்பதனல் அசங்கமான பிரத்தியகாத்மாவினுடன் அவ்வகங்கார சம்பந்த மிருத்தலால், எ - று.

தாதான்மிய மென்பது ஒன்றுபடல். சிற்சாயை தங்கிய அகங்காரமானது நானிச்சாரூபி யென்பதனிலிருந்து தூலசம்பந்தத்தினல் அதன் கன்மமான சீதோஷ்ணுதி சுக துக்கங்களை யறிதலே கன்மஜ தாதாத்மிய மெனவும், அவ்வகங்காரமானது சீவனுடன்கூடி நானறிந்தேனென்பது இயல்பா யிருத்தலின் சகஜ தாதாத்மியமெனவும், அவ்வகங்காரம் ஆத்ம சம்பந்தத்தினல் நான் கருத்தாவென் றறிவது பிராந்தி யாதலிற் பிராந்திஜ தாதாத்மிய மெனவுங் கூறினர்.

அகங்கார சம்பந்தமான இத்தாதாத்மியத் திரயங்களால் இவ்வகங்காரம் ஆத்துமா அன்றென்பதை யுணர்த்தியவாறும். 109

(அ - கை.)

"இந்துவினை" என்ற கவிமுதல் இதுகாறும் மாயையினல் உண்டாய திருசியங்களின் இலக்கணங்களைப் பகுத்தறிகின்ற திருசியவிவேகம் இவ்வளவெனக் கூறி, மேல் இத்திருசியத்தை நீக்கும் நிமித்தம் இவற்றைச் சங்கிரகமாகச் சுருக்கி, ஆத்மாவில் ஆகந்துகமாகத் தோற்றிய அஞ்ஞான முதலிய ஏழவத்தையின் இலக்கணங் கூறுவான் றொடங்கி, இச்செய்யுள் அவ்வேழவத்தையின் நாமங்களையுணர்த்துகின்றது.

இசைப்பிலது பிராந்திசன் னியமாகு மென்னு
மிவைமுழுதுஞ் செப்புதிரு சியவிவே கந்தான்
மிசைப்புகல்வ வஞ்ஞான மாவரண மிக்க
விட்சேபம் பரோட்சமப ரோட்சஞா னம்பின்
வசைப்படுதலுறுஞ்சோக நிவிர்த்தியதன் மீது
வருநிரங் கிசதிருத்தி யெனுமவித்தை யேழுந்
திசைப்புறுத லுறுஞ்சீவர்க் காவனவா மிவற்றின்
றிறமனைத்து முறைபிறழா தினியெடுத்து மொழிவாம்.

(இ - ரை.) "இசைப்பிலது பிராந்திசன் னியமாகு மென்னு மிவை முழுதுஞ் செப்பு திருசிய விவேகந்தான்" எ - து சொல்லுமிடத்து அந்தச் சம்பந்தமே பிராந்தி சன்னிய தாதான்மிய மெனப்படும், இங்ஙனமாகக் கூறிய இவை முழுதுஞ் சொல்லுகின்ற திருசிய விவேகமெனப் படுவதாம்; "மிசைப்புகல்வ வஞ்ஞான மாவரண மிக்க விட்சேபம் பரோட்ச மபரோட்ச ஞானம் பின்வசைப்படுத லுறுஞ் சோகநிவிர்த்தி" எ - து. மேலே சொல்லப்படுவன: அஞ்ஞானமும், ஆவரணமும், மிக்க விட்சேபமும், பரோட்ச ஞானமும், அபரோட்ச ஞானமும், பின்னர்க் குற்றத்தை யடைகின்ற துக்கத்தினின்று நீங்குதலும்; "அதன்மீது வருநிரங்கிச திருத்தியெனு மவத்தை யேழுந் திசைப்புறுத லுறுஞ்சீவர்க் காவனவாம்" எ - து. அதற்குமே லுண்டாகும் தடையற்ற ஆநந்தமும் என்கின்ற அவத்தைகளேழுமாம், இவ்வேழுந் திகைத்தலே யியல்பாகவுடைய சீவர்களுக்காக வேண்டுவனவாம்; "இவற்றின் றிறமனைத்து முறைபிறழா தினியெடுத்து மொழிவாம்" எ - து. இவற்றின் றன்மைக ளனைத்தையும் ஒழுங்காக இனி யெடுத்துச் சொல்லுதும், எ - று.

திகைப்பெனல் திசைப்பென்றாயது எதுகைநோக்கி வந்த விகாரம். அம்சமென்பது அங்கிசமென்றாயது.

வினா:—அங்ஙனந் திருசியவிவேகமெனக் கூறி, இவண் அவத்தையென வேறு பிரித்ததென்னை?

விடை:—இந்நூல் திருக்குத் திருசியமென்னும் இரண்டில் திருசியத்தின் அபிப்பிராயமான அஞ்ஞானவரண விட்சேபத்தையும், திருக்குவின் அபிப்பிராயமான அபரோட்சாதி மூன்றையும் இத்திருசியத்தை விடுதற்குந் திருக்குவைப் பற்றுதற்கும் ஏதுவாக மத்தியிலுள்ள பரோட்ச ஞானமுமான ஏழவத்தையும் பற்றுதலும் விடுதலுமாகலின், இவற்றையுந் திருசியத்தில் அடக்கிக் கூறினாரேனும், இவற்றை மலினவத்தையை நீக்குஞ் சுத்தாவத்தையெனத் தோன்றப் பிரித்தாரென்க. 110

(அ - கை).

மேற்கூறிய சத்தாவத்தையினுள் அஞ்ஞானம் ஆவரணமென்பவற்றின் இலக்கணம் இனையவென இக்கவியுணர்த்துகின்றது.

புன்னெறிகொள் குடும்பியாய் வலியறுமோர் சித்துப்
போலியாஞ் சீவனுயர் சுருதிவிசா ரத்தின்
முன்னமொரு தன்சொரூப மாகியபே ரொளியா
முதற்றுரிய நிலையறியா திருந்திடலஞ் ஞானம்
பின்னொருகா லுயிரியல்பு கூறுமிடத் தின்று
பிரத்தியகான் மாத்தோன்றா தெனுங்கலக்க மிரண்டும்
பன்னியவஞ் ஞானகா ரியமாகு மென்னப்
பகர்தருமா வரணமென்பர் பலகலைகற் றுணர்ந்தோர்.

(இ - ள்.) "புன்னெறிகொள் குடும்பியாய் வலியறுமோர் சித்துப் போலியாஞ் சீவனுயர் சுருதிவிசாரத்தின்முன்னமொரு தன்சொரூபமாகிய பேரொளியா முதற்றுரிய நிலையறியா திருந்திடலஞ் ஞானம்" எ-து. அற்பநெறிக் கியைந்த சம்சாரத்தை யுடையவனாய்த் தன்னைத்தான் உணர்தற்கு வலியற்ற வோர் சித்துப்போலியா நின்றுள்ள சீவனானவன் பிரபல சுருதி விசாரணை யடைவதற்கு முன்ன ரொப்பற்ற தனது யதார்த்த சொருபமா நின்றுள்ள சுயம் பிரகாசமாகிய மேலாய துரிய நிலையை யறியாதிருப்பதே யஞ்ஞானமெனப் படுவதாம்; "பின்னொருகா லுயிரியல்பு கூறுமிடத்தின்று பிரத்தியகான்மாத் தோன்றாதெனுங் கலக்க மிரண்டும்" எ - து. பின்னொருகாலத்தில் ஆன்ம இலக்கண மொருவர் இனையதெனக் கூறுமிடத்து அஃதில்லையென்றும், அந்தப் பிரத்தியகாத்மா உண்டெனிற் றோன்றாதாவென்றும் எய்துங் கலக்கமாகிய நாஸ்தி நபாதியென்னு மிரண்டும்; "பன்னிய வஞ்ஞான காரியமாகு மென்னப் பகர்தரு மாவரணமென்பர் பலகலைகற் றுணர்ந்தோர்" எ - து. முற்கூறிய அஞ்ஞான காரியமாகு மென்று சொல்லத்தக்க ஆவரணமெனச் சகல கலைகளையுந் தேர்ந்துணர்ந்த வல்லோர் கூறுநிற்பர், எ - று.

இன்றெனலை நாஸ்தியென்வும், தோன்றாதெனலை நபாதியெனவுங் கொள்க. இவ்விரண்டையும் ஏற்றற்பாலது ஆவரணமெனப்பெறும். 111

(அ - கை.)

நிறுத்தமுறையானே ஏனைய விட்சேப முதலிய மூன்றன் இலக்கணம் இனையவென இக்கவியுணர்த்துகின்றது.

கருத்தனுமொண் கருமபலப் போத்திருவுந் தானாய்க்
கருதியுடம் பபிமானி யாஞ்சீவன் றானே
யுரைத்தலரும் விட்சேபஞ் சுருதிகுரு வுண்மை
யுரையாலுண் டியிரெனவே யறிதலசத் தென்று
நிரைத்தமுத லாவரண நிவர்த்தகமாம் பரோட்ச
நீபிரம மெனும்வேத மொழிவிசா ரத்தால்
வரத்துரியன் றானெனவே யறிந்திடுத லபாவா
வரணநிவர்த் தகமாகு மபரோட்ச ஞானம்.

(இ - ரை.) "கருத்தனுமொண் கருமபலப் போத்திருவுந் தானுய்க் கருதியுடம் பபிமானி யாஞ்சீவன் றனே யுரைத்தலரும் விட்சேபம்" எ - து. கர்த்தாவும், ஒள்ளிய கரும பலத்தை யநுபவிக்கும் போக்தாவுந் தானெனவே நினைத்துத் தூலவுடம்பை யபிமானிக்கும் அபிமானியாகிய சீவனே கூறுதற்கரிதாகிய விட்சேபமெனப் படுவதாம்; "சுருதி குரு வுண்மையுரையா லுண்டியெனவே யறித லசத்தென்று நிரைத்த முதலாவரண நிவர்த்தகமாம் பரோட்சம்" எ - து. பிரபல சுருதியி னுண்மை யுரையானும் சற்குருவி னுண்மை யுரையானும் பிரத்தியகாத்மா வுண்டென வுண்மையாகவே யறித லசத்தென்றுமுன்னர்க் கூறிய முதலாவரணமானது நிக்கிரகமாகத்தக்க பரோட்சஞான மெனப்படுவதாம்; "நீ பிரமமெனும் வேதமொழி விசாரத்தால் வரத்துரியன் றனெனவே யறிந்திடுத லபாவாவரண நிவர்த்தமாகு மபரோட்ச ஞானம்" எ - து. நீயே பிரமமெனக் கூறும் பிரபல சுருதிமொழியை விசாரிக்கும் விசாரத்தாற் பிரத்தியகாத்மாத் தானென்று அநுபூதி வரத் தெளிந்திடுதலே முன்னர் அபாவமெனக் கூறிய இரண்டாம் ஆவரணமானது நிக்கிரகமாகத்தக்க அபரோட்சஞான மெனப்படுவதாம், எ - று.

முதலாவரணமெனலால் இரண்டாவதாவரணமெனக் கூறினும். அசத்தாவரணமெனலே நாஸ்தி யெனவும், அபாவாவரணமெனலே நபாதி யெனவுங் கொள்க. ஆமென்னும் ஆக்கவினைமுற்றை மூன்றிடத்தும் வருவிக்க. ஞானமென்பதைப் பரோட்சத்துடனுங் கூட்டினும். பரோக்ஷஞானத்தால் நாஸ்தியும், அபரோக்ஷஞானத்தால் நபாதியுமாய ஆவரணம் நீங்கிற்றென்க.

நீ பிரமமெனும் வேதமொழி யென்பதன்பொருள் நீயே பிரமம், பிரமமே நீ யென்றவிடத்துள்ள தேற்றேகாரத்தில் அவ்விருதன்மையும் நீங்கிச் சுயம்பிரகாசமான ஆத்மாவே தானென விளங்கும் அத்துவித ஸ்வரூபமாம்.

(அ - கை.)

ஏனைய இரண்டு அவத்தைகளின் இலக்கணம் இனையவென இக்கவி யுணர்த்துகின்றது.

துரியநிலை யடைந்ததற்பி னுன்கருத்த னுன்போத்
திருவென்னுஞ் சீவவுருத் துக்கமகன் றிடுத
லரியதெனு மச்சோக நிவிர்த்தியாஞ் செய்தே
யடைதலுறு பலனனைத்து மடைந்தனமென் றமைதல்
பரிவினிரங் கிச திருத்தி யிரண்டுமப ரோட்ச
பலமாகு மறிவுருவர் மான்மாவிற் கென்றுந்
தெரியுமப ரோட்சமுள தாதலினு லவற்குச்
சேர்தலெவ்வா றஞ்ஞான முதலனவிங் கென்னில்

(இ - ரை.) "துரியநிலை யடைந்ததற்பி னுன்கருத்த னுன்போத்திரு வென்னுஞ் சீவவுருத் துக்கமகன் றிடுத லரியதெனு மச்சோக நிவிர்த்தி"

எ - து. ஆன்ம சாட்சாத்கார நிலையை யுள்ளவாறடைந்து, அதன் பின்னர் நான் கன்ம கருத்திரு, நான் கன்ம பலப் போத்திரு வெனக் கூறுஞ் சித்ா பாச வடிவமான துக்கத்தினின்றும் நீங்குதலே களைதற் கரியதெனத் தக்க துக்க நிவிர்த்தி யெனப்படுவதாம்; "யாஞ் செய்தே யடைதலுறு பல னனைத்து மடைந்தனமென் றமைதல் பரிவி னிரங் கிசதிருத்தி" எ-து. யாமரிய தவங்களைச் செய்து அடைதற்கியைந்த பயனனைத்தையு மடைந்து பதைப் பற்றிருந்தனமென் றமைதிபெறலே துக்கமற்ற தடையற்ற ஆனந்தமெனப் படுவதாம்; "இரண்டு மபரோட்ச பல மாகும்" எ-து. இங்ஙனங் கூறிய இவ் விரண்டும் அபரோட்ச ஞானத்தின் மேலாய பயனெனப் படுவதாம்; "அறி வுருவா மான்மாவிற் கென்றுந் தெரியு மபரோட்ச முளதாதலினு லவற்குச் சேர்தலெவ்வா றஞ்ஞான முதலனவிங் கென்னில்" எ-து.ஞானமே வடிவா விளங்கும் பிரத்தியகாத்மாவிற் கெப்போதுந் தன்னைத்தா னுணரத்தக்க அபரோட்ச ஞானம் இயல்பாக உண்டாயிருத்தலினுல் அவ்வான்மாவிற்கு அஞ்ஞானமுதலிய ஏழும் இங்குவந்தடைதற் கேதென்னைகொலோவெனக் கேட்பையாயின், எ - று.

ஏ ஈற்றசை. சோகம்—கூடஸ்தன் இல்லையென்ற துன்பம்.

அவாங்மனோகோசரமாய்த் தானேதானய் விளங்கும் அதீதமான கூடத் தன் தனது லீலா விபூயினுல் எவ்விடத்தும் அது வதுவாய் விளங்குந் தன்னை யறியும் நிமித்த முண்டான சங்கற்பம் அந்தர் முகத்தை நோக்கி யதிற் கரையாது பகிர்முக நோக்கத்திற் றனது நிரதிசயம் வெளிப்படா மையை யானறியேனென்ற சங்கற்பத்துக்கு முன்னுள்ளவிடம் அஞ்ஞான மும், அது விசாரத்தாற் றேடுமிடத்து அவ்வதீதம் இவ்விருத்திக் கெட்டா மையான் இல்லையெனக் காண்பது ஆவரணமும், அவ்வனுபவம் விளங்கவில் லையே யென வருந்தி விரிகின்ற விருத்தியை யுடையது விட்சேபமும், ஆசிரியனுல் அந்நிரதிசயம் இருக்கின்றதெனக் கூறும் யுத்தியினுன் அமர்ந் திருக்குமிடத்து முன்னில்லையென்ற மயக்கம் நீங்கி யிருப்பதாக நிச்சயிப் பது பரோக்ஷமும், அவ்வாசிரியன் சுருதி யுத்தி யனுபவத்தால் வெளிப்படு த்துமிடத்து, முன் றேன்றுநின்ற மயக்கம் நீங்கித் தானகக் காண்பது அப ரோக்ஷமும், இவற்றுன் முன்னில்லை யென்றதனுல் வந்த கர்த்திருத்துவ போக்த்திருத்துவமாதிய துன்பங்களொீங்குவதே சோகநிவிர்த்தியும், இவ்விட த்திற் றனக்குத் தானே யுள்ள இன்பம் விளங்குவது நிரங்கிச திருத்தியுமா மென்க. 113

(அ - கை.)

முற்கூறிய உவமேயம் போதமாம்படி யிவ்வவத்தைகள் வந்தகாரணம் நன்றாக விளக்கவேண்டு மென்ற வினவை நோக்கி, உவமான பூருவகமாகக் கூறுவான் றொடங்கி, அஞ்ஞாநுதி நான்கவத்தையின் இலக்கண மினைய வென இக்கவியுணர்த்துகின்றது.

கடந்துநதி பதின்மர்தமை யெண்ணுங்கா லொருவன்
கண்டுநவ புருடரைப்பத் தாமவன்ரு னெனவே
யடைந்தறியா திருத்தலே யஞ்ஞானம் பத்தா
மவனிலைகா ணப்படா னென்னுமிரு பிராந்தி
யிடும்பைதரு மாவரண நதியுளவ னிறந்தா
னெனுந்துக்கம் விட்சேபம் வேறொருவன் மொழியாற்
கிடந்ததொரு துறக்கமென வுளனெனவே யறிதல் [ம்.
கிளர்ந்தவவ னிலையென்ற லொடுபகைத்தல் பரோட்ச

(இ - ள்.) "கடந்து நதி பதின்மர்தமை யெண்ணுங்கா லொருவன் கண்டுநவ புருடரைப் பத்தாமவன் ருனெனவே யடைந்தறியா திருத்தலே யஞ்ஞானம்" எ-து. பத்துப்பேரோர் பிரவாகமான வாற்றைக் கடந்தக் கரையில் தம்மைத்தாம் எண்ணுங்கால் அவர்களிலொருவன் ஒன்பதுபேரை யெண்ணிக் கண்டு பத்தாவது புருடன் தானெனவே தெளிவுற் றறியாது தறிபோ னிற்றலே யஞ்ஞான மெனப்படுவதாம்; "பத்தாமவனிலை காணப் பட்டானென்னு மிருபிராந்தி யிடும்பைதரு மாவரணம்" எ-து. பத்தாவா னில்லையென்னும் நாஸ்திகமும் இருந்தாற் காணப்படானு வென்னு நபாதி கமுமாகிய இவ்விரண்டு மயக்கமுந் துன்பத்தையே தரத் தகுந்த வாவரண மெனப்படுவதாம்; "நதியுளவ னிறந்தானெனுந் துக்கம் விட்சேபம்" எ-து. இவ்வாற்றிலவனிறந்து விட்டானென்னுந் துக்கமே விட்சேப மெனப்படுவதாம்; "வேறொருவன் மொழியாற் கிடந்ததொரு துறக்கமென வுளனெனவேயறிதல் கிளர்ந்தவவ னிலையென்ற லொடுபகைத்தல் பரோட் சம்" எ-து. வழிப்போக்கனுகிய வொருவனது மொழியினுல் இம்மை துக்க மயமென்று கலக்க முற்ருேன் துக்கமற்ற மறுமை சுவர்க்க மொன்றுள தென்று அறிந்தாற்போலப் பத்தாவான் உயிரோடுஇங்கிருக்கின்ருனென்று அறிந்துகொள்ளுதலே முற்கூறிய பத்தாவான் இல்லை யென்பதனேடு முரணுயுள்ள பரோட்சமெனப்படுவதாம், எ - று.

அஞ்ஞான முதலிய நான்கினும் ஆக்கவினை யெஞ்சி நின்றன. 114

(அ - கை.)

இக்கவி ஏனைய மூன்றிற்கும் உவமானங் கூறுகின்றது.

சங்கைநவ புருடரொரு முறையெண்ணி நீயே
தசமனெனத் தனைத்தானே யிருந்தபடி யறித
லிங்குவரு தசமன்கா ணப்படா னெனலோ
டிகலுமப ரோட்சமா நதியிலிறந் தனனென்
றங்குவரு துயரகறல் சோகநிவிர்த் தியதா
மடைந்ததன தியனிலையிற் சுகித்திருத்த ருனே
துங்கநிரங் கிசதிருத்தி யெனவறிக வினிமேற்
றொல்வேத வாக்கியமாம் விசாரமெடுத் துரைப்பாம்.

(இ-ரை.) "சங்கைநவ புருடரொடு முறையெண்ணி நீயே தசமனெனத் தனைத்தானே யிருந்தபடி யறிதல்" எ - து. ஐயத்தை யுடைய ஒன்பது புருடரோடு முறையே யெண்ணி நீயே பத்தாவானெனக் கூற,அவன் தன்னைத்தானே யிருந்தபடி யிருந்தறிதலே; "இங்குவரு தசமன் காணப்படானெனலோ டிகலு மபரோட்சம்" எ-து. இப்போ திங் கெண்ணிக்கையில் அகப்பட்ட பத்தாவா னிருந்தாற் காணப்படானு வென்பதனோடு மாறுயுள்ள அபரோட்சமெனப்படுவதாம்; "மாநதியி லிறந்தனனென் றங்குவரு துயரகறல் சோகநிவிர்த்தியதாம்" எ-து. பெரு நதியிற் பத்தாவா னிறந்தனனென் றதுகாரணமாக அங்கெழுந் துக்கம் போதலே துக்கநிவிர்த்தியெனப்படுவதாம்; "அடைந்த தன தியல் னிலையிற் சுகித்திருத்த லுனே துங்க நிரங்கிசதிருத்தி யெனவறிக" எ-து. தனக்கு வாய்த்த தனது சுபாவ நிலையிற் சுகித்திருத்தலே மேலாய தடையற்ற வானந்த மெனப்படுவதா மெனத் தெரிந்திடுதி; "இனிமேற் றொல்வேத வாக்கியமாம் விசார மெடுத் துரைப்பாம்" எ-து இனிமேல் பழைய வேத மகாவாக்கியங் காரணமாக எழும் பரமாத்மாயிக்கிய விசாரணையை யாமெடுத்துரைக்குதும், எ - று.

தசமனென்பது ஆன்மா. ஏனைய ஒன்பதும் விசுவன்,தைசதன்,பிராஞ்ஞன், வைசுவானரன், சூத்திரான்மா, அந்தரியாமி, சிற்சொலிதை, பொற்பு விசாந்தன், பிரசாபத்தியனுமாம். வேறொருவனென்றது ஆசிரியனை. அஞ்ஞானம்-தன்னைமறந்த அறியாமை. ஆவரணம்-முழுதுந் தெரியாமல் மறைத்தல். விட்சேபம்-அவன் இறந்தானென்றதனுல் வருந்துன்பம்.பரோட்சம்-இருக்கின்றனென்கிற நிச்சயம். அபரோக்ஷம்-பிரத்தியட்சமாய்க் காண்பது. துக்கநிவிர்த்தி-மரித்தானென்றதனுல் வருந் துன்பநீக்கம். நிரங்கிசதிருத்தி-மரித்தானென்றவனைக் கண்டதனுல் வந்த சுகம்.

வினு:—ஈற்றவை மூன்றும் அவத்தையாமோ?

விடை:—ஏனைய நான்கும் நீங்கியவிடத்து உதித்தனவாகலி னென்க.

தசமனுக்கு முன்னும் பின்னும் இன்றி விசாரணைகாலத்தில் அவாந்தரமாக இவ்வவத்தைகள் தோன்றி நீங்கினுற்போல, ஆன்மாவிற்கும் அவத்தைகள் இங்ஙனமே தோன்றி நீங்கினவென்பதாம். 115

(அ - கை.)

முற்கூறிய எழவத்தைகளில் ஆசிரியர் முகமாய்ச் செய்யுஞ் சுருதி விசாரத்திற் பரோட்சஞானத்தா லுண்டான ஆன்மநிச்சயத்தை யபரோட்சமாய் விளக்குவான் கருதி, வேதங்களின் முடிவான மஹா வாக்கியங்களின் இலக்கணங் கூறுவான் றொடங்கி, இச்செய்யுள் மூன்று வாக்கியங்களின் இலக்கணமினையவெனவுணர்த்துகின்றது.

விரிந்தவிதி நிடேதஞ்சித் தார்த்தமோபா தகமா
வேதவாக் கியமூன்று திறனுகு மவற்றுள்

வருந்திமக முதலனசெய் கென்றல்விதி விடுக
மதுபானு திகளென்கை நிடேதம்விதி யின்றித்
திருந்துசிவ வுயிரயிக்கப் பொருடனையே தெருட்டல்
சித்தார்த்த போதகவாக் கியமாகு மென்னப்
பொருந்துமறை நான்கினுநான் குளவாஞ்சித் தார்த்த
போதகமா கியமகா வாக்கியங்க ளன்றே.

(இ-ரை.) "விரிந்த விதி நிடேதஞ்சித் தார்த்தபோத கமா வேதவாக் கியமூன்று திறத்தகு மவற்றுள்" எ-து விரிவா யுள்ள விதியெனவும், நிடேத மெனவும், சித்தார்த்த போதக மெனவும் வேதவாக்கியம் மூன்று திறத் தனவா நிற்கும், அம்மூன்றனுள்; "வருந்தி மக முதலன செய் கென்றல் விதி விடுக மதுபானுதிக ளென்கை நிடேதம்" எ-து. மிகவும் வருந்தி யாக முதலியவற்றைச் செய்திடுதியெனக் கூறலே விதிவாக்கிய மெனப்படுவ தாம், மதுமாமிச முதலியவற்றை யேற்றலை விடுகவெனக் கூறலே நிடேத மெனப்படுவதாம்; "விதியின்றித் திருந்து சிவ வுயி ரயிக்கப் பொருடனையே தெருட்டல்" எ-து. திருசிய விருப்பகன்றுழி விதிகடந்து பரமாத்மாயிக்கப் பொருளை மயங்காவாறு தெளிவித்தலே; "சித்தார்த்த போதக வாக்கிய மாகு மென்னப் பொருந்தும்" எ-து. சித்தார்த்த போதக வாக்கியமெனப் படுவதாமென் றமைந் திருக்கும்; "மறை நான்கினு நான்குளவாஞ் சித் தார்த்த போதகமாகிய மகாவாக்கியங்கள்" எ-து. நான்கு வேதங்களிலுஞ் சித்தார்த்த போதக மாகிய மகாவாக்கியங்கள் நான்குள்ளனவாம், எ-று.

அன்று ஏ அசைகள். சித்தார்த்தபோதகம் நிச்சயப்பொருளை விளக்கு தல்; எனவே, கூடஸ்த பிரமாயிக்கியத்தைக் கூற வந்த மகா வாக்கிய மென்க. இங்ஙனங் கூறவந்த மறை நான்கிலும் நான்குளவாஞ் சித்தார்த்த போதக மகாவாக்கியமெனவே, இருக்கு, யசுர், சாமம் அதர்வண மென்னும் நான்கு வேதங்களினும் முறையே பிரஞ்ஞானம் பிரமம், அகம் பிரமாஸ்மி, தத்துவமசி, அயமான்மாப் பிரம மென்ற இவையே யந்நான்கென்க.

வினு:—அற்றேல், இங்ஙனங் கூறிய வேதம் விதி நிஷேதமான கரு மத்தையுங் கூறியதென்னை?

விடை:—அக்கருமங்களின் சிறுமையும் ஞானத்தின் பெருமையும் தோன்றவும், அவற்றை நீக்கி யிதனை யடைதற்குமென்க.

வினு:—யாகாதிகளை விதிப்படி செய்க வென்ற விதிவாக்கியங் கரும மாம்; மதுபானுதிகளை விடுகவென்ற நிஷேத வாக்கியம் எங்ஙனங் கரும மாம்?

விடை:—விலக்குக வென்றதும் ஓர் விதி யாகலின், அஃதுங் கரு மமே யாயிற்றென்க.

வினு:—அற்றேல், இவ்வேதங் கருமம் பத்தி ஞானமென மூன்று காண்டமாகக் கூறி, இவண் இரண்டாகக் கூறுவ தென்னை?

விடை:—இவ்விரண்டிற்கும் நடுவா யிருந்த பத்திக்குத் தனக்கென வோ ருருவ மின்றி, அவ்விரண்டிற்குங் கருவியாய்க் கருமத்தைச் சேரின் அதையும், ஞானத்தைச் சேரின் அதையும் விளக்கலால், அதை யவற்றினடக்கிக் கூறியதென்க. 116

(அ - கை.)

முற்கூறிய வேதங்களிற் சாமவேதத்தின் முடிவிற் கூறுஞ் சித்தார்த்த போதகமான தத்துவமசியென்னும் மஹாவாக்கியமும் அதன் இலக்கணங்களும் விளங்க இக்கவியுணர்த்துகின்றது.

உரைத்தவையுட் சிறந்ததுநற் சாமமறை புகலு
 மோங்குதத்தொ மசிமகா வாக்கியமங் கதற்குப்
பரத்தலுறு தற்பதந்தொம் பதமொடசி பதமாய்ப்
 பதமூன்றுஞ் சிவமுயிரங் கவற்றயிக்க முறையே
யருத்தமென லாம்பதமே பதார்த்தமொடு வாக்கி
 யார்த்தங்க டமக்குச்சம் பந்தமுறை மூன்றும்
விரிக்கிலவை தாஞ்சாமா னுதிகர ணம்பின்
 விசேடவிசே டியமிலக் கணமொடிலக் கியமாம்.

(இ - ரை.) "உரைத்தவையுட் சிறந்ததுநற் சாமமறை" எ - து. முற்கூறிய நான்கு வேதங்களினுள் மேலாகச் சிறப்புற்றது நல்ல சாம வேதமெனப்படுவதாம்; "புகலு மோங்கு தத்தொமசி மகாவாக்கியம்" எ - து. சொல்லத்தக்க மேலாய தத்துவமசி யெனல் மகாவாக்கியமெனப் படுவதாம்; "அங்கதற்குப் பரத்தலுறு தற்பதந் தொம்பதமொ டசிபதமாய்ப் பதமூன்றும்" எ-து. அவ்வாக்கியத்திற்கு விரிவாயுள்ள தற்பதந் துவம்பத மசிபதமெனப் பதமூன்றாகும்; "சிவமுயிரங் கவற்றயிக்க முறையே யருத்த மெனலாம்" எ-து. அப்பதங்கட்குப் பிரமமும், கூடஸ்தனும், அவ்விரண்டன் அயிக்கியமுமாகிய இம்மூன்றும் முறையே யருத்தமெனப் படுவதாம்; "பதமே பதார்த்தமொடு வாக்கியார்த்தங்க டமக்குச் சம்பந்த முறை மூன்றும்" எ-து. பதமும், பதப்பொருளும், வாக்கியார்த்தமு மாகிய இம்மூன்றற்கும் முறையே சம்பந்த மெனல் மூன்று வகைப்படும்; "விரிக்கி லவை தாஞ் சாமானுதிகரணம் பின் விசேட விசேடிய மிலக்கணமொ டிலக்கிய மாம்" எ-து. பகுத்துக் கூறுங்கால் அவை சாமானுதிகரணம், பின்னர் விசேடண விசேடியம், இலக்கண விலக்கியங்களாம், எ-று.

முறையே யருத்த மென்றமையின், தற்பதத்திற்குச் சிவமும், துவம்பதத்திற்கு உயிரும், அசிபதத்திற்கு அயிக்கியமுங் கொள்க. சாமானுதிகரண சம்பந்த மென்பது தத்துவமென்ற துவிதபதஞ் சம்பந்தமா யிருத்தலின் சமானமும், இவ்விரண்டும் அசிபதமா யிருத்தலின் அதிகரணமும், இம்மூன்று பதமும் ஒன்றாய்ச் சம்பந்தித்திருத்தலின் சம்பந்தமுமாம். விசேடண விசேடிய சம்பந்தமென்பது பர சீவரின் றற்கிழமையை விசேடித்தல்

விசேடணமும், அவ்விசேடணத்தின் ஒருமையான ஆறெயென்னும் பொருளாய்க் காண்பது விசேடியமும், இப்பொருள் மூன்று மொன்ருய்ச் சம்பந்தித்திருப்பது சம்பந்தமுமாம். இலக்கண விலக்கிய சம்பந்தமென்பது இம்மூன்று பொருளும் ஏகமாயிருத்தல் இலக்கணமும், ஏகமென்பதின்றிச் சுயமாய் விளங்குவது இலக்கியமும், அங்ஙனம் ஏகமென்றுஞ் சுயமென்றும் பிரிவின்றிச் சம்பந்திப்பதே சம்பந்தமுமாம். கூடஸ்தப் பிரமாயிக்கியம் போதமாம்படி கரதலாமலகம்போல விளங்கக்கூறுதலின் 'உரைத்தவையுட் சிறந்ததுநற் சாமமறைபுகலு மோங்கு தத்தொமசி மகாவாக்கியம்' என்ருர். முறைமூன்ற மென்றமையின், தத்துவமசியென்ற பதங்கட்குச் சாமானுதிகரணிய சம்பந்தமும்,அது நீ யாயினையென்னும் பதார்த்தங்கட்குவிசேஷண விசேஷிய சம்பந்தமும், இப்பதார்த்த முள்ள வாக்கியார்த்தங்கட்கு இலக்கண இலக்கிய சம்பந்தமுமாம்.

சாமவேத மகாவாக்கியத்தின் பதமும் பதார்த்தமும் வாக்கியார்த்தமுமாகிய இம்மூன்றற்குமுள்ள சம்பந்தமும் அதனுலுண்டாய பரமாத்மாயிக்கமான அத்துவித ஸ்பரூபமுமே பிரயோசனமா மென்க. 117

(அ - கை.)

முற்கூறிய மஹாவாக்கியத்தின்கண் முன்னுள்ள இரண்டு பதத்தின் இலக்கணமிலையவென இக்கவியுணர்த்துகின்றது.

அறைதலுறு பதார்த்தங்கட் கிருபொருளிங் குளவா
மவைவாச்சி யார்த்தமிலக் கியார்த்தமென வவற்றுண்
முறைமைதரு விராட்புருடன் முதலாகி நின்ற
மூவுருவ வீசனுமப் பிரமமுமொன் ருகிப்
பிறிதலற நிற்புழித்தற் பதத்திற்கெய் துறுவ
பெயர்வாச்சி யார்த்தமுக்கி யார்த்தமபி தார்த்த
நெறிகொள்விசு வாதிகளுந் துரியனுமொன் ருகி
நிற்புழித்தொம் பதத்திற்கு வருமம்மூ வகையும்.

(இ-ரை.) "அறைதலுறு பதார்த்தங்கட் கிருபொரு ளிங்குளவா மவை வாச்சியார்த்த மிலக்கியார்த்தமென" எ-து. முற்கூறிய பதப்பொருள் இரண்டற்கும் இரண்டருத்தங்க ளுள்ளனவாம், அவை வாச்சியார்த்த மிலக்கியார்த்த மென்பன; "அவற்றுள் முறைமைதரு விராட் புருடன் முதலாகி நின்ற மூவுருவ வீசனுமப் பிரமமு மொன்ருகிப் பிறிதலற நிற்புழி" எ-து. அவ்விரண்டு பதார்த்தங்களுள் முறையாகச் சொல்லுகின்ற விராட்புருடன் முதலாகி நின்ற மூவுருவாகிய வீசனும் அந்தப் பிரமமும் ஏகமாகிப் பேதமற்று நிற்குங்கால்; "தற்பதத்திற் கெய்துறுவ பெயர் வாச்சியார்த்த முக்கியார்த்த மபிதார்த்தம்" எ-து. தற்பதத்திற் கெய்துவன வாகிய பெயர்கள் வாச்சியார்த்தம், முக்கியார்த்தம், அபிதார்த்த மென்பனவாம்; "நெறிகொள்

விசுவாதிகளுந் துரியனுமொன்ருகி நிற்புழித் தொம்பதத்திற்கு வருமம்மூவகையும்" எ-து. அதுபோல நெறியாகக் கொள்ளப்பெற்றவிசுவன்முதலிய மூன்றுருவ சீவர்களுங் கூடஸ்தனும் ஏகமாகி நிற்குங்கால் துவம்பதத்திற்கு வருவனவாகிய பெயர்கள் வாச்சியார்த்த முதலிய மூன்றுமாம், எ-று.

பிரமமுந் துரியனு மென்றதனல் அதிஷ்டானத்தை வருவிக்க. வாச்சியார்த்தம்-வாசகப்பொருள். முக்கியார்த்தம்-வாசகப்பொருளின் குணத்தின் இலக்கணப்பொருள். அபிதார்த்தம் - இவ்விலக்கணப்பொருளேவிராட்டாதி நாமமாய்த் தோற்றல். முக்கியார்த்தம் அபிதார்த்த மென்பன வாச்சியார்த்தத்தின் பேதங்களாம். இவை பிரம கூடஸ்தர்களுக்கு ஆபாச மாகத் தோற்றிய உபாதி நாமங்கள்.

பிரமசந்நிதானத்தில் ஈசுரன் விராட்டாதி மூன்றனுடன்கூடிச்சிருஷ்டி முதலிய தொழில்களைச் செய்வதும், கூடஸ்த சந்நிதானத்திற் சீவன் விசுவாதி மூன்றனுடன்கூடி யிராகத் துவேஷங்களால் விஷயங்களைப் புசிப்பதும் வாச்சியார்த்தமெனத் தெரிவித்தவாறும். 118

(அ - கை.)

முற் கூறிய இரண்டு பதங்களின் இலக்கியார்த்த இலக்கணமிவையவென இக்கவியுணர்த்துகின்றது.

தற்பதத்தி னுக்குவிராட் புருடாதி யகன்ற
தனிநிருபா திகப்பிரம மேயிலக்கி யார்த்தஞ்
சொற்பரவு சோதிததற் பதார்த்தமென நிற்குந்
தொம்பதத்திற் குற்றவிசு வாதிகளின் வேறும்
பொற்பினிரு பாதிகமாந் துரியனிலக் கியார்த்தம்
பொருந்துறுசோ திததொம்ப தார்த்தமென வாமவ்
விற்பரவு மிலக்கணைவிட் டதுவும்விடா ததுவும்
விட்டுவிடா ததுவுமென மூவகையா மன்றே.

(இ - ரை.) "தற்பதத்தினுக்கு விராட் புருடாதி யகன்ற தனி நிருபாதிகப்பிரமமே யிலக்கியார்த்தஞ் சொற்பரவு சோதித தற்பதார்த்தமென நிற்கும்" எ-து. முற்கூறிய தற்பதத்திற்கு விராட்புருடன் முதலிய மூன்றுமகன்று நின்ற ஒப்பற்ற நிருபாதிகப் பிரமமே இலக்கியார்த்த மெனவும், யாவரும் துதிக்கப்பெற்ற சோதனைக்கியைந்த தற்பதார்த்தமெனவும் பெயர் பெற்று நிற்கும்; "தொம்பதத்திற் குற்ற விசுவாதிகளின் வேறும் பொற்பி னிருபாதிகமாந் துரிய னிலக்கியார்த்தம் பொருந்துறு சோதித தொம்பதார்த்த மெனவாம்" எ-து. மேற்கூறிய துவம்பதத்திற் கியைந்த விசுவன் முதலிய மூன்றற்கும் மாருயுள்ள சொப்பிரகாசத்தோடு நிருபாதிகமும் வாய்த்த கூடஸ்தனே யிலக்கியார்த்தமெனவும், பொருந்திய சோதனைக் கியைந்த துவம்பதார்த்தமெனவு நிற்கும்; "அவ்விற்பரவு மிலக்கணை

விட்டதுவும் விடாததுவும் விட்டுவிடாததுவு மென மூவகையாம்" எ - து. அந்தப் பிரகாசம் பொருந்திய விலக்கணையாவது விட்டதெனவும், விடாத தெனவும், விட்டுவிடாத தெனவும் மூவகையாக நிற்கும், எ-று.

அன்று ஏ அசைகள். இலக்கியார்த்தம் இலக்கணையால் அறியும் உண் மைப் பொருள்; எனவே, அது நீ யென்னும் பதங்கட்கு இலக்கியப் பொ ருள் பிரம கூடஸ்த ராகலின் இலக்கியார்த்த மெனவும், அப் பதங்களைச் சோதனை செய்த விடத்துச் சேடித்து நிற்றலின் சோதித தத்தொம்பதார்த் தங்களெனவும் நாமங்கள் வந்தன. இவை பரசீவர்களின் யதார்த்தமாயுள்ள நிருபாதிக நாமங்களைச் சொல்லுதலாம். தேகாதித் தன்மைகளை விட்டுச் சீவனை லட்சியிப்பதால் விட்டவிலக்கணை யெனவும்,சர்வ தத்துவாதித் தன் மைகளையும் விடாமல் ஈசனை லட்சியிப்பதால் விடாத விலக்கணையெனவும், இவைகட் காதாரமாயும் யாவுமாயும் விளங்காநின்ற பிரம கூடஸ்தரை விட்டு விடாமல் அத்துவிதத்தை லட்சியிப்பதால் விட்டு விடாத விலக் கணை யெனவுமாம்.

விராட்டாதி நான்கு உபாதியும் நீங்கிய பிரமத்தையும், விசுவாதி நான்கு உபாதியும் நீங்கிய கூடஸ்தனையும் பிரத்தியட்சமாய்க் காண்பது இலக்கியார்த்தமெனத் தெரிவித்தவாறும். 119

(அ - கை.)

முன் மகாவாக்கியத்திற்கூறிய வஸ்து நிச்சயத்தைப் பின்னும் ஸ்திரப் படுத்துவதற்காக வற்புறுத்திச் சொல்லிய மூன்றிலக்கணைகளையுமுதாரண பூருவகமாகக் கூறுவான் றொடங்கி, இச்செய்யுள் மூன்றுதாரணமும் அவ ற்றுள் இரண்டன் இலக்கணங்களு மினையவெனவுணர்த்துகின்றது.

கங்கையினி லிடைச்சேரி மருவலுறுஞ் சொல்லுங்
கவன்குந்த மொடுசோயந் தேவதத்த னெனுஞ்சொல்
லிங்கிவைக ளுதாரணமா மவற்றினுக்குக் கங்கை
யெனுமொழிநீர் வடிவாந்தன் முக்கியார்த் தத்தைத்
தங்குமிடைச் சேரிதனக் கிடமாகா மையினாற்
றணந்துகரை காட்டுந்தன் முக்கியார்த் தத்தைத்
துங்கமுறு குந்தமொரு விடாமற்குந் தத்தைச்
சுமப்பவனைக் காட்டுமென வுணர்ந்திடுக துணிந்தே.

(இ - ரை.) "கங்கையினி லிடைச்சேரி மருவலுறுஞ் சொல்லுங்கவன் குந்த மொடுசோயந் தேவதத்த னெனுஞ்சொல் லிங்கிவைக ளுதாரண மாம்" எ - து. கங்காநதிக்கண் இடைச்சேரி யிருக்கின்றதென்னும் வசனமும், செல்கின்ற குந்தமென்னும் வசனமும், சோயந் தேவதத்த னெனப்படும் வசனமுமாகியஇவை யிங்குதாரணங்களாம்; "அவற் றினுக்குக் கங்கை யெனுமொழி நீர்வடிவாந் தன்முக்கியார்த் தத்தைத் தங்கு மிடைச்சேரிதனக் கிடமாகாமையினாற் றணந்துகரை

காட்டும் " எ - து. அவ்வுதாரணங்கட்குக் கங்காநதி யென்னுஞ் சொல்லானது சலவடிவா நின்றுள்ள தனது முக்கியார்த்தத்தைப்பொருந்தியஇடைச்சேரிக் கிட்டமாகப் பெருமையின் அதனைவிட்டுக் கரையைக் காட்டா நிற்கும்; " தன் முக்கியார்த்தத்தைத் துங்கமுறு குந்தமொழி விடாமற்குந் தத்தைச் சுமப்பவனைக் காட்டுமென வுணர்ந்திடுக துணிந்து " எ - து. சிறப்புற்ற குந்தமென்னுஞ் சொல்லானது தனது முக்கியார்த்தத்தை விடாமற் றன்னைச் சுமப்பவனைக் காட்டா நிற்கும் எனத் தெளிவுற் றுணர்ந்திடுதி,()

ஏ அசை. கங்கை யென்னுமொழி தன் முக்கியார்த்தத்தைத் தணந்து கரைகாட்டுமெனவும், குந்தமென்னுமொழி தன் முக்கியார்த்தத்தை விடாமற் குந்தத்தைச் சுமப்பவனைக் காட்டுமெனவு முடிக்க.

கங்கையென்பது தேகாதிப் பிராஞ்ஞன் ஈறாய ஒன்பதிற்கும், இடைச்சேரி யென்பது இவற்றை நீங்கிய சீவனுக்கும், குந்தமென்பது விராட்டாதி யந்தரியாமி யீறாய ஒன்பதிற்கும், இவற்றை விடாமல் நின்ற குந்தாரியை ஈசனுக்கும், சோ (ஸ:) வென்பது அவனென்னும் ஈசனுக்கும், அயமென்பது இவனென்னுஞ் சீவனுக்கும், தேவதத்தனென்பது அத்துவிதத்திற்கும் உவமித்தவாறும். இவ்வுதாரணங்கள் காரண காரியோபாதிகளிற் சம்பந்தமான பரசீவர்களை வெளிப்படுத்தும் நிமித்தம் இவ்விரண் டிலக்கணையான வுவமானத்தில் வாச்சியார்த்த லட்சியார்த்த இலக்கண முணர்த்தியவாறும். 120

(அ - கை.)

முன்னிறுத்த முறையான் மூன்றாவது இலக்கணையின் இலக்கணங்களை யுவமான பூர்வகமாக இக்கவி யுணர்த்துகின்றது.

முன்னமொழி தருஞ்சோயந் தேவதத்த னென்னு
மொழியுண்முத லவனென்னு மொழியிறந்த காலந்
தன்னில்வரு தேசவயோ விசிட்டனுந் தேவ
தத்தனைக்காட் டிடுமிவனென் மொழிநிகழ்கா லத்தி
லுன்னவரு மவையுடைய தேவதத்தன் றன்னை
யுணர்த்திடுமிவ் விருத்ததரு மப்பொருள்க ளிரண்டு
மன்னுதல்செய் யயிக்கமுறு மையினலைப் பொருட்கண்
வருவிருத்த தருமங்க ளனைத்தினையும் விட்டே.

(இ - ரை.) " முன்னமொழி தருசோயந் தேவதத்த னென்னு மொழியுண்முத லவனென்னு மொழியிறந்த காலந் தன்னில்வரு தேசவயோ விசிட்டனுந்தேவ தத்தனைக் காட்டிடும் " எ-து. முன்னர்க்கூறிய சோயந் தேவதத்தனென்னும் மொழியுள் முதற்கணுள்ள அவனென்னும் மொழியிறந்தகாலத்தில் வருகின்ற தேசமும், வயதி லுயர்ந்தவனுமாகிய புருஷனையே காட்டிவிடும்; " இவனென்மொழி நிகழ்காலத்தி லுன்னவரு மவையுடைய தேவதத்தன் றன்னை யுணர்த்திடும் " எ - து. இவனென்னும்

இரண்டாம்மொழி நிகழ்காலத்தில் உன்னற்கியைந்த அந்தத்தேசத்தையும் அந்த வயதையுமுடைய புருஷனையே காட்டிவிடும்; "இவ்விருத்த தருமப் பொருள்க ளிரண்டு மன்னுதல்செய் யயிக்க முறுமையினு லப்பொருட்கண் வருவிருத்த தருமங்க ளனைத்தினையும்விட்டு" எ - து. இந்தப் பேத தர்மங்களை யேற்றற் கியைந்த இவ்விரண்டு பொருள்களும் நிலைபெற்ற அயிக்கியத்துக் குடன்படாமையினுல் அப்பொருள்களிடத்தில் வாரா நின்ற பேத தர்மங்களனைத்தையும் ஒழித்து, எ - று.

ஏ அசை. முதலவ னென்றதனுல் பின்னவனெனக் கொள்க. சோ (ஸ:) என்னும் பதத்திற்கு அவனெனவும், அயமென்னும் பதத்திற்கு இவனெனவுங் கொள்க. விருத்தமென்பது வேறுபாடுடையது. அதுவென்னும் ஈசனுக்குச் சோ தேவதத்த னெனவும், நீ யென்னுஞ் சீவனுக்கு அயந் தேவதத்தனெனவும் உவமித்த வாறும். இது விட்டுவிடாத இலக்கணையான வுவமானத்தின் வாச்சியார்த்த இலக்கண முணர்த்தியது. 121

(அ - கை.)

மூன்றுவ திலக்கணையின் இலக்கியார்த்தம் இனையவென இக்கவி யுணர்த்துகின்றது.

விருத்தமறு தருமமாந் தேவதத்தன் றனையே
விடாதுகொளி னவனிவனே யிவனவனே யென்னுந்
தெரித்தலரி தாயதா தான்மியங்கூ டுறுமாற்
றேரினிதை விட்டுவிடா விலக்கணையி னெடுதா
னருத்தவிலக் கணைபாகத் தியாகவிலக் கணையென்
றறைதலினு லிதுவேதத் தொம்மசிவாக் கியத்திற்
குரைத்திடுவ ருதாரணமா யுரியதென வுண்மை
யுணர்ந்துடையோ ரஃதெவ்வா றெனின்முறையே யுரைப் [பாம்.

(இ - ள.) "விருத்தமறு தருமமாந் தேவதத்தன் றனையே விடாது கொளி னவனிவனே யிவனவனே யென்னுந் தெரித்த லரிதாய தாதான் மியங் கூடுறும்" எ - து. பேதங்களுக் கிடம்பெறுத தர்மத்தையுடைய புருஷனையே விடாது பற்றில் அப்புருடன் இப்புருடனே யெனவும், இப் புருடன் அப்புருடனே யெனவுங் கோடற்கியைந்த யாவராலும் அறிவித் தற்கரியதாய ஐக்கியமானதுவந்து கூடும்; "தேரினிதை விட்டுவிடா விலக் கணையி னெடுதா னருத்தவிலக் கணைபாகத் தியாகவிலக் கணையென் றறைத லினுல்" எ-து. ஆராய்ந்துணருமிடத்து இதனை விட்டுவிடாத இலக்கணை யெனவும், அருத்த இலக்கணையெனவும், பாகத்தியாக இலக்கணையெனவுங் கூறுதலினுல்; "இதுவே தத்தொம்மசி வாக்கியத்திற் குரைத்திடுவ ருதா ரணமா யுரியதென வுண்மை யுணர்ந்துடையோ ரஃதெவ்வா றெனின் முறையே யுரைப்பாம்" எ-து. மெய்ம்மை யுணர்ந்த சத்துக்கள் தத்துவ

மசி மகாவாக்கியத்திற்கு இதுவே தக்க உதாரணமெனக் கூறுநிற்பர். அஃ தெங்ஙனமெனக் கேட்பையாயின், முறையே யதனைக் கூறுதும், எ-று.

ஆல்-அசை. அறைதலினு லெனற் கெழுவாயாய மறை யெஞ்சிநின் றது. விட்டுவிடாத இலக்கணை, அருத்த இலக்கணை, பாகத்தியாக இலக் கணை யென்பன வொருபொருட் கிளவி. வேடங்களை விட்டுப் புருடனை விடாமற் கொள்ளு மிடத்து அவ்வேடத்தோடும் புருடனை யொன்ருகக் காணுதலின் விட்டுவிடாத இலக்கணை யெனவும், அதன் பொருளை மாத் திரங் காட்டுதலின் அருத்த விலக்கணையெனவும், இவ்விருத்த தருமமாகிய பாகுபாட்டை நீக்குதலின் பாகத்தியாக விலக்கணையெனவுங் கொள்க. இஃது உவமானங் கூறிய விட்டுவிடாத இலக்கணையின் இலக்கியார்த்தம் உணர்த்தியது. 122

(அ - கை.)

முற்கூறிய மகாவாக்கியத்தின் யதார்த்த ஸ்வரூபத்தை லட்சியிக்கும் நிமித்தம் அதிற்கூறிய மூன்றுபொருளை மூன்று இலக்கணையால் வெளிப் படுத்துவான் கருதி, முன்பு அவன் இவனென்கிற பேத தன்மத்தை நீக் கி, பின்பு அவனே யிவன் இவனே யவனென்கிற அபேத தன்மத்தை விளக்குவித்த உவமானப்படி யுவமேயத்தின் வாச்சியார்த்தம் விளங்க இக் கவி யுணர்த்துகின்றது.

தற்பதவாச் சியார்த்தமென லெலாமறிதன் முதலாஞ்
சட்குணங்கொள் பரோட்சனுஞ் சிவன்றனையே யுணர்த்து
முற்பகருந் தொம்பதமுக் கியமெனல்சிற் றுணர்வு
முதலாய வீனகுண விசிட்டவப ரோட்சக்
கற்பிதசீ வனையுணர்த்து மிம்முரண்கொள் பொருட்கே
கத்துவங்கூ டாமையினிவ் விருபொருளு மடையும்
பற்பலவாம் பரோட்சமுட னபரோட்ச மாகப்
பகைத்ததரு மத்திறங்க ளனைத்தினையும் விட்டே.

(இ - ரை.) "தற்பத வாச்சியார்த்தமென லெலாமறிதன் முதலாஞ் சட்குணங்கொள் பரோட்சனுஞ் சிவன்றனையே யுணர்த்தும்" எ - து. தற் பதத்தின் வாச்சியார்த்த மெனப்படுவது சர்வஞ்ஞத்துவ முதலிய ஆறுகுண ங்களையுந் தனக் கியல்பாகக் கொண்ட பரோட்சனுகிய சிவனையே யுணர்த் தாநிற்கும்; "முற்பகருந் தொம்பத முக்கியமெனல் சிற்றுணர்வு முதலாய வீனகுண விசிட்ட வபரோட்சக் கற்பித சீவனை யுணர்த்தும்" எ-து. முன் னர்க் கூறிய துவம்பத வாச்சியார்த்த மெனப்படுவது கிஞ்சிஞ்ஞத்துவ முதலிய ஈன குணங்களோடு கூடிய அபரோட்ச னெனப்படுங் கற்பிதாத் மாவாகிய சீவனையே யுணர்த்தா நிற்கும்; "இம்முரண்கொள் பொருட் கே கத்துவங் கூடாமையி னிவ்விருபொருளு மடையும்" எ - து. மாறு யுள்ள இவ்விருவகைப் பொருட்கும் ஐக்கியஞ் சாதித்தல் கூடாமையின்

இவ்விருவகைப்பட்ட பொருளும் அடைதற் கியைந்த; "பற்பலவாம் பரோட்சமுடனபரோட்சமாகப் பகைத்த தருமத்திறங்க ளனைத்தினையும் விட்டு" எ-து. பற்பல பேதமாயுள்ள பரோட்சமுடன் அபரோட்சமாக மாறுகப்பெற்ற தர்மத்தின் நிலைகளனைத்தையும் ஒருங்கே விட்டு, எ-று.

ஏ அசை, சிவன்றனையே யென்றதனால் சீவனையே யென்றும். ஈன குண விசிட்டனென்றதனால் மேலாஞ் சட்குணங்கொள் விசிட்டனெனக் கொள்க. அபரோட்ச கற்பித சீவ னென்றதனால் பரோட்ச நிர்விகற்ப சிவ னென்பதாயிற்று. சர்வஞ்ஞத்துவ முதலிய சட்குணங்களுக்கு மாறாயவற்றைச் சிற்றுணர்வு முதலாய ஈன குணமெனக் கொள்க. சகத்திற்குக் காரணன் ஒருவன் உண்டென நிச்சயிப்பதால் ஈசனைப்பரோட்சமெனவும், காரியமாய தூல தேகத்தோடுகூடிவிடயங்களை யனுபவிப்பது காட்சியாயிருத்தலின் சீவனை யபரோட்ச மெனவும், கிஞ்சிஞ்ஞத்துவ சர்வஞ்ஞத்துவாதி விருத்த தருமங்கட்கு அயிக்கியங் கூடாமையின் 'இம்முரண்கொள் பொருட்கு ஏகத்துவங் கூடாமையின்' எனவும், முற்கூறிய சர்வஞ்ஞத்துவ கிஞ்சிஞ்ஞத்துவ குணங்களான விருத்தாமிசத்தை நீக்கவேண்டு மாகலின் 'பற்பலவாம் பரோட்சமுடன் அபரோட்சமாகும் பகைத்த தருமத்திறங்களனைத்தினையும் விட்டே' எனவுங் கூறினர். இது தற்பத் துவம்பதத்தின் வாச்சியார்த்த பேதமான சீவேசுரர்களுக்கு ஏகத்துவங் கூடாதென்னும் இலக்கணம் உணர்த்தியது. 123

(அ - கை.)

முற்கூறிய மகாவாக்கியத்தின் இலக்கியார்த்தங்கள் இனையவென இக்கவி யுணர்த்துகின்றது.

இகலிலா வறிவுமாத் திரமாகி நின்ற
விலக்கியமாப் பிரமகூ டத்தவுயிர் கொள்ளிற்
புகரிலா வதுவிதுவே யிதுவதுவே யென்னப்
பொருந்துதா தான்மியம்வந் துறுமெனவே யறிக
பகரிலா வசிபதமிவ் விலக்கியார்த் தத்திற்
பரோட்சவப ரோட்சங்கண் மாயாகற் பிதமென்
றுகவிலா துணர்த்தியுறு பதமாமிம் முறையா
லொன்றுகு மறிவேயுண் டெனல்வாக்கி யார்த்தம்.

(இ - ரை.) "இகலிலா வறிவுமாத் திரமாகி நின்ற விலக்கியமாப் பிரமகூடத்த வுயிர்கொள்ளில்" எ-து. அங்ஙனம் விட்டதனால் முரணெய்தற்கு இடம் பெறாத அறிவு மாத்திரமாக மிஞ்சி நிற்கப் பெற்ற இலட்சியார்த்தமாகப் பிரமத்தையும் பிரத்தியகாத்மாவையும் எற்குமிடத்து; "புகரிலா வதுவிதுவே யிதுவதுவே யென்னப் பொருந்து தாதான்மியம் வந்துறுமெனவே யறிக" எ-து. குற்றமற்ற பிரமங் கூடஸ்தனே யெனவும், கூடஸ்தன் பிரமமே யெனவும் எற்றற்கியைந்த ஐக்கிய நிலைமை வந்தடையு

மென்றே விசாரித் தறிதி; "பகரிலா வசிபதமிவ் விலக்கியார்த்தந்திற் பரோட்ச வபரோட்சங்கண் மாயா கற்பிதமென்று" எ-து. சொல்லற்கரிய அசிபதமானது இங்ஙனங் கூறிய லட்சியார்த்தத்தில் பரோட்சம்அபரோட்ச மென்னப்பட்ட இவ்விரண்டையும் மாயா கற்பித மென்று; "உகவிலா துணர்த்தியுறு பதமாமிம் முறையா லொன்ருகுமறிவே யுண்டெனல் வாக்கியார்த்தம்" எ-து. மாறின்றி யுணர்த்தி நிற்றற் கியைந்த நிலைமை யினதாயுள்ளபதமாம். இவ்வாருய நெறியினுல் அறிவு ஒன்றே யுண்டெனக் கணிப்பது முற்கூறிய மகாவாக்கியார்த்த மெனப்படுவதாம், எ-று.

இவ்வைந்து கவிகளினுல் மகாவாக்கியத்தின் லட்சியார்த்தம் வெளிப் படுத்துவானுதலிய மூன்றிலக்கணயினுல் உவமான வுவமேயப்படி தூல முதலியவற்றிற் சம்பந்தமான காரிய உபாதிகளை விட்டு அவத்தாத் திரய விலட்சண மான சீவ துரியங் கடந்து அதீதமாய் நிற்பது கூடஸ்த னெனவும், விராட்டு முதலியவற்றுட் சம்பந்தமான கார ணேபாதிகளை விட்டு அவற்றிற் காதாரமான பர துரியமுங் கடந்து அதீதமாய் நிற்பது பிரம மெனவுங் கூறியதற்கேது இக்கூடஸ்த பிரம ஐக்கியமான அத்துவித ஸ்வரூபமே பொருளெனக் காட்டற்கென்க. அதன் சம்பந்தமியாதெனின், கங்கைக்கண் ணுள்ள இடைச்சேரி சத்திக்கின்ற தென்னு மிடத்தில் அக் கங்கை சத்திக்குமா வென்று கருதி அஃது அதன் கரையிலுள்ள இடைச் சேரியின் சத்தமென் றுணர்வதுபோல, தூலாதிகள் தெரிவிக்கின்றன வென்ற வசனத்தில் சடமான தேகாதிகள் தெரிவிக்குமாவென் றவற்றை விட்டு அவற்றின்கணிருந்த சீவன் றெரிவிக்குமென் றுணர்வது விட்ட இலக்கணை யெனவும்; குந்தஞ் செல்கின்ற தென்னில் அக்குந்தந் தனியே செல்லுமா வென்று கருதி அதனை விடாமற் குந்தத்தைச் சுமப்பவனை யுணர்வதுபோல, ஞானஞ்செல்கின்ற தென்னில் அது தனியே செல்லுமா வென்றுகருதி அதனை விடாமல் அதற்காதாரமானஇன்புருவமாகிய ஈசனை யுணர்வது விடாத விலக்கணையெனவும்; சோயந் தேவதத்த னென்பதில் சோ (ஸ:) அவனென்னும் ஈசனே அயம் இவனென்னுஞ் சீவன், தேவ தத்த னென்பது இவ்விரண்டின் ஐக்கியமான வஸ்து, இத்தேவதத்தனை யவ்விரண்டிடத்துங் கூட்டிச் சோ தேவதத்தனென்னில், அங்ஙன முதய காலத்திற் காசித்தலத்தில் இல்லறத்தோடுங் கூடி யிருந்தவன் போல, விராட்டாதியவற்றிற் கூடி யிருந்த ஈசனும், அயந் தேவதத்த னென் னின் இங்ஙனம் அர்த்த சாமத்திற் சிதம்பரத்திற் றுறவோடுங் கூடியிருந் தவன்போலத் தூலாதிகட்கு விலட்சணமாயிருந்த சீவனும் வாச்சியார்த்த மாகவும், உதயாத்த சாம மென்னுங் காலமும், காசி சிதம்பர மென் னுந் தேசமும், துறவி கிருகஸ்த னென்னும் வேடமுமாய இவ்விருத்த தருமங்களை விட்டு இவ்விரண்டு காலத்தும் இவ்விரண்டு தேசத்தும் இவ் விரண்டு வேடத்தும் இருந்த அவிருத்தமான அவனேயிவன், இவனே யவனென் ருெருபுருடனுக வுணர்வதுபோல அனுக்கிரகஞ் செய்தல்

அனாதை யடைத லென்னுங் காலமும் அகிலாண்டம் அண்டமென்னுந் தேசமும் சமஷ்டி வியஷ்டி யென்னும் வேடமுமாய இவ்விருத்த தருமங்களை விட்டு அவ்விரண்டு காலத்தும் இரண்டு தேசத்தும் இரண்டு வேடத்துமுள்ள அவிருத்தமான அப்பிரமமே இக்கூடஸ்தன், இக்கூடஸ்தனே அப்பிரமமென ஏகமானவிடத்துத் தன்னை விடாமல் அவைகளைத் தனது தேஜசாய் விட்டிருத்தல் இலக்கியார்த்தமாகவுமுணர்தலின் இதனை விட்டுவிடாத இலக்கணை யெனவுங் கொள்க.

வினா:—அற்றேல், இவ்வாக்கியார்த்த விசாரம் இங்ஙனங் கூறிய இருவர்களில் யாவர்க்கு?

விடை:—சீவனுக்கு.

வினா:—அற்றேல், சீவன் துவம்பதத்தை விசாரித்து அதனால் நீக்க வேண்டிய தூலாதி யவத்தைகள் அனைத்தையும்நீக்கி யவற்றுடன் றனது சங்கற்பமும் நீங்க நின்றவிடத்திற் சேடித்த கூடஸ்தனே தானாகவிளங்க, மேலிவனுக்குத் தற்பத விசாரம் யாதுக்கு?

விடை:—அந்தர்முகத்தில் தூலாதி யவத்தைக ளனைத்தையும் நீக்கின சீவன் தனக்கு மேல்நின்ற கூடஸ்தனில் அதீதமாய் அதன் மயமாநிற்பினும், சீவ கூடஸ்த மத்தியிலுள்ள அவித்தியாரூபமான பிரகிருதி நீங்காமல் அடங்கிநிற்கும்; அங்ஙனம் நின்று பாகியப்படும்போது அவ்வவத்தைகள் தோன்றும்; ஆகலின், அப்பிரகிருதி நசிக்கும் நிமித்தந் தற்பதசோதனையும் பண்ணவேண்டுமென்க.

வினா:—அங்ஙனஞ் செய்யாவிடின் என்னை?

விடை:—பிரகிருதி நசிப்புஞ் சுவானுபவ விலாசமும் மறையுமென்க.

வினா:—அங்ஙனம் மறைதற்குப் பிரமாண முளதோ?

விடை:—சொரூபாநந்தம் "தொம்பதத்தி லுபாதிகெடச் சொரூபமதா மதுவே தொன்மையுதாந் தற்பதசோ தனைசெயவும் வேண்டும், தம்பவுடன் மூன்றினுக்குஞ் சீவனுக்கு முதலாய்ச் சாற்றுதன்மாத் திரைப்பகுதி தானுமிருப் பதினா, னம்பரிபூ ரணமறைந்து ஞானமின்றி முனம்போ னடுமுயி ராதலினா னதனருட் படியே, யிம்பருபா தியும்போய்நிருபாதிகமா மதனா லெப்பொருளப் பொருளாகி யிருப்பதுதன் னியல்பே" என்று கூறுவது காண்க.

வினா:—அற்றேல், இங்ஙனந் தற்பத விசாரத்தாற் சீவனுக்குப் பயனென்னை?

விடை:—சீவன் முன்பு துவம்பத விசாரத்தா லந்தர்முகத்திற் றூலாதி கற்பனா வத்தைகள் சம்பந்தமான வாச்சியார்த்த சொரூபஜீவத்துவம் நீங்கி லட்சியார்த்தப் பிரத்தியகாத்ம ஸ்வரூபமான கூடஸ்த னானதுபோல, தற்பத விசாரத்தாற் பாகியத்தினுள்ள விராட்டாதி யாகத் தோற்று மவத்தைகளின் சம்பந்தமான வாச்சியார்த்த ஸ்வரூபமாகிய ஈசத்துவம் நீங்கி

அலட்சியார்த்தமான பிரமமாய் அது விது வென்னுந் துவிதம்நீங்கி அத்துவித சுத்த சைதன்னியமான நிரதிசயாநந்தமாயும் பிரகிருதி முதலிய யாவுந் தனது சிற்பிரகாசமாயும் அகம்புறமின்றிய சுவானுபவமாயும் விளங்கவே யென்க

வினா:—அற்றேல், இவ்விசார மீசன் செய்யாதிருந்த காரணமென்னை? அவனும் விராட்டாதிய காரணோபாதியிற் கட்டுப்பட் டிருப்பதை விசாரித்தல்லவா அவ்வுபாதிகளை நீக்கி மேனின்ற பிரமத்தைத் தரிசித்து அதில் அதீதமாகவேணடும்? அங்ஙனம் விசாரியாமற் பிரமமாகின்ற தெங்ஙனம்?

விடை:—அவ்வீசன் மாயைமுதலிய அவத்தைகளிற் கூடியிருப்பினுஞ் சீவர்களைப்போல மறைப்பின்மையின், அங்ஙனங் கூடாது. அவைகட்கு அதீதமான பிரமத்தைத் தரிசித்து,அதுவாக விளங்குவனாதலால், அவனுக்கு இவ்விசாரம் வேண்டுவ தின்றென்க.

வினா:—அற்றேல், இம்மாயாப் பிரதிபிம்பனாய் விராட்டாதிய அவத்தைகளைப் பெற்ற ஈசன் பிரம விசாரஞ் செய்யாது எங்ஙனம் மாயையை நீக்கிப் பிரமத்தை யடைவான் ?

விடை:—சுத்த மாயையிற் பிரதிபிம்பிக்கும் போதே மறைப் பின்றித் தனக்கு ஆதாரமான பிரமத்தைத் தரிசித்தே யிருந்தானென்க.

வினா:—அற்றேல், அவன் மாயையால் மறைபடவில்லையோ?

விடை:—கண்முன்னின்ற கண்ணாடி நேரே தடையாயிருப்பினும்அதனால் மறைவுபடாமல் எப்பொருளும் விளங்கத் தோற்றுவதுபோல, சுத்த மாயை நின்மலமாதலின் அதிற் கூடி யிருப்பினும், பிரம தரிசனத்துக்குத் தடையின்மையின் மறைபடாதவனேயாமென்க.

வினா:—அற்றேல், இத்தடையின்மை கட்புலனுக்கே யன்றிக் கைப் பரிசத்திற் கின்றாயதுபோல, இச்சுத்தமாயை பிரமத்தை யறிதற்குத் தடையின்றே யன்றி யனுபவத்திற்குத் தடைதானே.

விடை:—அவ்வனுபவம் ஆகத்திற் கின்றி யறிவிற்கே யாதலினானும், அவன் நித்தியமுத்தனென்று சுருதி சொல்லுகையினானும், அவனுக்குத் தடையே யின்றென்க.

வினா:—இங்ஙனங் கூறிய சுருதிகள் ஓரிடத்தில் மாயா சகிதனென வும் ஓரிடத்தில் மாயா ரகித னெனவுங் கூறுவ தென்னை ?

விடை:—மாயாப் பிரதிபிம்பனாய் அது கருவியாகச் சிருஷ்டியாதிகளைச் செய்தலிற் சகித னெனவும், அம்மாயையின் யதார்த்த ஸ்வரூபந் தெரிந்து அதன் வய மாகாதிருத்தலின் ரகிதனெனவுங் கூறினவென்க.

வினா:—அம்மாயையோடு கூடியிருந்தும் அதன் வயப்படவில்லை யென்பதற்கு மேற்கோள் உளதோ?

விடை:—கைவல்ய நவநீதம் "அச்சு வத்தமென் றொருமா மதிலிரண் டரும்பற வைகள்வாழும், நச்சு மங்கொரு பறவையம் மாக்கனி நன்று

நன்றெனத்தின்னு, மெச்சு மங்கொ ந பறவைதின் ஞெதென வியங்கியப் பொருளாக, வைச்சு மாமறை சீவனை யீசனை வகுத்தவா றறிவாயே." என்று கூறுவது காண்க.

வினு:—அற்றேல், இம்மகாவாக்கிய விசாரஞ்சீவனுக்கு வேண்டுவதும் ஈசனுக்கு வேண்டாததும் யாது காரணத்தாலோ?

விடை:—சீவன் றனது சொரூபத்தை மறந்தமையானும், ஈசன் மற வாமையானுஞ் சீவனுக்கே வேண்டிற்றென்க.

வினு:—அற்றேல், இச்சீவனுக்கே மகாவாக்கியார்த்த விசாரமென் றால்,அதற்கு முன்பினுள்ள அனுபவத்தை விளக்கவேண்டும்?

விடை:—அவாங் மனோகோசர சுயஞ்சைதன்னிய நிரதிசயசுகானுபவ வேத்தியமே வேதம் மொழிந்த சச்சிதானந்தம் போலப் பர சீவ சகத்தாகத் தோற்றும்; அங்ஙனந் தோற்றலையே ஆகமங்கள் நிசமெனக்கூறலின், அது காரணமாக மதங்களனைத்தும் அனுஷ்டித்துவரும். இவற்றில்ஆனந்தமென் பது பரம்; சித்தென்பது சீவன், சத்தென்பது சகம். இவற்றின் நடுநிலையா நின்ற சுகாநுபவ சங்கற்ப ரூபமான சீவன் அச்சுகத்தில் உதித்து அதில் விளங்கி அதில் அடங்கித் தனது மறைப்பினின்று நீங்கித் தெளிதலின் அச் சுக வடிவான ஈசனுக்கே பஞ்ச கிர்த்தியமெனவும், அதற்கு முன்னிலை சீவ னெனவும், அவனனுபவத்திற்குச் சகத்தெனவும் வந்தன. அங்ஙன முள்ள சீவன், தனது சுகானுபவ நிமித்தம் ஸ்புரணரூபமாய் அனுபவிக்கப் பகிர் முகப்பட்டுச் சத்துப்போலத் தோற்றுஞ் சகத் விஷயத்திற் சுகிக்க வரும் போது சநநமும் அதில் அடங்கும்போது மாணமும் எய்துமாகலின், நல் வினை தீவினை சுவர்க்க நரகமுதலியவற்றால் வருந்துவது சீவனேயன்றி ஈசன் அன்றும். இவன் இங்ஙனம் வருந்துவது தனது அந்தரங்கமான சுக த்தை நாடியே விஷயத்தை யனுபவித்தலால் அச்சுக முண்மையின்றித் தோற்றன் மாத்திரமாய்த் தோன்றி மறையும். அங்ஙனந்தோன்றும்போது சுகமும், மறையும்போது துக்கமுமாகக் காண்டலின், இவன் இச்சுக துக்க மென்னுஞ் சநநமரணப் பிரவாக ரூபமான சாகரத்தில் வீழ்ந்தலைவன்; அங்ஙனம் அலையும்போது இவனது யதார்த்தத்தைத் தெரிவிக்கும் நிமித்தம் அநாதியாக விளங்கிய நாத ரூபமான வேதமானது சுகமென்னும் ஈசனைத் தற்பதமெனவும், சித்தென்னுஞ் சீவனைத் துவம்பத மெனவும், அவ்விரண் டின தொருமையாய வஸ்துவை யசிபதமெனவும் மகாவாக்கியமாகப் பகுத் துக் கூறியதென்க.

வினு:—இச்சத்தே சகத்தென்பதற்கும், இவ்வாக்கியார்த்தானுபவம் இச்சீவனுக்கே யென்பதற்கும் மேற்கோ ளுளவோ?

விடை:—"விளக்கு மிரவியு மலரு முண்டா முண்டாம் வீசொளியும் பகற்பொழுதும் விரையும் போலத், துளக்கமில்சித் துண்டாகி லுண்டா ஞாலந் தோற்றாவு மாத்திரமே சொரூப மாகுங், கிளர்த்த பரமார்த்தத்தா லில்லையென்னக் கேட்டலுமே பாற்கடல்போற் கெம்பீரத்தா, லளக்கரி

தாய்ச் சீதளமா யமலமாகி யற்புதமா நின்மொழியென் றண்ணல் சொல்வான்" என்னும் வாசிட்டக் கவியினுனும், "ஆனந்தோப் பிரமமெனு மிரண்டாம் வாக்கி யத்தினு லகண்டாகார, வாநந்தம் பிரமமாய்த் துன்பறியா வின்பமா மாதலாலே, யாநந்த மாநந்தி யெனும்வடிவ மிரண்டுமெற வளவிலாத, வாநந்தஞ் சீவனிடத் தாதலால் வாக்கியத்தி னயிக்கங் கூடும்" என்னும் மகா வாக்கியக் கவியினுனுங் காண்க.

வினு:—இம்மகாவாக்கியார்த்தரூபமான சச்சிதானந்தமே பிரமாதி ஸ்தம்ப பரியந்தம் நிறைந்திருக்கின்றதெனலெங்ஙனம்?

விடை:—இச் சச்சிதானந்தா தீதமாகிய சுத்தப் பிரமந் தத்விலாசத்தினுற் றன்னை நோக்குதற்கு உன்முகமாய விடத்து அவ்வின்பந் தானுயிருக்கும்; அஃதவ்வறிவிற் கெட்டாமற் பகிர்முகமாயவிடத்து எதிரிட்டுத் தோன்றிய விடயமாகவும், அதனை யனுபவிக்க வந்த அறிவே விருத்தியாகவும், இங்ஙனம் பிரிவுபட்டவிடத்திற் ரேன்றுத சத்தே மூலாஞ்ஞானமாகவும் இருக்கும். முற்கூறிய அறிவினுள் ஆநந்தமும் ஆநந்தத்துள் அறிவும் பிரதிபலித் தேகதேசத்திற் பிரகிருதிமுதற் பிண்ட பரியந்தங் கற்பிதமாகத் தோன்றிநின்றன; இவற்றிற்கு ஆதாரமான அறியாமையும் ஆங்காங்கு மறைத்து நிற்கும். இம்மறைப்பா லெய்துஞ் சிற்றறிவையும் அதனுல் அனுபவிக்குஞ் சிற்றின்பத்தையு முடைய சீவன் தனது பூர்வகன்ம நிஷ்காம புண்ணிய பரிபாகத்தினுற் சித்தசுத்தியும், அதனுற் சாதன சதுட்டயமும், அதனுற் சற்குரு கடாட்சமும் எய்தப்பெற்று அதனுல் ஆத்ம விசாரஞ் செய்யத் தொடங்கி, முன் பிரதிபலித் திறங்கிய விடய ஞானத்தில் அனுபவித்துக் கொண்டிருந்த விடயானந்த ரூபமான தூலாதி மூன்று சரீரமும் மித்தையெனக் கண்டு, அவற்றை நீக்கியவிடத்து ஆங்காங்கு ஒன்றற்கொன்றதிகரிப்பாய் வியாபித்திருந்த விசுவாதி மூன்றறிவையும் அதனுல் அனுபவிக்குஞ் சிற்றின்பங்களையுங் கண்டு, அப்பால் துரிய அறிவையும் அதனுல் அனுபவிக்கும் பேரின்பத்தையுங் கண்டு அவற்றி னொருமையைக் கூடஸ்தனென அகத்தில் தெளிந்ததே துவம்பத விசாரமாதலினுனும், இவற்ருல் அவித்தையா ரூபமான படிவங்கள் நீங்கி முற்கூறிய கூடஸ்தன தொருமையாய சித்ரூபமாகிய விராட்டாதி மூன்று சரீரத்தையும் அவத்தையெனக் கண்டு அவற்றை நீக்காமல் நீக்கி ஆங்காங் கொன்றற்கொன்று அதிகரிப்பாய் வியாபித்திருந்த வைசுவானரனுதிய இம்மூன்றறிவையும் அதனுல் அனுபவிக்கும் ஆநந்தத்தையுங் கண்டு அப்பாற் பா துரியமான அறிவையும் அதனுல் அனுபவிக்கும் பரமாநந்தத்தையுங்கண்டு, அவைக ளொருமைப்படலப்பிரமமெனப் புறத்திற்றெளிந்ததே தற்பத விசாரமாதலினுனும், இவற்ருல்மாயையையும் அவித்தையாரூபமான படிவங்க ளனைத்தையும் நீக்கிய இச்சீவனேயவித்தை நீங்கின வித்தையாரூபமான ஈசனுவனெனத் "துரியமாகிய போதமோர் த்தளக்கமற் றனைத்தின், கரியதாயிருந் திடம்பர னனவெனக் கண்டேன்" என்று சசிவன்ன போதங் கூறுவதால் அது வென்

னும் பிரமமே நீ யென்னுங் கூடஸ்தனும், நீ யென்னுங் கூடஸ்தனேஅது வென்னும் பிரமமுமெனக் கலப்பதே யசிபத விசாரமாதலினானும், இவற் றாற் பிண்டாண்டங்களுங் கிஞ்சிஞ்ஞத்துவ சர்வஞ்ஞத்துவங்களும் இவற் றால் ஒருமை தோன்றாமற் செய்த மூலாஞ்ஞானமுமான இத்துவிதம் நீங் கியவிடத்து எழுந்த நிரதிசயானந்த விளக்கமே யுண்மையான அத்துவித ஸ்வரூப மாதலினானும், இதுவே முத்துரியமுங் கடந்த குரு துரியமாதலி னானும், அங்ஙனம் விளங்குதல் முற்கூறிய ஜீவனது யதார்த்த சொரூபமாத லினானும், இவனுக்கே மகாவாக்கிய விசாரமும் அதனாலுண்டாய நிரதிசயா நந்தானுபவமுமாமெனக் காண்க.

இவ்வைந்து கவிகளின் கருத்து முற்கூறிய வுவமான வுவமேயப்படி பரமாத்மாயிக்கமாக வியைந்த அத்துவித சுயஞ் சைதன்னியமே யாவுமாய் விளங்குகின்றதென்பது. 124

(அ - கை.)

முற்கூறிய மகா வாக்கியார்த்தம் எஞ்ஞான்றுஞ் சுபாவ சித்தமான அத்துவிதமாக விளங்க, மத்தியிற் சீவேச கூடத்த பிரமமாகப் பிரிந்தும் ஒருமையுமான கற்பனை ஆகந்துகமாய்த் தோற்றி நீங்கிற்றென்பதற்கு உவ மானம் இக்கவி யுணர்த்துகின்றது.

தூயதத்தொ மசிமகா வாக்கியத்தி னாலே
துரியபரற் குளதேகத் துவமென்கை கடாதி
யாயவுபா திகளகற்றி விசும்பொன்றே யெனவு
மகற்றிமனி தத்தன்மை யிராமனைநீ தானே
மாயவன்கா ணெனவுங்கன் னனைவேடு கழித்து
மகன்குந்திக் கெனவுமொரு தசமனைமாய் துயரம்
போயகல வொழித்துநீ யேதசம னெனவும்
புகலுதல்போற் சுபாவசித்த மாகுவதே யன்றி.

(இ - ரை.) "தூயதத்தொ மசிமகா வாக்கியத்தினாலே துரியபரற் குளதேகத்துவ மென்கை" எ - து. பரிசுத்தமான தத்துவமசி மகாவாக்கி யத்தினால் கூடஸ்த பிரமத்திற்கு உரியது ஐக்கியமென்பது; "கடாதியாய வுபாதிகளகற்றி விசும்பொன்றே யெனவும்" எ-து கடமுதலியவாகவுள்ள உபாதிகளெனப்பட்டவைகளை யொருங்கே யொழித்து ஆகாயம் ஒன்றே யெனவும்; "அகற்றி மனிதத்தன்மை யிராமனை நீதானே மாயவன்கா ணெனவும்" எ - து. மனிதத் தன்மையை நீக்கி யிராமனை நோக்கி நீயே விஷ்ணுவெனவும்; "கன்னனை வேடுகழித்து மகன் குந்திக்கெனவும்" எ - து. கர்னமகாராஜனை நோக்கி யவனது வேடுத்தன்மையை நீக்கிக் குந் திமாதேவி புத்திரன் நீயே யெனவும்; "ஒரு தசமனை மாய்துயரம் போய கல வொழித்து நீயே தசமனெனவும் புகலுதல்போற் சுபாவசித்த மாகு வதேயன்றி" எ - து. பத்தாவானை நோக்கி வருத்துகின்ற துன்பம் நீங்

குமா ளொருங்கே யொழித்துப் பத்தாவானெனவுந் தெரிவிப்பதெங்ஙனமோ அங்ஙனமே மூரணுரூத சுபாவசித்தமாக நிற்பதேயன்றி வேறென்னை யுளது ?" எ-று.

வேறென்னை யுளதெனல் இசையெச்சம். கடமென்றமையின் அதனுள்ளிருக்கும் ஆகாயமும், ஆதியென்றமையின் கடசலப் பிரதிபிம்பாகாயமும், மகாகாயமும், மேகசலப் பிரதிபிம்பாகாயமுங் கொள்க. சுபாவசித்த மென்றதில் சுபாவம் - இயற்கை சித்தம்–நிசம்; எனவே, பிரம்மத்திற் சீவேசுரராகப் பிரிந்ததும், விசாரத்தினு லொன்றுபட்டதும் இயல்பாகவே யில்லையென்க. அன்றியுமென்பது அன்றியென வும்மை தொக்கு நின்றது. அவ்வும்மை மேற்கூறுவதைக் காட்டுஞ் சுய ஆகாயத்திற்குக் கடாகாயமாதிய நான்கு உபாதியும் வந்ததும் நீங்கியதும், திருமாலுக்கு இராமனென்னும் மனிதத்தன்மை வந்ததும் நீங்கியதும், கன்னனுக்கு வேடத்தன்மை வந்ததும் நீங்கியதும், பத்தாவானுக்கு மரித்தான் இருந்தானென்னும்உபாதி வந்ததும் நீங்கியதும் எங்ஙனஞ் சுபாவமாயில்லையோ அங்ஙனமே சுயஞ்சைதன்னியத்திற் சீவேசுரபேதம் வந்ததும் நீங்கினதுமின்றிச் சுயமாகவே யாவுந் தற்பிரகாசமாய் விளங்குகின்றதெனக் காண்க.

வேதாந்தத்திலுள்ள மகா வாக்கியார்த்த நிச்சயமான பிரஹ்மஸ்வரூபத்திற்கு இவ்வுபாதிகள் வந்ததும் போனதுமில்லை; அஃதென்றுஞ் சதோதயமாய் விளங்குகின்றதே யதார்த்தமென்பது. 125

(அ - கை.)

முன் மகாவாக்கியத்தாற் கூறிய பேதாபேதமென லின்றிய அத்துவித வஸ்துவின் சுபாவசித்தமே சுருதி சம்மதமெனத் தோன்றப் பேதாபேதமான அர்த்தவாதமுதல் ஏகாதசவாதங் கூறுவான் ரொடங்கி, இச்செய்யுள் சடுவித பேதவாத முணர்த்துகின்றது.

ஒருமலர்க்குத் துறக்கமெனல் போன்முத்தி விருப்ப
முதவருத்த வாதமெழிற் பதுமையைத்தேவெனல்போ
லிருமைதரு முபாசனு பரமனிதன் றன்னை
யிந்திரனென் பதுபோலத் துதிபரமா லினையே
யருமரசென் பதுபோல வுபசாரி கந்தா
னக்கினிமா ணவகனெனும் வாக்கியமே போல
வுரிமைதரு சகுணசா திரிசமிது கோவி
னுடம்பென்கை போற்சாதி வியத்தியா மன்றே.

(இ - ரை.) " ஒரு மலர்க்குத் துறக்கமெனல்போன் முத்தி விருப்பமூத வருத்தவாதம் " எ-து. மிக்க அன்போடு அர்ச்சிக்கும் ஓர் மலர்க்குச் சுவர்க்கம் வாய்க்குமெனல் எங்ஙனமோ, அங்ஙனமே முத்தி விருப்பம் வாய்க்குமெனல் அருத்தவாத மெனப்படுவதாம்; " எழிற் பதுமையைத் தேவெனல்போ லிருமைதரு முபாசனுபரம் " எ-து விசித்திரமாக அமைத்த விக்கிரகத்தைத் தேவதையாகக் கோடலெங்ஙனமோ அங்ஙனமே கோடற்பாலது சிறப்புள்ள உபாசனுபரவாத மெனப்படுவதாம் ; " மனிதன் றன்னை

யிந்திரனென்பதுபோலத்துதிபரம்" எ-து. ஒரு மனிதனைத் தனக்குப்பயன் வேண்டித் தேவேந்திரனெனத் துதிக்குமாறுபோன்று துதிக்கற்பாலது துதிபர வாதமெனப்படுவதாம்; "ஆளினையே யருமரசென்பதுபோல வுபசாரிகந்தான்" எ-து. அடிமையையே மேலாய அரசனெனக் கூறுமா றெங்ஙனமோ, அங்ஙனமே கூறற்பாலது உபசாரிக வாதமெனப்படுவதாம்; "அக்கினிமாணவகனெனும் வாக்கியமேபோல வுரிமைதரு சகுணசாதிரிசம்" எ-து. இப்பிரமசாரி நெருப்பெனக்கூறு முலகவசனம் எங்ஙனமோ அங்ஙனமேவசனித்தற்பாலது உரிமையாயுள்ள சகுண சாதிரிசவாதமெனப் படுவதாம்; "இது கோவினுடம் பென்கைபோற் சாதிவியத்தியாம்" எ-து. இத்தேகமானது பசுவினுடம்பெனக் கூறுமா றெங்ஙனமோ, அங்ஙனமே கூறற்பாலது சாதிவியத்திவாத மெனப்படுவதாம், எ - று.

அன்று ஏ அசைகள். சகுண சாதிரிச மென்றதில் சகுணம் - குணம், சாதிரிசம்-ஒப்பு; எனவே, ஒன்றன் குணத்தை மற்றொன்றினதாக ரூபகப்படுத்தல். சாதி-வேற்றுமை; வியத்தி - ஒற்றுமை. அபேக்ஷித்தலால் அடையக்கூடாத வஸ்துவை ஈசுரனுடைய இயல்பான சொரூபத்தில் ஒரு புஷ்பார்ச்சனை செய்தால் அதற்கே சுவர்க்க பலங் கிடைக்குமென்ற கன்ம காண்ட வசனம்போல, ஒருவனுக்கு நிராசையினாலுண்டான முத்தி விருப்பத்தினால் அடையலாமென்ற அருத்தவாதமும், சிந்திக்கப்படாத வஸ்துவை யொரு விக்கிரகத்தினிடத்திற் றனது பிரியத்தை வைத்து அன்போடு உபாசிக்கும் உபாசனையே தேவதாரூபமாய்த் தன திஷ்டப் பிராப்தியைத் தருவதுபோல, எதிரிட்ட வஸ்துக்களைத் தனதுருவமாகச் சிந்தித்தலின் அச்சிந்தனையால் அடையலாமென்ற உபாசனாபரவாதமும், புகழ்தற் கடங்காத வஸ்துவை மனிதனைத் தேவனாகத் துதிக்கின் அத்தேவனாவதுபோலச் சீவனைச் சிவமாகத் துதிக்கின் சீவனே சிவமாக அடையலாமென்ற துதிபர வாதமும், பெருமை சிறுமை யின்றிய வஸ்துவை ஆளை யரசனென்பதுபோல அடியார்களாகிய சீவர்களை அடிகளாகிய சிவமாக வுபசரித்துக் கூறுதலால் அடையலாமென்ற உபசாரிக வாதமும், உருவகப்படாத வஸ்துவை யக்கினியை மாணவக னென்பதுபோல, சிவத்தின் குணத்தைச் சீவனிடத்திற் காண்பித்து அதனால் அடையலாமென்ற சகுண சாதிரிச வாதமும், உறுப்பில்லாத வஸ்துவை யலைதாடி முதலிய அவயவங்கள் கோவின் வடிவமாக விளங்குதல்போல, சீவேசுரசகத்துக்கள் சிவத்தின் அவயவங்களாக விளங்கலால் அடையலாமென்ற சாதிவியத்திவாதமுமாமென்க.

வினா:—இங்ஙனங் கூறுதற்கு மேற்கோளுளவோ?

விடை:—நிரலே "காலான முதற்பூமி கைவந்தால் முத்தியுங்கை வந்ததாமே" எனவும், "ஐயமின்றித் தெய்வவுருத் தியானித்தா லதுவாம்" எனவும், "சீவன் சிவலிங்க மாகு மவர்க்கே பாவங்கள் போகும் பறந்து" எனவும், "ஆவுரித்துத் தின்றுழலும் புலையரேனுங் கங்கைவார் சடைக்கரந்தார்க் கன்பராகி லவர்கண்டீ ரியாம் வணங்குங் கடவுளாரே" எனவும்,

"உயிர் சச்சிதானந்த வடிவாம்" எனவும், "பலபொழுதுங் கண்மூடிச் சமாதி யிருந் தான்விழித்துப் பார்த்தபோது பலவடிவாஞ் சராசரசித் திரங்களெல்லாந் தோன்றுமொரு படமானனே" எனவுமுள்ள பிரமணங்களாற்காண்க.

(அ - கை.)

முன்னிறுத்த முறையான் ஐந்துவித அபேதவாதங்களின் இலக்கண மினையவென இக்கவி யுணர்த்துகின்றது.

கடத்தொடுமட் கநநியமென் வாக்கியமே போலக்
காரியகா ரணநீலோற் பலமெனும்வாக் கியம்போல்
விடுப்பில்குண குணிதயிர்பாற் கபேதமெனல் போல
விகாரமே வாரிகணங் கட்கேக மெனல்போ
லடுத்தவஞ்சாஞ் சிகம்விம்பப் பதிவிம்பங் களினுக்
கயிக்கமெனல் போல்விம்பப் பதிவிம்ப வாத
மெடுத்துணரி லெனவிங்ங னபேதபர மாக
விசைப்பனவெல் லாஞ்சுருதி விரோதமென வறியே.

(இ-ரை.) "கடத்தொடுமட் கநநியமென் வாக்கியமேபோலக் காரிய காரணம்" எ - து. கடத்துடன் மண்ணிற்கு ஏகத்துவம் வாய்க்குமெனக் கூறும் வசனம் எங்ஙனமோ, அங்ஙனமே வாய்க்கும் வசனம் காரிய காரண வாதமெனப் படுவதாம்; "நீலோற்பல மெனும் வாக்கியம்போல் விடுப்பில் குணகுணி" எ-து, நீலோற்பல மென்னும் வாக்கியம் எங்ஙனமோ, அங்ஙனமே, வாய்த்தற்கியைவது பேதியாத குணகுணி வாதமெனப் படுவதாம்; "தயிர் பாற் கபேதமெனல்போல விகாரம்" எ-து. தயிர்க்கும் பாலுக்கும் வாய்ப்பது அபேதமெனக் கூறுமாறெங்ஙனமோ, அங்ஙனமே, வாய்த்தற்கியைவது விகாரவாத மெனப்படுவதாம்; "வாரி கணங்கட் கேகமெனல்போ லடுத்த வஞ்சாஞ்சிகம்" எ-து. கடலுக்கும் அலையாதி கணங்கட்கும் ஏகத்துவம் வாய்க்குமெனல் எங்ஙனமோ, அங்ஙனமே,வாய்த்தற்பாலது அம்சாம்சிக வாதமெனப்படுவதாம்; "விம்பப் பதிவிம்பங்களினுக் கயிக்கமெனல்போல் விம்பப் பதிவிம்பவாதம்" எ - து. பிம்பப் பிரதிபிம்பங்களுக்கு ஏகத்துவம் வாய்க்குமெனல் எங்ஙனமோ, அங்ஙனமே, வாய்த்தற்பாலது பிம்பப் பிரதிபிம்ப வாதமெனப்படுவதாம்; "எடுத்துணரிலென விங் ஙனபேத பரமாக விசைப்பனவெல்லாஞ் சுருதி விரோதமென வறி" எ-து. இங்ஙனமாக எடுத்துணருமிடத்து அபேதநிலையாகக் கூறப்படுவன அனைத்துஞ் சுருதிக்கு விரோதமாக முடியுமென வறிதி, எ - று.

ஏ அசை. இப்பதினொன்றுஞ் சுருதி விரோதமென் றமையான், முற் கூறிய நான்குஞ் சுருதி சம்மதமெனலாயிற்று. ஆதார ஆதேய ரகிதமான வஸ்துவிற்குஅவற்றையமைத்துக்கூறுகின்ற காரண காரியவாதமும்,பண்பு பண்பிரகிதமான வஸ்துவிற்கு அவற்றையமைத்துக்கூறுகின்ற குணகுணி

வாதமும், அவிருத்த விருத்த ரகித வஸ்துவிற்கு அவற்றையமைத்துக் கூறு கின்ற அம்சாம்சிக வாதமும், ஒன்றிற்கூடி மற்றொன்றாகத் தோற்றாத வஸ்துவிற்கு அதனை யமைத்துக்கூறும் பிம்பப்பிரதி பிம்பவாதமும் பொருந்தாவென்க. இவ்வைந்து வாதமும் பேதத்திற்கு அபேதஞ் சாதித்தல். காரணமாகிய மிருத்திகையினைக் காரியமாகிய கடமாகச் சொல்லுதல் காரணகாரிய வாதமும், குணமாகிய நீலநிறம் குணியாகிய உற்பலத்தில் இருக்கிறதென்று சொல்லுதல் குணகுணிவாதமும், ஒன்றன் றன்மைகெட மற்றொன்றாகச் சொல்லுதல் விகாரவாதமும், அமிசியான சலம் தன்னமிசமான அலையாகச் சொல்லுதல் அமிசாம்சவாதமும், பிம்பமாகியசூரியன்சலத்திற் பிரதிபிம்பமாகக் காட்டுதல் பிம்பப்பிரதி பிம்பவாதமுமாக அபேதத்துவம் பேசினும், அறிதற்கதீதமான வஸ்துவை யறிந்துஅதில் அதீதமாகும் நிமித்தஞ் சாதனமாகக் கற்பித்துக் கூறினதேயன்றி யதார்த்தமாகவன்று; ஆதலிற் சுருதி விரோதமென்றார்.

வினா:—அற்றேல், அதீதமான யதார்த்தம் அறிதலான கற்பனைக்கு எங்ஙனங் கிடைக்கும்.

விடை:—பலகறைதேட இரத்தினங் கிடைப்பதுபோற் கிடைக்குமென்க.

வினா:—இங்ஙனங் கிடைத்தல் விடயம் ; அது இதுவன்றே ?

விடை:—ஒன்றைத்தேட வொன்று கிடைத்தல்போல, அறிதலைத் தேட அதீதங் கிடைக்குமென்க.

வினா:—அற்றேல், தேடினது கிடைக்குமேயன்றித் தேடாது எங்ஙனங் கிடைக்கும் ?

விடை:—தேடல் பொருள் நயத்தைப் பற்றியாகலின் பலகறை நயத்திற்கு இரத்தினத்தின் நய மளவின்மையாதல்போல, அறிதல் இன்ப நயத்தைப் பற்றியாகலின் இவ்வறிதல் இன்பத்திற்கு அதீத இன்பம் அளவின்மையின் அவ்வின்பந் தேடாத தேட்டத்தாற் றானே வருமென்க.

வினா:—அற்றேல், சுவானுபவத்திற்குப் பிரயோசனமின்றிய வாக்கங்களைச் சுருதி கூறிய தெற்றிற்கு ?

விடை:—கடவுபாதி நீங்கின கடாகாயத்திற்கும், மகா காயத்திற்கும் அயிக்கியம் வருவதுபோல, மூலாஞ்ஞானம் நீங்கின கூடஸ்தனுக்கும் பிரமத்திற்கும் அயிக்கியஞ்சொல்லும் நிமித்தங் கடாகாய மகாகாயவுவமை கூறப்பட்டதென்க.

வினா:—மெய்யான பிம்ப சூரியனிடத்திற் சலவுபாதி நீங்கினபோது அதிற் பொய்யாகத் தோன்றிய பிரதிபிம்ப சூரியன் அயிக்கியமாக வில்லையோ ?

விடை:—சலவுபாதி நீங்கவே, அக்கற்பனா சூரியனும் நீங்கல் மாத்திரமே யன்றி யயிக்கியமாக வில்லையென்க. ஆயினும், வேறு தோன்றாத பிர

யோசனத்தைக் கருதி யயிக்கியங் கூறியதுபோலப் பிரமத்திற்குஞ் சகத்திற்கும் அயிக்கியங் கூறினதே யன்றி, இச்சகந் தோன்றற்குக் காரணமானமாய்ய, பிரதிபிம்ப சூரியன் றேன்றற்குக் காரணமான சலம் பிம்ப சூரியன் கிரணத்திற் சோஷித்ததுபோலப் பிரமப் பிரகாசத்திற் சோஷிக்கிற் பிரமமே சுபாவமாக விளங்குமென்பது தோன்றத் காரணமான பிரமங் காரியமான சகம்போலத் தோற்றிற்றெனக் கற்பனு அயிக்கியங்கூறல், யதார்த்தஅயிக்கியந் தோன்றற்கே பூருவட்சமாகச்சுருதிகூறினதே யன்றிச் சித்தாந்தபட்சமாக வன்றென்க.

யதார்த்தத்திற்கும் யதார்த்தத்திற்கும் அயிக்கியமே யன்றி,யதார்த்தத்திற்குங் கற்பனைக்கும் அயிக்கிய மின்மையாற் சுருதிவிரோதமெனக் கூறினரென்க. 127

(அ - கை.)

பூருவபட்சமாகக் கூறிய சுருதிவாக்கியத்தினுற் சித்தாந்தமாகிய முத்தியெங்ஙனங் கூடுமென்ற வினுவிற்கு உவமான பூருவகமாகக் கூடுமென இக்கவி யுத்தரமுணர்த்துகின்றது.

அவ்வகிலங் கட்கெல்லாம் பொய்ம்மையே புகலு
மரியதாம் வேதாந்த பக்கமதி லினைய
வெவ்வமறு சுருதிவிசா ரத்தினு லுண்மை
யெனுமுத்தி கூடுமென லெவ்வாறிங் கென்னி
லவ்வியமென் சொப்பனமா தணைவினுன் மெய்ம்மை
யாயவீ ரியவொழியுங் கற்பிதமாம் வடிவிற்
செவ்வியவொண் கடவுள்வழி பாட்டினு லிட்டஞ்
சேர்தலும்போ னூலுணர்வான் முத்தியுஞ்சித்திக்கும்.

(இ - ரை.) " அவ்வகிலங்கட் கெல்லாம் பொய்ம்மையே புகலு மரியதாம் வேதாந்த பக்கமதில் " எ-து. திருசியரூபமாயுள்ள அந்தப் பிரபஞ்சமனைத்திற்கும் மித்தையெனலேயே பிரதிவாதிக்கும் அரியதாகிய வேதாந்த பட்சத்தில்; " இனைய வெவ்வமறு சுருதி விசாரத்தினு லுண்மை யெனு முத்தி கூடுமென லெவ்வாறிங் கென்னில் " எ-து இத்தகைத்தாய குற்றமற்ற பிரபல சுருதி விசாரணையினுல் உண்மையாகிய முத்தி கைகூடுமெனக் கூறுதல் எவ்வாறிங்கு ஏற்கப்படுமெனக் கேட்பையாயின்; " அவ்வியமென் சொப்பனமா தணைவினுன் மெய்ம்மை யாயவீ ரியவொழிவும்"எ-து. தனக்கெனச் சொரூபமில்லையெனப்படுஞ் சொப்பன ஸ்திரீயைக் கூடுவதால் உண்மையாய இந்திரியம் விடுதலும்; " கற்பிதமாம் வடிவிற் செவ்விய வொண் கடவுள்வழி பாட்டினு லிட்டஞ் சேர்தலும்போ னூலுணர்வான் முத்தியுஞ் சித்திக்கும் " எ - து. கற்பனையாக இயற்றிய விக்கிரகங்களில் அவற்றைச் செம்மையாய வொள்ளிய கடவுளாகப் பாவித்துச் செய்யும் வந்

தனை வழிபாட்டினுல் அவரவர்க் கியைந்த இட்ட பலப்பிராப்தி வாய்த்த லும் எங்ஙனமோ, அங்ஙனமே சுருதிவிசாரத் தேர்ச்சி ஞானத்தினுல் முத் தியுந் தடையின்றி வாய்க்கும் எ - று.

முத்தியு மென்பதி லும்மை இறந்தது தழீஇய வெச்சம். அவியமென் பது அவ்வியமென எதுகை நோக்கி வந்தது; அ - நீக்கம், வியம் - வடிவம்; எனவே, பொய்வடிவமாயிற்று. பொய்யான பெண்ணைக் கூடின் மெய் யான வீரியமும், பொய் வடிவத்தைத் தேவென வுபாசித்தலின் மெய்யான இஷ்டப் பிராப்தியும் உண்டாவதுபோல, சித்தின் இலக்கணம் வெளிப் படுத்தும் அபிப்பிராயம் உட்கொண்ட சுருதி சடத்தினிலக்கணம் வெளி யாகக் கூறினும் அதன் கருத்தை யுணரும்போது அதன் அந்தரங்கமான சித்தே வெளிப்படுமென்க.

வினு:—அற்றேல், சுருதிகற்பித்துக் கூறிய பொய்யினுலாய மெய்யும் பொய்யாக வேண்டுமே யன்றி மெய்யாதற் கேதென்னை?

விடை:—பொய்யான சொப்பன சிங்கத்தால் மெய்யான சாக்கிரம் உண்டாவதுபோல மெய்யே யாயிற்றென்க. இதற்கு மேற்கோள்; "சுத் தியில் வெள்ளிபோலத் தோன்றிய தோற்றமான, சத்தியும் பொய்யே யென் ருற் சத்தி சாதனமா வந்த, முத்தியும் பொய்யா மென்னின் மோகநித்திரை விலங்கா, னித்திரை தெளியுமாபோ னிருவாண நிலைமெய்யாமே" என்பது கைவல்யநவநீதம்.

சுருதி கூறிய கற்பிதத்தினும் யதார்த்தாம்சமே விளங்கலின், அதில் வெளிப்படும் பிரயோசனமும் யதார்த்தமே யாமென்பது. 128

(அ - கை.)

இங்ஙனஞ் சுருதியினுல் ஞானமுண்டாயினும் அதற்கு முரணு அஞ் ஞானுதி மூன்றன் இலக்கணமும் அவற்றை நிவிர்த்திக்குஞ் சிரவணுதி மூன்றன் நாமமும் இக்கவியுணர்த்துகின்றது.

அருமையெனு முத்திவிலக் காகமூன் றுளவா
மஞ்ஞான மையம்விப ரீதமென வவற்றுட்
பிரமமல னெனன்கை யஞ்ஞான நானப்
பிரமமோ வலனேவென் றிடலையஞ் சுருதி
வருமினிய யுத்திகளா னுன்பரமா யினுமூன்
வளர்சீவ பாவமுண்டென் குதல்விபரீ தந்தான்
றருமறையி லஞ்ஞானு திகட்குமுர ணுகுஞ்
சவணமொடு மனனநிதித் தியாசனங்க ளன்றே.

(இ - ரை.) "அருமையெனு முத்திவிலக்காகமூன் றுளவா மஞ்ஞான மையம் விபரீதமென" எ-து. அடைதற்கு மிக்க அருமையெனக் கூறும் முத்திக்கு விரோதமாக அஞ்ஞானம், சந்தேகம், விபரீதமென மூன்றுள

வாம் ; " அவற்றுட் பிரமமல னென்கை யஞ்ஞானம்" எ-து. அம்மூன் றனுள் அஞ்ஞானமெனப்படுவது யான் பிரமசொரூபம் அல்லன் எனக் கூறுதலாம் ; " நானப்பிரமமோ வலனோ வென்றிடலையம் " எ - து. சந் தேகமெனப்படுவது யான் அந்தப் பிரமமோ, அல்லனோவெனக் கூறுத லாம் ; " சுருதிவரு மினிய யுத்திகளானென்பரமாயினு முன்வளர்சீவ பாவ முண்டென்குதல் விபரீதந்தான்" எ-து. சுருதி காரணமாக வருமினிய யுத் திகளால் யான் பிரமமென ஏற்கப்படுமாயினும் தொன்றுதொட்டு வளர்ந்து வருஞ் சீவபாவ முண்டெனக்கொள்ளுதலாம்; " தருமுறையி லஞ்ஞானாதி கட்கு முரணாகுஞ் சவணமொடு மனன நிதித்தியாசனங்கள்" எ - து. இங்ங னந் தாற்கியைந்த முறைமைப்படி அஞ்ஞான முதலிய மூன்றற்குஞ் சிரவ ணம், மனனம், நிதித்தியாசனமெனப் படுவன மாறாயுள்ளனவாம், எ-று.

அன்று ஏ அசைகள். முரணாகு மென்றதனால் நேர்நிர னிறையெனக் கொள்க. இக்கவி முதல் 133 கவி வரையுஞ் சிரவணத்தைப்பற்றிக் கூறுமா றறிக. முறையி னென்றமையின் சவணம் அஞ்ஞானத்தையும், மனனம் ஐயத்யையும், நிதித்தியாசனம் விபரீதத்தையும் விலக்குமெனக்கொள்க. 129

(அ - கை.)

முற்கூறிய சிரவணாதிகளின் இலக்கணம் இனையவென இக்கவியுணர் த்துகின்றது.

சூதகா திகளினிடைச் சுருதிவிசா ரத்தாற்
றணிவுதோன் றுதலெனவே சிவமொடுயி ரயிக்க
மோதுமா ரணமொழியின் றாற்பரியங் கேட்கை
யுயர்சவணங் கேட்டபொரு ளுத்தியிற்சிந் தித்த
றீதின்மா மனனமவற் றாற்றுணிந்த பொருளிற்
சித்தமசை வறவிருத்த னிதித்தியா சனந்தான்
மேதையா கியசவண ஞானத்தா லான்மா
மெய்ம்மையா முக்கியத்தாற் சவணமங்கி யெனலாம்.

(இ - ரை.) " சூதகாதிகளினிடைச் சுருதி விசாரத்தாற் றணிவு தோன்றுத லெனவே " எ-து. ஆசௌச முதலியவற்றில் சுருதியிற்கூறுங் கர்மகாண்ட விசாரத் திடத் தியானத் தெளிவு எங்ஙனந் தோன்றும் அங்ங னமே ; "சிவமொடுயி ரயிக்க மோதுமாரண மொழியின் றாற்பரியங் கேட் கை யுயர்சவணம் " எ-து. சீவேசுவர ஐக்கியத்தையே பிரதிபாதிக்கும் பிரபல சுருதியின் மிக்க தாற்பரியத்தை வழுவுறாது கேட்டல் மேலாய சிர வணமெனப்படுவதாம் ; " கேட்டபொரு ளுத்தியிற் சிந்தித்த றீதின்மா மனனம்"எ-து. இங்ஙனங் கேட்ட பொருளை யுத்தியினால் யோசித்தல் குற்ற மற்ற மேலாய மனன மெனப்படுவதாம் ; " அவற்றாற் றுணிந்த பொரு ளிற் சித்த மசைவற விருத்த னிதித்தியாசனந்தான் " எ - து. இவ்விரண்

டால் ஐயந்திரிபறத் துணிவுற்ற பொருள் யாதோ அதிற் சித்தத்தை அசை வற இருக்கச் செய்தல் நிதித்தியாசனமெனப் படுவதாம்; "மேதையாகிய சவணஞானத்தா லான்மா மெய்ம்மையா முக்கியத்தாற் சவண மங்கி யென லாம்" எ - து. மேலாய சிரவணஞானத்தாலும் ஆன்மாவே யுண்மையா மெனக்கொள்ளும் முக்கிய ஞானத்தாலுஞ் சிரவணத்தை யங்கியெனக் கூறலாம், எ - று.

சுருதி ஆரணமெனல் ஒன்ருயினும் இடம் நோக்கிக் கர்ம காண்ட மெனவும், ஞானகாண்ட மெனவுங் கொள்க. உம்மை யிரண்டு மெஞ்சி நின்றன. சிரவணத்திற்கு அங்கியை யுவமித்தார். அங்கி யென்பது அங் கங்களையுடையது. எனவே சவணம் அங்கியும், ஏனைய இரண்டும் அங்கங் களுமாம். இவற்றை மேற்கூறுப. சன்மார்க்கரப் பழக்கத்தினுற் கற்பிதமா கிய சடம் கிஞ்சித்துத் தோற்றத்தால் தான் சித்தென்பதை மறப்பது அஞ் ஞானமும், இதனைக் கெடுப்பது இச்சடத்தைக் காண்பவன் சித்தே யென் னுங்கேள்வியாகியசவணமும், இக்கேள்வி யிருந்தும் அடிக்கடி சடந்தோற்ற லால் நான் சித்தோ அலனோவென மயங்கல் ஐயமும், இதனைக் கெடுப்பது முன்னுள்ள சித்துத் தானெனக் கண்டு அதைச் சிந்தித்திருக்கின்றதே மனனமும், இச்சிந்தனத்தால்விளங்கியசித்துத்தானுயினும்முற்கூறியசகசீவ பாமுண்டெனக் காண்குதல் விபரீதமும், இதைக் கெடுப்பது முன் சிந்திப்பி லுதித்தது தானுகிய சித்தே யாவுமாய் விளங்குகின்ற தென்றறிந்ததே தெளிவான நிதித்தியாசனமுமாம்.

சுவானுபவத்திற்கு விலக்கான அஞ்ஞானுதிகள்வரின், அவற்றை யாங் காங்குச் சிரவணுதிகளின் அனுஷ்டானத்தினுற்கெடுக்கவேண்டுமென்பது.

(அ - கை.)

முற்கூறிய சிரவணுதி மூன்றனுள் சிரவணமே முக்கியமெனத் தோன்றவும், ஏனைய இரண்டுங் கவுணமெனத் தோன்றவும், உவமான பூர் வகமாக அவ்விரண்டின் இலக்கணங்களை யிக்கவி யுணர்த்துகின்றது.

ஏனையவோ ரிரண்டுமதன் றுணையெனலா லங்க
  மெனலாகு மஃதெவ்வா றெனிற்பொருள்க டிகழ்த்து
மானதோர் சுடரசைவிற் கருமவலி யின்று
  மாதலினுல் வளிதடுக்குந் திரையெனலா மனன
மேனிமிர்வான் றிரிதூண்டி யொளிர்வித்தல் போலும்
  விளம்புநிதித் தியாசனமென் றறிந்திடுக தெரிந்து
மோனையா மெனவுரைத்த சவணத்திற் குள்ள
  முறையிலறு வகையிலிங்க தாற்பரிய முரைப்பாம்.

(இ-ரை.) "ஏனைய வோரிரண்டு மதன் றுணையெனலா லங்கமென லாகுமஃதெவ்வா றெனில்" எ-து. மற்ற மனன நிதித்தியாசனமெனப்படும் இரண்டும் அந்தச் சிரவணத்தின் றுணையெனக் கூறுதலால் அங்கமெனப்

படுவனவாம், அஃதெங்ஙனமெனக் கேட்கின்; "பொருள்க டிகழ்த்து மாண தோர் சுடரசைவிற் கருமவலி யின்று மாதலினால் வளி தடுக்குந் திரையெ னலா மனனம்" எ-து. இருளிற் கிடக்கும் பொருள்களை விளக்குவிக்குந் தர்மமானதொரு தீபத்துக் குண்டேனும்,அஃதலையுமிடத்து அதனைநிறுத்த த்தக்க தொழில் வன்மை அதன்பாலில்லையெனக்கூறப்படுதலால் அத்தீபத் தை யலையப் பண்ணுங் காற்றைத் தடுக்கத்தக்க திரையைப்போலச் சொல் லப்படுவது மன்னமெனப் படுவதும்; "மேனிமிர்வான் றிரி தூண்டி யொ ளிர்வித்தல்போலும் விளம்பு நிதித்தியாசனமென் றறிந் திடுக" எ-து. நன் றாகப் பிரகாசிக்கும்படி திரியைத்தூண்டிப் பிரகாசிக்கச் செய்வதுபோலும், முன்னர்க் கூறிய நிதித்தியாசன மெனப்படுவது மெனத் தெரிந்திடுதி; "தெரிந்துமோனையாமென வுரைத்த சவணத்திற்குள்ள முறையி லறுவகை யிலிங்க தாற்பரிய முரைப்பாம்" எ - து. இங்ஙனந் தெரிந்து முதலிலுள்ள தாகச் சொல்லிய சிரவணத்திற் குண்டான முறைமைப்படி யறுவித லிங்க தாற்பரியத்தைக் கூறுதும், எ-று.

மனனம் திரையெனலாம்; நிதித்தியாசனம் ஒளிர்வித்தல் போலு மென முடிக்கினு மமையும். எழுவாய் மோனை முதலென்பன ஒருபொருட் கிளவி. முற்கூறிய சிரவணத்தில் உதயமான ஞானத்தைத் தீபமாகவும், அத்தீபம் புறவிருத்தியான காற்றினு லணையாமல் அகவிருத்தியினாற் சிந் திக்கும் மனனமாகிய காப்பே திரையாகவும், அந்த ஞானதீபத்தைச் சதோ தயமாகப் பிரகாசிப்பிக்குந் தெளிவாகிய நிதித்தியாசனமே தூண்டுகோலா கவு முவமித்தவாறறிக. அரணியாற் கடைந் தெடுத்த அங்கியா னேற்றிய தீபம்போல ஆகமுதலிய அவத்தைகளை நீக்கினவிடத்துள்ள அத்துவிதப் பி ர கா ச சுயஞ்சைதன்னியஞ் சிரவணத்தினு லாகலி னஃதங்கி யாம். இங்ஙனமுண்டான சிற்பிரகாச தீபம் துவிதவாதத்தால் அணையாமற் றற்சிந் தனமாகிய திரையாற் றடுக்குதலால் அதுவே மனனமும், அச்சிற் பிரகாசத் தைத் தெளிவாகிய தூண்டுகோலால் நன்றாய் விளங்கச் செய்தலால் அது நிதித்தியாசனமுமாம். இவ்விரண்டும் அச்சிரவணத்திற்குச் சகாயமாதலால் அங்கமாயின.

இது சிரவணாதிகளின் விசேடண விசேடியங் கூறியதென்பது. 131

(அ - கை.)

முன் முக்கியமெனக் கூறிய சிரவணத்திற்குச் சடுவித லிங்க தாற்பரி யங் கூறுவான் றொடங்கி, உபக்கிரமம் உபசங்கார மாகிய பிரதம லிங்கத் தின் இலக்கணம் இக்கவியுணர்த்துகின்றது.

அவைகளுபக் கிரமமுப சங்கார முடனே
யப்பியாசம்பினபூர் வதைபலமோ டுற்ற
நவிலருத்த வாதமுப பத்தியென லாகு
நற்சிருட்டி முன்சகமெய்ப் பரமாயிற் றென்றுஞ்

சிவமதற்குச் சுவகதா திகளிலையென் றகண்டஞ்
செப்புவதே யுபக்கிரமஞ் சகஞ்சிவத்தின் மாய்த்துப்
பவமகலத் துரியற்குப் பிரமமுட னயிக்கம்
பகர்ந்தத்து விதங்கூற லுபசங்கா ரந்தான்.

(இ-ரை.) "அவைகளுபக் கிரமமுபசங்காரமுடனே யப்பியாசம் பின பூர்வதைபல மோடுற்ற நவி லருத்தவாதமுபபத்தி யெனலாகும்" எ – து. முற்கூறிய சட்வித லிங்கமாவன: உபக்கிரம உபசங்காரமோடு, அப்பியாசமும், அபூர்வதையும், பலமும், அதற்கடுத்துச் சொல்லும் அர்த்தவாதமும், உபபத்தியும் எனப்படுவனவாம்; "நற்சிருட்டிமுன் சக மெய்ப் பரமாயிற்றென்றுஞ் சிவ மதற்குச் சுவகதாதிக ளிலையென் றகண்டஞ் செப்புவதே யுபக்கிரமம்" எ-து. நல்ல சிருட்டிக்குமுன் உலகமானது உண்மையான பிரமசொரூபமா யிருந்ததென்றும், அந்தப் பிரமத்திற்குச் சுவகதாதி மூன்று மில்லையென்றும் பூரணத்துவஞ் சாதிப்பதே யுபக்கிரம மெனப்படுவதாம்; "சகஞ் சிவத்தின் மாய்த்துப் பவமகலத் துரியற்குப் பிரமமுட னயிக்கம் பகர்ந்தத்து விதங்கூற லுபசங்காரந்தான்" எ-து. உலகத்தைச் சிவத்தின்கண் அதுவாகக் கரைத்துப் பிறவிக்கட லகலுமாறு கூடஸ்தனுக்கும் பிரமத்துக்கும் ஐக்கியங் கூறி யத்துவிதஞ் சாதிப்பதே யுபசங்காரமெனப் படுவதாம், எ-று.

சிருட்டிக்கு முன் பின் எப்போதுஞ் சத்தாகத்தோன்றி விளங்குவதே யுபக்கிரமமும், இங்ஙனந் தோன்றிய சத்தி னம்சமாகச் சக சீவ பரங்களைக் கரைப்பதே யுபசங்காரமுமாம்.

அத்துவிதத்தி லுண்டாகிய ஸ்மரணம் உதித்து விளங்கி யொடுங்குமிடத்தும் அவ்வத்துவித ஸ்வரூபமாகவே விளங்குமென்பதாம். 132

(அ - கை.)

ஏனைய ஐந்தனுள் நான்கின் இலக்கணம் இக்கவியுணர்த்துகின்றது.

கூறுமிவை யிரண்டுமோ ரிலிங்கமென வறிக
கூடத்த னேபிரம மெனமறித்து மறித்துந்
தேறவுரைத் திடலப்பி யாசமாந் துரியன்
றிகழ்பிரமா ணதீத னென்கையபூர் வதையாம்
பாறினுயி ரொன்றறித லெல்லாமறித லென்கை
பலம்பிரத்திய கான்மவுரு வாம்பிரமந் தனக்கு
மாறரிய வைந்தொழில்கத் திருத்துவஞ்செப் புறுதல்
வயங்கருத்த வாதமென மதித்திடுக தெரிந்தே.

(இ - ரை.) "கூறு மிவை யிரண்டுமோரி லிங்க மென வறிக" எ-து. முன்னர்க்கூறிய இவையிரண்டும் ஓரிலிங்கமென அறிந்திடுதி; "கூடத்தனே

பிரமமென மறித்துமறித்துந் தேறவுரைத்திட லப்பியாசமாம்" எ-து. கூடஸ்தனே பிரமமென்று மீண்டும் மீண்டுந் தெளிய வுணர்த்துவது அப்பியாசமெனப் படுவதாம்; "துரியன் றிகழ் பிரமாணுதீத னென்கை யபூர்வதையாம்" எ-து. தேகியென்போன் விளங்காநின்ற அஷ்டவிதப் பிரமாணங்களுக் கப்பாற்பட்டவ னென்பது அபூர்வதை யெனப்படுவதாம்; "பாறிலுயி ரொன்றறித லெலா மறித லென்கை பலம்" எ-து. பேதமின்றி விளங்கு மோருயிரை மாத்திரங் காரண காரியமிறந்து விசாரிக்கத் தக்கவா றுணர்தல் சமஸ்த வுயிர்களையும் விசாரித்துத் தெளிந்ததுபோலு மெனக் கோடல் பலமெனப்படுவதாம்; "பிரத்தியகான்ம வுருவாம் பிரமந் தனக்கு மாறரிய வைந்தொழில் கர்த்திருத்துவஞ் செப்புறுதல் வபங்கருத்த வாதமென மதித்திடுக தெரிந்து" எ-து. கூடஸ்த சொரூபமாக விளங்கும் பிரமத்திற்கு இடையில் நீங்காத பஞ்சகிருத்தியங்களையும், கர்த்திருத்துவத்தையும் உளவாகச் சாதித்தலே விளங்காநின்ற அருத்தவாதமெனப் படுவதாமெனத் தெரிந்து மதித்திடுதி, எ-று.

ஏ அசை. ஐம்பதென்றாற்போல ஐந்தொழி லென்றாயிற்று. சாமவேதத்திற் பிரத்தியகான்மாவே பிரமமென வொன்பதுமுறை போதித்தலைக் கூடஸ்தனே பிரமமென மறித்தும் மறித்துந் தேறவுரைத்திடல் அப்பியாசமென்றார். முற்கூறியவண்ணம் யாவுஞ் சின்மாத்திரமாகச் சிந்திக்குமிடத்திற் சக சீவ பரந்தோன்றின் அதன் சுபாவமேயிங்ஙனந் தோன்றுவதெனக் கண்டு அவற்றை யதுவேயெனப் பழகுவதே யப்பியாசமெனவும், இங்ஙனம் அப்பியாசித்த அச்சித்தில் அதீதமாதலே யபூர்வதை யெனவும், இத்துரியாதீதம் யாவுமாய் நிறைந்திருக்கின்றமையால் அதனை யறிதல் யாவையும் அறிந்ததாதலே பலமெனவும், இங்ஙனம் விளங்கிய சத்தனுக்கும் அதன் சத்தியாகிய சகசீவ பரங்களுக்குஞ் சிருட்டியாதி கர்த்திருத்துவஞ் சொல்லுவதே யருத்தவாத மெனவுமாம்.

இது முதற்கட் சொன்ன இலிங்கத்தால் நிச்சயித்த பொருளினை ஐயந்திரிபின்றி யனுபவமாக அனுஷ்டித்தற்கும், அங்ஙனம் அனுபவித்த பொருளில் அதீதமாதற்கும், அவ்வதீதமே யாவுமாய் விளங்குதற்கும், அங்ஙனம் விளங்குதலே மாகர்த்திருத்துவ மென்பதற்கும் இந்நான்கு இலிங்கமும் வந்தன வென்பது. 133

(அ-கை.)

முன்னிறுத்த முறையான் உபபத்தி யிலிங்க இலக்கணங்கூறி, மேல் மனனத்துக்குச் சகாயமான உத்திமூதன் மூன்றிலக்கணங் கூறுவான் றொடங்கி முன் உத்தியின் இலக்கணம் இக்கவியுணர்த்துகின்றது.

கடத்தினுக்கு மண்ணினையு நூற்குலண்டு தனையுங்
காரணமென் பதுபோலப் பிரமமே முன்னம்
படைத்தசகத் காரணமென் கின்றதுப பத்தி
பகருத்தி தருக்கமனு மானமிவை மூன்று

மடுத்துவரு மனனசக காரிகளா மவற்று
ளாருயிர்க ளநேகம்வியா பகமெனவே கூறுங்
தடுப்பரிய சாங்கியமே முதலாய மதத்துட்
சாற்றுமுயி ரெலாமுடம்பு தொறும்புணர்ச்சி யுறலால்.

(இ - ரை) "கடத்தினுக்கு மண்ணினையு நூற்குலண்டு தனையுங் காரணமென்பதுபோல" எ-து. கடோபாதிக்கு மண்ணையும், நூலுக்குக் கோசகாரப் புழுவையும் உபாதானமெனக் கூறுமாறுபோன்று; "பிரமமே முன்னம்படைத்த சகத் காரணமென்கின்ற துபபத்தி" எ-து. முன்னர்ப் படைத்த பிரமமே சகத்திற்கு முதற்காரணமெனக் கூறுதல் உபபத்தி யெனப் படுவதாம்; "பகருத்தி தருக்க மனுமான மிவைமூன்று மடுத்துவரு மனன சககாரிகளாம்" எ-து. சொல்லப்பட்ட யுக்தி, தருக்கம், அனுமான மென்னப்பட்ட இம்மூன்றுஞ் சிரவணத்திற்குப் பின்னர் அடுத்துவரும் மனனத்திற்குத் துணைக்கருவிகளாம்; "அவற்றுளாருயிர்க ளநேகம் வியா பகமெனவே கூறுந் தடுப்பரிய சாங்கியமே முதலாய மதத்துள்" எ - து. மேற்கூறிய மூன்றனுள் நிறைந்த சீவர்கள் அநேகமெனவும், ஏகமென வும் வாதித்துக்கொண்டிருக்கு மிதனல் யாவருந் தடுத்தற்கரிய சாங்கிய மத முதலிய பல மதங்களுள்; "சாற்று முயிரெலா முடம்பு தொறும் புண ர்ச்சி யுறலால்" எ-து. சொல்லப்பட்ட எல்லாவகைப்பட்ட வுயிருந் தனித் தனித் தேகந்தோறுஞ் சம்பந்தப்பட்டிருப்பதால், எ - று.

இது குளகம். இவ்வுவமானங்களால் உபாதானமெனக் காட்டப் பிர மமேயெனல் தேற்றம். இதுமுதல் இரண்டு கவியும் மனனத்தைப் பற்றிக் கூறுவதறிக. உபபத்தி - திருஷ்டாந்தம்.

வினு:—இங்ஙனம் இருக்க இச்சகத்திற்கு உபாதான காரணம் மாயை யென்று சிலர் கூறுவதென்னை ?

விடை:—சுத்தியில் இரசிதம் புத்தி மயக்காற் றோற்றல்போலப் பிர மத்திற் சகத்துற்பத்தி மாயாமயக்காற் றோற்றலினென்க.

வினு:—அற்றேல், இவர் இங்ஙனங் கூறியதற்குக் காரணமென்னை ?

விடை:—இச்சகஞ் சச்சிதாநந்தாம்சமாதலின் இதற்குக் காரணம் பிரமமெனக் கூறினரென்க. எனவே, அவரது திருஷ்டிக்குச் சகம் நாம ரூபமாதலினானும், இவரது திருஷ்டிக்குச் சச்சிதாநந்தாம்ச மாதலினானும் இங்ஙனம் வந்ததென்க. கடத்திற்கு உபாதான காரணம் மிருத்திகையும் அம்மிருத்திகையிற் கடமாதற்குப் பக்குவமுள்ள சக்தியு மென்பனபோல வாம் காரண காரியங்கட்கு ஒன்றற்கொன்றுள்ள சம்பந்தங்களைக்காட்டி யவைகட்கு அதீதமான பிரமத்தை யாறுலிங்கத்தாற் றரிசிப்பித்தலென்க.

இதுமுற்கூறிய சிரவணத்தினால் விளங்கிய ஆத்மசொரூபம் ஆதிமத்தி யாந்த ரகிதமா யெக்காலத்தும் ஒருபடித்தாய்ச் சதோதயமாக விளங்குமென் பதைச் சடுவிதலிங்க தாற்பரியத்தால் விளக்குவித்த தென்பது. 134

(அ - கை.)

இ து வு ம து.

இந்தவுடம் பிவற்கேயாம் போகசா தனமற்
றேனோர்க்கன் றெனிற்போகத் திதிபுகலொ ணாதாம்
வந்தவுடம் பெத்திறத்து மிவன்வினையால் வரலான்
மற்றிவற்கே யெனின்வினையுமெவர்க்குமிலை யோதான்
முந்தையுடம் பபிமானத் தாற்செய்வினை யிவற்கே
முற்றுமெனி னவ்வபிமா னமுமுந்தை யுடல்சே
ரந்தவுயி ரனைத்திற்கு மிலையோதா னிவ்வா
றநவத்தை நீக்கலரி தநேகவுயி ரெனலால்.

(இ-ரை.) "இந்தவுடம் பிவற்கேயாம்" எ - து. இந்தத் தேகம் இவனுக்கே யுரித்தாகும்; "போகசாதன மற்றேனோர்க் கன்றெனில்" எ-து. இத்தேகத்தால் அனுபவிக்கும் போகசாதனம் இவனுக்கேயன்றி யேனையோர்க் காகாதெனின்; "போகஸ்திதி புகலொணாதாம்" எ-து. நிலையின்மையின் போகத்தின் நிலைமை யிவ்வரையறையதெனச் சொல்லக் கூடாததாம்; "வந்தவுடம் பெத்திறத்து மிவன் வினையால் வரலான் மற்றிவற்கே யெனின்" எ-து. வாய்த்த தேகம் எவ்விதத்தான் நோக்குமிடத்தும் இவன் முன்ன ரியற்றிய வினை காரணமாக வருவதினால் அந்த வினை யிவனுக்கே யுரித்தாமெனின்; "வினையு மெவர்க்கு மிலையோதான்" எ-து. அங்ஙனமாய வினையும் யாருக் கிருந்து யாருக் கில்லை? எவர்க்கு மில்லையோ? "முந்தையுடம் பபிமானத்தாற் செய்வினை யிவற்கே முற்றுமெனின்" எ - து. பூர்வ சன்ம வுடம்பை யானென் றபிமானித்த அபிமானங் காரணமாக முன்னர் இயற்றிய வினை யிவனுக்கே வாய்க்குமெனக் கூறின்; "அவ்வபிமானமுமுந்தையுடல்சே ரந்தவுயி ரனைத்திற்கு மிலையோதான்" எ-து. அங்ஙனமாய அபிமானமும் பூர்வ சன்ம வுடலைச் சேர்ந்த வுயிரனைத்திற்கும் இல்லையோ? "இவ்வா றநவத்தை நீக்கலரி தநேகவுயி ரெனலால்" எ-து. உயிர்கள் அநேகமெனக் கூறலால் இங்ஙனமே யநவத்தா தோடம் வந்தே தீரும்; அதனைத் தடுப்பது எவர்க்குமரிது, எ-று.

மற்று தான் அசைகள். போக ஸ்திதி - போக்கிய வஸ்து பொசிப்பதனிலைமை. இலையோவென்ற எதிர்மறை யோகாரம் இருக்கு மென்பதைக் காட்டும். அநவத்தை - முடிவுபெறாமை. 135

(அ - கை).

இ து வு ம து.

செப்பரிய வேகான்ம பக்கத்திற் போகத்
திதியிலையென் றநேகான்ம பக்கமது கொளினு
மிப்பரிசு மிகுபோகத் திதிகூடா தாயிற்
றிச்சங்கை யிருமதத்து மொக்குமே யென்னிற்

பற்பலவி லேகான்ம பக்கமதில் விம்பப்
பதிவிம்ப நியாயத்தாற் கரணவசை வாதி
மெய்ப்பரிய பலதிறத்தா லெண்ணிறந்த போக
விளைவுகூ டுதலெளிதென் குதலுத்தி யாமால்.

(இ - ரை.) "செப்பரிய வேகான்ம பக்கத்திற் போகத் திதியிலை யென் றநேகான்ம பக்கமது கொளினு மிப்பரிசு மிகுபோகத் திதி கூடா தாயிற்று" எ - து. சொல்லுதற்கரிய ஏகான்ம பக்ஷத்திற் போக ஸ்திதி யான தில்லையென்று அநேகான்ம பக்ஷத்திற் கொண்டாலும் இந்தத் தன் மை மிக்க போக ஸ்திதியை யேற்கக் கூடாதாயிற்று; "இச்சங்கை யிரு மதத்து மொக்குமே யென்னில்" எ-து. இங்ஙனமாக வந்த சங்கைகள் முற் கூறிய இரண்டு மதத்திலும் ஒத்துவருமே யெனக்கேட்கில்; "பற்பலவி லேகான்ம பக்கமதில் விம்பப்பதிவிம்ப நியாயத்தாற்கரணவசைவாதிமெய்ப் பரிய பலதிறத்தால்" எ-து. பலவேறு கூறுபாடுகளில்லாத ஏகான்ம பக்ஷ த்தில் பிம்பப் பிரதிபிம்ப ஞாயத்தாலும் அகக்கரண புறக்கரண அசைவாதி களை மெய்யென் றேற்றற்கரிய பலவித ஏதுக்களாலும்; "எண்ணிறந்த போகவிளைவு கூடுத லெளிதென்குத லுத்தியாம்" எ - து. அளவிறந்த போக விளைவெய்த லெளிதெனக் கூறுதலே யுத்தியெனப்படும், எ - று.

ஆல் அசை. நகர வொற்று இன எதுகை. யகரவொற்று ஆசெதுகை. கொளினுமென்பதிலும்மைஇழிவுசிறப்பு. ஆன்மா வேதாந்தத்தில் ஏகமென வும், ஏனைய மதத்தில் அநேகமெனவுங் கூறுப. அவற்றுள் சரீரந்தோறுங் கூடியிருத்தலின் ஆத்மா ஏகமாம்; அங்ஙனமாயின் இத்தேகம் இவனுக்கே சுகத்தைக் கொடுப்பதன்றி மற்றவர்களுக்குக் கொடாமையால் ஆத்மா அநேகமேயாம். ஆயின், அப்போகத்திற்கு நிலை சொல்லக் கூடாமையால் ஆன்மா ஏகமேயாம்; இவன் கன்மத்திற்கு ஈடாய தேகம் வருதல் இவனுக் கே போகமென்பதனுல் ஆத்மா அநேகமேயாம். யாவர்க்குங்கன்ம மிருப்பத னுல் ஆத்மா ஏகமேயாம்; இவன் அபிமானத்தாற் செய்த கன்மம் இவனுக் கே வருதலால் ஆன்மா அநேகமேயாம். இவ்வபிமானம் இத்தேகங்களி னுள்ள ஆத்மாவுக் கெல்லாம் இருத்தலின் ஆத்மா ஏகமேயாம் என்றவிட்டு து ஒன்றும் முற்றுப் பெறுது அநவத்தா தோஷமுண்டா மென இவற்றை நீக்கி யேகான்ம பக்கத்திற் போகமில்லையென்று அநேகான்ம பக்கத்தைக் கொள்ளினும் முற்கூறிய வண்ணம் இதற்கும் போகஸ்திதி யில்லையென வரும். அங்ஙனம் வருவது இவ்விருபட்சத்திற்கும் ஒக்குமாயினும் ஏகான்ம பக்கத்தில் பிம்பமாகிய ஆத்மாவானது கரண சலத்திற் பிரதிபிம்பமாய்நாநா விதமாயிருத்தலிற் பலவிதமான போகானுபவம் எளிதிற் கூடுமெனவும், பிரதிபிம்பம்போல அநேகான்மபக்கமும் பிம்பம்போல ஏகான்ம பக்கமு மாதலான் இவ்வநேகான்ம பக்கங் கற்பிதமெனவும்,ஏகான்மபக்கம் யதார்த்த மெனவுங்கண்டு அதனைநீக்கி யிதனை யொப்புதலே யுத்தியெனக் காண்க.

முற்கூறிய பிரம ஸ்வரூபம் என்றும் இடையூறின்றித் தானே தானாய் விளங்குமென்பதனை ஐயமின்றிக் காக்கும் நிமித்தம் உண்டான மனனத்திற்குள்ள யுத்தியானது ஒன்று அநேகமென்னும் ஐயத்திற்குப் பகையாக வரிக்குமென்பதை யறிவித்ததென்பதாம். 136

(அ - கை.)

முற்கூறு தொழிந்த தர்க்கம் அனுமானம் இரண்டுங் கூறிற் பெருகுமென நிறுத்தி, மேல் நிதித்தியாசனத்திற்கு உருவமான மந்திரயோக முதலிய ஐந்தையுங் கூறுவான், றொடங்கி யவற்றின் நாமங்களை யிக்கவி யுணர்த்துகின்றது.

தருக்கவனு மானவிலக் கணங்கடா மிசிரா
சாரியர்கண் முதலானோர் கண்டனு திகளில்
விரித்தமைத லாலிதுதான் சுவானுபவ நூலாய்
விளங்குதா லீண்டுரைப்பிற் பெருகுமெனுங் கருத்தா
லுரைக்கிலமந் திரயோகம் பரிசயோ கம்பின்
னுயர்பாவ யோகமுட னபாவயோ கந்தான்
றெரித்தமகா யோகமெனு மிவைகளோ ரைந்துந்
திகழ்கின்ற நிதித்தியா சனவடிவ மாமால்.

(இ - ரை.) "தருக்க வனுமான விலக்கணங்கடா மிசிராசாரியர்கண் முதலானோர் கண்டனுதிகளில் விரித்தமைதலால்" எ - து. தருக்கம், அனுமானம் என்னும் இவ்விரண்டின் இலக்கணங்களை அருஷமிசிராசிரியர் முதலாயினோர் அளவுகண்டு கண்டனுதி நூல்களில் வெளிப்படத் தெரிவித்திருப்பதினாலும்; "இதுதான் சுவானுபவ நூலாய் விள்ங்குதலா லீண்டுரைப்பிற் பெருகுமெனுங் கருத்தா லுரைக்கிலம்" எ-து. இந்நூல் சுவாநுபூதி நிலையை மாத்திர முரைத்தற் கியைந்த நூலாய் விளங்குதலாலும் இங்கே யவற்றைச் சொல்லின் மிக்கு விரியுமென்னுங் கருத்தாலும் இவற்றைக் கூறுகிலம்; "மந்திர யோகம் பரிசயோகம் பின்னுயர் பாவயோக முடனபாவ யோகந்தான் றெரித்த மகாயோகமெனு மிவைகளோ ரைந்தும்" எ - து. மந்திரயோகம், பரிசயோகம், உயர்வாகிய பாவயோகம், அபாவயோகம், மயக்கங்களைத் தெளிவிக்கும் மகாயோகம் எனப்படும் இவைகளைந்தும்; "திகழ்கின்ற நிதித்தியாசன வடிவமாம்" எ-து. விளங்கா நின்ற நிதித்தியாசன வடிவமெனப் படுவனவாம், எ - று.

ஆல் அசை. சுவாநுப்வமென்றது தன்னைத்தானுள்ளவாறு தரிசித்தலை. இவ்வைந்தும் நிதித்தியாசன வடிவ மெனலால் அங்கமெனப்பெற்றாம்.137

(அ - கை.)

மேற்கூறிய பஞ்சயோக விலக்கணம் இனையவென இக்கவி யுணர்த்துகின்றது.

ஓங்காரா திகளனுசந் தானத்தாற் பரத்தி
னுள்ளமடங் குதலேமந் திரயோக மதனே
டீங்காகு மனபவன மொன்றாய்மூ லத்தி
னிருஞ்சுழினை வழிசென்று சென்னிநடு விருந்த
தேங்கான்ம வொளியின்மனே லயமாதல் பரிசஞ்
சிரந்துறக்கஞ் செவிதிசைக ளிருசுடர்கள் விழிதீப்
பாங்காய முகமுந்தி விசும்புநிலம் பதமாம்
பரமனுரு வாயவிராட் புருடவ்டி வெனினும்.

(இ - ரை.) "ஓங்காராதிக ளனுசந்தானத்தாற் பரத்தினுள்ள மடங்குதலே மந்திரயோகம்" எ-து. பிரணவ முதலிய மந்திரங்களை யிடைவிடாது தக்கவாறு சிந்தித்தலாற் சிவோதயமா யதன்கண் மனம் ரமித்தலே மந்திரயோக மெனப் படுவதாம்; "அதனோ டீங்காகு மன பவன மொன்றாய் மூலத்தி னிருஞ் சுழினை வழிசென்று சென்னி நடுவிருந்த தேங்கான்ம வொளியின் மனோ லயமாதல் பரிசம்" எ - து. அந்த மந்திரயோகத்தோடு இங்கே விவகரிக்கும், மனமும் பிராணவாயுவுமொன்றாய்க்கூடி மூலாதாரத்திற் சிறந்த சுழிமுனை மார்க்கமாகச் செல்லச் சிரசின் மத்தியிலிருந்த வியாபகமான ஆத்மப் பிரகாசத்தில் மனமசையாது லயித்திருப்பதே பரிசயோக மெனப்படுவதாம்; "சிரந் துறக்கஞ் செவிதிசைக ளிருசுடர்கள் விழிதீப் பாங்காய முகமுந்தி விசும்புநிலம் பதமாம் பரமனுருவாய விராட் புருட வடி வெனினும்" எ-து. சிரசு சுவர்க்கமும், காது திக்குகளும், இருவிழிகள் சூரிய சந்திரர்களும், ஈசுவரனது வடிவமாய அக்கினி இவைகளிருத்தற்குப் பாங்காக அமைந்த முகமும், நாபி ஆகாயமும், பாதம் நிலமுமாக அமைந்த ஈசுவரனது வடிவமாய விராட்புருட வடிவத்தையாயினும், எ-று.

இது குளகம். விராட் புருட வடிவமென்றது பூமி யந்தர சுவர்க்கங்களை யவயவமாக வியாபித்துநின்ற பேருருவை. 138

(அ - கை.)

இதுவுமது.

அன்றியள வறுபெருந்தோட் படைபணியோ டுற்ற
வண்ணல்வடி வெனினுநினைந் தவயவங்க டம்மி
லொன்றொன்றாய் விடுத்துநின்ற வவயவிமாத் திரமா
யுண்மையாம் பிரமத்தின் மனமட்ங்கல் பாவஞ்
சென்றணவுங் கரணமுறு வொருபிரமந் தன்னிற்
சிந்தையடங் குதலபா வம்படைப்பி லொழிவி
றன்றெரித றெரியாமை யிடத்தினோர் பரிசாய்த்
தன்வடிவாம் பிரமத்தின் மனமிறன்மா யோகம்.

(இ - ரை.) "அன்றி யளவறு பெருந்தோட் படை பணியோ டேற்ற வண்ணல் வடிவெனினு நினைந் தவயவங்க டம்மில்" எ - து. இவ்வாறன்றி அளவிறந்த பெரிய புஜங்களையும், அவைகட்கியைந்த ஆயுதங்களையும், ஆபரணங்களையும் தனக்கு அலங்காரமாகப் பொருந்திய பரமசிவத்தின் வடிவத்தையாயினுந் தியானித்து, பின்னவ் வவயவங்களில்; "ஒன்றொன் றாய் விடுத்து நின்ற அவயவிமாத்திரமா யுண்மையாம் பிரமத்தின் மன மடங்கல் பாவம்" எ - து. ஒவ்வொன்றாகச் சோதனையால் நியதிகளைந்து மிஞ்சிநின்ற அவயவிமாத்திரமாகவும் யதார்த்தமாகவும் விளங்கும் பிரம சொரூபத்தில் மனம் லயிப்பதே பாவ யோக மெனப்படுவதாம்; "சென்றணவுங் கரண முறா வொரு பிரமந் தன்னிற் சிந்தை யடங்குதல பாவம்" எ - து. இங்ஙனஞ் சென்று அடையாநின்ற மனத்தால் எட்டொ ணாத ஒப்பற்ற பிரமத்தின் மனோ லயமாதலே யபாவ யோகமெனப் படுவ தாம்; "படைப்பி லொழிவி றன்றெரித றெரியாமை யிடத்தி னோர்பரி சாய்த் தன்வடிவாம் பிரமத்தின் மனமிறன் மாயோகம்" எ - து. சிருட்டி காலத்தும், சங்காரகாலத்தும், ஞானகாலத்தும், அஞ்ஞானகாலத்தும் ஓர் படித்தாக நின்று தானே தானாக விளங்கும் பிரமத்தின்கண் மனோலய மாதலே மகாயோக மெனப்படுவதாம், எ - று.

அண்ணல் வடிவென்றது பரமன்உருவை. எனவே, அது விராட்டாதிய ஜீவேசுரசகங்களையே யவயவங்களாக வுடையதாம். அவயவியென்றது இவ் வவயவங்களையுடையவனை. எனவே,அவன் அவைகளைநீக்கித் தனியேநிற்ப வன். கரணமுறா ஒருபிரமமென்றது அவாங்மனோகோசரமானசுத்தசைதன் னியத்தை. பிரணவானுசந்தானத்தாற் பிரம தரிசன முதயமாதலின் மந்திர யோகமெனவும், இடைபிங்கலைகளை யடைத்துச் சுழிமுனை மார்க்கத்திற் சென்று மூலாதார முதல் ஆக்கினை யீறான தானங்களிலுள்ள தேவதைக ளோடுங்கூடி மேற் பிரமரந்திரத்தினுள்ள பிரமத்தோடுங் கலத்தலிற் பரிச யோகமெனவும், ஜீவேசுர சகங்க ளனைத்தையும் அவயவமாகக்கண்டு அவற் றை நீக்கினவிடத்துள்ள அவயவியைப் பிரமமாகப்பாவித்தலிற் பாவயோக மெனவும், அங்ஙனம் பாவிக்கு மனதிற்கு அகோசரமான விடத்துள்ள பிர மத்திற் பாவனாதீதமாய் நிற்றலின் அபாவயோகமெனவும், சங்கற்பம் உதித் தொடுங்கின விடத்தும் அறிவறியாமை யிடத்தும் ஒரு தன்மையாய் விளங் கும் பிரமமே தானாய் விளங்கலின் மகாயோகமெனவுங் கூறினார்.

வினா:—இங்ஙனங் கூறிய ஐந்தினுள்ளும் ஒவ்வொன்றினும் பிரமத்தை யடைதலின், இவைகட்குத் தாரதம்மியம் வந்ததென்னை?

விடை:—ஒன்றென்ப தின்றி யாவுமாய் நிறைந்திருக்கின்ற பிரமம் இவ்வட்சரத்தில் அடங்கி நின்று வெளிப்பட்டதெனக் கண்டமையானும், அங்ஙனம் நிறைந்துள்ள பிரமம் இத்தேகாக்கிரகத்தின் வெளிப்பட்டதாகத் தரிசித்தமையானும், அவயவங்களை நீக்கின விடத்துள்ள அவயவியைப் பார்க்கும் பாவனையால் உதயமா மென்றமையானும், அப்பாவனை யிறந்து

அதீதமாய் விளங்கு மென்றமையானும், மனம் உதித்தவிடத் தொடங்கின் உண்மை விளங்குகின்ற தென்றமையானும், இவ்வைந்திற்கும் ஏகதேச மான தோஷங்களும் இவை யொன்றற்கொன் றறிவு வியாபித்துவருதலின் உயர்வு தாழ்வான தாரதம்மியங்களும் உண்டாம். இம்மூன்னிலைகள் யாவு மின்றிச் சிந்திக்கு மனதின்கண் நிறைந்திருக்கின்ற சுத்த சைதன்னியமே யெங்கும் நிறைந்திருக்கின்ற தென்னும் அத்துவிதவஸ்துவே முக்கியமென வும், ஏனைய ஐந்துயோகங்களுங் கவுணமெனவும் வந்தமையாலென்க.

இவைகளில் மந்திரயோகத்திற் பிரமம் வெளியாய தென்பதற்கு மேற் கோள் பிரமகீதை: "நீமரந்தொறு மடைந்தழி வுறுதுதெரிவா,காமைநின்ற ரணி யால்வடிவு காணுமதுபோ, லாமுடம்பி லழிவின்றி மறைகின்றவமல, ஞேமெனும்பொரு ளுணர்ந்திட வுடம்பில் வெளியாம்"என்பதனானும்,பரிச யோக மென்பதற்குதாரணம் வாதவூரர் புராணம்: "முக்குணம்புலனைந்துட னடக்கி மூலவாயுவை யடைத்திருவழியைச், சிக்கெனும்படி யடைத்தொரு வழியைத் திறந்து தாண்டவச் சிலம்பொலி யுடன்போய்த்,தக்கவைந்தெழுத் தோரெழுத் துருவாந்தன்மைகண்டவர் தரும்பெருவெளிக்கே,புக்கழுந்தின ரெமதுருப்பெறுவர் புவியில்வேட்டுவனெடுத்த மண்புழுப்போல்" என்பத னானும், பாவயோகமென்பதற் குதாரணம் வாசிட்டம்: "கரையறுபரமா காசங் கதித்தறப் பருத்தகண்டம், புரையறு மதன்கீழெல்லை யற்றவிண் பொற்றுட்கஞ்ச, நிரைபயின் முடிவி றிக்கு நீண்டற வுயர்ந்ததோள்க,ளுரை யுயிர் நானலோக மொளிகொளா யுதங்களாமே" என்பதனானும், அபாவ யோகம் என்பதற்குதாரணம் சுருதி சாரம்: "தனித்தசுவானு பவாதீதம் பிர மோக மேதாற் றனவனு யிருப்பதுஞ் சங்கற்பத்தானு, மனித்தமென விட் டிடிற் சூனியமாதலானு மதுமறவா விடினினைவா யழிதலானு, மினித்த நிட்டை சாதகமாயிருத்தலானு மேதுமல்ல மூடமென்றே யியம்பலானும், தொனித்தசுபா வமுங்கடந்த வதீதந்தானே சுயம்பிரகாசம்மெனவே சொல் வர்தாமே" என்பதனானும், மகாயோகமென்பதற் குதாரணம் ஞானவா சிட்டம்: "ஆங்கதுவே யதீதபத மாதலாலே யதுகிஞ்சி லன்றெங்கு மதுவே யாகும், பாங்குறு வீடென் றும்ப ருலகினில்லை பாதலத்திற் பூதலத்திற் பார்க்கிலில்லை, வீங்கிய வாசைகளெல்லா மிறந்தகாலை விரிந்தமன மிறப் பதுவே வீடென்றோது, மோங்கிய வீடெனக்குளதென் றுள்ளே யெண்ண முண்டாகின் மீண்டுமன முற்பவிக்கும்" என்பதனானும், "சகத்தான துதய லய மாகின்ற தெவ்விடமோ வவ்விடத்தின் மனோலய மாகுவதேமகாயோ கம்" என்ற பிரமாநந்த விவேக சமுத்திர மென்னும் நூலினானுங் காண்க.

இவ்வைந்து யோகமும் நிதித்தியாசனத்துக் கங்கமாகவும் சட்சமாதி க்கு அனுகூலமாகவுங்கண்டு இவற்றிற்கு அதீதமான பொருளைச் சகசத்தில் அனுஷ்டிக்கும்படி கூறினாரென்பதாம். 139

(அ - கை.)

முற்கூறிய சிரவணாதி மூன்றனாலுஞ் சடலிங்காதி யாறுபொருளி னாற் பிரமானுபவ முண்டாயினும் அதற்கு இடையூறான பிரதிபந்தம் மூன்

றுண்டெனக் கூறுவான் றொடங்கி, அவற்றின் நாமமும் பூதப்பிரதிபந்த இலக்கணமும் இக்கவி யுணர்த்துகின்றது.

பகர்ந்தவுயி ருண்மைவிலக் காகவரும் பூதப்
 பதிபந்தம் வர்த்தமா னப்பதிபந் தம்பி
னிகழ்ந்தவா காமியப் பதிபந்த முத்தி
 நேயமொடு துறந்துகுரு பரனையறிந் தடைந்து
மகிழ்ந்துசவ ணாதிகமுற் றிடினுமுன் னுகர்ந்த
 வனிதாதி விடயசுக வாதனையாற் றினமும்
புகுந்துமன நிலைகலக்கி யுயிருண்மை யுறுமற்
 போக்கியிட றனைப்பூதப் பதிபந்த மென்பர்.

(இ - ரை.) " பகர்ந்த வுயிருண்மை விலக்காக வரும் பூதப் பதிபந்தம் வர்த்தமானப் பதிபந்தம் பினிகழ்ந்த வாகாமியப் பதிபந்தம் " எ - து. பூதப் பிரதிபந்தம், வர்த்தமானப்பிரதிபந்தம், பின்னர் நிகழும் ஆகாமியப் பிரதிபந்தங்களெனப்படுபவை முன்னர்க்கூறிய ஆன்மாவி னுண்மை நிலைக்குமாறாக வாராநிற்கும்; " முத்திநேயமொடு துறந்து குருபரனை யறிந்தடைந்து மகிழ்ந்து சவணாதிக முற்றிடினும் " எ-து. முத்தியடைய வேண்டுமென்னும் மிக்க அவாவோடு துறந்து தக்க குருபரனை யறியவேண்டிய இலக்கணங்களா லறிந்தடைந்து மனமகிழ்ந்து சிரவண முதலியவற்றைத் தீரச் செய்யப்பெறினும்; " முன்னுகர்ந்த வனிதாதி விடயசுக வாசனையாற் றினமும் புகுந்து மனநிலை கலக்கி யுயிருண்மை யுறுமற் போக்கியிடறனைப் பூதப்பதிபந்தமென்பர் " எ-து. முன் அனுபவித்த பெண் முதலிய விஷயங்களிலுண்டாகிய சிற்றின்ப வாசனையால் நாள்தோறும் அகத்தில் புகுந்து மனதினது நிலையைக் கலக்கி உயிர் தனதுண்மை நிலையை யடையாவாறு போகும்படிசெய்தலைப் பூதப்பிரதிபந்தமென அறிவுடையார்கூறுநிற்பர். ()

துறந்து, அறிந்து, அடைந்து, மகிழ்ந்து, உற்றிடினும் என முடிக்க. 140

(அ - கை.)

ஏனைய இரண்டு பிரதிபந்தங்களின் இலக்கணத்தை யிக்கவி யுணர்த்துகின்றது.

மடிவிடயா சத்தியபி மானமொடு குதர்க்க
 மறுகிடுஞ்சிற் றினஞ்சேர்தல் சபலத்து வாதி
யடைதலின்மெய் தெரிந்துமுயி ருண்மையுறு தழித்த
 லதுவாகும் வர்த்தமானப்பதிபந் தங்காண்
விடலரிய சநநமின்னுஞ் சிலவடைந்தா லன்றி
 விடாதுபிர மாதியுல கிச்சையெனுந் தோட
மொடுமருவி மறைப்பொருளை யுணர்ந்திடினு மான்ம
 வுண்மையுறு தழித்தலா காமபதி பந்தம்.

(இ - ரை.) " மடிவிடயாசத்தி யபிமானமொடு குதர்க்க மறுகிடுஞ் சிற்றினஞ் சேர்தல் சபலத்துவாதி யடைதலின் மெய்தெரிந்து முயிருண் மையுரு தழித்த லதுவாகும் வர்த்தமானப் பதிபந்தங் காண் " எ-து. மாறற் கியந்த விடய விச்சையும், அபிமானமும், முறை பிறழ்ந்து வாதித்தலும், முறை பிறழத்தக்க ஆற்பவினத்தோடு சேர்தலுமாகிய இவற்றாற் சாபல்ய முதலிய இழி குணங்களை யடைதற்கு இடம் பெறலின் முன்ன ருண்மை தெரிந்திருந்தும் இப்போது அவ்வுண்மையை யுயி ரடையாவா றழித்தல் யாதோ அதுவே வர்த்தமானப் பிரதிபந்தமெனப்படுவதாம்; "விடலரிய சஙக மின்னுஞ் சிலவண்டந்தாலன்றி விடாது பிரமாதி யுலகிச்சையெனுந் தோட மொடுமெருவி மறைப்பொருளை யுணர்ந்திடினும் " எ-து. விட்டு நீங்கற்கரிய சஙகங்களை யின்னுஞ் சிலவெடுத்தாலன்றிச் சத்தியலோக முதலிய வுலகின் கண் வைத்த விச்சை யென்னுந் தோடம்விடா தவற்றோடு கூடிப் பிரபல சுருதியி னுண்மைப்பொருளை யுணர்ந்தாலும்; " ஆன்மவுண்மை யுரு தழித்த லாகாம பதிபந்தம் " எ - து. அவ்வாபாசநிலைமை ஆன்மாவானது தனது உண்மை நிலையை யெய்தவா றழித்தலே ஆகாமியப் பிரதிபந்தமெனப் படுவ தாம், எ - று.

ஆகுமெனலை ஏனையவிடத்து மொட்டுக பூதப் பிரதிபந்தம்-ஆத்ம தரிசனமாகியும் முன்னனுபவித்த விடயானுபவத்தைச் சிந்தித்தல்; வர்த்த மானப் பிரதிபந்தம்-இப்போது காட்சிப்பட்ட விஷயங்களில் இச்சையுண் டாதல்; ஆகாமியப் பிரதிபந்தம்-மேல்வரும் விடய லாபங்களைக் கருதி நிற் றல். இவையே, இறந்தகாலம் எதிர்காலம் நிகழ்கால மென்பனவாம். சபல மென்றது நிலையின்றி மின்போலத் தோன்றி மறைதலை. எனவே, சித்தம் ஒருநிலையில் நில்லாது சஞ்சலப்படுதலாம். குருமுகமாய் ஆத்மவிசாரஞ்செய்யு மிடத்து, முன்னனுபவித்த விடய வாசனை தாக்கி மனங்கலங்குவது பூதப் பிரதிபந்தமும், அங்ஙனம் விசாரித்த மெய்யுணர்வை யிப்போது விடயா சத்தியாதிகளாற் கெடுப்பது வர்த்தமானப் பிரதிபந்தமும், இன்னுஞ் சில பிறப்பெடுத்துப் பெரும்போகங்கள் அனுபவித்தாலல்லது இச்சைவிடா தென்கிற சங்கற்பம் வஸ்து நிச்சயந் தெரிந்தும் அஃதாகவொட்டாமற் செய் தலின், அது ஆகாமியப் பிரதிபந்தமுமாம். பிரதிபந்தம் - தனக்கு வேறாக நின்று பந்திப்பது.

பூதாதிப் பிரதிபந்தங்கள் சிரவணாதி யனுசந்தானத்தினு லுண்டான வுண்மை ஞானத்தை யறிந்தும் அதனை யாகவொட்டாமல் இடையூறு செய் தலின், அவற்றை நீக்குதற்காக வுணர்த்தியவாறும். 141

(அ - கை.)

முன்னர்க் கூறிய பிரதிபந்தங்கள் மூன்றற்கு மாறாய ஞான முதலிய மூன்றையும் அவற்றின் நாமங்களையும் ஞானத்திற்கியைந்த காரணாதி மூன் றன் இலக்கணங்களையும் இனையவென விக்கவி யுணர்த்துகின்றது.

பந்தமவை மூன்றனையுங் கடந்திடுவான் பயில்வ
பகர்ஞான வயிராக முபரதியா மவற்றில்
வந்தணுகு மிலக்கணங்கா ரணமொடுதான் சொரூப
மருவுகா ரியமெனவே தனித்தனிஞா னக்கு
முந்துசவ ணுதிகமே காரணமான் மாவு
மூலவகங் காரமும்வே றுக்குதலே சொரூப
நந்துமகங் காரகத மயற்குத்தான் காரியாய்
நணுகுதலே காரியமென் றறைகுவர்மூ தறிஞர்.

(இ-ரை.) "பந்தமவை மூன்றனையுங் கடந்திடுவான் பயில்வ பகர் ஞான வயிராக முபரதியாம்" எ-து. அந்தப் பிரதிபந்தங்கள் மூன்றையுங் கடக்க வேண்டியவாறு கடப்பான்வேண்டி முயலத்தகுவன: சொல்லப் பட்ட ஞானம், வைராக்கியம், உபரதி என்பனவாம்; "அவற்றில் வந்த ணுகு மிலக்கணங்கா ரணமொடுதான் சொரூப மருவு காரியமெனவே தனித்தனி" எ-து. அம்மூன்றில் தனித்தனியே காரணம், சொரூபம், பொருந்திய காரியமென்று இலக்கணமாக வந்தமையும்; "ஞானக்கு முந்து சவணுதிகமே காரண மான்மாவு மூலவகங்காரமும் வேறுக்குதலே சொரூ பம்" எ-து. ஞானம் அடைதற்கு முதன்மையாநின்றுள்ளன சிரவண முத லிய மூன்றுமாதலால், அவையே காரணமெனப் படுவனவாம், ஆத்மசொரூ பமும் மூல அகங்காரமும் வேறெனப் பகுத்துக்காட்டலே சொரூபமெனப் படுவதாம்; "நந்து மகங்காரகத மயற்குத்தான் கரியாய் நணுகுதலே காரிய மென் றறைகுவர் மூதறிஞர்" எ-து. சன்மந்தோறும் வளர்ந்துவரும் அகங் கார சம்பந்தமான பிராந்திக்கு ஆன்மா சாட்சியாக நின்று விளங்குவதே காரியமெனப் படுவதாமெனச் சத்துக்கள் கூறுநிற்பர், எ - று.

சவணுதி யென்றதனுன் மனன நிதித்தியாசனமுங் கொள்க. ஞான த்திற்குச் சிரவண மனன நிதித்தியாசன விசாரணையே காரணமும், அவற் றால் அநாத்ம சம்பந்தமின்றி யாத்மாவைத் தனியே தரிசித்தல் சொரூப மும், அநாத்ம சம்பந்தமான அறியாமைக்குத் தான் சாட்சியாய் விளங்கு வதே காரியமுமாம்.

இங்ஙனங் கூறிய விசார ஞானத்தினுல் ஆகாமியப் பிரதிபந்தம் நீங்கு மென்பதாம். 142

(அ-கை.)

முன்னிறுத்த முறையான் ஏனைய இரண்டற்குங் காரணுதி மூன்றன் இலக்கணத்தை யிக்கவி யுணர்த்துகின்றது.

வேண்டும்வயி ராக்கியத்திற் குற்றவணி தாதி
விடயத்தி னிலையாமை முதலாய குற்றங்
காண்டலது காரணமெத் திறத்தானு மதனைக்
கழன்றிடுதல் சொருபம்பின் புறுமைகா ரியமா

மாண்டவுப ரதிக்கியமா திகளேகா ரணஞ்சூழ்
மனமொடுங்கல் சொரூபமாம் புறக்கருமந் தன்னின்
மீண்டுபுகு மயலறுதல் காரியமென் றிசைப்பர்
விளம்பலுறு ஞானுதி கட்கவதி மொழிவாம்.

(இ-ரை.) " வேண்டும் வயிராக்கியத்திற் குற்ற வனிதாதி விடயத்தி னிலேயாமை முதலாய குற்றங்காண்டலது காரணம்" எ-து. எவரும் வேண்டற்பாலதாகிய வைராக்கியத்திற்கு எங்கணுமுள்ள மாதர் முதலிய விடயங்களில் இயல்பாக அமைந்த நிலேயாமை முதலிய குற்றங்களேயே முக்கியமாகக் காணுதல் யாதோ, அதுவே காரணமெனப்படுவதாம் ; எத்திறத்தானு மதனைக் கழன்றிடுதல் சொரூபம் " எ-து. எவ்விதத்தாலேனும் அக்குற்றங்களை நீக்க முயலுதல் சொரூபமெனப்படுவதாம்; " பின்புறுமை காரியமாம் எ-து. பின்னர் எப்போதும் அது வாராமற் காப்பது காரியமெனப்படுவதாம் ; " மாண்டவுப ரதிக்கியமா திகளே காரணம் " எ-து. சிறந்த வுபரதிக்கு இயம நியமாதிகளே விடாது செய்தலே காரணமெனப்படுவதாம் ; " சூழ்மன மொடுங்கல் சொரூபமாம் " எ - து. அநர்த்தங்களேயே பலனுக விடாதனுபவிக்கக் கருது மனதொடுக்கமே சொரூபமெனப்படுவதாம் ; " புறக்கருமந் தன்னின் மீண்டுபுகு மயலறுதல் காரியமென்றிசைப்பர் " எ-து. முன்னரொழித்த பகிர்முக விவகாரத்தில் முன்போல மறுபடியுஞ் செல்லும் மயக்கம் அணுவணுவாக நீங்குதலே காரியமெனப்படுவதாமெனச் சத்துக்கள் சொல்லுவார்கள்; " விளம்பலுறு ஞானுதி கட்கவதி மொழிவாம் " எ - து. மேலாகச் சொல்லத்தக்க ஞான முதலிய மூன்றற்குமுள்ள அவதிகளேச் சொல்லுதும், எ-று.

வனிதாதி யெனவே பஞ்சணே, சௌக்கிய போசனம், கந்தம், வஸ்திரம், ஆபரணம், தயிலம், தாம்பூலமும் ; நிலேயாமையெனவே எதிரிட்டுத் தோற்றும் விடயங்கள்யாவும் அநித்தியமாதலும் ; இயமாதிகளெனவே நியமம், ஆசனம், பிராணயாமம், பிரத்தியாகாரம், தாரணே, தியானம், சமாதியும்;ஞானுதியெனவே வயிராக்கியமும், உபரதியுங்கொள்க புறத்தொழில்-பாகிய விடயத்திற் செல்லுஞ் சரியை கிரியைகள். அவதியென்பது அளவு. முற்கூறிய வைராக்கியத்திற்கு விடயங்களிற் றோஷதிருஷ்டி வருவதே காரணமும், அங்ஙனமுண்டான விடயவாசனேயை நீக்குதலே சொரூபமும், அங்ஙனம் நீக்கினவிடயத்திற் பின்னிச்சை பிறவாததே காரியமுமாம். உபரதிக்கு அட்டாங்கயோகஞ் செய்வதே காரணமும், அவற்றில் மனமொடுங்குதலே சொரூபமும், முன்னீக்கின கருமங்களிற் றிரும்ப மயக்கம் வாராததே காரியமுமாம்.

இங்ஙனங் கூறிய வைராக்கியத்தினுல் வர்த்தமானப் பிரதிபந்தமும், உபாதியினுற் பூதப்பிரதிபந்தமும் நீங்குமென்பதாம். 143

(அ - கை.)

நிறுத்தமுறையான் ஞானாதிகட்கு மூன்றவதியின் இலக்கணங்களை யிக்கவி யுணர்த்துகின்றது.

தக்கதே கான்மபா வம்போலப் பிரமந்
தானென்னுந் திண்மைஞா னத்தினுக்கா மவதி
மிக்குபிர மாதிபதந் துரும்பெனவே நினைத்தல்
விளம்புவயி ராக்கியத்திற் கவதிசுழுத் தியன்போற்
றொக்ககரு மங்களனைத் தினையுநினை யாமை
தோன்றுமுப ரதிக்கவதி யாகுமிவை மூன்றும்
புக்கொருவ னடைந்திடுமே லிதுமுன்னம் விடாது
புரிந்தமா தவத்தின்வலி யென்றறிக தெரிந்தே.

(இ - ள.) "தக்க தேகான்ம பாவம்போலப் பிரமந் தானென்னுந் திண்மை ஞானத்தினுக்கா மவதி" எ - து. இயைந்த தேகத்தையே யான் மாவாகப் பாவித்த பாவம்போலப் பிரமத்தையே தானெனப் பாவிக்குந் திடமே ஞானத்திற்கு அவதியாகும்; "மிக்க பிரமாதிபதந் துரும்பென வே நினைத்தல் விளம்பு வயிராக்கியத்திற் கவதி" எ-து. மேலாய சத்திய லோக முதலிய பதப் பிராப்திகளைத் துரும்பாக நினைத்தலே சொல்லப் பட்ட வைராக்கியத்திற்கு அவதியாம்; "சுழுத்தியன்போற் றொக்க கரு மங்களனைத்தினையு நினையாமை தோன்று முபாதிக் கவதியாகும்" எ-து. பல விகற்பமாயுள்ள சேட்டைகள் அனைத்தையுஞ் சுழுத்தி யவத்தையி லிருப்பவனைப்போல நினையாமலிருத்தலே தோன்றப்பட்ட வுபாதிக்கவதி யாகும்; "இவை மூன்றும் புக்கொருவ னடைந்திடுமே லிது முன்னம் விடாது புரிந்த மாதவத்தின் வலியென்றறிகதெரிந்து" எ-து. இங்ஙனங் கூறிய இவை மூன்றையும் ஒருவன் பக்குவத்திற் கியைந்தவாறு புகுந்து அடைவனாயின் இந்த நிலைமை ஜன்மாந்திரங்களிற் றானிடைவிடாது செய்த மகா தவத்தினது பலமென் றாராய்ந்துணர்தி, எ-று.

ஏ அசை. பிரமாதி பதமென்றமையின் பிருதிவி லோக பதப்பிராப்தி பரியந்தமுங் கொள்க. அஞ்ஞான காலத்திற் றேகந் தானாயிருப்பதுபோலப் பிரமந் தானாய் விளங்குதல் ஞானத்திற்கும், பதப்பிராப்திக ளனைத்தினையுந் துரும்பாக வுபேக்ஷித்தல் வைராக்கியத்திற்கும், கருமங்கள் அனைத்தினும் மனம் எழாமையே யுபாதிக்கும் அவதிகளாம்.

ஞானாதி மூன்றனிலைமையின் அளவு கூறியதென்பதாம். 144

(அ - கை.)

முற்கூறிய ஞானாதிகளின் பலம் இனையவெனவும், அவற்றுள் ஞானமே முக்கியமெனவும், ஏனைய இரண்டுங் கவுணமெனவும் இக்கவி யுணர்த்துகின்றது.

குறையகலும் வயிராக முபரதியா மிரண்டுங்
கூடிஞா னங்கூடா தாயின்முத்தி யரிதா
முறுமினிய மிசையுலக பதங்கிடைக்கு ஞான
மொன்றுமடைந் தவையிரண்டு மிலையேனு நிற்க
முறியுமர நெடும்பணேயோன் விழநினைவின் றேனு
முறியவிழல் போலவே தேகாந்த மதனிற்
பெறுவனுயர் முத்தியினை யுடற்கமைந்த வினையாற்
பிறந்திடுந்துக் கானுபவ முளதாத றிண்ணம்.

(இ-ரை) "குறையகலும் வயிராக முபரதியா மிரண்டுங்கூடி ஞானங் கூடாதாயின் முத்தி யரிதாம்" எ-து. சகலகுறைகளுந் தீரத்தக்க வைராக்கியம் உபரதி யென்னப்பட்ட இரண்டும் வாய்த்து ஞானமாத்திரம் வாய்க்காவிடின் ஐக்கியமுத்தியடைத லரிதாகும்; "உறுமினியமிசையுலக பதங் கிடைக்கும்" எ-து.அரிதேனும் எளிதில் வாய்க்கத்தக்க இம்மைக்கு மேலாய இனிய சத்தியலோக முதலிய பதப்பிராப்திகள் கிடைக்கும்; "ஞானமொன்று மடைந் தவையிரண்டு மிலையேனு நிற்க" எ-து ஞான மாத்திரம் அடைந்து அவை யிரண்டையும் அடைகிலனேனும் இருக்கட்டும்; "முறியுமா நெடும்பணையோன் விழநினைவின்றேனு முறிய விழல் போலவே தேகாந்த மதனிற் பெறுவனுயர் முத்தியினை" எ-து. முறிந்து விழற்பாலதாகிய மரத்தின் நீண்டகிளையில் ஏறி நிற்போன் விழுவதற்குத் தனக்கிச்சையின்றேனும் மரம் முறிந்துவிழ அதனோடு தானொக்க விழுதல் போலத் தேகாந்தத்தின்கண் மேலாய ஐக்கிய முத்தியைத் தப்பாம லடைவன், ஆயினும்; "உடற்கமைந்த வினையாற் பிறந்திடுந் துக்கானுபவ முளதாதறிண்ணம்" எ-து. வந்த வுடலுக் கியைந்த வினைகாரணமாகத் தானேவருந் துக்கத்தை யநுபவிக்கும் அநுபவம் வாய்க்குமென்பது சத்தியமே, எ-று.

ஏ அசை. பணை பிராரத்த தேகத்திற்கும், விழல் முத்தியடைதற்கும் உவமித்தல். 'தேகாந்த மதனிற் பெறுவனுயர் முத்தி' என்றமையின் சத்தியோ முத்தியெனவும், 'உடற்கமைந்த வினை' என்றமையின் சஞ்சிதாகாமியம் நீங்கின பிராரத்தவினை மாத்திரமெனவும், 'துக்கானுபவ முளதாத றிண்ணம்' என்றமையின் பிராரத்தத்தால் வருஞ் சுகதுக்கம் அனுபவிப்பனெனவும் பெற்றாம். பெறவே வைராக்கிய உபரதி யில்லாதவன் சுக துக்கம் அனுபவிப்பா னென்பதும், இச்சுக துக்கங்கள் புசித்து நீங்குவதேயன்றி மேல்விளைவிற்கு ஏதுவாகா வென்பதுங் கண்டாம்.

வைராக்கிய முபரதிகட்குப் பதப் பிராப்தியே பலமன்றி முத்தியன் றென்பதும், ஞானமொன்றிற்கு முத்தியே பலமென்பதும், இம்மூன்றுங் கூடியிருக்கிற் சுகதுக்க மின்றிச் சத்தியோ முத்தனுவனென்பதுமாம். 145

(அ-கை.)

சிரவணாதி மூன்றினுல் உதயமான ஞானம் அபரோட்ச மாதற்கு ஏதுவான சமாதி கூறுவான்றொடங்கி, அதற்குச் சாதனமாயுள்ள ஞானபூமி

களின் ஏழின் நாமமும் அவற்றின் இரண்டின் இலக்கணமும் இக்கவி யுணர்த்துகின்றது.

சாற்றரிய சுபேச்சைவிசா ரணைதனுமா னசிசத்
　　வாபத்தி யசஞ்சத்தி பதார்த்தாபா வனேயே
மேற்றுரிய காமியெனு மிவற்றினேமூ தறிஞர்
　　விளங்குசத்த ஞானபூ மிகளென்ப ரவற்றுட்
டோற்றிடுநான் மூடனு விருந்தகா ரணமென்
　　சுருதிகுரு வாலறிவ லெனநினைதல் சுபேச்சை
மாற்றறிய சுருதிகுரு வாற்சிறிது தோன்றும்
　　வைராகத் துறுதல்சதா சாரவிசா ரணையே.

(இ - ள்.) "சாற்றரிய சுபேச்சை விசாரணை தனுமானசி சத்வா பத்தி யசஞ்சத்தி பதார்த்தாபாவனையே" எ-து. சொல்லற்கரிய சுபேச்சை, விசாரணை, தனுமானசி, சத்வாபத்தி, அசஞ்சத்தி, பதார்த்தா பாவனை; "மேற்றுரியகாமியெனு மிவற்றினை மூதறிஞர் விளங்கு சத்த ஞான பூமிக ளென்பர்" எ-து. மேலாய துரியகாமி யென்னப்பட்ட இவைகளைப் பேரறி வையுடைய சத்துக்கள் விளங்கா நின்ற ஞான பூமிக ளேழெனக் கூறுவர்; "அவற்றுட் டோற்றிடுநான் மூடனு யிருந்த காரணமென் சுருதி குருவா லறிவலென நினைதல் சுபேச்சை" எ-து. அவ்வேழு பூமிகளுள் உண்மை போற் றோற்றுகின்ற என்னை யானறியாமல் மூடனுயிருந்த காரணம் யாதாலோ? யாதுபற்றியோ? அதனைச் சுருதியினுலுங் குருவினுலும் ஆராய்ந் தறிவனென்று நினைப்பதே சுபேச்சையெனப் படுவதாம்; "மாற் றரிய சுருதி குருவாற் சிறிதுதோன்றும் வைராகத் துறுதல் சதாசார விசா ரணை" எ-து. நீக்கற்கரிய சுருதி குருவினுற் கிஞ்சித்துத் தோன்றும் வை ராக்கியத்தா லெய்துவதாகிய சதாசாரப் பிரவிர்த்தியே விசாரணையெனப் படுவதாம், எ-று.

ஏ அசை. ஞானபூமி—ஞானம் விளைதற் கேதுவான ஸ்தானம். ஆலென்பதைச் சுருதியினுங் கூட்டிஞம். நிஷ்காம புண்ணிய பரிபாகத்தாற் சுதந்தரமா யுதித்த ஞானம் அவ்வியத்தமா யிருந்து அதைக்கொண்டு விட யங்க ளியாவையுந் துக்கமெனக் கண்டும் தத்தரிசனம் வியக்தப்படா திருந் தது யாதுகாரணமென்பார் 'தோற்றிடு நான் மூடனு யிருந்த காரணமென்' எனவும், இவ்வறியாமையை நீக்கும் ஏதுவைக்கொண்டு நீக்கக் கருதினு னென்பார் 'சுருதி குருவா லறிவல்'எனவும், அங்ஙனமுள்ள துக்கத்தை நீக் கிச் சுகத்தை விரும்பினு னென்பார் 'சுபேச்சை' எனவும், மஹா வாக்கி யத்தினுலும் பிரமோப தேசத்தினுலும் விளங்கும் பரமசுகஞ் சிறிது உதய மாமென்பார் 'சுருதி குருவாற் சிறிது தோன்றும்'எனவும், அதனுற் பிரமாதி பதந் துரும்பாகத் தோன்றும் நிராசையுண்டாமென்பார் 'வைராகத் துறுத ல்' எனவும், அதனுல் ஆத்மாநாத்ம விவேகஞ்செய்து அநாத்மாவை நீக்கி

யாத்மாவைப் பூரணமாக விசாரித்தா னென்பார் 'சதாசார விசாரணை' என வுங் கூறினர். **146**

(அ - கை.)

ஏனையவற்றுள் நான்கின் இலக்கணமிவையவென விக்கவி யுணர்த்து கின்றது.

மருவலுறு சுபேச்சைவிசா ரணைவலியால் விடய
வலியறுத லுன்றனுமா னசியவற்றின் பயில்வால்
விரவுநன வாயவுல கினைக்கனவென் றெண்ணி
மெய்த்தவான் மாவுண்மை கருதல்சத்வா பத்தி
பரவலுறு முலகுதோன் றாதுசுழுத் தியன்போற்
பகரறிவு மாத்திரையாய் நிற்றலசஞ் சத்தி
யொருவிவா சனையனைத்து மிகுதுயிலோன் போல
வுயிரானந் தத்தொடுங்கல் பதார்த்தாபா வனையாம்.

(இ - ள்.) "மருவலுறு சுபேச்சை விசாரணை வலியால் விடயவலி யறுதலுன் றனுமானசி" எ-து முன்னர் வாய்த்த சுபேச்சை விசாரணை யென்னும் இரண்டின் வலிமையால் விடய வலிமை நசித்தல் யாதோ, அதுவே தனுமானசி யெனப் படுவதாம்; "அவற்றின் பயில்வால் விரவு நனவாய வுலகினைக் கனவென்றெண்ணி மெய்த்த வான்மா வுண்மை கரு தல் சத்வாபத்தி" எ-து. அம்மூன்றின் அப்பியாச வலியால் மிசிரிம்பித் துள்ள சாக்கிரப் பிரபஞ்சத்தைக் கனவாக நினைத்து யதார்த்தமான ஆன்மா வின துண்மை வடிவம் யாதோவென அதனைக் காணக்கருதல் சத்துவா பத்தி யெனப்படுவதாம்; "பரவலுறு முலகு தோன்றாது சுழுத்தியன்போற் பகரறிவு மாத்திரையாய் நிற்றலசஞ்சத்தி" எ-து. நீக்கமின்றிப் பரவிய வுலகென்பது சற்றுந் தோன்றாது சுழுத்தி யவத்தை யுடையவனைப்போலச் சொல்லப்பட்ட அறிவுமாத்திரமாக நிற்றல் அசம்சத்தி யெனப்படுவதாம்; "ஒருவி வாசனை யனைத்து மிகுதுயிலோன்போல வுயிரானந்தத் தொடுங் கல் பதார்த்தா பாவனையாம்" எ-து. பூர்வ விடயவாசனை யனைத்தையும் நீக்கி யதிக நித்திரையுடையோனைப்போல, ஆன்மாவானது தன தானந் தத்தி லொடுங்குவதே பதார்த்தாபாவனை யெனப்படுவதாம், எ-று.

உலகைச் சங்கற்பவடிவெனக்காட்ட நனவாய வுலகென்றார். வேறின் மையின் ஆன்மாவை யானந்த மென்றாம். ஆமெனலைக் கடைநிலைத் தீபக மாக்குக. விடயவலி யறுதல் விடயாசத்தி நீக்கம்; நீங்கவே, மனஞ் சிறுகு மெனக் கொள்க. கருதல், நிற்றல், ஒடுங்கலென்பன ஒரு பொருட்கிளவிக ளாம்.

முற்கூறிய இரண்டு பூமியின் அப்பியாச முதிர்ச்சியினு லென்பார் சுவேச்சை விசாரணை வலியாலெனவும், அதனால் விடய அவாவிற்குச் சீர ணம் வந்ததென்பார் விடயவலி யறுதலெனவும், அதனால் மனம் அணுத்

துவமாய்க் குறுகியதென்பார் தனுமானசி யெனவும், இங்ஙனம் அறிவு வளர்தலும் மனஞ் சிறுகலுமாகப் பழகி வருதலென்பார் அவற்றின் பயில் வாலெனவும், அதனாற் சாக்கிரத்தில் நிச்சயமாகத்தோற்றப்பட்ட திருசியங் களைச் சொப்பனத்தைப்போல மித்தையாகக் காண்பானென்பார் நனவாய வுலகினைக் கனவென் றெண்ணி யெனவும், இங்ஙனம் எண்ணியவிடத்து ஆத்மசத்தைத் தரிசித்தானென்பார் மெய்த்த ஆன்மா வுண்மை சருதல் சத் வாபத்தியெனவும், இவ்வனுபவத்தினாற் சொப்பனப் பிரபஞ்சம் மனதே யெனக் கண்டவிடத்து அச்சொப்பனந் தோன்ருது மனமாத்திரமாய் நிற் பதுபோல முன் கனவெனக்கண்ட வுலகங் காண்பானாகிய திருக்கு மாத்திர மாய் நிற்குமென்பார் உலகு தோன்ருது சுழுத்தியன்போற் பகாறிவு மாத் திரையாய் நிற்றல் அசம்சத்தி யெனவும், இங்ஙனம் நிற்றலே வாசனுக்ஷய மாய்ப் பிரமாநந்தம் வெளிப்படுமென்பார் ஒருவி வாசனை யனைத்தும் மிகு துயிலோன்போல வுயிராநந்தத் தொடுங்கலெனவும், இப்போதாநந்த மான விடத்துச் சர்வமுந் தன்மயமாய் விளங்குமென்பார் பதார்த்தாபாவனை யெனவுங் கூறினர். 137 - வது கவி முதல் இதுகாறு முள்ளகவிகள், நிதித் தியாசனத்தைப்பற்றிக் கூறியனவாம். 147

(அ - கை.)

மற்ருென்றின் இலக்கணத்தையும், இனிச் சமாதி வகுப்பின் பெயரை யும் இக்கவியுணர்த்துகின்றது.

உண்டிலையென் ருமலகங் கிருதிநிரங் கிருதி
யுருமலறி வுருவாய வத்துவித பதத்துட்
கண்டொரு வறுங்குடம்போ லுட்புறஞ்சூ னியமாங்
கதிதுரிய காமியா முபாதியை யடைந்து
கொண்டிலக லுறுதிருசி யானுவே தம்பின்
கூறலுறு சத்தானு வேதநிரு விகற்ப
மெண்டருசட் சமாதிகளாம் புறமொட்க மென்னு [வாம்.
மிருபேத மடைந்தவற்றை முறையினிவண் மொழி

(இ - ள.) "உண்டிலை யென்ரும லகங்கிருதி நிரங்கிருதி யுருமலறி வுருவாய வத்துவித பதத்துள்" எ-து உண்டென்றும் இல்லையென்றுஞ் சொல்லாமல் அகவிவகாரத்தையும் புறவிவகாரத்தையும் நிக்ரகித்து அறிவே வடிவா நின்றுள்ள அத்துவித பதத்தினுள்; "கண்டொரு வறுங் குடம் போ லுட்புறஞ் சூனியமாங் கதி துரிய காமியாம்" எ-து. அனுபவமாகக் கண்டது ஓர் வறுங் குடம்போல அகம்புற மென்பதின்றிச் சூனியமா நின்ற நிலையாதோ, அதுவே துரிய காமியெனப் படுவதாம்; "உபாதியை யடை ந்துகொண் டிலகலுறு திருசியானுவேதம் பின் கூறலுறுசத்தானுவேத நிரு விகற்பம்" எ-து. இங்ஙனமாய வுபாதியை யடைந்துகொண்டு விளங்கா நின்ற திருசியானுவித்தம், பின் கூறப்பட்ட சத்தானுவித்தம், நிர்விகற்ப

மெனற்கியைந்த; “ எண்டரு சட்சமாதிகளாம் புறமொடகமென்னு மிரு பேத மடைந்தவற்றை முறையி னிவண் மொழிவர்ம் ” எ-து, புறம் அக மென்னும் இரண்டு பேதத்தால் எண்ணத்தக்க சட்சமாதிகளாகிய இவற்றை யடைவனுகலின் இவைகளை முறையேயிவ்விடத்தெடுத்துக் கூறுதும்,எ-று.

பொருள் நோக்குப்பற்றி அடைந்தென்பதை யடைவனுகலி னென்றும். நிரகங்கிருதி யென்பது நிரங்கிருதியெனக் கெடுதல் விகாரமாயிற்று. புறமொ டகமென்றமையிற் புறத்தின் மூன்றும், அகத்தின் மூன்றுமாகச் சட்சமாதியாம் இவ்வனுசந்தானந் திருசியத்தை யனுசரித்து வருதலால் திருசியானுவேத மெனவும், திருக்குவானசத்தை யனுசரித்து வருதலால் சத்தானுவேதமெனவும், இவ்விரண்டையுங் அனுசரியாமற் சுவயமாய் விகற்பமின்றிச் சச்சிதாநந்தமாய் வருவது நிருவிகற்பமெனவும், திருசியத்திற் றன்னைக் காண்பது புறமெனவும், தேகாதி யகக்கரணத்திற் றன்னைக் காண்பது அகமெனவுங் கொள்க.

முற்கூறிய சிற்சுவானுபவத்தினுல் உண்டிலை எனவும், பாகியாந்தர மென்பன முதலிய பேத மியாவுமின்றிச் சின்மாத்திரமான அத்துவித ஸ்வரூபத்தைத் தவிர மற்றென்று மில்லாததே துரியாதீதமென்பார் துரிய காமியாமெனவுங் கூறினர்.

சரியையாதி மூன்றுங் கடந்த ஞான பாதத்திற்குச் சாதனமான சுபேச்சை விசாரணை தனுமானசி யென்கின்ற மூன்றும் அப்பியாச பூமியெனவும், சத்துவாபத்தி அசம்சத்தி பதார்த்தாபாவனை துரியமென்கின்ற நான்கும் அனுபவ பூமியெனவும், இவற்றி னிரலே பிரமவித்து பிரமவரன் பிரமவரியான் பிரமவரிட்ட னெனல் சீவன் முத்தர்களது தாரதம்மியங்களெனவும், இன்னும் இவ்வனுபவமாகிய புருடனுக்கு முற்கூறிய மூன்று பூமியுஞ் சாக்கிரமும், நான்காம் பூமி சொப்பனமும், ஐந்தாம் பூமி சுழுத்தியும், ஆறும் பூமி துரியமும், ஏழாம் பூமி துரியாதீதமு மெனவுங் கொள்க. இவை அப்பியாசத்திற் றாரதம்மியமாத லன்றியும் அனுபவத்தினுந் தாரதம்மிய மிருப்பதைக்கண் டிவ்வவதிகட்கு அதீதமாகவேண்டி இஞ்ஞான பூமியின் இலக்கணங்களை யுணர்த்தியவாறும் 148

(அ - கை.)

மேல் நிறுத்த முறையானே புறச்சவ்விகற்ப சமாதியின் இலக்கண மினையதென இக்கவியுணர்த்துகின்றது.

கடாதிவிட யத்தினிலொன் றினைக்குறித்து நாம
கற்பனையோ டுருவமெனு மாயைதன் றிறத்தைத்
தடாதுவிடுத் தத்திபா திப்பிரிய மென்னுஞ்
சச்சிதா நந்தமாம் பிரமத்தின் றிறத்தை
விடாதனுசந் தானஞ்செய் திடுதலே புறத்து
மெய்த்திருசி யானுவே தப்பெயர்கொள் கின்ற

கெடாததொரு சவ்விகற்ப சமாதியென லாகுங்
 கிளர்ந்தபுறச் சத்தானு வேதமது கிளப்பில்.

(இ - ரை.) "கடாதி விடயத்தினி லொன்றினைக் குறித்து நாமகற் பனையோ டுருவமெனு மாயை யதன் றிறத்தைத் தடாதுவிடுத்து" எ-து. கட முதலிய விடயங்களி லொன்றைக் குறித்துக்சொல்லும் நாமமும்,உரு வமும் என்னும் கற்பனையாகிய மாயா காரியங்களையும், அம்மாயையையும் அதன் வலியையும் தடையின்றி விடுத்து, "அத்திபாதிப் பிரியமென்னுஞ் சச்சிதாநந்தமாம் பிரமத்தின், றிறத்தைவிடாதனுசந்தானஞ்செய்திடுதலே" எ-து. அத்திபாதிப் பிரியமென்னத்தக்க சச்சிதாநந்த சொரூபமாகிய பிர மத்தின் யதார்த்த நிலையை விடாது அனுசந்தானஞ் செய்து வருதலே; "புறத்துமெய்த் திருசியானு வேதப்பெயர் கொள்கின்ற கெடாததொரு சவ்விகற்ப சமாதி யெனலாகும்" எ-து. புறத்தில் மெய்யான திருசியா னுவித்தப் பெயரைக் கொள்கின்ற வென்றுங் கெடாததாகிய வொப்பற்ற சவ்விகற்ப சமாதியெனப் படுவதாம்; "கிளர்ந்த புறச் சத்தானு வேதமது கிளப்பில்" எ-து. முற் கவியிற்கூறிய புறச் சத்தானுவித்தத்தைக் குறித் துச் சொல்லுமிடத்தில், எ-று.

காணப்பட்ட திருசியங்களின் மாயையின் றன்மையான நாமரூபத்தை நீக்கிப் பிரமாம்சத்தால் யதார்த்தமாக விளங்கிய சச்சிதாநந்தமாய்ப் பழக வேண்டுமென்பார் கடாதிவிடயங்களில் அனுசந்தானஞ் செய்தலெனவும், அங்ஙனஞ் செய்தல் பாகியத்திலென்பார் புறத்தெனவும், அது திருசி யத்தை யனுசரித்து வருதலென்பார் திருசியானு வேதமெனவும், அங்ங னஞ் செய்தல் விடயங்களின் வேறுபாடென்பார் சவ்விகற்ப சமாதியென வுங் கூறினர்.

புறம்பிலுள்ள விடயங்களின் நாமரூப திருஷ்டியின்றிச் சச்சிதாநந்த திருஷ்டியாகப் பழகவேண்டுமென்பதாம். 149

(அ - கை.)

மேல் நிறுத்த முறையால் ஏனையவற்றுட் புறச்சத்தானுவித்த முதலிய மூன்று சமாதியின் இலக்கணம் இனையவென இக்கவியுணர்த்துகின்றது.

சச்சிதா நந்தவுரு வாகுவதே பிரமந்
 தானெனவே தியானித்த லதுவாகு மென்க
விச்சமா திகள்பயின்ற வலியினாற் றோன்று
 மிரும்பிரமா நந்தநிலை தனின்மனஞ்சென் றொடுங்கி
நிச்சலமா யலையில்கடல் போலிருத்தல் புறத்து
 நிருவிகற்ப சமாதியா மனேகதகா மாதிக்
கச்சமறு கரிதானென் றெண்ணுதலுட் டிருசி
 யானுவே தப்பெயர்கொள் சவ்விகற்ப சமாதி.

(இ - ரை. " சச்சிதாநந்த வுருவாகுவதே பிரமந் தானெனவே தியானித்த லதுவாகு மென்க " எ-து. சச்சிதாநந்த சொரூபமாக விளங்குவ தியாதோ, அதுவே பிரமமெனப்படலால் அதனைக்கண்டு அது தானென்றேவிடாது தியானித்தலே முற்கூறிய சத்தானு வித்தமாமெனக்கொள்க; " இச்சமாதிகள் பயின்ற வலியினற் றேன்றுமிரும் பிரமாநந்த நிலைதனின் மனஞ் சென்றொடுங்கி " எ-து. இங்ஙனமாய இச்சமாதிகளில் இடைவிடாது பயின்றுவந்த வலியினிலைமையால் எழும் மேலாய பிரமாநந்த நிலையில் மனமானது சென்றொடுங்கி; " நிச்சலமாயலையில் கடல்போலிருத்தல் புறத்து நிருவிகற்ப சமாதியாம் " எ-து. யாதோர் சேட்டையுமின்றி நிஸ்தரங்கசமுத்திரம்போ லமைதிபெற் றிருப்பதே புறத்து நிருவிகற்ப சமாதியெனப்படுவதாம்; "மனோகத காமாதிக் கச்சமறு கரிதானென் றெண்ணுதலுட்டிருசி யானுவேதப் பெயர்கொள் சவ்விகற்ப சமாதி ' எ-து. மனதிலுள்ள காமக்குரோதாதிகளைப் பற்றிக் கலங்கும் அச்சமறுற்பாலதாகிய சாட்சியே தானென்றெண்ணுதல் அகத்திருசியானுவித்தமெனப் பெயர் கொண்ட சவ்விகற்ப சமாதியெனப்படுவதாம், எ - று

முன் அனுசந்தித்துவந்த சச்சிதாநந்தமே பிரம சத்தென அனுசந்தித்து வருதலே புறச் சத்தானு வேதமெனவும், இவற்றால் உதயமான ஆநந்தத்தில் மனங் கரைந்து நிற்றல் புறத்து நிருவிகற்ப சமாதியெனவும், இத்தேகாதி யந்தக்கரணங்களால் வருங் காமக் குரோதாதிகளின் சேட்டைக்குத் தான் சாட்சியாய்க் காண்பதை மனோகத காமாதிக்குக் கரிதானெனவும், இஃதகவிடயத்தில் அனுசந்தான மாகலின் உட்டிருசியானு வேதமெனவும், அது தனக்கு வேறுபாடா யிருத்தலின் உட்சவ்விகற்ப சமாதியெனவுங் கூறினர்.

சச்சிதாநந்தமே பிரமமாகவும், அதனால் உதயமான பிரமாநந்தத்தில் மனங் கரைவதும் அகத்திலுள்ள சகல தத்துவங்களுக்குந் தான் சாட்சியாயிருப்பதுமாகவும், பழகவேண்டுமென்பதாம். 150

(அ - கை.)

அகச் சத்தானுவேத முதலிய இரண்டு சமாதிகளின் இலக்கணமினையவெனவிக்கவி யுணர்த்துகின்றது.

சங்கமறு சச்சிதா நந்தவொளி யுருவந்
தானெனச்சிந் தித்திட லுட் சத்தா னு வேதம்
பொங்குறுதன் னனுபூதி ரசந்தோன்று மதனாற்
புகன்றதிரு சியஞ்சத்த மெனுமிரண்டு மகன்றே
யிங்கசைவி றீபமெனப் பந்தமற விருத்த
லிலங்குமக நிருவிகற்ப சமாதியிவ்வா றுனுந்
தங்கலற வொழுகுமியோ கிக்குமன மெங்கே
சரிக்குமாண் டாண்டெலாஞ் சமாதியென லாமே.

(இ - ரை.) "சங்கமறு சச்சிதாநந்த வொளியுருவந் தானெனச் சிந் தித்திட லுட்சத்தானுவேதம்" எ-து. அசங்கமா நின்றுள்ள சச்சிதாநந்த சொப்பிரகாச வடிவமே தானெனச் சிந்தித்திடுதல் யாதோ, அதுவே யகச் சத்தானு வித்தமெனப்படுவதாம்; "பொங்குறு தன் னனுபூதி ரசந்தோன்று மதனுற் புகன்ற திருசியஞ் சத்தமெனு மிரண்டு மகன்று" எ-து. மேலிடு கின்ற தன தனுபூதி ரசந்தோன்றுங் காரணத்தான் முற்கூறிய சத்தானு வித்தந் திருசியானுவித்த மெனப்படும் இரண்டும் ஒருங்கே யகன்று; "இங்கசைவி றீபமெனப் பந்தமற விருத்த விலங்குமக நிருவிகற்ப சமாதி" எ-து. இங்கே யசைவில்லாத தீப மெங்ஙனமோ, அங்ஙனமே பந்த சம்பந்த மற்றிருத்தலே விளங்காநின்ற அக நிருவிகற்ப சமாதியெனப்படுவதாம்; "இவ்வாருனுந் தங்கலற வொழுகு மியோகிக்கு மனமெங்கே சரிக்குமாண் டாண்டெலாஞ் சமாதி யெனலாம்" எ-து. இங்ஙனமாய ஆறுவிதச் சமாதி யினுலும் யாதொன்றினும் பற்றுதலற வொழுகும் யோகீசுவரனுக்கு அவன் மனம் எங்கெங்குச் செல்லுகின்றதோ, அந்தந்த இடமெல்லாஞ் சமாதி யெனக் கூறலாம், எ-று.

ஏ அசை. சங்கத் தியாகமாய்த் தனித்து விளங்கிய சச்சிதாநந்தமே ஆத்மா வெனவும், இச்சிந்தனம் அகத்தில் அனுசரித்து வருதல் அகச் சத் தானு வேதமெனவும், அவற்ருலுண்டான ஆத்மாநந்தத்தின் முன் பழகின இரண்டும் நீங்கி மனங்கரைந்து நிச்சலமாய் நிற்பதே அகநிருவிகற்ப சமாதி யெனவும், இவற்ருன் இவன் மனம் ஆநந்தவடிவமாய் நிற்றலின், சஞ்ச ரிக்கும் ஆண்டாண்டெலாஞ் சமாதியெனவும் கூறினர்.

வினு:—திருசியானு வேதத்தையுஞ் சத்தானு வேதத்தையுஞ் சவ்வி கற்ப சமாதியென வொன்ருய்ச் சொல்வதுயாதினுல்?

விடை:—நாம ரூபமான திருசியத்தை விகற்பித்துச் சச்சிதாநந்தத் தைக் கிரகித்தலினுலும் சச்சிதாநந்தமே பிரமமெனச் சிந்திக்கும் பேத மிருத்தலினுலும் இவ்விரண்டிற்கும் ஒரே நாமம் வந்ததென்க.

ஆன்மா ஆநந்தவடிவ மென்றதற்கு மேற்கோள் "மனநி றைந்திடி னமுதமாய் நிறைந்திடும் வையம்" என்னும் வாசிட்டக் கவியாம்.

புறச் சத்தானுவித்த சமாதி மூன்றுந் தற்பத சோதனையாம்; அவற் றில் முன்னேய இரண்டும் வாச்சியார்த்தமான ஈசனேயும், பின்னேய ஒன் றும் லட்சியார்த்தமான பிரமத்தையும் விளக்கும். அகச் சமாதி மூன்றுந் துவம்பத சோதனையாம்; அவற்றில் முன்னேய இரண்டும் வாச்சியார்த்த மான ஜீவனேயும், பின்னேயவொன்றும் லட்சியார்த்தமான கூடஸ்தனேயும் விளக்கும். இவ்விலட்சியார்த்தமிரண்டும் ஒன்றேயென்னும் அனுபவ முள்ளவனே சதா சமாதியையுடையவனுமென்பதாம். 147வது கவி முதல் இதுகாறுமுள்ள கவிகள் சமாதியைப் பற்றியனவாம். 151

(அ - கை.)

முற்கூறிய சமாதிகளால் அனுபவமான ஞானத்திற்குப் பல முன் பொதுவாகக் கூறினதன்றி, அதன் சிறப்பைத் துக்காபாவமுதனான்காகத் தொகுத்தும் அவற்றில் முதலொன்றை நான்காக வகுத்துங் கூறுவான் றொடங்கி, அவற்றின் நாமமும் அவைகளில் துக்கானுபவந் தோன்ற இக லோக துக்க இலக்கணமும் இக்கவி யுணர்த்துகின்றது.

தக்கமா ஞானபல நான்குதுக்கா பாவஞ்
சருவகா மாப்தியொடு கிருதகிருத் தியமே
தொக்கபிராப் திப்பிராப் பியங்களெனு மிவற்றுட்
சொல்லியதுக் காபாவ மிகபரத்தா லிரண்டாம்
பொய்க்குமோர் தூலவுடம் பெழிலொழிதீ நாற்றம்
புகுபிணிகள் முதலனவுங் காரியதே கத்து
மிக்ககா மாதியுங்கா ரணத்தினிலவ் வாதி
வியாதிகட்கு வித்தாம்வா சனையுமிகத் திடும்பை.

(இ - ரை.) "தக்கமா ஞான பல நான்கு துக்காபாவஞ் சருவ காமா தியொடு கிருத கிருத்தியமே தொக்க பிராப்திப் பிராப்பியங்களெனு மிவற் றுள்" எ - து. தகுந்த மேலாய ஞானபலன் நான்குளவாம்; அவை துக்கா பாவம், சர்வ காமாப்திகம், கிருதகிருத்தியம், மிகுந்த பிராப்திப் பிராப்பிய மென்பன. இவ்வாறு கூறியவற்றுள்; "சொல்லிய துக்காபாவ மிக பரத்தா லிரண்டாம் பொய்க்குமோர் தூலவுடம் பெழிலொழி தீ நாற்றம் புகு பிணிகள் முதலனவும்" எ - து. முற்கூறிய துக்காபாவமென்பது இகமும் பரமும் என்னும் ஏதுக்களால் இரண்டு விதமா யிருக்கும்; அவற்றுள் நசிக்கத்தக்க ஓர் தூல வுடம்பினில் குரூபத்துவமும், துர்க்கந்தமும், இடை விடாது வந்துகொண் டிருக்கும் வியாதிகளும் இவை போல்வனவும்; "காரிய தேகத்து மிக்க காமாதியுங் காரணத்தினி லவ்வாதி வியாதிகட்கு வித்தாம் வாசனையு மிகத் திடும்பை" எ - து. சூட்சும தேகத்தில் மிகுந்த காமக் குரோத முதலியனவும், காரண தேகமாகிய அவித்தையில் அங் ஙனமாகக் கூறிய ஆதிவியாதிகளுக்குப் பீசமாநின்றுள்ள பூர்வவாசனையுமே யிகலோக துக்கமாம், எ - று.

பொய்க்கு மென்பது ஆசெதுகை. ஆமென்பது எஞ்சி நின்றது. துக்காபாவம் - துக்கமின்மை; சர்வகாமப்தி - யாவினும் நிறைந் திருக் கின்ற சுகத்தையடைதல்; கிருதகிருத்தியம் - செய்யவேண்டிய சாதனங்க ளனைத்துஞ் செய்துமுடிந்தமை; பிராப்திப் பிராப்பியம் - அடையவேண் டிய பொருளையடைதல். துக்காபாவம் இகபரத்தால்இரண்டென்றமையின், துக்கமும் அங்ஙனமே யிரண்டாயிற்று. பிணிகள் முதலன வென்றமையின், வாத பித்த சிலேத்துமங்களாலும், விஷ ஸ்பரிச முதலனவற்றிற்குக் கீறிப் பாய்ச்சல் முதலியவற்றாலுந் தூலதேகத்திற்குவருந் துன்பங்களும், காமாதி

யென்றமையின், இராகத் துவேஷங்களாற் சூக்ஷும தேகத்திற்கு வருந் துன்பங்களும், வித்தாம் வாசனை யென்றமையின், இவ்விரண்டிற்குங் காரணமான வாசனையாற் காரணதேகத்திற்கு வரும் துன்பங்களுமெனக் கொள்க. கொள்ளவே, இத்தூலாதி மூன்று தேகங்களால்வருந் துன்பங் களே யிகலோக துக்கங்களாயின.

இக லோக துக்காபாவம் வருவிப்பான் கருதி, இவ்விதத் துக்கம் நீங் கும் நிமித்தம் இம் மூன்று சரீரங்களால் வருந் துன்பங்களைத் தரிசிப்பித்த தென்பதாம். 152

(அ - கை.)

இக லோக துக்காபாவமும், பரலோக துக்கமுமாகிய இவ்விரண்டின் இலக்கணம் இனையவென இக்கவி யுணர்த்துகின்றது.

மித்தையெனு மாயாகா ரியவுடம்பா திகளின்
வேறுய துரியஞா னத்தின்மே லாக
வைத்தவொரு போகபோத் திருக்களிலா மையினுன்
வரஞானிக் கவ்விடும்பை மூன்றுமிலா திருத்தல்
பொய்த்தவிக லோகதுக்கா பாவமென லாகும்
புண்ணியம்வந் தென்றுபோம் பாவமென நின்ற
சித்தமுறு சிந்தனையே பரலோக துக்கந்
தெரியினெனப் புகன்றிடுவர் திருக்கறுநல் லறிஞர்.

(இ - ரை.) "மித்தை யெனு மாயா காரிய வுடம் பாதிகளின் வேறுய துரிய ஞானத்தின் மேலாக வைத்த" எ - து. மித்தை யெனக் கூறத் தகும் மாயா காரியமாகிய தூல வுடல் முதலியவற்றி னின்று மாறுயுள்ள துரிய ஞானத்தினும் மேலாக வைத்துள்ள; "ஒரு போக போத்திருக்க ளிலாமையினுன் வரஞானிக் கவ் விடும்பை மூன்று மிலா திருத்தல் பொய்த்த விகலோக துக்காபாவ மெனலாகும்" எ-து. ஒரு போகமும் அ த னை யனுபவிக்கும் போக்தாக்களும் வேறின்மையின் மேலாய ஞானவானுக்கு அந்தத் துக்கங்கள் மூன்று மில்லாதிருத்தலே பொய்யா நின்றுள்ள இக லோக துக்காபாவ மெனப்படுவதாம்; "புண் ணியம் வந் தென்றுபோம் பாவ மென நின்ற சித்த முறு சிந்தனையே பரலோக துக்கந் தெரியினெனப் புகன்றிடுவர் திருக்கறு நல் லறி ஞர்" எ-து. புண்ணியமும் பாவமுமாகிய இவ்விரண்டும் என்று வந்து என்றுபோமோ வெனக் கவலையுற்றுநின்ற சித்தத்திற் றங்கிய ஆலோ சனையே விசாரிக்கு மிடத்துப் பரலோக துக்கமென ஐயந்திரிபற்ற நல்ல சத்துக்கள் கூறுநிற்பர், எ - று.

வேதாந்தி யொழிய ஏனையோர் மாயையை யுண்மையெனக் கோட லின் அதை மறுக்க மித்தை யெனும் மாயை யென்றார். அம்மாயையின் உபாதேயமாகிய பூத பௌதிகங்களை யெக்காலத்தும் மித்தையெனற்கு முரண் என்னையென விளக்க 'மாயாகாரிய வுடம்பாதிகளின் வேறுய துரியஞானம்' என்றார். பொய்த்த என்பதில் யகரம் ஆசெதுகை.

வினு:—பரலோக துக்கத்தைக் குறித்து வந்த பாவ வெறுப்பும் புண்ணிய விருப்பும் துன்ப மாவானேன்?

விடை:—இங்ஙனம் இவற்றைக் குறிக்கும் போதே வருமோ, வாராதோ வென மனதிற்கு ஐய மாதலினுலும், அங்ஙனங் கிடைப்பினும் அது மிக்க துக்கத்தைப்போலத் தூலதேகத்திற்குச் சுரமாதி நோய்களினுலும், சூட்சுமதேகத்திற்குக் காமநோயாதி வனிதாதி போகங்களினுலும், காரணதேகத்திற்கு ஆதிவியாதி வாசனைகள் நிறைந்திருப்பதினுலும் அவை துன்பமே யாயின வென்க.

வினு:—அற்றேல், வனிதாதி போகங்களை யனுபவிக்கும் இன்பமுந் துன்பமாயின தென்னை?

விடை:—துக்க ரூபமான விஷய இன்பமுந் துக்கமே யன்றி மற்றொன்ருகாமையாற் றுக்கமேயா மென்க.

துன்ப வடிவமான சரீரத்திரயங்களையும் அவற்றை யனுபவிக்கும் அகங்காரான்மாவையும் நேதிகளைந்து, மேற்சேடித்திருந்த பிரத்தியகான்ம சொரூப சுகத்திலிருப்பதே யிகலோக துக்காபாவ மெனவும், இம்மையிற் செய்த பாவம் எங்ஙனம் நீங்கும், மறுமைக்கு வேண்டிய புண்ணியம் எங்ஙனம் உண்டாகுமெனக் கருதிச் சர்வப் பிராயச்சித்தத்தையும் முதற் செய்வதனேடு தேகாந்தத்திற் பரலோகத்தை விரும்பி வருந்துவதே பரலோக துக்கமெனவும் உணர்த்திய தென்பதாம். 153

(அ - கை.)

ஏனைய பரலோக துக்காபாவம் இனையதென இக்கவி யுணர்த்துகின்றது.

ஞானநிலை யடைதலுந்தா மரையிலையி னீர்போன்
ஞானியிரு வினையுமுறு மையினுலிந் தனத்திற்
றீநணுகு மனலில்விற கிலாததுபோற் கருமச்
செயலிலவ னுமவனி லஃதிரா மையினுன்
மானழலுண் வனத்திலுறு ததுபோல ஞான
மயனைவினை யாவுமுறு மையினுலச் சிந்தை
தானவனி லெழாதிருத்த றனையுரைப்பர் மேலோர்
தக்கபர லோகதுக்கா பாவமென வன்றே.

(இ - ரை.) "ஞான நிலை யடைதலுந் தாமரையிலையி னீர்போன் ஞானி யிருவினையு முருமையினுல்" எ - து. ஆத்ம ஞானத்தை யடைந்த மாத்திரத்தில் தாமரை யிலையில் நீர் எங்ஙனமோ, அங்ஙனமே, ஞானவான் நல்வினை தீவினை யென்னும் இரண்டையு முறப் பெருமையினுலும்; "இந்தனத்திற் றீநணுகுமனலில் விறகிலாததுபோற் கருமச்செயலி லவனு மவனிலஃதிராமையினுல்" எ - து. விறகில் அக்கினி யிருக்கும், அக்கினி

யிலோ விறகு கிஞ்சித்து மிராது; அங்ஙனமே கன்மானுஷ்டானங்களில் அவனிருப்பவன்,அவனிடத்திலோ அந்தக் கன்மானுஷ்டானங் கிஞ்சித்து மிராது. இங்ஙனமாய எதுவினுனும்; "மானழலுண் வனத்தி லுறுதது போல் ஞானமயனே வினையாவு முறுமையினுல்" எ-து. தீப்பற்றி யெரியும் வனத்தில் மிருகங்கள் எங்ஙனம் நிலையுறுவோ, அங்ஙனமே சற்றுங் கலக்கமுறுது அறிவே வடிவமா விளங்குபவனே யெவ்விதமான வினையுங் கிட்ட அணுகாமையினுனும்; "அச்சிந்தைதா னவனிலெழா திருத்தறனே யுரைப்பர் மேலோர் தக்க பரலோக துக்கபாவமென" எ-து. அந்தப் பரலோக சிந்தை யவனிடத்தில் எழா திருக்கும் நிலையைச் சத்துக்கள் அடையத்தக்க பரலோக துக்காபாவமெனக் கூறுநிற்பர், எ-று.

அன் று ஏ அசைகள். சிந்தைதானெனலேச் சிந்தையேயெனத் தேற்றமாக்கினுமமையும். இனவெதுகையாதலின் தீ நணுகுமென்முர்.உறுமையினுல், இராமையினுல், உறுமையினுல் அவனில் அச்சிந்தை யெழாதென முடிக்க. பரலோக மெஞ்சி நின்றது; அதைக் குறிக்க அச்சிந்தையென்முர். ஞானிக்குக் கமல பத்திரத்தையும், அக்கினியையும், வனத்தையும்; வினைக்குச் சலத்தையும், விறகையும், மானையும் உவமித்த வாறும்.

வினு:—இங்ஙனங் கூறிய வினைகள் எங்ஙனம் நீங்கின ?

விடை:—அக்கினியினுல் எரிக்கப்பட்ட விறகு அவ்வக்கினி மயமாய் நீங்கினதுபோல, முன்னுள்ள சஞ்சித வினை ஞானத்தால் எரிக்கப்பட்டு ஞானமயமாய் நீங்கிற் றென்க.

வினு:—பின்னுள்ள ஆகாமிய வினைகள் நீங்குவ தெங்ஙனம் ?

விடை:—காடாக்கினியா யெரிகின்ற வனத்தில் மிருகாதிகள் உண்டாதலும் வருதலும் இல்லையானற்போல, ஞானமயமாய்ப் பிரகாசிக்கின்ற சத்துக்களிடத்தில் அவ்வினைகளுண்டாதலும் வருதலு மில்லையென்க.

வினு:—அற்றேல், அவ்வினைகள் எரியுமென்றும் வாராவென்றுங் கூறினமையின், அவற்றிற் கோர் சொரூப முண்டோ ?

விடை:—அவை தனது தொழிலேயன்றி யவைகட்கு ஓர் சொரூப மின்றென்க. அவை தனது தொழிலாகலின் றனது சங்கற்பம் நீங்கவே யவை நீங்குமெனவும், அங்ஙனமே ஞான வியாபகமாய் விளங்குமெனவும், அங்ஙனம் விளங்கவே யிவ்வினைகள் உண்டாகாமைக்கு எதுவெனவுங் காண்க.

வினு:—பிராரத்த வினை யனுபவித்தே தீரவேண்டுமென்றது என்னை ?

விடை:—அவ்வினை ஞானேதயமாதற்குமுன்னரே யமைந்தமையாலென்க.

வினு:—அற்றேல், அதனுலுண்டாகும் வினைகள் நீங்குவ தெங்ஙனம்?

விடை:—அவ்விருவினைகளும் இவனைப் புகழ்வார்பால் ஒன்றும், இகழ்வார்பால் ஒன்றுமாக நீங்குமென்க.

வினா:—அற்றேல், இவை யிங்ஙனமிருக்க வினைகளை யொரு முதலாக நினைத்து, அவை இவனை நீங்கிற் புறத்திற் சேருமெனச் சிலர் கூறுவ தென்னை?

விடை:—அவ்வினை பரிபூரண ஸ்வரூபமான தன்னிடத்தில் ஏகதேச சங்கற்பத்தா லுண்டான தென்றறிந்து அதனைத் தனது நிருவிகற்பத்தாற் கரைக்கத் தெரியாத சிற்றறிஞர் அங்ஙனங் கூறுவரென்க.

இங்ஙனங் கூறிய புண்ணியபாவமாகிய இருவினைகளும் நீங்கின விடத்து அவற்றில் சிந்தை யெழாது சின்மாத்திரமாய் விளங்குகின்றதே பரலோக துக்காபாவ மெனவும், இந்நான்கினாற் றுக்க நிவிர்த்தியான சுகத்தி லிருப்ப னெனவுங் கூறியதென்பதாம். 154

(அ - கை.)

மேல் நிறுத்த முறையாற் சர்வகாமாப்தியின் இலக்கண மினையதென இக்கவி யுணர்த்துகின்றது.

எல்லாவாழ் வினையுமுறுஞ் சார்வபௌ மாதி
யிரணியகர்ப் பாந்தமாய் மேன்மேல்வேண் டுற்ற
நல்லாநந் தங்களெலாம் பற்றிலா வறிஞ
னணுகுதலான் ஞானங்கொண் டறிசிவத்தின் கூறாய்த்
தொல்லாநந் தங்களெலா நிற்கையினா லவற்குத்
துவமிலகண் டாநந்த சித்திதோன் றுதலே
பொல்லாத வினைப்பகையைக் கடந்தபெருந் தவர்கள்
புகன்றிடுவர் சர்வகா மாப்தியென வன்றே.

(இ - ரை.) "எல்லா வாழ்வினையுமுறுஞ் சார்வ பௌமாதி யிரணிய கர்ப் பாந்தமாய் மேன் மேல் வேண்டுற்ற நல்லாநந் தங்களெலாம்" எ-து. பல வேறு விதமா விகற்பித்துநின்ற சமஸ்த வாழ்வுகளையும் அடைதற்பால வாகிய சார்வபௌமன் முதல் இரணிய கருப்பன் இறுதியாக மேன் மேல் வேண் டுற்றுநின்ற சற் குணோத்தரமான ஆநந்தங்க ளனைத்தையும்; "பற்றிலா வறிஞ னணுகுதலான் ஞானங்கொண் டறிசிவத்தின் கூறாய்த் தொல்லாநந் தங்களெலா நிற்கையினால்" எ - து. இருவகைப் பற்றுங் கழன்ற ஞானவா னடைந்திருப்பதினாலும் மெய்யுணர்வு காரணமாகக் கொண் டறியத்தக்க சிவத்தின் கூறாக முன்னர்க் கூறிய ஆநந்தங்க ளனைத்தும் நிற்கையினாலும்; "அவற்குத் துவமி லகண் டானந்த சித்தி தோன்றுதலே" எ - து. அந்த ஞானவானுக்கு இரண்டற்ற அகண்டாநந்த சித்தி யுதிப்பதே; "பொல்லாத வினைப் பகையைக் கடந்தபெருந் தவர்கள் புகன் றிடுவர் சர்வ காமாப்தியென" எ - து. சர்வ காமாப்தியா மென்று பொல்லாத வினைப் பகையினின்றும் நீங்கிய பெருந் தவத்தை யுடைய சத்துக்கள் கூறா நிற்பர், எ-று.

அன்று ஏ அசைகள். நணுகுதலால் நிற்கையினல் தோன்றுதலென முடிக்க. ஆத்மாநந்தம் பிரமாநந்த மெனலைத் துவமென்ருர். சார்வ பௌமாதி இரணியகர்ப்பாந்த மென்பது துவாதச ஆநந்தங்களாம். அவையாவன:—மனுஷாநந்தம், மனுஷகந்தர்வாநந்தம், தேவகந்தர்வாநந்தம், பிதுராநந்தம், ஆசானதேவாநந்தம், கருமதேவாநந்தம், தேவாநந்தம், இந்திராநந்தம், பிரகஸ்பதியாநந்தம், பிரசாபதியாநந்தம், விராட்டாநந்தம், இரணியகர்ப்பாநந்தங்க ளென்பன.

பிரசாபதியை விராட்டி லடக்கி யேகதேசமாகக் கூறுவது முண்டு. சார்வபௌமன் முதற் பிரகஸ்பதி யீருயுள்ள ஒன்பதுஞ் சீவர்கள் அனுபவிக்கும் ஆநந்தங்களும், ஏனைய மூன்றும் ஈசுரர்கள் அனுபவிக்கும் ஆநந்தங்களுமாம். சிவத்தின் கூறென்பது பிரமாநந்த சமுத்திரத்தில் இவ்வாநந்தங்க ளனைத்துந் தரங்க புற்புத பேன திவலைகளாம். இவ்வாநந்தங்க ளனைத்துந் தானுயிருக்கின்ற ஞானி இப்பிரமாம்சமான ஆநந்தங்க ளனைத்திற்கு மதீதமான நிரதிசயாநந்தமாய் நிற்றலின், அகண்டாநந்த சித்தியையுடையவ னென்பதாயிற்று. ஈசரில் அந்தரியாமையைக் கூறு தொழிதல் மேற் பிரமத்திற்கு அடுத்தபடியாக நிற்றலினுனென்க.

கிஞ்சிக்ஞத்துவஞ் சர்வக்ஞத்துவங்களி லுண்டான ஆநந்தங்க ளனைத்தையுந் தன தம்சமாகக் கண்டு அவற்றிற்கு அதீதமான நிரதிசயாநந்தமாயிருத்தலே சர்வகாமாப்தி யென விளக்கிய தென்பதாம். 155

(அ - கை.)

மேல் நிறுத்த முறையாற் கிருத கிருத்தியத்துவ இலக்கணம் இனையதென இக்கவி யுணர்த்துகின்றது.

தத்துவஞா னத்திற்கு முன்னமீங் கடையத்
    தக்கவிட்டம் பெறவநிட்ட வொழிவிற்கு வேண்டி
வைத்தவுழ வாதிகளுந் துறக்கமுதல் பெறற்கு
    மகமுதலா யினவுமுத்தி சாதனமா ஞான
சித்தியுற மிகுசவணு திகமுமறி ஞர்க்குச்
    செய்வனவாந் தத்துவஞா னத்தின்பின் குடும்ப
புத்தியொடு பலபோகத் திச்சையிலா மையினுற்
    புகன்றவுழ வாதிதொழி லியாவுமிலை யாமால்.

(இ - ள.) "தத்துவ ஞானத்திற்கு முன்னமீங் கடையத்தக்க விட்டம் பெற வநிட்ட வொழிவிற்கு வேண்டிவைத்த வுழவாதிகளும்" எ - து. தத்துவ ஞானம் அடைதற்கு முன்னரே யிங்கடையத்தக்க தன திட்டத்தை நிறைவேற்றிக் கொள்வதற்கும், இஷ்டம் இல்லாதவற்றை யொழித்தற்கும் வேண்டி, இவை காரணமாக ஏற்படுத்திய வுழவுத் தொழில் முதலியனவும்; "துறக்கமுதல் பெறற்கு மக முதலாயினவும்" எ - து.

சுவர்க்காதி பதவிகளை யடைதற் கியைந்த யகோபாசனாதிகளும்; " முத்தி சாதனமா ஞான சித்தியுற மிகு சவணாதிகமும்" எ - து. முத்திக்குச் சாதனமாயுள்ள ஐக்கிய ஞானம் வாய்ப்பான் வேண்டி மேலாய சிரவண முதலியவற்றைச் செய்தலும்; "அறிஞர்க்குச் செய்வனவாந் தத்துவ ஞான த்தின்பின்" எ - து. அறிவுடையவர்களுக் கியற்றற் பாலன வாகிய தத் துவ ஞானம் வாய்ந்த பின்னர்; "குடும்ப புத்தியொடு பல்போகத் திச்சையி லாமையினாற் புகன்ற வுழவாதி தொழி லியாவுமில்லையாம்" எ - து. குடும் பத்தைப் பாதுகாக்க வேண்டு மென்னும் புத்தியும் பலவாறாய போகங்களில் வைக்கும் இச்சையுஞ் சற்று மில்லாமையினால் அதுகாரணமாக முன்னர்க் கூறிய வுழவு முதலிய தொழிலனைத்தும் இல்லையாமென அறிதி, எ - று.

ஆல் அசை. உழவாதிகளும், மகமுதலாயினவும், சிரவணாதிகளும் தத்துவஞானம் வாய்த்தபின்னர் அறிஞர்க்கு வேண்டுவ தின்மையின், உழ வாதி தொழில் யாவு மில்லையென்றார். உழவாதி யென்றமையால் வாணிப கோபாலனமாதிகளும், மக முதலன வென்றமையின் உபாசனையும் திரி வேணி சங்கமத்தில் மரித்தல் முதலானவையும், சவணாதி யென்றமை யின் மனன நிதித்தியாசன சமாதியுங் கொள்க. யாவும் இல்ல யென்றது வருணாசிரம தருமங்களான விதி நிடேத ரூபமாயுள்ள கன்மங்களை. 156

(அ - கை.)

இதுவுமது.

வந்துசிறு சாளரத்திற் றோற்றுபர மாணு
வான்கதிரின் மிகுமொளியிற் றோற்றிடா வாபோ
னந்தலுறு சிற்றறிஞன் விடயமாங் கரும
ஞானியிடை தோன்றாமை யாலியற்றத் தக்க
முந்துமக முதலனவிங் கில்லைபிரமா நந்த
முதலுண்மை யெய்தலாற் சவணாதி யெல்லாஞ்
சிந்தையுற வியற்றுமள வாகுமதா லிதுவே
செப்பியவக் கிருதகிருத் தியத்துவமென் றறியே.

(இ-ரை.) "வந்து சிறு சாளரத்திற் றோற்று பரமாணு வான் கதிரின் மிகுமொளியிற்றோற்றிடாவாபோல்"எ-து. ஆகாயத்தினின் றிறங்கிச் சிறிய பலகணி துவாரத்திற் றோற்றுகின்ற பரமாணுக்கள் வான சூரியனது மிக்க வொளியில் தோற்றாதிருப்பதெங்ஙனமோ அங்ஙனமே; "நந்தலுறு சிற்றறி ஞன் விடயமாங் கரும ஞானியிடை தோன்றாமையா லியற்றத் தக்க முந்து மகமுதலன விங்கில்லை" எ-து. நசித்தற்கியைந்த அற்ப அறிவினனது விடய பலங் காரணமாக எய்துங் கருமங்கள் ஞானவானது சந்நிதியிற் றோன்றா மையினால் இயற்றற்பாலனவாகிய முதலி னின்றுள்ள யாகாதி கிருத்தியங் கள் இவனுக்கில்லையாம்; "பிரமாநந்த முதலுண்மை யெய்தலாற் சவணாதி

யெல்லாஞ் சிந்தையுற வியற்று மளவாகும்" எ-து. பிரமாநந்த முத லிறுவாக்கிடந்த நிரதிசயாநந்தமாகிய வுண்மையை யடைந்திருப்பதனுற் சிரவண முதலிய வெல்லா வுழைப்புக்களுஞ் சிந்தையிற் றெளியுமாறு இய ற்று பரியந்தம் வேண்டுவனவாகும்; "அதா லிதுவே செப்பியவக் கிருத கிருத்தியத்துவமென்றறி" எ-து. அக்காரணத்தால், இங்ஙனங் கூறிய நிலையே முன்னர்க் கூறிய அந்தக் கிருத கிருத்தியமெனப்படுவதா மென் ருராய்ந்தறிதி, எ — று.

ஏ அசை. பரமாணுக்கள்போலக் கருமங்களும், சூரியப் பிரகாசம் போல ஞானியுமென வுவமித்தவாறு காண்க. சிற்றறிஞ னெனவே, பேரறிவையுங்கூட்டி ஜீவேச கருமமெனக் கொள்க. ஞானி யென்றது இப்பேதஞான மின்றிச் சுத்த சைதன்னிய சொரூபமாக விளங்குபவனே. சிந்தையுற இயற்றுமள வென்பது சிரவணாதியான சாதனங்கள் சாத்திய மாகின்ற பரியந்தமேயன்றி மேல்வேண்டுவ தில்லையென்றற்காம்.

இகபோக நிமித்தந் தேக யாத்திரைக்கு வேண்டிய வுழவாதிகளும், பர போக நிமித்தம் இலிங்கதேக யாத்திரைக்கு வேண்டிய யாகாதிகளும், நிரு வாண சுக நிமித்தம் ஆத்ம யாத்திரைக்கு வேண்டிய சிரவணாதிகளும், ஞான முண்டான பின்பு யாவுந் தன் மயமாய் விளங்கலின், இவை யனைத்துஞ் செய்துஞ் செய்யாமற் சுயமாய்ப் பிரகாசித்தலால், இதுவே கிருதகிருத்தி யத்துவ மென்பதாம். 157

(அ - கை.)

முன்னிறுத்த முறையான் நின்றுள்ள பிராப்திப் பிராப்பிய இலக்கண மும், இருவகை முத்தியின் நாமங்களும் இனையவென இக்கவி யுணர்த்து கின்றது.

முற்றலுறு விசிட்டபுண் ணியபரிபா கந்தான்
முத்திவிருப் பரியகுரு வழிபாடு பெருநூல்
வெற்றிதரு சவணாதி யறிவறியா மைகளின்
விவேகமிகு மஞ்ஞான வழிவொடுதன் னுண்மை
பெற்றுச்சம் சாரதுக்க நிவிர்த்திநிசா நந்தப்
பேறெய்த லேபிராப் திப்பிராப் பியமாம்
பற்றுமுயர் முத்திவகை யிரண்டாகு மவைதாம்
பகர்சீவன் முத்தியொடு விதேககைவல் லியம்.

(இ - ரை.) "முற்றலுறு விசிட்ட புண்ணிய பரிபாகந்தான் முத்தி விருப்பரிய குரு வழிபாடு" எ-து. முடிந்த மேலாய புண்ணிய பரிபாகமும், அதனால் எழும் முத்தி விருப்பமும், அரிதாகிய குருவுக்கு வழிபாடு செய்த லும்; "பெருநூல் வெற்றிதரு சவணாதி யறிவறியாமைகளின் விவேகம்" எ - து. பிரபல சுருதி யேற்றலும், வெற்றி தரற்பாலவாகிய சிரவணாதிக ளும், ஞானஞ் ஞானங்களின் நிலைமையை யுணரத்தக்க விவேகமும்; "மிகு

மஞ்ஞான வழியொடு தன்னுண்மைபெற்று '' எ-து. பெருகிய அஞ்ஞான நாசமும், தன துண்மை ஞானமும் எய்தப்பெற்று; " சம்சார துக்க நிவிர்த்தி நிசாநந்தப் பேறெய்தலே பிராப்திப் பிராப்பியமாம் " எ-து. அதனாற் சமுசார துக்க நிவிர்த்தியும் நிசாநந்தப் பேறும் ஒன்றன்பின் ஒன்றாக எய்தலே பிராப்திப் பிராப்பிய மெனப்படுவதாம்; "பற்றுமுயர் முத்திவகை யிரண்டாகு மவைதாம் பகர் சீவன் முத்தியொடு விதேக கைவல்யம்" எ-து. பின்னர்ப் பற்றத்தக்க மேலாய முத்திவகை யிரண்டாக நிற்கும், அவை சொல்லப்பட்ட சீவன் முத்தியும், விதேக முத்தியு மெனப்படுவனவாம்.

புண்ணிய பரிபாகம், முத்திவிருப்பு, குரு வழிபாடு, பெருநூல், சவ ணாதி, அறிவறியாமைகளின் விவேகம், அஞ்ஞான அழிவு, தன்னுண்மை ஞானப்பேறு, சம்சார துக்க நிவிர்த்தி, நிசாநந்தப் பேறு எய்தலே பிராப் திப் பிராப்பியமாமென முடிக்க. சீவன் முத்தி-சீவன் சிவமாக விளங்குதல்; விதேகமுத்தி - நாம ரூப ரகிதமான ஞானவடிவமாதல்.

புண்ணிய பரிபாகமுதற் சம்சார துக்க நிவிர்த்தி யீறாய தசவிதப் பதங் களை யடைந்து அவற்றை நீக்கி நிரதிசயாநந்தத்தை யடைதலே பிராப்திப் பிராப்பியமென்பதாம். 158

(அ - கை.)

இங்ஙனம் ஞானபலம் பெற்ற மகான்கள் இருதிறத்த ராவரெனக் கூறுவான் வேண்டி, முதல் சீவன் முத்தன் இலக்கணம் இனையதென இக்கவி யுணர்த்துகின்றது.

அறிவுடையோர்க் ககமான்மா வொடுவருசம் பந்த
மகறலினாற் பிறருடல்போற் றன்னுடலந் தனிலு
முறுதிதரு மபிமான மின்மையே யாகி
யுண்ணுமனு பவவொப்பால் வருபிரா ரத்த
வறுநுகர்வுண் டாஞ்சுழுத்தி பாலாதி போல
மந்தானு சந்தான மாதலிற்றே காதிச்
செறியபிமா னங்கழன்றுங் கடமுதித்துஞ் சுழலுந்
திகிரிபோல் வாதனையா லுறல்சீவன் முத்தி.

(இ - ரை.) " அறிவுடையோர்க் ககமான்மாவொடு வரு சம்பந்த மக றலினால்'' எ-து. மகான்களுக்கு யான் ஆன்மசொரூபமென்ற விளக்கத் தோடு முன்னர் வந்துகொண்டிருந்த அஞ்ஞான சம்பந்தம் அணுஅணுவாய் அகன்று வருதலினால்; " பிறருடல்போற் றன்னுடலந்தனிலு முறுதிதரு மபிமான மின்மையேயாகி '' எ-து. பிறருடலின்கண் தமக்கபிமான அழுத் தம் எங்ஙனம் இன்றோ, அங்ஙனமே தமது உடலின்கண்ணும் ஸ்திரமான அபிமானஞ் சற்றுமில்லாமல்; " உண்ணுமனுபவவொப்பால் வரு பிராரத்த வறுநுகர்வுண்டாஞ் சுழுத்திபாலாதிபோல மந்தானுசந்தானமாதலின் எ-து.

எல்லார் போலும் உண்ணும் அனுபவ வொப்பமைதியால் வாற் கிலையந்த பிராரத்துவமாகிய வறிய அனுபவந் தன்பா லுடையதாகும், உடைய தாயி னும் அது சுழுத்திபோலும், குழந்தை முதலியவைகள் போலுந் தன்பாற் றினைத்துணையுந் தோன்றாது மந்தமாய் அனுவஷ்டிக்கும் நிலைமையதாகலின்; "தேகாதிச்செறி யபிமானங் கழன்றுங் கடமுதித்துஞ் சுழலுங்கிகிரிபோல் வாதனையா லுறல் சீவன் முத்தி" எ-று. தேகமுதலியவற்றில் மிக்கு அழுந் திய அபிமானம் அகன்றேவிடும், அகலினுங் கடம் உதித்தபின்னரும் சுழ லாநின்ற சக்கரம்போலப் பூர்வவாசனை காரணத்தாற் கிஞ்சித்துத் தங்கி நிற் றல் சீவன்முத்தி யெனப்படுவதாம், எ - று.

இன்மையேயாகி, அபிமானங் கழன்றும், வாதனையாலுறல் சீவன் முத்தியென முடிக்க. தேகோகமெனலை மறுக்க அகம் ஆன்மாவென்றார். ஒவ்வொருவருக்கும் அயலுடம்பில் அபிமானஞ் சற்றும் எங்ஙனமின்றோ, அங்ஙனமே தமதுடலின் கண்ணும் இன்மையைத். 'தன்னுடலந் தனிலும் உறுதி தரும் அபிமானம் இன்மையே யாகி' என்றார். ருசி பற்றியன்று, உ.தராக்கினி வதைக்கெனக் காட்ட வறு நுகர்வுண்டா மென்றார். அகற லினு லென்றமையின், இருதயக் கிரந்தி வருவிக்கப்பட்டது. பாலாதி யென்றமையின், உன்மத்தனையுங் கொள்க. மந்தம்-கூர்மை யின்மை; அனு சந்தானம்-அப்பியாசித்தல். எனவே, அது யாவும் பரித்தைபென நீக்கிப் பிரா ரத்தம் புசித்து நீங்கவேண்டி விடய வாசனைகளைப் பகுப்பின்றிக் காடாக் கினியைப்போல அனுபவிப்பதாம். வாசனை - முன்னனுபவித்த சம்ஸ்கார சேடம். அதுவும் இத்தேகம் ஒழிகின்ற பரியந்தம் வாசனையிருப் பதுபோலத் தோற்றல்; எனவே, சஞ்சிதாகாமியம் நீங்கின பிராரத்தமென வும் அதுவுங் குலாலன் றிகிரி கடமெடுத்த விடத்துங் கிஞ்சித்துத் தானே சுழன்று நிற்பது போலவுமாம்.

வினு:—ஆகவே, மாயை நசிக்கின் அதன் காரியமான தேகம் நசிக்க வேண்டுமே?

விடை:—நசித்தே யிருக்கின்றது.

வினு:—எங்ஙனம்?

விடை:—ஞானேதயமானபோது அவித்யாரூபமான காரண தேகம் நசித்தே யிருக்கின்றது.

வினு:—அற்றேல், அது நசிக்கின் அதன் காரியமான தூலதேக மிருக்குமோ?

விடை:—தத்தமான படங் காற்று வருமளவும் இருப்பதுபோல, ஞானக்கினியினுல் தக்தமான இத்தேகம் பிராரத்த நீக்கம் வருமளவும் இருக்குமென்க.

சுவானுபூதிநிலையைப்பெற்று அங்ஙனம் அடைந்த சுக வடிவத்தோடுங் கூடித் தேகாபிமானமின்றிச் சுகித்திருப்பவனே சீவன்முத்தனென்பதாம்.

(அ - கை.)

நிருத்தமுறையான் ஏனைய விதேகமுத்தியின் இலக்கணம் உணர்த்தி, இன்னுஞ் சீவன்முத்தன் இலக்கணம் எவர்க்கும் நன்கு விளங்குமாறிக் கவி யெடுத் துணர்த்துகின்றது.

"பரமமா ஞானந்தோன் றுதலுமே கதிர்முன்
பாயிருள்போ லஞ்ஞானத் துடனதன்கா ரியமாம்
புரமுதலா யினவனைத்து மகன்றிடுத ருனே
புகலரிய விதேககைவல் லியமென் றிசைப்ப
ருரமுறுமிங் கிதுவாகச் சீவன்முத்தி யுளதென் [றும்
றுரைப்பதெவ்வா றெனிற்கயிற்றி னரவமயக் கொழிந்
வருமதன்கா ரியமாகும் பயகம்ப னுதி
மருவுதல்போன் ஞானத்தா லஞ்ஞானங் கெடினும்.

(இ. - ரை.) "பரமமா ஞானந் தோன்றுதலுமே கதிர்முன் பாயிருள் போல்" எ-து. மேலாய ஞான சூரியன் உதித்த வுடன் பூத சூரியன் முன் எங்கணும்பரவிய இருளெங்ஙனமோ அங்ஙனமே; "அஞ்ஞானத்துடனதன் காரியமாம் புரமுதலாயினவனைத்து மகன்றிடுதருனே புகலரிய விதேக கைவல்லியமென் றிசைப்பர்" எ-து. தான் அலதைத் தானென்றுணரும் மருளும், அது காரணமாக அதன்காரியமாய் வந்துதிக்குந் தேக முதலிய அனைத்தும் ஒருங் ககல்வதுவே சொல்லற் கரிய விதேக கைவல்லியமென் றறிஞர் கூறுநிற்பர்; "உரமுறுமிங் கிதுவாக சீவன் முத்தியுளதென்றுரைப்ப தெவ்வாறெனில்" எ-து. இங்கே திடமாகப் பொருந்திய விதேகமுத்தி நிலையினதாகாத சீவன்முத்தியொன்றுளதென் றுரைப்பது எங்ஙனம் ஏற் கப்படுவதெனின்; "கயிற்றி னரவ மயக் கொழிந்தும் வரு மதன் காரிய மாகும் பய கம்பனுதி மருவுதல்போன் ஞானத்தா லஞ்ஞானங் கெடினும்" எ-து. பழுதையில் அதுவே பாம்பாகத் தோற்றிய மயக்கமொழிந்தும் அது காரணமாக வரற்கியைந்த அதன் காரியமாக நின்றுள்ள பயம் நடுக்க முத லியன அகலாது எங்ஙனம் வருமோ, அங்ஙனமே ஞானகதப் பிரத்தியட் சத்தால் அஞ்ஞானங் கெடினும், எ-று.

கதிரென்றமையின் பரமமா ஞானமெனலை ஞான சூரிய னென்றும். ஞானத்திற்குச் சூரியனும், அஞ்ஞானத்திற்கு இருளுங் கயிற்றரவமும், பிராரத்தத்திற்குப் பயகம்பனுதியும் உவமித்தவாறும்.

சூரியப்பிரகாசத்தின் முன் அந்தகாரம் அதன்மயமாவதுபோலச் சிற் பிரகாசத்தின்முன் ஜக சீவ பரம் அதன்மயமாய் விளங்குவதே விதேக முத்தியென்பதாம். 160

(அ-கை.)

பிரமஞானம் எய்தியும் பிராரத்ததேக மிருப்பது சம்பிரதாயம்விருத்தி யாதற்கென இக்கவி யுணர்த்துகின்றது.

அதனதுகா ரியமாகு முடம்பாதி நிற்கு
மதனுனும் பிரமஞா னந்தோன்றும் பொழுதே
சிதைதருமஞ் ஞானமுட னுடம்பொழியு மாயிற்
றிகழ்பிரம வித்தியா சம்பிரதா யத்தின்
கதியொழியு மதனுனும் பரசிவனுற் பிரமன்
கமலனு னுயர்பிரசா பதியவனுன் மனுவற்
புதமனுவான் மனிதருணர்ந் தனரெனவே முறைமை
புகல்சுருதி விரோதமா மதனுனு மன்றே.

(இ - ரை.) "அதனது காரியமாகு முடம்பாதி நிற்கு மதனுனும்" எ - து. அஞ்ஞானத்தினது காரியமா நின்றுள்ள தேக முதலியன விருப்பதனுனும்; "பிரமஞானந் தோன்றும்பொழுது சிதைதரு மஞ்ஞான முட னுடம்பொழியு மாயின்" எ-து. பிரமஞானம் உதயமாயபோதே யஞ் ஞானம் நசிக்கும், அவ்வஞ்ஞானத்துடன் தேக ஸ்மரணையு மொழியும், அங்ஙனம் ஒழியின்; "திகழ் பிரமவித்தியா சம்பிரதாயத்தின் கதியொழியு மதனுனும்" எ-து. விளங்காநின்ற பிரம வித்தையின் சம்பிரதாய நிலை மை யொருவருக்குந் தெரியா தொழியும் ஏதுவினுனும்; "பரசிவனுற் பிர மன் கமலனுனுயர் பிரசாபதி யவனுன் மனு" எ-து. பரமசிவனுற் பிரம னும், அந்தப் பிரமனுல் மேலாய பிரசாபதியும், அந்தப் பிரசாபதியால் மனு வென்போனும்; "அற்புதமனுவான் மனித ருணர்ந்தன ரெனவே முறை மை புகல்சுருதி விரோதமா மதனுனும்" எ-து அந்த அற்புதமான மனுவி னுல் மக்களுணர்ந்தாரென் றிவ்விதமாய சம்பிரதாய நிலைமையைச் சொல் லுஞ் சுருதிக்கு விரோதமாய் முடியும் ஏதுவினுனும், எ-று.

அன்று ஏ அசைகள். அதனுனுமெனக் கூறிய இம்மூன்றேதுவால் சீவன் முத்தன் உடம்போடு கூடியிருக்க வேண்டுமென்பதாயிற்று. 161

(அ - கை.)

சீவன் முத்தித்தன்மை யுண்டாதற்கு ஒருவாறு ஏதுவாயுள்ள சஞ்சித முதலிய மூன்று வினையும் நீங்கற்கியைந்த இலக்கணம் இனையவென இக்கவி யுணர்த்துகின்றது.

செஞ்ஞானிக் குரித்தாகு நற்சீவன் முத்தி
சித்தித்தற் குற்றபிரா ரத்தவா தனையோ
டஞ்ஞான விலேசசற் பாவவுடன் பாட்டா
லாகநிலை யுஞ்சீடர்க் குபதேசா திகமு
மெஞ்ஞான்றுங் கிடைத்திடுமா விச்சீவன் முத்தற்
கிரிதருசஞ் சிதமங்கி புகுமுளிபுற் போல
மெய்ஞ்ஞானத் தாற்பிரா ரத்தநுகர்ந் தொழியு
மேல்வினைகூ டாதனதி காரியா தலினுல்.

(இ - ரை.) " செஞ்ஞானிக் குரித்தாகு நற்சீவன் முத்தி சித்தித்தற் குற்ற பிராரத்த வாதனையோடு " எ-து. ஐயந்திரிபற நன்குணர்ந்த ஞான வானுக் குரித்தா யிருப்பது நல்ல சீவன் முத்தி யெனப்படுவதாம், அந்தச் சீவன் முத்தி வாய்ப்பதற்கு இயைந்த பிராரத்த வாசனையோடு; " அஞ் ஞான விலேச சற்பாவ வுடன்பாட்டா லாகநிலையுஞ் சீடர்க் குபதேசாதிகமு மெஞ்ஞான்றுங் கிடைத்திடும் " எ-து. அஞ்ஞானச் சுருக்கமும் ஞானப் பெருக்கமும் எவரும் ஏற்கத்தகுந்த வுடன்பாட்டால் தேக மிருக்கவேண்டு மெனலும், அதுபற்றிச் சீடர்களுக்கு உபதேசிக்க வேண்டுமெனலும், எப் போதும் உலகத்திற்குக் கிடையாநிற்கும் ; இச்சீவன் முத்தற் கிரிதரு சஞ் சித மங்கிபுகு முளிபுற்போல மெய்ஞ்ஞானத்தால் " எ-து. இங்ஙனமாய சீவன் முத்தனுக்குரிய சஞ்சித வினையானது அவனிடத்து விளங்காநின்ற மெய்ஞ்ஞானத் தீயினல் அக்கினியில் விழுந்த நுட்பமாகிய வுலர்ந்த புல் எங்ஙனமோ, அங்ஙனமே எரிந்துவிடும்; " பிராரத்த நுகர்ந் தொழியு மேல்வினைகூடா தனதிகாரி யாதலினல் " எ-து. பிராரத்த வினையானது அநுபவித்தே தீரற்பாலது, இனி வினையும் ஆகாமிய வினையோ, இந்தச் சீவன் முத்தன் இனிப் பிறத்தற்கு அதிகாரி யல்லனுகலின் அவன்பால் அடைதல்கூடாது, எ-று.

ஆல் அசை. ஞானியென்னுது செஞ்ஞானி யென்றது ஐயந் திரிபற லைக் காட்டற்கென்க. இலேசம்-அற்பமாதல். இதனல் சீவன் முத்தனது தேகம் அவனது பிராரத்துவத்தையும், இச்சந்ததி வளர்ந்துய்தற்குரிய நிலை யையுங் காட்டப் பெற்றும். முற்செய்யுளினுள்ள ஆனுருபிற்குச் சீடர்க்கு உபதேசாதிகமும் எஞ்ஞான்றுங் கிடைத்திடுமென்பது பயனிலை. அஞ் ஞான லேச மென்றமையிற் சற்பாவ மிகுதி வருவிக்கப்பட்டது. சீவன் முத்தி சித்தித்தற்கென்பது ஏனையோர்க்கும் அது சித்திக்கும் நிமித்தமாம். உபதேசாதி யென்றமையின் பிரமத்தியானமுங் கொள்க. பிராரத்த வாச னையாற் கிஞ்சித் காலந் தேகமிருப்பதும், அஞ்ஞான லேசத்தாற் சீடனை மரபிற் செல்லச் சிட்சித்தலும், சற்பாவமென்றதால் பிரமத்தியானஞ் செய் தலுஞ் சீவன் முத்தனுக் குண்டென்க. எஞ்ஞான்று மென்பது ஜீவன்முத்தி புள்ளபரியந்தமாம். ஆகவே, ஜீவன் முத்தனுக்கே விதேகமுத்தியாமென்க.

மாயா காரியமான தேகம் இருப்பதுபோலத் தோற்றிய ஜீவன் முத்த னுக்குப் பூரண ஞானத்தாற் சஞ்சிதமும், புசித்தலாற் பிராரத்தமும், பிர மாணுசந்தானத்தினல் ஆகாமியமுமாகிய இம்மூன்று வினையும் நசிக்கு மென்பதாம். 162

(அ - கை.)

பிராரத்துவ கன்மத்தைத் தாற்கியைந்த சஞ்சித வினையானது இனித் தேகத்தைத் தாற்பாலதன்றே வென்ற வினவிற்கு இக்கவி யுத்தரம் கூறுகின்றது.

பெற்றவுயர் ஞானத்தா லொழிந்தவினை தானே
பிராரத்த போகத்தை யளிக்குமெனி லதுமே
லுற்றவுட லுற்பத்தி தனையுமியற் றுறுமென்
றுரைப்பில்வறு விதைநுகர்ச்சிக் கன்றியே முளைக்க
மற்றதுதான் காரணமன் றதுபோல ஞான
மடிகரும நுகர்ச்சியினு னேயொழிவ தாகி
யற்றமுறும் பிறவிமேல் விளைத்திடுதற் கேது
வாகாதென் றியம்பிடுவ ரறிவறிதக் கவரே.

(இ - ரை.) "பெற்ற வுயர் ஞானத்தா லொழிந்த வினை தானே பிராரத்த போகத்தை யளிக்கு மெனில்" எ-து. தான் அடைந்த மேலாகிய ஐக்கியஞானத்தால் நசித்த சஞ்சிதவினையே மீண்டும் பிராரத்துவத்தாலெய்தும் போகத்தைத் தருமெனக்கூறின்; "அதுமேலுற்ற வுடலுற்பத்திதனையுமியற்றுறுமென் றுரைப்பில்" எ-து அப்பிராரத்துவ வினை காரணமாக வரும் ஆகாமிய வினையானது மேல் தன்னால் வரற்பாலதாகிய தேகோற்பத்தியையும் வரச் செய்யுமே, அங்ஙனம் வரச்செய்யுமெனக் கூறுதியேல்; "வறுவிதை நுகர்ச்சிக் கன்றியே முளைக்க மற்றதுதான் காரண மன்றது போல" எ-து. வறுத்த விதையானது உண்ணற்கு யோக்கியதையேயன்றி முளைத்தற்கு யோக்கியமாகாத காரணமாதல் எங்ஙனமோ அங்ஙனமே; "ஞான மடி கரும நுகர்ச்சியினுனே யொழிவதாகி யற்றமுறும் பிறவி மேல் விளைத்திடுதற் கேது வாகாதென் றியம்பிடுவ ரறிவறி தக்கவர்" எ-து. ஞானத்தினால் தகனமாய பிராரத்துவ கன்மத்தை யநுபவித்தலினால் அதுமேலாகாமிய வினை வருதற்கு இடம் பெறாமல் நசிக்கும், அதனால் இனிப் பிறவியை விளைத்திடுதெற்குத் தான் காரணமாகாதென்று தன்னைத் தான் அறிந்துள்ள சத்துக்கள் கூறாநிற்பர், எ-று.

ஏ அசை. சஞ்சிதவினை நசித்தற்கிடம்பெறலின் மேலாகாமியவினை எங்ஙனம் வரற் கிடம்பெறும்; பெறாமையாற் பிராரத்த வினை யநுபவித்தே தீரவேண்டு மென்பது. 163

(அ-கை.)

பெத்தனுக்கும் முத்தனுக்கும் பிராரத்துவம் இருப்பினும் முத்தனுக்கு மறைப்பின்மையால் பிறவி இனி யெய்தாதென இக்கவி யுணர்த்துகின்றது.

அறைந்தநுகர் வினையதுதா னுலோகயாத் திரைக
ளதிகரியா துறுநரர்க்கே யோருடம்பு தன்னிற்
செறிந்துநுகர் வாமவற்றி னதிகிருத ராகிச்
சிறந்தமா புருடர்க்குத் தசசங்கை யுடம்பி

னுறைந்தலது தீர்ந்திடா தெனினுமறைப் பின்றி
யுறுதலா லொருவனுக்கிங் கிளமைமுதற் பேதம்
பிறந்திடினு மவனுக்கோ ருடம்பேயாய் நின்ற
பெற்றிபோ லாகுமென வுணர்ந்திடுவர் தெரிந்தே.

(இ-ரை.) "அறைந்தநுகர் வினையதுதா னுலோகயாத்திரைக ளதிகரியாது" எ - து. முற்கூறிய பிராரத்துவ வினையானது உலோக நடைகளில் அதிகரியாமல்; "உறுநரர்க்கே யோருடம்பு தன்னிற் செறிந்து நுகர்வாம்" எ-து. பிறழாது தன்னிலே கண்டு நிற்கும் மனிதருக்கே யோருடம்பிற்றுனேமிக்கு அநுபவித்தற் குரியதாம்; "அவற்றி னதிகிருதராகிச் சிறந்த மாபுருடர்க்குத் தச சங்கை யுடம்பி னுறைந்தலது தீர்ந்திடா தெனினும்" எ-து. அவ்வுலக நடைகளின் மிக்குடையவராகிச் சிறப்புற்று நின்ற மநு வியாசாதிய மகான்களுக்குப் பத்தென்னுங் கணக்குள்ள தேகங்களிற்சேர்ந் தனுபவித்தா லன்றி வினை யொழியா தெனக் கூறினும்; "மறைப்பின்றி யுறுதலா லொருவனுக்கிங் கிளமைமுதற் பேதம் பிறந்திடினும்" எ - து. தன்னை மறக்கும் மறைப்பெனல் சற்று மின்றிச் சதோதயமாக விளங்கலால் அங்ஙனமாய ஒருவனுக்கு இளமை முதல் வயோதிகம் இறுவாக் கூறும் பேதம் உதித்திடினும்; "அவனுக் கோருடம்பேயாய் நின்ற பெற்றி போ லாகுமென வுணர்ந்திடுவர் தெரிந்து" எ - து. அம்மகா புருஷனுக்கு ஒருடம்பேயா நின்ற தன்மை யெங்ஙனமோ, அங்ஙனமே யாகுமெனச் சுருதி யுத்தியாற் றெரிந்து அனுபவத்தால் உணர்ந்திடுதி, எ-று.

ஏ அசை. எனவே தனதனுபவ சாட்சாத்கார நிலையினின் றகலா ரெனப் பெற்றும்; பெறவே, தனதுடல் பேத பருவ முணராரெனக் கண்டாம். லௌகிக நடையுள்ள மானிடர்க்கோர் ஜன்மத்தினும், வைதிக நடையுள்ள தேவாம்சமான வியாசாதி ரிஷிகளுக்குத் தசஜன்மத்தினும்பிராரத்த கன்மம் அனுபவித்து நீங்குமாயினும், இவர்களுக்கு வருகின்ற தறியாமல் அனுபவிப்பதும் அவர்கட்கு வருவதறிந் தனுபவிப்பதுமா மென்க.

வினா:—அற்றேல்,பிராரத்தம் ஓர் ஜன்மத்திற்கு அமைந்ததே யன்றித் தச சன்மத்திற் கமைந்ததென்பதற்கு மேற்கோ ளுளவோ?

விடை:—விஷ்ணுவிற்கு ஓர் பிராரத்தந் தசாவ தாரத்தி னீங்குதலே யா மென்க.

ஓர் ஜன்மத்திற்கும் தச ஜன்மத்திற்கும் பிராரத்த கன்மம் ஒன்றாய் அமைந்திருக்கின்ற தென்பதைத் தெரிவித்த தென்பதாம். 164

(அ - கை.)

ஞானங் கருமத்துக்கு உட்பகையா நிற்கப் புசிப்பு எங்ஙனங் கூடு மென்ற வினாவிற்கு இக்கவி யுத்தா முணர்த்துகின்றது.

விடயங்க ளனைத்தினுக்கும் பொய்ம்மைசா திக்கு
　　மெய்ஞ்ஞானந் தனக்குமவைக் குண்மைசா திக்கு
முடலினுகர் வினைக்குமொன் றற் கொன்றுவிரோ தமதா
　　யுண்மையினன் ஞானிக்கு நுகர்வெங்ங னென்னிற்
கெடுகனவு முதலவற்றுண் மைதுனு திகளாங்
　　கேடினுகர் வாதல்போற் பிராரத்த போக
விடயங்க ளுண்மையா மலதாகா தென்னும்
　　விதியின்மை யானுகர்வு முணர்வுமுரா ணுவதல்.

(இ - ரை.) "விடயங்க ளனைத்தினுக்கும் பொய்ம்மை சாதிக்கு மெய்ஞ்ஞானந் தனக்கும்" எ - து. விடயமெனப் படுவனவனைத் திற்கும் மித்தியாத்துவஞ் சாதிக்கும் உண்மை ஞானத்திற்கும்; "அவைக் குண்மை சாதிக்கு முடலி னுகர் வினைக்கு மொன்றற்கொன்று விரோதமதா யுண்மையினன் ஞானிக்கு நுகர் வெங்ஙனென்னில்" எ - து. அவ்விடயங்களுக்குச் சத்தியத்துவஞ் சாதிக்கின்ற தேகங் காரணமாக அநுபவிக்கும் பிராரத்துவ வினைக்கும், ஒன்றற்கொன்று விரோதமா யிருப்பது உண்மையாக விளங்கலின், ஞானவானுக்குப் பிராரத்த வினையை யநுபவித்தல் எங்ஙனங் கூடுமெனக்கேட்பையா யின்; "கெடுகனவு முதலவற்றுண் மைதுனுதிகளாங் கேடினுகர் வாதல் போல்" எ - து. கணத்திற் றேன்றி யழியுஞ் சொப்பனமுதலிய வற்றுள், ஆலிங்கன முதலியனவாகக் கூறப்படுங் கெடுதலில்லாத போகாநு பவம் வாய்த்தல்போல; "பிராரத்த போக விடயங்களுண்மையா மல தாகா தென்னும் விதி யின்மையா னுகர்வு முணர்வுமுரணு" எ - து. பிராரத்த போக விடயங்க ளுண்மையாக முடிவதேயன்றி யாகா தென் கின்ற நியமம் இன்மையின், பிராரத்த வினையும் மெய்யுணர்வும் விரோத மாகாவாம், எ - று.

ஆல் அசை. உடல் இருக்குமளவும் உணவு வேண்டுதலின் இங்ங னங் கூறினு ரென்க. கனவுமுத லென்றமையின் இந்திரசாலமும், மைதுனுதி யென்றமையின் சுவர்க்காதித் தோற்றங்களும், முரணுவென் றமையின் ஞானிக்குப் பிராரத்த போகமும் உண்டெனக் கொள்க.

மித்தையான சொப்பன வனிதையி னிடத்தும் இந்திரசால வித் தையி னிடத்தும் நிசமான மைதுனமுஞ் சுவர்க்காதித் தோற்றமுங்காண்ப தனுல் விரோத மில்லாமைபோல, மித்தையான பிராரத்தத்திற்கும் உண்மையான ஞானத்திற்கும் விரோத மின்மையாற் பிராரத்த போகஞ் சீவன் முத்தன் அநுபவித்துத் தீர்வ துண்மையே யென்பதாம். 165

(அ - கை.)

ஞானேதயத்திற் சகங் காணுதிருக்கப் பிராரத்துவம் எங்ஙனம் நுகர்வதென்ற வினுவிற்கு இருவகைப் பிராந்தியால் விடை பகர்வான்

வேண்டி, இங்கே நிருபாதிகப் பிராந்தியின் இலக்கணம் இனைய தென இக்கவியுணர்த்துகின்றது.

வந்தமய லொழிந்தளவே யிப்பியிடை வெள்ளி
மாய்தல்போ லறிவினு லஞ்ஞானங் கெடலு
மிந்தவுல கதுதோற்ற மேயிலா மையினு
லெங்ஙன்மாம் வினைப்போக நுகர்ச்சியெனி லிப்பி
தந்தவிர சிதநிருபா திகப்பிராந்தி யாகுந்
தன்மையினு லுணர்ந்தளவில் வெள்ளியுரு வொழியும்
பந்தமுறு மிதுசோபா திகமாகு மதனுற்
பகர்ந்ததுபோ லன்றுமற் றெங்ஙனெனி லுரைப்பாம்.

(இ - ள்.) "வந்தமய லொழிந்தளவே யிப்பி யிடை வெள்ளி மாய்தல்போ லறிவினு லஞ்ஞானங் கெடலும்" எ - து. இடையில் வந்த பிராந்தி யொழிந்த அக்கணமே கிளிஞ்சில் காரணமாக எய்திய வெள்ளிப் பிராந்தி யெங்ஙனங் காணு தொழியுமோ, அங்ஙனமே விசார ஞானத்தினுல் அஞ்ஞானங் கெட்ட அக்கணமே; "இந்த வுலகது தோற்றமே யிலாமையினு லெங்ஙனமாம் வினைப்போக நுகர்ச்சி யெனில்" எ - து. இந்த வுலக மெனல் சற்றுமே காணப்படுத லில்லை, இல்லாதிருக்க எங்ஙனம் பிராரத்துவ போக நுகர்தற் கியையு மெனக் கேட்கில்; "இப்பி தந்த விரசித நிருபாதிகப் பிராந்தியாகுந் தன்மையினு லுணர்ந்தளவில் வெள்ளி யுருவொழியும்" எ - து. நமது பிராந்தி காரணமாகக் கிளிஞ்சில் தந்த வெள்ளி யெனல் நிருபாதிகப் பிராந்தி யெனப் படுவதாம், இங்ஙனமாய குணங் காரணமாக விசாரித் துணர்ந்த அக்கணமே வெள்ளி யென்கிற பிராந்தி வடிவ மொழிந்து விடும்; "பந்தமுறு மிது சோபாதிகமாகு மதனுற் பகர்ந்ததுபோ லன்று மற் றெங்ஙனெனி லுரைப்பாம்" எ - து. அங்ஙன மாகாது பந்தமுறற் கியைந்த இச்சகத்துச் சோபாதிகப்பிராந்தி யெனப்படுவதாகும், அக்காரணத்தால் இது முன்னர்க் கூறிய நிருபாதிகப்பிராந்தி போல்வ தன்றும், அஃதெங்ஙனமெனக் கேட்கின், இனிச் சொல்லுதும், எ - து.

தோற்றமே யிலாமையி னென்ற தேற்றேகாரம் சகத்து இல்லவே யில்லை யெனக் காட்டிற்று. நிருபாதிகம் - உபாதி யின்மை; எனவே, சகத்தோற்றம் மித்தை யெனவும், சோபாதிகம் உபாதி யுடையதென வும் பெற்றும். 166

(அ - கை.)

சோபாதிகப் பிராந்தியின் இலக்கணம் இனைய தென வுவமான பூர்வகமாக இக்கவியுணர்த்துகின்றது.

தடத்தினுயர் கரையினமர் வோன்றடத்துப் புனலிற்
றுனதோ முகமாக விருப்பதுபொய் யென்றே
படைத்ததெளி வுளமொடிருப் பினுமதோ முகமாம்
படிவந்தோன் றுதல்போல மூலவகங் கார

மடுத்துவரு சீவபா வாதிகமே மித்தை
யறிதுரியன் றானெனவே யுணரினுஞ்சீ வாதி
தொடுத்தவுல குறுதலினாற் சீவன்முத்தன் றனக்குத்
துய்க்கும்வினைப் போகவிவ காரமுடன் பாடாம்.

(இ - ரை.) "தடத்தினுயர் கரையி னமர்வோன் றடத்துப் புனலிற் றானதோ முகமாக விருப்பது பொய் யென்கிற" எ-து. ஓர் தடாகத்தின் உயர்ந்த கரையில் இருப்போன் தடாகநீரிற்றான் றலை கீழதாக இருக்கக் காண்பது பொய்யெனவே ; "படைத்த தெளி வுளமொடிருப்பினு மதோ முகமாம் படிவந் தோன்றுதல்போல" எ-து. தான்கொண்ட தெளிந்த சித்தத்தோ டிருப்பினும் நீரில் அதோ முகமாகக் காணும் தனது வடிவம் நீங்காது தோன்றுதல் எங்ஙனமோ அங்ஙனமே; "மூலவகங்கார மடுத்துவரு சீவ பாவாதிகமே மித்தை யறிதுரியன் றானெனவே யுணரினும்" எ-து. மூல அகங்காரங் காரணமாக அதனை யடுத்து வருகின்ற சீவ பாவ முதலியவனைத்தும் மித்தை, அவை தானல்ல, விலட்சணமாக நின்றறியுங் கூடஸ்தன் றானென்றே யையந் திரிபற வுணரினும்; "சீவாதி தொடுத்த வுல குறுதலினாற் சீவன் முத்தன் றனக்குத் துய்க்கும் வினைப்போக விவ காரமுடன் பாடாம்" எ-து. சீவபாவ முதலியன சம்பந்தித்த வுலகெனப் படுவது காணப்பட்டுக் கொண்டிருத்தலாற் சீவன் முத்தனென்போனுக்கு அநுபவித்தற்கு இயைந்த பிராரத்தாநுபவ போகத்தையேற்று விவகரிப்பதுடன்பாடாம், எ-று.

தடாகச் சாயை பொய்யாயினும் நீங்காது நிற்றல்போல, தேகாதிப் பிரபஞ்சம் பொய்யாயினும் நீங்காது நிற்றலின் பிராரத்துவம் அகலாதென்பது கருத்தாம்.

சீவபாவாதிக மென்றமையின், விகற்பமுங் கொள்க. எனவே, சங்கற்ப விகற்பம் மித்தையென்பதாயிற்று.

வினா:—சுத்தியில் இரசிதப் பிராந்தி நீங்கின் மாத்திரத்திற் பின் அந்த மயக்கந் தோன்றாமைபோல, ஞானம் உதித்த மாத்திரத்தின் அஞ்ஞானம் அழிதலின் அதன் காரியமான சகத்தோற்றமும் அதன் போகமும் எங்ஙனம் உண்டாகும் ?

விடை:—இரசிதப் பிராந்தி நிருபாதிகப் பிராந்தியாகலின் நீங்கும். இச்சகஞ் சோபாதிகப் பிராந்தியாகலின் நீரின்கண் தான் அதோ முகமாயிருத்தல் மித்தையெனத் தெரிந்தும் அத்தோற்றம் நீங்காததுபோலச் சித்துருவமாகிய தான் சகசீவ பரமாய்த் தோற்றுதல் மித்தையெனத் தெரிந்தும் அவை நீங்காமற் றோற்றலின், பிராரத்தப் புசிப்பு இருத்தற்கு ஐயமின்றென்க.

நிருபாதிகப் பிராந்தியாகிய சுத்திகாரசிதம் தோற்றல் மாத்திரமேயன்றிப் பிரதிபலியாமையின் அதனை நீக்கிச் சோபாதிகப் பிராந்தி சலத்திற் பிரதிபலித்த சாயை அச்சலமுள்ள பரியந்தந் தோற்றுதல்போல

மாயாப் பிரதிபலனஞ் சகத்தாதலினூனும் அஃதுள்ளமட்டும் இஃதுந் தோற்றுவதனூனும் அஃதும் பிராரத்த முடிவில் நீங்குதலினூனும் அப்பிரா ரத்தானுபவத்தை யையமின்றி யங்கீகரிக்க வேண்டுமென்பதாம். 167

(அ - கை.)

பிராரத்துவபோகம் அனுபவிக்குஞ் சீவன் முத்தர்க்கு எய்தற்பால வாகிய மைத்திரியாதி நான்கு குணங்களின் இலக்கணம் இனையவென இக்கவியுணர்த்துகின்றது.

சீவன்முத்தர்க் குரியனவா மயித்திரியே கருணை [றுண்
திகழ்முதிதை யுபேட்சையெனுஞ் சற்குணங்க ளவற்
மேவுறுசற் புருடரொடு நட்புமயித் திரியா
மெலிதருதுக் கிகளிடத்தி லிரக்கமே கருணை
யோவறுநற் புண்ணியர்பால் விருப்பமே முதிதை
யுவப்புவெறுப் பிரண்டுமிலா துலகிலவ மியற்றும்
பாவிகளை விடுதலே யுபேட்சையென வறிக
பயனைந்து சீவன்முத்தர்க் குளவவையீண் டுரைப்பாம்.

(இ - ரை.) "சீவன் முத்தர்க் குரியனவா மயித்திரியே கருணை திகழ் முதிதையுபேட்சையெனுஞ் சற்குணங்க ளவற்றுள்" எ - து. மைத்திரி, கருணை, விளங்காநின்றமுதிதை, உபேட்சை என்னுஞ் சற்குணங்கள் நான் குஞ் சீவன் முத்தர்களுக்கே யெய்தற் பாலனவாம், அந் நான்கனுள்; "மேவுறு சற்புருடரொடு நட்பு மயித்திரியா மெலிதரு துக்கிகளிடத்தி லிரக்கமே கருணை" எ - து. அரிதிற் கிடைக்குஞ் சன்மார்க்கர்களோடு நட்புச்செய்தலே மைத்திரியெனப் படுவதாம், மிகவும் வருந்துகின்ற விசன முறுவாரிடத்து இயல்பாக இரக்க முறுதலே கருணையெனப்படுவதாம்; "ஓவறுநற் புண்ணியர்பால் விருப்பமே முதிதை யுவப்புவெறுப் பிரண்டுமி லாதுலகிலவ மியற்றும் பாவிகளை விடுதலே யுபேட்சையென வறிக" எ-து. இடையில்விடாது இயற்றும் நல்ல புண்ணியவான்களிடத்தில் வைக் கும் விருப்பமே முதிதை யெனப்படுவதாம், விருப்பு வெறுப்பெனப்படும் இரண்டும் இல்லாமல் உலகின்கண் தீங்கையே விடாதியற்றும் பாவிகள் பால் அணுகாமையே யுபேட்சையெனப் படுவதாமென அறிதி; "பய னைந்து சீவன் முத்தர்க்குள வவையீண் டுரைப்பாம்" எ-து. இவை யன்றி யுஞ் சீவன் முத்தர்களுக்கு ஐந்து பயனுளவாம், அவற்றை யீங்கெடுத்துச் சொல்லுதும், எ-று.

தேற்றேகாரத்தையும் ஆமென்னும் ஆக்கவினை முற்றையும் இல்லா விடத்துக் கூட்டிப் பொருள்கொள்க. இலாது விடுதலென முடிக்க. எந் தக் காரணத்தாலேனுமெனக் குறிக்க மெலிதரு துக்கிகளென்றார். நற்புண் ணியர்பால் விருப்பம் வைப்பது அவர் இனி மேன்மேற் செல்லும் நெறிக் குரியராதல் பற்றியாம்.

சத்துக்கள் தம துருவமா நிற்றலின் அவ ரிடத்து நீங்காத அன்பே மயித்திரியும், பவக்கடலிற் சுழல்வாரை நோக்கி யேஞே வாளா துக்கிக்கின்ருர்கள்? இவர்க் கென்று இத்தீங் கொழியுமென்னும் இரக்கமே கருணையும், ஈசுரார்ப்பணமாகச் செய்யும் புண்ணியரிடத்தில் அவர் நோக்குச் சித்தசுத்திக் கேதுவாய் அநுமுகப்படுங் குறியால் வரும் விருப்பமே முதிதையும், இராகத் துவேஷங்களாற் சுகதுக்கங்களை யனுபவிக்கும் பாவிகளைத் துரும்பென விருப்பு வெறுப்பின்றி விடுதலே யுபேட்சையும், உலோகானுக்கிரக நிமித்தமாகச் சீவன் முத்தனிடத்தில் நிகழுமென்பதாம். 168

(அ-கை.)

சீவன் முத்தர்க்குரிய பயன் ஐந்தின் இலக்கணம் இணையவென இக்கவியுணர்த்துகின்றது.

ஞானரக்கை தவஞ்சகல சம்வாத முடனே
நவிறுக்க வொடுக்கமொடு சுகாவிற்பா வந்தா
னவற்றுண் மருவும்வா சனையழிவு மனத்தி
னடக்கங்க ளாற்புத்தி நிருமலமா யிருத்தன்
ஞானரக்கை மனம்பொறிகட் கொருமையே தவமாம்
ஞானியென வுலகமெலாம் வழிபடல்சம் வாத
மானமனக் கிலேசமற லேதுக்க வொடுக்க
மவற்றினுற் பந்தமறல் சுகாவிற்பா வந்தான்.

(இ-ரை.) "ஞான ரக்கை தவஞ் சகல சம்வாத முடனே நவிறுக்க வொடுக்கமொடு சுகாவிற் பாவந்தா னவற்றுள்" எ-து. அப்பயனைந்தாவன: ஞானரட்சை தவம் சகல சம்வாதம் சொல்லப்பட்ட துக்க நிவிர்த்தி சுகாவிற் பாவமாம், இங்ஙனமாய ஐந்தனுள்; "மருவும் வாசனை யழிவு மனத்தி னடக்கங்களாற் புத்தி நிருமலமா யிருத்தல் ஞானரக்கை" எ-து. எவர்பாலும் எய்தும் வாசனு நாசமும், மனதை யடக்கும் இயமாதி யேதுக்களாற் புத்தி நிருமல்மா யிருத்தலுமே ஞான ரட்சை யெனப் படுவதாம்; "மனம் பொறிகட் கொருமையே தவமாம்" எ-து. மனதிற்கும் ஐம்பொறிகட்கும் ஏகாக்கிரக முறுவதே தவமெனப் படுவதாம்; "ஞானியென வுலகமெலாம் வழிபடல் சம்வாதம்" எ-து. இவன் உண்மையான ஞானவானென வுலகிலுள்ளோ ரனைவரும் வந்து வழிபடுதலே சம்வாத மெனப் படுவதாம்; "ஆன மனக்கிலேச மறலே துக்க வொடுக்கம்" எ-து. அஞ்ஞானத்தா லெய்தற்பாலவாய மனக்கிலேசங்க ளொருங்கு அகறலே துக்க நிவிர்த்தி யெனப் படுவதாம்; "அவற்றினுற் பந்தமறல் சுகாவிற்பா வந்தான்" எ-து. இங்ஙனமாய அந்நான் கேதுக்களாற் பந்த மனைத்தும் ஒருங்கு அகறலே சுகாவிற்பாவ மெனப் படுவதாம், எ-று.

தேற்றே காரத்தினுல் ஆமென்னும் ஆக்கவினை முற்றை இல்லாவிடத்து வருவித்துரை கொள்க.

உலகமென்பது அஃதுடையவர்மேல் நிற்றலின் ஆகுபெயராம். எலாமென்றது ஆபால பண்டிதரையெனக் கொள்க. உலக மெனப் பொதுவாகக் கூறினமையின், மூவுலக மெனினும் அமையும். மனக் கிலேசம்-அஸ்மிதை முதலிய பஞ்சக் கிலேசமாம். சுகாவிற்பாவம்-சுகம் பிரகாசமாயுண்டாதல். வாசனுக்ஷயமான மனது தத்துவ ஞானத்திற் கரைந்து நிற்றலே ஞான ரக்கையும், அம்மனம் இந்திரியங்கட்கு ஒருமையால் அபரோட்ச ஞானத்தை நாடி நிற்றலே தவமும், இங்ஙனஞ்செய்தல் மெய்த்தவமென வுலகோர் வழிபடலே சம்வாதமும், இவற்றான் மனத்துன்பம் இன்மையே துக்க வொடுக்கமும், அதனாற் சகல பந்தமும் நீங்கி நித்தியாநந்தம் வெளியாதலே சுகாவிற் பாவமுமாம். 169

(அ - கை.)

இவையன்றியுஞ் சீவன் முத்தனுக்குரிய தச வித அடையாள இலக்கணமும் அவன தருள் பெற்ற மாணுக்கர் முதலிய நால்வர் நாமங்களும் இனைய வென இக்கவியுணர்த்துகின்றது.

குறிகளோர் பத்துளவா ஞானமயற் கவைதாங்
　　குரோதமின்மை வயிராக மைம்பொறிக ளடக்க
லறமுதவு சமைதமையே சனப்பிரியத் துவமே
　　யலோபமொடு கொடையபய நிருமதமென் றறிக
நெறிமருவு சீடரொடு பத்தருதா சீனர்
　　நிலையில்பா விகளென்னு நால்வகையோ ரிடத்து
முறையினனுக் கிரகம்வந் துறுமருள்கொள் சீவன்
　　முத்தனு லென்பரவை முறையினெடுத் துரைப்பாம்.

(இ-ரை.) "குறிகளோர் பத்துளவா ஞான மயற் கவைதாங் குரோதமின்மை வைராக மைம்பொறிக ளடக்கல்" எ-து. ஞானமே வடிவாயுள்ள சீவன் முத்தனுக்கு இயைந்த குறிகள் பத்தாம், அவை யாவன: குரோதமின்மையும், வைராக்கியமும், பஞ்சேந்திரியங்களை யடக்குதலும்; "அறமுதவு சமை தமையே சனப்பிரியத்துவமே யலோபமொடு கொடையபய நிருமத மென்றறிக" எ - து. நன்னெறிகளையே தாற்பாலனவாகிய சமையும், தமையும், யாவர்க்கும் பிரியமாகக் காண்கையும், லோபகுண மின்மையும், உதாரத்துவமும், நிர்ப்பயமும், அகங்காரமின்மையு மென அறிதி; "நெறி மருவு சீடரொடு பத்த ருதாசீனர் நிலையில் பாவிகளென்னு நால்வகையோரிடத்தும்" எ - து. சன்மார்க்க குணமெய்திய சீடர்களும், அன்பர்களும், உதாசீனரும், ஒழுங்கி னிலையுறுத பாவிகளும் எனப்படும் நால்வகையோரிடத்தும்; "முறையி னனுக்கிரகம் வந்துறு மருள்கொள் சீவன் முத்தனு லென்பரவை முறையினெடுத் துரைப்பாம்" எ-து. அருள் கூர்ந்த சீவன் முத்தனல் அவரவர்க்கியைந்த

நெறியின் வண்ணம் அநுக்கிரகம் வந்தெய்துமெனச்சத்துக்கள் கூறுநிற்பர், அவற்றைக் கிரமப்படி யீண்டெடுத்துச் சொல்லுதும், எ - று.

சத்துக்கள் தோன்று வெழுவாய். ஏ எனல் இரண்டும் எண்ணும்மைப் பொருள் தரநின்றன. தனக்கு வேறுன வஸ்து வொன்றின்மையின் குரோதமின்மையும், தன்னைத் தவிரப் பிரியவஸ்து ஒன்றின்மையின் நிராஸ்சயுற்றிருப்பதே வைராக்கியமும், பொறிகளை விடயங்களிற் செல்ல வொட்டாமல் மெய்யுணர்விற் செலுத்துவதே ஐம்பொறிக ளடக்கலும், அக்த்திற் கற்பனை யெழாம லடக்கி யதார்த்தத்திற் செலுத்துவதே சமையும், புறத்திற் றிருசியத்தில் எழவொட்டாமல் அவற்றினுள்ள சத்தில் நிறுத்துவதே தமையும், மகான்கள் சங்கத்திற்கூடி ரமித்திருத்தலே சனப்பிரியத்துவமும், தற்பிரியத்தைச் சீவ ரடையவேண்டு மென்னும் அன்பிருத்தலின் அலோபமும், தனக்குள்ள வஸ்துக்கள் யாவையும் விரும்பினர்பாற் கொடுத்துவிடுவதே கொடையும், சம்சார துக்க பயத்தினுற் சரணுகதி யடைந்தவனைக் காக்குந் தன்மையே அபயமும், தனது நிச்சயம் இங்ஙனமென மதித்திருந்துஞ் செருக்கின்மையே நிருமதமுமா மெனக் கூறினர்.

சீவன் முத்தரது ஸ்வரூபந் தெரிந்து அவரை யடையும் நிமித்தம் அவரது அடையாளங்களைக் கூறினதென்பதாம். 170

(அ - கை.)

சீவன் முத்தனுற் சீடன் முதலிய நால்வரும் எய்தும் பிரயோசனம் இனையவென இக்கவியுணர்த்துகின்றது.

தெரிவரிய சீவன்முத்தன் றனைநம்பு மதனுற்
சீடர்க்கு முத்தியுமன் பொடுவழிபா டதனைப்
புரியுமுயர் பத்தர்க்கு நல்வினையு மவன்றன்
புனிதமுறு சரிதமது கண்டவுதா சீனர்க்
குரியபுண் ணியவிருப்பு மவன்றன்வடி வினைக்கண்
ணுறுதனமுத லானவற்றுற் பாவிகட்குப் பாவ
விரிவுமுறு மென்பரகர்த் தாதருக்கா தியினு
லெங்ஙனெனின் முத்தனுற் பிரமோப தேசம்.

(இ - ரை.) "தெரிவரிய சீவன் முத்தன் றனை நம்புமதனுற் சீடர்க்கு முத்தியு மன்பொடுவழிபா டதனைப் புரியு முயர் பத்தர்க்கு நல்வினையும்" எ-து. இனையனென யாவரானும் உணர்தற்கரிய சீவன்முத்தனைச் சிவவடிவமாக நம்புங் காரணத்தால் அவனை யடுத்த சீடர்களுக்கு ஐக்ய முத்தியும், மிக்க அன்போடு வந்தனை வழிபாட்டை யிடைவிடாது புரியும் உயர்ந்த பத்தர்களுக்குச் சற்கிருத்தியமும்; "அவன்றன் புனிதமுறு சரிதமது கண்ட வுதாசீனர்க் குரிய புண்ணிய விருப்பும்" எ - து. அச்சீவன்

முத்தனது பரிசுத்தமான சரித்திரத்தை வாசித்துணர்ந்த வுதாசீனர்களுக்கு நல்வினைக்கண்விருப்பமும்; "அவன்றன் வடிவினைக் கண்ணுறுதன் முத லானவற்றாற் பாவிகட்குப் பாவவிரிவுமுறு மென்பர்" எ - து. அச்சீவன் முத்தனது உருவத்தைப் பார்த்தல் முதலியவற்றாற் பாவிகளுக்குப் பாவ நீக்கமும் உண்டாமென்ச் சத்துக்கள் கூறாநிற்பர்; "அகர்த்தா தருக்காதி யிஞ லெங்ஙனெனின் முத்தனாற் பிரமோபதேசம்" எ - து. யாதுபற்றி யுங் கர்த்திருத்துவம் எய்தப் பெறாத சீவன் முத்தனால் தருக்க முதலிய வற்றைக்கொண்டு பிரமோபதேசம் செய்தல் எங்ஙனம் வாய்க்குமெனின்.

சீடர்க்கு முத்தியும், பத்தர்க்கு நல்வினையும், உதாசீனர்க்குப் புண்ணிய விருப்பும், பாவிகட்குப் பாவவிரிவு முறுமென முடிக்க.

உதாசீன மென்பது உபேக்ஷயெனக் கொள்க. தருக்காதி யென்ற மையின், வேதாந்த வாக்கிய சத்திய தாற்பரிய அனுகூல தர்க்க திருஷ்டாந் தாதிகளின் நயத்தின் பிரசுரமுங் கொள்க.

தீவிர தர பக்குவத்தால் இவரே நம்மை யிரட்சிக்கத் தக்கவரென நம் பிச் சரணாகதியை யடைந்து இவரது அனுக்கிரகமாகிய பிரமோபதேசத்தி னாற் பிரமமே தானாகநிற்றலிற் சீடர்க்கு முத்தியும்,பிரிவில்லாதஅன்பினால் இவரே நாம் அடையத்தக்க கதியை யடைவிக்கத் தக்கவரென வழிபா டுடைய பத்தர்களுக்கு ஈசுரார்ப்பணமாகச் செய்யும் நல்வினையும், அவரது சரித்திரத்தினால் விளங்கிய பரிசுத்த நடையைக் கண்ட உதாசீனர்களுக்குப் புண்ணிய விருப்பமும், அவரது வடிவை நேரே தரிசிக்கும்போது அவர் கடாக்ஷந் தங்கலிற் பாவிகட்குப் பாவவிரிவும் உண்டாமெனக் கூறினார்.

சீவன் முத்தனை யடைந்தவர்களுக்கு அவர் தம் பக்குவத்திற்குத் தகுந்த பயனுண்டாமெனக்கூறியதாம். 171

(அ - கை.)

அகர்த்துருத்துவமுள்ள சீவன்முத்தன் மகா வாக்கியார்த்தத்துக்கு அநுகூலமாயுள்ள திருஷ்டாந்த மாதியவற்றான் சீடர்க்குபதேசஞ்செய்தல் எங்ஙனமாமென்ற வினாவிற்கு இக்கவி யுத்தரமுணர்த்துகின்றது.

மறைப்பகலு மொருபிரம சொரூபமா தலினான்
மகிழ்ச்சிவெறுப் பிலாவீசற் கனுக்கிரகஞ் செயவு
மொறுப்புறவும் வரும்வினையி னாலத் தொழில்க
ளுறுதல்போல் சாதகர்தம் பக்குவபே தத்தாற்

சிறப்புறுநல் லுபதேசா திகண்ஞானிக் கெய்துஞ்
செப்பியவில் விலக்கணமொ டிராதுபல முறையாற்
றுறப்பிலருட் சீவன்முத்த ரிருப்பதென்கொ லென்னிற்
றுணிவுதோன் றுறமுதுநூ றொருத்தபரி சுரைப்பாம்.

(இ-ரை.) "மறைப்பகலு மொரு பிரம சொரூப மாதலினுல் மகிழ்ச்சி வெறுப்பிலா வீசற் கநுக்கிரகஞ் செயவு மொறுப்புறவும் வரும்வினையினோரா லத்தொழில்களுறுதல்போல்" எ-து. மறைப்பென லுறப்பெருது சதோதயமாக விளங்கும் ஒப்பற்ற பிரமசொரூபமா நிற்றலின் விருப்பு வெறுப்புக் குடன்படாத மாயாரகித ஈசனுக்குச் சற்கிருத்திய முடையோராலநுக்கிரகஞ் செய்தலுந் தீவினையுடையோரால் வெறுப்புச் செய்தலும் ஆகிய தொழில்கள் எங்ஙனம் வாய்க்குமோ அங்ஙனமே; "சாதகர்தம் பக்குவ பேதத்தாற் சிறப்புறுநல் லுபதேசாதிகண் ஞானிக் கெய்தும்" எ-து. அப்பியாசிகளுடைய பக்குவபேத காரணங்களாற் சிறந்த நல்ல அநுக்கிரகஞ் செய்தல் முதலியன சீவன் முத்தனுக்கு வாய்க்கும்; "செப்பிய வில் விலக்கணமொ டிராதுபல முறையாற் றுறப்பி லருட் சீவன்முத்த ரிருப்ப தென்கொ லென்னில்" எ-து. இவ்வாறு கூறிய இலக்கணங்களோடு அழியாத அருளையுடைய சீவன்முத்தர் நில்லாது பலவேறு விகற்ப நெறியால் இருப்ப தென் கொண்டோ அஃதறிகிலனெனக் கேட்கில்; "துணிவு தோன்றுற முதநூ றொருத்த பரி சுரைப்பாம்" எ-து. ஸ்திரமான நிச்சயந் தோன்றுமாறு பழமையாய வேதாந்த சாஸ்திரங்கள் தொகுத்துக் கூறிய தன்மையை யிங்கே சொல்லுதும், எ-று.

எனவே, ஈசனைப்போல ஞானியும் அவரவர் பக்குவத்துக் கியைந்தவா றிருப்ப னென்றாயிற்று.

இராகத் துவேஷ மின்றிச் சுயம்பு வடிவமான ஈசனுக்குச் சீவர்கள் நல்வினை தீவினையைக் குறித்து அவர்களிடத்துஅனுக்கிரகநிக்கிரகம் உண்டாவதுபோல, விருப்பு வெறுப்பின்றிச் சுயஞ் ஸசதன்னிய சொரூபமாக விளங்குகின்ற ஜீவன்முக்தனுக்கு ஆத்மாக்களின் பக்குவ தாரதம்யங்களைக் குறித்து அவர்களிடத்துச் சிக்ஷை ரக்ஷைக் கிரமமான உபதேசாதிக ளுண்டாதற்கு ஐயமின்று என்பதாம். 172

(அ-கை.)

சீவன் முத்தன் ஒருவிதமா யிராமற் பல விதமா யிருப்ப தியாதினு லென்ற வினவை நோக்கிப் பிராரத்தசம்ஸ்காரம் நான்கினுல் அவை வந்தன வெனக்கூறுவான் றொடங்கி, அவற்றின் நாமமும் அவற்றின் மூன்று இலக்கணமும் இக்கவியுணர்த்துகின்றது.

வந்தணையும் பிராரத்த வாசனைதீ விரமே
மத்தியமந் தஞ்சுத்த மெனவொருநான் காகும்
பந்தமறு ஞானியா யினும்போகத் தழுந்திப்
பசுப்போலத் தன்மகிழ்ச்சி மாத்திரையா யிருத்தன்

முந்துரைசெய் தீவிரம்போ கச்சிறப்புற் றிடினு
மொழியான்ம தற்பரனுய் விநோதமே புரிந்து,
மைந்தரென விருத்தன்மத் தியம்போக மனைத்து
மாற்றிமிது னம்போலா நந்தமுறன் மந்தம்.

(இ-ரை.) "வந்தனையும் பிராரத்த வாசனை தீவிரமே மத்திய மந்தஞ் சுத்தமென வொரு நான்காகும்" எ - து. வந்தனைதற் பாலவாகிய பிராரத்துவ வாசனை யெனல் தீவிரம், மத்தியம், மந்தம், சுத்தம் என நான்காம்; "பந்தமறு ஞானியாயினும் போகத் தழுந்திப் பசுப்போலத் தன் மகிழ்ச்சி மாத்திரையா யிருத்தல்" எ - து. பந்த மற்ற ஞானவானு யிருப்பினும் போகத்தின்கண் அழுந்திப் பசுவைப்போல ஆத்மாநந்த மாத்திரமாயிருத்தல்; "முந்துரைசெய் தீவிரம்" எ - து. முன்னர்க் கூறிய தீவிரமெனப்படுவதாம்; "போகச் சிறப்புற்றிடினு மொழி யான்ம தற்பரனுய் விநோதமே புரிந்து மைந்தரென விருத்தன் மத்தியம்" எ - து. விடய போகங்களில் மீக்குற்று நிற்பினும் முன்னர்க் கூறிய ஆத்ம ஸ்வ ரூ ப னு மெவர்க்கும் இனிய விநோதங்களையே செய்து பாலரைப்போல இருத்தல் ம த் தி ய மெனப்படுவதாம்; "போக மனைத்து மாற்றி மிதுனம்போ லாநந்த முறன் மந்தம்" எ - து. சகல போகங்களையும் ஒருங்கே யொழித்து மிதுனம்போல நிசாநந்தம் உற்றிருத்தல் மந்தமெனப் படுவதாம், எ—று.

மிதுன மென்பது சுரத லீலையி லுண்டாகும் விஷயாநந்தமாம். ஜீவன் முத்தன் சுக துக்கங்களில் மூழ்கி யிருப்பினும் முன் பின் உணராது தற்பிரியம் விடாமல் அனுபவித்தலிற் பசுப்போல எனவும், விடயபோகங்கள் விசேடமா யுண்டாயினுந் தான் அவைகட்குச் சாட்சியா யிப்போகங்களை விளையாட்டாகப் பார்த்திருத்தலின் மைந்தரெனவும், வாராநின்ற போகங்க ளனைத்தையும் மித்தையென நீக்கினவனும் நீக்கப்படு பொருளு மின்றித் தன் னின்ப மாத்திரமா யிருத்தலின் மிதுனம்போ லெனவும் உவமித்தாரென்க. 173

(அ - கை.)

மற்ற நான்காவதன் இலக்கணமும் இந்நான்கினு லெய்தும் பயனும் இனையவென இக்கவியுணர்த்துகின்றது.

உலகவழக் ககன்றுநிரு பாதிகான் மாவி
லுற்றதற் பரனுகிப் பரமுத்த னெனவே
யிலகுசுகத் துடனிருத்தல் சுத்தவா சனையா
மென்பரிந்நால் வகையாகுங் கருமவா சனையாற்
றலைமைகொண் முத் தர்கள்வே று வேறுய வொழுக்கஞ்
சாரினுஞ்செந் நெறிகோண னெறிபெறுமா நதிகளலைகடலிற் புகுதல்போன் முடிவினின்மெய்ப் பரமா
யமர்தருநன் முத்திசுக மொருபரிசென் றறியே.

(இ - ரை.) " உலக வழக்ககன்று நிருபாதிகான்மாவி லூற்ற தற்பா ஞகிப் பரமுத்தனெனவே யிலகு சுகத்துடனிருத்தல் சுத்த வாசனையா மென்பர் " எ-து. உலகங் காரணமாக வழங்கும் லௌகிக தர்மங்களினின் றும் நீங்கி நிருபாதிகமா நின்றுள்ள பரமான்மாவினிடத்திற் பொருந்திய ததேகசித்தனுய்ப் பரமுத்தனைப்போலச் சதோதயமாக விளங்கும் பரமசுகத் திருத்தலே சுத்த வாசனையெனப் படுவதாம் எனச் சத்துக்கள் கூறுநிற்பர்; " இந் நால்வகையாகுங் கரும வாசனையாற் றலைமைகொண் முத்தர்கள் வேறு வேருய வொழுக்கஞ் சாரினும் " எ - து. இங்ஙனங் கூறிய நால் வகையெனப்படும் பிராரத்துவ கன்ம சம்ஸ்காரத்தால் மேன்மையுற்ற சீவன் முத்தர்கள்பலவேறு வகைப்பட்டஒழுக்கத்தினிற்பினும் ; செங்கெறிகோண னெறிபெறு மாநதிக ளலைகடலிற் புகுதல்போல்" எ-து. நேராகவுங் கோண லாகவுஞ் செல்லு நிலைக ளெய்தற்பாலவாகிய பெரிய நதிகள் அலைகளை யுடைய சமுத்திரத்தில் விழுத லெங்ஙனமோ அங்ஙனமே; " முடிவினின் மெய்ப் பரமா யமர்தருநன் முத்திசுக மொருபரி சென்றறி " எ-து. பிரா ரத்வ முடிவில் உண்மையான பிரம சொரூபமாக அமர்ந்திருக்கின்ற நல்ல மோட்ச வின்பம் ஓர் படித்தா மென்றறிதி, எ - று.

ஏ அசை. யாவுமாய் விளங்காநின்ற பிரமாநந்தத் திருத்தலிற் பர முத்த னெனவே என்ருர். முத்தர்க ளென்னும் பன்மை பிரம வித்து, பிரம வரன், பிரம வரியான், பிரம வரிட்டனெனவும், வேறு வேருய வொழு க்கமென்பது அவர்கள் அனுஷ்டான தாரதம்மியமெனவும், விவகாரங்களி னுற் போகங்களிற் கூடினுந் தற்பிரியத்திற் றீவிரமா யுற்றிருத்தலிற் பிரம வித்தனுக்குத் தீவிர வாசனையெனவும், அவ்விவகாரங்களினுள்ள போகங்க ளனைத்தினுக்கும் மத்தியனுயிருந்து சாட்சியா யறிதலிற் பிரம வரனுக்கு மத்திய வாசனையெனவும், அவ்விவகார போகங்கள் அனைத்தும் நீங்கிப் பரமசுகத்தின் மந்தகதியா யடங்கிநிற்றலிற் பிரம வரியனுக்கு மந்தவாசனை யெனவும், வாசனுக்ஷயத்திற் றத்துவ ஞானமானது பரிசுத்தமாய் விளங்க லிற் பிரம வரிட்டனுக்குச் சுத்த வாசனையெனவுங் கொள்க.

குரு முகமாய் விசாரிக்கும் ஆத்மஞான விசாரத்தால் நித்தியாநந்த போத முதயமாயினும் பிராரத்த தேக சம்பந்தத்தினுல் அப்பியாச தாரதம் மியங்க ளிருப்பினும் அனுபவமாகிய முத்தி பலமொன்றே யென்பது விகாசமாய் விளங்க வுணர்த்தியதென்பதாம். 174

(அ - கை.)

முன்னர்க் கூறிய அப்பியாசத்தின்கணுள்ள பிராரத்தவாசனை நான் கும் மூன்றுவிதமாக அநுபவித்துத் தீரு முறைமை யினையதென இக்கவி யுணர்த்துகின்றது.

இச்சையுட னநிச்சைபிற ரிச்சையெனு மிவற்று
வியம்புறு பிராரத்த மூன்றுவகைப் படுமா
லச்சுரர்க ளானும்விலக் குதற்கரிய வாகு
மபத்தியஞ்சே சய் நிடறனக்கீக மேல்லாவையிங் கறிந்தும்

வைச்சுமது புரிவித்த லிச்சைசெய்யே னெனினு
மன்னவர்தம் மாணைபோற் செய்வித்த லநிச்சை
யிச்சையநிச் சைகளின்றி யிருந்துமய லோரா
லின்பதுன்ப நுகர்வித்தல் பிறரிச்சை வினையாம்.

(இ-ரை.) "இச்சையுட னநிச்சை பிறரிச்சையெனு மிவற்றா லியம்ப லுறு பிராரத்த மூன்று வகைப்படும்" எ-து. இச்சையும், அநிச்சையும், பிறரிச்சையும் எனப்படும் இம்மூன்றாற் சொல்லலற்கியைந்த பிராரத்துவங்கள் மூன்று வகையாக நிற்கும்; "அச்சுரர்களானும் விலக்குதற் கரியவாகும்" எ-து. அந்தத் தேவர்களானும் இவை தடுத்தற்குக் கூடாதனவா யிருக்கும்; "அபத்தியஞ்செய் திடறனக்கே கேடென விங்கறிந்தும் வைச்சுமது புரிவித்த லிச்சை" எ-து. பத்தியந் தவறுதல் தனக்கே கேடெய்துமென இங்கறிந்தும் அதனை மதியாது மதுமாமிசாதி யுண்ணச் சம்மதிக்கச் செய்தல் இச்சாபிராரத்துவமும்; "செய்யே னெனினு மன்னவர்த மாணைபோற் செய்வித்த லநிச்சை" எ-து. அங்ஙனங் கோடற்குடன்படே னெனக் கூறினும் அரசன் ஆக்கினையால் எங்ஙனம் கோடற்கியைய வேண்டுமோ அங்ஙனமே யுடன்படச் செய்வித்தல் அநிச்சா பிராரத்துவமும்; "இச்சையநிச்சைகளின்றி யிருந்து மயலோரா லின்ப துன்ப நுகர்வித்தல் பிறரிச்சை வினையாம்" எ-து. இச்சாபிராரத்துவம் அநிச்சா பிராரத்துவஞ் சற்றுமின்றி யிருந்தும் அன்னியரா லின்பதுன்பம் அனுபவிக்கச் செய்தல் பிறர் இச்சா பிராரத்துவமாம், எ-று.

ஆல் அசை. தான் இவற்றை யனுபவித்தல்கூடாத காரியமென நன்றாய்த் தெரிந்திருந்தும் அதன்படி நில்லாமல் அனுபவிக்க வருவது இச்சையெனவும், தனக்கிச்சையின்றாயினும அவற்றை அனுபவிக்கச் செய்வது அநிச்சையெனவும், தனக்கு அவ்விரண்டும் இல்லையாயினும் பிறர் அன்புக்காக அனுபவிக்கப்படுவது பிறரிச்சையெனவுங் காண்க.

விருப்பு வெறுப்பு உபேக்ஷயான வினைகளாற் பலாத்காரமாக அனுபவித்துத் தீர்வது பிராரத்த கன்மங்களாமென்பதாம். 175

(அ - கை.)

முற்கூறிய பிராரத்த கன்மங்களுள்ள ஜீவன் முத்தர்கள் நடை பலவாயினும் அவர்களுண்மை யொன்றேயென வற்புறுத்தற்கு உவமான பூருவகமாக அதனை இக்கவியுணர்த்துகின்றது.

இப்பரிசு மூவகையாம் பிராரத்த வினைவா
லெண்ணில்பல வொழுக்கமாஞ் சீவன்முத்தர்க் கிந்த
மெய்ப்பொருளை வசிட்டனா ரதன்றருவா சன்சீர்
வியாதனொடு சுகன்வாம தேவனருட் சனக

ஞெப்பரிய பரதனெழிற் கௌதமனே முதலா
யுளர்வருத்த னுபேத முணர்த்தனுறு மிங்ஙன்
றுப்புதவு பிராரத்தங் கொளினஞ்ஞா னிக்குஞ்
சுத்தனுக்கும் வேறுபா டெங்ஙனெனின் மொழிவாம்.

(இ - ரை.) "இப்பரிசு மூவகையாம் பிராரத்த விளைவா லெண்ணில் பல வொழுக்கமாஞ் சீவன் முத்தர்க்கு" எ- து. பிராரத்த கன்ம விளைவினால் இங்ஙனங் கூறிய தன்மை மூன்று வகையாநிற்கும், இஃதன்றியுஞ் சீவன் முத்தர்களுக்குப் பலவேறுவகைப்பட்ட ஒழுக்கங்கள் அளவில்லனவாயிருக்கும்; "இந்த மெய்ப் பொருளை வசிட்ட னாரதன் றுருவாசன் சீர் வியாதனொடு சுகன் வாமதேவ னருட்சனக னொப்பரிய பரத னெழிற் கௌதமனே முதலாயுளர்" எ-து. இங்கே கூறி வந்த உண்மைப் பொருளை வசிஷ்டன், நாரதன், துர்வாசன், கீர்த்தி பொருந்திய வியாசன், சுகன், வாமதேவன், அருளையுடைய சனகன், ஒப்பிடற்கரிய பரதன், அழகிய கௌதமன் முதலாயினோர் உடையவராவர்; "வருத்தனுபேத முணர்த்தனுறு மிங்ஙன் றுப்புதவு பிராரத்தங் கொளின்" எ - து. இங்ஙனம் வர்த்தித்து வருந் தாரதம்மிய பேத முணர்த்தற் கியைந்த போகமா யுள்ள பிராரத்துவத்தை யிவ்வாறு கொள்ளின்; "அஞ்ஞானிக்குஞ் சுத்தனுக்கும் வேறுபா டெங்ஙனெனின் மொழிவாம்" எ - து. அஞ்ஞானிக்கும் ஞானவானுக்கும் வேறுபாடு எங்ஙன முளவாமெனின், அதனை மொழிகுதும், எ - று.

முக்தியைப்பெற்ற ஞானவான்கள் சீவன்முத்தித் தன்மையோடு நாநாவிதமான நடைகளை யுடையவர்களாய் விர்த்தியை யடைந்து வருவதற்கு வசிட்ட முனி முதலிய பெரியோர்களை மேற்கோளாக வெடுத் துணர்த்திய தென்பதாம். 176

(அ - கை.)

அங்ஙனம் வினவிய பேதத்திற்கு இக்கவியுத்தர முணர்த்துகின்றது.

மண்ணுலகில் விராத்தியர் சுரோத்தியர் தமக்கு
மறைமொழிதன் மொழிதலா லன்றியுணன் முதலா
யெண்ணவருஞ் செயலான்வே றிலாமையது போல
விதயபந்த முறவொழித லாலன்றிப் போக
முண்ணுநிலை யதனாலஞ் ஞானமுடை யோர்க்கு
முணர்வுமய மாய்நின்ற சீவன்முத்தர் தமக்கு
நண்ணிவரு வேறுபா டிலையெனவே நவில்வர்
ஞான நூல் பலவுணர்ந்த நல்லுணர்வி னவரே.

(இ - ரை.) "மண்ணுலகில் விராத்தியர் சுரோத்தியர் தமக்கு மறைமொழிதன் மொழிதலா லன்றி" எ - து. உலகின்கண் விராத்தியரென்போருக்குஞ் சுரோத்தியரென்போருக்கும் வேதாத்தியயன மின்

மையாலும் உண்மையாலுமே பேத மூளவாமன்றி; "உணன் முதலா யெண் ணவருஞ் செயலான் வேறிலாமையதுபோல" எ-து. உண்டல் உறங்கல் முதலியவாக எண்ணிடற் கியைந்த முயற்சிகளால் வேறுபா டெங்ஙன மின்றே, அங்ஙனமே; "இதய பந்தமுற லொழிதலா லன்றி" எ-து. இதயத்தின்கண் பந்தமுறுதல் அஃதொழிதல்களாற் பேத முறுதலே யன்றி; "போக முண்ணு நிலை யதனு லஞ்ஞான முடையோர்க்கு முணர்வு மய மாய்நின்ற சீவன்முத்தர் தமக்கும்" எ-து சுக துக்க போகமாகிய பிராரத்துவ கர்மத்தை யனுபவிக்கும் நிலையினுல் அஞ்ஞானமயமா நின்றோ ருக்கும் ஞானமயமாய் விளங்குஞ் சீவன்முத்தர்களுக்கும்; "நண்ணிவரு வேறுபாடிலையெனவே நவில்வர் ஞான நூல் பல வுணர்ந்த நல்லுணர்வின வர்" எ-து. உண்டாய் வருகின்ற வேறுபாடு சற்றுமில்லையென்றே யான்ம சாஸ்திரமா நின்றுள்ள பலவற்றையும் நன்குணர்ந்த மெய்யுணர் வுடைய சத்துக்கள் கூறுநிற்பர், எ-று.

ஏ அசை. மறையொழிதல் மொழிதலென்பதை நிரைநிரையாய் மறையொழிதலை விராத்தியருடனும் மொழிதலைச் சுரோத்தியருட னுங்கூட்டுக விராத்திய னென்பவன் அனுலோமப் பெண்ணிற்கும் பிரதிலோம ஆணுக்கும் பிறந்தவன்; அனுலோமப்பெண் கீழாயபீசத்திற்கும் மேலாயயோனிக்கும் பிறந்தவள். பிரதிலோமன் மேலான பீசத்திற்குங் கீழான யோனிக்கும் பிறந்தவன். சுரோத்திய னென்பவன் பிரமோப தேசத்தைக் கேட்கும் அந்தணன்.

பெத்தனுக்கும் முத்தனுக்கும் அகம்பாவம் நீங்கலும் ஓங்கலுமேயன்றி மற்றச் செய்கைகளினுற் பேதமின்றென்பதாம். 177

(அ-கை.)

சீவன் றனது கற்பிதவொழிவிற்குச் சம்மதித்துப் பிரமமாதற்கு உடன்படுமோ வென்ற வினுவிற் கியைந்த உத்தரம் இக்கவியுணர்த்துகின் றது.

தத்துவஞா னத்தினுன் பிரமமடைந் திடுமேற்
றறுகண்வரிப் புலிகண்டோன் போற்சீவத் துவந்தா
னத்தலையே யழிந்திடுமா தலினுலச் சீவ
னழிவுதனக் குடன்படுமோ வெனிற்கடவு டன்மைக்
குய்த்தவா தரவினுற் கங்கைமுத லவற்று
ளொழிப்பதனுக் கிசைவர்நரத் துவமதுபோலென்றும்
பொய்த்தலிலாத் துரியவடி வாம்பிரமத் துவத்திற்
பொருந்தத்தன் கேட்டினுக்கிங் குடன்படுஞ்சீவன்றான்.

(இ-ள்.) "தத்துவ ஞானத்தினுற் பிரம மடைந்திடுமேற் றறுகண்வரிப் புலிகண்டோன்போற் சீவத்துவந்தா னத்தலையே யழிந்திடுமாதலினுல்" எ-து.உண்மைஞான விளக்கத்தினுற்பிரமசொரூபம் வாய்க்குமாயின்கோபக் கண்களையும் வரிகளையுமுடைய புலியைக் கண்டோ னெங்ஙன மாவனே அங்ஙனமே சீவத்துவமானது அக்கணமே நசித்துவிடும், ஆகையால்; "அச்

சீவனழிவு தனக் குடன்படுமோவெனில்" எ-து. அந்தச் சீவன் றனது கற்பனு நாசத்துக் குடன்படுமோவெனக் கேட்கில்; "கடவுடன்மைக் குய்த்த வாதரவினுற் கங்கை முதலவற்று ளொழிப்பதனுக் கிசைவர் நரத்துவ மது போல்" எ-து. தேவத் தன்மை யடைதற்குச் செலுத்தற் கியைந்த மிக்க ஆசையினுற் கங்கை யமுனை முதலிய நதிகளில் மானிடத்தன்மையை ஒழிப்பதற் கெங்ஙன முடன்படுவரோ அங்ஙனமே, "என்றும் பொய்த்த லிலாத் துரிய வடிவாம் பிரமத்துவத்திற் பொருந்தத் தன் கேட்டினுக்கிங் குடன்படுஞ்சீ வன்தான்" எ-து. எப்போதும் நசியாமல் ஒரு தகைத்தா விளங்குஞ் சிற்சோதி வடிவாயுள்ள பிரமத்தன்மையில் பேதமின்றி நிற்கச் சீவனுனவன் தனது கற்பனு நாசத்துக்கு இவ்விடத்துடன்படும், எ - று.

கங்கைமுத லென்றமையின் யமுனு சரஸ்வதி கூடிய திரிவேணி சங்கமமெனக் கொள்க. தன் கண்ணினுற் றன துருவத்தைக் காண்பதுபோலத் தற்பிரக்ஞையாற் றன்னைக் கண்டமைவானென்பார் தத்துவ ஞானத்தினுற் பிரமமடைந்திடுமெனவும், ஆணவத்தைக் கெடுக்குங் கொடிய நோக்கென்பார் தறுகண் எனவும், சமாதியின்கண் நவநவமா யுதயமான அனுபவமென்பார் வரி எனவும், சீவன் றனக் காதாரமான சிவத்தைப் பார்க்கச் சிவந் தனக்காரோபமான சிதாபாசனைப் பார்க்க இவ்விருபார்வையும் ஒத்தவிடத்து அவ்விருதன்மையும் நீங்கிச் சுயஞ் சைதன்னியமாய் அதனுற் சங்க்ற்பநாசம் வருமென்பார் புலிகண்டோன்போற் சீவத்துவம் அத்தலையே யழிந்திடும் எனவும், சங்கற்பந் தன தழிவான அதீதத்திற் குடன்படுமோ வென்பார் சீவனழிவு தனக்குடன்படுமோ எனவும், மண்ணின்கண் மனித வேடம் பூண்டவன் விண்ணின்கண் தேவவேடம் பூணும் நிமித்தங் கங்கை முதலியவற்றில் இத்தேகத்தை விடுவதுபோலச் சீவ வேடம்பூண்ட துரியன் றனது யதார்த்த வடிவமாகிய பிரம ஸ்வரூபத்தை யடையும் நிமித்தங் கற்பிதரூபமான சீவசிதாபாசத்துவத்தைச் சமாதிமுதலியவற்றினுல்ஒழிக்க விரும்பினு னென்பார் கடவு டன்மைக் குய்த்த ஆதரவினுற் கங்கை முதலவற்றுள் ஒழிப்பதனுக்கு இசைவர் நரத்துவமதுபோல் எனவும், பரமாத்மாயிக்சமான பரதத்துவந் தானுகித் துவிதம் நீங்கினுனென்பார் பொய்த்தலிலாத் துரிய வடிவாம் பிரமத்துவத்திற் பொருந்தத் தன் கேட்டினுக்கிங்குடன்படுஞ் சீவன் றுன் எனவுங் கூறினுர்.

வினு:—தேக அழிவைச் சீவன் அழிவாக உவமானத்திற் கூறிய தென்னை ?

விடை:—தேகியைக் காணுது தேகத்தைத் தானெனக் காண்பதாலென்க.

வினு:—சீவன் தனது லாபத்திற்கு உடன்படுமென்னுது தனது கேட்டிற்கு உடன்படுமென்ற தென்னை ?

விடை:—சங்கற்பஞ் சத்திற் கரைதலே சித்தாய் விளங்கலினுலென்க.

சீவசிதாபாசன் தனது அவிருத்தாம்சமான சுயஞ் சித்தை நோக்கின விடத்திற் றனது விருத்தாம்சமான சகல கற்பனைகளும் நீங்குமென்பதாம்.

(அ - கை.)

இங்ஙனங் கூறிய சீவன் முத்தர்க்கு முன்னுள்ள ரிஷிகளைப்போலச் சாபானுக்கிரக சாமர்த்தியங் காண்கிலமே ; இவர்களை ஞானியென்பது எங்ஙனமென்ற வினாவிற்கு இக்கவியுத்தரம் உணர்த்துகின்றது.

வாதரா யணன்முதலோர் போற்சாப முடனே
மற்றருள்செய் வலியுடையோன் றத்துவஞா னத்தோ
னேதிலா னலனெனினவ் வலிதவத்தின் பலமா
மிலங்குதத் துவஞான பலமன்று மாயின்
மாதவமே ஞானத்திற் கேதுவெனுஞ் சுருதி
வழக்கின்றற் றவமிலர்க்குத் தத்துவஞா னந்தா
னேதெனிலாஞ் சாபாதிக் குச்சகா மியமே
யேதுநிட்கா மியதவஞா னத்தினுக்கென் றறியே.

(இ-ள்.) "வாதராயணன் முதலோர்போற் சாபமுடனே மற்றருள் செய் வலியுடையோன்" எ-து. வியாசர் முதலிய ரிஷிகளைப்போலச் சாபமும் அதற்கு எதிர்மறையாய அனுக்கிரகமு மென்னப்பட்ட சாமர்த்திய முடையவனே; "தத்துவஞானத்தோ னேதிலா னலனெனி லவ்வலிதவத்தின் பலமாம்" எ-து. மெய்யுணர்வுடையவனவன், இயற்றுள் ஏதுமில்லாதவன் ஞானி யல்லனெனக் கூறில், அந்தச் சாமர்த்தியந் தவத்தினது பலமாக முடியும்; "இலங்கு தத்துவஞான பலமன்றுமாயின் மாதவமே ஞானத்திற் கேதுவெனுஞ் சுருதி வழக்கின்றற் றவமிலர்க்குத் தத்துவஞா னந்தா னேதெனில்" எ-து. சதோதயமாக விளங்கும் மெய்யுணர்வின் பலனல்லவாகும், இங்ஙனமாயின், மெய்யுணர்வு உதித்தற்கு ஏது மகத்தான தவமேயெனக் கூறுஞ் சுருதிநெறி காரணத்தால் தவமில்லாதவர்களுக்கு மெய்யுணர்வு எங்ஙனம் வாய்க்குமெனக் கேட்கில்; "ஆஞ் சாபாதிக்குச் சகாமியமே யேது நிட்காமிய தவ ஞானத்தினுக் கென்றறி" எ-து. வாய் தற்பாலவாகிய சாபானுக்கிரகங்கட்குக் காரணம் காமியத்தவமெனவும், மெய்ஞ்ஞானத்திற்குக் காரணம் நிட்காமியத் தவமெனவும் அறிந்திடுதி, ().

ஏ அசை. ஏதெனலைத்தவமிரண்டினுக்கு மொட்டுகே.சகாமியமென்பது சுவர்க்காதி போகங்களை யனுபவிக்க விரும்புவதும், நிட்காமியமென்பது அவ்விச்சையின்றித் தன்னிடத்தே அமைந்து நிற்பதுமாம்.

வினா:—சித்தி யுள்ள சாபானுக்கிரக சாமர்த்தியங் காமியத் தவத்தின் வலியேயன்றி ஞானத்தின் வலியல்லவென்றால் இதற்குத் தவம் ஏதுவெனச் சுருதி கூறிய தென்னை ?

விடை:—ஞானத்திற்கு நிட்காமியத் தவம் ஏதுவாதலினென்க.

வினு:—இந்நிட்காமிய தவத்திற்கு அவ்வலிமை யின்ருய தென்னை ?

விடை:—இது ஞானோதயத்தில் நசிப்பதால் இதற்கு அவ்வளவு சத்தி யில்லை யென்க.

வினு:—சாபாதிக்குங் காமியம் ஏதுதானே ; அதற்கு அவ்வலி வந்த தென்னை ?

விடை:—அக்காமியஞ் சித்தியையுண்டாக்கித் தான் நீங்காமல் விருத்தியடைந்து வருதலினு லென்க.

வினு:—அற்றேல், அச் சித்தியினுல் இம் முத்திக்குப் பிரயோசன மின்றே ?

விடை:—கோசரம் அகோசரத்திற்கு எங்ஙனம் பிரயோசனமா மென்க.

ஞானமாத்திரம் பெற்ற சீவன்முத்தனுக்குச் சாபானுக்கிரக சாமர்த்தியம் மேற் சநந மரணத்திற்கு ஏதுவாகலின், அது வேண்டுவதின்றென்பதாம்.

(அ - கை.)

ஞானத்தான் முத்தி பெற்றிருக்கும் வியாசாதி மஹ ரிஷிகளுக்கு இச்சித்தி வந்த காரண மியாதென்ற வினுவிற்கு இக்கவியுத்தர முணர்த்து கின்றது.

வேதவியா சாதிகட்கு ஞானம்வலி யிரண்டு
மேவுமே யெனிலவர்கட் கிருதவமு முளவா
மாதலினு லவ்விரண்டு மாகுமொரோர் தவமே
யாயினெவ்வொன் றேயடையு மதனுன்மா றின்று
மேதையாஞ் சாபாதி வலியிலர்க ளாகி
விதியிறத் துவஞானி களைக்கிரியா நிட்ட
ரோதுவார் நிந்தையெனி னவர்தமக்கு விடயத்
துழல்பவரா னிந்தையா தலிற்குறைவின் றுமால்.

(இ - ள.) "வேத வியாசாதிகட்கு ஞானம் வலி யிரண்டு மேவுமே யெனில்" எ-து. வேதவியாசர் முதலிய ரிஷிகளுக்கு முத்தி சித்தி யெனப் படும் இவ்விரண்டு நிலையும் வாய்த்திருந்தனவே, அவை யாதுகாரணத்தாவோ வெனக் கேட்கில்; "அவர்கட் கிருதவமு முளவா மாதலினு லவ்விரண்டு மாகு மொரோர் தவமேயாயி னெவ்வொன்றே யடையு மதனுன் மாறின் றும்" எ-து. அந்த வியாசர் முதலிய ரிஷிகளுக்கு மேற்கூறிய இரண்டு தவமும் உள்ளனவாம், ஆதலினுல் அவற்று லெய்தும் பலம் இரண்டும் அவர்கட்கேயாகும், ஒவ்வொரு தவம் ஒவ்வொருவர்க்கே யாயின், ஒவ்வொரு பலனே வந்து வாய்க்கும். அந்தக் காரணத்தால் விரோதமில்லை யாம்; "மேதையாஞ் சாபாதி வலியிலர்களாகி விதியி றத்துவ ஞானிகளைக் கிரியாநிட்ட ரோதுவார் நிந்தையெனின்" எ-து. சிரேஷ்டமாகிய சாபா நுக்கிரக வல்லமை யில்லாதவர்களாய் விதி நிடேதங் கடந்துள்ள சீவன் முத்தர்களைக் கன்மாநுஷ்டார்க ணிந்தை செய்வார்க ளெனக் கேட்கில்;

"அவர் தமக்கு விடயத் துழல்பவரா னிந்தை யாதலிற் குறைவின்றும்"
எ-து. அந்தக் கன்மிகளுக்கு விடயத்தின்கண்ணே மாறுதுழலும் நிர்மூடர்களால் நிந்தைவரு மாதலின், அதனல் மகான்களுக்குக் குறைவில்லையாம்.

ஆல் அசை. விதியென்றதனல் நிடேதம் வருவித்தாம்.

வி:—ஞானிகட்கு இக்காமியத் தவம் இன்றென்ற தென்னை?

விடை:—தனக்கு வேறாய் அநித்தமாயுள்ள சிவலோகாதி பதத்தை யடைய விருப்பமின் றாதலினனும், தனக்கு வேறின்றாய்த் தானே தானய் விளங்குமிடத்து ஒன்று வேண்டுதலும் ஒன்று தள்ளுதலு மின்மையாதலினனு மென்க. காமியத் தவத்தாற் சித்தியும் நிஷ்காமியத் தவத்தால் முத்தியும்வரும்; ஆயினும், முத்தியின்றிய சித்தியோர்க்குச் சாபானுக்கிரகசாமர்த்தியமுண்டாயிருந்தும் பிறர்க்கு விநோதமாய்த் தமக்குப் பயனின்றி யிருத்தலின், அவர் இந்திரசால முதலான வித்தை செய்வோன் போன்றவராவர்; சித்தியின்றிய முத்தியோர்க்குச் சாபானுக்கிரக சாமர்த்தியம் இன்றாயினும் பிறர்க்கு விநோதமின்றித் தமக்குப் பயனுயிருத்தலின் இவர் வித்தையைப் பார்க்குஞ் செல்வர்போன்றவராவர்; இவ்வாறிருத்தலின், ஈவோரில் ஏற்போர் அதிகமாகார்போல முத்தியுள்ள ஞானவானுக்குச் சித்தியுள்ளோர் சமானுதிகமாகாரென்க.

வி:—அங்ஙனமாயின், முத்திமாத்திரம் பெற்ற ஞானிக்கு இச்சித்தி முத்தியும் பெற்றவர்க ளதிகரலரோ?

விடை:—தனக்கெனலின்றிப் பிராரத்தத்தினற் சாபானுக்கிரக சாமர்த்திய முண்டாம்; அவை யுண்டானவிடத்து அகம்பாவ மிருத்தலினனும் அவ்வகம்பாவம் இவர்கட்கு இன்மையினனும் அதிகராகாரென்க.

வி:—அங்ஙனமாயின், யாவரும் அவர்களை முக்கியமாகக் கூறுவ தெற்றிற்கு?

விடை:—சீவர்கள் வேதத்தினுள்ள மஹாவாக்கியநிச்சயத்தைஉண்மையாகக்கொண்டு முத்தியையடையு நிமித்தம் அவ்வாக்கியார்த்த நிச்சயத்தைச் சுருக்கிச் சொல்வதில் விசுவாசந் தோன்றி யச்சாபானுக்கிரக சாமர்த்தியத்தினற் பயமுண்டாம்; அதன்வழி யொழுகவேண்டி யீசுர நியதிப்படி வந்தவர்களாதலின லென்க.

வி:—அற்றேல், இச்சாபானுக்கிரக சாமர்த்திய மில்லாத ஞானிகளை யஃதுடைய கன்மிகள் தூஷிப்பார்களே?

விடை:—அவர்களை விடயமோகத்தை யுடையோர் தூஷித்தலினல் அக்கன்மிகளுக்கு ஓர் குறைவின்றாயதுபோல, இக்கன்மிகள் தூஷித்தலினல் ஞானிக்கோர் குறைவு மின்றென்க.

இச்சித்திகள் ஈசுரனுடைய வல்லபமாகலின், இவை யுள்ளவர்களைத் தேவத் தன்மை யுடையவராக நம்பி யவர்களால் விதிக்கப்பட்ட விதிப்படி யுயிர்க ளொழுகவேண்டி, அவர்கட்கு, இவ்விநோதமாயுள்ள சாபானுக்கிரக சாமர்த்தியம் ஈசுரானுக்கிரகத்தி லுண்டாயிற்றென்பதாம். 180

(அ - கை.)

முற் கூறிய ஜீவன் முத்தன் பிராரத்த வசத்தாற் பலவித நடையை யுடையவனாயினும், அதனை அவனது சித்துவிலாசமாகக் காணவேண்டு மென இக்கவி யுணர்த்துகின்றது.

உலகிறந்த சீவன்முத்த னுகர்வினைவா சனையா
லுண்பொருள்கள் பலகவர்ந்து மௌனமே யுற்றும்
பலதிறங்கண் மொழிந்துமுப தேசநெறி புரிந்தும்
பரிதவித்து மகிழ்ந்துமிக வேடங்கள் புனைந்துங்
கலைதுறந்து முடையுடுத்துங் கல்விபல பயின்றுங்
கல்லாது மாதர்முயக் கிடையுற்று மிவ்வா
றலகிறந்த நடையுறினு மருள்விளையாட் டென்றே
யவன்றனைநம் புகவைய மொருசிறிது முறாமல்.

(இ-ள்.) "உலகிறந்த சீவன்முத்த னுகர்வினை வாசனையா லுண் பொருள்கள் பலகவர்ந்து மௌனமே யுற்றும்" எ - து. லௌகிக நடை வைதிக நடையெனல் சற்றும் உள்ளத்தின்கணின்றிய சீவன் முத்தனென் போன் தள்ளற் கொண்ணாத பிராரத்துவ கன்ம சம்ஸ்காரத்தால் அனுபவிக் கின்ற வஸ்துக்களைப் பலவாகக் கிரகித்தும், மௌனமாக விருந்தும்; "பல திறங்கண் மொழிந்து முபதேச நெறிபுரிந்தும் பரிதவித்து மகிழ்ந்து மிக வேடங்கள் புனைந்தும்" எ - து. நவநவமாக விளங்கும் அனுபூதித் திறங் களைப் பலபலவாக எடுத்துச் சொல்லியும், உபதேசித்தற் கியைந்த நெறிக ளைச் செய்தும், பிறவி நோய்க்காக விசன முற்றும், அந்நியமின்மை பற்றி மகிழ்ந்தும், மிகவும் பலவேறு விகற்ப வேடங்களைப் புனைந்தும்; "கலை துறந்து முடையுடுத்துங் கல்வி பல பயின்றுங் கல்லாது மாதர் முயக்கிடை யுற்று மிவ்வா றலகிறந்த நடையுறினும்" எ - து வஸ்திரந் தரித்தல் சற்று மின்றியும், அதனையுடுத்தும், பலவேறாய கல்விகளிற் பயிற்சியுற்றும், யாதொன்றுங் கல்லாது மாதர்கள்பாற் புணர்ச்சி வேண்டி அவர்களை யகலா திருந்தும் எனக் கூறப்படுவன வாகிய இங்ஙனம் அளவிறந்த நடக்கை களில் நிற்பினும்; "அருள் விளையாட்டென்றே யவன்றனை நம்புக வைய மொரு சிறிது முறாமல்" எ - து. இவையனைத்துங் கிருபா விநோத லீலையென்றே சந்தேகஞ் சற்றும் எய்தாமல் அந்தச் சீவன் முத்தனைச் சிவ சொரூபமென்றே நம்புவாயாக, எ - று.

ஏ தேற்றம். இங்குள்ள வும்மையனைத்தும் எண்ணும்மை.

சீவன்முத்தனாற் செய்யப்பட்ட பலவிதமான நடைகள் உலோகானுக் கிரகமாகவேயன்றி அவற்றால் அவனுக்கோர் பலாபல மின்மையின், அந் நடைகளை யாத்மவுல்லாசமென்றே காணவேண்டுமென்பதாம். 181

(அ - கை.)

விதேகமுத்தன் இலக்கணமும் அதனை யடைதற்கு ஏதுவான நித்திய கரும முதலான அனுஷ்டான மரபு இருபதும் கூறுவான் றொடங்கி, நித்திய கருமாதியவற்றுள் ஆறும் இக்கவி யுணர்த்துகின்றது.

"என்றுமெய் விடத்தினுமோ ருடம்புமுறா தொன்று
யிருந்தசச்சி தாநந்த சிவசொருப மாத
லன்றிதரு விதேககை வல்லியமென் றிசைப்பர்
கவின்றவினைத் தெய்துமா றெவ்வாறிங் கென்னிற்
பொன்றலினித் தியகருமா னுட்டான மதனாற்
புண்ணியமப் புண்ணியத்தாற் பாவவொழி வதனாற்
றுன்றவறு சித்தசுத்தி யதனாற்பொய்க் குடம்பக்
குற்றநெகிழ் வதனான்மெய்த் துறவுதுற வதனால்.

(இ-ள்.) "என்று மெய்விடத்தினு மோருடம்பு முறா தொன்றி யிருந்த சச்சிதாநந்த சிவ சொருபமாத லன்றிதரு விதேக கைவல்லிய மென்றிசைப்பர்" எ-து. எத்தக்காலத்திலேனும் எவ்விடத்திலேனும் சூக்குமத் தோற்றத்தின் மாதேருடம்பு மாசமற் பேத மின்றி யொன்றி யிருந்த சச்சிதாநந்த சிவ சொருப மாதலே யெவற்றினும் மேலாய தன்றி தருகின்ற விதேக கைவல்லியமெனச் சத்துக்கள் கூறுவர்; "கவின்ற வினைத் தெய்துமா றெவ்வா றிங்கென்னில்" எ-து. இங்கே சொல்லிய இந்த விதேகமுத்தி நிலையை யடையும் மார்க்கம் எங்ஙனமெனக் கேட்கின்: "பொன்றலினித்திய கருமானுட்டான மதனாற் புண்ணிய மப்புண்ணியத்தாற் பாவவொழி வதனாற் றுன்றவறு சித்த சுத்தி யதனாற் பொய்க் குடம்பக் குற்றநெகிழ் வதனான்மெய்த் துறவு துறவதனால்" எ-து. உயிர்கள் வருத்தப்பட்டு என்றும் கெடாது நின்றுள்ள நித்திய கன்மானுட்டான மும், அக்கன்மானுட்டானத்தாற் புண்ணியமும், அப்புண்ணியத்தாற் பாவ நாசமும், அப்பாவநாசத்தால் என்றும் சுருங்காத சித்தசுத்தியும், அந்தச் சித்த சுத்தியாற் பொய்யாகிய குடம்பத்தால் விளைந்த பந்தத் தளர்ச்சியும், அந்தப் பந்தத் தளர்ச்சியால் மெய்த் துறவு பூணலும், அந்த மெய்த் துறவு பூணலால், எ-று. இது முதல் மூன்று கவிகள் குளகம்.

காரண தத்துவ மென்பார் என்று மெனவும் சகல புவன போகங்களும் என்பார் எவ்விடத்தினுமெனவும், சராசரவுயிர்களாகிய பௌதிகமென்பார் ஓருடம்பெனவும், இவையாவ மிக்கியமென்பார் உறாதெனவும், பரிபூரணமா யிருந்ததென்பார் ஒன்றியிருந்த எனவும், காலத்திரயத்திலும் அழிவின்றி நித்தியமாயிருந்த தென்பார் சத்தெனவும், ஆதி மத்தியாந்த ரகித சதோதய மாய் விளங்குமென்பார் சித்தெனவும், தடையற்ற நிரதிசயானந்த மென்பார் ஆநந்த மெனவும், மூன்றும் பிரிவின்றி யொன்றாய் ஏகாகாரமாய் விளங்குகின்றதே பிரம மென்பார் சிவ சொருப மெனவும், அதுவே யுண்மையான தென்பார் ஆதலெனவும், அதுவே யதீதமான முத்தி யென்பார் விதேக கைவல்லிய மெனவுங் கூறினார். விதேக முத்தியென்றது தேகஞ் சின்மாத்திரமாதலே; எனவே, சீவன் முத்தியிற் சீவன் சிவமாய் விளங்குவதுபோலப் பிராரத்தானுபவ நீக்கத்திற் றேகந் தேகியின் தேஜசா யானந்த மாத்திரமாய்ச் சேடித்து நிற்பதென்க.

வினு:—அற்றேல், உலகரைப்போல ஞானவான்களுக்கும் உயிர் பிரியவும் அங்ஙனம் பிரிந்த தேகத்தைத் தகனஞ் செய்யவுங் கண்டிருக்கின்றேமே ; அங்ஙனமாக அஃது எங்ஙனம் பூரணமாயிற்று ?

விடை:—பஞ்சபூத பௌதிகங்கள் பூரணமாக விளங்க இத்தேக மாத்திரமா விளங்கவில்லை ? இஃதும் அங்ஙனமே விளங்குமென்க.

வினு:—அற்றேல், இச்சகம் பூரண திருஷ்டியாய்ப் பார்க்கிற் பூரணமாய்த் தோன்றுவதேயன்றிப் பூரணமாய்க் கரையாததுபோல, தேகமும் அங்ஙனம் பார்க்குமிடத்து அதுவாய்த் தோற்றுவதேயன்றி அதுவாய்க் கரையவில்லையே ?

விடை:—அஸ்திமுதலிய கடின ரூபமாயுள்ள இத்தேகம் ஓர் சித்தியினற் பரமாணுரூபமாய்ப் பந்தனம் பண்ணின வீட்டின்கணின்று வெளிப்படுதல்போலச் சைதன்னிய சிந்தனையாற் றேகஞ் சைதன்னிய ரூபமாதற்குச் சந்தேகமென்னை யென்க.

வினு:—அற்றேல் இங்ஙனமாயின், இதற்குப் பிரமாணமுண்டோ ?

விடை:—பரத்தில் வியாச வசிஷ்டர்முதலிய மஹரிஷிகளும், இகத்தில் ஆசாரிய சுவாமிகள் முதலியோரும் இன்னும் மாணிக்கவாசக சுவாமிகளும் தேக சேடமின்றிச் சோதியாய்க் கரைந்தாரென்பதும், இன்னும் அல்லமாப் பிரபுதேவர் ஜீவன் முத்தித்தசையிற்றனே கோரக்கர் கட்கம் பரிசியாமற்சாயையா யிருந்தாரென்பதும்,இன்னும் அநேகமு முண்டென்க.

வினு:—அற்றேல், யாவரும் என் அனுஷ்டிக்கவில்லை ?

விடை:—கிஞ்சிஞ்ஞத்துவமுள்ள ஜீவன் சர்வஞ்ஞத்துவமுள்ள சிவத்தைச் சிந்தித்து அது நீயென்னும் பகுப்பறச் சுத்த சைதன்னிய மாதற்கே சிருட்டி தொடங்கி யிதுகாறும் வருந்தும் வருத்தத்திற்கு அளவின்மையா யிருத்தலினுனும், இச்சடத்தைச் சித்தாகக் கரைத்தற்குள்ள வருத்தம் இவ்வளவென மட்டிடல் கூடாமையாலும், எவரும் அனுஷ்டிக்கும்படி சுருதிகள் சொல்லாமையாலும், ஆசிரியரும் நிரந்தரமாய் அநுஷ்டிக்கச் சொல்லவில்லை யாதலாலும் ஏகதேசத்தில் உண்டென்க.

வினு:—இனிச் சீவன் முத்தியில் விதேகமுத்தித் தன்மையும் விதேக முத்தியிற் சீவன் முத்தித் தன்மையும் உண்டென்பது எங்ஙனம் ?

விடை:—சீவன்முத்தித் தன்மையாயிருந்து உபதேசாதிகள் செய்யுமிடத்துந் தேகமின்றிச் சாயைமாத்திரமா யிருந்த அல்லமாப் பிரபுதேவர் போல இருப்பது சீவன் முத்தியில் விதேக முத்தியெனவும், விதேகமுத்தித் தன்மையாற் பரிபூரணமா யிருந்துஞ் சகசீவ பரங்களை யியக்காமல் இயக்குவிக்கும் பரமேசனைப்போல இருப்பது விதேக முத்தியிற் சீவன் முத்தியெனவுங் கொள்க.

விதேகமுத்தித் தன்மை யிஃதென விளங்கக் கூறியதாம். 182

(அ - கை.)

நிறுத்தமுறையான் முத்தி விருப்பமுதலிய பதினொருவித மரபினை யிக்கவி யுணர்த்துகின்றது.

முத்திவிருப் பதனானே புறக்கரும வொடுக்க
மொழிந்ததனால் யோகநிலை முயற்சியது தன்னாற்
பொய்த்தலறு துரியவிழை வத்துரிய விழைவாற்
புகலருமா வாக்கியவா ராய்ச்சியத னானே
யத்துவித ஞானமத னாலவிச்சை நாச
மதனாற்பொய்த் துவிதமயக் கழிதலத னானே
மெத்துசுக துக்கநினை வழிவதனால் விருப்பு
வெறுப்பறுத லதனாலொண் விதிவிலக்கோய் வதனால்.

(இ - ரை.) "முத்திவிருப் பதனானே புறக்கரும வொடுக்க மொழிந்ததனால் யோகநிலை முயற்சியது தன்னால்" எ - து. முத்தி விருப்பும், அந்த முத்தி விருப்பால் புறக்கரும நாசமும், அந்தப் புறக்கரும நாசத்தால் யோக நிலையை யடைதற்கியைந்த முயற்சியும், அங்ஙனமாய முயற்சியால்; "பொய்த்தலறு துரியவிழை வத்துரிய விழைவாற் புகலரு மாவாக்கிய வாராய்ச்சி யதனான்" எ-து. என்றும் நசியாத ஆத்மப் பிரியமும், அவ்வாத்மப் பிரியத்தால் சொல்லற்கரிய மகாவாக்கிய வாராய்ச்சியும், அவ்வாராய்ச்சியால்; "அத்துவித ஞான மதனா லவிச்சை நாசமதனாற் பொய்த்துவித மயக்கழித லதனான்" எ-து. அத்துவித ஞானமும், அவ்வத்துவித ஞானத்தால் அவித்தையா நாசமும், அந்த வவித்தையா நாசத்தால் பொய்யான துவிதமயக் கொழிதலும், அந்தத் துவித மயக்கொழிவால்; "மெத்து சுக துக்க நினைவழி வதனால் விருப்பு வெறுப்பறுத லதனாலொண் விதிவிலக் கோய்வதனால்" எ-து. எவருமெச்சுகின்ற சுகதுக்க நினைவொழிவாதலும், அவ்வொழிவால் விருப்பு வெறுப்பொழிதலும், அவ்வொழிவால் ஒள்ளிய விதிவிலக்குக் கெய்ப்புக் காண்டலும், அங்ஙனம் எய்ப்புக் காண்டலால், ()
ஏகார மூன்றும் அசை நிலைகள்.

(அ - கை.)

முன்னிறுத்த முறையால் இருவினைமுதலிய மூன்றன் இலக்கணமும் இவ்விருபது சோபானத்திற்கும் அதீதமான விதேக கைவல்லிய இலக்கணமும் இக்கவி யுணர்த்துகின்றது.

வினையிரண்டு மகறலத னாற்றேக பாவ
விச்சின்தி யதனானே பாசமெலா மொழிதல்
பினையறைந்த வதனானே பராபரமாய் முடிவாய்ப்
பெயர்சாதி குறிபெறா தொன்றாகி வாக்கு

மனமிறந்து நித்தியா நந்தமய மாகி
மறுவிலா விதேககை வல்லியம்வந் தெய்து
மெனவறிந்து துணிந்திடுக சுருதிகுரு பரனு
லின்பவீ டடையுநெறி விரும்புறுமுத் தமரே.

(இ-ள்.) "வினை யிரண்டு மகற லதனாற் றேக பாவ விச்சிந்தி யத னுனே பாசமெலா மொழிதல் பினை யறைந்த வதனுன்" எ - து. நல்வினை தீவினை யென்னும் இரண்டு வினையும் நாசமெய்தலும், அந்த நாசத்தால் தேகான்ம புத்திநீங்கலும், அந்நீக்கத்தால் பாசம் அனைத்தும் ஒருங்கொழிதலும், முடிவிற் கூறிய இந்தப் பாசவொழிவால்; "பராபரமாய் முடிவாய்ப் பெயர்சாதி குறிபெறு தொன்றாகி வாக்கு மனமிறந்து" எ - து பராபரமாகவும், எவற்றிற்கும் முடிவாகவும், இன்னபெயர் இன்னசாதி இன்ன குறி எனப் பெறுது ஏகமாகவும், மனோவாக்குக் கெட்டாது; "நித்தியாநந்த மயமாகி மறுவிலா விதேக கைவல்லியம் வந்தெய்துமென வறிந்து துணிந்திடுக" எ - து. நித்தியாநந்த மயமாகவும் விளங்கும் களங்கமற்ற விதேக கைவல்லியம் வந்து வாய்க்குமென்று தீர்ப்பாக வறிந்து தெளிதி; "சுருதி குரு பரனு லின்பவீடடையுநெறி விரும்புறு முத்தமர்" எ - து. இது சுருதி குருவாற் பேரின்ப வீடடைதற்கு நெறித்தாகலின், இதனைச்சத்துக்கள் விரும்பா நிற்பர், எ - று.

ஏகார மூன்றும் அசை நிலைகள்.

உதயபூருவம் ஐந்து கடிகைக்குள்ளான உஷத் காலத்தில் விழித்துச் சுசியோடுங் கூடத் தான் வழிபடு கடவுள் வணக்கத்தோடும் விதிப்படி மல சல வுபயத் துவார சுத்திசெய்வதே சவுச விதியெனவும், மேற் றந்த தாபன சப்தத் துவார சுத்திசெய்வது தந்த தாபன விதியெனவும், தீர்த்தத்திற் படிந்து மனோசரீரசுத்தி செய்வது ஸ்தான விதியெனவும், மூன்று சுத்தியோடு தான் சிவசொரூபமாக விபூதிதரிப்பது அனுஷ்டான விதியெனவும், பிரணவாதி மந்திரங்களால் உருவேற்றுவது சபவிதியெனவும், பூத சுத்தி முதலிய பஞ்சசுத்திகளோடுந் தான் சிவசொரூபமாயிருந்துசோடசவுபசாரத் தோடு சிவத்தைப்பூசிப்பது பூசாவிதியெனவும், மேற்பிராண பலியோடுங் கூட ஆத்மதிருப்திபண்ணுவிப்பதுபோஜனவிதியெனவும் ஆகிய சப்தவிதிகளும் இங்ஙனமபரான்ன காலத்தில் செய்கின்றதும் இடையிற்றியானபரனு யிருப்பதுமாகலின் நித்திய கருமானுஷ்டானமெனவும்,இவ்வனுஷ்டானஞ் சற்கருமமாய்த் தூய்தான புண்ணிய விசேடமாதலிற் புண்ணியமாமெனவும்,அத் தூய்மையாற் பாவகருமஞ் சேர்தற்கு இடமின்மையிற்பாவவொழிவெனவும், அதன் நீக்கம் நிருமலமாதலிற் குன்றலறு சித்த சுத்தியாமெனவும், அச்சித்த சுத்தியால் விடயத்தின் உண்மை தெரிதலிற் பொய்க்கும் பக் குற்ற நெகிழ்வா,மெனவும், அத்தோஷ திருஷ்டியினுல் ஒன்றினும் பற்றின்மையின் மெய்த்துறவா மெனவும், அவ்விரத்தி சுகவேதுவா யிருத்த

லின் முத்திவிருப்பமா மெனவும், அம்முத்தி விருப்பம் அகமுகத்திற் சார்ந்து பாகிய கன்ம மொடுங்கலின் புறக் கரும வொடுக்கமா மெனவும், அவ்வொடுக்கம் மனோநிக்கிரகத்தை நாடலின் யோகநிலை முயற்சியா மெனவும், அம்முயற்சி தனித் திரும்பதை நாடலிற் பொய்த்த லறு துரிய விழைவா மெனவும், அத்துரிய மிஃதென அறியும் பரமாத்ம விசாரஞானம் வேண்டுதலின் புகலரு மாவாக்கிய ஆராய்ச்சியா மெனவும், அவ்விசாரம் அபேதமாதலின் அதன் சாரமான அத்துவித ஞானமாமெனவும், அவ்வத்துவித ஞானம் அபரோட்சமாதலின் அவித்தியா நாசமாமெனவும், அவித்தையா நாசத்தில் அகமித மென்னும் பிராந்தி நீங்கலின் துவிதமயக் கொழிதலாமெனவும், அவ்வொழிதலால் இன்பதுன்பம் நீங்கலின் சுகதுக்க நினைவொழிவாமெனவும், அவ்வொழிதலால் இராகத்துவேஷ மின்மையின் விருப்பு வெறுப்பறுதலெனவும், அது நீங்கவே யிது செய்யத்தக்கது செய்யத்தகாத தென்னுஞ் சங்கற்ப விகற்பமின்மையின் விதிவிலக் கோய்வாமெனவும், இவற்றாற் சுவர்க்க நரகமின்மையின் வினை யிரண்டும் நீங்குமெனவும், இந்நீக்கத்தில் நாம ரூப பாவனை யின்மையின் தேகபாவ விச்சிந்தியாமெனவும், இவ்விச்சிந்தியினால் அவாவனைத்தும் அன்பாய்க் கரைதலிற் பாசமெலா மொழிதலெனவும், அப்பாசமாகிய மூலாஞ்ஞானம் நசித்தவிடத்திற் பரமான ஈசுரத்தன்மையும் அபரமாகிய சீவத்தன்மையு நீங்கி ஆனுயென்னும் பிரமகூடஸ்த அயிக்கமான அத்துவித சொரூபமாதலின் பராபரமெனவும் இவ்வத்துவித பதத்திற்குமே லொருபதமு மின்மையின் முடிவாயெனவும், இதற் கோருருவ மின்மையிற் பேர் பெறாதெனவும், இஃதொன்றின் அம்சமாகாமையின் சாதி பெறாதெனவும், இஃதிங்ஙன மிருக்குமென ஓர் அடையாள மின்மையின் குறிபெறாதெனவும், இஃதெங்கும் பரிபூரணமாக நிறைந்திருத்தலின் ஒன்றாகியெனவும், இதனை வாக்கினாற் றுதிக்கத்தொடங்கின் அத்துதி முடிவுபெறாது அதிற் கரைதலின் வாக்கிறந் தெனவும், இதனை மனதினாற் சிந்திக்கத் தொடங்கின் அச்சிந்தனத்தில் மனம் அதுவாய்க் கரைந்துபோதலின் மனமிறந் தெனவும், இங்ஙனமியாவுங் கரைந்தவிடத்து நிரதிசயாநந்தமாய் நிறைந்து நிற்றலின் நித்தியாநந்த மயமாகியெனவும், இக்களங்க மனைத்தும் நீங்கித் தானே தானாய் விளங்கலின் மறுவிலா விதேக கைவல்லியமெனவுங் கூறினார்.

இங்ஙனம் விதேக கைவல்லியத்தை யடையும் நிமித்தம் நுதலிய நித்திய கருமானுஷ்டான முதல் பாசம் ஈறாய மரபு இருபதில் முன்னைய எட்டும் பாகிய சாதனமெனவும், இடையின் மூன்றும் ஆந்தர சாதன மெனவும், மேலொன்றுஞ் சாத்திய மெனவும், ஏனைய எட்டும் நீங்கல் சாதன சாத்திய மெனவுங் கொள்க.

வினா:—இவற்றில் வஸ்து நிச்சயம் உபக்கிரமத்திலாவது உபசங்காரத்திலாவது கூறாது மத்தியிற் கூறிய தென்னை ?

விடை:—அவ்வஸ்து சர்வதோமுகமாயிருந்து எல்லாமாய் விளங்குதல் அனுபவமாதலினானும், சுருதிகள் மத்தியகத ஸ்வரூபமென விளம்புதலினானும், விசாரத்தில் ஒன்றிற் சார்பில்லாது நடுவுநிலையாய் விளங்குதலினானும், சாதனத்தில் ஆசிரியர் உபதேச அனுஷ்டானத்தில் எல்லாவற்றிற்குஞ் சாட்சியாய்த் தோன்றுதலினாலும், சாத்தியத்தில் யாவும் பரிபூரணமாய் விளங்குதலினாலும் மரபினும் மத்தியகதமே கூறினாரென்க.

வினா:—இங்ஙனங் கூறிய மரபிற் சீவன் முத்தியைக் கூறாது விதேக முத்தியை மாத்திரங் கூறியதென்னை?

விடை:—சீவன் முத்தியே விதேக முத்தியாதலி னென்க.

வினா:—அற்றேல், அஃதிரண்டாகக் கூறுவ தென்னை?

விடை:—தத்தபட மென்னுமிடத்திற் படத்திற்கு நாமரூபம் இருப்பதுபோலத் தோற்றுவது மாத்திரமேயன்றி, அஃதின்மைபோல, ஞானத்தினாற் றேகபாவ நீங்கியும் இருப்பதுபோலத் தோற்றுவது மாத்திரமேயன்றி யஃதில்லாமையால் அத்தோற்றத்தைச் சீவன் முத்தியெனவும், அது நீங்கினதே விதேகமுத்தி யெனவும் நாவை நாவென்றாற்போலக் கூறினாரென்க.

அதி தீவிர பக்குவவான்கள் விதேகமுத்தியை யடையுஞ் சோபான மார்க்கம் இங்ஙனமெனவும், இங்ஙனம் அதை யடைந்த ஸ்வானுபவ உல்லாசம் இனையதெனவும் உணர்த்தியதென்பதாம். 184

(அ - கை.)

இந்நூற் பெருமையையும் இதனை யடையத்தக்க அதிகாரியின் இயல்பையும் இக்கவி உணர்த்துகின்றது.

வேதமுத லாகியநூ லனைத்தினுஞ்சொற் பொருளை
  விளங்கியிடக் கரதலா மலகமெனக் காட்டிப்
போதமய மாகியபே ரானந்தத் தழுத்தும்
  பொருவிகந்த விந்நூலை முத்திபெறற் குரிய
சாதனநான் கினையுமடைந் தெவரானு மென்றுந்
  தடுப்பரிய பிறவிநோய் தணிப்பதனுக் கெண்ணி
யாதரவி னருட்குரவன் றனைத்தேடி யுருகு
  மன்புடையார் தமைக்காணி னளித்திடுக வுவந்தே.

(இ - ள்.) "வேதமுத லாகியநூ லனைத்தினுஞ் சொற்பொருளை விளங்கியிடக் கரதலாமலகமெனக்காட்டி" எ-து. வேதமுதலாயுள்ள எல்லா நூல்களிலுஞ் சொல்லப்பட்ட பொருள்யாதோ, அதனை எவர்க்கும் நன்கு விளங்குமாறு உள்ளங்கை நெல்லிக்கனிபோற் காட்டி, "போதமயமாகிய பேரானந்தத் தழுத்தும் பொருவிகந்த விந்நூலை" எ - து. ஞானமயமாய்

விளங்கும் போதாநந்த நிலையில் ஆழ்த்தத்தக்க ஒப்பற்ற இந்த ஞானசாஸ்திரத்தை, "முத்திபெறற்கரிய சாதன நான்கினையு மடைந்தெவராலு மென்றுந் தடுப்பரிய பிறவிநோய் தணிப்பதனுக்கெய்யமணி" எ-து. ஐக்கியமுத்தியெய்தற்கரிய சாதன சதுஷ்டயங்களை யடையுமாறடைந்து யாவராலேனும் என்றுந் தடுத்தற்கரிய பிறவிநோயைத் தொலைப்பதற்கெண்ணமுற்று, "ஆர்வமீ ரருட்குரவன் றனைத்தேடி யுருகு மன்புடையார் தமைக்காணி னளித்திடுக வுவந்து" எ-து. மிக்க ஆசைகொண்டு கருணைக்கடலாகிய ஞானாசாரியனை எங்கணுந் தேடி மனமுருகுகின்ற அன்புடைய மாணாக்கர் யாவரோ அவரைக்காணின் மிக்க மகிழ்வுகொண்டு தந்திடுதி, எ-று.

ஏ-அசை. பொருளைக்காட்டி அழுத்தும் இந்நூலெனவும், அடைந்து எண்ணி தேடி உருகு மன்புடையோரெனவு முடிக்க.

தீவிரதர பக்குவமுள்ள சாதனசதுஷ்டய சம்பன்னனான அதிகாரிக்கே யிச்சுவானுபவ நூல் பிறந்தமையின் அவனுக்கே யிந்நூல் உரித்தென்பதை யுணர்த்திய தென்பதாம். 185

வேதாந்தசூளாமணி

மூலமுமுரையும் முற்றுப்பெற்றது.

ஸ்ரீ சற்குருவேநம:

